

BIULETYN

URZĘDU PATENTOWEGO

Wydawnictwo Urzędu Patentowego
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

Warszawa 1973

NR 13

Urząd Patentowy PRL na podstawie art. 33 i art. 78 ustawy z dnia 19 października 1972 r. (Dz U Nr 43 **poz.** 272) w „Biuletynie Urzędu Patentowego” dokonuje ogłoszenia o zgłoszonych o udzielenie ochrony prawnej wynalazkach i wzorach użytkowych.

Ogłoszenia o zgłoszeniach drukowane są w „Biuletynie” w formie przedłożonej przez zgłaszających i zawierają następujące dane:

- oznaczenie klasy i podklasy według narodowej klasyfikacji patentowej,
- numer zgłoszenia wynalazku lub wzoru użytkowego,
- datę zgłoszenia wynalazku lub wzoru użytkowego,
- datę uprzedniego pierwszeństwa - jeżeli je **zastrzeżono**,
- imię i nazwisko lub nazwę zgłaszającego,
- miejsce zamieszkania lub siedzibę oraz kraj zgłaszającego,
- imię i nazwisko wynalazcy (współtwórców),
- tytuł wynalazku lub wzoru użytkowego,
- niezależne zastrzeżenia patentowe zgłoszenia, a do zgłoszeń dokonanych po 31 grudnia 1972 r. zamiast zastrzeżeń - skrót opisu wynalazku lub wzoru użytkowego wraz z figurą rysunku najlepiej obrazującego wynalazek lub wzór użytkowy.

W okresie sześciu miesięcy od daty ogłoszenia wynalazku lub wzoru użytkowego, osoby trzecie mogą:

1) osobiście zapoznawać się w Urzędzie Patentowym PRL z opisem wynalazku lub wzoru użytkowego, zastrzeżeniami patentowymi i ochronnymi, rysunkami wynalazku lub wzoru użytkowego oraz sporządzać z nich odpisy;

2) nadsyłać do Urzędu Patentowego uwagi co do istnienia przeszkód uniemożliwiających udzielenie patentu (świadczenia ochronnego).

Odpowiednio uzasadnione pod względem faktycznym (dokumentacja dowodowa) i prawnym uwagi należy nadsyłać w dwóch egzemplarzach na adres: Urząd Patentowy PRL, 00-931 Warszawa, Aleje Niepodległości 188.

Ponadto w Urzędzie Patentowym można zamawiać odbitki kserograficzne dokumentów wymienionych w punkcie 1), przy czym w zamówieniu należy:

- a) podać numer „Biuletynu Urzędu Patentowego”, w którym dokonano ogłoszenia o zgłoszeniu,
- b) wskazać numer zgłoszenia, klasę patentową i tytuł wynalazku lub wzoru użytkowego.

URZĄD PATENTOWY PRL PODAJE DO **WIADOMOŚCI** KONTA W NBP:

1. Urząd Patentowy **PRL** - NBP V **O/M** w Warszawie
konto: 1529-91-53856 cz. 54 dz. 91 rozdz. 9111 § 77 - opłaty związane z rejestracją i ochroną wynalazków, wzorów użytkowych, wzorów zdobniczych, znaków towarowych; opłaty za skargi i odwołania;
2. Urząd Patentowy PRL, Centralny Ośrodek Informacji Patentowej - NBP V **O/M** w Warszawie
konto: 1529-91-53856 cz. 54 dz. 74 rozdz. 7511
§ 45 - wpłaty z tytułu sprzedaży wydawnictw.
§ 44 - wpłaty za usługi poligraficzne i mikrofilmowe.
3. Urząd Patentowy PRL - NBP V **O/M** w Warszawie
konto: 1529-98-53856 - wpłaty za powołanie biegłego.

Egzemplarze zdeaktualizowane można nabywać w Urzędzie Patentowym PRL - Centralny Ośrodek Informacji Patentowej, 00-931 Warszawa, **Al. Niepodległości 188**

URZĄD PATENTOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Numer oddano do składu w lutym 1973 r., druk ukończono w maju 1973 r. Ark. wyd. 19,3, ark. druk. 16,5. Papier druk. sat. V kl. 70 g.

Cena 45 zł

Nakład 2500 egz.

RSW „Prasa—Książka—Ruch”. Prasowe Zakłady Graficzne. Kraków. Zam. 601/73.

BIULETYN URZEDU PATENTOWEGO

Warszawa, dnia 15.V. 1973 r.

Nr 13, Rok I

Ogłoszenia o zgłoszonych w Polsce wynalazkach do opatentowania

la (P. 147490) 10.04.1971.

Biuro Projektów Przemysłu Cementowego i Wapienniczego, Kraków, (Marian Borkowski).

Układ nośnonapędowy płuczki bębnowej, składający się z silników, przekładni oraz zespołów rolek nośnonapędowych, znamieny tym, że osie (14), poszczególnych rolek (8) nośnonapędowych osadzone są na dźwigniach (7), które jednym końcem zamocowane są obrotowo w wale napędowym (3), a drugim połączone z amortyzatorami (6), hydrauliczno-pneumatycznymi, względnie sprężynowymi.

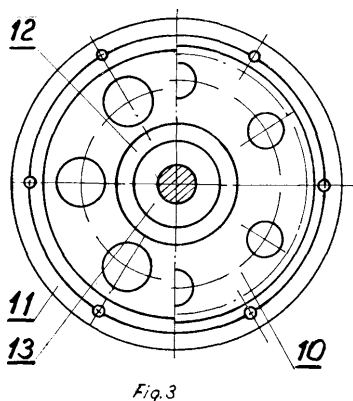

Fig. 3

la (P. 147765) 26.04.1971.

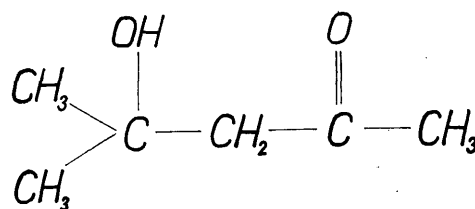
Kombinat Górniczo-Hutniczy „Orzeł-Biały”, Brzezi-ny Śląskie, (Kazimierz Dąbrowski, Zenon Blitek, Jan Koperwas).

Sposób wzbogacania kopalin zwłaszcza rudy cynko-wo-olowiowej o uziarnieniu poniżej 20 mm w ciężkich cieczach zawieszinowych w hydrocyklonach, znamieny tym, że obciążnikiem cieczy zawieszinowej jest drobno zmielony siarczkowy minerał żelaza w postaci markasytu lub pirytu - korzystnie z dodatkiem 10—20% wagowo galeny, którego maksymalne ziarna nie przekraczają 0,2 mm, a udział ziarn mniejszych niż 0,06 mm jest mniejszy niż 65% w stosunku do całej masy obciążnika, przy czym zawartość żelaza wynosi nie mniej niż 42%, zaś gęstość markasytu - ponad 4,4 Mg/m³.

c (P. 139817) 6.04.1970.

Politechnika Wrocławska (Instytut Chemii i Technologii Nafty i Węgla), Wrocław, (Stefan Jasieńko, Bożena Bujnowska).

Sposób flotacji węgla, znamieny tym, że jako odczynnik polarny stosuje się alkohol dwuacetonowy w wzorze (I) dozowany w dowolnej postaci w ilości od 50 do 500 g/t węgla.

WZÓR 1

c (P. 141933) 9.07.1970.

Politechnika Wrocławska (Instytut Chemii i Technologii Nafty i Węgla), Wrocław (Stefan Jasieńko, Bożena Bujnowska).

Sposób flotacji węgla wysoko uwęglonych, znamieny tym, że stosuje się flotację oczyszczającą koncentratu z flotacji głównej przy niskiej gęstości pulpy flotacyjnej oraz że jako odczynnik flotacyjny, dozowane w dowolnej postaci, stosuje się odczynnik apolarny - naftę oświetleniową w ilości od 300 do 1800 g/t łącznie z odczynnikami polarnymi (syntetyczne terpenowe odczynniki pianotwórcze - SFT-5, AT-60, SFT-15 lub alkohol dwuacetonowy) w ilości od 50 do 500 g/t.

1e (P. 147906) 3.05.1971.

Centralny Ośrodek Badawczo-Projektowy Wzbogacania i Utylizacji Kopalin „Separator”, Przedsiębiorstwo Państwowe, Katowice, (Piotr Wasilewski, Lesław Hofman, Bronisław Małecki, Andrzej Tobiczek).

Sposób wzbogacania drobnych ziarn węglowych na drodze flotacji, znamieny tym, że do wzbogacanej zawiesziny wprowadza się w przeliczeniu na 1 t węgla 30 g - 1000 g środka spieniającego będącego produktem selektywnego utleniania węglowodorów parafinowych złożony z mieszaniny ketonów, alkoholi eterów i innych związków tlenowych powstałych w czasie katalitycznego utleniania węglowodorów parafinowych, przy czym środek ten może być stosowany samodzielnie, lub z dodatkiem 30—80% produktów destylacji ropy naftowej, najkorzystniej oleju napędowego.

3b (P. 141011) 1.06.1970.

Dolnośląskie Zakłady Białokórnico-Rękawnicze „Renifer”, Świdnica, (Wacław Drabik, Stanisław Ciosowski, Zdzisław Nowak, Jan Wroński).

Wykrojniki do rękawiczek, np. 5-cio palcowych ze skóry, dzianiny, flaneli, futer itp. składający się z ukła-

du noży do wykroju części palcowej rękawiczek i otworu kciuka oraz wyrzutnika wykroi, osadzonych znanym sposobem na wspólnej płycie oporowej, przy czym krawędzie tnące noży stanowią zamkniętą krzywą leżącą w jednej płaszczyźnie, znamienny tym, że noże (1—5) są osadzone przesuwnie na podstawie.

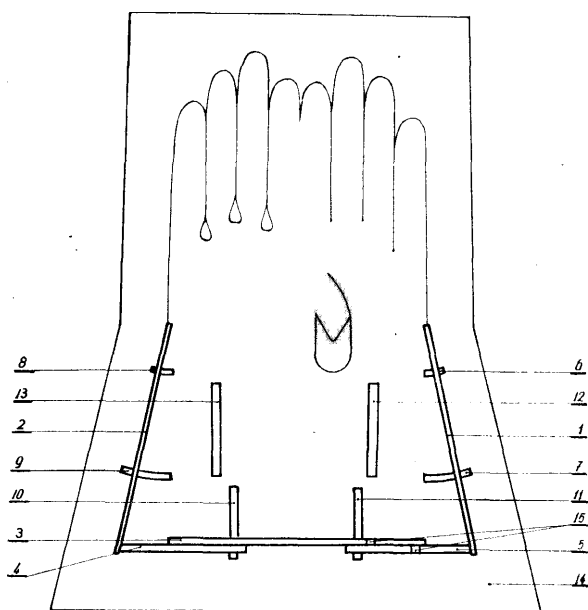

Fig. 1.

3b

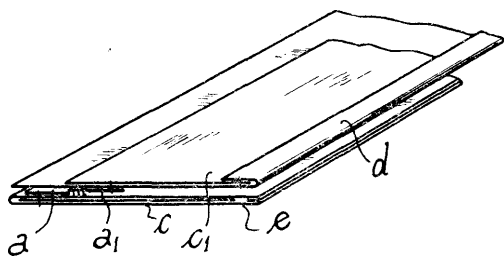
(P. 149430)

13.07.1971.

Pierwszeństwo: 18.09.1970 - Francja.

Dollfus Mieg & Cie, Paryż, Francja, (Christian Bernard).

Rozporek prefabrykowany w stadium poprzedzającym uszycie spodni, znamienny tym, że ma system zamknięcia umocowany co najmniej do jednego podkładu materiału różnego od tkaniny spodni, będącego w formie taśmy, którą korzystnie przyszywa się do spodni.

5c

(P. 139271)

18.09.1970.

Politechnika Śląska im. W. Pstrowskiego (Katedra Budownictwa Podziemnego Kopalń), Gliwice (Kazimierz Podgórski, Wiesław Zadecki).

Sposób wykonywania obudowy otworów wiertniczych i szybów wierconych przy usuwaniu zwiercin za pomocą płuczki powietrznej i przez narzucanie tworzywa obudowy na ocios, znamienny tym, że podczas narzucania kolejnych warstw obudowy z tworzywa są one utwardzane każdorazowo powierzchniowo za pomocą utwardzacza ciekłego lub gazowego natryskiwanego na ocios otworu wiertniczego lub szybowego podczas obrotu żerdzi wiertniczej.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1, znamienne tym, że posiada komorę (7) za dyszą lub dyszami (9) do natryskiwania utwardzacza, która umocowana jest do przewodu wiertniczego (6), a z prze-

ciwnej strony komory (7) posiada jedną lub kilka dysz (5) do narzucania tworzywa obudowy, przy czym wszystkie dysze (5) i (9) zaopatrzone są w zawory przeponowe, które zamykają się samoczynnie podczas przedłużania lub skracania przewodu wiertniczego (6).

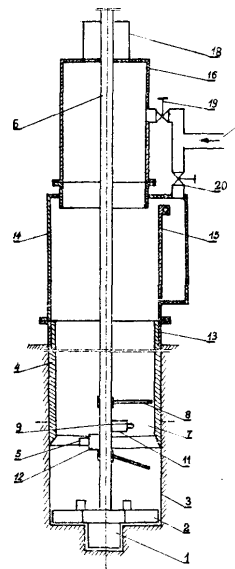

Fig. 1

5c

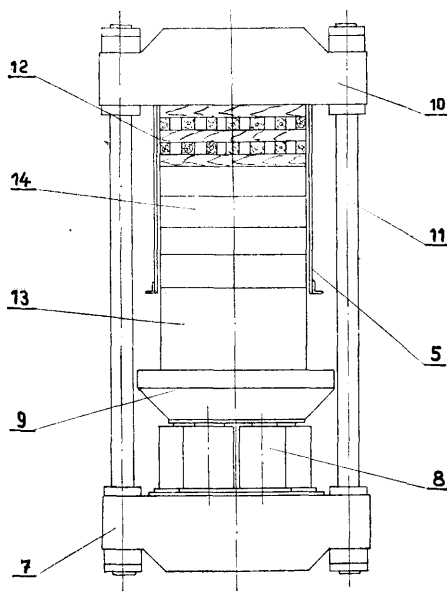
(P. 146689)

4.03.1971.

Zakład Badań i Doświadczeń Budownictwa Górniczego, Mysłowice, (Kazimierz Rułka, Andrzej Wojtusiak, Jan Mateja).

Sposób badania elementów upodnających obudowy szybowej dla określenia podatności warstw z materiałów sypkich i konstrukcji, znamienny tym, że modeluje się wycinek z elementu upodnającego, którego żądany kierunek upodniania pozostaje w skali naturalnej przy wysokości do 1,2 m, po czym w urządzeniu poddawany jest obciążeniom ściskającym.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1—3, znamienne tym, że głowica (10) połączona jest cięgłami (11) z podstawą (7) na której są usytuowane dwa działające niezależnie na ruchomą płytę (9) dociskającą układy trójkowe (A i B) dźwigników hydraulicznych (8), ustawione tak, że posiadają wspólny środek ciężkości pokrywający się ze środkiem ciężkości badanego ciała próbnego.

5c

(P. 147479)

9.04.1971.

Główny Instytut Górnictwa, Katowice, (Włodzimierz Sikora, Zygmunt Dabiński, Wiesław Galocz, Tadeusz Jagielski, Ludwik Juras, Leszek Matusiak, Jan Perek).

Mechaniczna obudowa przesuwna dla pokładów węgla o dużym nachyleniu, zwłaszcza nachylonych pod kątem $25-50^\circ$, złożona z dwóch wzajemnie wysuwanych stropnic połączonych ze sobą za pomocą siłownika hydraulicznego, znamienna tym, że od strony urabianego ociosu ma ruchomą osłonę (10) zamocowaną do górnego wysięgnika (9) za pomocą dźwigni (11), dociskaną do ociosu hydraulicznym siłownikiem (12) oraz ma suwak (4) łączący tłoczysko siłownika (3) umieszczonego wewnątrz stropnicy (9) z dolną stropnicą (1), który przesuwają się w podłużnym otworze (5) usytuowanym skośnie do osi podłużnej stropnic, natomiast od strony likwidowanej przestrzeni ma podszkawkową tamę (14) współpracującą z obudową i wyposażoną w roboczy pomost (15) wraz ze zgrzeblowym przenośnikiem (16).

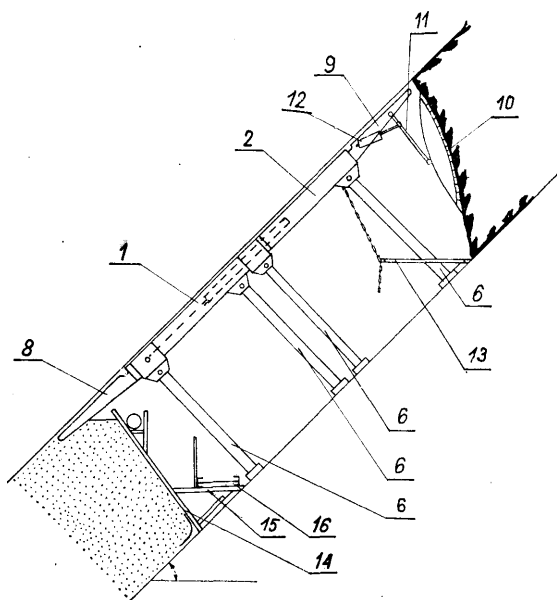

Fig. 1

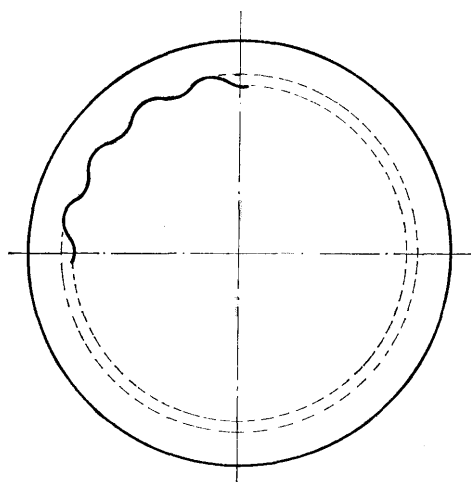
5c

(P. 147481)

9.04.1971.

Główny Instytut Górnictwa, Katowice, (Antoni Rej, Bahdan Sawka, Stanisław Maksymiak, Marian Orman, Andrzej Raczyński, Władysław Żembok, Zygmunt Stec).

Stojak hydrauliczny składający się z cylindrycznego

spodnika oraz z rdzennika lub tłoczyska, znamienna tym, że wewnętrzna powierzchnia rdzennika lub tłoczyska ma karby wzdłuż ich osi.

5c

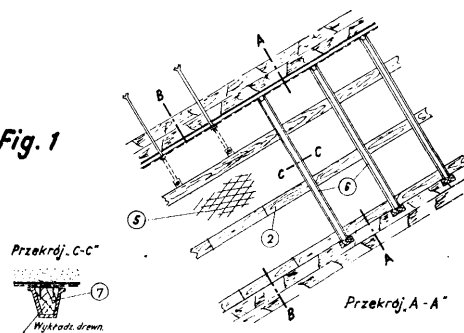
(P. 147908)

3.05.1971.

Kopalnia Węgla Kamiennego „Szombierki”, Bytom, (Antoni Gołaszewski, Stanisław Stelmach, Henryk Pa-jączek, Ignacy Sochocki).

Konstrukcja tamy bocznej zapewniająca całkowity odzysk obudowy stalowej znamienna tym, że na łukach stalowej obudowy umieszczona jest siatka stalowa 5 na którą poprzecznie do łuków stalowych umieszczone są bale drewniane 2 w równoległych rzędach oraz filtracyjna tkanina podsadzkowa 1 przymocowana do bali 2 przy pomocy listew 3, ponadto tama ta przymocowana jest w górnej części stropu wyrobiska kotwami stalowymi 4 umieszczonymi pomiędzy łukami obudowy, a z obydwu boków w dolnej części przy pomocy drutów stalowych 8 i bali 2 do drewnianej obudowy podsadzanego wyrobiska.

Fig. 1

5c

(P. 148659)

19.05.1971.

Przedsiębiorstwo Budowy Kopalń Rud, Częstochowa, (Józef Stachura, Bogusław Kostka, Tadeusz Madras, Edward Mońka).

Górna kotew nasadkowa z dwoma parami szczęk pracującymi w zespolonej konstrukcji do obudowy wyrobisk górniczych specjalnie w skałach mniej zwiezłych, znamienna tym, że pierwsza para szczęk 4 połączona jest z drugą parą szczęk 5 bocznymi łącznikami 6 a rozpięracze 3 i 10 wykonane są z oddzielnych elementów.

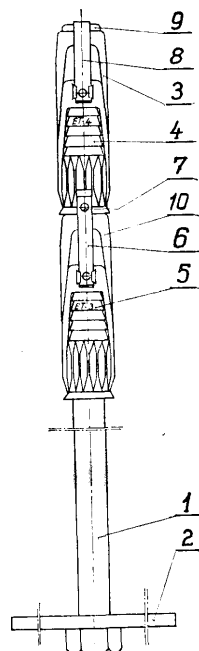

Fig. 1

5d (P. 147816) 27.04.1971.

Główny Instytut Górnictwa, Katowice, (Eugeniusz Bąk).

Czujnik do pomiaru rewersji powietrza, zwłaszcza w chodnikach kopalnianych, znamienny tym, że ma pionową, niemagnetyczną płytę (3) stanowiącą podstawę, do której z jednej strony jest zamocowany prostopadłe pręt (2) z odchyloną elastycznie kłapą (1) wyposażoną od strony płyty (3) w magnes (4), a z drugiej strony na wysokości ruchu magnesu (4) są zamocowane magnetyczne zwierne czujniki (5, 5a, 5b) zabezpieczone obudową (7, 8), przy czym do płyty (3) jest zamocowany nastawnie kątowno przelotowy kanał (12), w którym prostopadłe do jego osi jest umieszczona wychylna kłapa (1).

5d (P. 147836) 28.04.1971.

Główny Instytut Górnictwa, Katowice, (Marian Krysik, Franciszek Żarek, Włodzimierz Sikora, Edward Mikula, Sławomir Kupczewski).

Sposób otrzymywania podsadzki hydraulicznej na dole kopalni z materiału odpadowego przy użyciu znanej podsadzarki, do której z jednej strony jest doprowadzany materiał, a z drugiej woda, znamienny tym, że wodę prowadzi się ruchem wymuszonym przez mieszalnik podsadzarki oraz króciec odpływowy z prędkością 4–10 m/sek i przy ciśnieniu 2–6 atm, natomiast materiał, o wielkości ziarn nie przekraczających $\frac{2}{5}$ średnicy rury odpływowej, dostarcza się do podsadzarki w ilości 1–3 ton na 1 m³ wody, w wyniku czego w króciec odpływowy ustala się w przybliżeniu stałe zagęszczenie podsadzki o stosunku wody do części stałych nie przekraczające wartości 1 : 1.

5e (P. 148837) 16.06.1971.

Pierwszeństwo: 17.06.1970 - Węgry.

Magyar Allami Eötvös Lorand Geofizikai Intézet, Budapeszt, Węgry, (Janos Vincze).

Sposób przeprowadzania pomiarów w otworach wiertniczych, znamienny tym, że ustalone w systemie priorytetowym multiprogramy zostają uruchomione w wielokrotnym względnie subwielokrotnym trybie działania i równocześnie zostają zarejestrowane cyfrowo zgodnie ze skuteczną głębokością otworu wiertniczego funkcje lub grupy funkcji z jedną lub wieloma zmiennymi a ponadto funkcje lub grupy funkcji o charakterze statystycznym z jedną lub wieloma zmiennymi.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1, w którym dwa wejścia połączone są z multiplekserem na którego wyjście podłączony jest przetwornik analogowo-cyfrowy, a wyjście przetwornika analogowo-cyfrowego poprzez jednostkę arytmetyczną i pamięci pośredniej podłączone jest do wejścia urządzenia sortującego dane, którego wyjście z kolei odłączone jest do połączonej ze sobą wzajemnie równolegle pamięci danych i jednostki odtwarzającej, przy czym na trzecie wejście multipleksera podłączone jest wyjście przyrządu kontrolnego, znamienny tym, że dla zapewnienia systemu priorytetowego ma centralne urządzenie sterujące (5) z trzema wejściami (Y, U, Z), a którego wyjście, służące do odbioru i nadawania informacji oraz do sterowania, połączone jest ze służącymi do odbioru i nadawania informacji oraz do sterowania wyjściami multipleksera (1), przetwornika analogowo-cyfrowego (2), jednostki arytmetycznej i pamięci przejściowej (3) urządzenia sortującego dane (4), pamięci danych (6), jednostki odtwarzającej (7), oraz przyrządu kontrolnego (8).

6a (P. 146385) 20.02.1971.

Pierwszeństwo: 20.02.1970 - Japonia.

Toyo Yozo Kabushiki Kisha Shizuka - ken, Japonia, (Jinnosuko Abe, Tetsuo Watanabe, Tsutomu Yamaguchi, Shinoba Yocho).

Sposób wytwarzania nowej dekstranazy, znamienny tym, że hoduje się odpowiedni ustrój rodzaju *Brevibacterium* na odpowiedniej pożywce, po czym z tej pożywki wyosabia się dekstranazę.

6a (P. 147299) 2.04.1971.

Polska Akademia Nauk Instytut Immunologii i Terapii Doświadczalnej, Wrocław, Polska (Marian Mordarski, Bogumiła Orłowska, Apolinary Szewczuk).

Sposób otrzymywania preparatu enzymatycznego o silnej aktywności proteolitycznej na drodze wyodrębnienia z płynu hodowlanego, znamienny tym, że szczep promieniowca termofilnego *Thermoacitinomyces albus* sp.n., posiadający na większości podłoży organicznych skąpą białą grzybnę powietrzną, charakteryzujący się brakiem zdolności wytwarzania barwnika rozpuszczalnego w podłożu, brakiem wzrostu na podłożu organicznym Gauze'go nr 2 oraz na podłożach syntetycznych i półsyntetycznych i wzrostem w temperaturze 40–70°C, hoduje się podpowierzchniowo przez 2–5 dób w temperaturze 45–55°C na podłożu, gdzie źródłem węgla i energii jest skrobia a źródłem azotu jest pepton lub mąka sojowa lub kukurydziana, oraz zawierającym sole mineralne a następnie preparat wytrąca się z płynu hodowlanego przez wysolenie lub zadanie rozpuszczalnikami organicznymi mieszającymi się z wodą albo przez zagęszczenie płynu fermentacyjnego, dializę i suszenie.

7a (P. 147818) 27.04.1971.

Huta Kościuszko - Przedsiębiorstwo Państwowe, Chorzów, (Augustyn Smolorz).

Układ do wyważania górnego walca walcarki brzdowej wyposażony w podwieszekę walca górnego i w sprężyny dla wyrównania siły ciężkości walca, umieszczone w obrębie łożyskowej obudowy walców, znamienny tym, że w dolnej poduszce (9) walca (6), ma dwa symetryczne nieprzelotowe najlepiej walcowe otwory (14), w których są osadzone prowadzące tuleje (13) oraz na zewnątrz nich z nimi osiowo sprężyny (12), a w każdej tulei (13) jest umieszczony prowadzony przez nią, nośny sworzeń (3), przechodzący przez nieruchomo osadzoną w poduszce (9) dolnego walca (6), nakładkę (7) i podnoszony ku górze sprężyną (12) za

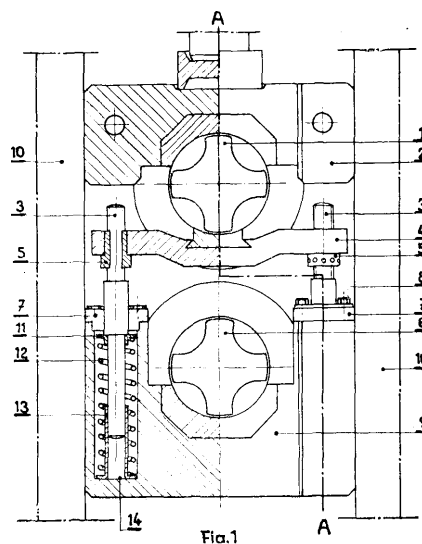

Fig.1

pośrednictwem oporowego pierścienia (11), przy czym, górna część nośnego sworznia (3) jest nagwintowana, a na niej osadzona regulacyjna nakrętka (5) podnosząca podwieszekę (4) z górnym walcem (1).

7a

(P. 147834)

28.04.1971.

Biuro Projektów Przemysłu Hutniczego „Biprohut” Oddział w Warszawie, Warszawa, (Romuald Sianko, Roman Bortnowski, Ireneusz Orlański, Leonard Stefański).

Aparat osadczy znamieny tym, że ma dla każdego walca osobny stojak zamocowany każdy przesuwnie na podstawowej płycie (2) przy czym stojaki (1) i (5) są połączone co najmniej jedną śrubą (3) osadzoną obrotowo ale osiowo - nieprzesuwnie w jednym z nich na przykład (5) zaś wyposażoną w nakrętkę osadzoną na drugim stojaku (1) przy czym śruba, lub śruby (3) mają znanej konstrukcji napęd (4) zaś ponadto jeden ze stojaków ma niezależny napęd (6) przesuwu dla zmiany osi walcowania.

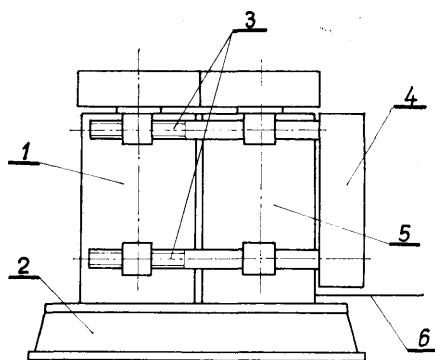

Fig. 1

7b

(P. 146720)

6.03.1971.

Zakłady Metalowe im. J. Marchlewskiego, Bielsko-Biała, (Józef Laszczak, Władysław Tomalik).

Urządzenie przepychowe z napędem hydraulicznym do ciągnięcia do redukcji średnicy końcówek prętów składające się z silnika elektrycznego, pompy zębatej, zaworu przelewowego i rozdzielacza hydraulicznego znamienne tym, że posiada trzy cylindry (9), (10) i (11) połączone równolegle przewodami instalacji hy-

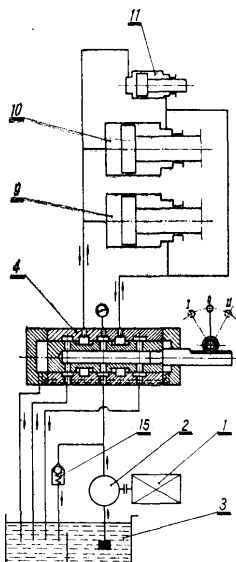

Fig. 3

Rzet

draulicznej z rozdzielaczem hydraulicznym (4) z których dwa duże cylindry (9) i (10) służą do przesuwu suwaka roboczego (6) natomiast trzeci mały cylinder (11) do wstępnego zacisku i otwierania szczęk (7) mechanizmu zacisku przepychanego pręta.

7b

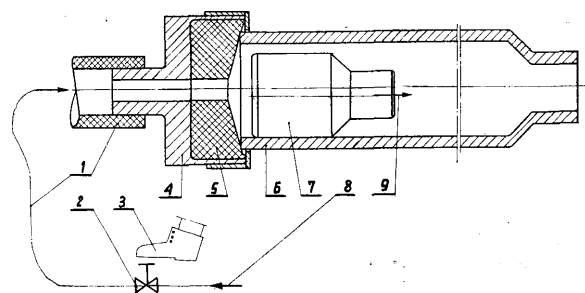
(P. 147878)

30.04.1971.

Huta im. Mariana Buczka, Sosnowiec, (August Staniak, Stefan Kubara, Zbigniew Misztela).

Sposób wprowadzenia samoustawnego korka do rury przeciąganej, znamieny tym, że korek (7) wkłada się do przeciąganej rury (6) węższym końcem w stronę zwiężenia wykonanego na rurze (6) a do początku rury (6) przykładą się głowicę (4) przez którą przepuszcza się sprężone powietrze.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1, znamienne tym, że stanowi je głowica (4) mająca uszczelkę (5) dopasowaną do rury (6) przy czym głowica (4) jest połączona elastycznym węzłem (1) poprzez najlepiej nożny zawór (2) ze źródłem sprężonego powietrza.

7b

(P. 147879)

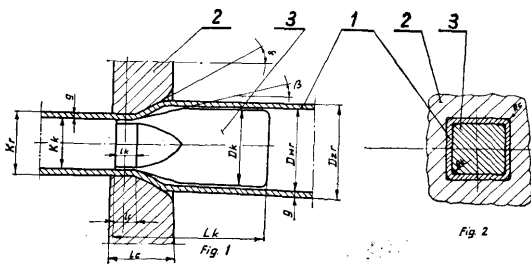
30.04.1971.

Huta im. Mariana Buczka, Sosnowiec, (August Staniak).

Sposób wytwarzania rur profilowych o przekrojach wieloboków, zwłaszcza symetrycznych, przez przeciąganie w ciągadle znamieny tym, że okrągłą rurę (1) przeciąga się w ciągadzie (2) które od strony wejścia i wyjścia ma kształt odpowiadający żadanemu profilowi, a w przeciąganej rurze jest umieszczony swobodny korek (3) który ma kształt walca przechodzącego wielopłaszczyznowo w część prostopadłościenną roboczą, przy czym ilość płaszczyzn jest taka sama jaką ma wylotowa rura.

Ciągadlo do stosowania sposobu jak w zastrz. 1 mające na wylocie kształt żadanego profilu na przykład kwadratu i długość części roboczej jak w ciągadłach tradycyjnych znamienne tym, że część robocza L_c ma kształt wieloboku który łączy się z ostrosłupem o tej samej ilości ścian i pochyleniu ściany pod kątem ($\alpha = 6-12^\circ$).

Korek do stosowania sposobu jak w zastrz. 1 wchodzący do przeciąganej rury znamieny tym, że stanowi go walec o średnicy (D_k) mniejszej co najmniej o 0,5 milimetra od wewnętrznej średnicy (D_{wr}) rury (1) zaś część robocza (L_k) ma długość 5 do 10 mm, zaś kąt (β) przejścia płaszczyzn ostrosłupa mieści się w granicach ($\beta = 5^\circ$ do 10°) i jest zależny od kąta (μ) tarcia przy czym średnica (D_k) korka (3) musi spełnić jednocześnie następujące zależności: winna być większa o 0,5 do 2 mm od długości ściany (K_r) wytwarzanego profilu i winna stanowić różnicę wielkości a to: iloczyn 1,42 razy długość (K_k) boku roboczego korka (3) odjąć wielkość 0,84 razy promień (R_k) zaokrąglenia naroża korka, przy czym różnica kąta (α) pochylenia ścian ciągadła (2) i kąta (β) pochylenia korka (3) to jest ($\alpha - \beta$) = $1^\circ - 2^\circ$.

7c (P. 146551) 1.03.1971.

Gdańskie Zakłady Mechanizacji Budownictwa, Gdańsk, (Jan Zubik).

Urządzenie do prostowania podłużnych i okrągłych wyrobów metalowych, zwłaszcza prętów i rur, z kilkoma elementami prostującymi umieszczonymi we wspólnym korpusie, które są w czasie obrotu korpusu przemieszczane promieniowo do osi jego obrotu za pomocą wspólnego mechanizmu przestawiającego znamienne tym, że elementy prostujące w postaci hiperbolicznych rolek (3) lub oczek (3a) opierają się na klinach (5) zamocowanych na listwach (4) suwliwie osadzonych w korpusie (1) i sprzężonych z tarczą (11) przesuwnie osadzoną na tym korpusie, dzięki czemu każde przemieszczenie tarczy (11) i listew (4) wzdłuż osi obrotu korpusu (1) powoduje promieniowe przemieszczenie się elementów prostujących.

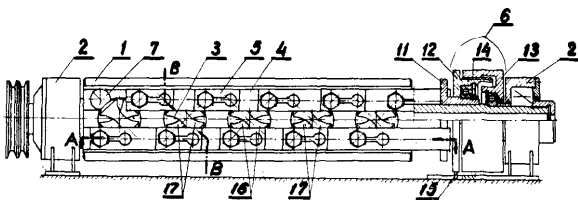

Fig. 1

7g (P. 147881) 30.04.1971.

Huta im. Mariana Buczka, Sosnowiec, (Marian Kułowski, Eugeniusz Harańczyk, Jerzy Jazurek).

Układ połączenia bijaka z kowadłem młota, znamienny tym, że kowadło (4) ma cylindryczny wypust (3) umieszczony w takimż cylindrycznym wpuscie (2) w bijaku (1) oraz poprzecznie do osi podłużnej bijaka (1), a stycznie do miejsca pasowania wypustu (3) i wpustu (2) ma co najmniej jeden klin (5).

Układ połączenia bijaka według zastrz. 1, znamienny tym, że rowki klinowe w bijaku (1) i wypuscie (3) kowadła (4) są umieszczone nieco na przemian tak, że tworzą się odpowiednio jednostronnie luz (6) w rowku klinowym bijaka (1) i luz (7) w rowku klinowym wypustu (3) kowadła (4), co zapewnia silny wzajemny docisk roboczej powierzchni (9) styku kowadła (4) i bijaka (1).

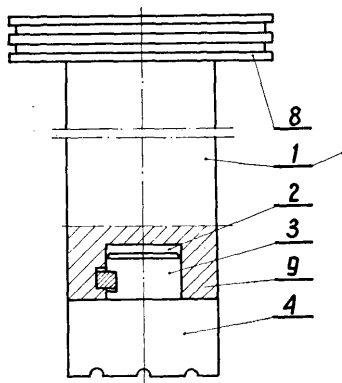
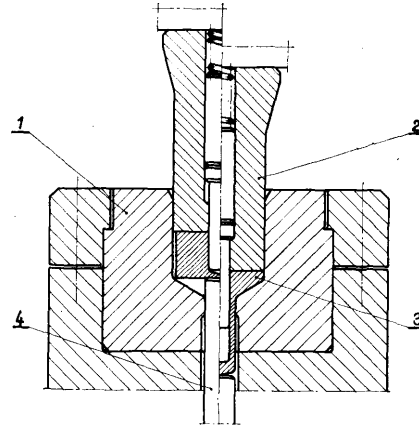

Fig. 1

7h (P. 147824) 28.04.1971.

Instytut Obróbki Plastycznej, Poznań, (Zbigniew Stachowiak, Ryszard Zwanzig, Henryk Matusiewicz).

Sposób plastycznego kształtowania szczęki dolnej klucza nastawnego dwustronnego, znamienny tym, że ze wstępnie spęczzonego odcinka płaskownika z nawierconym otworem, wyciska się w matrycy (1) przy pomocy złożonego stempla (2) odkuwkę (3) szczęki dolnej wraz z otworem wewnętrznym, a nadmiar kształtowanego materiału wypływu pierścieniowo w kierunku współbieżnym.

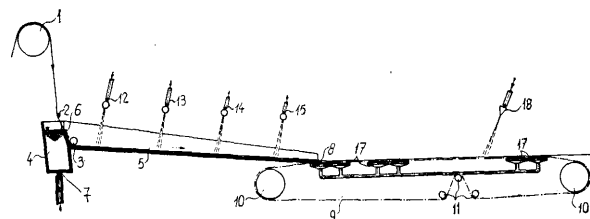
8h (P. 133626) 16.05.1969.

Pierwszeństwo: 16.05.1968 - NRF

Glanzstoff AG, Wuppertal, NRF (Josef Ritzen, Kurt Hauer).

Sposób formowania runa systemem mokrym z wiskozowych włókien ciągłych, znamienny tym, że wiązkę włókien w postaci taśmy, składającej się z włókien ciągłych o grubości od 0,1 do 10 denier, a najkorzystniej od 0,5 do 5 denier i mającej przed utworzeniem runa wilgotność wynoszącą 100% wagowych w stosunku do zawartości celulozy, doprowadza się do wanny w strumieniu wody, który sypływa po powierzchni dna wanny ze spadkiem od 4 do 15°, a zwłaszcza od 5 do 7°, oraz poddaje się jednocześnie taśmę działaniu strumienia wody skierowanych prostopadle do przesuwu taśmy, a następnie po upływie 5 do 60 sekund, a korzystnie od 8 do 30 sekund taśmę tę doprowadza się w strumieniu wodnym na przenośnik siatkowy, na którym usuwa się nadmiar wody.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1-3, zawierające rolki prowadzące taśmę włókien, naczynie przelewowe i wannę do obróbki wodnej oraz urządzenie natryskowe i przenośnik siatkowy, znamienny tym, że wanna (5) mająca kształt rynny o płaskim dnie ograniczonym trzema ścianami jest pochylony pod kątem 4-15°, a najkorzystniej od 5-7° w kierunku przepływu wody.

8h (P. 151784) 26.11.1971.

Patent dodatkowy do patentu nr. zgł. P. 142197

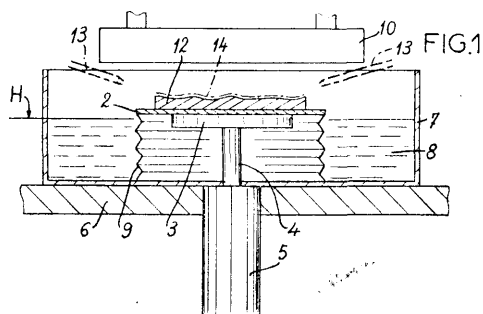
Pierwszeństwo: 27.11.1970 - Francja.

Anver S.A., Paryż, Francja, (Elie Gras).

Sposób wytwarzania części obuwia galanterii skór-

rzanej lub podobnych wyrobów, według patentu nr (P. 141197), znamienny tym, że polega na umieszczeniu w wykroju matrycy warstwy z materiału absorbującego, a następnie pokryciu wykroju matrycy powłoką z materiału bardziej sztywnego w temperaturze otoczenia niż materiał plastyczny, z którego jest wykonana warstwa i jej materiał impregacyjny, która to powłoka podczas łączenia warstwy z materiałem absorbującym ulega połączeniu z nim.

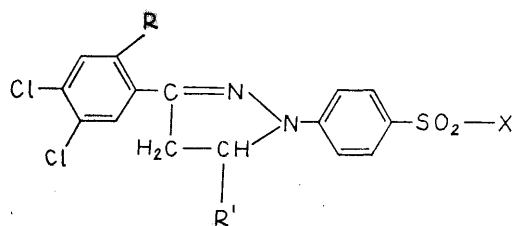
Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1 do 5, znamienny tym, że zawiera sztywną płytę (2) do podtrzymywania wykroju matrycy (12), środki do rozpylania na ten wykroj matrycy powłoki (14) z materiału bardziej sztywnego w temperaturze otoczenia niż materiał plastyczny tworzący warstwę materiału absorbującego (16) i jego materiał impregujący, środki do ogrzewania wykroju matrycy (12) do temperatury 50–70°C, środki do pionowego przemieszczania płyty (2) w jednym kierunku w celu zanurzenia wykroju matrycy (12) w roztworze ciekłego plastycznego materiału (8) zawartego w zbiorniku (7), następnie w drugim kierunku w celu doprowadzenia wykroju matrycy (12) do sztywnej płyty (2) prasy i zapewnienia przez połączenie siły nacisku i prądu o wysokiej częstotliwości ścisłego połączenia warstwy materiału absorbującego (16) i jego materiału impregującego oraz powłoki (14) nałożonej na wykroj matrycy (12).

8i (P. 146795) 11.03.1971.
Pierwszeństwo: 11.03.1970 — NRF.

Farbwerke Hoechst Aktiengesellschaft vormals Meister Lucius u. Bruning, Frankfurt nad Menem, Niemiecka Republika Federalna (Helmut Mengler, Erich Schinzel, Günter Rösche).

Sposób optycznego rozjaśniania tworzyw organicznych, znamienny tym, że związki o wzorze 2, w którym R oznacza niższą grupę alkilową, R' oznacza atom wodoru lub ewentualnie podstawioną grupę fenylową i X oznacza ewentualnie podstawiony małowartościowy alifatyczny rodnik, nanosi się na tworzywa powierzchniowo lub wprowadza do tworzywa.

WZÓR 2

8k (P. 146254) 15.02.1971.

Wojewódzki Związek Spółdzielni Pracy Ośrodek Techniki i Organizacji, Bydgoszcz, (Anna Zander, Edward Heleski).

Sposób otrzymywania preparatu do zatrzymywania oczek w dzianinach, znamienny tym, że do roztworu wodnoalkoholowego o składzie 45 do 70 części wody

i 20 do 35 części alkoholu etylowego oraz 0,2–0,4 części wagowych formaliny dodaje się 10 do 20 części wagowych alkoholu poliwinylowego.

8k (P. 146624) 2.03.1971.

Morski Instytut Rybacki, Gdynia, (Jerzy Wawrzonowski, Janusz Zaucha, Henryk Litwinowicz).

Sposób impregnacji wyrobów z włókien naturalnych, zwłaszcza **repów szałowych**, stykających się podczas użytkowania z rybami, polegający na nasycaniu tych włókien środkami przeciwdziałającymi zmianom chemicznym w środowisku, znamienny tym, że wyroby w standartowych balotach nasycane są olejem kreozotowym przy podwyższonym ciśnieniu do około 6 atm przez około 45 minut, po czym usuwa się nadmiar oleju przy obniżonym ciśnieniu do około 0,15 atm przez około 1 godzinę, a następnie rozwija się baloty i wyroby układa luźno na gretingach lub rozwiesza, poddając działaniu naturalnych warunków atmosferycznych, tychże deszczów, na okres 3 do 5 miesięcy, przy czym w tym okresie dojrzewania impregnatu wyroby przekłada się przynajmniej trzykrotnie.

8m (P. 139253) 7.03.1970.

Pierwszeństwo: 10.03.1969 - Szwajcaria.

CIBA Société Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.
Sposób barwienia naturalnych włókien proteinowych, znamienny tym, że włókna barwi się w temperaturze 80–110°C za pomocą dających się chromować i reaktywnych w stosunku do włókna barwników mono i disazowych, które w pozycjach orto po obydwu stronach co najmniej jednego mostka azowego zawierają grupy zdolne do tworzenia połączeń kompleksowych, dalej zawierają najmniej jedną niezdolną do tworzenia połączeń kompleksowych i nadającą cechę rozpuszczalności grupę sulfonową oraz co najmniej jedno, reaktywne w stosunku do włókna ugrupowanie acyloaminowe, wywodzące się z kwasu jednokarboksylowego o 2–4 atomach węgla lub 5–6 członowego związku heterocyklicznego, w obecności pochodnych eterów poliglikolowych z aminami lub dwuaminami przy czym co najmniej jeden atom azotu jest podstawiony resztą węglowodoru o 16–22 atomach węgla oraz za pomocą środka chromującego.

8m (P. 139254) 7.03.1970.

Pierwszeństwo: 10.03.1969 - Szwajcaria.

Ciba Société Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.
Sposób barwienia naturalnych włókien proteinowych, znamienny tym, że włókna barwi się w temperaturze 80–110°C za pomocą dających się metalizować reaktywnych barwników monoazowych, które w pozycjach orto po obydwu stronach co najmniej jednego mostka azowego zawierają grupy zdolne do tworzenia połączeń kompleksowych, oraz co najmniej jedną niezdolną do tworzenia połączeń kompleksowych i nadającą cechę rozpuszczalności grupę sulfonową oraz co najmniej jedno, reaktywne w stosunku do włókna ugrupowanie acyloaminowe, wywodzące się z kwasu jednokarboksylowego o 2–4 atomach węgla lub 5–6 członowego związku heterocyklicznego, w obecności pochodnych eterów poliglikolowych z aminami lub dwuaminami, przy czym co najmniej jeden atom azotu jest podstawiony resztą węglowodoru o 16–22 atomach węgla a barwnik wyciągnięty z kąpieli na materiał poddaje działaniu środków metalizujących.

8m (P. 154945) 24.04.1972.

Pierwszeństwo: 26.04.1971 - Szwajcaria.

Ciba - Geigy AG, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania odpornych na obróbkę mokrą

i na sublimację nadruków na tekstylnych i nietekstylnych wytworach płaskich drogą druku przenoszonego, znamienny tym, że naniesione na wytwory płaskie drogą druku przenoszonego barwniki zawierające grupy merkapto, hydroksylowe i/lub aminowe utrwała się działaniem izocyjanianów lub środków odszczepiających izocyjaniany, które nanosi się przed, równocześnie lub po przeniesieniu barwnika.

Pomocniczy nośnik drukarski do wykonywania druku przenoszonego drogą sublimacji lub wyparowania izocyjanianów, znamienny tym, że składa się z giętkiego wytworu płaskiego zawierającego izocyjanian ulatniający się w temperaturze najwyższej 240°C lub środek odszczepiający izocyjaniany, z którego izocyjanian odszczepia się w temperaturze co najwyższej 240°C.

12a

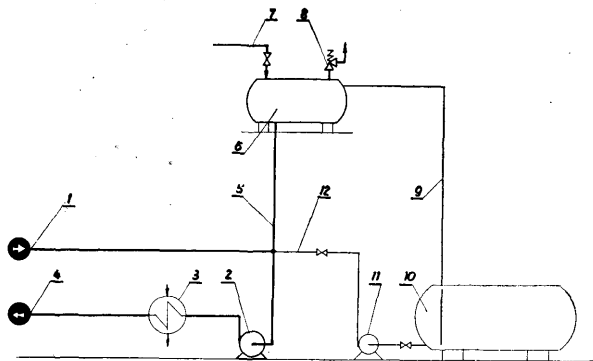
(P. 144558)

21.11.1970.

Zakłady Azotowe „Kędzierzyn”, Kędzierzyn (Tadeusz Todryk).

Sposób kondensacji bezwodnika kwasu ftalowego przy zastosowaniu kondensatorów radiatorowych oraz urządzenie do wykonywania tego sposobu, znamienny tym, że prowadzi się ogrzewanie elementów radiatorowych parą wodną, a następnie chłodzenie tych elementów kondensatem pod ciśnieniem co najmniej takim, że w każdym punkcie elementów radiatorowych nie nastąpiło odparowanie tego kondensatu.

Urządzenie według zastrzeżenia 1, znamienne tym, że do kolektora ssawnego pompy obiegowej (2) kondensatu podłączony jest zbiornik wyrównawczy (6) w którym znajduje się warstwa gazu inertnego o stałym ciśnieniu.

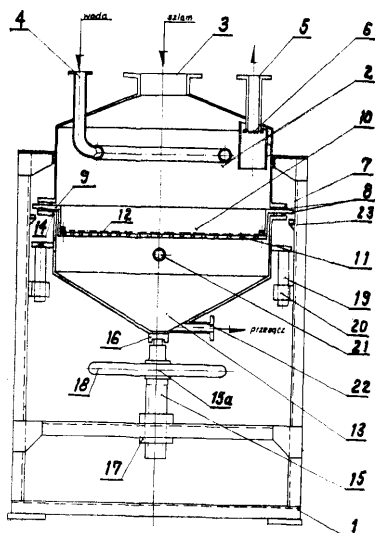
12d

(P. 145469)

5.01.1971.

Biuro Projektów Przemysłu Metali Nieżelaznych „Bipromet”, Katowice (Alfred Rumpel).

Filtr próżniowo-ciśnieniowy, znamienny tym, że

składa się z nieruchomej zalewowej komory (2) przymocowanej do wsporczej konstrukcji (1) wewnątrz której umieszczone są w jej górnej części myjące dysze (4) i przelew (5) wyposażony w siatkę (6), oraz z ruchomej ssącej komory (13), podpartej za pomocą zamykającego mechanizmu (15), przy czym pomiędzy komorami (2) i (13) zawieszona jest rozłącznie wymienna znana porowata przegroda (10).

12d

(P. 145749)

21.01.1971.

Przedsiębiorstwo Instalacji Przemysłowych „Instal”, Rzeszów, (Tadeusz Obrąpalski).

Arkuszowy filtr dializacyjny do celów nefrologicznych, znamienny tym, że kanały przepływowe 4 o zmiennym przekroju połączone są trójkątnymi polami 3 zalewowymi i uszczelnione uszczelką 5 o przekroju trójkątnym.

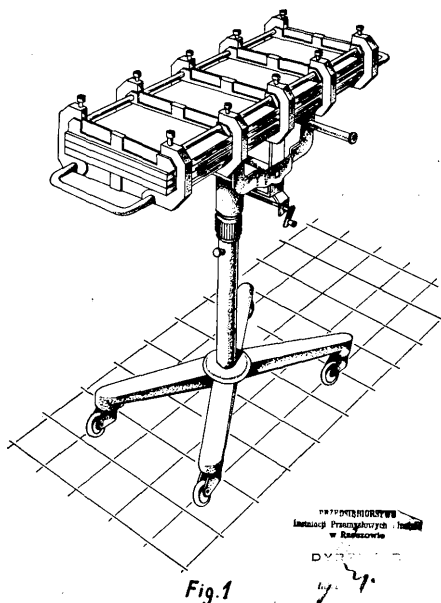

Fig.1

12d

(P. 152330)

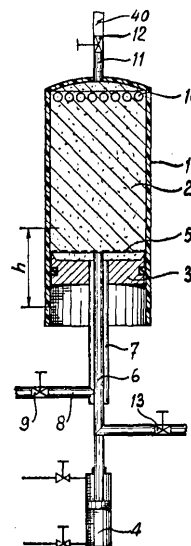
21.12.1971.

Pierwszeństwo: 27.I.1971 - Wielka Brytania.

Grassos Koninklijke Machinefabrieken N.V. s - Her-togenbosch, Holandia (Henricus Alexis Cornelis Thijs-sen).

Urządzenie do oddzielania i oczyszczania cząstek stałych w zawieszinie oraz ekstrakcji takich cząstek, po-

fig-1

siadające kolumnę wyposażoną w tłok zamykający jej jeden koniec i przeznaczony do zgęszczania cząstek stałych w zbitą warstwę i do przenoszenia części zbiitej warstwy cząstek stałych podczas suwu tłoczenia tłoka, znamienny tym, że zawiera tłok (3) do dostarczania zarówno zawiesiny cząstek stałych w cieczy jak i odprowadzania z zawiesiny fazy ciekłej, oraz jest zaopatrzone w zespół do usuwania cząstek stałych względnie stopionej masy oczyszczonych cząstek stałych, który jest umieszczony w części kolumny (1) przeciwnieległej do tłoka (3), przy czym w tej części kolumny (1) znajduje się również zespół, za pomocą którego ciecz przemijająca jest dostarczana do kolumny dla ekstrakcji lub oczyszczania cząstek stałych.

12d (P. 154178) 20.03.1972.
Pierwszeństwo: 22.03.1971 - Węgry.

Tatabányai Szénbányák, Tatabánya, Węgry, (Endre Kun, Mihály Balázs).

Sposób wydzielania substancji stałych z subtelnie rozdrobnionych i koloidalnych zawiesin, znamienny tym, że lepkość względną wyjściowej zawiesiny, zawierającej co najmniej 50 g/l substancji stałych zwiększa się co najmniej dwukrotnie przez dodanie substancji tworzących żel, następnie odwadnia się szlam na filtrze, ewentualnie po prasowaniu pozostawia do sezonowania, a wodę po filtrze zwraca się do obiegu lub doprowadza do kolektora kanalizacyjnego.

12e (P. 139263) 7.03.1970.

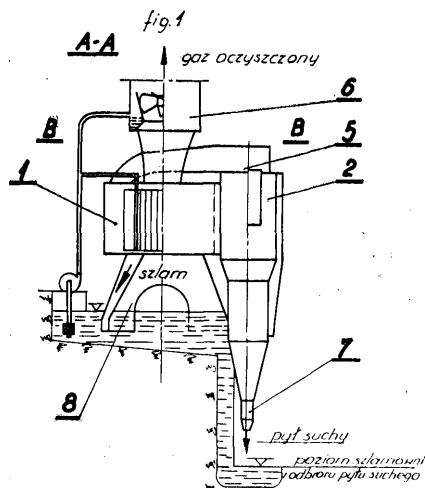
Polski Związek Głuchych, Zakład Szkoleniowo-Produkcyjny, Katowice (Jerzy Wójcik).

Sposób łączenia odwadniaczy płytkowych w układy o dużej wydajności i zwiększonej czułości (skrót zgłoszenia i fig. zamieszczono w kl. 47g² na str. 111).

12e (P. 139644) 27.03.1970.

Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Przemysłu Budowy urządzeń Chemicznych „Cebea”, Kraków, (Zdzisław Burzym, Aleksander Teleśnicki).

Dwucyklon sucho-mokry składający się z suchego cyklonu połączonego wylotowym przewodem dla oczyszczania gazów z przewodem wylotowym koncentratora, który wyposażony jest w żaluzjny wkład a w dalszej części ma przewód odprowadzenia szlamu i przewód wylotowy pyłu, znamienny tym, że mokry wkład żaluzjny (4) dodatkowo jest wyposażony w natryskowe rury (10), osadzone obrotowo w obudowie wymiennej mokrego wkładu (4), przy czym rozmieszczenie natryskowych rur (10) osadzonych na końcach elementów żaluzyjnych (9) tworzą kąt pokrycia ze sąsiadującymi elementami, wynoszący najkorzystniej 5°, podczas gdy do natryskowych rur (10) doprowadzana jest pod ciśnieniem filtrująca lub neutralizująca ciecz.

12e (P. 143075) 8.09.1970.
Pierwszeństwo: 9.09.1969 - Stany Zjednoczone Ameryki.

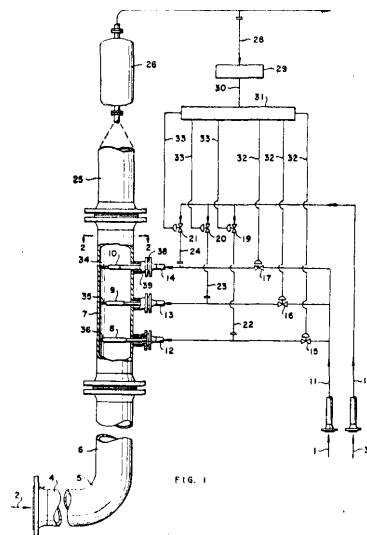
Benson, Field and Epes, Pittsburgh, Pensylwania, USA, (Homer Edwin Benson).

Sposób wyodrębniania dwutlenku węgla i siarkowodoru z mieszanin gazów, zawierających parę, w cyklicznym procesie, w którym alkaliczny roztwór wycmywający utrzymywany częściowo w temperaturze zbliżonej do temperatury wrzenia pod ciśnieniem atmosferycznym krąży pomiędzy stopniem absorpcji, gdzie panuje nadciśnienie, a stopniem regeneracji, gdzie roztwór ten odpędza się z parą wodną pod ciśnieniem odpowiednio niższym, w celu zdesorbowania zaabsorbowanych kwaśnych gazów, a w którym to procesie większość ciepła potrzebnego do odpędzania z parą wodną dostarcza się wraz ze wspomnianą mieszaniną gorących gazów zawierającą parę, znamienny tym, że w przejściowych stopniach następuje pośrednia wymiana ciepła pomiędzy wspomnianą mieszaniną a wodą i roztworem wycmywającym ze stopnia regeneracji, wskutek czego w pierwszym stopniu wytwarza się pierwszą porcję pary o ciśnieniu wyższym do atmosferycznego a ochłodzona wstępnie mieszanina gazów wymieniając pośrednio ciepło z roztworem wycmywającym ze stopnia regeneracji wytwarza drugą porcję pary o ciśnieniu niższym niż ciśnienie pary wytworzonej poprzednio, co powoduje dalsze ochłodzenie mieszaniny gorących gazów, zaś ogrzany w ten sposób roztwór regeneracyjny ze stopnia regeneracji wprowadza się do strefy odparowania rzutowego, utrzymywanej przez eżektor parowy, którego część ssąca połączona jest z tą strefą, pod ciśnieniem niższym od ciśnienia wprowadzanego roztworu, przy czym pierwszą wspomnianą porcję wytworzonej pary stosuje się jako parę napędzającą eżektor oraz do sprężenia pary odparowanej rzutowo, a parą wychodzącą z eżektora, będącą mieszaniną pary odparowanej i pary napędowej eżektora wprowadza się do stopnia regeneracji jako parę odpędową, natomiast drugą porcję pary, wytworzoną we wspomniany wyżej sposób wprowadza się bezpośrednio do stopnia regeneracji jako dodatkową parę odpędową, a mieszaninę ochłodzonych gazów wprowadza się do stopnia absorpcji.

12e (P. 153080) 25.01.1972.
Pierwszeństwo: 28.01.1971 - Stany Zjednoczone Ameryki.

Schell Internationale Research Maatschappan N. V., Haga, Holandia (Jaime Santos Son).

Urządzenie do mieszania dwóch lub więcej strumieni gazu, w którym jeden strumień jest rozpraszany

w strumieniu drugim znamienne tym, że posiada mieszalniczą komorę (7) wyposażoną z jednego końca we wlotowy otwór przeznaczony do doprowadzania drugiego gazowego strumienia znajdującego się w dolnym doprowadzeniu przy czym szybkość przelotu gazu i statyczne ciśnienie stabilizowane są w strefie mieszalniczej komory (7) a doprowadzenie gazu po ustaleniu jego szybkości i statycznego ciśnienia w strefie mieszalniczej komory odbywa się za pomocą zraszającego urządzenia (8, 9 lub 10) umieszczonego w komorze dla wtłoku pierwszego gazowego strumienia do drugiego gazowego strumienia.

12g

(P. 135761)

10.09.1969.

Kutnowskie Zakłady Farmaceutyczne „Polfar”, Kutno (Bogdan Rakowski, Jerzy Matusiak).

Sposób uszczelniania wałów mieszadeł w tankach fermentacyjnych i autoklawach współstrumieniowym przepływem gazów i cieczy, znamienne tym, że gazy pod ciśnieniem wewnątrz aparatu wyprowadza się przez szczelinę (A) między powierzchnią wału mieszadła (1) a powierzchnią wewnętrzną tulei redukcyjnej (4) do przejściowej komory wewnętrznej (E) pod talem wirującym (2), do której równocześnie doprowadza się wlotem (B) parę wodną i/lub ciecz sterylizującą lub neutralizującą, po czym utworzona mieszanina przepływa przez komorę (F) do komory mieszania (G), gdzie miesza się lub reaguje z parą wodną lub gazem neutralizującym, doprowadzonymi wlotem (C), i ewentualnie z gazem obojętnym, wprowadzanym poprzez szczelinę między powierzchnią wału mieszadła (1) i powierzchnią zewnętrzną tulei redukcyjnej (5), a następnie z wypływającymi współstrumieniowo gazami z komory (F) i (H) kieruje się przez otwór (D) do rurociągu (8) i dalszych instalacji.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastr. 1—3, znamienne tym, że umocowane jest na aparacie w miejscu przejścia wału mieszadła (1) i składa się z talerza wirującego (2), umocowanego szczelnie na wale mieszadła (1), z obudowy (3) z dolotami (B) i (C) i wylotem (D), przymocowanej śrubami do aparatu i posiadającej dowolną ze znanych dławnic, umieszczoną wokół wału mieszadła (1) w miejscu wyjścia wału mieszadła na zewnątrz, z wewnętrznej tulei redukcyjnej (4), obejmującej wał mieszadła (1), zamocowanej w podstawie obudowy (3) w miejscu przejścia wału z aparatu do wnętrza urządzenia i w przypadku pracy ze szkodliwymi gazami z zewnętrznej tulei redukcyjnej (5), obejmującej wał mieszadła (1), zamocowanej w miejscu wejścia wału do wnętrza.

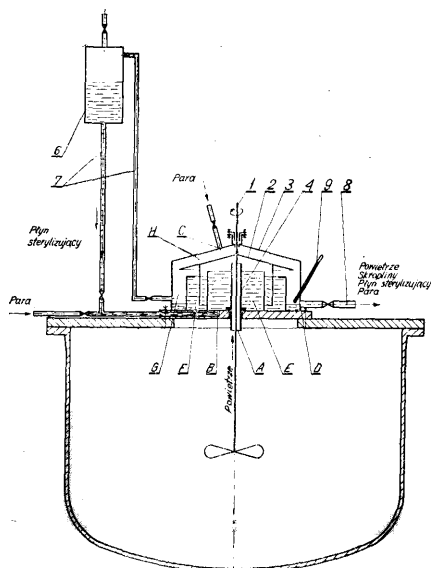

Fig. 4.

12g

(P. 139472)

18.03.1970.

Pierwszeństwo: 21.03.1969 - Włochy.

Montecatini Edison S.p.A. Mediolan, Włochy - Pasco Longi, Umberto Giannini, Romano Mazzochi).

Sposób wytwarzania katalizatora, opartego na związkach tytanu i wodorkach związków metaloorganicznych metali I—III grupy układu okresowego do polimeryzacji olefin w fazie ciekłej lub gazowej, w obecności lub w nieobecności obojętnego rozpuszczalnika, w temperaturze od -80°C do 200°C , pod ciśnieniem atmosferycznym lub wyższym, w obecności wodoru lub halogenków alkilowych lub związków metaloorganicznych Zn lub Cd jako regulatorów ciężaru cząsteczkowego polimeru, znamienne tym, że produkt otrzymany przez połączenie związku tytanu o wzorze ogólnym $(\text{NR}_4)_m(\text{Ti}_n\text{X})_{nm} + p$ w którym czwartorzędowy atom azotu grupy NR_4 ma wartościowości wysyczone atomami wodoru i/lub rodnikami węglowodorowymi i może stanowić składnik pierścienia heterocyklicznego, podstawnik X_{nm} stanowią atomy chlorowca lub część z nich może stanowić grupy o wzorze OR' , w którym R' oznacza rodnik organiczny, n oznacza wartościowość tytanu, m i p liczby całkowite 1, 2 lub 3, z nośnikiem stanowiącym lub zawierającym bezwodny halogenek Mg, w warunkach, w których halogenek magnezu przekształca się w postać aktywną lub przez kontaktowanie z nośnikiem, stanowiącym lub zawierającym uprzednio aktywowany bezwodny halogenek magnezu, który w widmie rentgenowskim jego sproszkowanej postaci wykazuje linię dyfrakcyjną, która jest najbardziej intensywna w widmie rentgenowskim sproszkowanej postaci normalnego nieaktywowanego halogenku magnezu, natomiast w przypadku postaci aktywnej jest mniej intensywna i zastąpiona mniej lub więcej rozszerzoną halo i/lub aktywny halogenek magnezu wykazuje powierzchnię właściwą wynoszącą powyżej $3 \text{ m}^2/\text{g}$, poddaje się reakcji z wodorkiem lub związkiem metali I—III grupy układu okresowego.

12g

(P. 139530)

20.03.1970.

Pierwszeństwo: 20.03.1969 - Niemiecka Republika Federalna.

Halcon International, Inc. Nowy Jork, Stany Zjednoczone Ameryki (Reinhard Thiel, Günther Ellendt).

Sposób oczyszczania przez wypłukiwanie instalacji służącej do utleniania węglowodorów nasyconych w obecności związków boru, znamienne tym, że aparaty i przewody instalacji traktuje się roztworem zawierającym alkohol w warunkach podwyższonej temperatury, bez dostępu tlenu z powietrza i jeśli to pożądanie, pod zwiększonym ciśnieniem i/lub z przepływem gazu obojętnego.

12g

(P. 139576)

23.03.1970.

Pierwszeństwo: 24.03.1969 - Włochy.

Montecatini Edison S.p.A. Mediolan, Włochy (Adolfi Mayer, Umberto Giannini, Ernano Suza, Paolo Longi, Ettore Giachetti, Domenico Deluca).

Sposób wytwarzania katalizatora, opartego na związkach tytanu i wodorkach lub związkach metaloorganicznych metali I—III grupy układu okresowego, do polimeryzacji olefin w fazie gazowej, w obecności lub w nieobecności obojętnego rozpuszczalnika, w temperaturze -80°C do 200°C , pod ciśnieniem atmosferycznym lub wyższym, w obecności wodoru lub halogenków alkilowych związków metaloorganicznych Zn lub Cd jako regulatorów ciężaru cząsteczkowego polimeru, znamienne tym, że produkt otrzymany przez połączenie związku tytanu o ogólnym wzorze $\text{Ti}_m(\text{OR})_p\text{X}_z$, w którym R jest rodnikiem organicznym związanym z atomem lub atomami tlenu poprzez atom węgla, X jest halogenem, m i n są liczbami całkowitymi większymi od zera, z jest zero lub liczbą całkowitą, więk-

szą niż zero, p jest liczbą całkowitą od 1 do n , oznacza wartościowość Ti , z nośnikiem składającym się lub zawierającym bezwodny halogenek Mg w warunkach, w których halogenek magnezu przechodzi w postać aktywną, albo z podłożem składającym się lub zawierającym uprzednio aktywowany halogenek magnezu, odznaczający się tym, że w widmie rentgenowskim jego sproszkowanej postaci linia dyfrakcyjna, która jest najbardziej intensywna w widmie rentgenowskim sproszkowanej postaci normalnego nieaktywnego halogenku magnezu, staje się mniej intensywna i zastąpiona bardziej lub mniej rozszerzoną „halo”, oraz/albo aktywny halogenek magnezu ma powierzchnię właściwą większą niż $3 \text{ m}^2/\text{g}$, poddaje się reakcji z wodorkiem albo metaloorganicznym związkami metali I—III grupy układu periodycznego.

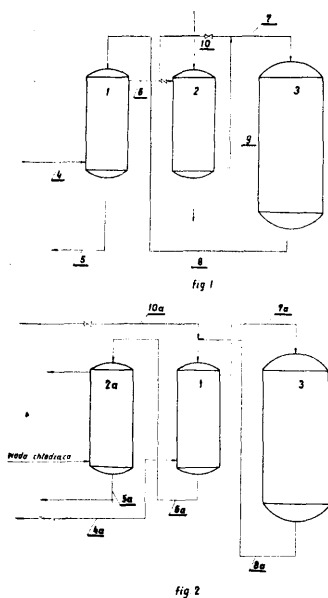
12g

(P. 143338)

21.09.1970.

Biuro Projektów Przemysłu Syntezy Chemicznej „Prosynchem”, Gliwice (Kazimierz Reychman, Zbigniew Kuenstler, Bolesław Mazurek).

Sposób podgrzewania gazu syntezowego przy średniociśnieniowej metodzie produkcji metanolu, gdzie gaz syntezowy przed wejściem do reaktora podlega wstępnemu ogrzaniu w wymienniku ciepła gazami poreakcyjnymi, znamieny tym, że po wstępnym ogrzaniu gaz syntezowy kierowany jest do drugiego wymiennika ciepła, gdzie gaz dogrzewa się przepływając za pomocą płynnego medium grzewczego, doprowadzonego z zewnątrz.

12g

(P. 146667)

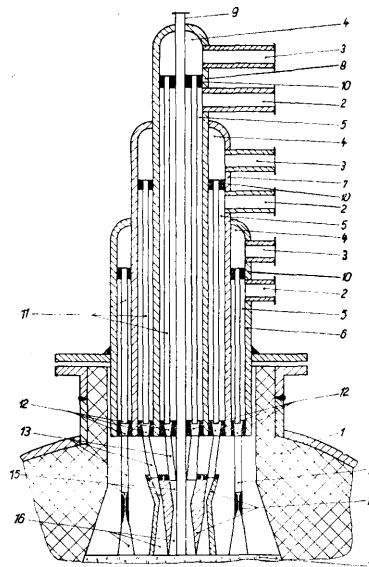
5.03.1971.

Pierwszeństwo: 13.03.1970 - Niemiecka Republika Demokratyczna.

VEB Gaskombinat Schwarze Pumpe Betrieb PKM Anlagenbau Leipzig, Lipsk, NRD, (Heinz Müller, Dietmar Scholze).

Urządzenie o zmiennej wydajności do doprowadzania, mieszania, przyspieszania i rozdzielania w reaktorach czynników gazowych, zwłaszcza gazów palnych wraz z tlenem, znamienne tym, że cały przekrój doprowadzenia jest podzielony na przekroje częściowe przez kilka rur (6, 7, 8 i 9) zamocowanych względem siebie współśrodkowo, przy których to przekrojach częściowych umieszczone są oddzielne, odłączalne przewody gazowe (2, 3) dla mieszanych czynników oraz dla każdego przekroju częściowego zespół dysz mieszających (12), a przy wylocie każdego zespołu tych dysz

znajduje się jeden lub kilka elementów (14) przyspieszających i rozdzielających, przy czym przekroje częściowe doprowadzeń umieszczone są przy górnym końcu dwóch rur sąsiadujących ze sobą, zamocowanych współśrodkowo względem siebie przez każdorazowe zawinięcie do wewnątrz górnego końca zewnętrznej rury i przyspawanie jej do rury wewnętrznej, a utworzone przestrzenie pierścieniowe (4, 5) oddzielone są od siebie za pośrednictwem zaślepek (10) z zainstalowanymi w nich rurami doprowadzającymi (11), naprzeciwko których umieszczone są dysze zespołów mieszających (12).

12g

(P. 154078)

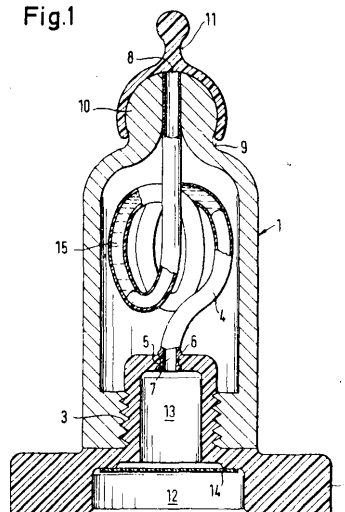
15.03.1972.

Pierwszeństwo: 16.03.1971 Szwajcaria.

Ciba-Geigy AG., Bazylea, Szwajcaria.

Przyrząd do zabiegów miejscowych, służący do dawkowanego podawania substancji ciekłych, zaopatrzony w zamykany otwór wylotowy oraz mający przed użyciem szczelnie zamkniętą część ściawkową aplikatora, dołączanego do źródła czynnika wytłaczającego, zawierającego ponadto wewnętrzny element zasobnikowy, zamykany przed użyciem na obu końcach i otwierany podczas użytkowania i przeznaczony do przechowywania dawki cieczy, znamienne tym, że element zasobnikowy (4, 104, 204) jednym ze swych końców jest dołączony do otworu wylotowego (8, 208), a drugim końcem do części ściawkowej (2, 206) i wywiera na ciecz (15) ciśnienie kapilarne dostosowane do lepkości cieczy, które wystarcza dla unieruchomienia cieczy

Fig.1

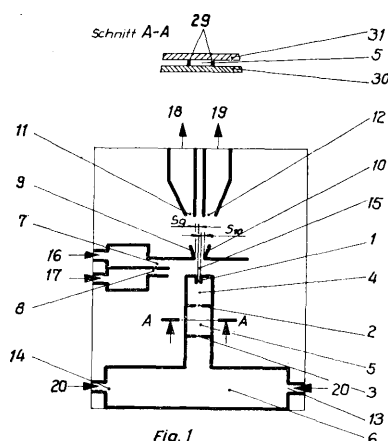

w miejscu, wewnątrz elementu zasobnikowego tak, że między cieczą i przynajmniej wymienioną częścią ściannową, podczas manipulacji przed użytkowaniem, utrzymuje się poduszka gazowa, która hamuje przemieszczanie cieczy w elemencie zasobnikowym, przy wstrząsaniu tego elementu.

12g (P. 154499) 31.03.1972.
Pierwszeństwo: 5.04.1971 - Niemiecka Republika Demokratyczna.

VEB Kombinat Mess- und Regelungstechnik Dessau, Dessau, NRD, (Arnulf Schwarz, Gerhard König, Manfred Pieloth).

Układ dyszowy do kształtowania strumienia w elementach ciekłych, znamienny tym, że przed jedną lub większą liczbą dysz wylotowych (1, 21) jest umieszczone kaskadowo i współosiowo jedno lub więcej urządzeń dławiających (2, 3, 22, 23) przy czym każda odległość między tymi urządzeniami (2, 3, 22, 23), względnie między urządzeniami (2, 22) i dyszą wylotową (1, 21) jest większa od średnicy najmniejszego z tych urządzeń dławiających, oraz że na formowanie strumienia można wpłynąć przez zróżnicowanie wymiarów urządzeń dławiających (2, 3, 22, 23), jak również przez ukształtowanie ograniczenia komór pośrednich (4, 5) między urządzeniami dławiającymi (2, 3, 22, 23), względnie między urządzeniem dławiającym (2, 22) i dyszą wylotową (1, 21).

12i (P. 139323) 11.03.1970.

Institut Kataliza Sibirskiego Otdelenia Akademii Nauk ZSRR, Nowosibirsk, Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich, (Georgy Konstantinovich Borekov, Vera Aleksandrovna Dzisko, Dzhemma Vladimirovna Tarasova, Galina Mikhailovna Polyakova, Ljudmila Petrovna Davydova, Galina Petrovna Vishnyakova).

Sposób przygotowania katalizatora na bazie związków wanadowych w celu utleniania dwutlenku siarki w bezwodnik siarkowy przez impregnowanie nośnika - żelu krzemionkowego roztworami związków wanadu i potasu, suszeniu ich i rozżarzaniu w temperaturze około 500°C, znamienny tym, że w charakterze żelu krzemionkowego stosuje się granulowany bidyspersyjny żel krzemionkowy o powierzchni właściwej 150—300 m²/g, porowatości 0,9-1,2 cm³/g i wielkościach por mających promienie, promień cienkich por R = 60—90 Å, o objętości V = 0,6—1,0 cm³, promień dużych por R = 2000-10 000 Å, o objętości por V = 0,2—0,4 cm³/g.

12i (P. 139358) 12.03.1970.

Biuro Projektów Przemysłu Nieorganicznego, Gliwice (Stanisław Kowalski, Jan Popieluch, Jan Zięba).

Sposób zmniejszenia pienienia w procesie wytwarzania kwasu fosforowego, z zastosowaniem środka powierzchniowo czynnego, znamienny tym, że środek powierzchniowo czynny dozowany jest do części stężonych ługów, pochodzących z procesu filtracji pulpy reakcyjnej, które zawracane są do reaktora kwasu fosforowego, wstępnie zemulgowany z tymi ługami, a powstała w ten sposób mieszanina cieczy podawana jest do urządzenia prysznicowego, umieszczonego odpowiednio w górnej części reaktora nad powierzchnią pulpy.

12i (P. 145435) 2.01.1971.

Centralne Laboratorium Przemysłu Wełnianego Południe, Bielsko-Biała, (Stanisław Janicki, Aleksander Radecki, Alicja Tomkiewicz).

Sposób wytwarzania roztworów wodnych krzemionki koloidalnej przez otrzymanie kwasu krzemowego za pomocą kationitu, stabilizację tego kwasu, zamiana go na krzemionkę koloidalną oraz zagęszczanie roztworu koloidalnego dożądanego stężenia, znamienny tym, że jako wymiennicz jonowy stosuje się kationit CG 120 I, stabilizację kwasu krzemowego prowadzi się 38% roztworem Na₂ • 3,4SiO₂ (1 cm³ na 100 cm³ 5% kwasu krzemowego), kwas krzemowy przeprowadza się w krzemionkę koloidalną w autoklawie w temperaturze 120°C w ciągu 30 minut oraz dokonuje się zagęszczania krzemionki koloidalnej dożądanego stężenia na drodze oddestylowywania wody z roztworu w naczyniach hydrofobizowanych Aquasilem F.

12i (P. 145505) 7.01.1971.

Institutul de Proiectari Pentru Industria Chimica Anorganica si a Ingrasamintelor - Ipran, Bukareszt, Rumunia (Florin P. Olaru, Maria C. Petrosu, Nicolae N. Popovici, Theodor I. Sogarceanu, Angela Gh. Triandaf, Constanta F. Potcu, Constantin S. Maosoiu, Victor S. Mavromati).

Sposób równoczesnego otrzymywania siarki i dwutlenku siarki z rudy niemetalicznej, o złożu krzemowym w postaci drobnych wrostów, na drodze utleniania, części zawartej w rudzie siarki, połączonego z oddestylowaniem pozostałej siarki, znamienny tym, że w celu otrzymania gazu o zawartości 18—20% SO₂ i zwiększonej wydajności ekstrahowanej siarki, rudę suszy się do zawartości wilgoci wynoszącej 1% i poddaje rozdrobnieniu do wytworzenia cząstek o wymiarach 0,1—2 mm, korzystnie 0,1—1 mm, a następnie praży się w piecu o złożu fluidalnym w temperaturze od 450—500°C, przy równoczesnym wdmuchiowaniu powietrza, jako czynnika utleniającego i czynnika fluidyzacji, z objętościowym natężeniem przepływu wynoszącym 50—55% ilości stechiometrycznej, potrzebnej do utlenienia siarki na SO₂, przy czym natężenie zasilania rudą na każdy metr kwadratowy powierzchni prażenia wynosi 1,1—1,3 t/godzinę.

12i (P. 146698) 5.03.1971.

Łódzkie Zakłady Chemiczne, Łódź, (Maksymilian Ignaczak, Bogdan Jakuszewski, Roman Zarzycki).

Sposób otrzymywania kwasu fosforowego z kwasu fosforawego, zawartego w odpadach, znamienny tym, że kwas fosforawy, po oddzieleniu go według znanych metod od zanieczyszczeń utlenia się w podwyższonej temperaturze około 50°C dwutlenkiem siarki i otrzymuje następnie kwas fosforowy ogrzewa w temperaturze około 80°C.

12i

(P. 149705)

28.07.1971.

Pierwszeństwo: 29.07.1970 - Niemiecka Republika Federalna.

Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft, Leverkusen, NRF, (Heinz Heine, Gottfried Gerlach, Jakob Rademachers).

Sposób wykorzystania odpadowego kwasu azotowego pochodzącego z procesu spalania amoniaku, znamienny tym, że rozcieńczone kwasy o stężeniu około 0,1—10% wagowych otrzymane przy kondensacji pary wodnej wprowadza się do procesu wytwarzania hydroksyloaminy z tlenku azotu i wodoru w obecności katalizatorów w środowisku kwasu siarkowego, przy czym rozcieńczone kwasy wprowadza się w ilości potrzebnej do osiągnięcia ogólnego stężenia protonów wynoszącego około $2n-6n$.

12i

(P. 154606)

7.04.1972.

Pierwszeństwo: 8.04.1971 - Niemiecka Republika Federalna.

Metallgesellschaft Aktiengesellschaft, Frankfurt n. Menem, NRF, (Gerhard Baron, Herst Bechthold).

Sposób według zastr. 1—9, znamienny tym, że z węglowodarami lub z parą wodną reakcji poddaje się także dwutlenek węgla.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastr. 1—10, składające się z cylindrycznego reaktora z wymurowanym ogniotrwałym wyłożeniem, znamienny

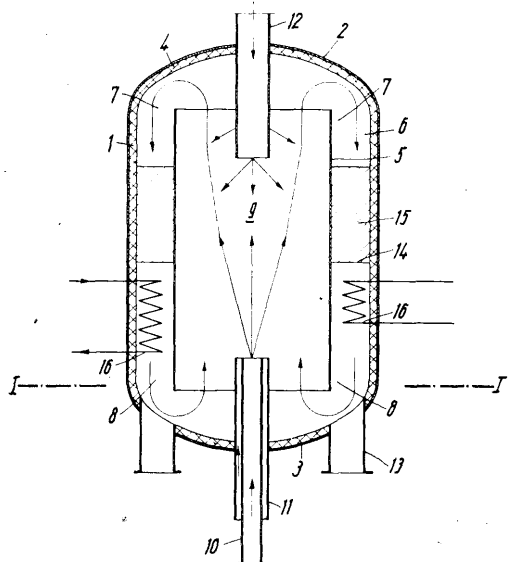

Fig. 1

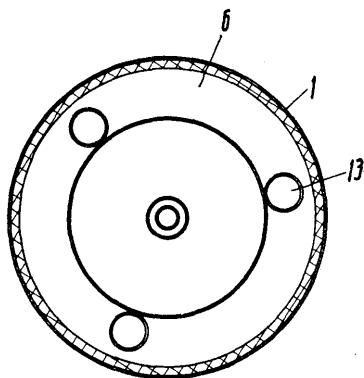

Fig. 2

tym, że w reaktorze jest umieszczony współosiowo rurowy element (5), tworząc w reaktorze wewnętrzną komorę reakcyjną (9) i komorę pierścieniową (6), przy czym obie te komory (6, 9) są połączone przepływami górnymi (7) i przepływami dolnymi (8), zaś przewody doprowadzające węglowodory (10) i parę wodną (11) są wprowadzone osiowo z jednego końca reaktora, a przewody doprowadzające tlen (12) również osiowo z drugiego końca reaktora i przewody do odprowadzania wytworzonego surowego gazu (13) wychodzą z dolnej części pierścieniowej komory (6).

12m

(P. 140956)

29.05.1970.

Pierwszeństwo: 4.06. 1969 - Niemiecka Republika Federalna.

Chemische Fabrik Kalk GmbH, Köln-Kalk, NRF, (Gerhard Grams).

Sposób wytwarzania związków wapniowych o małej zawartości strontu z fosforatów zawierających stront, znamienny tym, że fosforat rozpuszcza się w temperaturze 20—90°C w kwasie azotowym o stężeniu 50—65% wagowych i z otrzymanego roztworu oddziela w temperaturze 20—90°C powstały azotan strontu razem z nierozpuszczalnymi substancjami i otrzymany prześącz chłodzi się i oddziela wykrystalizowany azotan wapniowy, a następnie przerabia go dalej w znany sposób na związki wapniowe.

12m

(P. 140971)

26.09.1970.

Politechnika Krakowska Katedra Chemii Nieorganicznej, Kraków, (Maciej Sarnowski, Regina Kijkowska, Kazimierz Baran).

Sposób odzyskiwania ziem rzadkich z kwaśnych roztworów fosforanów mineralnych oraz kwasu fosforowego ekstrakcyjnego odfluorowanego lub nieodfluorowanego, znamienny tym, że roztwory poddaje się ogrzewaniu w autoklawie powyżej temperatury 110°C, po czym znany sposób oddziela się od roztworu osad zawierający fosforany lantanowców.

12o

(P. 123247)

26.10.1969.

Politechnika Wrocławska, Wrocław (Bogdan Burczyk).

Sposób wytwarzania eterów metyloterpenowych, prowadzony w temperaturze wyższej od pokojowej przy użyciu kwaśnych katalizatorów nieorganicznych lub organicznych oraz alkoholu, znamienny tym, że do mieszaniny metanolu i kwasu użytego jako katalizatora wprowadza się alfa-pinen lub koncentrat alfa-pinenowy o czystości powyżej 90%, względnie mieszaninę alfa- i beta-pinenów o zawartości składników pinenowych powyżej 90%, w takiej ilości, aby stosunek masy metanolu do alfa-pineny nie był większy niż 8:1, a ilość użytego katalizatora w postaci kwasu nieorganicznego lub organicznego nie była większa niż 20% wagowych w stosunku do alfa-pineny lub mieszaniny pinenów, zaś w wyniku reakcji otrzymuje się produkt z którego za pomocą znanych sposobów rozdziela się eter metylo-alfa-terpinolowy oraz 1,8-dwumetoksy-p-mentan.

12o

(P. 136109)

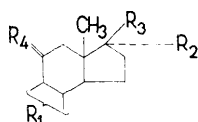
1.10.1969.

Pierwszeństwo: 4.10.1968 - Niemiecka Republika Demokratyczna.

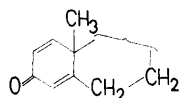
VEB Jenapharm, Jena, NRD, (Sigfrid Schwarz).

Sposób wytwarzania nowych estrów steroidowych o ogólnym wzorze I, w którym R₃ oznacza grupę

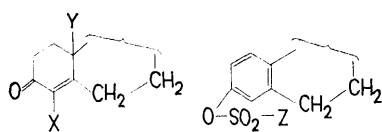
o wzorze 2, 3, 4 lub 5, przy czym we wzorze 3 X oznacza atom chlorowca, a Y oznacza atom wodoru lub rodnik metylowy, a we wzorach 4 i 5 Z oznacza rodnik alkilowy o 2—8 atomach węgla, rodnik cykloalkilowy, rodnik aralkilowy, grupę N,N-dwualkiloaminową, N,N-dwu-(chlorowcoalkilo)-aminową, polimetylenoiminową lub morfolinową, R₂ oznacza atom wodoru, grupę wodorotlenową, rodnik etylowy, rodnik $-\text{CH}=\text{CH}_2$, rodnik $-\text{C}=\text{CH}$ lub rodnik $-\text{C}=\text{C}-\text{Cl}$, R₃ oznacza grupę wodorotlenową, $-\text{O}-$ acylową, $-\text{O}-$ alkilową, grupę o wzorze $-\text{O}-\text{Si}(\text{CH}_3)_3$, rodnik $-\text{C}_6\text{H}_{17}$ lub grupę o wzorze $-\text{O}-\text{SO}_2-\text{Z}$ albo grupę o wzorze $-\text{CO}-\text{CH}_2-\text{O}-\text{SO}_2-\text{Z}$, w których Z ma wyżej podane znaczenie, przy czym R₂ i R₃ razem mogą oznaczać atom tlenu, grupę $=\text{N}-\text{OH}$, $=\text{N}-\text{O}-$ acylową, $=\text{N}-\text{O}-$ alkilową, grupę o wzorze $=\text{N}-\text{O}-\text{Si}(\text{CH}_3)_3$ lub grupę o wzorze $=\text{N}-\text{NH}-\text{CO}-\text{NH}_2$, zaś R₄ oznacza dwa atomy wodoru lub atom tlenu, znamienny tym, że zawierający grupę wodorotlenową związek steroidowy o ogólnym wzorze 6, w którym R₂ i R₄ mają wyżej podane znaczenie, R₅ oznacza grupę wodorotlenową, $-\text{O}-$ acylową, $-\text{O}-$ alkilową, grupę o wzorze $-\text{O}-\text{Si}(\text{CH}_3)_3$, grupę o wzorze $-\text{CO}-\text{CH}_2-\text{OH}$ lub rodnik $-\text{C}_6\text{H}_{17}$, przy czym R₂ i R₅ razem mogą oznaczać atom tlenu, grupę $=\text{N}-\text{OH}$, grupę $=\text{N}-\text{O}-$ acylową lub $=\text{N}-\text{O}-$ alkilową, grupę o wzorze $=\text{N}-\text{O}-\text{Si}(\text{CH}_3)_3$ lub o wzorze $=\text{N}-\text{NH}-\text{CO}-\text{NH}_2$, a R₆ oznacza grupę o wzorze 2, 7 lub 8 albo grupę o wzorze 3, w którym X i Y mają wyżej podane znaczenie, poddaje się w obecności aminy wykazującej zawadę przestrzenną, korzystnie w obecności trójetyluaminy, reakcji z halogenkiem kwasowym o wzorze $\text{Z}-\text{SO}_2-\text{X}$, w którym Z i X mają wyżej podane znaczenie.

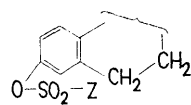
Wzór 1

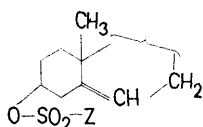
Wzór 2

Wzór 3

Wzór 4

Wzór 5

12o

(P. 136486)

24.10.1969.

Institut Fiziko-organicheskoi Khimii Akademii Nauk BSSR, Mińsk, ZSRR, (Nester Petrovich Emelyanov, Rogneda Ivanovna Belskaya, Rotislav Yakovlevich Semiyachko).

Sposób przygotowywania katalizatora dehydrogenacji cykloheksanolu w cykloheksanon przez naniesienie związków miedzi na tlenek cynkowy, a następnie traktowanie wodorem, znamienny tym, że tlenek cynkowy nasycy się roztworem azotanu miedzi, przy czym ilość naniesionego na tlenek cynkowy azotanu miedziowego wynosi 2—20%, korzystnie 3—7% wagowych w stosunku do tlenku cynkowego, a następnie wytworzoną masę traktuje się nadmiarem roztworu kwasu szczawowego i przemycza do zaniku reakcji na jon azota-

nowy, po czym osad suszy się i bezpośrednio przed zastosowaniem do dehydrogenacji poddaje się w ciągu 1—4 godzin działaniu wodoru, którego prędkość przepływu wynosi 5—10 l/godz. w temperaturze 280—340°C, ewentualnie wysuszony osad bezpośrednio przed zastosowaniem do dehydrogenacji poddaje się w ciągu 20—60 minut działaniu tlenu, którego prędkość przepływu wynosi 3—6 l/godz. w temperaturze 280°—240°C, a potem działaniu wodoru w wyżej wskazanych warunkach w ciągu 20—60 minut.

12o

(P. 137661)

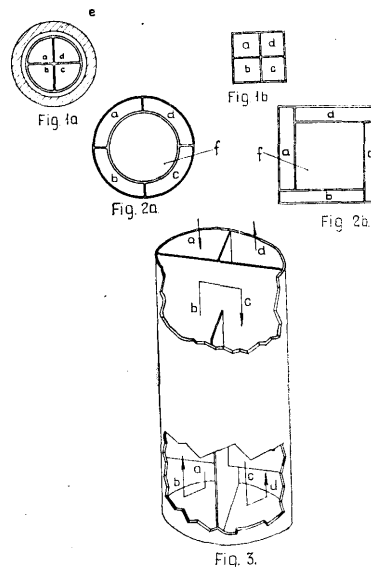
19.12.1969.

Pierwszeństwo: 28.12.1968 - Włochy.

VEB Chemiekombinat Bitterfeld, Bitterfeld, NRD, (Claus Liesepang, Günther Exner).

Sposób wytwarzania fluoroalkanów z fluoroalkanów, które zawierają w cząsteczce co najmniej jeden atom wodoru i ewentualnie poza fluorem inne chlorowce, a także w skład których wchodzi jeden lub kilka atomów węgla, na drodze odszczepienia chlorowcowodoru w procesie pirolizy, znamienny tym, że fluoroalkany wprowadza się w postaci gazu do układu reakcyjnego składającego się z kilku graniczących ze sobą stref reakcyjnych i stanowiącego typ reaktora segmentowego, przy czym gazy wprowadzane są z jednej strony pierwszej strefy reakcyjnej, następnie przepływają przez całą długość tej strefy i po przeciwległej stronie przechodzą do następnej strefy reakcji, przez której całą długość przepływają w kierunku odwrotnym do poprzedniego, po czym na końcu tej strefy przechodzą w analogiczny sposób do następnej strefy reakcji i tak przepływają kolejno przez wszystkie strefy reakcji, każdorazowo w kierunku odwrotnym do poprzedniego, zaś po przejściu przez ostatnią strefę reakcji, gazy reakcyjne w stanie przereagowanym opuszczają układ reakcyjny.

Urządzenie do stosowania sposobu, znamienny tym, że ściany działowe reaktora segmentowego są połączone ze sobą, pod względem przewodnictwa cieplnego, a także z ogrzewaną powierzchnią ściany.

12o

(P. 138538)

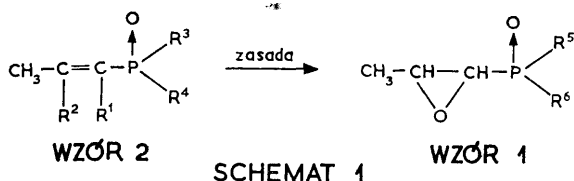
3.02.1970.

Pierwszeństwo: 3.02.1969, 16.01.1970 - Stany Zjednoczone Ameryki.

Merck & Co., Inc., Rahway, Stany Zjednoczone Ameryki (Raymond A. Firestone).

Sposób wytwarzania kwasu (cis-1,2-epoksypropylo)-fosfonowego i jego pochodnych w postaci soli, estrów i amidów znamienny tym, że 1-propenylofosfonian,

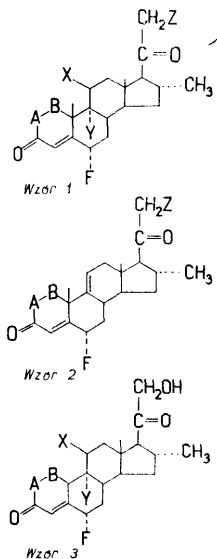
dwuchlorek kwasu 1-propenylofosfonowego, lub dwu-
amid kwasu 1-propenylofosfonowego podstawiony
ruchliwą grupą przy atomie węgla 1 lub 2 traktuje się
zasadą.

12o (P. 139250) 7.03.1970.
Pierwszeństwo: 11.03.1969; 29.01.1970 - NRF.

Schering Aktiengesellschaft, Berlin Zachodni, Berg-
kamen, Niemiecka Republika Federalna.

Sposób wytwarzania **21-chlorowcosteroidów** o ogólnym wzorze 1, w którym -A-B- oznacza ugrupowanie -CH₂-CH₂-, -CH=CH- lub C Cl=CH-, Y i Z oznaczają atomy chlorowca, a X oznacza atom chlorowca o ciężarze atomowym równym lub mniejszym od ciężaru atomowego chlorowca oznaczonego symbolem Y, przy czym gdy -A-B- oznacza ugrupowanie -C Cl=CH- wówczas X oznacza ewentualnie także grupę wodorotlenową, znamienny tym, że chlorowec lub kwas podchlorowcawy przyłącza się znaną metodą do podwójnego wiązania w pozycji 9 (11) 21-chlorowcosteroidu o ogólnym wzorze 2, w którym ugrupowanie -A-B- i Z mają wyżej podane znaczenie i w przypadku wytwarzania 9a-fluoro-2-chloro-11β-hydroksysteroidów, otrzymany 9a-chloro- lub bromo-11β-hydroksysteroidów o wzorze 1 przeprowadza się ewentualnie w odpowiadający mu 9, 11β-epoksysteroid, w którym następnie pod działaniem fluoro-wodoru otwiera się pierścień epoksydowy, albo też grupę wodorotlenową w pozycji 21 w 21-hydroksysteroidzie o ogólnym wzorze 3, w którym -A-B- oraz X i Y mają wyżej podane znaczenie, za pomocą znanej metody wymienia się na chlorowec.

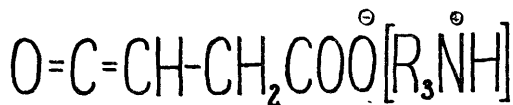

12o (P. 139294) 10.03.1970.

Tarchomińskie Zakłady Farmaceutyczne „Polfa”
Warszawa (Ryszard Andruszabiec, Edward Żukowski).

Sposób wytwarzania α-monobursztynianu D-(-)-treo-
chloramfenikolu, znamienny tym, że chloramfenikol
estryfikuje się solą trójalkiloamoniową karboksymety-
loketanu o wzorze ogólnym 1, w którym R oznacza

niższy rodnik alkilowy o 1—3 atomach węgla, wytwo-
rzoną bezpośrednio w mieszaninie reakcyjnej w tem-
peraturze w zakresie od -30° do +25°, najkorzystniej
w zakresie temperatur od -20 do +5°, a α, β-dwu-
bursztynian chloramfenikolu powstały jako produkt
uboczny poddaje się hydrolizie.

wzór 1

12o (P. 139332) 11.03.1970.

Instytut Chemii Przemysłowej, Warszawa (Stanisław
Ciborowski, Mieczysław Wolff, Stanisław Kurowski,
Andrzej Krzysztoforski).

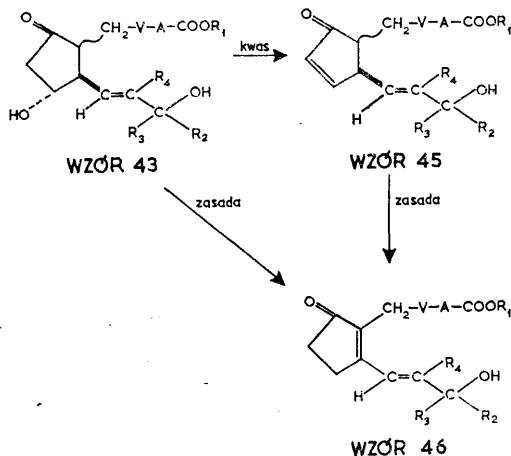
Sposób usuwania estrów z mieszanin uzyskanych
przez utlenianie cykloheksanu zawierających **cyklo-
heksanon i/lub** cykloheksanol na drodze ich rozkładu
alkaliami, znamienny tym, że produkty otrzymane
przez utlenianie cykloheksanu zawierające parę wod-
ną w ilości odpowiadającej w przybliżeniu składowi
azeotropu jaki tworzą składniki w warunkach pro-
cesu, kontaktuje się w postaci par z wodnym roztwor-
em alkalicznym o zawartości 1—40% wagowych wo-
doro-tlenków metali alkalicznych w temperaturze
100—200°C korzystnie 160°C i pod ciśnieniem odpo-
wiadającym prężności par przerabianego produktu
w temperaturze procesu.

12o (P. 139349) 12.03.1970.

Pierwszeństwo: 14.03.1969 - Stany Zjednoczone Ame-
ryki.

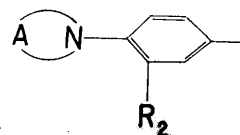
The Upjohn Company Kalamazoo, Stany Zjednoczo-
ne Ameryki (William Paul Schneider).

Sposób wytwarzania **związków racemicznych pro-
staglandyn** wyrażonych ogólnym wzorem 46, w któ-
rym R₁ oznacza atom wodoru, grupę alkilową zawie-
rającą 1 do 8 atomów węgla włącznie, grupę cyklo-
alkilową o 3 do 10 atomach węgla włącznie, grupę
aryloalkilową o 7 do 12 atomach węgla włącznie, grupę
fenyłową, grupę fenyłową podstawioną 1 do 3 atoma-
mi chloru lub grupą alkilową o 1 do 4 atomach węgla
włącznie, lub grupę etylową podstawioną w położeniu
beta 3 atomami chloru, 2 lub 3 atomami bromu, 1, 2
lub 3 atomami jodu, R₂ oznacza atom wodoru lub
grupę alkilową o 1 do 10 atomach węgla, niepodsta-

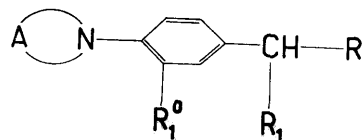

SCHEMAT 1

wioną lub podstawioną 1 do 3 atomami fluoru, R_3 i R_4 oznaczają atom wodoru lub grupę alkilową o 1 do 4 atomach węgla włącznie, A oznacza grupę alkilenową o 1 do 10 atomach węgla włącznie, niepodstawioną lub podstawioną 1 do 2 atomami fluoru i 1 do 5 atomami węgla pomiędzy grupą $-\text{COOR}_1$ i V oraz V oznacza grupę cis $-\text{CH}=\text{CH}-$ lub $-\text{C}=\text{C}-$, znamienny tym, że związek wyrażony ogólnym wzorem 45 lub 43, w których to wzorach R , R_2 , R_3 , R_4 , A i V mają wyżej podane znaczenie i znak „~” wskazuje na przyłączenie ugrupowania $-\text{CH}_2-\text{V}-\text{COOR}_1$ do pierścienia w konfiguracji alfa lub beta poddaje się reakcji z zasadą, która w roztworze wodnym wykazuje pH powyżej 10.

Wzór 4a

Wzór 5

12o

(P. 139433)

16.03.1970.

Grodziskie Zakłady Farmaceutyczne „Polfa” Grodzisk Mazowiecki (Jakub Ciermesński, Henryk Kycia, Marek Sobolew).

Sposób otrzymywania estru etylowego kwasu 2-(4'-chlorofenoksy)-izomasłowego, znamienny tym, że na kwas 2-(4'-chlorofenoksy)-izomasłowy, działa się estryem etylowym niższego kwasu tłuszczowego, o liczbie atomów węgla od C do C₃.

12o

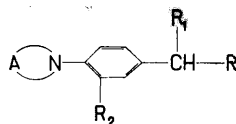
(P. 139442)

16.03.1970.

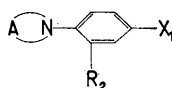
Pierwszeństwo: 18.03.1969; 18.07.1969 - Stany Zjednoczone Ameryki, 12.09.1969 - Szwajcaria

Ciba Société Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

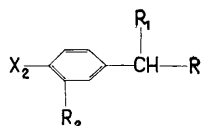
Sposób wytwarzania pochodnych α -(aminofenilo)-alifatycznych kwasów karboksylowych o wzorze 1, w którym R oznacza grupę karboksylową, ewentualnie w postaci funkcjonalnej pochodnej, R_1 oznacza atom wodoru, niższy rodnik alkilowy, albo grupę cyklopropylową, zaś R_2 oznacza atom wodoru, atom chlorowca, względnie grupę trójtłorometylową, a A N oznacza 5-6 członowy rodnik 3-alkenylenoaminowy, jak również ich pochodnych aminowych według patentu głównego nr..... (zgl. P. 132551) znamienny tym, że a) w związku o wzorze 2, w którym X_1 oznacza resztę dającą się przeprowadzić w ugrupowanie o wzorze $-\text{CH}(R_1)-R$, grupę X_1 przeprowadza się w ugrupowanie o wzorze 2a, albo że b) w związku o wzorze 3, w którym X_2 przedstawia resztę dającą się przeprowadzić w grupę 3-alkenylenoaminową A N-, resztę X_2 przeprowadza się w tę grupę, albo, że c) w zwią-

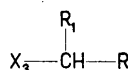
Wzór 1

Wzór 2

Wzór 3

Wzór 4

zku o wzorze 4, w którym symbolem X_3 oznaczona jest nasycona reszta fenyłowa, zawierająca w pozycji 4 grupę A N-, a w pozycji 3 resztę R_2 , przeprowadza się X_3 w resztę o wzorze 4a, albo, że d) w związku o wzorze 5, w którym R_2 oznacza resztę dającą się przeprowadzić w grupę R_2 , resztę R_2 przeprowadza się w grupę R_2 oraz, otrzymany związek ewentualnie przeprowadza się w zdefiniowanym zakresie w inny związek zawarty w przedłożonym wynalazku i/lub otrzymany wolny związek ewentualnie przekształca się w sól, względnie otrzymaną sól przekształca się w wolny związek, lub w inną sól i/lub otrzymaną mieszaninę izomerów ewentualnie rozdziela się na poszczególne izomery.

12o

(P. 139596)

25.03.1970.

Pierwszeństwo: 26.03.1969, 14.06.1969, 4.07.1969 - NRF.

Badische Anilin und Soda-Fabrik AG, Ludwigshafen, NRF, (Hans Juergen Sturm, Herbert Armbrust, Manfred Eisert, Hans-Georg Schecker, Helmut Bayer).

Sposób wytwarzania kwasu o-benzoilo-benzoowego przez utlenianie indanu, znamienny tym, że indan o wzorze ogólnym 1, w którym R_1 , R_2 , R_3 są takie same lub różne i oznaczają grupę alkilową, a ponadto R i/lub R_3 mogą oznaczać atomy wodoru, utlenia się kwasem azotowym i/lub związkami sześciowartościowego chromu.

(P. 139781)

Pierwszeństwo: 4.04.1969.

Snam Progetti S.p.A., Milano, Włochy, (Mario Guadalupi, Umberto Zardi, Vincenzo Lagana).

Sposób oczyszczania roztworu mocznika z nieprzereagowanych składników, zawartych w cieczy opuszczającej reaktor oraz sposób odzyskiwania tych nieprzereagowanych składników obejmujących zastosowanie destylacji wielostopniowej w różnych temperaturach i ciśnieniach, znamienny tym, że w poszczególnych stopniach destylacji stosuje się wyparki filmowe.

12o

(P. 139814)

6.04.1970.

Pierwszeństwo: 22.04.1969, 16.01.1970 - NRF.

Merck-Anlagen-Gesellschaft mit beschränkter Haftung Darmstadt, NRF.

Sposób wytwarzania półestrów kwasu siarkowego z traganem i ich fizjologicznie nieszkodliwych soli, znamienny tym, że tragan traktuje się środkami siarczającymi i otrzymaną mieszaninę półestrów kwasu siarkowego z traganem przeprowadza ewentualnie w fizjologicznie nieszkodliwe sole.

12o

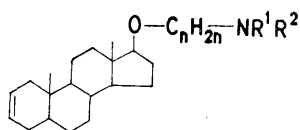
(P. 139815)

6.04.1970.

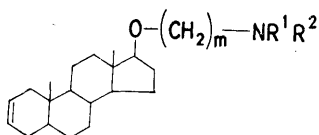
Pierwszeństwo: 12.04.1969 - NRF.

Merck-Anlagen-Gesellschaft mit beschränkter Haftung, Darmstadt, NRF.

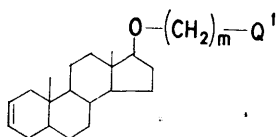
Sposób wytwarzania zasadowych 2-androsten-17-eterów o ogólnym wzorze 1, w którym R^1 i R^2 są jednakowe lub różne i oznaczają rodniki alkilowe o 1—3 atomach węgla lub razem z atomem azotu oznaczają grupę pirolidynową, piperidynową, sześciometylenoiminową, piperazynową lub morfolinową, a n oznacza liczbę 2, 3 lub 4, jak również ich fizjologicznie nieszkodliwych soli addycyjnych z kwasami, znamienny tym, że steroid o wzorze ogólnym 2, w którym X oznacza grupę wodorotlenową, ewentualnie funkcjonalnie przekształconą lub atom chloru, bromu albo jodu, poddaje się reakcji z aminą o ogólnym wzorze 3, w którym n , R^1 i R^2 mają wyżej podane znaczenie, a Y oznacza grupę wodorotlenową, ewentualnie funkcjonalnie przekształconą lub atom chloru, bromu albo jodu, albo związek o ogólnym wzorze 4, w którym n ma wyżej podane znaczenie, a R^3 oznacza atom wodoru lub rodnik alkilowy o 1—3 atomach węgla, traktuje się środkami alkilującymi, albo związek o ogólnym wzorze 5, w którym n ma wyżej podane znaczenie,

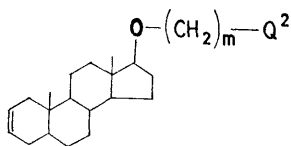
Wzór 1

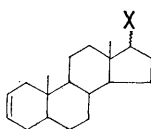
Wzór 1a

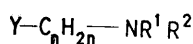
Wzór 1b

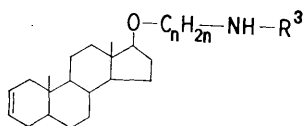
Wzór 1c

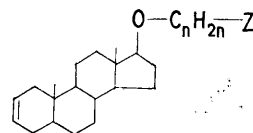
Wzór 2

Wzór 3

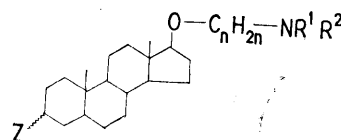
Wzór 4

Wzór 5

Wzór 6

Wzór 7

nie, a Z oznacza grupę wodorotlenową, ewentualnie funkcjonalnie przekształconą lub atom chloru, bromu lub jodu, poddaje się reakcji z aminą o ogólnym wzorze 6, w którym R^1 i R^2 mają wyżej podane znaczenie, albo związek o ogólnym wzorze 1, w którym wszystkie symbole mają wyżej podane znaczenie, ale w którym na miejscu atomów wodoru znajduje się co najmniej jedna grupa dająca się redukować, traktuje się środkami redukującymi, albo związek o ogólnym wzorze 7, w którym Z , n , R^1 i R^2 mają wyżej podane znaczenie, traktuje się środkami powodującymi odłączenie związku o wzorze HZ , w którym Z ma wyżej podane znaczenie, po czym otrzymaną wolną zasadę o ogólnym wzorze 1, w którym wszystkie symbole mają wyżej podane znaczenie, przez traktowanie kwasem ewentualnie przeprowadza się w fizjologicznie nieszkodliwą sól addycyjną z kwasem i/lub z soli addycyjnej przez traktowanie zasadą uwalnia zasadę o wzorze 1, w którym wszystkie symbole mają wyżej podane znaczenie.

12o

(P. 139875)

8.04.1970.

Pierwszeństwo: 1.07.1969; 10.04.1969; 2.05.1969; 16.05.1969; 19.09.1969 - Szwajcaria.

Ciba Société Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób redukowania i stabilizowania substancji organicznych w polarnym środowisku organicznym, znamienny tym, że substancje organiczne redukuje się kwasem sulfoksylowym lub jedną z jego soli, następnie wyodrębnia związki otrzymane przez redukcję lub ewentualnie przekształca je w stabilne preparaty.

12o

(P. 139908)

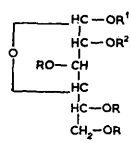
9.04.1970.

Pierwszeństwo: 10.04.1969 - Węgry.

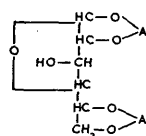
Magyar Tudományos Akadémia, Budapeszt, Węgry, (Árpád Gerecs, Margit Barta).

Sposób wytwarzania glukofuranozydów o wzorze 1, w którym R oznacza ewentualnie podstawioną grupę benzylową, R_1 oznacza grupę alkilową o 1—6 atomach węgla a R_2 oznacza atom wodoru lub R_1 i R_2 razem oznaczają grupę cykloalkilidenową, znamienny tym, że poddaje się reakcji D-glukozę z ketonem cykloalifatycznym, wytworzone związki o wzorze 2, w którym A oznacza grupę cykloalkilidenową, poddaje się reakcji z kwasem i tak wytworzone związki o wzorze 3 poddaje reakcji z ewentualnie podstawionymi, halogenkami benzylu i w końcu tak wytworzone związki o wzo-

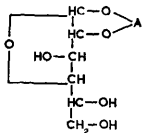
rze 4 poddaje się ewentualnie reakcji z alkoholem alifatycznym, wytwarzając związki o wzorze 5, w którym R oznacza ewentualnie podstawioną, grupę benzyłową i R₁ oznacza grupę alkilową o 1–6 atomach węgla.

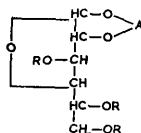
WZÓR 1

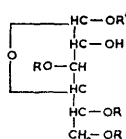
WZÓR 2

WZÓR 3

WZÓR 4

WZÓR 5

12o

(P. 140013)

14.04.1970.

Instytut Przemysłu Organicznego, Warszawa, (Anna Kołodziejek).

Sposób wytwarzania nowych wieloestrów pochodnych kwasu chlorooctowego, znamienny tym, że glikol etylenowy, pentaerytryl lub d-sorbit kondensuje się z kwasem chlorooctowym w temperaturze 80–150° w obecności kwasów arylosulfonowych jako katalizatorów w środowisku węglowodorów tworzących mieszaniny azeotropowe z wodą.

12o

(P. 140494)

8.05.1970.

Fabryka Syntetyków Zapachowych „Pollena-Aroma”, Warszawa (Edmund Krzyżanowski, Barbara Kotlicka).

Ciągły sposób estryfikacji alkoholi zwłaszcza alkoholu benzyłowego, geraniolu i terpineolu mieszaniną kwasu octowego i kwasu siarkowego, lub mieszaniną bezwodnika kwasu octowego i kwasu siarkowego, przy czym w miejsce kwasu siarkowego może być użyty inny kwas np. fosforowy stosowany jako katalizator i środek odwadniający w procesie estryfikacji, w temperaturze pokojowej lub podwyższonej znamienny tym, że proces estryfikacji zapoczątkowuje się na etapie wstępnego przygotowania surowców w dozownikach a następnie prowadzi się go w reaktorze skąd odbiera się produkt z taką samą szybkością z jaką wprowadzany jest do dozownika, a następnie ester surowy ewentualnie oddziela się od warstwy wodnej, neutralizuje, oczyszcza i suszy w znany sposób.

Zestaw urządzeń do stosowania sposobu według zastrz. 1 znamienny tym, że składa się z dozowników (1) w ilości co najmniej dwóch sztuk, ewentualnie z miernika przepływu (2), reaktora (3) korzystnie o pojemności znacznie większej od pojemności dozowników, zbiornika-rozdzielacza (4), przynajmniej jednego neutralizatora (5) i separatora (6), który ewentualnie może być zastąpiony aparatem destylacyjnym.

Odmiana zestawu urządzeń do stosowania sposobu według zastrz. 1 znamienna tym, że zestaw urządzeń składa się z dozowników (7) w ilości co najmniej dwóch sztuk, ewentualnie miernika przepływu (8), reaktora (9), neutralizatora (10) i separatora (11).

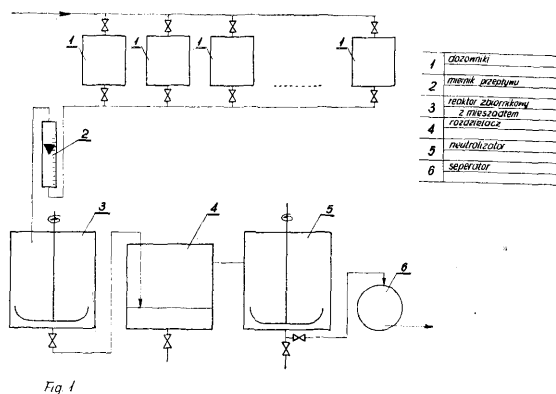

Fig 1

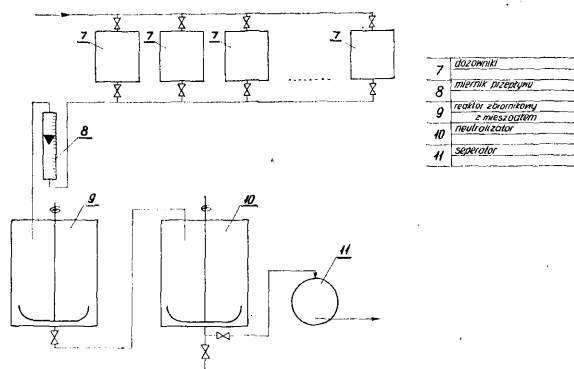

Fig 2

12o

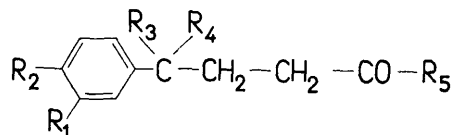
(P. 140541)

11.05.1970.

Pierwszeństwo: 12.05.1969 - Francja.

Etablissemments Clin-Byla, Paryż, Francja, (Francois Krausz, Marcel Daniel Pierre Brunaud).

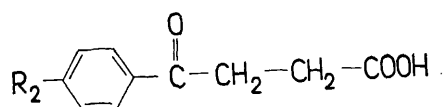
Sposób wytwarzania pochodnych kwasu 4-fenyloma słowego o wzorze ogólnym 1, w którym R₁ oznacza atom chloru lub grupę NO₂, R₂ oznacza rodnik izopropylowy, III-rz.-butylowy lub cykloheksylowy, R₃ i R₄ oznaczają oddzielnie atomy wodoru lub atom wodoru i grupę OH lub oznaczają łącznie atom tlenu, R₅ oznacza bądź grupę OH, O-metal lub O-alkil bądź grupę o wzorze 2, w którym jeden z symboli Y i Z oznacza rodnik alkilowy lub III-rz.-aminoalkilowy, a w szczególności rodnik morfolinyloalkilowy, a drugi z symboli oznacza atom wodoru lub rodnik alkilowy lub też symbole Y i Z tworzą z atomem azotu pierścień zawierający 5–7 atomów i obejmujący dodatkowy he-

Wzór 1

Wzór 2

Wzór 6

teroatom, a w szczególności pierścień morfolinowy lub 4-metylopiperazynowy, przy czym chodzi o niższe rodniki alkilowe, jak również soli, jak chlorowodorki tych związków, które są zasadowe, znamienny tym, że poddaje się reakcji kwas 4-fenilo-4-ketomasłowy o wzorze ogólnym 6, w którym R_2 posiada uprzednio podane znaczenie, z chlorkiem glinu, w ilości wystarczającej do utworzenia związku kompleksowego z kwasem o zablokowanej grupie ketonowej, a następnie poddaje się ten związek kompleksowy chlorowaniu lub też poddaje się nitrowaniu kwas o wzorze ogólnym 6.

12o

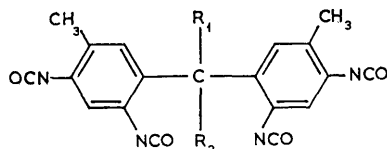
(P. 140983)

30.05.1970.

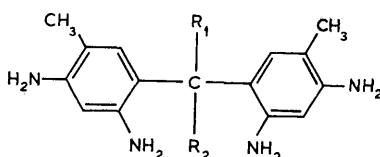
Pierwszeństwo: 4.12.1968 - NRF.

Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft, Leverkusen, NRF, (Günter Oertel, Hans Holtschmidt, Manfred Dollhausen, Eugen Bock).

Sposób wytwarzania nowych czteroizocyjanianów o ogólnym wzorze 1, w którym R_1 oznacza rodnik alkilowy o 1—18 atomach węgla lub rodnik fenyłowy ewentualnie podstawiony rodnikami alkilowymi o 1—4 atomach węgla, atomami chlorowca lub grupami nitrowymi, R_2 oznacza atom wodoru lub ma znaczenie R_1 , przy czym R_1 i R_2 razem mogą tworzyć pierścień cycloalifatyczny, znamienny tym, że poddaje się reakcji z fosgenem czteroaminą o wzorze 9, w którym R_1 i R_2 mają wyżej podane znaczenie.

WZÓR 1

WZÓR 9

12o

(P. 140999)

1.06.1970.

Instytut Tworzyw Sztucznych, Warszawa, (Piotr Penczek, Hanna Kobylińska, Agata Nazieźbło).

Sposób wytwarzania soli kwasów N-(hydroksyalkilo)-maleimidopimarowych z metalami dwuwartościowymi, znamienny tym, że rozpuszczalną w wodzie sól kwasu N-(hydroksyalkilo)-maleimidopimarowego poddaje się w roztworze wodnym reakcji z rozpuszczalną w wodzie solą metalu dwuwartościowego, a wytrąconą sól kwasu N-(hydroksyalkilo)-maleimidopimarowego z metalem dwuwartościowym oddziela się od fazy wodnej, przemycza i suszy.

12o

(P. 141017)

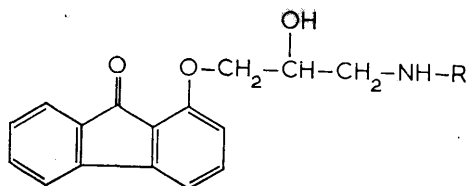
1.06.1970.

Pierwszeństwo: 3.06.1969 - Szwajcaria.

Sandoz A.G., Bazylea, Szwajcaria, (Franz Froxler, Fritz Seemann).

Sposób wytwarzania nowych związków trójpierścieniowych o wzorze 1, w którym R oznacza rodnik metylowy, etylowy, izopropylowy, II-rzęd. butylowy,

III-rzęd. butylowy, III-rzęd. pentylowy, 3-pentylowy, cyklopropylowy, cyklobutylowy, 3-cyjanopropylowy lub 3-fenylpropylowy albo grupę adamantylową, znamienny tym, że 1-(2,3-epoksypropoksy)-9-fluorenon lub związki 1-(3-chlorowco-2-hydroksypropoksy)-9-fluorenonu, w których chlorowiec oznacza chlor lub brom, lub mieszaninę 1-(2,3-epoksypropoksy)-9-fluorenonu i związków 1-(3-chlorowco-2-hydroksypropoksy)-9-fluorenonu poddaje się reakcji z związkami o wzorze 2, w którym R ma wyżej podane znaczenie.

WZÓR 1

 H_2NR

WZÓR 2

12o

(P. 141034)

2.06.1970.

Pabianickie Zakłady Farmaceutyczne „Polfa” Przedsiębiorstwo Państwowe, Pabianice (Włodzimierz Grabowicz).

Sposób rozdzielania pochodnych kwasu barbiturowego i ich soli od innych związków organicznych, znamienny tym, że do mieszaniny związków organicznych zawieszonych w wodzie wykazującej odczyn słabo kwaśny dodaje się soli sodowej lub potasowej bardzo słabego kwasu nieorganicznego, a zwłaszcza kwasu borowego, bądź mieszaninę zalewa się roztworem wymienionej soli, przeprowadza pochodną kwasu barbiturowego w rozpuszczalną sól i filtruje.

12o

(P. 145434)

2.01.1971.

Spółdzielnia Pracy Chemików „Argon”, Łódź (Jan Zimnicki, Antoni Kazimierzczak, Franciszek Księżak, Sławomir Jabłoński, Halina Walczak, Jerzy Jodłowski, Wiesław Kaczor, Edmund Błaszczak).

Sposób wytwarzania kwasu benzoesowego, znamienny tym, że jako surowiec stosuje się odpady przemysłowe zawierające kwas ftalowy i/lub jego bezwodnik.

12o

(P. 145502)

7.01.1971.

Instytut fizycznej i organicznej Khimii imeni P. G. Melikishvili Akademii Nauk GSSR Tbilisi, Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich - i Rustavsky Khimichesky Kombinat Rustavi, Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich (Knristofor Josifovich Areshidze, Nodar Georgievich Sikharulidze, Omar Ambrosievich Dzhaoshvili).

Sposób wytwarzania cykloheksanonu przez katalityczne uwodornienie fenolu, znamienny tym, że uwodornienie fenolu prowadzi się na katalizatorze palladowym stanowiącym formę zeolitu typu X, w fazie gazowo-ciekłej.

12o

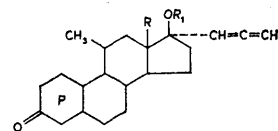
(P. 145515)

7.01.1971.

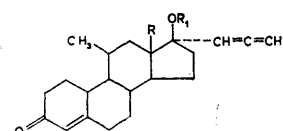
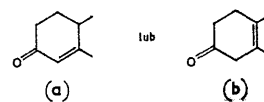
Patent dodatkowy do zgłoszenia P. 135793.

Instytut Antybiotyków, Warszawa (Danuta Kotiuszko, Danuta Siejko, Halina Morawska, Mieczysław Pikała, Antoni Górski, Tadeusz Szcześniak, Zygmunt Zaczynski, Stanisław Paradowski, Jerzy Bujak).

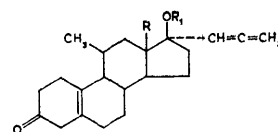
Sposób wytwarzania **polifunginy** w podpowierzchniowej hodowli promieniowca *Streptomyces noursei* var. *polifungini* ATCC 21581 jego mutantów lub wariantów według zgłoszenia P. 135793 znamienny tym, że jako jedyne źródło węgla i środek przeciwpilny wprowadza się bezpośrednio do pożywki produkcyjnej i posiewowej ewentualnie dodatkowo w trakcie procesu biosyntezy, tłuszcz zwierzęcy lub roślinny albo ich mieszaninę w dowolnym stosunku w ilości 0,5–10,0 objętościowych w stosunku do objętości pożywki.

WZÓR 1

WZÓR 1a

WZÓR 1b

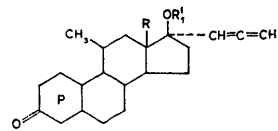
12o

(P. 146134)

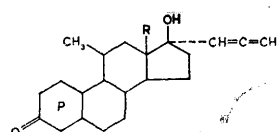
10.02.1971.

Zakłady Chemiczne w Bydgoszczy Przedsiębiorstwo Państwowe, Bydgoszcz, Polska (Stanisław Stefaniak).

Sposób wytwarzania **β -chlorowcowinylo-aminoarylo sulfonów**, znamienny tym, że β -chlorowcowinylo-nitroarylosulfony poddaje się redukcji za pomocą żelaza lub cynku w temperaturze 40–120° w mieszaninie zawierającej kwas organiczny, kwas siarkowy i wodę, a produkt redukcji po odsączeniu od zanieczyszczeń i oddestylowaniu kwasu organicznego, wydziela się w postaci soli kwasu mineralnego lub wolnej aminy.

WZÓR 1c

WZÓR 1d

12o

(P. 147965)

5.05.1971.

Polska Akademia Nauk Instytut Immunologii i Terapii Doświadczalnej, Wrocław, Polska (Bogusław Bobrański, Jerzy Gieldanowski, Halina Matczak, Alicja Pelczarska).

Sposób wytwarzania kwasu **1,3-dwucykloheksylo-5,5-dwuallilobarbiturowego**, znamienny tym, że kwas 1,3-dwucykloheksylobarbiturowy oraz bromek allilu ogrzewa się do wrzenia w bezwodnym etanolu w obecności etanolanu sodowego, po czym produkt końcowy wyodrębnia się w znany sposób.

12o

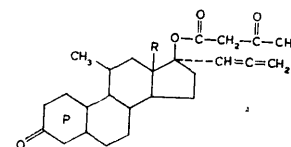
(P. 148258)

19.05.1971.

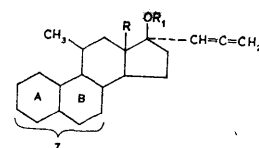
Pierwszeństwo: 21.05.1970; 27.07.1970 - Stany Zjednoczone Ameryki.

Sandoz AG, Bazylea, Szwajcaria (Robert V. Coombs).

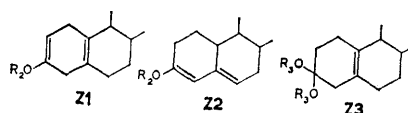
Sposób wytwarzania nowych związków organicznych o wzorze 1, w którym R oznacza rodnik metylowy, etylowy lub n-propylowy, a R1 oznacza atom wodoru, rodnik metylowy, grupę acetoacetylową lub grupę alkanoilową zawierającą 2–4 atomów węgla, a pierścień P ma budowę strukturalną wyrażoną wzorami (a) lub (b), znamienny tym, że związki o wzorze 1 otrzymuje się przez hydrolizę związków o wzorze 2, w którym R i R1 mają wyżej podane znaczenie a Z oznacza pierścień A i B oraz ich podstawniki i przedstawiony jest wzorami Z1, Z2 lub Z3, w których R2 oznacza rodnik alkilowy zawierający 1–4 atomów węgla, a R3 oznacza rodnik alkilowy zawierający 1–4 atomów węgla lub oba R3 razem z atomem tlenu oznaczają grupę etylenodwuoksy lub n-propylenodwuoksy w kwaśnym środowisku wodnym albo związki o wzorze 1a, w którym R i R1 mają wyżej podane znaczenie, otrzymuje się przez przegrupowanie związków o wzorze 1b, w którym R i R1 mają wyżej podane znaczenie, albo związki o wzorze c, w którym R i pierścień P mają wyżej podane znaczenie, a R'1 oznacza grupę alkanoilową zawierającą 2–4 atomów węgla, otrzymuje się drogą acylowania związków o wzorze 1d, w którym R i pierścień P mają wyżej podane znaczenie, otrzymuje się przez acetoacylowanie związków o wzorze 1d.

WZÓR 1e

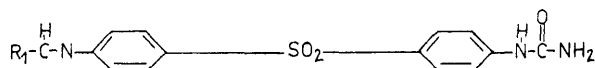
WZÓR 2

12o (P. 150506) 15.09.1971.
Pierwszeństwo: 17.09.1970, 6.07.1971.

Merck and Co. Inc., Rahway, New Jersey, USA.

Sposób wytwarzania nowych pochodnych dwufenylosulfonów o ogólnym wzorze 9, w którym R1 oznacza grupę fenylową, ewentualnie podstawioną atomem chloru, rodnikiem hydroksylowym i niskocząsteczkowym rodnikiem alkoksylowym, albo podstawioną atomem chloru i rodnikiem hydroksylowym, bądź też 5—6 członowym rodnikiem heterocyklicznym zawierającym jeden atom tlenu, siarki lub azotu, znamieny tym, że aldehyd o ogólnym wzorze R1CHO, w którym R1 ma wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z 4-(sulfanilo)fenylomocznikiem w rozpuszczalniku organicznym w temperaturze 30—150°C w ciągu 0,5—20 godzin, a następnie wyodrębnia się i oczyszcza produkt stanowiący pochodną dwufenylosulfonu.

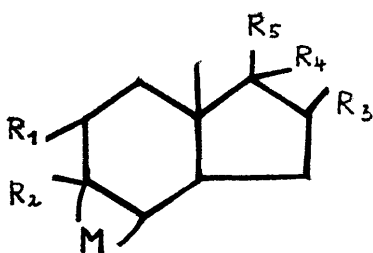

WZÓR 9

12o (P. 150811) 30.09.1971.
Pierwszeństwo: 30.09.1970 - Węgry.

Richter Gedeon Vegyeszeti Gyar RT, Budapest, Węgry, (József Toth, Tibor Kovats, Anna Boór Mezei, Katalin Görgenyi Kiss, Mate Kovatsits, Tamas Szen, Zoltan Komesz, Eva Czizer, Sandor Holly, Piroska Major Forstner, Csaba Malnar).

Sposób wytwarzania związków steroidowych nienasyconych w pozycji 9(11) i/lub 16 o wzorze częściowym przedstawionym na rysunku, w którym pary symboli R1-R2 i R3-R4 oznaczają podwójne wiązania między sąsiadującymi atomami węgla, lecz jedna z tych par R1-R2 i R3-R4 oznacza ewentualnie także dwa atomy wodoru, albo jeżeli R1-R2 oznacza podwójne wiązanie to R3 oznacza ewentualnie także atom wodoru, a R4 - grupę hydroksylową, M oznacza dalszą część szkieletu steroidowego posiadającego dowolne podstawniki i/lub dalsze podwójne wiązania w pierścieniach A i B, R5 oznacza atom wodoru lub grupę alkylową, alkenylową lub alkilową o 1-4 atomach węgla, dowolnie podstawioną grupami zawierającymi atomy tlenu, azotu lub metalu, znamieny tym, że związek steroidowy zawierający grupy hydroksylowe w pozycji 11 i/lub 16 odwadnia się przez traktowanie go w eterze lub w rozpuszczalniku o stałej dielektrycznej większej od 6, związkiem kompleksowym wytworzonym przez poddanie reakcji chlorku tionylu z trzeciorzędową zasadą,

12o (P. 151518) 12.11.1971.
Pierwszeństwo: 13.11.1970 - Szwajcaria.

Ciba-Geigy AG, Bazylea, Szwajcaria.

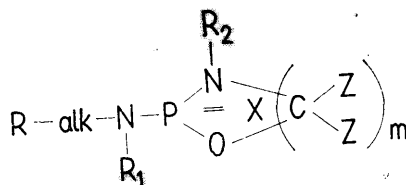
Sposób wytwarzania 1-cyjanocząterochloro- lub-czterobromobenzenu, znamieny tym, że poddaje się dekarboksylacji sól amonową kwasu 2-cyano-3,4,5,6-

-cząterochloro- lub -cząterobromobenzoesowego, przez ogrzewanie w aprotonowym rozpuszczalniku lub w mieszaninie takich rozpuszczalników.

12o (P. 153544) 18.02.1972.
Pierwszeństwo: 19.02.1971 - Niemiecka Republika Federalna.

Asta-Werke Aktiengesellschaft Chemische Fabrik, Brackwede, NRF, (Herbert Arnold, Friederich Bourseaux, Jürgen Potel, Norbert Brock).

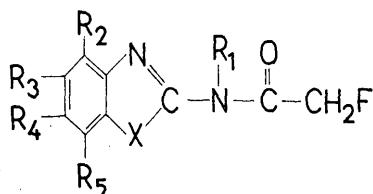
Sposób wytwarzania nowych estrów kwasu alkilosulfonowego związków 1,3,2-oksazafosfa-cyklicznych o ogólnym wzorze 1, w którym R oznacza atom albo grupę niższego kwasu alkilosulfonowego o niższym prostym lub rozgałęzionym łańcuchu alkilowym o 1—6 atomach węgla, R1 i R2 oznaczają atom wodoru lub niskocząsteczkowy rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla, który może zawierać atom chlorowca albo grupę niższego kwasu alkilosulfonowego o 1—6 atomach węgla w niższym prostym lub rozgałęzionym łańcuchu alkilowym, przy czym R1 i R2 mogą być jednakowe lub różne a grupa niższego kwasu alkilosulfonowego występuje co najmniej jeden raz w cząsteczce o wzorze 1, alk oznacza grupę alkilenową o łańcuchu prostym lub rozgałęzionym o 2—3 atomach węgla w łańcuchu i o łącznie 3—4 atomach węgla przy rozgałęzieniu, X oznacza atom tlenu lub siarki, Z oznacza atom wodoru lub niższą grupę alkilową o 1-4 atomach węgla, a m oznacza liczbę 2 lub 3, znamieny tym, że związek o ogólnym wzorze 6, w którym R3 ma to samo znaczenie co R we wzorze 1 lub oznacza grupę hydroksylową, R4 ma to samo znaczenie co R1 we wzorze 1 lub oznacza niskocząsteczkową grupę alkilową o 1—4 atomach węgla podstawioną grupą hydroksylową, alk i X mają to samo znaczenie co we wzorze 1, a X oznacza atom chlorowca, korzystnie atom chloru, poddaje się reakcji ze związkiem o ogólnym wzorze 7, w którym R5 ma to samo znaczenie co R we wzorze 6, a Z i m mają to samo znaczenie co we wzorze 1, albo związek o ogólnym wzorze 8, w którym R3 i R4 mają to samo znaczenie co we wzorze 6, a alk ma to samo znaczenie co we wzorze 1, poddaje się reakcji ze związkiem o ogólnym wzorze 9, w którym X ma to samo znaczenie co we wzorze 6, R5 ma to samo znaczenie co we wzorze 7, a X, Z i m mają to samo znaczenie co we wzorze 1, albo związek o ogólnym wzorze 10, w którym R5 ma to samo znaczenie co we wzorze 7, a X, Z, alk i m mają to samo znaczenie co we wzorze 1, poddaje się reakcji ze związkiem o ogólnym wzorze 11, w którym R3 ma to samo znaczenie co we wzorze 6, i w otrzymanych związkach o wzorze 12, w których jeden lub kilka z podstawników R3, R4 i R5 oznacza lub zawiera grupę hydroksylową, w znany sposób jedną lub kilka z tych grup hydroksylowych przekształca się w atom chlorowca lub w grupę o wzorze -OSO2R6, w którym R6 oznacza prostą lub rozgałęzioną niższą grupę alkilową o 1—6 atomach węgla, a w otrzymanych związkach o wzorze 12, w których żaden z podstawników R3, R4 i R5 nie oznacza lub nie zawiera grupy hydroksylowej i jeden lub kilka z podstawników R3, R4 i R5 oznacza lub zawiera atom chlorowca, wymienia się ewentualnie jeden lub kilka z tych atomów chlorowca na grupę o wzorze -OSO2R6 na drodze reakcji ze związkiem o ogólnym wzorze MeOSO2R6, w którym R6 ma wyżej podane znaczenie i Me oznacza metal pierwszej lub drugiej grupy głównej albo podgrupy układu okresowego.

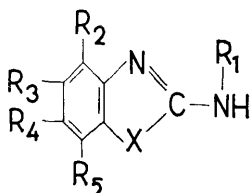
12o (P. 153677) 24.02.1972.
Pierwszeństwo: 26.02.1971; 5.11.1971; 26.01.1972 -
Szwajcaria.

Agripat S.A., Bazylea, Szwajcaria.

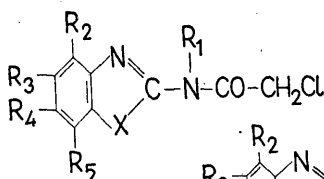
Sposób wytwarzania nowych amidów kwasu fluoro-octowego o ogólnym wzorze 1, w którym X oznacza atom tlenu lub siarki, R1 oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy, alkenyloowy, alkinyloowy, alkoksyalikilowy, alkilotioalkilowy, alkilosulfinyloalkilowy, alkenyloksyalikilowy, alkinyloksyalikilowy lub grupę alkoksykarboniloalkilową, rodnik (cykloalkilo)-metylowy, ewentualnie podstawiony rodnik furfurylowy lub czterowodorofurfurylowy albo ewentualnie podstawioną grupę o ogólnym wzorze $C-R_6$, w którym R6 oznacza rodnik alkilowy, ehlorowcoalkilowy, alkoksylowy, alkilotio, alkenyloksylowy lub alkinyloksylowy, a R2, R3, R4 i R5 oznaczają niezależnie od siebie atom wodoru lub chlorowca, rodnik alkilowy, alkoksylowy, alkilotio, alkilosulfinyloowy, alkilosulfonyloowy lub trójfluorometylowy, znamienny tym, że o ogólnym wzorze 2, w którym R1, R2, R3, R4, R5 i X mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z pochodną kwasu fluoro-octowego, ewentualnie w obecności środka wiążącego kwas, albo z fluorooctanem alkalicznego metalu i halogenkiem nieorganicznym kwasu, ewentualnie w obecności środka wiążącego kwas, albo związek o ogólnym wzorze 5, w którym R1, R2, R3, R4, R5 i X mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z KF, KHF, lub NaF, albo związek o wzorze ogólnym 6, w którym R2, R3, R4, R5 i X mają wyżej podane znaczenie, w obecności środka wiążącego kwas poddaje się reakcji ze związkiem o wzorze 7, w którym R ma wyżej podane znaczenie, a Y oznacza atom chlorowca, zaś gdy R1 oznacza rodnik alkilowy, alkenylowy lub alkinylowy, wówczas Y może także oznaczać grupę alkilo- lub arylosulfonylową.

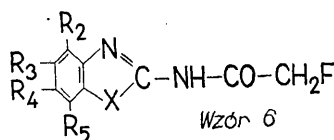
Wzór 1

Wzór 2

Wzór 5

Wzór 6

Y-R1

Wzór 7

12o (P. 154036) 14.03.1972.
Pierwszeństwo: 15.03.1971 - Stany Zjednoczone Ameryki.

Universal Oil Products Company, Des Plaines, Stany Zjednoczone Ameryki, (Robert Jeremy John Hamblin).

Sposób konwersji węglowodorów w obecności siarkowodoru na niżej wrzące produkty węglowodorowe, znamienny tym, że surowce poddaje się reakcji z wodorem w strefie hydrokrakingu w obecności katalizatora hydrokrakingu, otrzymany zhydrokrakowany odciek zawierający organiczne związki siarki styka się z katalizatorem odsiarczającym, po czym odsiarczony zhydrokrakowany odciek oddziela się uzyskując niżej wrzące produkty i uzyskuje się fazę parową bogatą w wodór.

12o (P. 154131) 17.03.1972.
Pierwszeństwo: 20.03.1971 - Holandia.

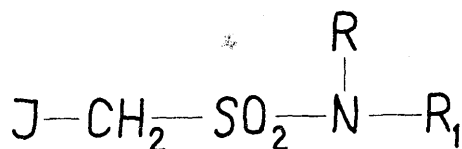
Stamicarbon N.V., Heerlen, Holandia, (Sijbrandus Egbertus Schaafsma, Johannes Hubertus Aloysius Hofman).

Sposób przeróbki ścieków w procesie wytwarzania cykloheksanonu i cykloheksanolu drogą utleniania cykloheksanu tlenem, znamienny tym, że utrzymuje się odczyn ścieków o wartości pH co najwyżej 4, i ewentualnie po rozdzielaniu ścieków na warstwę wodną i organiczną, przynajmniej wodną warstwę ekstrahuje się stanowiącym ekstrahentem dla prawie wszystkich organicznych składników warstwy wodnej rozpuszczalnikiem organicznym, tworzącym z wodą azeotrop i/lub wykazującym wyższą temperaturę wrzenia niż woda, po czym z tego ekstraktu połączono z ewentualnie oddzieloną warstwą organiczną odparowuje się wodę, i ewentualnie po ochłodzeniu, odsącza się powstały w nich osad.

12o (P. 154193) 21.03.1972.
Pierwszeństwo: 23.03.1971; 17.11.1971 - Szwajcaria.

Eprova Aktiengesellschaft, Schaffhausen, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania nowych, bardzo łatwo rozpuszczalnych w wodzie jodometanosulfonianów, stosowanych jako składniki zacierające w rentgenowskich środkach kontrastowych o ogólnym wzorze 1, w którym R oznacza rodnik metylowy, korzystnie atom wodoru oraz R1 oznacza rodnik β-hydroksy-etylowy, β-(β'-hydroksyetyloksy)-etylowy, β,γ-dwuhydroksypropyloowy, albo α,γ-dwuhydroksyizopropyloowy, znamienny tym, że poddaje się reakcji reaktywną pochodną kwasu jodometanosulfonowego o ogólnym wzorze $J-CH_2-SO_2-X$ z reaktywnym związkiem o wzorze $Y-R_1$ w których to wzorach Xi Y oznaczają reaktywne, tworzące grupę o wzorze $-N(R)-$, zaś jeden z symboli X i Y oznacza atom chloru, bromu lub jodu, albo rodnik alkilowy lub arylosulfonylowy, zaś drugi oznacza grupę o wzorze $H-N(R)-$ oraz R1' oznacza rodnik β-hydroksyetylowy, β-(β'-hydroksyetyloksy)-etylowy, β,γ-dwuhydroksypropyloowy lub α,γ-dwuhydroksyizopropyloowy, przy czym hydroksylowe grupy funkcyjne mogą być chronione grupami ochronnymi, które można odszczepiać przez ostrożną hydrolizę lub wodorolizę oraz, po czym otrzymany amid kwasu jodometanosulfonowego, bardzo łatwo rozpuszczalny w wodzie wyodrębnia się ze środowiska reakcji ewentualnie przy odszczepieniu grup funkcyjnych osłaniających w czasie głównej reakcji grup hydroksy, za pomocą hydrolizy lub selektywnej wodorolizy.

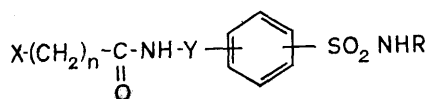

Wzór 1

12o (P. 154540) 4.04.1972.
Pierwszeństwo: 5.04.1971 - Japonia.

Sumitomo Chemical Company, Limited, Osaka, Japonia, (Hiroaki Moriyama, Hisao Yamamoto, Shigeru Okazano, Toshio Tamaki).

Sposób wytwarzania amidów kwasów karboksylowych o ogólnym wzorze 1, w którym R oznacza atom wodoru lub grupę amidową o ogólnym wzorze CONHR' , w którym R' oznacza atom wodoru, niższą grupę alkilową, niższą grupę hydroksyalkilową, grupę alkoksy (niższą) alkilową, niższą grupę fenoksy alkilową, grupę cykloalkilową, niższą cykloalkilową grupę alkilową, bicykloalkilową lub niższą grupę bicykloalkiloalkilową zawierającą ewentualnie 1—3 niższych alkili w pierścieniu cykloalkilowym lub grupę aryłową lub niższą grupę aryloalkilową zawierającą ewentualnie 1—3 niższych alkili, niższych alkoksyli, trójfluorometyli oraz/lub chlorowców w pierścieniu benzenowym, X oznacza grupę aryłową, furyłową, tienylową lub pirydylową zawierającą ewentualnie 1—3 niższych alkili, niższych alkenyli, niższych alkoksyli, niższych alkenyloksyli, niższych alkoksyaloksyli, trójfluorometyli oraz/lub chlorowców, lub heterocykliczną grupę o ogólnym wzorze 2, w którym R'' i R''' oznaczają atom wodoru, atom chlorowca, niższą grupę alkilową, grupę aryłową, arylo(niższą)alkilową lub cykloalkilową zawierającą ewentualnie 1—3 niższych alkili, niższych alkoksyli, trójfluorometyli oraz/lub chlorowców w pierścieniu, a Z oznacza atom tlenu, atom siarki, atom azotu ewentualnie podstawiony niższą grupą alkilową, grupą aryłową ewentualnie podstawioną 1—3 niższymi alkilami, niższymi alkoksylami, trójfluorometylami oraz/lub chlorowcami, Y oznacza zero lub prostą lub rozgałęzioną grupę alkilenową o 1—8 atomach węgla, a n oznacza zero lub liczbę całkowitą 1—4, znamienny tym, że odpowiednie związki ni tronowe o ogólnym wzorze 3, w którym R, X, Y i n mają wyżej podane znaczenie, poddaje się ogrzewaniu oraz/lub naświetlaniu.

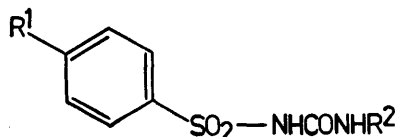

WZÓR 1

12o (P. 154567) 5.04.1972.
Pierwszeństwo: 6.04.1971 - Węgry.

Chinoin Gyógyszer-Éstvegyeszeti Termékek Gyára RT, Budapeszt, Węgry, (Zoltán Escery, Judit Hermann, Zoltán Török, Kálmán Lányi, Eva Somfai, Vera Kovács, Györgyi Nagydíósi).

Sposób otrzymywania arylosulfonylo-(moczników) o ogólnym wzorze 1, w którym R¹ oznacza atom wodoru, atom chlorowca, grupę alkilową, alkoksylową albo aminową, zawierających 1—6 atomów węgla, grupę acyloaminową albo acyloaminoalkilową, przy czym grupa acyloaminowa może pochodzić od kwasów alifatycznych, aromatycznych albo heterocyklicznych i ewentualnie może być podstawioną przez chlorowiec, grupę alkylową albo alkoksylową, R² oznacza grupę alkilową zawierającą 1—6 atomów węgla, albo grupę cykloalki-

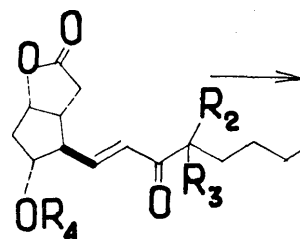
WZÓR 1

lową zawierającą 4—7 atomów węgla, znamienny tym, że arylosulfonamid o ogólnym wzorze 2 poddaje się reakcji z amidami kwasu trójchlorooctowego o ogólnym wzorze 3, przy czym R¹ i R² w wymienionych wzorach mają wyżej podane znaczenie i ewentualnie otrzymany produkt hydrolizuje.

12o (P. 154642) 10.04.1972.
Pierwszeństwo: 12.04.1971 - Stany Zjednoczone Ameryki.

The Upjohn Company, Kalamazoo - Michigan, USA, (Barney John Magerlein).

Sposób otrzymywania nowych prostaglandyn optycznie czynnego związku o wzorze ogólnym 28, jego mieszaniny racemicznej lub odbicia lustrzanego, w którym R₂ i R₃ oznaczają atom wodoru, grupę metylową lub etylową, przy czym przynajmniej jedna z grup R₂ i R₃ nie oznacza atomu wodoru; R₄ oznacza grupę o wzorze ogólnym 20, w którym T oznacza grupę alkilową o 1—4 atomach węgla, grupę fenylalkilową o 7—10 atomach węgla, lub grupę nitrową, s oznacza liczbę całkowitą od 0 do 5, przy czym nie więcej niż dwie grupy T są grupami innymi niż grupa alkilowa, a ogólna liczba atomów węgla w tych grupach nie może być większa niż 10, grupę o wzorze ogólnym 21 w którym R₆ oznacza grupę alkilową o 1—4 atomach węgla, grupę o wzorze ogólnym 22 w którym T i s mają znaczenie podane powyżej lub grupę acetylową, znamienny tym, że na optycznie czynny związek o wzorze ogólnym 27 w którym R₄ ma znaczenie podane powyżej, jego odbicie lustrzane lub mieszaninę racemiczną działa się przejściowym związkiem powstałym w wyniku reakcji wodoru sodowego ze związkiem o wzorze $(\text{CH}_3\text{O})_2\text{POCH}_2\text{COC}(\text{R}_2\text{R}_3\text{CH}_2)_3\text{CH}_3$ w którym R₂ i R₃ mają znaczenie podane powyżej.

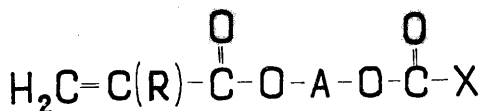
Wzór 28

12o (P. 154733) 14.04.1972.
Pierwszeństwo: 16.04.1971 - Stany Zjednoczone Ameryki.

Rohm and Haas Company, Filadelfia, USA, (Wiliam David Emmons, Graham Swift).

Sposób wytwarzania monomerów i polimerów kwasów sulfonowych o wzorze 1, w którym R oznacza atom wodoru lub grupę metylową, A oznacza grupę alkilenową zawierającą od 2 do 10 atomów węgla, z których co najmniej dwa zawarte są pomiędzy sąsiadującymi atomami tlenu, zaś X oznacza albo układ aromatyczny, jak pierścień benzenowy lub naftalenowy, podstawiony kwasową grupą sulfonową oraz dodatkową grupą sulfonową bądź karboksylową, albo podstawioną lub niepodstawioną grupę alkilową o wzorze 2, w którym jedna z grup oznaczonych jako R¹ i R³ jest grupą sulfonową, podczas gdy pozostała jest atomem wodoru R² oznacza atom wodoru lub grupę alkilową o 1 do 4 atomach węgla, R⁴ oznacza atom wodoru, grupę COOH lub grupę alkilową zawierającą od 1 do 4 atomów węgla, z tym że tylko jedna z grup R², R⁴ i R⁵ jest grupą alkilową, z wyjątkiem przypadku, gdy grupami alkilowymi mogą być

grupy R^2 i R^4 , podczas gdy R^1 i R^5 są jednocześnie atomami wodoru, znamienny tym, że ogrzewa się mieszaninę monomerycznego związku o wzorze 4 z bezwodnikiem kwasu sulfokarboksylowego o wzorze 5 do temperatury od 0 do 130°C , aż do uzyskania równowagi, przy czym symbole we wzorach 4 i 5 mają wyżej podane znaczenie.

Wzór 1

12o

(P. 154943)

24.04.1972.

Pierwszeństwo: 26.04.1971 - Francja.

Melle - Bezons, Melle, Francja (Paul Biarnais, Claude Falize, Gilbert Sitaud).

Sposób oczyszczania estrów o wysokiej temperaturze wrzenia, wytwarzanych przez estyfikację kwasu organicznego karboksylowego lub jego bezwodnika z alkoholem, korzystnie co najmniej o 8 atomach węgla lub z poliolem, w obecności katalizatora estyfikacji, takiego jak kwas siarkowy, następnie zobojętnienie produktu reakcji, ogrzewanie obojętnej mieszaniny w temperaturze $130-190^\circ\text{C}$ i dekantację w celu oddzielenia fazy organicznej od fazy wodnej, znamienny tym, że zobojętnioną mieszaninę poreakcyjną poddaje się dekantacji w temperaturze $120-200^\circ\text{C}$, korzystnie $150-190^\circ\text{C}$ i pod ciśnieniem, korzystnie 3—20 barów.

12o

(P. 154971)

25.04.1972.

Pierwszeństwo: 27.04.1971 - Niemiecka Republika Federalna.

Schering A.G. Berlin Zachodni Bergkamen, NRF (Gerhard Boroschewski, Friedrich Arndt).

Sposób wytwarzania nowego metylofenylodwukarbinianu o ogólnym wzorze 1, w którym R oznacza rodnik alkilowy o 1—3 atomach węgla, X oznacza chlorowec, korzystnie chlor lub rodnik alkilowy zwłaszcza metylowy, znamienny tym, że reakcji poddaje się związek o wzorze 2, w którym R ma wyżej podane znaczenie, z izocyjanianem o ogólnym wzorze 3, w którym X ma wyżej podane znaczenie, z izocyjanianem o ogólnym wzorze 3, w którym X ma wyżej podane znaczenie, w obecności katalizatora, jak korzystnie trzyczlorowodowej zasady lub organicznego związku cyny, albo reakcji poddaje się związek o wzorze 4, w którym R ma wyżej podane znaczenie, z aminami o ogólnym wzorze 5, w którym X ma wyżej podane znaczenie, w obecności akceptora kwasu, lub poddaje się katalizacyjnej redukcji związek o ogólnym wzorze 6, w którym X ma wyżej podane znaczenie i otrzymaną aminę kondensuje się ze związkiem o ogólnym wzorze $\text{R}-\text{O}-\text{CO}-\text{Cl}$, w którym R ma wyżej podane znaczenie.

12o

(P. 154975)

25.04.1972.

Pierwszeństwo: 26.04.1971 - Stany Zjednoczone Ameryki.

Universal Oil Products Company, Des Plaines, Stany Zjednoczone Ameryki (Dennis John Ward).

Parowy reforming węglowodorów polegający na reakcji węglowodorów i pary wodnej w strefie reakcji zgazowania z wytworzeniem produktów o niższym ciężarze cząsteczkowym, znamienny tym, że przynajmniej część produktów o niższym ciężarze cząsteczkowym reaguje w drugiej strefie reakcji z wytworzeniem wodoru który przesyła się do strefy reakcji zgazowania.

12o

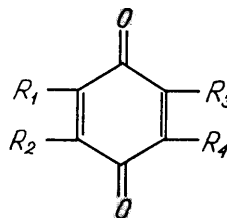
(P. 155443)

17.05.1972.

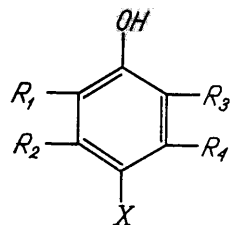
Pierwszeństwo: 17.05.1971 - Szwajcaria.

F. Hoffmann - La Roche u. Co. Aktiengesellschaft, Bazylea, Szwajcaria, (Wolf Brenner).

Sposób wytwarzania chinonów o wzorze ogólnym 1, w którym co najmniej jeden z podstawników R_1 , R_2 , R_3 , R_4 oznacza grupę metylową, a pozostałe oznaczają wodór lub grupę metylową, znamienny tym, że fenol o wzorze ogólnym 2, w którym R_1 , R_2 , R_3 i R_4 mają wyżej podane znaczenie, a X oznacza wodór, chlor, brom lub jod, utlenia się w rozpuszczalniku w obecności jonów miedzi i chlorowca, w szczególnym przypadku w obecności czynników kompleksujących, jednak tylko w ilości nie przekraczającej stosunku molowego miedzi do czynnika równego 1:2, za pomocą tlenu lub gazu zawierającego tlen.

WZÓR 1

WZÓR 2

12o

(P. 155764)

2.06.1972.

Pierwszeństwo: 4.06.1971 - Niemiecka Republika Federalna.

Fried Krupp G.m.b.H. Essen, NRF (Manfred Baerns, Bruno Beck, Karl Ludwig Schmid, Hubert Machacek, Gunter Beige, Heinz Nogge).

Sposób wytwarzania tereftalanu monometylowego z p-ksylenu, znamienny tym, że p-ksylen utlenia się w temperaturze $90-140^\circ\text{C}$ pod ciśnieniem 1—15 atmosfer i przy ciśnieniu cząstkowym tlenu mniejszym niż 3 atmosfery do kwasu p-toluilowego, kwas p-toluilowy estyfikuje się do estru metylowego kwasu p-toluilowego, następnie ester metylowy kwasu p-toluilowego utlenia się w temperaturze $130-200^\circ\text{C}$ pod ciśnieniem 1—6 atmosfer do tereftalanu monometylowego, a ten poddaje się oczyszczeniu, przy czym procesy utleniania, które w danym przypadku przeprowadza się w obecności rozpuszczalnej w utlenianej substancji wyjściowej soli wielowartościowego metalu ciężkiego jako katalizatora utleniania, przerywa się w danym przypadku w punkcie maksymalnie osiągalnej selektywności reakcji pożądaných produktów reakcji.

12p

(P. 127017)

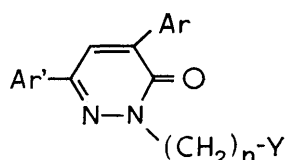
17.05.1968.

Pierwszeństwo: 19.05.1967 - Wielka Brytania.

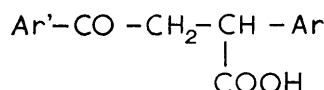
Seperic, Morat, Szwajcaria (Jacques Baetz).

Sposób otrzymywania nowych dwufenylopirydazynów o ogólnym wzorze 1, w którym Ar i Ar' , jednakowe lub różne, oznaczają grupę fenyłową ewentualnie podstawioną atomem chlorowca lub grupą alkilową,

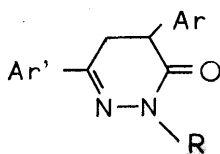
alkoksyłową, alkiloaminową lub trójfluorometyłową, n jest liczbą całkowitą od 1 do 3, Y oznacza grupę dwualkiloaminową lub pierścień heterocykliczny z atomem azotu, ewentualnie podstawiony alkilem, przy czym ten pierścień może zawierać drugi heteroatom i jest związany z grupą $(CH_2)_n$ poprzez atom azotu lub jeden z węgli pierścieniowych, jak również ich soli addycyjnych z kwasami, znamienny tym, że kwas alfa, gamma-dwufenylo-gamma-ketonowy o ogólnym wzorze 2, w którym Ar i Ar' mają wyżej wymienione znaczenie, lub ester tego kwasu kondensuje się z hydrazyną o ogólnym wzorze $H_2N-NH-R$, w którym R oznacza atom wodoru lub grupę $(CH_2)_nY$, przy czym Y i n mają wyżej wymienione znaczenie, otrzymując dwufenylo-4,6-pirydazynon o wzorze 3, który odwodzi się do odpowiedniego pirydazonu i w przypadku gdy R oznacza atom wodoru przeprowadza się w pirydazon podstawiony w pozycji 2 przez kondensację z halogenkiem o wzorze $Z-(CH_2)_n-Y$, w którym Y i n mają wyżej podane znaczenie a Z oznacza chlorowec, i ewentualnie przeprowadza z kwasem w sól.

WZÓR 1

WZÓR 2

WZÓR 3

12p

(P. 135462)

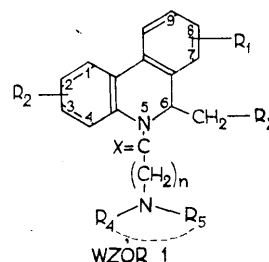
20.08.1969.

Pierwszeństwo: 21.08.1968 - Holandia.

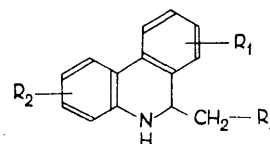
N.V. Organon, Oss, Holandia, (Willem Jacob van der Burg).

Sposób wytwarzania pochodnych 5,6-dwuwodorofenantrydyny o ogólnym wzorze 1, w którym R₁ i R₂ oznaczają atom wodoru lub chlorowca, grupę wodorotlenową, aminową, acyloksyłową, rodnik alkilowy lub alkoksylowy o 1—6 atomach węgla, R₃ oznacza atom wodoru lub chlorowca, grupę wodorotlenową lub rodnik alkoksylowy albo alkilowy o 1—6 atomach węgla, X oznacza dwa atomy wodoru lub atom tlenu, $(CH_2)_n$ oznacza rozgałęziony lub nie rozgałęziony rodnik alkilowy o 1—6 atomach węgla, a R₄ i R₅ oznaczają atom wodoru lub rodnik alkilowy o 1—6 atomach węgla, albo razem tworzą z atomem azotu nasycony lub nie nasycony pierścień heterocykliczny, jak również addycyjnych soli tych pochodnych i ich czwartorzędowych związków amoniowych, znamienny tym, że związek o ogólnym wzorze 2, w którym R₁, R₂ i R₃ mają wyżej podane znaczenie, poddaje się kondensacji ze związkiem o ogólnym wzorze 14, w którym $(CH_2)_n$ i X mają wyżej podane znaczenie, Z oznacza atom chlorowca, grupę o wzorze 12, w którym R₄ i R₅ mają wy-

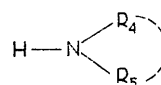
żej podane znaczenie lub grupę cyjanową, a Y oznacza atom chlorowca lub grupę wodorotlenową, zaś w przypadku, gdy X oznacza atom tlenu, Y oznacza grupę o wzorze 15, w którym $(CH_2)_n$ i Z mają wyżej podane znaczenie, albo grupę o wzorze OR, w którym R oznacza rodnik węglowodorowy, po czym w przypadku, gdy Z oznacza atom chlorowca, otrzymany związek przeprowadza się w odpowiadający mu związek aminowy, na drodze kondensacji ze związkiem o wzorze 10, w którym R₄ i R₅ mają wyżej podane znaczenie i w razie potrzeby, obecna ewentualnie w otrzymanym produkcie grupę ketonową redukuje się następnie za pomocą boroetanu albo wodoru w obecności katalizatora, a w przypadku, gdy w związku otrzymanym w wyniku kondensacji związku o wzorze 2 ze związkiem o wzorze 14 podstawnik Z oznacza grupę o wzorze 12, w którym R₄ i R₅ mają wyżej podane znaczenie, a X w tym związku oznacza atom tlenu, wówczas związek ten redukuje się za pomocą boroetanu albo wodoru w obecności katalizatora, zaś w przypadku, gdy we wspomnianym związku Z oznacza grupę cyjanową, związek ten redukuje się za pomocą boroetanu albo wodoru w obecności katalizatora, po czym otrzymany związek o wzorze 1 przeprowadza się ewentualnie w sól addycyjną z kwasem albo w czwartorzędowy związek amoniowy.

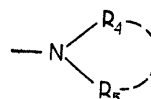
WZÓR 1

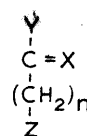
WZÓR 2

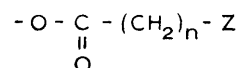
WZÓR 10

WZÓR 12

WZÓR 14

WZÓR 15

12p (P. 139266) 7.03.1970.

Krakowskie Zakłady Farmaceutyczne „Pofa” Przedsiębiorstwo Państwowe, Kraków (Stanisław Biniecki, Wanda Modrzejewska, Piotr Kubikowski, Wojciech Kostowski).

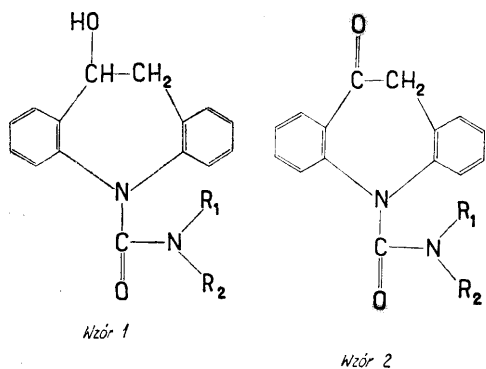
Sposób wytwarzania **pirydyloamidów** kwasów furanokarboksylowych o ogólnym wzorze przedstawionym na rysunku, wykazujących działanie terapeutyczne, znamienny tym, że chlorki kwasów furanokarboksylowych wprowadza się w reakcję z 2- lub 4-aminopirydyną w środowisku bezwodnych rozpuszczalników organicznych najkorzystniej dioksanu i ogrzewa w temperaturze wrzenia rozpuszczalnika, pozostawia do ochłodzenia i krystalizacji, po czym oddzielony krystaliczny chlorowodorek 2-pirydyloamidu lub 4-pirydyloamidu kwasów furanokarboksylowych poddaje oczyszczeniu na drodze krystalizacji z rozpuszczalników organicznych na przykład etanolu.

12p (P. 139289) 9.03.1970.

Pierwszeństwo: 31.03.1969 - Szwajcaria.

J.R. Geigy A.G. Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania nowej pochodnej azepiny o wzorze 1, w którym R_1 i R_2 oznaczają atomy wodoru, znamienny tym, że keton o wzorze 2, w którym R_1 i R_2 mają wyżej podane znaczenie, poddaje się redukcji.

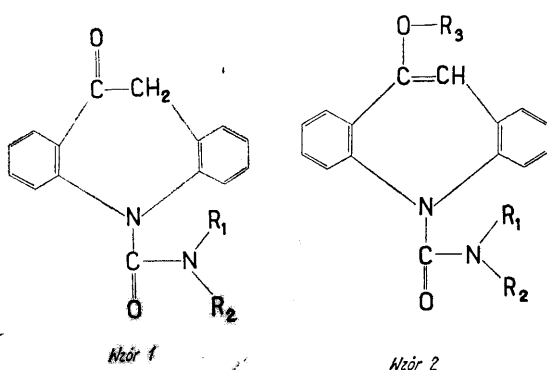

12p (P. 139290) 9.03.1970.

Pierwszeństwo: 10.03.1969 - Szwajcaria.

J.G. Geigy A.G. Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania nowej pochodnej azepiny o wzorze 1, w którym R_1 i R_2 oznaczają atomy wodoru, znamienny tym, że związek o wzorze 2, w którym R_1 i R_2 mają wyżej podane znaczenie, a R_3 oznacza rodnik metylowy, poddaje się hydrolizie.

12p (P. 139314) 10.03.1970.

Pierwszeństwo: 11.03.1969.

Glaxo Laboratories Limited, Greenford, Wielka Brytania, (Brian Richard Cowley, William Graham, David Cedric Humber, Lewis Aubrey Wetherhill, William James White).

Sposób wytwarzania estrów kwasu 7 **β -acyloamido-3-metylocefemo-3-karboksylowego-4**, znamienny tym, że ester 1-tlenku kwasu 6 **β -acyloamidopenicylanowego**, zwany dalej tlenkiem penicyliny, poddaje się przemianę w obecności kwasowego katalizatora, którym jest kwas wodorokarbylosulfonowy lub kwas zawierający fosfor, oraz rozpuszczalnika takiego jak ketony wrzące w temperaturze 75–120°C, estry wrzące w temperaturze 75–140°C, dioksan, przy czym czas reakcji prowadzonej w tych rozpuszczalnikach wynosi co najmniej 2 godziny w temperaturze 75–110°C i co najmniej 45 minut w wyższej temperaturze, i eteru dwumetylowego glikolu dwuetylenowego.

12p (P. 139316) 10.03.1970.

Pierwszeństwo: 11.03.1969; 22.09.1969 - Wielka Brytania.

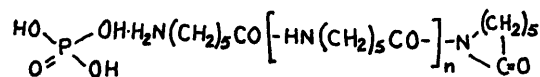
Glaxo Laboratories Limited, Greenford, Wielka Brytania, (Norman Vanglian Eilerton, William Frederik Paradise, Peter Edgar Sandford).

Sposób wytwarzania estrów kwasu 7 **β -acyloamido-3-metylocefemo-3-karboksylowego-4**, znamienny tym, że przegrupowuje się ester 1 **β -tlenku kwasu 6 β -acyloamidopenicylanowego**, zwany dalej tlenkiem penicyliny, w zasadniczo obojętnym rozpuszczalniku organicznym w obecności soli zasady azotowej posiadającej pK_b nie mniejsze niż 4 i kwasu, przy czym, wspomniana sól tworzy się bezpośrednio w mieszaninie reakcyjnej.

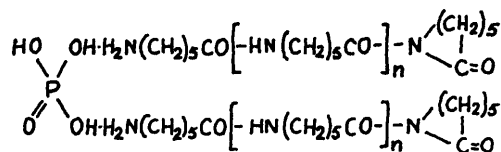
12p (P. 139333) 11.03.1970.

Zakłady Włókien Sztucznych „Stilon”, Gorzów Wielkopolski (Witold Albrecht, Władysław Czernastek, Henryk Gościński, Czesław Kasela, Gertruda Przybylska, Tadeusz Wysocki).

Sposób wytwarzania **kaprolaktamu z odpadów poliamidowych** przez działanie na nie przegrzanej pary wodnej w obecności katalizatora zawierającego fosfor, znamienny tym, że jako katalizator stosuje się związki polikaproamidu niskocząsteczkowego z kwasem fosforowym o wzorze 1, w którym n oznacza 0–10 lub o wzorze 2, w którym n oznacza 0–5.

Wzór 1

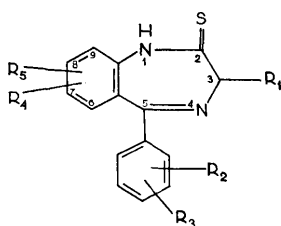
Wzór 2

12p (P. 139414) 16.03.1970

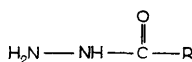
Pierwszeństwo: 29.10.1969; 17.03.1969 - Stany Zjednoczone Ameryki.

The Upjohn Company Kalamazoo, Stany Zjednoczone Ameryki (Jackson Boling Hester, Jr).

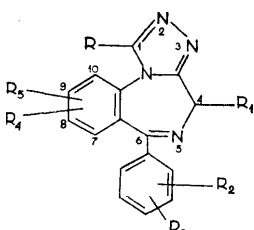
Sposób wytwarzania 6-fenolo-4H-sym-triazolo- [4,3-*a*] [1,4] benzodwuazepin o ogólnym wzorze 4, w którym R oznacza wodór, alkil o 1 do 3 atomach węgla włącznie, fenyl, benzyl lub COOR' gdzie R' oznacza alkil o 1 do 4 atomach węgla włącznie; R₁ oznacza wodór lub alkil o 1 do 3 atomach węgla włącznie, R₂, R₃, R₄ i R₅ oznaczają wodór, alkil o 1 do 3 atomach węgla włącznie, chlorowec, grupę nitrową, grupę cyjanową, trójfłorometyl, grupę alkoksylową alkilosiarczkową, alkilosulfinylową, alkilosulfonylową, acyloaminową lub dwualkiloaminową w których część tworząca łańcuch węglowy składa się z 1 do 3 atomów węgla włącznie oraz ich farmakologicznie dopuszczalne sole addycyjne z kwasami, znamienny tym, że poddaje się kondensacji 1,3-dwuhydro-5-fenilo-2H-1,4-benzodwuazepinotio-2 o ogólnym wzorze 1, w którym R₁, R₂, R₃, R₄ i R₅ mają wyżej podane znaczenie, z hydrazidem kwasowym o ogólnym wzorze 2, w którym R ma wyżej podane znaczenie, w rozpuszczalniku organicznym otrzymując mieszaninę zawierającą odpowiedni związek o podanym wyżej ogólnym wzorze 4 i odpowiednią 2-(2-acylohydrazyno)-5-fenilo-3H-1,4-benzodwuazepinę o ogólnym wzorze 3, w którym R₁, R₂, R₃, R₄ i R₅ mają wyżej podane znaczenie, a następnie mieszaninę tę ogrzewa się do temperatury około 250°C w celu przemiany produktu o ogólnym wzorze 3 w pożądany związek o ogólnym wzorze 4.

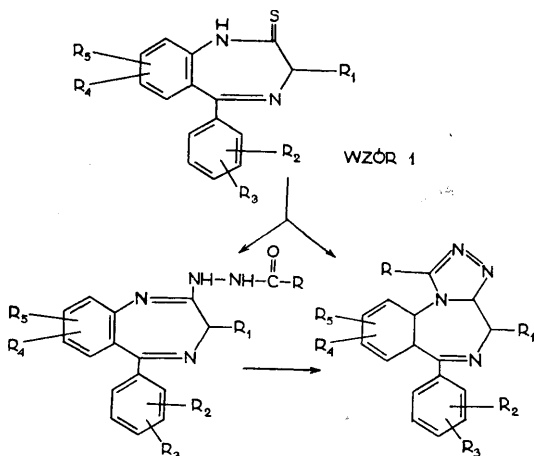
WZÓR 1

WZÓR 2

WZÓR 4

WZÓR 3

Schemat

WZÓR 4

12p

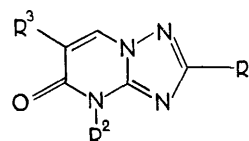
(P. 139471)

15.08.1969.

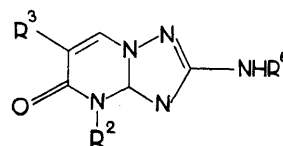
Pierwszeństwo: 13.09.1968 - Wielka Brytania

Imperial Chemical Industries Limited, Londyn, Wielka Brytania (Michael Dukes).

Sposób wytwarzania S-triazolo-[1,5-*a*]-pirymidyn o ogólnym wzorze 2, w którym R¹ oznacza rodnik aminowy zawierający jeden lub dwa rodniki acylowe o ogólnym wzorze R⁴ • CO lub R⁴ • CS, w których to wzorach R⁴ oznacza rodnik alkilowy lub alkoksylowy o 1—6 atomach węgla, rodnik fenylowy lub chlorowcofenylowy, lub R¹ oznacza rodnik o ogólnym wzorze NHR⁵ zawierający rodnik acylowy o ogólnym wzorze R⁴ • CO, w których to wzorach R⁴ ma wyżej podane znaczenie, a R⁵ oznacza rodnik alkilowy o 1—10 atomach węgla, rodnik fenylalkilowy lub chlorowcofenylalkilowy o nie więcej niż 15 atomach węgla, a R², R³, każdy oddzielnie, oznaczają rodnik alkilowy o 1—6 atomach węgla, znamienny tym, że związek o ogólnym wzorze 3, w którym R² i R³ mają wyżej podane znaczenie a R⁶ oznacza atom wodoru lub ma znaczenie jak symbol R⁵, poddaje się reakcji z reaktywną pochodną kwasu o ogólnym wzorze R⁴ • CO • OH lub R⁴ • CS • OH, w których to wzorach R², R³ i R⁴ mają wyżej podane znaczenie.

WZÓR 2

WZÓR 3

12p

(P. 139477)

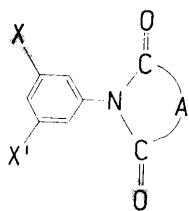
18.03.1970.

Pierwszeństwo: 19.03.1969; 2.04.1969; 11.04.1969; 19.04.1969; 9.05.1969; 27.05.1969; 28.05.1969 - Japonia.

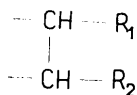
Sumitomo Chemical Company, Ltd., Osaka, Japonia, (Akira Fujinami, Toshiaki Ozaki, Shigeiro Ooba, Sigeo Yamamoto, Katsuji Nodera, Katsutoshi Tanaka, Keiichi Akiba, Tadashi Ooishi, Nobuyuki Kameda).

Środek do zwalczania mikroorganizmów, znamienny tym, że jako substancję czynną zawiera co najmniej jeden N-(3,5-dwuchlorowcofenylo)-imid o ogólnym wzorze 1, w którym X i X' oznaczają atomy chlorowca, a A oznacza podstawiony rodnik etylenowy o ogólnym wzorze 2, w którym R₁ oznacza rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla, atom chlorowca, grupę alkilotio o 1—10 atomach węgla, niższą grupę alkenylotio lub acylootio, grupę aralkilotio, fenylotio, chlorowcofenylotio, metylofenylotio, nitrofenylotio, grupę dwualkiloaminową, w której rodnik alkilowy zawiera 1—6 atomów węgla, cykliczną drugorzędową grupę aminową o 4 lub 5 atomach węgla, grupę morfolinową, grupę alkilosulfinylową o 1—10 atomach węgla, niższą grupę alkanylosulfinylową, lub grupę aralkilosulfinylową, a R₂ oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla lub atom chlorowca, przy czym R₁ oznacza rodnik alkilowy, jeżeli R₂ oznacza rodnik alkilowy, R₁ oznacza atom chlorowca jeżeli R₂ oznacza atom chlorowca i R₁ nie oznacza rodnika alkilowego, gdy R₂ oznacza atom wodoru, albo A we wzorze 1 oznacza grupę cyklopropylenową o ogólnym wzorze 3, w którym R₃, R₄, R₅ i R₆ oznaczają atomy wodoru

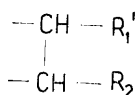
lub rodniki alkilowe o 1—4 atomach węgla, albo też A oznacza rodnik trójmetylenowy, cykloheksylen-1,2-owy, cykloheksylen-1,2-owy, cykloheksadienylen-1,2-owy lub o-fenylenowy.

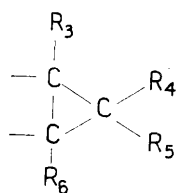
Wzór 1

Wzór 2

Wzór 2a

Wzór 3

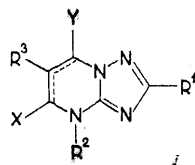
12p

(P. 139525)

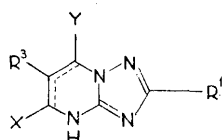
15.08.1969,

Imperial Chemical Industries Limited, Londyn, Wielka Brytania (Michael Dukes).

Sposób wytwarzania S-triazolo-[1,5-a]-pirymidyn o ogólnym wzorze 2, w którym R¹ oznacza rodnik aminowy, ewentualnie zawierający jeden lub dwa rodniki acylowe o ogólnym wzorze R⁴ • CO lub R⁴ • CS, w których to wzorach R⁴ oznacza rodnik alkilowy lub alkoksyłowy o 1—6 atomach węgla, rodnik fenyłowy lub chlorowco-fenyłowy, lub symbol R¹ oznacza rodnik alkiloaminowy o 1—10 atomach węgla, fenyloalkiloaminowy lub chlorowcofenyloalkiloaminowy o nie więcej niż 15 atomach węgla, acylowaną pochodną ostatnich trzech typów rodników, w której rodnik acylowy ma wyżej podane znaczenie, rodnik dwualkiloaminowy o nie więcej niż 12 atomach węgla, karboksylowy lub hydroksymetyłowy, R² oznacza rodnik alkilowy o 1—10 atomach węgla, cykloalkilowy o 3—6 atomach węgla lub alkenilowy o nie więcej niż 4 atomach węgla,

WZÓR 2

WZÓR 3

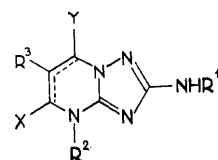
R³ oznacza atom wodoru lub chlorowca, rodnik alkilowy lub hydroksylowy o 1—10 atomach węgla, jeden z symboli X lub Y oznacza rodnik oksylový lub tiooksylový, a pozostały z symboli X lub Y oznacza wówczas atom wodoru lub rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla, przy czym jeżeli X oznacza rodnik oksylový lub tiooksylový, to pierścień ma podwójne wiązanie między atomami węgla w pozycji 6 i 7, a jeżeli Y oznacza rodnik oksylový lub tiooksylový, to pierścień ma podwójne wiązanie między atomami węgla w pozycji 5 i 6, oraz dopuszczalnych farmakologicznie addycyjnych soli z zasadą tych pochodnych triazolopirymidyny, zawierających grupę kwasową -znamienny tym, że pochodną triazolopirymidyny o ogólnym wzorze 3, w którym X, Y, R¹ i R³ mają wyżej podane znaczenie poddaje się reakcji ze związkiem o ogólnym wzorze R²—Q, w którym Q oznacza atom chlorowca lub rodnik o ogólnym wzorze O • SO₂ • OR² lub O • SO₂R⁹ w których to wzorach R⁹ oznacza rodnik fenyłowy ewentualnie podstawiony rodnikiem alkilowym o 1—3 atomach węgla, a R² ma wyżej podane znaczenie i otrzymaną pochodną triazolopirymidyny, zawierającą grupę kwasową ewentualnie poddaje się reakcji z zasadą.

12p

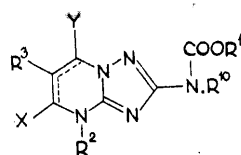
(P. 139526)

15.08.1969.

Imperial Chemical Industries Limited (Michael Dukes)
Sposób wytwarzania s-triazolo-[1,5-a]-pirymidyn o ogólnym wzorze 2, w którym R¹⁰ oznacza atom wodoru lub rodnik alkilowy o 1—10 atomach węgla, rodnik fenyloalkilowy lub chlorowcofenyloalkilowy o nie więcej niż 15 atomach węgla, R² oznacza rodnik alkilowy o 1—10 atomach węgla, rodnik cykloalkilowy o 3—6 atomach węgla lub rodnik alkenilowy o nie więcej niż 4 atomach węgla, R³ oznacza atom wodoru lub chlorowca, rodnik alkilowy lub hydroksylowy o 1—10 atomach węgla, jeden z symboli X lub Y oznacza rodnik oksylový lub tiooksylový, a pozostały z symboli X lub Y oznacza atom wodoru lub rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla, przy czym jeżeli X oznacza rodnik oksylový lub tiooksylový, to pierścień ma podwójne wiązanie między atomami węgla w pozycji 6 i 7, a jeżeli Y oznacza rodnik oksylový lub tiooksylový to pierścień ma podwójne wiązanie między atomami węgla w pozycji 5 i 6, znamienny tym, że pochodną triazolopirymidyny o ogólnym wzorze 3, w którym R¹⁰, R², R³, X i Y mają wyżej podane znaczenie, a R¹¹ oznacza rodnik alkilowy o 1—6 atomach węgla, poddaje się hydrolizie.

WZÓR 2

WZÓR 3

12p

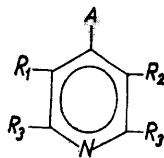
(P. 139600)

25.03.1970.

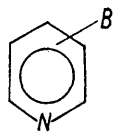
Polska Akademia Nauk Instytut Chemii Organicznej, Warszawa (Paweł Nantka-Namirski, Roman Balicki).

Sposób wytwarzania pochodnych dwupirydylu o ogólnym wzorze 1, w którym A oznacza resztę piry-

dynową przyłączoną w pozycji 3 lub 4 w stosunku do azotu tej reszty, R^I oznacza atom wodoru lub grupę cyjanową, R₂ oznacza grupę cyjanową, zaś R₃ jest chlorowcem lub grupą hydroksylową, znamienny tym, że związek o wzorze 2, w którym B oznacza grupę aldehydową znajdującą się w pozycji 4 w stosunku do azotu lub grupę o wzorze -COCH₂COOR, gdzie R jest niższym alkilem, przy czym ta grupa może się znajdować w pozycji 3 lub 4 w stosunku do atomu azotu, poddaje się kondensacji z cyanoacetamidem w środowisku zasadowym a otrzymany produkt kondensacji o wzorze 1, w którym R^I i R₂ mają wyżej podane znaczenie a R₃ oznacza grupę hydroksylową ewentualnie poddaje się chlorowcowaniu.

Wzór 1

Wzór 2

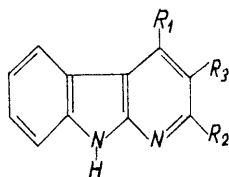
12p

(P. 139601)

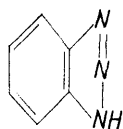
25.03.1970.

Polska Akademia Nauk Instytut Chemii Organicznej, Warszawa (Paweł Nantka-Namirski, Jerzy Kalinowski).

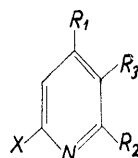
Sposób wytwarzania nowych pochodnych α -karboli-ny o ogólnym wzorze 1, w którym R^I oznacza grupę metylową lub atom wodoru, R₂ oznacza atom wodoru lub grupę metylową, a R₃ oznacza niższą grupę karboksylową, znamienny tym, że benzotriazol-1,2,3 o wzorze ogólnym 2 poddaje się reakcji z pochodną pirydyny o wzorze ogólnym 3, w którym R^I, R₂ i R₃ mają wyżej podane znaczenie a X oznacza atom chlorowca, po czym otrzymany produkt kondensacji o wzorze ogólnym 4, w którym R^I, R₂ i R₃ mają wyżej podane znaczenie ogrzewa się w podwyższonej temperaturze 100–400°C w środowisku kwasu Lewisa zwłaszcza kwasu pirofosforowego lub wyższego węglowodoru parafinowego.

Wzór 1

Wzór 2

Wzór 3

12p

(P. 139813)

6.04.1970.

Pierwszeństwo: 8.04.1969; 10.12.1969; 13.02.1970 - Szwajcaria.

Sandoz AG, Bazylea, Szwajcaria, (Anton Ebnöther, Jean-Michel Bastian, Fulvio Gadiet).

Sposób wytwarzania nowych związków heterocyklicznych o wzorze 1, w którym albo R^I, R₂ i R₃ oznaczają atom wodoru, albo R^I oznacza atom wodoru, niższy rodnik alkilowy, alkenyloowy lub alkinyloowy, R₂ oznacza atom chloru, bromu, fluoru, lub niższy rodnik alkilowy, a R₃ oznacza atom wodoru, chloru, bromu, fluoru lub niższy rodnik alkilowy, grupę alkilotio lub alkoksylową, albo grupę trójfluorometylową, znamienny tym, że

a) związek o wzorze 1a, w którym R₂ i R₃ mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji ze związkiem o wzorze 2, w którym R oznacza niższy rodnik alkilowy, alkenyloowy lub alkinylowy, a X oznacza resztę kwasową zdolnego do reakcji estru, w obecności zasadowego środka kondensującego, przy czym otrzymuje się związek o wzorze 1b, w którym R^I, R₂ i R₃ mają wyżej podane znaczenie, lub

b) związek o wzorze 3a, 3b lub 3c, w którym R^I, R₂ i R₃ mają wyżej podane znaczenie, albo mieszaninę związków o wzorach 3b i 3c, cyklizuje się kwasem polifosforowym, lub

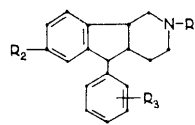
c) w celu wytworzenia związku o wzorze 1c, w którym R₂ ma wyżej podane znaczenie, a R^{II} oznacza atom wodoru, niższy rodnik alkilowy lub alkenylowy, związek o wzorze 3d, w którym R^{II} i R₂ mają wyżej podane znaczenie, cyklizuje się kwasem polifosforowym, lub

d) w celu wytworzenia związku o wzorze 1d, w którym R i R₂ mają wyżej podane znaczenie, a R^{III} oznacza atom wodoru lub niższy rodnik alkilowy, związek o wzorze 1e, w którym R^{IV} oznacza atom wodoru, niższą grupę alkilową lub alkoksylową, a R₂ i R₃ mają wyżej podane znaczenie, redukuje się za pomocą wodorku litowo-glinowego, wodorku glinowego lub borietanu w obojętnym w warunkach reakcji rozpuszczalniku, lub

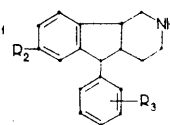
e) w celu wytworzenia związku o wzorze 1a ze związku o wzorze 1f, w którym R₂ i R₃ mają wyżej podane znaczenie, a R₄ oznacza grupę metylową lub benzylową, odszczepia się grupę metylową lub benzylową, lub

f) w celu wytworzenia związku o wzorze 1a ze związku o wzorze 1g, w którym R₂ i R₃ mają wyżej podane znaczenie, odszczepia się hydrogenolitycznie grupę benzylową, lub

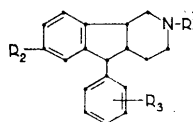
g) w celu wytworzenia (4aRS, 5RS, 9bRS) - związku o wzorze 1, ogrzewa się (4aRS, 5RS, 9bRS) - związek o wzorze 1 w środowisku alkalicznym i mieszaninę związków (4aRS, 5SR, 9bSR) i (4aRS, 5SR, 9bRS) rozdziela się ewentualnie na odrębne izomery.

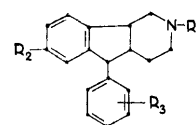
WZÓR 1

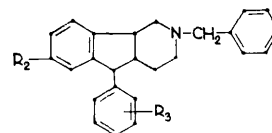
WZÓR 1a

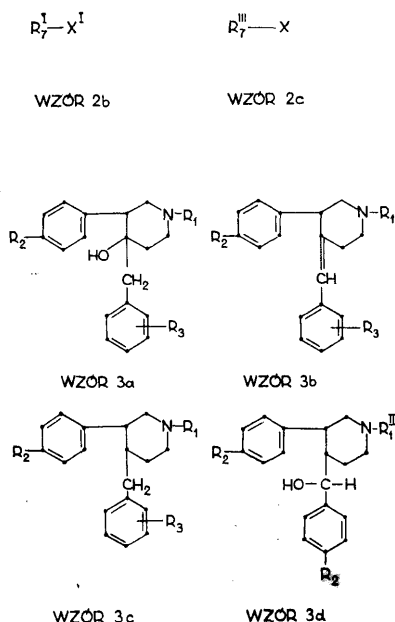
WZÓR 1b

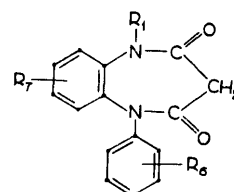
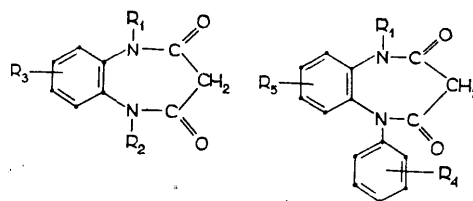
WZÓR 1f

WZÓR 1g

Sposób wytwarzania nowych 5-arylo-1H-1,5-benzodwiazepino-2,4-dionów o wzorach ogólnych 1, 2 i 3, w których R_1 oznacza atom wodoru, prosty lub rozgałęziony rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla, posiadający jako podstawnik grupę hydroksylową lub acyloksylową, dwualkiloaminową 2—4 atomach węgla, grupę allylową, cykloheksylową, fenyłową ewentualnie podstawioną jedną lub dwiema grupami metylowymi lub metoksyłowymi lub atomem chlorowca lub grupę benzyłową, R_2 oznacza grupę naf tyłową, pirymidynylową, tienylową lub pirydylową, przy czym ta ostatnia ewentualnie może posiadać jako podstawnik grupę melową lub atom chlorowca, R_3 oznacza atom wodoru, grupę trójfluorometylową lub cy janową, atom chlorowca lub niskocząsteczkową grupę acylową lub alkoksycarbonyłową o 1 lub 2 atomach węgla, R_4 oznacza atom wodoru, grupę trójfluorometylową, cyjanową lub nitrową, atom chlorowca lub niskocząsteczkową grupę acylową lub alkoksycarbonyłową, R_5 oznacza grupę cyjanową lub niskocząsteczkową grupę acylową lub alkoksycarbonyłową, R_6 oznacza grupę cyjanową lub nitrową, lub niskocząsteczkową grupę acylową lub alkoksycarbonyłową, R_7 oznacza grupę trójfluorometylową lub atom chlorowca, znamienny tym, że 2-aminodwufenilo- lub 2-aminofenilo-heteroarylo-aminę poddaje się reakcji z dwuhalogenkiem kwasu malonowego i otrzymany związek ewentualnie alkiluje w położeniu 1.

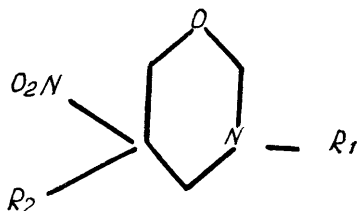
12p

(P. 139873)

6.04.1970.

Grodzickie Zakłady Farmaceutyczne „Polfa” Przedsiębiorstwo Państwowe, Grodzisk Mazowiecki, Polska (Jadwiga Barbara Chylińska, Tadeusz Urbański, Marian Mordarski).

Sposób otrzymywania pochodnych 5-nitrotetrahydro-1,3-oksazyny podstawionych w pozycji 3 i 5 o wzorze ogólnym 1, w którym R_1 oznacza grupę alkilową, ali cykliczną, aralkilową, R_2 oznacza grupę alkilową znamienny tym, że pierwszorzędowe nitroparafiny takie jak nitroetan, 1-nitropropan, 1-nitrobutan, 1-nitropentan, 1-nitroheksan poddaje się reakcji z paraformaldehydem w roztworze alkoholu n-butyłowego z dodatkiem trójetyloaminy, a następnie dodaje się heksahydro-s-triazynę (można nieoczyszczoną) otrzymaną z takich amin jak metylo, etylo, benzylo lub cykloheksyloamina, mieszaninę reakcyjną ogrzewa się do wrzenia z jednoczesnym azeotropowaniem wody do objętości połowy teoretycznej, następnie oddestylowuje się pod zmniejszonym ciśnieniem połowę alkoholu n-butyłowego, a otrzymane związki w których R_1 oznacza grupę alkilową, aralkilową, alicykliczną a R_2 grupę alkilową wykryształizują z mieszaniny reakcyjnej po oziębieniu, lub zostają wydzielone w postaci chlorowodoru.

12p

(P. 139886)

8.04.1970.

Pierwszeństwo: 9.04.1969 - Niemiecka Republika Federalna.

C. H. Boheringer Sohn, Ingelheim am Rhein, NRF, (Karl Weber, Herbert Merz, Karl Zeile, Rolf Giesemann, Peter Danneberg).

12p

(P. 139888)

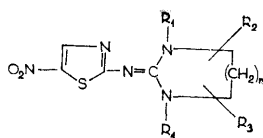
8.04.1970.

Pierwszeństwo: 9.04.1969 - Niemiecka Republika Federalna.

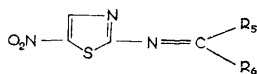
Dr Karl Thomae GmbH, Biberach an der Riss, NRF, (Wolfgang Reuter, Eberhard Kutter, Robert Sauter, Hans Machleidt, Alexander Wildfeuer).

Sposób wytwarzania podstawionych w grupie aminowej 2-amino-5-nitrotiazoli o wzorze ogólnym 1, w którym R_1 oznacza atom wodoru lub grupę alkilową o 1—3 atomach węgla, R_2 oznacza atom wodoru lub grupę metylową, R_3 oznacza atom wodoru lub grupę metylową, R_4 oznacza grupę alkilową o 1—3 atomach węgla, a symbol n oznacza liczbę zero lub 1, znamienny tym, że podstawione 2-metylenoamino-5-nitrotiazole o wzorze ogólnym 2, w którym R_5 i R_6 są takie same lub różne i oznaczają atomy chlorowca lub grupę o wzorze $-S-R_7$, w którym R_7 oznacza rodnik alkilowy, aralkilowy lub alkenyloowy lub w którym R_5 i R_6 łącznie tworzą grupę bis-merkaptioalkilenową o rodniku alkilowym zawierającym 1—3 atomów węgla, poddaje się reakcji z dwuaminami o wzorze ogólnym 3, w którym R_1-R_4 i symbol n mają podane wyżej znaczenie, w temperaturze pokojowej lub podwyższonej, a w przypadku wytwarzania związków o wzorze 1, w którym rodnik R_1 oznacza atom wodoru, związki o wzorze ogólnym 4, w którym R_2-R_4 i symbol n mają podane wyżej znaczenie, a R_7 oznacza rodnik alkilowy, aralkilowy lub alkenyloowy, poddaje się reakcji z 2-amino-5-

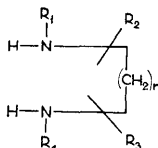
-nitrotiazolem w temperaturze do 100°C, albo w przypadku wytwarzania związków o wzorze 1, w którym R_4 oznacza atom wodoru, związki o wzorze ogólnym 5, w którym R_1 - R_3 i symbol n mają podane wyżej znaczenie, nitruje się w temperaturze 0–50°C, albo w przypadku wytwarzania związków o wzorze ogólnym 1, w którym jeden z symboli R_1 lub R_4 oznacza atom wodoru, a drugi oznacza niższy rodnik alkilowy, związki o wzorze ogólnym 6, w którym R_2 i R_3 oraz symbol n mają podane wyżej znaczenie, poddaje się alkilowaniu w podwyższonej temperaturze, albo też nitrotiazole o wzorze ogólnym 7, w którym A oznacza atom chlorowca lub grupę arylomerkapto, poddaje się reakcji w temperaturze –100°C ze związkami o wzorze ogólnym 8, w którym R_1 - R_4 mają podane wyżej znaczenie i otrzymane związki o wzorze 1 ewentualnie przeprowadza się następnie w ich sole addycyjne z kwasami za pomocą nieorganicznych lub organicznych kwasów.

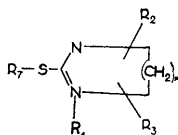
WZÓR 1

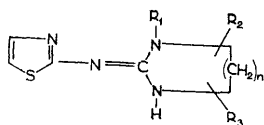
WZÓR 2

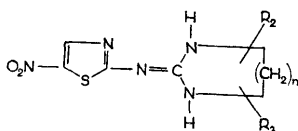
WZÓR 3

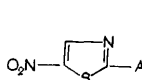
WZÓR 4

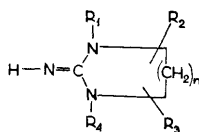
WZÓR 5

WZÓR 6

WZÓR 7

WZÓR 8

12p

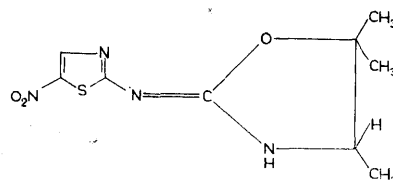
(P. 139889)

8.04.1970.

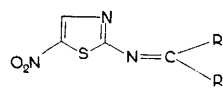
Patent dodatkowy do patentu nr P. 130070
Pierwszeństwo: 9.04.1969 - Niemiecka Republika Federalna.

Dr Karl Thomae GmbH, Biberach an der Riss, NRF,
(Wolfgang Reuter, Hans Machleidt, Alexander Wildfeuer).

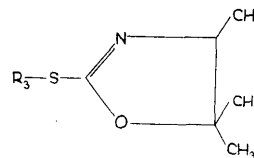
Sposób wytwarzania nowego 2-[(4,5,5-trójmetrylo-1,3-oksazolidynyldeno)-2/-amino]-5-nitrotiazolu o wzorze 1, znamienny tym, że 2-metylenoamino-5-nitrotiazol o wzorze ogólnym 2, w którym R_1 i R_2 są takie same lub różne i oznaczają atomy chlorowca lub grupy o wzorze – $S-R_3$, w którym R_3 oznacza rodnik alkilowy, aryloalkilowy lub alkenyloowy lub R_1 i R_2 razem oznaczają grupę bis-merkaptioalkilenową, z rodnikiem alkilenowym o 1, 2 lub 3 atomach węgla, poddaje się reakcji z 2-amino-3-metylo-butanolem-(3) lub podstawioną w położeniu 2 merkaptio-4,5,5-trójmetrylo- Δ^2 -oksazolinę o wzorze ogólnym 3, w którym R_3 oznacza rodnik alkilowy, aryloalkilowy lub alkenylowy, poddaje się reakcji z 2-amino-5-nitrotiazolem w temperaturach do 100°C albo 2-[(4,5,5-trójmetrylo-2-oksazolidynyldeno)-amino]-tiazol nitruje się i otrzymany związek ewentualnie, następnie przeprowadza za pomocą kwasów nieorganicznych lub organicznych w sole addycyjne z kwasami.

WZÓR 1

WZÓR 2

WZÓR 3

12p

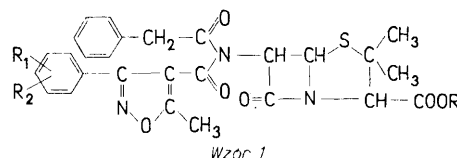
(P. 139942)

10.04.1970.

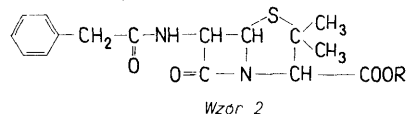
Pierwszeństwo: 11.04.1969 - Japonia.

Toyo Jozo Kabushiki Kaisha, Ohhito-machi, Shizuoka-ken, Japonia, (Jinnosuke Abe, Tetsuo Watanabe, Teruo Take, Kentaro Fujimoto, Tadashi Fujii, Kazunari Takemura, Kazuyoshi Nishiie).

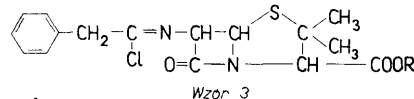
Sposób wytwarzania nowych pochodnych penicyliny o wzorze 1, w którym R oznacza rodnik chroniący gru-

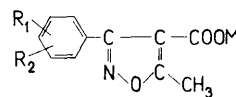
WZÓR 1

WZÓR 2

WZÓR 3

WZÓR 4

pę karboksylową, a każdy z rodników R_1 i R_2 oznacza atom wodoru lub chlorowca, znamienny tym, że ester benzylopenicyliny o wzorze 2, w którym R ma wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z czynnikiem chlorującym w obecności III-rzędowej zasady organicznej, po czym otrzymany związek o wzorze 3, w którym R ma wyżej podane znaczenie, podstawiony chlorkiem imidu poddaje się reakcji z solą kwasu izoksazolokarboksylowego o wzorze 4, w którym R_1 i R_2 mają wyżej podane znaczenie, a M oznacza atom metalu.

12p (P. 139947) 10.04.1970.
Pierwszeństwo: 11.04.1969; 23.08.1969 - NRF

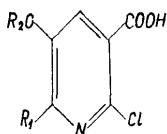
Schering A.G., Berlin i Bergkamen, (Helmut Vorbrüggen, Ulrich Niedballa).

Sposób wytwarzania nukleozydów pirymidyny, których grupy hydroksylowe w reszcie cukrowej chronione są grupami ochronnymi, znamienny tym, że 1-0-acylo-, 1-0-alkilo- lub 1-chlorowcocukry, których grupy hydroksylowe chronione są grupami ochronnymi, poddaje się reakcji ze związkami O-, S-, N-sililo wymi lub alkilowymi pirymidyny w obecności rozpuszczalnego w rozpuszczalnikach organicznych kwasu Lewisa.

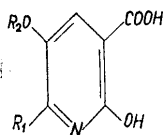
12p (P. 140041) 15.04.1970.

Polska Akademia Nauk Instytut Chemii Organicznej, Warszawa, (Paweł Nantka-Namirski, Andrzej Rykowski).

Sposób wytwarzania kwasu 2-chloro-5-hydroksynikotynowego i jego pochodnych o wzorze 1, w którym R_1 oznacza atom wodoru lub grupę alkilową a R_2 oznacza atom wodoru lub grupę acylową, znamienny tym, że na związek o wzorze 2, w którym R_1 i R_2 mają wyżej podane znaczenie działa się mieszaniną tlenochlorku fosforu i pięciochlorku fosforu w temperaturze do 100°C, korzystnie w temperaturze 90—95°C.

Wzór 1

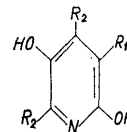
Wzór 2

12p (P. 140042) 15.04.1970.

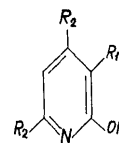
Polska Akademia Nauk Instytut Chemii Organicznej, Warszawa, (Paweł Nantka-Namirski, Andrzej Rykowski).

Sposób wytwarzania kwasu 2,5-dwuhydroksynikotynowego i jego pochodnych o wzorze ogólnym 1, w którym R_1 oznacza grupę karboksylową lub cyjanową a R_2 oznaczają wodór lub alkil, przy czym R_2 znajdujący się w pozycji 6 może być taki sam lub różny od R_2

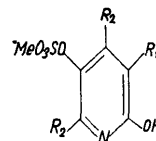
znajdującego się w pozycji 4, znamienny tym, że na znany związek o wzorze 2, w którym R_1 i R_2 mają wyżej podane znaczenie działa się nadsiaczanem metalu alkalicznego takiego jak sól lub potas w obecności katalitycznych ilości soli żelaza dwuwartościowego a otrzymaną przejściowo sól estru kwasu siarkowego o wzorze ogólnym 3, w którym R i R_2 mają wyżej podane znaczenie a Me oznacza metal alkaliczny poddaje się hydrolizie w środowisku kwaśnym, po czym produkt wyodrębnia się w znany sposób.

Wzór 1

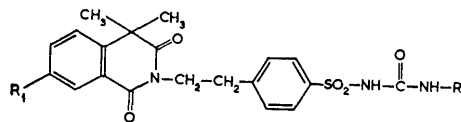
Wzór 2

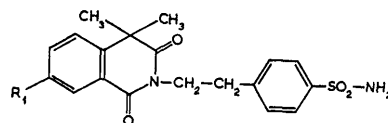
12p (P. 140054) 16.04.1970.
Pierwszeństwo: 17.04.1969; 5.01.1970; 10.03.1970 - NRF

Karl Thomac GmbH, Biberach n/Riss, NRF, (Eberhard Kutter, Gerhart Griss, Wolfgang Grell, Manfred Kleemann).

Sposób wytwarzania nowych pochodnych izochinolin o wzorze ogólnym 1, w którym R oznacza atom wodoru, chloru, bromu lub resztę alkoksylową o 1—4 atomach węgla, R_2 oznacza resztę cykloheksylową lub adamantylową i ich soli z metalami alkalicznymi, znamienny tym, że sulfonamid o wzorze ogólnym 2, w którym R_1 oznacza wodór, chlor i brom zwłaszcza jego sól metalu alkalicznego wprowadza się w reakcję z izocyjanianem o wzorze ogólnym $=C=N-R_2$, w którym R_2 ma wyżej podane znaczenie.

WZÓR 1

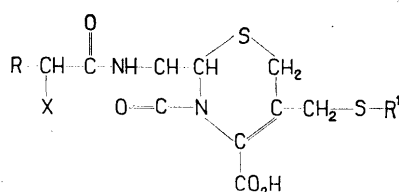

WZÓR 2

12p (P. 140112) 17.04.1970.
Pierwszeństwo: 18.04.1969 - Stany Zjednoczone Ameryki.

Eli Lilly and Company, Indianapolis, Indiana, USA, (Charles Wilbur Ryan).

Sposób wytwarzania podstawionych cefalosporyn o wzorze 1, którym R oznacza grupę o wzorze 2 lub grupę o wzorze 3, w których Y oznacza atom wodoru, chloru, bromu, fluoru lub grupę trójfluorometylową, aminową, nitrową, hydroksylową oraz rodnik alkilowy lub alkoksyłowy zawierający od 1 do 3 atomów węgla, a R¹ oznacza grupę o wzorze 4 lub grupę o wzorze 5, w których Z oznacza atom wodoru lub rodnik alkilowy zawierający od 1 do 3 atomów węgla, Q oznacza rodnik alkilowy zawierający od 1 do 3 atomów węgla, X oznacza grupę -NH₂, -NHR², -OH, lub grupę o wzorze 6, a R² oznacza grupę o wzorze 7, grupę o wzorze 8 lub grupę o wzorze 9, oraz jego farmaceutycznie dopuszczalnych soli, znamienny tym, że cefalosporynę o wzorze 10, w którym R³ oznacza atom wodoru lub grupę o wzorze 11, w którym R i X posiadają znaczenie podane poprzednio, poddaje się reakcji z tiolem o wzorze 12 lub 13, w których Z i Q posiadają znaczenie podane poprzednio, w celu wymiany reszty acetoksyłowej w pozycji 3 związku o wzorze 10, oraz, w przypadku gdy R³ oznacza atom wodoru,

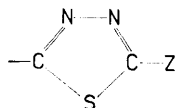
Wzór 1

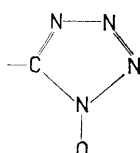
Wzór 2

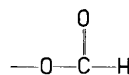
Wzór 3

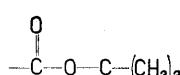
Wzór 4

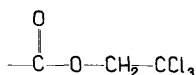
Wzór 5

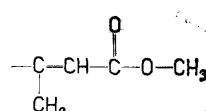
Wzór 6

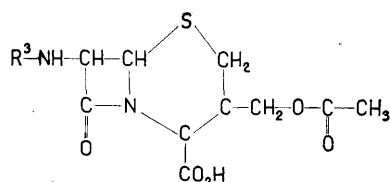
Wzór 7

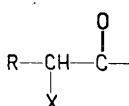
Wzór 8

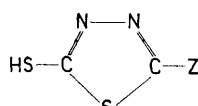
Wzór 9

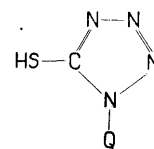
Wzór 10

Wzór 11

Wzór 12

Wzór 13

grupę aminową w pozycji 7 związku o wzorze 10 acyluje się stosując czynnik acylujący posiadający przynajmniej jedną resztę o wzorze 14, w którym R ma znaczenie podane poprzednio, a X' oznacza grupę o wzorze 6 lub grupę -NHR², w której R² ma znaczenie podane poprzednio.

12p

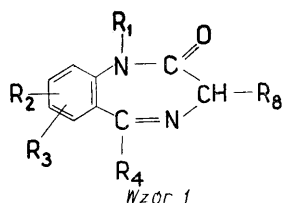
(P. 140114)

17.04.1970.

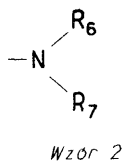
Pierwszeństwo: 18.04.1969; 24.04.1969; 28.05.1969; 29.05.1969; 3.07.1969 - Japonia.

Sumitomo Chemical Company, Ltd., Osaka, Japonia, (Hisao Yamamoto, Shigeo Inaba, Toshiyuki Hirohashi, Michihiro Yamamoto, Kikuo Ishizumi, Mitsuhiro Akatsu, Isamu Maruyama, Yoshiharu Kurne, Kazuo Mori, Takahiro Izumi).

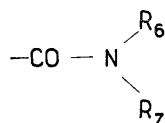
Sposób wytwarzania pochodnych benzodwuzepiny o wzorze 1, w którym R₁ oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla, rodnik alkenylo-owy o 2—4 atomach węgla, rodnik alkinylo-owy o 3—4 atomach węgla lub grupę o wzorze -C_nH_{2n}R₅, w którym n jest liczbą całkowitą od 1 do 4 a R₅ oznacza atom chlorowca, rodnik trójfluorometylowy, grupę cyjanową, rodnik cykloalkilowy o 3—7 atomach węgla, rodnik alkoksyłowy o 1—4 atomach węgla, rodnik alkilotio o 1—4 atomach węgla, rodnik alkenyloksylo-owy o 2—4 atomach węgla, grupę karbamoilową, grupę alkilokarbamoilową, w której rodnik alkilowy posiada 1—4 atomy węgla, rodnik acyloksylo-owy, grupę alkilokarbonylową, w której rodnik alkilowy posiada 1—4 atomy węgla, rodnik fenylo-owy, podstawiony rodnik fenylo-owy, lub R₆ oznacza grupę o wzorze 2 lub grupę o wzorze 3, w których R₆ oznacza atom wodoru lub rodnik alkilowy o 1—3 atomach węgla i R₇ oznacza rodnik alkilowy o 1—3 atomach węgla, przy czym R₆ i R₇ mogą stanowić dowolnie podstawiony pięcio lub sześcioczłonowy heterocykliczny pierścień, pod warunkiem, że jest on utworzony razem z sąsiednim atomem azotu, oprócz którego heterocykliczny pierścień może zawierać heteroatom, R₂ oznacza atom wodoru, atom chlorowca, rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla, grupę cyjanową, grupę nitrową, rodnik trójfluorometylowy, rodnik trójfluorometoksylo-owy, grupę dwualki-loaminową, w której rodnik alkilowy posiada 1—4 atomy węgla, grupę piperidynową, rodnik alkoksylo-owy o 1—4 atomach węgla, rodnik alkilotio o 1—4 atomach węgla, rodnik alkilosulfinylo-owy o 1—4 atomach węgla, grupę karbamoilową lub grupę sulfamoilową, R₃ oznacza atom wodoru, grupę nitrową, rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla lub atom chlorowca, R₄ oznacza rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla, rodnik cykloalkilowy o 3—7 atomach węgla, rodnik cykloalkenylo-owy, rodnik fenylo-owy, podstawiony rodnik fenylo-owy, rodnik fenyloalkilowy, w którym rodnik alkilowy zawiera 1—3 atomy węgla, lub rodnik heterocykliczny, R₈ oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla, rodnik alkoksyalkilowy, w którym grupa alkoksy zawiera 1—4 atomy węgla, a rodnik alkilowy 1—4 atomy węgla, rodnik alkilotioalkilowy, w którym rodnik alkilotio zawiera 1— atomy węgla, a rodnik alkilowy 1—4 atomy węgla, rodnik fenylo-owy, rodnik fenylo-owy podstawiony atomem chlorowca lub grupą alkoksylo-ową o 1—2 atomach węgla, rodnik benzylo-owy lub rodnik hydroksybenzylo-owy oraz ich soli addycyj-nych z kwasami, znamienny tym, że poddaje się reakcji pochodną aminofenylketonu o wzorze 4, w którym R₁, R₂, R₃ i R₄ mają wyżej podane znaczenia z pochodną 2,5-dwuketonu o wzorze 5, w którym R₈ ma wyżej podane znaczenie, a X oznacza atom tlenu lub siarki.

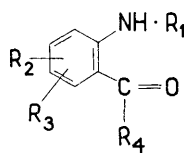
Wzór 1

Wzór 2

Wzór 3

Wzór 4

12p

(P. 140501)

8.05.1970.

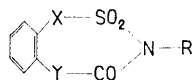
Pierwszeństwo: 9.05.1969 - Włochy.

Recordati S.A. Chemical and Pharmaceutical Company, Lugano, Szwajcaria, (Enrico Sianesi, Paolo Da Re, Ivo Setnikar, Elena Massarani).

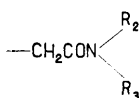
Sposób wytwarzania nowych S-dwutlenków 3- lub 4-keto-dwuwodorobenzotiazyn o wzorze ogólnym 1, w którym X i Y oznaczają, jeden wiązanie pojedyncze, a drugi grupę metylenową (CH₂), zaś R oznacza atom wodoru lub rodnik alkilowy, alkenylowy, propargilowy, benzyłowy, karboetoksy, grupę dwualkiloaminoalkilową, cykloaminoalkilową albo grupę o wzorze -CH₂-COOR₁, w którym R₁ oznacza atom wodoru lub grupę alkilową, dwualkiloaminoalkilową albo cykloaminoalkilową lub R oznacza grupę o wzorze 2, w którym R₂ i R₃ są takie same lub różne i oznaczają atom wodoru lub rodnik alkilowy albo alkenylowy lub grupę dwualkiloaminoalkilową albo cykloaminoalkilową lub też razem z atomem azotu, z którym są związane tworzą heterocykliczną grupę aminową albo R oznacza grupę fenyłową nie podstawioną lub grupę fenyłową podstawioną chlorem albo sulfamylem oraz ich soli addycyjnych z kwasami, znamienny tym, że kondensuje się związek o wzorze R-NH₂, w którym R ma wyżej podane znaczenie, z kwasem o wzorze 12, w którym X i Y mają wyżej podane znaczenie, lub z funkcyjną pochodną tego kwasu, korzystnie z chlorem.

Odmiana sposobu według zastrz. 1, znamienna tym, że związek o wzorze 6 lub 8, w których X, Y i R mają znaczenie podane w zastrz. 1, poddaje się cyklizacji z oddzielaniem cząsteczki wody lub cząsteczki związku o wzorze R-NH₂.

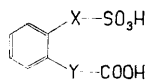
Odmiana sposobu według zastrz. 1, znamienna tym, że związek o wzorze 7, w którym X, Y i R mają znaczenie podane w zastrz. 1, poddaje się hydrolizie.

Wzór 1

Wzór 2

Wzór 12

12p

(P. 141035)

2.06.1970.

Pabianickie Zakłady Farmaceutyczne „Polfa” Przedsiębiorstwo Państwowe Pabianice (Stanisław Kotlicki).

Sposób wytwarzania 5-chlorobenzoksazolonu-2, znamienny tym, że 5-chloro-2-hydroksyfenylomocznik ogrzewa się w rozpuszczalniku wrzącym powyżej 100°C, zwłaszcza w chlorobenzenie, oddziela wytworzony 5-chlorobenzoksazolon-2, rozpuszcza w wodnym środowisku alkalicznym wytrąca z roztworu kwasem i krystalizuje z rozpuszczalników organicznych lub z ich mieszanin z wodą, zwłaszcza z mieszaniny aceton-woda, lub etanol-woda.

12p

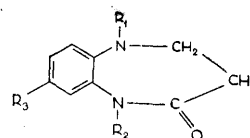
(P. 141229)

10.06.1970.

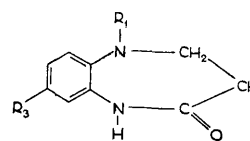
Pierwszeństwo: 11.06.1969; 13.02.1970; 23.04.1970 — NRF.

C.H. Boehringer Sohn Ingelheim nad Renem, NRF (Adolf Bauer, Karl Heinz Weber, Herbert Merz, Karl Zeile, Rolf Giesemann, Peter Danneberg).

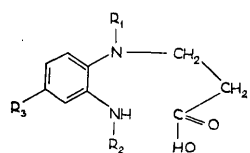
Sposób wytwarzania nowych tetrahydrobenzodiazepinonów o wzorze ogólnym 1, w którym R₁ oznacza wodór, nasycony lub nienasycony rodnik alkilowy o 1 do 6 atomach węgla, o łańcuchu prostym lub rozgałęzionym, rodnik alkilowy o 2 do 3 atomach węgla podstawiony grupą hydroksylową w pozycji α, grupę cykloalkilometylową o 3 do 6 atomach węgla w pierścieniu lub grupę formylową; R₂ oznacza grupę α-pirydylową lub fenyłową, ewentualnie podstawioną w pozycji orto przez atom chlorowca lub grupę nitrową lub trójfluorometylową; R₃ oznacza atom wodoru, chlorowca lub grupę hydroksylową, trójfluorometylową, nitrową lub cyjanową i ich addycyjnych soli z kwasami dopuszczalnych fizjologicznie, znamienny tym, że aryluje się lub heteroaryluje benzodiazepinon o wzorze ogólnym 2, w którym R₁ ma wyżej podane znaczenie z wyłączeniem grupy formylowej, a R₂ i R₃ mają wyżej podane znaczenie, za pomocą halogenku aryłowego o wzorze ogólnym R₂-X, w którym R₂ posiada wyżej podane znaczenie i X oznacza atom chlorowca, lub aktywuje się związki o wzorze ogólnym 3, w którym R₁, R₂ i R₃ mają znaczenie podane wyżej i aktywowane produkty pośrednie cyklizuje się, lub cyklizuje się związki o wzorze ogólnym 4, w którym R₁, R₂ i R₃ posiadają znaczenie podane wyżej, Y oznacza grupę winylową lub 2-chlorowcoetylową, za pomocą zasadowych lub kwasowych środków kondensujących, lub związki o wzorze ogólnym 5, w którym R₂ i R₃ mają wyżej podane znaczenie, wprowadza się w reakcję ze środkiem alkilującym o wzorze R₁-X, w którym R₁ ma wyżej podane znaczenie z wyłączeniem wodoru, a X oznacza anionowo łatwo odszczep-

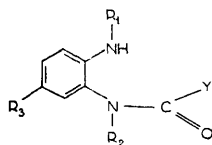
WZÓR 1

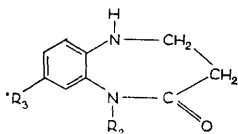
WZÓR 2

WZÓR 3

WZÓR 4

WZÓR 5

pialną resztę kwasową lub, celem wytworzenia takich związków, które w położeniu 1 posiadają grupę hydroksyetylową, ewentualnie w obecności mocnej zasady wprowadza się w reakcję z tlenkiem etylenu, lub celem wytworzenia związku 1-formylowego ogrzewa z kwasem mrówkowym i otrzymane produkty końcowe ewentualnie przeprowadza w sole addycyjne z kwasami fizjologicznie dopuszczalnymi.

12p

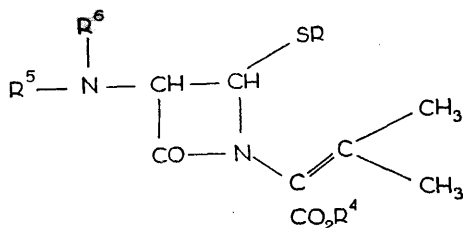
(P. 142339)

28.07.1970.

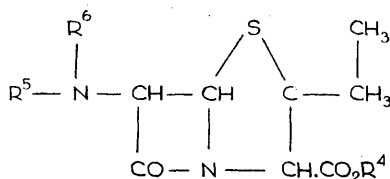
Pierwszeństwo: 29.07.1969 - Wielka Brytania.

Beecham Group Limited, Brentford, Wielka Brytania, (John Peter Clayton, John Herbert Charls Nayler, Robert Southgate).

Sposób wytwarzania związków heterocyklicznych o ogólnym wzorze 3, w którym R^4 oznacza grupę alkilową, aryloalkilową lub aryłową, R^5 oznacza grupę aryloalkilową, R^6 oznacza atom wodoru lub grupę aryloalkilową a R oznacza grupę alkilową, aryloalkilową, lub alkenylową, znamienny tym że pochodną kwasu penicylanowego o ogólnym wzorze 4, w którym R^4 , R^5 i R^6 mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji w ciekłym bezwodnym środowisku z mocną zasadą, która nie rozrywa pierścienia β -laktamu pochodnej kwasu penicylanowego oraz z czynnikiem alkilującym, aryloalkilującym i alkenylowym wprowadzającym podstawnik R przy atomie siarki.

WZÓR 3

WZÓR 4

12p

(P. 143078)

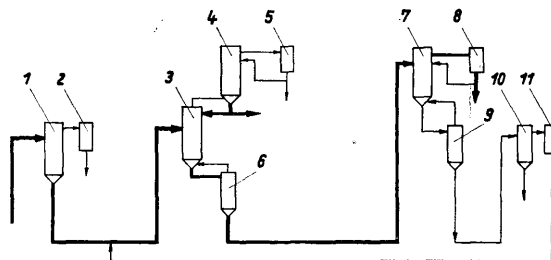
8.09.1970.

Pierwszeństwo: 9.09.1969 - NRD.

Grossforschungszentrum Chemieanlage, Drezno, NRD, (Wilhelm Klostermann).

Sposób oczyszczania produktów termicznie nietrwałych, zwłaszcza kaprolaktamu, znamienny tym, że płynny produkt surowy rektyfikuje się tak, że większa część produktu stanowi górny produkt rektyfikacji w postaci pary a pozostała część stanowi płynny produkt dolny, przy czym stanowiący parę produkt z łatwo wrzącymi składnikami w końcu tak się rektyfikuje, że czysty produkt jest uzyskiwany jako płynny produkt dolny a łatwo wrzące składniki uzyskuje się jako produkt górny w postaci pary, natomiast pozostałą część produktu z trudno wrzącymi składnikami poddaje się rektyfikacji, w czasie której uzyskany czysty produkt jest odprowadzany jako produkt górny w postaci pary a składniki trudno wrzące, które zawierają jeszcze resztę produktu, odprowadza się jako płynny produkt dolny a zawartą jeszcze w produkcie dolnym resztkę produktu właściwego uzyskuje się przez odparowanie.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1, znamienny tym, że za pierwszym rektyfikatorem (3) umieszczony jest dalszy rektyfikator (4), przy czym górna część pierwszego rektyfikatora (3) jest połączona z dolną częścią drugiego rektyfikatora (4) a dolna część pierwszego rektyfikatora (3) jest połączona z wyparką (6), przy czym za tą wyparką (6) znajduje się jeszcze jeden rektyfikator (7), za którym przyłączone są jedna lub więcej wyparek (9, 10).

12p

(P. 145433)

2.01.1971.

Akademia Medyczna Zakład Chemii Farmaceutycznej, Wrocław (Bogusław Bobrański, Edwin Wagner, Wanda Roman).

Sposób otrzymywania α -2-benzimidazolilo- α -allilo- γ -walerolaktonu, znamienny tym, że 6,6-dwuallilo-5,7-dwuketo-1,4,5,7-tetrahydro-6H-benzo [2,3] [1,4] diazepinę ogrzewa się na łaźni wodnej kwasem fosforowym.

12p

(P. 145843)

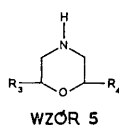
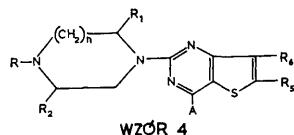
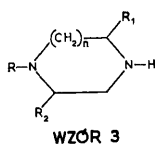
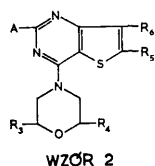
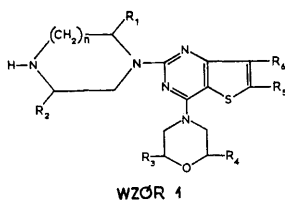
27.01.1971.

Pierwszeństwo: 28.01.1970; 26.11.1970 - NRF.

Dr Karl Thomae GmbH Biberach an der Riss, NRF (Eberhard Woitun, Herhard Ohnacker, Berthold Naar, Ulrika Horch, Rudolf Kodatz).

Sposób wytwarzania nowych 4-morfolino-tieno[3,2-d]pirymidyn o wzorze 1, w którym R_1 do R_6 , które mogą być jednakowe lub różne i oznaczają atomy wodoru lub grupy metylowe, R_5 ponadto może oznaczać grupę fenylową, a n oznacza liczbę 1 lub 2 oraz ich soli addycyjnych z kwasami nieorganicznymi lub organicznymi, znamienny tym, że związek o wzorze ogólnym 2, w którym A oznacza atom chlorowca, grupę alkilosulfonową, wolną lub podstawioną niższą grupą alkilową, grupę merkaptanową i R_3 do R_6 posiadają powyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z związkiem o wzorze ogólnym 3, w którym R oznacza atom wodoru lub grupę, dającą się odszczepić działaniem kwasów lub zasad, n i R_1 i R_2 posiadają wyżej podane znaczenie, przy czym R, jeżeli posiada powyżej podane znaczenie z wyjątkiem atomu wodoru, następnie odszczepia się za pomocą kwasu lub zasady lub związek o wzorze ogólnym 4, w którym R oznacza atom wodoru lub grupę, dającą się odszczepić działaniem kwasów lub zasad, A oznacza atom chlorowca, grupę alkilosul-

fonylową lub wolną lub podstawioną niższą grupą alkilową grupę merkaptanową, a R_2 , R_5 i R_6 oraz n posiadają powyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z morfoliną o wzorze ogólnym 5, w którym R_3 i R_4 posiadają powyżej podane znaczenie, przy czym R , jeżeli posiadają powyżej podane znaczenie z wyjątkiem atomu wodoru, następnie odszczepia się za pomocą kwasu lub zasady lub związek o wzorze ogólnym 6, w którym R oznacza atom wodoru lub grupę, dającą się odszczepić za pomocą kwasów lub zasad, a n i R_1 do R_6 posiadają powyżej podane znaczenie, poddaje się wewnątrz cząsteczkowej cyklizacji za pomocą kwaśnych środków kondensujących i R , jeżeli oznacza grupę, dającą się odszczepić kwasami lub zasadami, zostaje ponownie odszczepiona i otrzymany związek o wzorze ogólnym 1, następnie przeprowadza się za pomocą kwasów nieorganicznych lub organicznych w jego sól addycyjną z kwasem.

12p

(P. 145890)

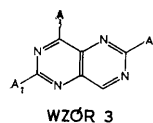
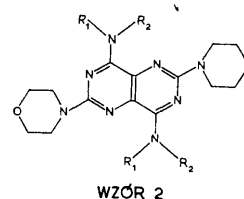
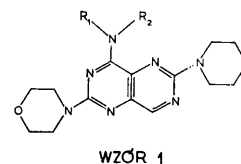
29.01.1971.

Pierwszeństwo: 30.01.1970 - Niemiecka Republika Federalna.

Dr Karl Thomae GmbH, Biberach n/Riss, NRF, (Josef Roch Erich Müller, Berthold Narr, Hans Machleidt).

Sposób wytwarzania nowych 2,6-dwumorfolino-8-alkanoloamino-pirymido[5,4-d]pirymidyn o wzorze 1, w którym R oznacza grupę alkilową o 1—4 atomach węgla, grupę hydroksyalkilową o 2—6 atomach węgla lub grupę metoksyalkilową o 2-3 atomach węgla, a R_2 oznacza grupę hydroksyalkilową o 4—6 atomach węgla, znamienny tym, że 2,6-dwumorfolino-4,8-bis-alkanolo-amino-pirymido[5,4-d]pirymidynę o wzorze 2, w którym R_1 i R_2 posiadają wyżej podane znaczenie, a obydwie grupy o wzorze 5 są jednakowe, poddaje się działaniu środków redukujących i otrzymany uwodorniony związek korzystnie bez uprzedniego wyodrębnienia utlenienia lub związek o wzorze 3, w którym A , A_1 i A_2 oznaczają zdolne do wymiany grupy takie jak atomy chlorowca, grupy hydroksylowe, merkaptanowe lub sulfonyle, podstawione grupami alkilowymi, benzylowymi lub fenyłowymi, przy czym 1 do 2 tych grup mogą już oznaczać grupę morfolinową lub

grupę o wzorze 5, poddaje się reakcji z alkanoloaminą o wzorze 4, w którym R_1 i R_2 posiadają wyżej podane znaczenie i/lub oznaczają morfolinę, zwłaszcza w podwyższonej temperaturze.

12p

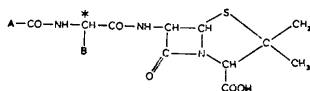
(P. 148340)

24.05.1971.

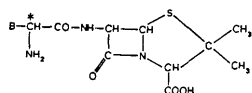
Farbenfabriken Bayer, Aktiengesellschaft, Leverkusen, NRF, (Hans-Bodo König, Wilfried Schröck, Hans Disselnkötter, Karl Georg Metzger).

Sposób wytwarzania penicylin o wzorze ogólnym 1, w którym A oznacza grupę o wzorach 5, 10 lub 11, X oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy zawierający do 10 atomów węgla, rodnik alkenyloowy zawierający do 10 atomów węgla, winyloowy, cykloalkilowy i cykloalkenyloowy zawierające do 10 atomów węgla, arylowinyloowy, niższy rodnik jedno-, dwu- i trójchlorowcoalkilowy, niższą grupę jednoalkiloaminową, niższą grupę dwualkiloaminową, jednoaryloaminową, niższą grupę aryloalkiloaminową, grupę alkoksylową zawierającą do 8 atomów węgla, cykloalkoksylową zawierającą do 7 atomów węgla, aryloalkoksylową zawierającą do 8 atomów węgla, aryloksylową, niższą grupę alki o—O—V—, niższą grupę alkilo—S—V—, grupę N≡C—V—, niższą grupę alkilo—C—CO—V—, niższą grupę dwualkiloamino—CO—V—, grupę o wzorach 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, V oznacza dwuwartościowy rodnik organiczny o 1—3 atomach węgla, n oznacza liczbę całkowitą 0—2 i R_1 , R_2 , R_3 oznaczają atomy wodoru, grupy nitrowe, cyjanowe, niższe grupy dwualkiloaminowe, niższe grupy dwualkiloaminokarbonylowe, niższe grupy alkanoloaminowe, niższe grupy alkoksylkarbonylowe, niższe grupy alkanoliloksylowe, niższe rodniki alkilowe, niższe grupy alkoksylowe, grupy sulfamylowe, atomy chloru, bromu, jodu, fluoru lub rodniki trójfluorometylowe, Y oznacza rodnik alkilowy zawierający do 10 atomów węgla, alkenylowy zawierający do 10 atomów węgla, winylowy, propenylowy, cykloalkilowy i cykloalkenylowy zawierające do 10 atomów węgla, niższą grupę jedno-, dwu-, lub trójchlorowcoalkilową, rodnik aryloalkilowy zawierający do 8 atomów węgla, rodnik aryloowy, lub grupę heterocykliczną Z — oznacza grupę dwuwartościową o wzorach $\leftarrow(CH_2)_m$, 33, $-(CH_2)_m$, $-S-(CH_2)_m$ o wzorach 24, 25, $\leftarrow(CH=CH)_2$, m oznacza liczbę 3-5, przy czym strzałka w grupie dwuwartościowej $\leftarrow Z$ — oznacza, że wiązanie obu wolnych wartościowości grupy $\leftarrow Z$ — z atomem C w grupie o wzorze 10 nie jest dowolne, lecz przebiega w sposób zaznaczony strzałką, E oznacza atom tlenu lub siarki, Q oznacza dwuwartościową grupę o wzorach 26, 27, o wzorze 28, w którym p i $g = 0, 1, 2$ lub 3, a $p + g = 1, 2$ lub 3,

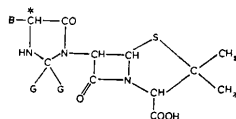
o wzorze 29 lub wzorach 30, 31, 32, w których p i $g = 0$ lub 1, $p + g = 0$ lub 1, lub wzorach 33, 34, 35, przy czym w wymienionych wzorach, G oznacza atom wodoru lub niższą grupę alkilową, R_1 i R_2 oznaczają atomy wodoru, grupy nitrowe, cyjanowe, niższe grupy dwualkiloaminowe, niższe grupy dwualkiloaminokarbonylowe, niższe grupy alkaniloaminowe, niższe grupy alkoksycarbonylowe, niższe grupy alkanoliloksylowe, niższe rodniki alkilowe, niższe grupy alkoksylowe, grupy sulfamylowe, atomy chloru, bromu, jodu, fluoru, lub grupy trójfluorometylowe, strzałka w dwuwartościowej grupie o wzorze 36 oznacza, że wiązanie obu wolnych wartościowości tej grupy z obu atomami azotu grupy o wzorze 11 nie jest dowolne, lecz przebiega w sposób zaznaczony strzałką, M oznacza grupę o wzorze 37 lub o wzorze 38 i 39, w których p oraz $g = 0, 1$ lub 2, a $p + g = 2$ lub 3, B oznacza rodnik fenyłowy lub rodnik fenyłowy lub tienylowy ewentualnie podstawiony niższym rodnikiem alkilowym, niższą grupę alkoksylową, niższą grupę alkiłtio lub atomem chlorowca, które w odniesieniu do centrum asymetrii C^* mogą istnieć w obu możliwych konfiguracjach R i S lub w postaci otrzymanych z nich mieszanin diastereomerów, oraz ich nietoksycznych farmakologicznie dopuszczalnych soli, znamienny tym, że związki o wzorze ogólnym 2, lub produkty kondensacji związków o wzorze ogólnym 2 ze związkami karbonyłowymi, takimi jak aceton, o wzorze ogólnym 3, lub związki o wzorach ogólnych 4 i 5, w których B i G mają wyżej podane znaczenie, i R_4 , R_5 i R_6 oznaczają rodniki alkilowe o 6 atomach węgla, poddaje się reakcji ze związkami o wzorach ogólnych 6, 7 lub 8, w których X, Y, E i Q mają wyżej podane znaczenie, a W oznacza atom chlorowca lub azydek, przy czym w przypadku stosowania związków o wzorze ogólnym 2 i 3 reakcję prowadzi się w rozpuszczalnikach bez-

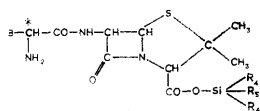
WZÓR 1

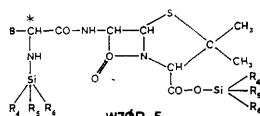
WZÓR 2

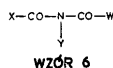
WZÓR 3

WZÓR 4

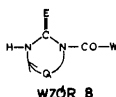
WZÓR 5

WZÓR 6

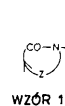
WZÓR 7

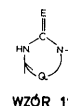
WZÓR 8

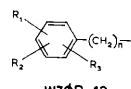
WZÓR 9

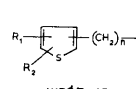
WZÓR 10

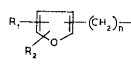
WZÓR 11

WZÓR 12

WZÓR 13

WZÓR 14

WZÓR 15

WZÓR 16

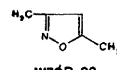
WZÓR 17

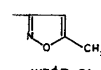
WZÓR 18

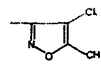
WZÓR 19

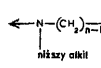
WZÓR 20

WZÓR 21

WZÓR 22

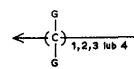
WZÓR 23

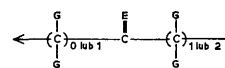
WZÓR 24

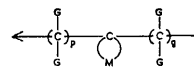
WZÓR 25

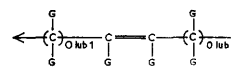
WZÓR 26

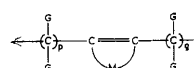
WZÓR 27

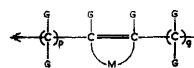
WZÓR 28

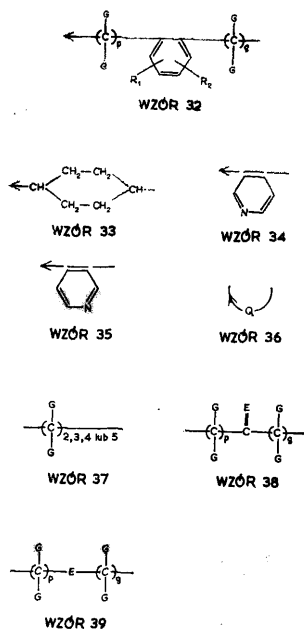
WZÓR 29

WZÓR 30

WZÓR 31

wodnych lub zawierających wodę, w obecności zasady, a w przypadku stosowania związków o wzorach ogólnych 4 i 5 reakcję prowadzi się w rozpuszczalnikach bezwodnych i nie zawierających grup hydroksylowych z dodatkiem lub bez dodatku zasady w temperaturze od około -20°C do 50°C.

12p

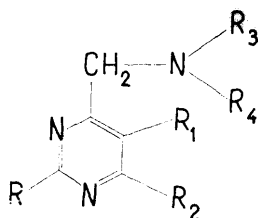
(P. 149384)

12.07.1971.

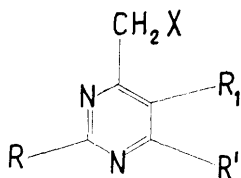
Pierwszeństwo: 15.07.1970 - Szwajcaria.

Lonza AG, Gampel Wallis (Geschäftsleitung: Basel), Szwajcaria, (Erich Greth).

Sposób wytwarzania 6-aminometylopirymidyn o wzorze 1, w którym symbol R oznacza wodór, lub rodnik alkilowy albo cykliczny R₁ chlorowiec, rodnik alkoksylowy lub rodnik alkilowy, R₂ oznacza grupy hydroksylowe lub aminowe wyłącznie z podstawioną grupą aminową, R₃ i R₄ oznaczają wodór, rodniki alkilowe lub aryłowe a R₃ z R₄ oznacza rodnik cykliczny, znamieny tym, że -chlorowcometylopirymidyny o wzorze 2, w którym R i R₁ mają wyżej podane znaczenie, R' oznacza grupę hydroksylową lub chlorowiec a X jest chlorowcem, poddaje się reakcji z amoniakiem albo pierwszo- lub drugorzędowymi aminami w temperaturze od około 0°C—120°C.

WZÓR 1

WZÓR 2

12p

(P. 149389)

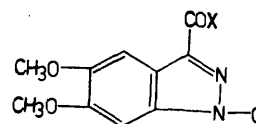
12.07.1971.

Pierwszeństwo: 15.07.1970 - Węgry.

EGYPT Gyógyszervegyeszet Gyar, Budapest, Węgry, (Laszlo Magdanyi, Andras Gelleri, Laszlo Pallos, Lujza Petöcz, Peter Görög).

Sposób wytwarzania amidów kwasu 5,6-dwumetoksy-indazolo-3-karboksylowego o ogólnym wzorze 1, w którym R¹ i R² oznaczają grupę alkilową o prostym lub rozgałęzionym łańcuchu mającą 1—16 atomów węgla, ewentualnie podstawioną rodnikiem hydroksylowym lub aminą niższego alkilu lub dwuaminą niższego alkilu lub grupą cykloalkilową lub naftylową albo fenylową, ewentualnie podstawioną jednym lub kilkoma niższymi alkilami, lub niższym rodnikiem alkoksylowym, trójfluorometylowym albo chlorowcem, względnie grupą aryloalkilową, ewentualnie podstawioną jednym lub dwoma rodnikami niższego alkilu lub niepodstawioną grupą acylową, albo podstawioną chlorowcem grupą acylową lub rodnikiem alkoksylowym niższej grupy alkilowej lub rodnikiem sulfamoiłowym albo rodnikiem karboalkoksylowym lub rodnikiem trójfluorometylowym lub chlorowcem względnie podstawniki R¹ i R² razem z przyległym atomem azotu i ewentualnie razem z dalszym atomem azotu lub atomem azotu tworzą pięcioczłonowy lub sześcioczłonowy rodnik heterocykliczny, który może być podstawiony niższą grupą alkilową lub hydroksyalkilową, poza tym jeden z symboli R¹ lub R² oznacza ewentualnie atom wodoru, a Q oznacza atom wodoru lub metalu alkalicznego albo grupę acylową mającą w cząsteczce 1—4 atomów węgla, znamienny tym, że związek o ogólnym wzorze 2, w którym X oznacza grupę alkoksylową, a Q ma wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z aminą o ogólnym wzorze HNR¹R², w którym R¹ i R² mają wyżej podane znaczenie, względnie związek o ogólnym wzorze 2, w którym X oznacza grupę wodorotlenową, a Q ma wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z aminą o ogólnym wzorze HNR¹R², w którym podstawniki R¹ i R² mają wyżej podane znaczenie; albo związek o ogólnym wzorze 2, w którym X oznacza grupę wodorotlenową, a Q ma wyżej podane znaczenie, w obecności dwumidu kwasu karboksylowego poddaje się reakcji z aminą o wzorze ogólnym HNR¹R², w którym R¹ i R² mają wyżej podane znaczenie; albo związek o ogólnym wzorze 2, w którym X oznacza grupę wodorotlenową, a Q oznacza atom wodoru, poddaje się reakcji z chlorkiem tionyłu i wytworzony 5,6,5',6'-czterometoksy-dwuindazolo(2,3-a,2',3'-d)pirazyno-7,14-dion poddaje się reakcji z aminą o ogólnym wzorze HNR¹R², w którym R¹ i R² mają wyżej podane znaczenie, albo związek o ogólnym wzorze 2, w którym X oznacza grupę wodorotlenową, a Q oznacza grupę acylową poddaje się reakcji z czynnikiem wprowadzającym chlorowiec, korzystnie z pię-

WZÓR 1

WZÓR 2

ciochlorkiem fosforu, a wytworzony halogenek poddaje się reakcji z aminą o ogólnym wzorze HNR^1R^2 , w którym R^1 i R^2 mają wyżej podane znaczenie, przy czym ewentualnie odszczepia się grupy acylowe stanowiące podstawnik Q; albo związek o ogólnym wzorze 2, w którym X oznacza grupę aminową, a Q ma wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z hydrazyną, a wytworzony hydryd kwasu 5,6-dwumetoksy-indazolo-3-karboksylowego poddaje się reakcji z kwasem azotowym lub azotynem alkiowym niższej grupy alkiowej, a wytworzony azydek kwasu 5,6-dwumetoksy-indazolo-3-karboksylowego poddaje się reakcji z aminą o ogólnym wzorze HNR^1R^2 , w którym R^1 i R^2 mają wyżej podane znaczenie; przy czym ewentualnie wytworzony powyżej opisanym sposobem związek o ogólnym wzorze 1, w którym R^1 i R^2 mają wyżej podane znaczenie, a Q oznacza atom wodoru, poddaje się reakcji z metalem alkalicznym lub związkiem metalu alkalicznego lub z czynnikiem acylującym zawierającym grupę acylową, mającą 1—4 atomów węgla.

12p

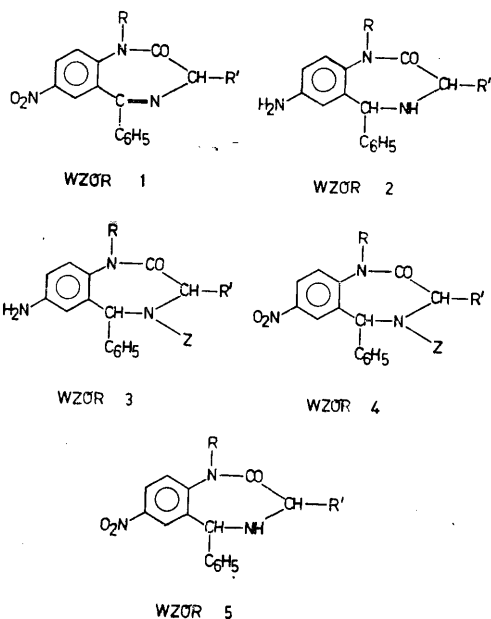
(P. 149702)

28.07.1971.

Pierwszeństwo: 30.07.1970 - Węgry.

Richter Gedeon Vegyészeti Gyár RT, Budapeszt, Węgry, (Julianna Röchricht, Lajos Kisfaludy, István Szakolczay, Lajos Dancsi, Miklós Löw).

Sposób wytwarzania 7-nitro-podstawionych pochodnych **1,4-benzodiazepinonu-2** o ogólnym wzorze 1, w którym R oznacza atom wodoru lub rodnik alkilowy o 1—5 atomach węgla, a R' oznacza atom wodoru lub grupę występującą w naturalnych aminokwasach jako boczny, ewentualnie podstawiony łańcuch węglowodorowy związany z α -atomem węgla, znamienny tym, że pochodne 1,3,4,5-czterowodoro-2H-5-fenyl-7-amino-1,4-benzodiazepinonu-2 o ogólnym wzorze 2, w którym R i R' mają wyżej podane znaczenia, poddaje się reakcji z reaktywnymi pochodnymi kwasów, korzystnie z chlorkiem benzyloksykarbonylu, a grupy aminowe w otrzymanych w ten sposób nowych związkach o ogólnym wzorze 3, w którym R i R' mają wyżej podane znaczenia, a Z oznacza grupę zabezpieczającą, dającą

się odszczepić na drodze traktowania kwasem, przekształca się w znany sposób w grupy nitrowe i otrzymane związki o ogólnym wzorze 4, w którym R i R' mają wyżej podane znaczenia zadaje się kwasem, a następnie otrzymane związki o ogólnym wzorze 5, w którym R i R' mają wyżej podane znaczenia, przekształca się znany sposóbem produkty końcowe o ogólnym wzorze 1.

12p

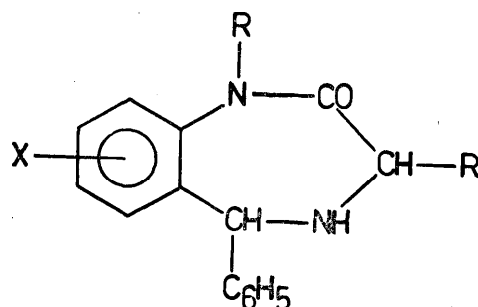
(P. 149706)

28.07.1971.

Pierwszeństwo: 30.07.1970 - Węgry.

Richter Gedeon Vegyészeti Gyár RT, Budapeszt, Węgry, (Lajos Kisfaludy, Julianna Röchricht, László Szporny, Eva Pálosi, László Ürögdi).

Sposób wytwarzania nowych optycznie czynnych pochodnych **1,3,4,5-czterowodoro-2H-1,4-benzodiazepinonu-2** o ogólnym wzorze przedstawionym na rysunku, w którym R oznacza atom wodoru lub rodnik alkilowy o 1-5 atomach węgla, X oznacza atom wodoru, chlorowca, grupę trójfluorometylową lub nitrową, a symbol * wskazuje asymetryczny atom węgla, oraz ich soli, znamienny tym, że odpowiedni związek racemiczny o ogólnym wzorze przedstawionym na rysunku, poddaje się reakcji z optycznie czynnym kwasem, otrzymaną parę diastereoizomerycznych soli rozdziela się w znany sposób enancjomery, a następnie z rozdzielonych soli uwalnia się optycznie czynne zasady o ogólnym wzorze przedstawionym na rysunku.

WZOR

12p

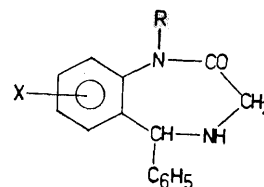
(P. 149707)

28.07.1971.

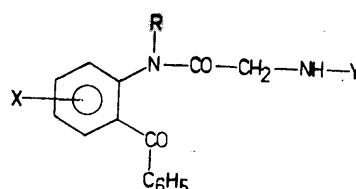
Pierwszeństwo: 30.07.1970 - Węgry.

Richter Gedeon Vegyészeti Gyár RT, Budapeszt, Węgry.

Sposób wytwarzania pochodnych **1,3,4,5-czterowodoro-2H-1,4-benzodiazepinonu-2** o ogólnym wzorze 1, w którym R oznacza atom wodoru lub rodnik alkilowy o 1—5 atomach węgla a X oznacza atom wodoru lub chlorowca albo grupę aminową, znamienny tym, że poddaje się katalitycznemu uwodornieniu N-acylowane pochodne 2-aminobenzofenonu o ogólnym wzorze 2, w którym X' oznacza atom wodoru lub chlorowca albo też grupę nitrową lub aminową, zaś Y oznacza grupę zabezpieczającą, dającą się odszczepić przez katalityczne uwodornienie a R ma wyżej podane znaczenie.

WZOR 1

WZOR 2

12p (P. 149861) 5.08.1971.
Pierwszeństwo: 17.08.1970 - Wielka Brytania.

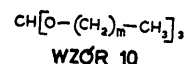
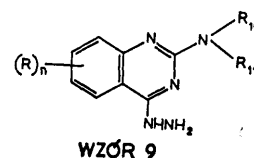
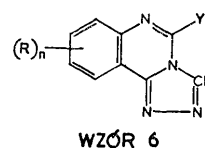
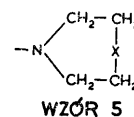
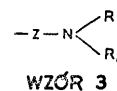
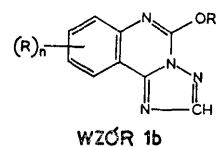
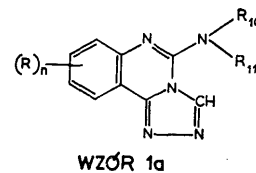
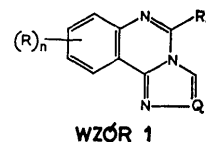
Imperial Chemical Industries Limited, Londyn, Wielka Brytania, (Sheila Antoinette Potter).

Sposób wytwarzania **dwupirydyli** znamienny tym, że pirydynę poddaje się reakcji z chlorowcem, 4-chlorowcopirydyną lub halogenkiem 1-(4-pirydylo)-pirydynowym przez ogrzewanie w temperaturze co najmniej 150°C.

12p (P. 150501) 14.09.1971.
Pierwszeństwo: 16.09.1970 - Stany Zjednoczone Ameryki.

Sandoz AG, Bazylea, Szwajcaria, (Faizulla G. Kathawala, Goetz E. Hardtmann).

Sposób wytwarzania **1,2,4-triazolo[4,3-c]chinazolinu** względnie **1,2,4-triazolo[1,5-c]chinazolinu** o wzorze 1, w którym n oznacza 0, 1, 2 lub 3, a R oznacza atom fluoru, chloru, bromu, rodnik alkilowy lub grupę alkoksylową o 1—3 atomach węgla, grupę nitrową lub trójfluorometylową, przy czym jednakże w przypadku, gdy n oznacza 2 lub 3, R może mieć takie same lub różne znaczenie, w przypadku, gdy n oznacza 2 lub 3, R nie oznacza grupy nitrowej lub trójfluorometylowej i w przypadku, gdy n oznacza 3, R oznacza grupę alkoksylową zawierającą 1—3 atomów węgla albo n oznacza 2, a podstawniki R znajdują się przy sąsiadujących atomach węgla i razem oznaczają grupę metylenodwuoksy, oraz w którym albo P oznacza atom azotu, Q oznacza grupę o wzorze =CH-, a R₁ oznacza resztę o wzorze 2, w którym R₇ oznacza rodnik alkilowy zawierający 1—6 atomów węgla, rodnik alilowy, metallilowy, propargilowy lub grupę o wzorze 3, w którym Z oznacza rodnik alkilenowy o łańcuchu węglowym prostym lub rozgałęzionym zawierającym 1-4 atomów węgla, a R₈ i R₉ mają takie same lub różne znaczenie i oznaczają rodnik alkilowy zawierający 1—3 atomów węgla, albo P oznacza grupę o wzorze =CH-, Q oznacza atom azotu, a R oznacza grupę o wzorze 4, w którym albo R₁₀ oznacza atom wodoru, a R oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy zawierający 1-5 atomów węgla, rodnik alilowy, metallilowy, propargilowy lub grupę o wzorze 3, albo R₁₀ i R razem z atomem azotu, z którym są połączone, oznaczają grupę dwualkiloaminową, w której rodniki alkilowe mają takie same lub różne znaczenia i zawierają 1—3 atomów węgla, grupę dwualiloaminową, grupę dwu(metallilo)-aminową zawierającą takie same lub różne rodniki metallilowe, grupę dwupropargiloaminową lub grupę o wzorze 5, w którym X oznacza bezpośrednie wiązanie, rodnik metylenowy, atom tlenu lub grupę o wzorze =N-R₁₂, w której R₁₂ oznacza atom wodoru lub rodnik alkilowy zawierający 1—3 atomów węgla, znamienny tym, że w przypadku otrzymywania 1,2,4-triazolo[4,3-c]chinazolinu o wzorze 1a, w którym R, n, R₁₀ i R₁₁ mają wyżej podane znaczenie, 1,2,4-triazolo[4,3-c]chinazolinę o wzorze 6, w którym R i n mają wyżej podane znaczenie, a Y oznacza atom chloru lub bromu, poddaje się reakcji z aminami o wzorze 7, w którym R₁₀ i R₁₁ mają wyżej podane znaczenie lub w przypadku otrzymywania 1,2,4-triazolo[1,5-c]chinazolinu o wzorze 1b, w którym R, n i R₇ mają wyżej podane znaczenie, 1,2,4-triazolo[4,3-c]chinazolinę o wzorze 6 poddaje się reakcji z alkoholami, względnie alkoholami o wzorze 8, w którym R₇ ma wyżej podane znaczenie, a M oznacza atom wodoru, atom metalu alkalicznego lub metalu ziem alkalicznych w środowisku rozpuszczalnika w obecności obojętnej zasady organicznej lub w warunkach bezwodnych i w obecności zasady nieorganicznej, w przypadku gdy stosuje się wolny alkohol jako związek o wzorze 8, albo w przypadku otrzymywania 1,2,4-triazolo[4,3-c]chinazolinu o wzorze 1a, 4-hydrazynochinazolinę o wzorze 9, w którym R, n, R₁₀ i R₁₁ mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z trójetoksymetanem lub z trójetoksymetanem o wzorze 10, w którym mm oznacza 0 lub 1, w warunkach praktycznie bezwodnych.

12p

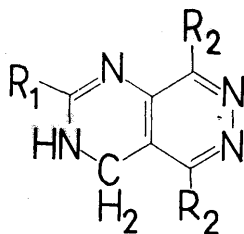
(P. 150893)

4.10.1971.

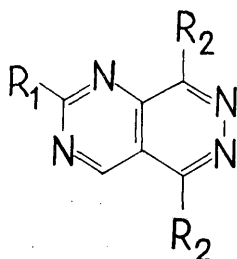
Pierwszeństwo: 14.10.1970 - Japonia.

Takeda Chemical Industries, Ltd, Osaka, Japonia, (Shojiro Yurugi, Shintaro Kikuchi).

Sposób wytwarzania nowych pochodnych dwuwodoropirymidopirydazyny o ogólnym wzorze 1, w którym R₁ oznacza aromatyczny rodnik węglowodorowy lub heterocykliczny ewentualnie podstawiony, R₂ oznacza drugorzędną grupę aminową lub trzeciorzędową grupę aminową, lub ich izomer 1,4-dwuwodoro albo ich farmaceutycznie dopuszczalne sole, znamienny tym, że związek o ogólnym wzorze 2, w którym symbole R₁ i R₂ mają wyżej podane znaczenie poddaje się redukcji.

Wzór 1

Wzór 2

12p

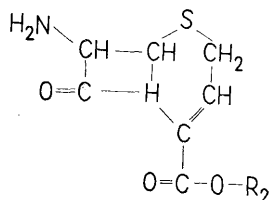
(P. 151202)

25.10.1971.

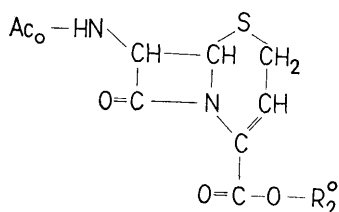
Pierwszeństwo: 27.10.1970; 24.05.1971 - Szwajcaria.

Ciba - Geigy AG., Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania pochodnych 7-amino-8-keto-5-tia-aza-dwucyklo[4,2,0]-okteno-(2)-2 - karboksylowego, a zwłaszcza pochodnych kwasu 7-amino-cefano-(3)-4-karboksylowego o wzorze 1, w którym R₂ oznacza atom wodoru lub razem z ugrupowaniem -C(=O)-O- oznacza resztę organiczną R₂^A z chronioną grupą karboksylową, znamienny tym, że związek o wzorze 2, w którym Aco oznacza resztę acylową

Wzór 1

Wzór 2

kwasu karboksylowego lub sól tego związku z grupą zdolną do tworzenia soli traktuje się związkiem zdolnym do wytworzenia halogenku imidu i wytworzony halogenek imidu przekształca się w odpowiedni iminoeter, a następnie rozszczepia i w otrzymanym związku ewentualnie odszczepia się grupę chroniącą grupę karboksylową o wzorze -C(=O)-O-R₂^A przeprowadza ją w wolną grupę karboksylową lub w inną chronioną grupę karboksylową o wzorze -C(=O)-O-R₂^A i/lub w otrzymanym związku ewentualnie przeprowadza się wolną grupę karboksylową w chronioną grupę karboksylową o wzorze -C(=O)-O-R₂^A i/lub, w razie potrzeby, otrzymany związek przeprowadza w związek o wzorze i/lub otrzymany związek przeprowadza w sól ze związkiem zawierającym grupę zdolną do tworzenia soli lub otrzymaną sól przeprowadza w wolny związek albo w inną sól i/lub ewentualnie rozdziela otrzymaną mieszaninę izomerów na poszczególne izomery.

12p

(P. 151572)

13.11.1971.

Pierwszeństwo: 29.03.1971 - Stany Zjednoczone Ameryki.

Pfizer Inc. Nowy Jork, USA, (Max Warren Miller).

Sposób wytwarzania pochodnych 2-fenyl-2H,4H-1,2,4-triazynodionu-3,5 o ogólnym wzorze 1, w którym R₂ i R₆ oznaczają atomy wodoru, atomy fluoru, atomy chloru, grupy cyjanowe lub rodniki metylowe, przy czym co najmniej jeden z podstawników R₂ i R₆ oznacza atom wodoru lub atom fluoru, R₃ i R₅ oznaczają atomy wodoru, grupy cyjanowe, rodniki trójfluorometylowe, atomy chlorowca, niskocząsteczkowe rodniki alkilowe, niskocząsteczkowe grupy alkoksylowe, niskocząsteczkowe grupy alkilotio, grupy nitrowe, lub grupy tiocyjanowe, R₄ ma znaczenie podane dla R₃, a ponadto oznacza grupę o wzorze NR₇R₈, w którym R₇ i R₈ oznaczają niskocząsteczkowy rodnik alkilowy zawierający od 1 do 4 atomów węgla, przy czym R₇ i R₈ mogą tworzyć z azotem, do którego są podstawione układ pierścieniowy taki jak układ morfolinowy, tiomorfolinowy, pirolowy, pirolinowy, pirolidynowy, piperidynowy, niskocząsteczkowy N-alkilopiperazynowy, sześciometylenoiminowy, tiazolidynowy, 3-czterowodoropirydynowy oraz piperazynowy, grupę alkilosulfonylową, grupę o wzorze SO₂NRR₁, w którym R oznacza rodnik metylowy, rodnik etylowy, rodnik allylowy, rodnik propyn-2-ylowy, rodnik fenylowy, rodnik benzylowy i rodnik p-chlorofenylowy, a R₁ oznacza rodnik metylowy, rodnik etylowy, rodnik allylowy i rodnik propyn-2-ylowy, przy czym R i R₁ mogą tworzyć z azotem, do którego są podstawione układ morfolinowy, tiomorfolinowy, pirolowy, pirolinowy, pirolidynowy, pipetydynowy, niskocząsteczkowy N-alkilopiperazynowy, sześciometylenoiminowy, 3,4-dwuchloropirypiridynowy, tiazolidynowy, 1,3-czterowodoropirydynowy oraz piperazynowy, grupę o wzorze 2, w którym X oznacza atom tlenu, atom siarki. Grupy o wzorze >6-O-, -NH-, -S-O-, -SO₂- i -CHOH- a Y i Y' oznaczają atom wodoru, grupę nitrową, grupę cyjanową, atom chlorowca, niskocząsteczkowy rodnik alkilowy oraz niskocząsteczkową grupę alkoksylową, oraz niskocząsteczkową grupę alkanoilową, przy czym w przypadku, gdy R oznacza grupę o wzorze SO₂NRR lub grupę alkanoilową co najmniej jeden z podstawników R₃ i R₅ ma znaczenia inne niż atom wodoru, a w przypadku gdy co najmniej jeden z podstawników R i R₁ oznacza niskocząsteczkową grupę alkoksylową lub niskocząsteczkową grupę alkilotio R₄ ma znaczenia wymienione powyżej z wyjątkiem niskocząsteczkowej grupy alkoksylowej i niskocząsteczkowej grupy alkilotio, ewentualnie w postaci soli z metalami alkalicznymi lub metalami ziem alkalicznych, znamienny tym, że poddaje się dekarboksylacji odpowiednie pochodne podstawione w pozycji 6 grupą karboksylową, albo poddaje się bezpośredniemu fenylowaniu 2H, 4H, 1,2,4-triazynodion-3,5 poddając go reakcji z odpowiednim chlorowcobenzenem w środowisku rozpuszczalnika i w obecności akceptora kwasu, lub na drodze redukcji odpowiednich ketonów za pomocą bo-

O=C1NC(=O)N=C1c2cc(R4)cc(R5)c(R6)c2R3Oc1cc(CO)nc(CO)cc1CCNHR1
$$\begin{array}{c} \text{W-O} \\ | \\ \text{C}_6\text{H}_3\text{N} \\ | \\ \text{ZOCH}_2 \\ | \\ \text{CH} \\ | \\ \text{OH} \end{array} \text{---CH}_2\text{---NH-R}_1$$

WZÓR 1

$$\text{WZÓR 2} + \text{WZÓR 3} \longrightarrow \text{WZÓR 4}$$

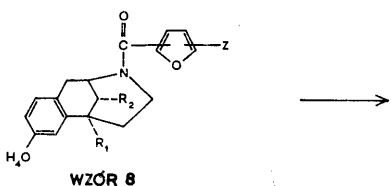
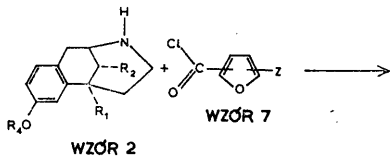
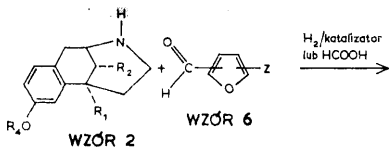
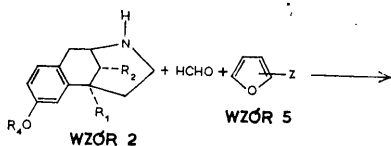
WZÓR 2

WZÓR 4

WZÓR 4a

gdy $Z \neq R$

gdy $R_4 \neq R$

rze 2 poddaje się reakcji ze związkiem o ogólnym wzorze 7, w którym Z ma wyżej podane znaczenie, otrzymując związek o ogólnym wzorze 8, w którym R₁, R₂, R₄ i Z mają wyżej podane znaczenie, i produkt o wzorze 8 redukuje się za pomocą wodoru metalu, korzystnie wodoru kompleksowego, otrzymując związek o ogólnym wzorze 4, w którym R₁, R₂ i Z mają wyżej podane znaczenie, a R₄ oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy lub rodnik aryloalkilowy, i jeśli w podanych reakcjach otrzymano związek o wzorze 4, w którym Z ma inne znaczenie niż podstawnik R₃, wówczas przekształca się podstawnik Z na drodze reakcji chemicznej w atom wodoru, rodnik metylowy lub etylowy, przy czym ewentualnie w przypadku wytwarzania związków o wzorze 1, w którym R oznacza atom wodoru, odalkilowuje lub odacylowuje się związek o wzorze 4a, w którym R₁, R₂ i R₃ mają wyżej podane znaczenie, a R₄ oznacza rodnik alkilowy, aryloalkilowy lub acylowy, a ewentualnie w przypadku wytwarzania związków o wzorze 1, w którym R oznacza rodnik metylowy lub acetylowy, metyluje lub acetyluje się związek o wzorze 4a, w którym R₁ i R₂ mają wyżej podane znaczenie, a R₄ oznacza atom wodoru, i otrzymany związek o wzorze 1 ewentualnie przeprowadza się w jego farmakologicznie dopuszczalną sól addycyjną z kwasem.

12p

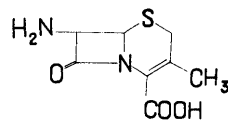
(P. 154024)

13.03.1972.

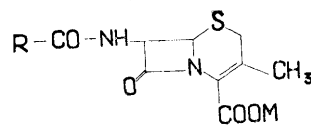
Pierwszeństwo: 31.05.1971 - Japonia.

Toyo Jozo Company, Ltd., Shizuoka, Japonia, (Jinosuke Abe, Tetsuo Watanabe, Tsutomu Yamafuchi, Kunio Matsumoto, Tadashi Fujii).

Sposób wytwarzania kwasu 7-aminodezacetoksycefalosporanowego o wzorze 1, znamienny tym, że kwas 7-acyloaminodezacetoksycefalosporanowy o wzorze ogólnym 2, w którym R oznacza grupę benzylovą lub fenoksymetylovą a M oznacza atom metalu alkalicznego zdolnego do tworzenia rozpuszczalnej w wodzie soli, zadaje się przesączeniem hodowlanym wytwarzającego enzym szczepu *Bacillus megaterium* B-400 FERM-P 748, który rozrywa wiązanie amidowe wspomnianego związku, lub w środowisku wodnym zadaje się preparatem enzymatycznym otrzymanym przy użyciu wspomnianego szczepu.

Wzór 1.

Wzór 2

12p

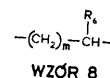
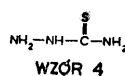
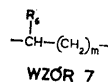
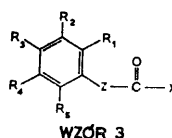
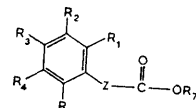
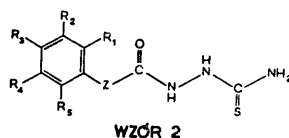
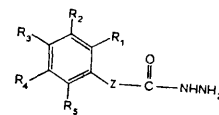
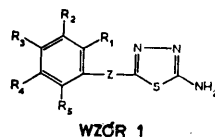
(P. 154025)

13.03.1972.

Pierwszeństwo: 15.03.1971 - Stany Zjednoczone Ameryki.

Sandoz AG., Bazylea, Szwajcaria, (Marcel K. Eberle, Robert E. Manning).

Sposób wytwarzania nowych związków organicznych o wzorze 1, w którym R₁, R₂, R₃, R₄ i R₅ mają takie same lub różne znaczenie i oznaczają atom wodoru, rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla, grupę alkoksylową o 1—4 atomach węgla albo atom fluoru lub chloru, a Z oznacza grupę $-(CH_2)_n-$, grupę o wzorze 7 lub o wzorze 8, w których n oznacza liczbę całkowitą 1—8, m oznacza liczbę całkowitą 0—7 a R₆ oznacza rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla, z tym, że jeśli R₁, R₂, R₃, R₄ i R₅ oznaczają atom wodoru, a Z oznacza grupę $-(CH_2)_n-$, n musi mieć inne znaczenie niż 1, znamienny tym, że związki o wzorze 2, w którym R₁, R₂, R₃, R₄, R₅ i Z mają wyżej podane znaczenie, traktuje się mocnym kwasem Lewisa albo związki o wzorze 3, w którym R₁, R₂, R₃, R₄, R₅ i Z mają wyżej podane znaczenie, a X oznacza atom chloru lub bromu, poddaje się reakcji ze związkiem o wzorze 4 w obecności mocnego kwasu Lewisa.

Sposób wytwarzania związków o wzorze 2, w którym R₁, R₂, R₃, R₄ i R₅ mają takie same lub różne znaczenie i oznaczają atom wodoru, rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla, grupę alkoksylową o 1—4 atomach węgla albo atom fluoru lub chloru, a Z oznacza grupę $-(CH_2)_n-$, grupę o wzorze 7 lub grupę o wzorze 8, w których n oznacza liczbę całkowitą 1—8, m oznacza liczbę całkowitą 0—7, a R₆ oznacza rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla z tym, że jeśli R₁, R₂, R₃, R₄ i R₅ oznaczają atom wodoru, a Z oznacza grupę $-(CH_2)_n-$, n musi mieć inne znaczenie niż 1, zna-

mienny tym, że związki o wzorze 3, w którym R_1 , R_2 , R_3 , R_4 , R_5 i Z mają wyżej podane znaczenie, a X oznacza atom chloru lub bromu, poddaje się reakcji ze związkami o wzorze 4 albo związki o wzorze 5, w którym R_1 , R_2 , R_3 , R_4 , R_5 i Z mają wyżej podane znaczenie poddaje się reakcji z tioizocyjanianem.

12p (P. 154079) 15.03.1972.
Pierwszeństwo: 15.03.1971; 23.12.1971 - Stany Zjednoczone Ameryki.

Eli Lilly and Company, Indianapolis, Stany Zjednoczone Ameryki, (Reuben Gardner Jones, Norman Henry Terando).

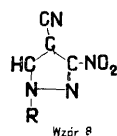
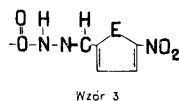
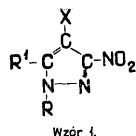
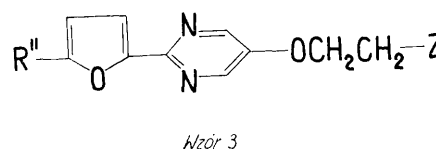
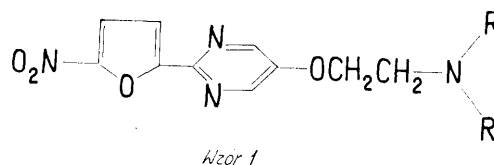
Sposób wytwarzania nowych 3nitro-4-(podstawionych) pirazoli o ogólnym wzorze 1, w którym R oznacza rodnik epoksyalkilowy o 3—4 atomach węgla, atom wodoru, rodniki alkilowy o 1—10 atomach węgla, alkenyowy o 2—10 atomach węgla, alkinyowy o 3—10 atomach węgla, cykloalkilowy o 3—10 atomach węgla, cykloalkiloalkilowy o 4—12 atomach węgla lub cykloalkenyowy o 3—10 atomach węgla, ewentualnie dowolnie podstawione atome chlorowca, grupą merkaptto, karboksamidową, keto, wodorotlenową, ftalimidową, alkitio o 1—3 atomach węgla, alkilosulfonyl o 1—3 atomach węgla, alanoilową o 1—3 atomach węgla, alkoksylową o 1—3 atomach węgla, fenyłową, ewentualnie podstawioną rodnikiem alkilowym o 1—3 atomach węgla, chlorowcoalkilowym o 1—3 atomach węgla, grupą wodorotlenową lub atome chlorowca, albo grupą o wzorze 2, w którym R^2 oznacza rodnik alkilowy o 1—3 atomach węgla, chlorowcoalkilowy o 1—3 atomach węgla, cykloalkilowy o 3—6 atomach węgla lub fenyłowy, ewentualnie podstawiony rodnikiem alkilowym o 1—3 atomach węgla, chlorowcoalkilowym o 1—3 atomach węgla, atome chlorowca lub grupą wodorotlenową, albo R oznacza rodniki furyłowy, imidazolilowy, fenyłowy, naftyłowy, pirazolilowy, pirolilowy, tienylowy, tiazolilowy, pirydyłowy, pirazynylowy, pirymidynylowy, pirydazynylowy lub triazynylowy, ewentualnie podstawioną grupą nitrową, R^1 oznacza atom wodoru lub rodnik alkilowy o 1—3 atomach węgla, X oznacza rodniki tiadiazolilowy, oksadiazolilowy lub tetrazolilowy, ewentualnie podstawione grupą aminową, grupę cyjanową, grupę o wzorze 3, w którym E oznacza atom tlenu, siarki lub azotu, grupę o wzorze 4, w którym R^3 oznacza atom wodoru lub grupę o wzorze 6, w którym Q oznacza rodnik alkilowy o 1—3 atomach węgla, lub rodnik alkoksylowy o 1—3 atomach węgla, albo X oznacza grupę o wzorze 6, w którym R^4 oznacza atom wodoru, grupę aminową, wodorotlenową lub rodnik alkilowy o 1—6 atomach węgla a R^5 oznacza atom wodoru lub rodnik alkilowy o 1—6 atomach węgla, przy czym R^2 i R^3 razem nie mogą oznaczać rodnika alkilowego o liczbie ato-

mów węgla większej od 2, albo grupę o wzorze 7, w którym R^6 oznacza rodnik alkilowy o 1—6 atomach węgla albo atom wodoru, znamienny tym, że grupę aminową w pozycji 3 3(5)-amino- lub 5(3)-alkilo-3(5)-amino-4-pirazolo-karbonitrylu przekształca się w grupę nitrową, następnie w pozycję 1 wprowadza się żądany podstawnik R w celu otrzymania związku cyjanowego o wzorze 8, w którym R ma wyżej podane znaczenie, a następnie grupę cyjanową ewentualnie przekształca się w podstawnik X o wyżej podanym znaczeniu, przy czym przekształcenie to ewentualnie przeprowadza się przed wprowadzeniem podstawnika R w pozycję 1.

12p (P. 154083) 15.03.1972.
Pierwszeństwo: 17.03.1971 - NRF.

Schering Aktiengesellschaft, Bergkamen, NRF, Berlin Zachodni, (Rudolf Albrecht, Hans Joachim Kessler, Eberhard Schöder).

Sposób wytwarzania nowych pochodnych nitrofurylopirymidyny o ogólnym wzorze 1, w którym R oznacza nasycony lub nienasycony, prosty, rozgałęziony lub cykliczny rodnik alkilowy ewentualnie podstawiony jedną lub dwiema grupami hydroksylowymi lub acyloksylowymi lub grupą alkoksylową, dwualkiloaminową, czterowodorofuryłową lub fenyłową, a R' oznacza atom wodoru lub rodnik acylowy, oraz ewentualnie ich soli addycyjnych z kwasami, znamienny tym, że związek o ogólnym wzorze 3, w którym R'' oznacza atom wodoru lub grupę nitrową a Z oznacza grupę estru kwasu sulfonowego, atom bromu lub chloru, poddaje się reakcji z pierwszorzędową aminą o ogólnym wzorze $R-NH_2$, w którym R ma wyżej podane znaczenie, a następnie otrzymany związek, w którym R' oznacza atom wodoru poddaje się nitrowaniu i ewentualnie przed lub po nitrowaniu acyluje się grupy aminowe i/lub obecne grupy hydroksylowe, względnie grupy acyloaminowe i/lub obecne grupy acyloksylowe zmniejszając, a związek aminowy o ogólnym wzorze 1 ewentualnie wyodrębnia się z produktu reakcji w postaci jego soli, lub wolny związek aminowy o ogólnym wzorze 1 ewentualnie przekształca się w jego sól za pomocą kwasów organicznych lub nieorganicznych, lub z soli uwalnia się związek aminowy za pomocą zasad.

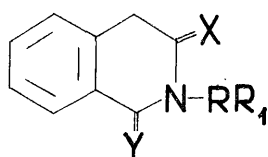

12p (P. 154107) 16.03.1972.
Pierwszeństwo: 18.03.1971; 28.12.1971 - Włochy.

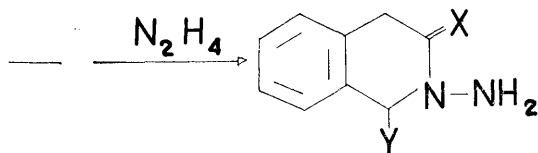
Gruppo Lepetit, Mediolan, Włochy, (Giangiacomo Nathansohn, Giorgio Winters, Gianfranco Oddasso).

Sposób wytwarzania nowych pochodnych dwuwodoru-2-aminoizochiloniny o ogólnym wzorze 1, w którym X i Y , są różne i oznaczają dwa atomy wodoru lub atom tlenu, a R i R_1 są takie same lub różne i oznaczają atom wodoru, niższy rodnik alkilowy, niższy rodnik hydroksyalkilowy, niższy rodnik aminoalkilowy, podstawiony jednym lub dwoma niższymi rodnikami alkilowymi, niższy rodnik

karboksyalkilowy, niższy rodnik karboalkoksyalkilowy, rodnik cykloalkilowy, rodnik aryłowy, rodnik aryloalkilowy, grupę acylową pochodzącą z alifatycznych, aromatycznych lub heterocyklicznych kwasów karboksylowych, grupę karbamylową, grupę tiokarbamylową, grupę arylokarbamylową, grupę arylotiokarbamylową, grupę amidynową, grupę arylosulfonylową, grupę alkilosulfonylową, grupę chlorowcoalkilosulfonylową lub też R i R₁ razem z atomem azotu, do którego są podstawione, oznaczają grupę aryloalkilidenoaminową, grupę alkilidenoaminową, grupę karboksyloalkilidenoaminową, grupę karboalkoksyalkilidenoaminową, grupę cykloalkilidenoaminową oraz pierścień heterocykliczny zawierający 5—7 atomów, jak również ich dopuszczalnych farmakologicznie soli addycyjnych, znamienny tym, że 2-(2-chlorowcoetylo)benzoesan niższego alkilu lub 2-(chlorowcometylo)fenylooctan niższego alkilu poddaje się reakcji z nadmiarem hydrazyny niskocząsteczkowym alkanolu w ciągu 1—20 godzin, i ewentualnie do otrzymanej 2-aminoizochinoliny o ogólnym wzorze 3, w którym X i Y mają znaczenie podane powyżej, wprowadza się znanymi sposobami podstawniki oznaczone symbolami R i R₁, których znaczenia podano powyżej.

Wzór 1

Wzór 3.

12p

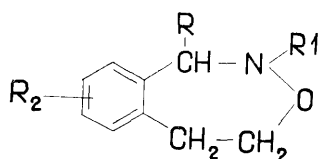
(P. 154108)

16.03.1972.

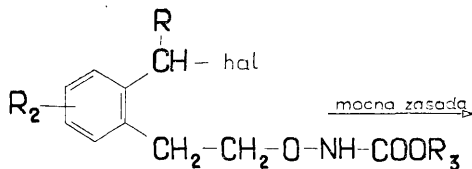
Pierwszeństwo: 18. 03. 1971; 20.01.1972 - Włochy.

Gruppo Lepetit, Mediolan, Włochy, (Giorgio Pifferi, Amedeo Omodei- Sale, Pietro Consonni).

Sposób wytwarzania nowych pochodnych benzoksazepiny o ogólnym wzorze 1, w którym R oznacza atom wodoru lub niższy rodnik alkilowy, R₁ oznacza atom wodoru, niższy rodnik alkilowy, rodnik alkenylowy, niższy rodnik hydroksyalkilowy, ewentualnie podstawiony niższy rodnik karbamyloksyalkilowy, grupę acylową, grupę amidynową, grupę karbamylową lub jedno i dwupodstawioną grupę karbamylową, a R₂, który może się znajdować w pozycji 7 lub 8 pierścienia ben-

Wzór 1.

Wzór 2

zoksazepiny, oznacza atom wodoru, grupę nitrową, grupę aminową, grupę acyloaminową i atom chlorowca znamienny tym, że podstawione przy atomie azotu i tlenu pochodne hydroksyloaminy o ogólnym wzorze 2, w którym R i R₂ mają znaczenia podane powyżej, a R₃ oznacza rodnik alkilowy lub aryloalkilowy, ogrzewa się w obecności silnej zasady w rozpuszczalniku organicznym, następnie otrzymaną pochodną 2-karboalkoksy lub 2-karboaryloalkoksybenzoksazepiny hydrolizuje się wodnym roztworem wodorotlenku metalu alkalicznego i wreszcie wprowadza się podstawniki oznaczone we wzorze 1 symbolem R₁ znanymi sposobami.

12p

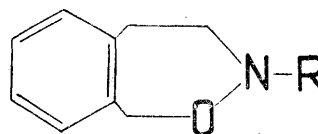
(P. 154109)

16.03.1972.

Pierwszeństwo: 18.03.1971 - Włochy.

Gruppo Lepetit, Mediolan, Włochy, (Giorgio Pifferi, Amedeo Omodei- Sale, Pietro Consonni).

Sposób wytwarzania pochodnych 1,3,4,5-czterowodor-2,3-benzoksazepiny o ogólnym wzorze 1, w którym R oznacza atom wodoru, niższy rodnik alkilowy, niższy rodnik hydroksyalkilowy, niższy rodnik chlorowcoalkilowy, niższy rodnik alkenylowy, grupę karbamylową, grupę jedno i dwuarylokarbamylową, niższą grupę jedno i dwualkenylokarbamylową, niższą grupę jedno i dwualkilokarbamylową, niższą grupę aminoalkilokarbamylową podstawioną przy atomie azotu jednym lub dwoma niższymi rodnikami alkilowymi, niższą grupę karboaminoalkoksyloową podstawioną przy atomie azotu jednym lub niższymi dwoma rodnikami alkilowymi, niższą grupę tiokarbamyloksyalkilową, niższy rodnik alkilotiokarbamyloksyalkilowy, niższy rodnik karbamyloksyalkilowy oraz grupę acylową pochodzącą z alifatycznego, aromatycznego i heterocyklicznego kwasu karboksylowego lub grupę acylową pochodzącą z kwasu alifatycznego podstawioną grupą alkiloaminową lub pierścieniem heterocyklicznym znamienny tym, że w obojętnym rozpuszczalniku organicznym bromek 2-(o-bromometylofenylo) etylu poddaje się reakcji z solą metalu alkalicznego N-hydroksyuretanu, a otrzymaną 3-karboetoksy-1,3,4,5-czterowodor-2,3-benzoksazepinę hydralizuje się i następnie wprowadza podstawniki przy atomie azotu.

Wzór 1

12p

(P. 154195)

21.03.1972.

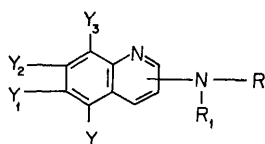
Pierwszeństwo: 23.03.1972 - Stany Zjednoczone Ameryki.

Sandoz AG, Bazylea, Szwajcaria, (William Ronald James Simpson).

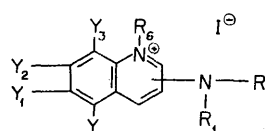
Sposób wytwarzania nowych związków organicznych o wzorze 1, w którym Y, Y₁, Y₂ i Y₃, jednakowe lub różne, oznaczają atom wodoru, fluoru, chloru, bromu lub grupę alkilową lub alkoksylową o 1—3 atomach węgla, z tym, że co najmniej 2 z podstawników Y, Y₁, Y₂ i Y₃ oznaczają atom wodoru i że jeśli jeden z podstawników Y, Y₁, Y₂ i Y₃ oznacza atom fluoru, chloru lub bromu, inne z tych podstawników oznaczają atom wodoru, lub Y i Y₂ oznaczają razem grupę metylenodwuoksy, a Y i Y₃ oznaczają atom wodoru, a R oznacza grupę o wzorze -CH₂(-CH₂)_n-ONO₂, grupę o wzorze 7 lub grupę o wzorze -CH₂(CH₂)₂-N[-CH₂(-CH₂)_y-ONO₂]₃, w których to wzorach R₂ oznacza atom wodoru lub grupę o wzorze -(CH₂)_m-CH₃ lub -(CH₂)_xONO₂, w których m oznacza

liczbę 0-4, x oznacza liczbę 1-4, n oznacza liczbę 1-6, korzystnie 3-5, y oznacza liczbę 1-4, a z oznacza liczbę 1-4, R₁ oznacza atom wodoru, grupę alkilową o 1-4 atomach węgla albo grupę o wzorze $-\text{CH}_2(-\text{CH}_2)_n-\text{ONO}_2$, z tym, że jeśli R oznacza grupę o wzorze 7 lub grupę o wzorze $-\text{CH}_2(-\text{CH}_2)_z-$ $-\text{N}[-\text{CH}_2(-\text{CH}_2)_y-\text{ONO}_2]_2$, to R₁ nie oznacza grupy o wzorze $-\text{CH}_2(-\text{CH}_2)_n-\text{ONO}_2$, suma n i m nie wynosi więcej niż 6, suma n i x nie wynosi więcej niż 7, jeśli R oznacza grupę o wzorze 7, tylko jeden z podstawników R₂ ma znaczenie inne niż atom wodoru, albo R i R₁ tworzą razem z atomem azotu grupę o wzorze 2, w którym z ma wyżej podane znaczenie, oraz ich 1-alkiliodków o 1-3 atomach węgla, znamieny tym, że w przypadku wytwarzania związków o wzorze 1 oraz ich 1-alkiliodków o 1-3 atomach węgla, nitruje się związki o wzorze 3, w którym Y, Y₁, Y₂ i Y₃ mają wyżej podane znaczenie, a R₃ i R₄ mają to samo znaczenie, jak R i R₁, z tym wyjątkiem, że grupa $-\text{ONO}_2$ podstawników R i w podstawnikach R₃ i R₄ zastąpiona jest grupą hydroksylową, albo ich 1-alkiliodki o 1-3 atomach węgla, albo w przypadku wytwarzania związków o wzorze 1', w którym Y, Y₁, Y₂, Y₃, R i R₁ mają wyżej podane znaczenie, a R₆ oznacza grupę alkilową o 1-3 atomach węgla, związki o wzorze 1 poddaje się reakcji z jodkiem alkilowym o 1-3 atomach węgla.

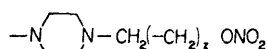
Sposób wytwarzania nowych związków organicznych o wzorze 3, w którym Y, Y₁, Y₂ i Y₃, jednakowe lub różne, oznaczają atom wodoru, fluoru, chloru, bromu albo grupę alkilową lub alkoksylową o 1-3 atomach węgla z tym, że co najmniej 2 z podstawników Y, Y₁, Y₂ i Y₃ oznaczają atom wodoru i że jeśli jeden z pod-

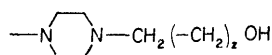
Wzór 1

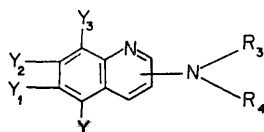
Wzór 1'

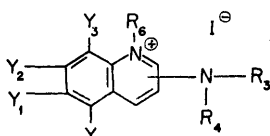
Wzór 2

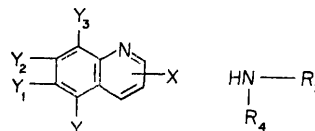
Wzór 2'

Wzór 3

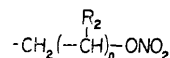

Wzór 3'

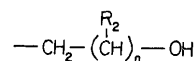

Wzór 5

Wzór 6

Wzór 7

Wzór 8

stawników Y, Y₁, Y₂ i Y₃ oznacza atom fluoru, chloru lub bromu, inne z tych podstawników oznaczają atom wodoru, albo Y i Y₂ oznaczają razem grupę metyle podwójną, a Y i Y₃ oznaczają atom wodoru i albo R oznacza grupę o wzorze $-\text{CH}_2(-\text{CH}_2)_n-\text{OH}$, grupę o wzorze 8 lub grupę o wzorze $-\text{CH}_2(\text{CH}_2)_z-$ $-\text{N}[-\text{CH}_2(-\text{CH}_2)_y-\text{OH}]_2$, w których to wzorach R₂ oznacza atom wodoru lub grupę o wzorze $-(\text{CH}_2)_m-\text{CH}_3$ lub $-(\text{CH}_2)_x\text{OH}$, w których m oznacza liczbę 0-4, x oznacza liczbę 1-4, n oznacza liczbę 1-6, korzystnie 3-5, y oznacza liczbę 1-4, a z oznacza liczbę 1-4, R₄ oznacza atom wodoru, grupę alkilową o 1-4 atomach węgla albo grupę o wzorze $-\text{CH}_2(-\text{CH}_2)_n-\text{OH}$ z tym, że jeśli R₃ oznacza grupę o wzorze 8 lub grupę o wzorze $-\text{CH}_2(-\text{CH}_2)_z-$ $-\text{N}[-\text{CH}_2(-\text{CH}_2)_y-\text{OH}]_2$, to R₄ nie oznacza grupy o wzorze $-\text{CH}_2(-\text{CH}_2)_n-\text{OH}$, suma n i m nie wynosi więcej niż 6, suma n i x nie wynosi więcej niż 7, jeśli R₃ oznacza grupę o wzorze 8, tylko jeden z podstawników R₂ ma znaczenie inne niż atom wodoru, albo R₃ i R₄ tworzą razem z atomem azotu grupę o wzorze 2', w którym z ma wyżej wymienione znaczenie, oraz ich 1-alkiliodków o 1-3 atomach węgla, znamieny tym, że w przypadku wytwarzania związków o wzorze 3 oraz ich 1-alkiliodków o 1-3 atomach węgla, związki o wzorze 5, w którym Y, Y₁, Y₂ i Y₃ mają wyżej wymienione znaczenie, a X oznacza atom chloru, bromu lub grupę o wzorze $-\text{WQ}$, w którym W ma wyżej podane znaczenie, a Q oznacza grupę alkilową, fenyłową lub benzylową, lub ich 1-alkiliodków o 1-3 atomach węgla, poddaje się reakcji ze związkami o wzorze 6, w którym R₃ i R₄ mają wyżej podane znaczenie, albo w przypadku wytwarzania związków o wzorze 3', w którym Y, Y₁, Y₂, Y₃, R₃ i R₄ posiadają wyżej wymienione znaczenie, a R₆ oznacza grupę alkilową o 1-3 atomach węgla, związki o wzorze 3 poddaje się reakcji z jodkiem alkilowym o 1-3 atomach węgla.

12p

(P. 154133)

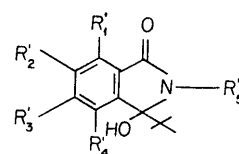
17.03.1972.

Pierwszeństwo: 19.03.1971 - Stany Zjednoczone Ameryki.

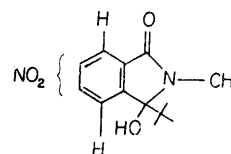
Sandoz AG, Bazylea, Szwajcaria, (William J. Houlihan, Jeffrey Nadelson).

Sposób wytwarzania nowych związków organicznych o wzorze 1, w którym R₁ oznacza atom wodoru, grupę alkoksylową o 1-4 atomach węgla, atom fluoru, chloru lub grupę trójfluorometylową, R₂ oznacza atom wodoru, grupę alkilową lub alkoksylową, każdą o 1-4 atomach węgla, atom fluoru, chloru, grupę trójfluorometylową, nitrową lub aminową, R₃ oznacza atom wodoru, grupę alkilową lub alkoksylową, każdą o 1-4 atomach węgla, atom fluoru, chloru, grupę trójfluorometylową, nitrową, aminową, dwualkiloaminową, w której każdy podstawnik alkilowy niezależnie zawiera 1-4 atomów węgla, lub grupę fenyłową, R₄ oznacza atom wodoru, grupę alkilową lub alkoksylową, każdą o 1-4 atomach węgla, lub grupę trójfluoro-

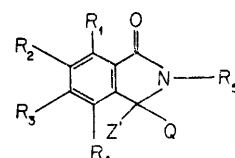
metylową, albo R₁ i R₂, R₂ i R₃, lub R₃ i R₄ wspólnie tworzą grupę metylenodwuoksy, R₅ oznacza atom wodoru, grupę alkilową o 1—4 atomach węgla, grupę fenylową, allylową, benzylową, 2-hydroksyetylową, N-metylokarbamioalkoxyetylową lub karboetoksymetylową, Q oznacza grupę o wzorze 6, w którym R₆ i R₇ niezależnie od siebie oznaczają grupę metylową lub etylową lub wspólnie tworzą łańcuch —CH₂— o 4—6 atomach węgla, a R₈ oznacza grupę metylową, winylową, allylową lub grupę o wzorze —C(CH₃)=R₉, w którym R₉ oznacza grupę alkilidenową o 1-4 atomach węgla, a Z oznacza grupę hydroksylową, aminową, alkoksylową o 1—4 atomach węgla lub grupę dwualkiloaminoetyloaminową, w której każdy podstawnik alkilowy zawiera 1—4 atomów węgla, pod warunkiem, że po pierwsze nie więcej niż dwa z podstawników R₁-R₄ mają inne znaczenie niż wodór, po drugie w przypadku, gdy jeden z podstawników R₁ i R₃ oznacza atom chlorowca, to drugi nie może oznaczać chlorowca, po trzecie tylko jeden z podstawników R₁ i R₃ lub R₂ i R₄ oznacza grupę alkoksylową, po czwarte dwie grupy trójfluorometylowe nie mogą zajmować położenia przy sąsiadujących atomach węgla, po piąte tylko jeden z podstawników R₂ i R₃ oznacza grupę nitrową lub aminową i po szóste w przypadku, gdy podstawniki R₁-R₅ oznaczają atomy wodoru, a Z oznacza grupę hydroksylową, wówczas Q nie może oznaczać grupy III-rzęd.-butylowej, znamienny tym, że w przypadku wytwarzania związków o wzorze 1a, w którym R₁-R₅ i Q mają wyżej podane znaczenie, poddaje się związek o wzorze 2, w którym R₁-R₄ i Q mają wyżej podane znaczenie, reakcji z halogenkiem kwasu nieorganicznego w środowisku obojętnego rozpuszczalnika organicznego, a otrzymany produkt reakcji (addukt) poddaje się reakcji z aminą o wzorze R₅NH₂, w którym R₅ ma wyżej podane znaczenie, albo w przypadku wytwarzania związków o wzorze 1a', w którym R₁-R₄ i Q mają wyżej podane znaczenie, a R₅' oznacza grupę alkilową o 1—4 atomach węgla lub grupę fenylową, poddaje się związek o wzorze 3, w którym R₁-R₄ i R₅' mają wyżej podane znaczenie, reakcji ze związkiem o wzorze Q—CO—X, w którym Q ma wyżej podane znaczenie, a X oznacza atom chloru lub bromu, w środowisku obojętnego rozpuszczalnika organicznego bez dostępu tlenu, a produkt reakcji następnie hydrolizuje się, albo w przypadku wytwarzania związków o wzorze 1a'', w którym R₁' i R₄' niezależnie od siebie oznaczają atom wodoru, grupę alkoksylową o 1—4 atomach węgla lub grupę trójfluorometylową, R₂' i R₃' niezależnie od siebie oznaczają atom wodoru, grupę alkilową lub alkoksylową, każdą o 1—4 atomach węgla, atom fluoru lub chloru, a R₅' ma wyżej podane znaczenie, poddaje się związek o wzorze 4, w którym R₁'-R₄' i R₅' mają wyżej podane znaczenie, reakcji z chlorkiem lub bromkiem -rzęd.-butylo-magnezowym w środowisku obojętnego rozpuszczalnika orga-

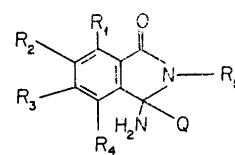
Wzór 1a''

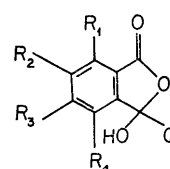
Wzór 1a'''

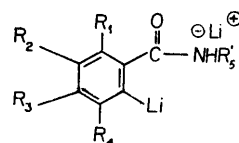
Wzór 1b

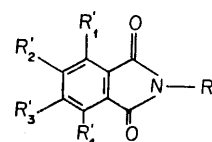
Wzór 1b'

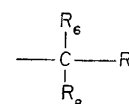
Wzór 2

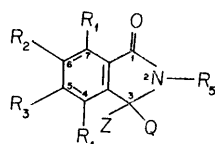
Wzór 3

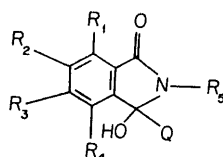
Wzór 4

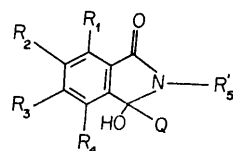
Wzór 6

Wzór 1

Wzór 1a

Wzór 1a'

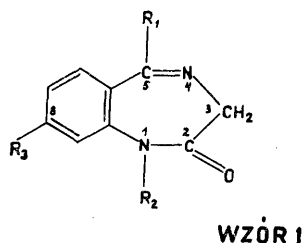
nicznego i bez dostępu tlenu, albo w przypadku wytwarzania związków o wzorze 1a''', poddaje się związek o wzorze 1a, w którym R₁-R₄ oznaczają atomy wodoru, R₅ oznacza grupę metylową, a Q oznacza grupę III-rzęd.-butylową, reakcji z azotanem metalu alkalicznego w stężonym kwasie mineralnym, albo w przypadku wytwarzania związków o wzorze 1b, w którym R₁-R₅ i Q mają znaczenie podane przy omawianiu wzoru 1, a Z' oznacza grupę aminową, alkoksylową o 1—4 atomach węgla lub grupę dwualki-

loaminoetyloaminową, w której każdy podstawnik alkilowy zawiera 1—4 atomów węgla, poddaje się związek o wzorze 1a reakcji z halogenkiem kwasu nieorganicznego, a produkt reakcji poddaje się reakcji ze związkiem o wzorze $H-Z'$, w którym Z' ma wyżej podane znaczenie, albo w przypadku wytwarzania związków o wzorze 1b', w którym R_1-R_5 i Q mają znaczenie podane przy omawianiu wzoru 1, poddaje się związek o wzorze 3 reakcji ze związkiem o wzorze $Q-C\equiv N$, w którym Q ma wyżej podane znaczenie, w środowisku obojętnego rozpuszczalnika organicznego bez dostępu tlenu, a produkt reakcji hydrolizuje się.

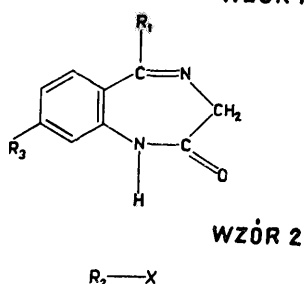
12p (P. 154654) 7.04.1972.
Pierwszeństwo: 8.04.1971 - Niemiecka Republika Federalna

C.H. Boehringer Sohn, Ingelheim, NRF, (Adolf Bauer, Karl-Heinz Weber, Peter Danneberg, Klaus Minck).

Sposób wytwarzania nowych, podstawionych 1,3-dwuwodoro-2H-1,4-benzodiazepinonów-2 o ogólnym wzorze 1, w którym R_1 oznacza atom wodoru, prosty lub rozgałęziony rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla, R_2 oznacza rodnik fenyłowy ewentualnie podstawiony w położeniu orto atomem chlorowca, grupą nitrową lub trójfluorometylową, lub oznacza grupę α -pirydylową, a R_3 oznacza atom chlorowca, grupę nitrową lub trójfluorometylową, znamienny tym, że związek o ogólnym wzorze 2, w którym R_1 i R_3 mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji arylowania lub heteroarylowania za pomocą halogenku aryłu o ogólnym wzorze 3, w którym R_2 ma wyżej podane znaczenie, a X oznacza atom chlorowca.

WZÓR 1

WZÓR 2

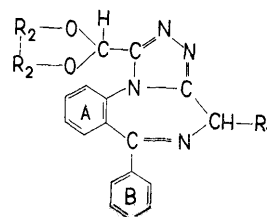
WZÓR 3

12p (P. 154657) 7.04.1972.
Pierwszeństwo: 8.04.1971 - Szwajcaria.

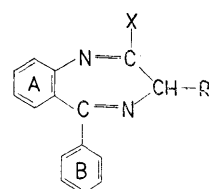
Ciba - Geigy AG, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania nowych pochodnych dwuazepiny o ogólnym wzorze 1, w którym R_1 oznacza atom wodoru lub grupę alkilową o 1—3 atomach węgla, a R_2 oznacza grupę alkilową o 1—4 atomach węgla, albo $-R_2 \cdot R_2-$ oznacza dwuwartościowy, nasycony, alifatyczny rodnik węglowodorowy o 2—5 atomach węgla, zaś pierścienie A i B mogą być podstawione chlorowcem do liczby atomowej 35, grupami trójfluorometylową, nitrową, alkilową albo alkoksylową o 1—6 atomach węgla, oraz 5-tlenków związków o wzorze 1 i soli addycyjnych związków o wzorze 1 z kwasami nieorganicznymi i organicznymi, znamienny tym, że związek o wzorze ogólnym 2, w którym X oznacza

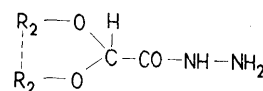
grupę merkaptu, niższą grupę alkoksylową albo tioalkilową, ewentualnie zaktwowane podstawnikiem, albo grupą aminową ewentualnie jedno- lub dwupodstawioną, R_1 ma wyżej podane znaczenie, a pierścienie A i B mogą być podstawione jak wyżej podano przy wzorze 1, kondensuje się ze związkiem o wzorze ogólnym 3, w którym R_2 lub $-R_2 \cdot R_2-$ mają wyżej podane znaczenie i otrzymany produkt reakcji ewentualnie utlenia się na 5-tlenek lub przeprowadza w sól addycyjną z kwasem nieorganicznym lub organicznym.

WZÓR 1

WZÓR 2

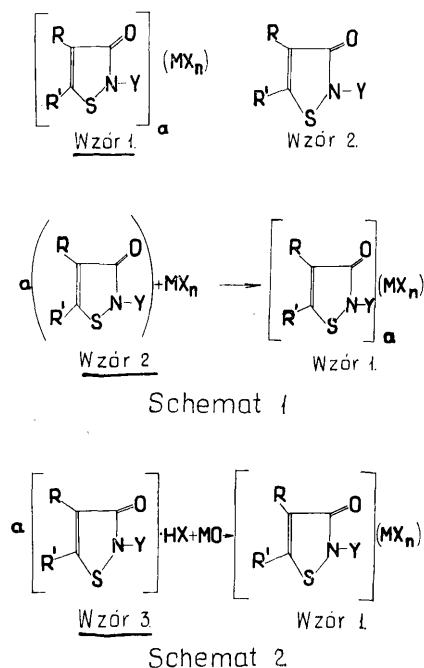

WZÓR 3

12p (P. 155289) 10.05.1972.
Pierwszeństwo: 12.05.1971 - Stany Zjednoczone Ameryki.

Rohm and Haas Company, Filadelfia, Stany Zjednoczone Ameryki (George Allen Miller, Ernest Dieter Weiler).

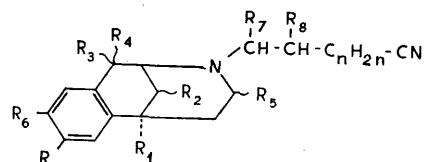
Sposób wytwarzania nowych pochodnych izotiozolu o ogólnym wzorze 1, w którym Y oznacza atom wodoru, ewentualnie podstawiony rodnik alkilowy zawierający 1—18 atomów węgla, ewentualnie podstawiony rodnik alkenylovowy lub alkiynylovowy zawierający 2—18 atomów węgla, ewentualnie podstawiony rodnik cykloalkilowy zawierający 3—12 atomów węgla, w tym 3—8 atomów węgla w pierścieniu, ewentualnie podstawiony rodnik aryloalkilowy zawierający do 10 atomów węgla lub ewentualnie podstawiony rodnik arylovowy zawierający do 10 atomów węgla, R i R^1 oznaczają atom wodoru, atom chlorowca lub rodnik alkilowy zawierający 1—4 atomów węgla, przy czym R i R^1 mogą być połączone tworząc pierścień benzenowy, dowolnie podstawiony co najmniej jednym atomem chlorowca, grupami nitrowymi, grupami cyjanowymi, rodnikami alkilowymi zawierającymi 1—4 atomów węgla lub rodnikami alkoksylowymi zawierającymi 1-4 atomów węgla, M oznacza kation baru, kadmu, wapnia, chromu, kobaltu, miedzi, żelaza, ołowiu, litu, manganu, manganu, rtęci, niklu, srebra, sodu, strontu, cyny, cynku lub kompleks kationu z amoniakiem lub aminą organiczną, X oznacza anion tworzący z kationem M związek wykazujący rozpuszczalność dostateczną w celu utworzenia kompleksu, a oznacza liczbę całkowitą - 1 lub 2, zaś n oznacza liczbę całkowitą zależną od wartościowości kationu i anionu, znamienny tym, że związek o wzorze 2, w którym Y , R i R^1 mają wyżej podane znaczenie poddaje się reakcji z solą metalu o wzorze MX_n , w którym M , X i n mają wyżej podane znaczenie, albo sól chlorowcowodorową o wzorze 3 związku o wzorze 2, poddaje się reakcji z tlenkiem metalu o wzorze MO , w którym M ma wyżej podane znaczenie.

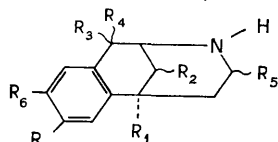
12p (P. 155486) 19.05.1972.
Pierwszeństwo: 21.05.1971; 20.12.1971 - Japonia.

Sumitomo Chemical Company, Limited, Osaka, Japonia, (Toshio Atsumi, Kenji Kobayashi, Yoshiaki Takebayashi, Hisao Yamamoto).

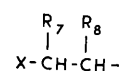
Sposób wytwarzania pochodnej benzomorfanu o ogólnym wzorze 1 lub jego soli addycyjnej z kwasem, w którym R oznacza atom wodoru, grupę hydroksylową, grupę alkoksyłową zawierającą od 1 do 3 atomów węgla lub grupę acyloksylową; R₁ oznacza atom wodoru, grupę alkilową zawierającą od 1 do 5 atomów węgla, grupę fenyłową, chlorowcofenylową, grupę alkilofenyłową, której część alkilowa zawiera od 1 do 3 atomów węgla, grupę alkoksyłową, której część alkoksyłowa zawiera od 1 do 3 atomów węgla, grupę trójfluorometylofenylową, grupę tioalkilofenyłową, której część tioalkilowa zawiera od 1 do 3 atomów węgla lub grupę o wzorze (C_mH_{2m-p+1}-(R₉)_p), w którym m oznacza liczbę całkowitą od 1 do 6, p oznacza liczbę

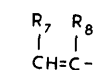
WZÓR 1

WZÓR 2

WZÓR 3

WZÓR 4

całkowitą 1 lub 2 i R₉ oznacza grupę alkoksyłową zawierającą od 1 do 3 atomów węgla, R₂ oznacza atom wodoru lub grupę alkilową zawierającą od 1 do 3 atomów węgla, R₃ oznacza atom wodoru, grupę alkilową zawierającą od 1 do 3 atomów węgla, grupę fenyłową lub grupę alkoksyfenylową, której część alkoksyłowa zawiera od 1 do 3 atomów węgla, R₄ oznacza atom wodoru lub grupę hydroksylową lub R₃ i R₄ mogą tworzyć razem z atomem węgla do którego są przyłączone grupę alkilidenową o 1 do 3 atomach węgla, lub grupę karbonyłową, R₅ oznacza atom wodoru lub grupę alkilową zawierającą od 1 do 3 atomów węgla, R₆ oznacza atom wodoru lub grupę metylową, R₇ i R₈ oznaczają, każdy z osobna, atom wodoru lub grupę alkilową o 1 lub 2 atomach węgla, a n oznacza liczbę całkowitą od 0 do 2, znamienny tym, że pochodną 6,7-benzomorfanu o ogólnym wzorze 2, w którym R, R₁, R₂, R₃, R₄, R₅ i R₆ mają wyżej podane znaczenie poddaje się reakcji z pochodną cyjankową o ogólnym wzorze A-C_nH_{2n}-CN, w którym n ma wyżej podane znaczenie, a A oznacza grupę o ogólnym wzorze 3, w którym R₇ i R₈ mają wyżej podane znaczenie a X oznacza atom chlorowca lub gdy n = 0, A oznacza grupę o ogólnym wzorze 4, w którym R₇ i R₈ mają wyżej podane znaczenie.

12p

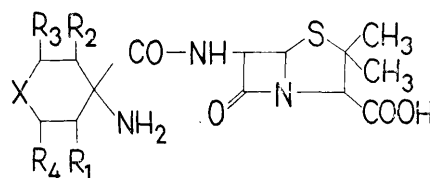
(P. 155524)

22.05.1972.

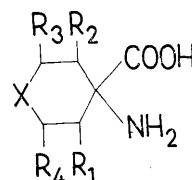
Pierwszeństwo: 28.05.1971 - NRF.

Merck Patent Gesellschaft mit beschränkter Haftung, Darmstadt, NRF.

Sposób wytwarzania nowych pochodnych kwasu 6-aminopenicylanowego o ogólnym wzorze 1, w którym R₁ i R₂ oznaczają atomy wodoru lub jeden z tych symboli oznacza grupę karboksylową, R₃ i R₄ oznaczają atomy wodoru lub rodniki alkilowe o 1-4 atomach węgla, X oznacza atom tlenu lub siarki, grupę =SO, grupę =SO₂ lub grupę o ogólnym wzorze =NR₅, w którym R₅ oznacza rodnik alkilowy lub alkanoilowy o 1-4 atomach węgla, rodnik fenyłowy lub benzyłowy, przy czym X oznacza tylko wtedy grupę =SO₂, gdy co najmniej jeden z symboli R₃ i R₄ oznacza atom wodoru, jak również fizjologicznie nieszkodliwych soli tych pochodnych, znamienny tym, że kwas 6-aminopenicylanowy lub jego sól poddaje się reakcji z aminokwasem o wzorze ogólnym 2, w którym R₁, R₂, R₃, R₄ i X mają wyżej podane znaczenie, albo z funkcjonalną pochodną takiego aminokwasu i funkcjonalnie przekształconą grupę aminową, ewentualnie znajdującą się w otrzymanym produkcie, przeprowadza się w wolną grupę aminową na drodze solwizy lub hydrogenolizy i/lub z otrzymanej soli uwalnia kwas i/lub otrzymany kwas przeprowadza w fizjologicznie nieszkodliwą sól.

Wzór 1

Wzór 2

12p

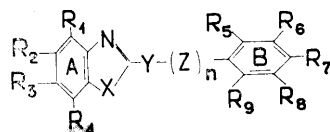
(P. 155526)

22.05.1972.

Pierwszeństwo: 24.05.1971 - Szwajcaria.

Ciba-Geigy A.G., Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania nowych izotiocyjano-benzazoli o ogólnym wzorze 1, w którym jeden z podstawników R_1, R_2, R_3 i R_4 i/lub jeden z podstawników R_5, R_6, R_7, R_8 i R_9 oznaczają grupę izotiocyanową, przy czym pozostałe podstawniki pierścienia benzenowego A niezależnie od siebie oznaczają atom wodoru, atom chlorowca, grupę nitrową, hydroksylową, alkilową, alkoksyłową, chlorowcoalkilową, a pozostałe podstawniki pierścienia benzenowego B niezależnie od siebie oznaczają atom wodoru, atom chlorowca, grupę nitrową, cyjanową, alkilową, alkoksyłową, chlorowcoalkilową, alkiloaminową, dwualkiloaminową, alkaniloaminową lub fenyłową, albo znajdujące się względem siebie w położeniu orto dwa podstawniki oznaczają łącznie pierścień benzenowy wkondensowany przy pierścieniu B, X oznacza atom tlenu, atom siarki lub grupę o wzorze 2, w którym R oznacza atom wodoru, grupę alkilową, alkenylową, alkaniloilową, grupę alkilową podstawioną grupą benzoilową lub chlorowcowaną grupą benzoilową, ewentualnie podstawiony chlorowcem benzen lub ewentualnie podstawioną rodnikiem alkilowym grupę fenyłową lub benzyłową, Y oznacza atom tlenu, atom siarki lub grupę o wzorze 3, w którym R' oznacza atom wodoru, grupę alkilową lub alkanyłową, Z oznacza prosty lub rozgałęziony alkenowy człon mostkowy i n oznacza liczbę 0 lub 1, z tym warunkiem, że wśród rodników R_1-R_9 grupy izotiocyanowej znajdują się każdorazowo tylko w położeniu meta albo para do grup hydroksylowych lub do alkiloaminowych i że, w przypadku gdy Y oznacza grupę NH a n jest równe 0, podstawniki R_5 i R_9 stanowią inną grupę niż izotiocyanowa oraz ich soli addycyjnych i soli czwartorzędowych, znamienny tym, że podstawiony jedną lub dwoma pierwszorzędnymi grupami aminowymi benzazol o wzorze 6, w którym jeden z podstawników R_1', R_2', R_3' i R_4' i/lub jeden z podstawników R_5', R_6', R_7', R_8' i R_9' oznacza grupę aminową, przy czym pozostałe podstawniki pierścienia benzenowego A niezależnie od siebie oznaczają atom wodoru, atom chlorowca, grupę nitrową, hydroksylową, alkilową, alkoksyłową, chlorowcoalkilową, a pozostałe podstawniki pierścienia benzenowego B niezależnie od siebie oznaczają atom wodoru, atom chlorowca, grupę nitrową, cyjanową, alkilową, alkoksyłową, chlorowcoalkilową, alkiloaminową, dwualkiloaminową, alkaniloaminową lub fenyłową, albo znajdujące się względem siebie w położeniu orto dwa podstawniki oznaczają łącznie pierścień benzenowy wkondensowany przy pierścieniu B i symbole X, Y, Z i n mają wyżej podane znaczenie z tym warunkiem, że wśród rodników $R_1'-R_9'$ grupy aminowej znajdują się każdorazowo tylko w położeniu meta albo para do grup hydroksylowych lub do alkiloaminowych i że, w przypadku gdy Y oznacza grupę NH a n jest równe 0, podstawniki R_5' i R_9' stanowią inną grupę niż aminową, poddaje się reakcji z odczynnikami zdolnym do wprowadzania grupy tiokarbonylowej w grupach aminowych i że w razie potrzeby otrzymane związki o wzorze 1, które zawierają jedną lub kilka grup aminowych zdolnych do tworzenia soli addycyjnej, przeprowadza się w znany sposób w sól addycyjną kwasu nieorganicznego lub organicznego.

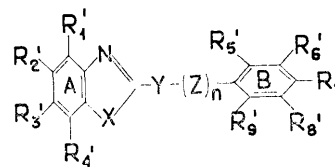
Wzór 1

Wzór 2

Wzór 3

Wzór 6

12p

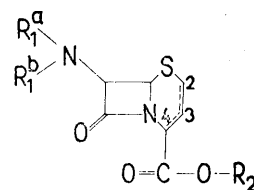
(P. 155528)

22.05.1972.

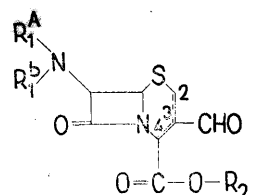
Pierwszeństwo: 24.05.1971; 13.04.1972 - Szwajcaria.

Ciba - Geigy AG, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania nowych związków kwasów 7β-aminocefemokarboksylowych-4 o wzorze 1, w którym R1 oznacza atom wodoru lub grupy R_1^A zabezpieczającą aminę, R_1^B oznacza atom wodoru albo grupę acylową Ac, albo R_1^A i R_1^B razem tworzą dwuwartościową grupę zabezpieczającą aminę, a R_2 oznacza atom wodoru lub organiczny rodnik R_2^A tworzący razem z ugrupowaniem $-C(=O)-O-$ chronioną grupę karboksylową, a które zawierają podwójne wiązanie w położeniu -2, 3 albo -3,4, oraz 1-tlenków związków o wzorze 1, w których podwójne wiązanie pierścienia znajduje się w położeniu -3,4, albo sobli takich związków zawierających grupy solotwórcze, znamienny tym, że w związku kwasu 3-formylocefemokarboksylowego-4 o wzorze 2, który zawiera w położeniu -2,3 albo -3,4 wiązanie podwójne, albo w 1-tlenku związku cefemowego-3 o wzorze 2 wymienia się grupę formylową na atom wodoru, ewentualnie w otrzymanym związku odszczepia się grupę R_1^A zabezpieczającą aminę, i/lub ewentualnie otrzymany związek o wzorze 1 przekształca się w inny związek o wzorze 1, i/lub otrzymany związek zawierający grupę solotwórczą ewentualnie przekształca się w sól lub otrzymaną sól przekształca się w wolny związek lub w inną sól, i/albo, w razie potrzeby, otrzymaną mieszaninę izomerów rozdziela się na poszczególne izomery.

Wzór 1

Wzór 2

12q

(P. 139394)

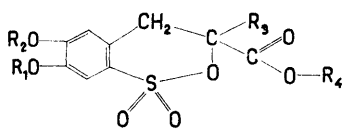
14.03.1970.

Pierwszeństwo: 17.03.1969 - Niemiecka Republika Demokratyczna.

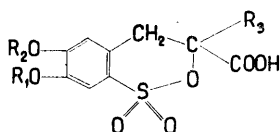
VEB Arzneimittelwerk Dresden, Radebeul, BRD, (Werner Pöpel, Gottfried Faust, Kurt Stade).

Sposób wytwarzania nowych pochodnych 1,1-dwu-tlenku 3-karboalkoksy-1-tiaizochromanu o wzorze ogólnym 1, w którym R_1 i R_2 oznaczają niższe rodniki alkilowe, R_3 oznacza atom wodoru albo niższy rodnik alkilowy, zaś R_4 oznacza rozgałęziony lub nierozgałęziony, nasycony lub nienasycony rodnik alkilowy,

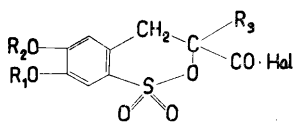
ewentualnie podstawiony chlorowcem lub rodnikami aryłowymi albo heterocyklicznymi, albo też oznacza rodnik cykloalkilowy, znamienny tym, że związek o wzorze ogólnym 2, w którym R_1 , R_2 i R_3 mają znaczenie podane powyżej, estryfikuje się alkoholem o wzorze ogólnym R_4OH , w którym R_4 ma znaczenie podane powyżej, albo związek o wzorze ogólnym 2, w którym R_1 , R_2 i R_3 mają znaczenie podane powyżej, poddaje się w reakcji z nieorganicznym halogenkiem kwasowym takim jak chlorek tionylu i otrzymany halogenek kwasu karboksylowego o wzorze ogólnym 3, w którym R_1 , R_2 i R_3 mają znaczenie podane powyżej, zaś Hal oznacza atom chlorowca, poddaje się reakcji z alkoholem o wzorze ogólnym R_4OH , w którym R_4 ma wyżej wskazane znaczenie albo związek o wzorze ogólnym 4 w którym R_1 , R_2 , R_3 i R_4 mają wyżej podane znaczenie, ogrzewa się do stopienia pod ciśnieniem zwykłym lub zmniejszonym albo związek o wzorze ogólnym 5, w którym R_1 , R_2 , R_3 i R_4 mają wyżej podane znaczenie, traktuje się stężonym kwasem siarkowym, korzystnie w temperaturze pokojowej.

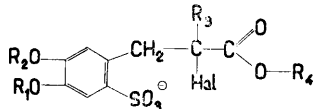
Wzór 1

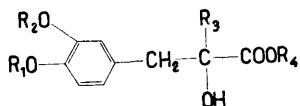
Wzór 2

Wzór 3

Wzór 4

Wzór 5

12q

(P. 139396)

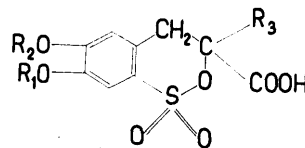
14.03.1970.

Pierwszeństwo: 17.03.1969 - Niemiecka Republika Demokratyczna.

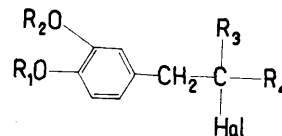
VEB Arzneimittelwerk Dresden, Radebeul, NRD, (Werner Pöpel, Gottfried Faust, Werner Fiedler, Günther Dietz).

Sposób wytwarzania nowych pochodnych 1,1-dwu tlenku 3-karboksy-1-tiaizochromanu o wzorze ogólnym 1, w którym R_1 i R_2 oznaczają niższe rodniki alkilowe, zaś R_3 oznacza atom wodoru albo niższy rodnik alkilowy, znamienny tym, że związek o ogólnym wzorze 2, w którym R_1 , R_2 i R_3 mają wyżej podane znaczenie, zaś R_4 oznacza grupę karboksylową, karboalkoksylową, karbamoilową albo karbonitrylową, a Hal oznacza atom chlorowca, traktuje się stężonym kwasem siarkowym, korzystnie w temperaturze pokojowej, produkt reakcji rozcieńcza się wodą, a następnie ogrzewa

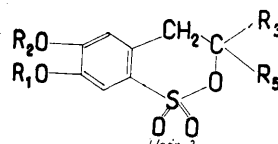
albo związek o wzorze ogólnym 3, w którym R_1 , R_2 i R_3 mają wyżej podane znaczenie, zaś R_5 oznacza grupę karbamoilową albo karboalkoksylową, zmydla się w rozcieńczonych kwasach mineralnych takich, jak kwas solny lub siarkowy.

Wzór 1

Wzór 2

Wzór 3

12q

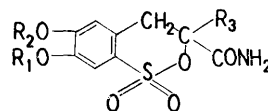
(P. 139397)

14.03.1970.

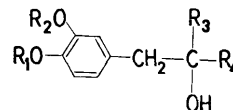
Pierwszeństwo: 17.03.1969 - Niemiecka Republika Demokratyczna.

VEB Arzneimittelwerk Dresden Radebeul, NRD.

Sposób wytwarzania nowych pochodnych 1,1-dwu tlenku 3-karbamilo-1-tiaizochromanu o wzorze ogólnym 1, w którym R_1 i R_2 oznaczają niższy rodnik alkilowy, a R_3 oznacza atom wodoru lub niższy rodnik alkilowy, znamienny tym, że na związek o wzorze ogólnym 2, w którym R_1 , R_2 i R_3 mają wyżej podane znaczenie, a R_4 oznacza grupę karbonitrylową lub karbamylową, działa się stężonym kwasem siarkowym, korzystnie w temperaturze otoczenia.

Wzór 1

Wzór 2

12q

(P. 140021)

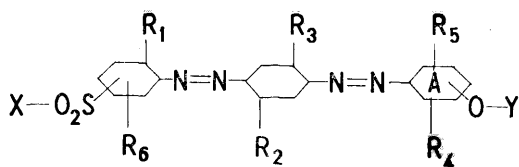
15.04.1970.

Pierwszeństwo: 17.04.1969 - Szwajcaria.

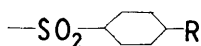
Ciba Société Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania nie zawieraj cych grup solo twórczych związków **disazowych** o wzorze 1, w któ-

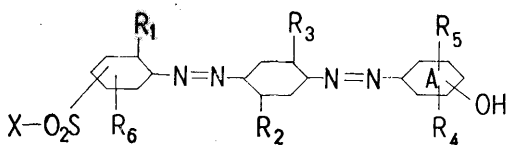
rym każdy z R_1 i R_6 oznacza atom wodoru lub chlorowca, grupę nitrową, alkilową lub alkoksy, każdy z R_2 , R_3 , R_4 i R_5 oznacza atom wodoru, grupę alkilową lub alkoksy, X oznacza grupę aminową związaną poprzez swój atom azotu z mostkiem $-\text{SO}_2-$, a Y oznacza grupę alkilową lub grupę o wzorze $\text{B}-\text{SO}_2-$, w którym B oznacza niskocząsteczkową grupę alkilową lub resztę benzenową, zwłaszcza grupę o wzorze 2, w którym R przedstawia atom wodoru lub chlorowca albo grupę alkilową, przy czym pierścień benzenowy A może zawierać skondensowany z nim drugi pierścień benzenowy, a grupa $\text{Y}-\text{O}-$ znajduje się w pozycji orto lub para w stosunku do mostka azowego, znamieny tym, że związki o wzorze 22, w którym R_1 do R_6 mają wyżej podane znaczenie, a X przedstawia grupę aminową lub atom chlorowca, przeprowadza się w związki o wzorze 1 przez reakcję ze środkami eteryfikującymi lub estyfikującymi i, gdy Y przedstawia atom chlorowca, przez następującą potem reakcję z aminą.

Wzór 1

Wzór 2

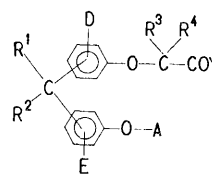

12q (P. 140028) 15.04.1970.
Pierwszeństwo: 16.04.1969; 2.05.1969; 3.10.1969; 19.12.1969;
23.12.1969 - Japonia.

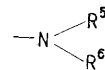
Sumitomo Chemical Company, Ltd., Osaka, Japonia,
(Yasuski Nakamura, Kunio Agatsuma, Yoshihiro Tanaka, Shunji Aono).

Sposób wytwarzania nowych pochodnych fenoksyalfatycznych kwasów karboksylowych o ogólnym wzorze 1, w którym R^1 i R^2 oznaczają atomy wodoru, rodniki alkilowe o 1—8 atomach węgla, niepodstawione lub podstawione rodniki fenyłowe, naftyłowe, benzyłowe lub fenyloetyłowe albo R^1 i R^2 razem z atomem węgla, z którym są połączone, oznaczają rodnik cykloalkilidenny, R^3 i R^4 oznaczają atomy wodoru lub rodniki alkilowe o 1—4 atomach węgla, Y oznacza grupę wodorotlenową, grupę alkoksylową o 1—4 atomach węgla, grupę fenoksyłową lub grupę aminową o ogólnym wzorze 2, w którym R^5 i R^6 oznaczają atomy wodoru, rodniki alkilowe o 1—4 atomach węgla, rodniki fenyłowe, aralkilowe lub cykloalkilowe, ewentualnie podstawione atomami chlorowca, rodnikami alkilowymi lub grupami alkoksylowymi, A oznacza atom wodoru lub grupę o ogólnym wzorze 3, w którym R^5 , R^6 i Y mają wyżej podane znaczenie, a D i E oznaczają atomy wodoru lub chlorowca, przy czym gdy oba symbole R^1 i R^2 oznaczają rodniki metylowe, wówczas R^4 oznacza rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla, znamieny tym, że pochodną dwufenylową o ogólnym wzorze 10, w którym R^1 , R^2 , D i E mają wyżej podane

znaczenie, w obecności alkaliu poddaje się reakcji ze związkiem ketonowym o ogólnym wzorze R^3COR^4 , w którym R^3 i R^4 mają wyżej podane znaczenie i z chloroformem, przy czym otrzymuje się związek o ogólnym wzorze 1a, w którym R^1 , R^2 , R^3 , R^4 , D i E mają wyżej podane znaczenie, a A' oznacza atom wodoru lub grupę o ogólnym wzorze 11, w którym R^3 i R^4 mają wyżej podane znaczenie, albo związek o ogólnym wzorze 10, w którym R^1 , R^2 , D i E mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z pochodną alifatycznego kwasu karboksylowego o ogólnym wzorze 12, w którym R^3 , R^4 i Y mają wyżej podane znaczenie, a X oznacza atom chlorowca lub grupę wodorotlenową, przy czym otrzymuje się związek o ogólnym wzorze 1, w którym wszystkie symbole mają wyżej podane znaczenie, albo pochodną fenoksyalfatycznego kwasu karboksylowego o ogólnym wzorze 1a, w którym wszystkie symbole mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z środkiem estyfikującym lub z aminą, otrzymując związek o ogólnym wzorze 1b, w którym R^1 , R^2 , R^3 , R^4 , D i E mają wyżej podane znaczenie, Y' oznacza grupę alkoksylową, fenoksyłową lub aminową o ogólnym wzorze 2, w którym R^5 i R^6 mają wyżej podane znaczenie, a A'' oznacza grupę o ogólnym wzorze 3, w którym R^3 , R^4 i Y mają wyżej podane znaczenie.

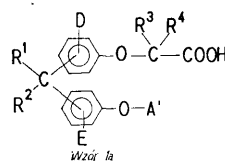

Wzór 1

Wzór 2

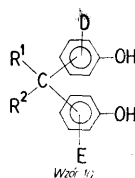
Wzór 11

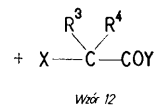
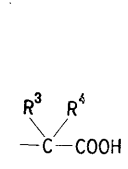
Wzór 1a

Wzór 1b

Wzór 12

Wzór 12

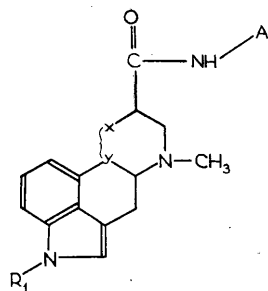
Schemat 2

12q (P. 140055) 16.04.1970.
Pierwszeństwo: 18.04.1969 - Szwajcaria.

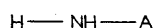
Sandoz AG, Bazylea, Szwajcaria, (Paul Stadler, Albert Hofmann).

Sposób wytwarzania związków heterocyklicznych o wzorze 1, w którym xy oznacza grupę $-\text{CH}_2-\text{CH}$ lub $-\text{CH}=\text{C}$, R_1 oznacza atom wodoru, niższy rodnik alkilowy, rodnik alilowy lub benzyłowy, a $\text{NH}-\text{A}$ oznacza cykliczną grupę polipeptydową typu polipeptydowych występujących w alkaloidach sporyszu, znamieny tym, że sól związku o wzorze ogólnym 2, w którym $-\text{NH}-\text{A}$ ma wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji ze związkiem o wzorze ogólnym 3, w którym zxy oznacza grupę $\text{CH}=\text{CH}=\text{C}$, $\text{C}=\text{CH}-\text{CH}$, lub $\text{CH}-\text{CH}_2-\text{CH}$, a R_1 ma wyżej podane znaczenie, w środowisku rozpuszczalnika organicznego, obojętnego w warunkach reakcji, w obecności N-dwupodstawionego rodnikami alkilowymi amidu alifatycznego

kwasy monokarboksylowe o 1—3 atomach węgla, środka chlorującego lub bromującego, oraz środka wiążącego kwas.

WZÓR 1

WZÓR 2

12a

(P. 140097)

17.04.1970.

Spółdzielnia Pracy Chemików „Argon”, Łódź, (Witold E. Hahn, Czesław Korzeniowski, Antoni Kazimierzczak, Leon Dworakowski).

Sposób oczyszczania stałych amin aromatycznych, znamienny tym, że aminy te, rozpuszcza się w anilinie lub ortotoluidynie w temp. 100—140°C, a następnie roztwór chłodzi się celem wykrystalizowania rozpuszczonych amin, których kryształy odsąca się od roztworu środowiskowego, przemywa się aniliną lub ortotoluidyną, a następnie usuwa się anilinę lub ortotoluidynę, przez przemywanie takimi rozpuszczalnikami organicznymi jak chloroform, chlorek etylenu, trójchlo-roetylen, toluen, benzen i suszy w dowolny sposób.

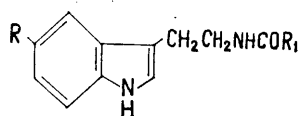
12q

(P. 140963)

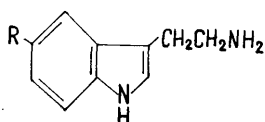
8.06.1970.

Polska Akademia Nauk Zakład Farmakologii, Kraków, (Stanisław Misztal, Maria Grabowska).

Sposób wytwarzania pirydoilowych pochodnych tryptamin o ogólnym wzorze 1, w którym R oznacza wodór lub grupę alkoksylową zwłaszcza metoksylową, a R1 oznacza grupę pirydylową przyłączoną w pozycji 2, 3 lub 4 w stosunku do azotu, znamienny tym, że tryptaminę o wzorze 2, w którym R ma wyżej podane znaczenie kondensuje się z chlorkiem kwasu pirydynowego, otrzymanym przez działanie chlorkiem oksalilu na sól metalu alkalicznego kwasu pirydynowego.

Wzór 1

Wzór 2

12q

(P. 140989)

1.07.1970.

Instytut Przemysłu Farmaceutycznego, Warszawa, (Wojciech Sobiczewski, Maciej Domaradzki).

Sposób oczyszczania chlorowodoru 6-metyleno-5-hydroksytetracykliny przez rozpuszczenie w alkoholu, oczyszczenie węglem aktywowanym, a następnie za-tężenie i wykrystalizowanie sulfosalicylanu przez do-danie kwasu 5-sulfosalicylowego, znamienny tym, że tak otrzymany 5-sulfosalicylan 6-metyleno-5-hydroksy-tetracykliny rozpuszcza się w temperaturze wrzenia w rozpuszczalniku organicznym, korzystnie w miesza-ninie metanolu z acetonem, przy czym ilość acetonu koryguje się tak aby wynosiła od 30% do 50% w/v, dodaje odpowiednią ilość stężonego kwasu solnego i po krystalizacji trwającej 2 godziny mieszaninę krystalizacyjną łącznie z wydzielonymi kryształami chlorowo-dorku 6-metyleno-5-hydroksytetracykliny zateża się do połowy pierwotnej objętości, a następnie dodaje po-nownie stężony kwas solny, po czym pozostawia do krystalizacji na dalsze 2 godziny i po odsączeniu tak otrzymanych kryształów chlorowodoru 6-metyleno-5-hydroksytetracykliny ogrzewa się je pod chłodnicą zwrotną w alkoholowym roztworze chlorowodoru, ko-rzystnie etanolowym roztworze chlorowodoru, po czym pozostawia do krystalizacji w temperaturze 0°C na okres 2 godzin.

12q

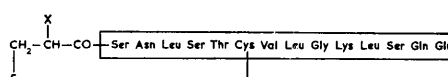
(P. 141025)

1.06.1970.

Pierwszeństwo: 3.06.1969; 20.06.1969; 23.06.1969; 26.06.1969; 30.06.1969 - Szwajcaria.

Sandoz A.G., Bazylea, Szwajcaria, (Heinz Bossert, Stephan Guttmann, Rene Huguenin, Janos Pless, Ed-mond Sandrin, Hans Willems).

Sposób wytwarzania polipeptydów lub pochodnych polipeptydów o wzorze ogólnym przedstawionym na rysunku, w którym X oznacza atom wodoru, grupę aminową, grupę R—CO—NH—, w której R oznacza alkil, ewentualnie podstawiony aralkil, ewentualnie podstawiony aryl lub grupę R'—O—CO—NH—, w któ-rej R' oznacza alkil, alkenyl, ewentualnie podstawiony aralkil, ewentualnie podstawiony aryl, przy czym reszta R' nie daje się odszczepić kwasem trójfluoro-octowym, a Y oznacza amid L-proliny lub amid L-pro-lino-L-waliny, oraz w którym reszta L-serylowa może być wymieniona na resztę L-treonylową lub resztę L-alanylową, reszta L-asparaginylowa może być wy-mieniona na resztę L-astartylową, L-glutaminylową lub L-glutamylową, reszta treonylowa może być wy-mieniona na resztę L-serylową lub L-alanylową, reszta L-lizylowa może być wymieniona na resztę BOC-lizy-lową, L-ornitylową lub L-arginylową, reszta L-gluta-minylowa może być wymieniona na resztę L-glutamyl-ową, L-asparaginylową lub L-aspartylową, reszta L-glutamylowa może być wymieniona na resztę OTB-glutamylową, L-glutaminylową, L-asparaginylo-wą lub L-aspartylową, reszta L-leucylowa może być wymieniona na resztę L-tyrozylową, reszta L-tyrozyło-wa może być wymieniona na resztę L-fenylalaninową i reszta L-arginylowa może być wymieniona na resztę L-ornitylową lub L-lizylową, ich terapeutycznie aktywnych soli addycyjnych z kwasami i kompleksów z metalami ciężkimi, znamienny tym, że wytwarza się polipeptydy lub pochodne polipeptydów o wyżej wy-mienionym wzorze metodami ogólnie znanymi z chemii peptydów i następnie ewentualnie przeprowadza się ogólnie znanym sposobem w ich terapeutycznie aktyw-ne sole addycyjne z organicznymi lub nieorganicznymi kwasami lub w ich kompleksy z metalami ciężkimi.

Leu His Lys Leu Gln Thr Tyr Pro Arg Thr Asn Thr Gly Ser Gly Thr Y

12q (P. 141887) 7.07.1970.
Patent dodatkowy do patentu nr . . . (zgłoszenie
P. 141886)

Pierwszeństwo: 3.02.1970 - NRD.

VEB Arzneimittelwerk Dresden, Radebeul, NRD,
(Ulrich Haug, Jürgen Pelz).

Sposób ciągłego wytwarzania **p-nitrofenetolu z p-nitrochlorobenzenu**, żrących alkali lub alkalicznych alkoholanów i etanolu w obecności wysoce rozproszonego tlenu według patentu nr P. 141886, znamienny tym, że mieszaninę reakcyjną składającą się z p-nitrochlorobenzenu, sody żrącej względnie alkalicznego etanolu i etanolanu przepuszcza się w temperaturze 60—150°C i przy stężeniu początkowym alkaliu od 1,0 do 2,0 moli, korzystnie 1,5 mola, na litr roztworu reakcyjnego i przy ciągłym doprowadzaniu wysoce rozproszonego tlenu w ilości 0,05 do 0,5 m³ na godzinę i na m³ roztworu reakcyjnego przez znany reaktor (6, 12) jak przez reaktor wielokomorowy (6) lub przez pionowo ustawione połączone szeregowo rury reakcyjne (12), przy czym czas przebywania wynosi 5—12 godzin przy jednoczesnym doprowadzaniu względnie odprowadzaniu jednokowych objętości materiałów wyjściowych lub produktów końcowych.

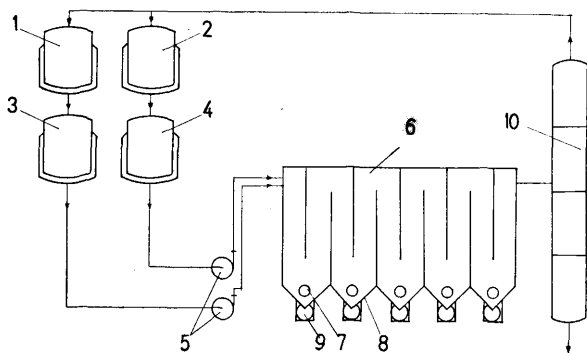

Fig. 1

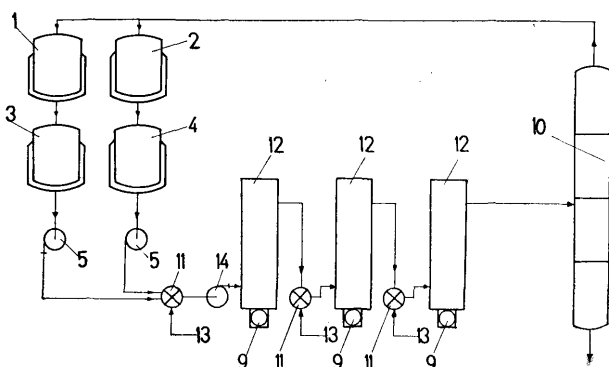
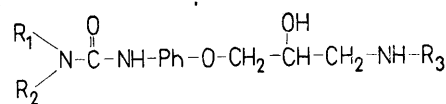
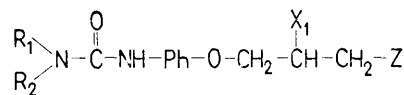

Fig. 2

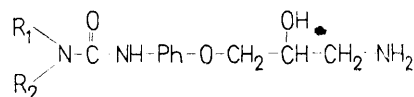
a) związek o wzorze 5, w którym R_1 , R_2 i Ph mają wyżej podane znaczenie, X oznacza grupę hydroksylową, a Z oznacza zestyfikowaną grupę hydroksylową, zdolną do reakcji, lub też X i Z tworzą wspólnie grupę epoksydową, poddaje się reakcji z aminą o wzorze NH_2-R_3 , w którym R_3 ma wyżej podane znaczenie, lub b) związek o wzorze 6, w którym R_1 , R_2 i Ph mają wyżej podane znaczenie, lub jego produkt kondensacji z aldehydem lub ketonem, poddaje się reakcji ze związkiem o wzorze $Z-R_3$, w którym Z i R_3 mają wyżej podane znaczenie, lub c) związek o wzorze 8, w którym R_1 , R_2 i Ph mają wyżej podane znaczenia, poddaje się reakcji ze związkiem 9, w którym Z, X i R_3 mają wyżej podane znaczenia, lub też z produktem kondensacji związku o wzorze 9, w którym X1 oznacza grupę hydroksylową, a Z oznacza zestyfikowaną grupę hydroksylową, zdolną do reakcji z aldehydem lub ketonem, lub d) w związku o wzorze 1, w którym R_1 , R_2 i Ph mają wyżej podane znaczenia, a który posiada przy azocie grupy aminowej i/lub przy grupie hydroksylowej odszczepialną resztę lub reszty, które odszczepia się, lub e) zasadę Schiff'a o wzorach 12 lub 13 lub tautomer pierścieniowy odpowiadający wzorowi 13, w którym R_1 , R_2 , Ph i R_3 mają wyżej podane znaczenia, a R_3H jest identyczny z R_3 , lub też sól imoniową produktu kondensacji związku o wzorze 13 z aldehydem lub ketonem, poddaje się redukcji, lub f) w związku o wzorze 16, gdzie R_1 , R_2 , R_3 i Ph mają wyżej podane znaczenia, grupę 2-keto redukuje się do grupy hydroksylowej, lub g) zdolną do reakcji pochodną kwasową kwasu karbaminowego o wzorze 17, w którym Ph i R_3 mają wyżej podane znaczenia lub jej produkt kondensacji z aldehydem lub ketonem poddaje się reakcji z aminą o wzorze R_1-NH-R_2 , w którym R_1 i R_2 mają wyżej podane znaczenia, i do otrzymanych związków zdefiniowanych jako produkty końcowe wprowadza się lub odszczepia podstawniki, lub też otrzymane związki przeprowadza się w inne produkty końcowe i/lub otrzymane mieszaniny izomerów rozdziela się na czyste izomery, i/lub otrzymane wolne zasady przeprowadza się w ich sole lub też otrzymane sole przeprowadza się w wolne zasady.

Wzór 1

Wzór 5

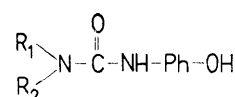

Wzór 6

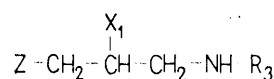
12q (P. 145500) 7.01.1971.
Pierwszeństwo: 8.01.1970; 13.11.1970 - Szwajcaria.

Ciba'- Geigy AG Szwajcaria.

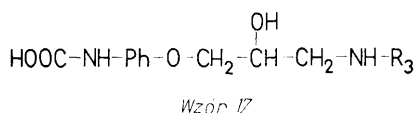
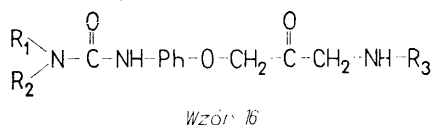
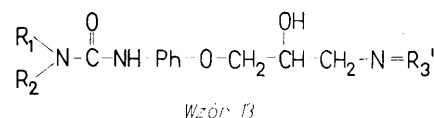
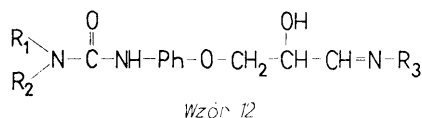
Sposób wytwarzania nowych amin o wzorze 1, w którym R_1 oznacza atom wodoru lub ewentualnie podstawioną, jednowartościową resztę węglowodorową o charakterze alifatycznym, R_2 oznacza ewentualnie podstawioną, jednowartościową resztę węglowodorową o charakterze alifatycznym, lub R_1 i R_2 razem oznaczają dwuwartościową resztę węglowodorową o charakterze alifatycznym, ewentualnie zawierającą heteroatom i/lub być podstawnik, Ph oznacza resztę meta lub para-fenyłową, a R_3 zwłaszcza resztę alifatyczną lub cykloalifatyczną, oraz produktów kondensacji tych amin z aldehydami lub ketonami, znamienny tym, że

Wzór 8

Wzór 9

12q (P. 145863) 28.01.1971.

Politechnika Szczecińska Instytut Technologii Chemicznej Szczecin (Józef Bużała, Antoni Zbigniew Zieliński).

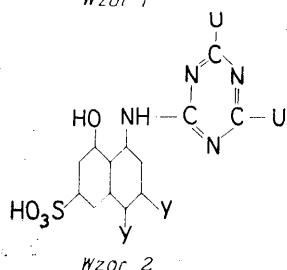
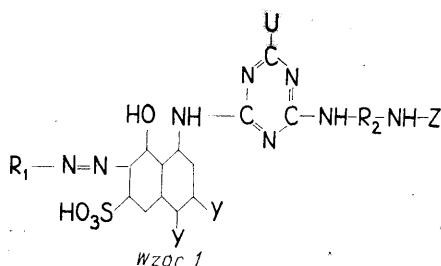
Sposób wyodrębniania z mieszaniny poreakcyjnej produktów kondensacji chloralu z fenolem lub krezolami w obecności kwaśnych kationitów stałych, znamienny tym, że otrzymaną w czasie syntezy mieszaninę stałego katalizatora ze stałym produktem rozdziela się metodą hydrauliczną w cieczy o odpowiedniej gęstości.

12q (P. 146461) 24.02.1971.

Pierwszeństwo: 26.02.1970 - Szwajcaria.

Ciba - Geigy A.G., Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania nowych związków o wzorze 1, w którym U oznacza atom chlorowca, zwłaszcza atom chloru lub bromu, R₁ oznacza grupę o-sulfobenzenową lub grupę β-naftalenową, zawierającą w położeniu orto grupę sulfonową, jeden z dwóch podstawników Y oznacza atom wodoru, a drugi podstawnik Y oznacza grupę sulfonową, R₂ oznacza grupę benzenową zawierającą grupę -COOH lub zawierającą korzystnie jedną lub dwie grupy sulfonowe, a Z oznacza podstawnik monochlorowcotriazynowy, który zawiera rodnik alkilowy lub aryłowy związany przez atom tlenu lub siarki, znamienny tym, że halogenek cyjanu wykondensuje się z kwasem 1-amino-8-hydroksynaftaleno-3,6-lub -4,6-dwusulfonowym, otrzymując związek o wzorze

rze 2, w którym symbole U i Y mają wyżej podane znaczenie, ten ostatni związek poddaje się reakcji z aminą o wzorze H₂N-R₂-NH₂, w którym R₂ oznacza grupę benzenową, otrzymany produkt kondensacji kondensuje się z dwu- lub trójklorowcotriazyną, przy czym w tym ostatnio podanym przypadku atom chlorowca wymienia się drogą kondensacji z alkoholem lub merkaptanem i w dowolnym etapie sposobu, zarówno przed jak i po kondensacji, otrzymuje się związek azowy drogą sprzęgania produktu z tego etapu ze związkiem dwuazowym aminy o wzorze R₁-NH₂, w którym R₁ ma wyżej podane znaczenie.

2q (P. 149703) 28.07.1971.

Pierwszeństwo: 19.02.1971 - Wiochy.

Recordati S.A. Chemical and Pharmaceutical Co., Lugano, Szwajcaria, (Giuseppe Bonda, Enrico Sianesi).

Sposób wytwarzania niższych (7-flawonoksy)-octanów alkilowych, znamienny tym, że w pierwszym etapie (A) chloroacetonitryl poddaje się reakcji z rezacetofenonem, otrzymując 2'-hydroksy-4'-cyjanometoksy acetofenon, który w drugim etapie (B) traktuje się chlorkiem benzoilu, a otrzymany 1-(2-hydroksy-4-cyjanometoksyfenilo)-3-fenylpropandion-1,3, w trzecim etapie (C) poddaje się reakcji z bezwodnym niższym alkanolem w obecności nieorganicznego kwasu.

12q (P. 149704) 28.07.1971.

Pierwszeństwo: 29.07.1970, 11.05.1971 - Japonia.

Zaidan Hojin Biseibutsu Kagaku Kenkyu Kai. Tokio, Japonia, (Sumio Umezawa, Hamao Umezawa, Tsutomu Tsuchiya).

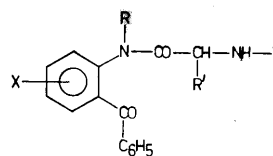
Sposób wytwarzania 3',4'-dwudezoksykanamycyny B z kanamycyny, znamienny tym, że w kanamycynie B zabezpiecza się grupy aminowe, grupy 3',4'- i 4'',6''-hydroksylowe, sulfonuje się grupy 3' i 4'-hydroksylo we usuwa grupy estrowe 3',4'-dwusulfonowe otrzymując 3',4'-nienasycony związek, redukuje 3',4'-nienasycony związek i usuwa pozostałe grupy zabezpieczające.

12q (P. 149708) 28.07.1971.

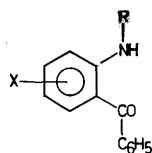
Pierwszeństwo: 30.07.1970 - Węgry.

Richter Gedeon Vegvészeti Gyar RT, Budapeszt, Węgry, (Julianna Röhricht, Lajos Kisfaludy, Istvan Szalczyk).

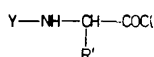
Sposób wytwarzania acylowanych pochodnych 2-aminobenzofenonu o ogólnym wzorze 1, w którym R oznacza atom wodoru lub rodnik alkilowy o 1-5 atomach węgla, X oznacza atom wodoru, chlorowca, grupę nitrową zabezpieczającą dającą się odszczepić za pomocą kwasów lub drogą uwodornienia, a R' oznacza atom wodoru lub łańcuch boczny naturalnego aminokwasu, znamienny tym, że pochodna 2-aminobenzofenonu o ogólnym wzorze 2, w którym R i X mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z chlorkiem zabezpieczonego aminokwasu o ogólnym wzorze 3, w którym Y i R' mają wyżej podane znaczenie, w ten sposób, że wytwarza się in situ chlorek aminokwasu z zabezpieczonym atomem azotu o wzorze ogólnym 3, a otrzymaną mieszaninę reakcyjną bezpośrednio poddaje się reakcji, w temperaturze od 0°C do 25°C i w nieobecności środków wiążących kwas, z pochodną 2-aminobenzofenonu o ogólnym wzorze 2.

WZÓR 1

WZÓR 2

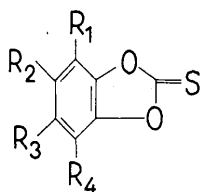
WZÓR 3

12q (P. 150656) 29.01.1971.

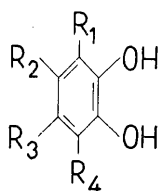
Pierwszeństwo: 30.01.1970 - Szwajcaria.

Agrispat S.A., Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania nowych 1,3-benzodioksolotio nów-2 o wzorze 1, w którym każdy z podstawników R_1 i R_2 oznacza atom wodoru lub chlorowca, R_3 oznacza atom wodoru, chlorowca, grupę izotiocyanową, niższy rodnik alkilowy, grupę o wzorze $-COR$, w którym R oznacza niższy rodnik alkilowy, niższy rodnik chlorowcoalkilowy, niższą grupę alkoksylową, fenoksyłową lub anilinową, R_4 oznacza atom wodoru, chlorowca lub niższą grupę alkoksylową, przy czym co najmniej jeden z symboli R_1 - R_4 oznacza podstawnik nie stanowiący atomu wodoru, znamieny tym, że pirotechinę o wzorze 2, w którym R_1 - R_4 mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z tiofosfenem w obecności zasady, albo reakcji z halogenkiem kwasu N,N-dwualkilotiokarbaminowego.

WZÓR 1

WZÓR 2

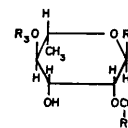
12q (P. 152413) 22.12.1971.

Pierwszeństwo: 23.12.1970 - NRF.

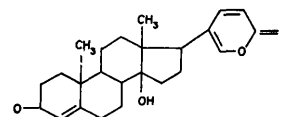
C. H. Boehringer Sohn, Ingelheim n/Renem, NRF, (Walter Lösel, Herbert Merz, Wolfgang Hoefke, Werner Traunecker).

Sposób wytwarzania nowych pochodnych acylowych proscylarydyny o wzorze ogólnym 1, w którym R_1 oznacza grupę o wzorze 2, R_2 grupę alkilową o 1-4 atomach węgla, podstawioną chlorowcem, lub resztą cykloalkilową, grupę alkilową o 2-4 atomach węgla, resztę cykloalkilową o 3-8 atomach węgla, lub resztę aralkilową lub aryłową, której aromatyczny pierścień jest ewentualnie podstawiony chlorowcem lub grupę metylową o ile R_3 ma inne znaczenie niż atom wodoru lub grupa acetylowa i R_3 oznacza atom wodoru, resztę o wzorze R_2-CO- w którym R_2 ma wyżej podane

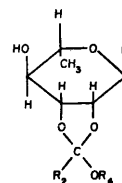
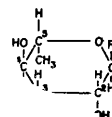
znaczenie, grupę alkilową o 1-3 atomach węgla lub grupę heteroaroiłową, korzystnie grupę tienoiłową, znamieny tym, że związek o wzorze ogólnym 3, w którym R_1 ma wyżej podane znaczenie, przeprowadza się przez przeestryfikowanie z ortoestrem o wzorze ogólnym $R_2-C(OR_4)_3$, w którym R_2 ma wyżej podane znaczenie, a R_4 oznacza niższą grupę alkilową, najpierw w cykliczny ortoester o wzorze ogólnym 4, w którym R_1 , R_2 i R_4 mają wyżej podane znaczenie i którego wolna grupa $-OH$ ewentualnie może być jeszcze zestyfikowana lub zetyfikowana i otrzymany produkt pośredni o wzorze ogólnym 5, w którym R_1 , R_2 , R_3 i R_4 mają wyżej podane znaczenie, częściowo się zmydla.

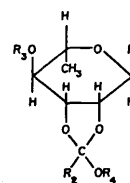
WZÓR 1

WZÓR 2

WZÓR 4

WZÓR 5

12q (P. 152444) 23.12.1971.

Pierwszeństwo: 24.12.1970 - Stany Zjednoczone Ameryki.

Niroyal Ltd., Montreal, Kanada, (Gyan Shanker Pande).

Sposób utleniania 5,6-dwuhydro-2-metylo-3-karbamylooksatyny-1,4 do odpowiedniego 4,4-dwutlenku 5,6-dwuhydro-2-metylo-3-karbamylooksatyny-1,4, znamieny tym, że miesza się razem tę 5,6-dwuhydro-2-metylo-3-karbamylooksatynę-1,4 i dwufazową ciecz utworzoną z kwasu mrówkowego, obojętnego rozpuszczalnika organicznego nie mieszającego się z wodą i wodnego roztworu nadtlenu wodoru i tym samym wymienioną 5,6-dwuhydro-2-metylo-3-karbamylooksatynę-1,4 utlenia się do odpowiedniego 4,4-dwutlenku 5,6-dwuhydro-2-metylo-3-karbamylooksatyny-1,4, który wydziela się następnie z mieszaniny poreakcyjnej.

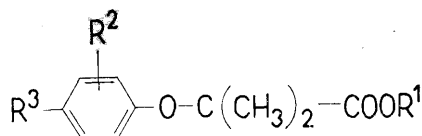
12q (P. 154035) 14.03.1972.

Pierwszeństwo: 15.03.1971 - NRF.

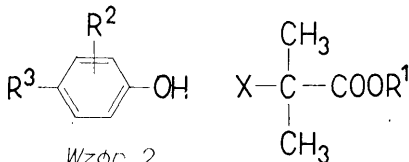
Merck Patent GmbH, Darmstadt, NRF.

Sposób wytwarzania nowych pochodnych kwasu fenoksyoctowego o wzorze 1, w którym R^1 oznacza atom

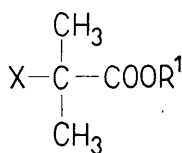
wodoru lub rodnik alkilowy o 1—10 atomach węgla, R^2 oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy lub podstawnik o nazwie Hal, R^3 oznacza grupę pirolidynową, piperidynową, 3-hydroksypirrolidynową, 3-hydroksypiperidynową, grupę izoindolinową ewentualnie w pierścieniu aromatycznym podstawioną jedną lub kilkoma grupami alkilowymi i/lub alkoksylowymi i/lub atomami chlorowca lub grupą metylenodwuoksyłową, grupę 1,2,3,4-czterowodorochinolinową, 1,2,3,4-czterowodor-4-chinililową, 1-alkilo-1,2,3,4-czterowodor-4-chinililową, 1-benzimidazolilową, 2-alkilo-1-benzimidazolilową, 1-piryłową, 1-benzotriazolilową, 2-indanyłową lub 4-piperydynofenylową, a Hal oznacza atom fluoru, chloru, bromu lub jodu, oraz ich farmakologicznie dopuszczalnych soli z kwasami lub zasadami, znamieny tym, że fenol o wzorze 2, w którym R^2 i R^3 mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji ze związkiem o wzorze 3, w którym X oznacza ewentualnie zestryfikowaną grupę OH, atom chloru, bromu lub jodu, R^1 ma wyżej podane znaczenie, albo poddaje się reakcji z chlorowcoformem i acetonem w obecności środka kondensacyjnego, albo związek o wzorze 4, w którym Y oznacza grupę czterometylenową, pięciometylenową, 2-hydroksyczterometylenową, 2-hydroksypięciometylenową, lub grupę o-ksylilenową ewentualnie w pierścieniu aromatycznym podstawioną jedną lub kilkoma grupami alkilowymi i/lub alkoksylowymi i/lub atomami chlorowca lub grupą metylenodwuoksyłową, Z oznacza atom chloru, bromu, jodu, grupę NH₂ lub grupę OH ewentualnie zestryfikowaną lub zeteryfikowaną, a R^1 i R^2 mają wyżej podane znaczenie, traktuje się środkami cyklizującymi, albo w związku o wzorze 5, w którym W oznacza grupę COOH ewentualnie przekształconą funkcynie, a R^1 i R^2 mają wyżej podane znaczenie, przekształca się grupę w grupę COOR¹ na drodze traktowania środkami solwolizującymi, środkami dysocjacji termicznej lub środkami tworzącymi estry, a otrzymany związek o wzorze 1 ewentualnie przekształca się za pomocą kwasów lub zasad w jego farmakologicznie dopuszczalne sole addycyjne, w sole z metalami lub w sole amonowe, i/lub związek o wzorze 1 uwalnia się z jego soli na drodze traktowania ich zasadą lub kwasem.

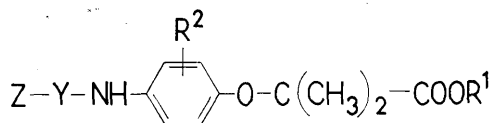
Wzór 1

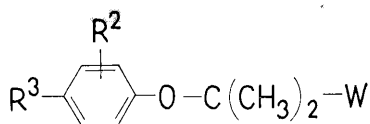
Wzór 2

Wzór 3

Wzór 4

Wzór 5

12q

(P. 154080)

15.03.1972.

Pierwszeństwo: 17.03.1971 - Węgry.

Richter Gedeon Vegyeszeti Gyar R. T., Budapeszt, Węgry, (Andor Hajos, Marton Fekete, Marianne Kürti, Sandor Elek, Istvan Polgari, Istvan Elekes).

Sposób wytwarzania racematu i izomerów optycznie czynnych nowego 1-(2,5-dwuchlorofenoksy)-3-IIIrzed. butyloaminopropanolu-2 ewentualnie w postaci soli, znamieny tym, że 1-(2,5-dwuchlorofenoksy)-2,3-epoksypropan poddaje się reakcji z IIIrzed. butyloaminą, lub 1-(2,5-dwuchlorofenoksy)-3-chloropropanol-2 poddaje się reakcji z IIIrzed. butyloaminą, lub 2,5-dwuchlorofenolan sodu poddaje się reakcji z 1-chlorowco-3-IIIrzed. butyloaminopropanolem-2, lub 2,5-dwuchlorofenol poddaje się reakcji z 1,2-epoksy-3-IIIrzed. butyloaminopropanem, lub poddaje się reakcji 1-(2,5-dwuchlorofenoksy)-3-IIIrzed. butyloaminopropanolu-2 z kwasem (-) lub (+) dwubenzoilwinolowym, a wytworzona diastereoizomeryczną sól (±) 1-(2,5-dwuchlorofenoksy)-3-IIIrzed. butyloaminopropanolu-2 z kwasem (-) lub (+) dwubenzoilwinolowym poddaje się frakcjonowanej krystalizacji z niższego alkoholu w temperaturze powyżej 40°C, lub 2,5-dwuchlorofenol poddaje się reakcji z epichlorohydryną, a otrzymany w ten sposób 1-(2,5-dwuchlorofenoksy)-2,3-epoksypropan lub 1-(2,5-dwuchlorofenoksy)-3-chloropropanol-2 poddaje się reakcji z amoniakiem, a otrzymany w ten sposób 1-(2,5-dwuchlorofenoksy)-3-aminopropanol-2 przeprowadza się w diastereoizomeryczną sól (-) lub (+) amidu kwasu dwubenzoilwinowego, po czym otrzymaną sól poddaje się krystalizacji frakcjonowanej, a atom azotu otrzymanego (-) i (+) 1-(2,5-dwuchlorofenoksy)-3-aminopropanolu-2 alkuluje się za pomocą IIIrzed. chlorowcopochodnej butylowej, a następnie w razie potrzeby, wytworzoną wolną zasadę przeprowadza się w kwaśną sól kompleksową, ewentualnie sól tę przeprowadza w wolną zasadę.

12q

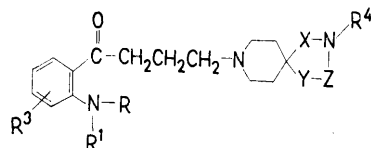
(P. 154697)

13.04.1972.

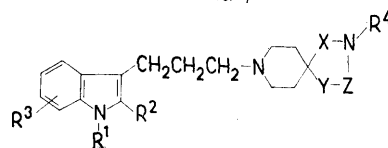
Pierwszeństwo: 15.04.1971 - Japonia.

Sumitomo Chemical Company, Limited, Osaka, Japonia, (Hisao Yamamoto, Masaru Nakao, Kikuo Sasajima, Isamu Mamyama, Shigenani Katayama).

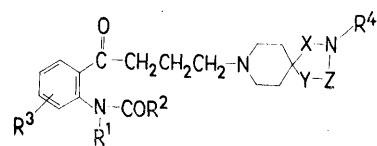
Sposób wytwarzania nowych pochodnych aminofenylketonu o ogólnym wzorze 1, w którym R^1 oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy zawierający 1—4 atomów węgla lub rodnik aryłowy, R oznacza atom wodoru lub grupę o wzorze $-\text{CO}-\text{R}^2$, w którym R^2 oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy zawierający 1—4 atomów węgla lub rodnik aryłowy, R^3 oznacza atom wodoru, atom chlorowca, rodnik alkilowy zawierający 1—4 atomów węgla, grupę alkoksylową zawierającą 1—4 atomów węgla lub rodnik trójfluorometylowy, R^4 oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy zawierający

Wzór 1

Wzór 2

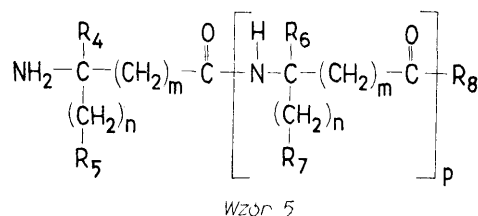
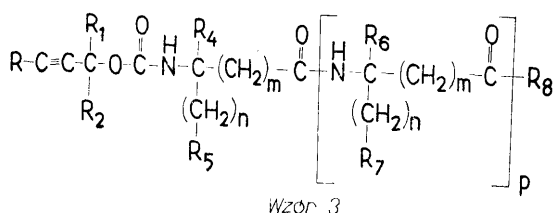
Wzór 3

1—4 atomów węgla lub grupę alkanoilową zawierającą 1—4 atomów węgla, X oznacza grupę karbonylową lub rodnik metylenowy, Y oznacza atom tlenu lub grupę o wzorze $-N(R^5)-$, w którym R^5 oznacza rodnik alkilowy zawierający 1—4 atomów węgla lub rodnik arylowy, zaś Z oznacza grupę o wzorze $-C(R^6)(R^7)-$, w którym R^6 i R^7 oznaczają atomy wodoru, rodniki alkilowe zawierające 1—4 atomów węgla, rodniki aryłowe, rodniki aryloalkilowe lub też połączone razem tworzą dwuwartościowy rodnik alkilenowy zawierający 2—5 atomów węgla, ewentualnie w postaci soli addycyjnych z kwasami, znamienny tym, że związek o ogólnym wzorze 2, w którym R^1 , R^2 , R^3 , R^4 , X, Y i Z mają wyżej podane znaczenie, poddaje się działaniu środka utleniającego, a otrzymany związek o ogólnym wzorze 3, w którym R^1 , R^2 , R^3 , R^4 , X, Y i Z mają wyżej podane znaczenie, lub jego sól addycyjną z kwasem ewentualnie poddaje się hydrolizie.

12q (P. 154698) 13.04.1972.
Pierwszeństwo: 15.04.1971 - Stany Zjednoczone Ameryki.

Eli Lilly and Company, Indianapolis, USA, (George Lee Southard).

Sposób otrzymywania nowego aminokwasu **N-chronionego** grupą alkinylkarbinyloksykarbonylową o wzorze 3, w którym R oznacza wodór, chlor, fenyl lub fenyl podstawiony alkilem o 1—4 atomach węgla, alko ksylen o 1—4 atomach węgla lub chlorowcem, R¹ oznacza wodór lub alkil o 1—4 atomach węgla, R₂ oznacza alkil o 1—4 atomach węgla, a R¹ oraz R₂ razem z atomem węgla, z którym są związane, tworzą 5, 6 lub 7 członowy pierścień karbocykliczny, R₄ oraz R₆ oznaczają wodór lub niższy alkil, R₅ oraz R₇ oznaczają wodór, niższy alkil, niższy alkil podstawiony grupą hydroksylową, niższy alkil podstawiony chronioną grupą hydroksylową, niższy alkil podstawiony grupą aminową, niższy alkil podstawiony chronioną grupą aminową, niższy alkil podstawiony grupą merkaptolową, niższy alkil podstawiony grupą niższo-alkilomerkaptolową, niższy alkil podstawiony grupą karboksylową, niższy alkil podstawiony chronioną grupą karboksylową, niższy alkil podstawiony grupą guanidynową, lub chronioną grupą guanidynową, niższy alkil podstawiony grupą guanidynoksylołą, grupa imidazylometylową, chroniona imidazylometylową, indolylometylową, chroniona indolylometylową, fenylowa 4-hydroksyfenylowa, lub chroniona 4-hydroksyfenylowa, R oznacza grupę hydroksylową, metoksylo- wa, etoksylołą, trzeciorzędową butoksylołą, 2,2,2-trój- chloroetoksylołą, N-oksusukcynimidową, fenoksylołą, benzyloksylołą, 4-nitro-benzyloksylołą, 2,4,5-trójdio- rofenoksylołą, Dieciochlorofenotoksylołą lub piecio- fluorofenoksylołą oraz sole addycyjne kwasu, metalu alkalicznego, metalu ziem alkalicznych, aminy, dwu- etyloaminy, trójetyloaminy, dwubenzylominy, dwu- cykloheksyloaminy oraz 1,4-dwuzabicyklo(2,2,2)oktanu, przy czym m oraz n oznaczają 0 lub liczbę całkowitą od 1 do 4, p oznacza 0 lub liczbę całkowitą od 1 do 14 z tym jednak, że gdy p oznacza liczbę całkowitą 1 lub więcej, wówczas znaczenie R₆ R₇, m oraz n może być to samo lub różne, znamienny tym, że związek alkinylkarbinyloksykarbonylowy o wzorze ogólnym 4, w którym R oznacza fluor, chlor, grupę fenoksylołą, p-nitrofenoksylołą, 2,4,5-trójdiochlorofenoksylołą, pięciofluorofenoksylołą, N-oksy- sukcynimidową, sól kwasu lub sól aminową, a oraz s niezależnie oznaczają liczbę całkowitą —13, jednakże suma q i s oznaczają liczbę nie większą niż 13, a R, R¹,

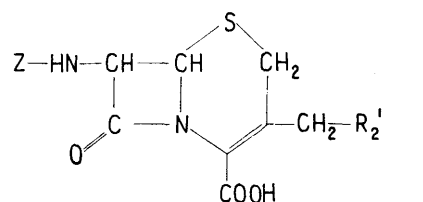
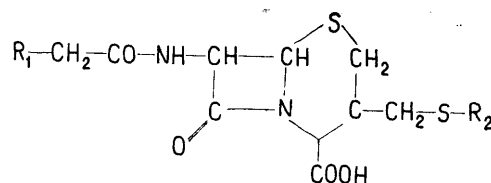

R_2 , R_4 , R_5 , R_6 oraz R_7 posiadają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z aminokwasem o wzorze 5, w którym R_4 , R_5 , R_6 , R_7 , R_8 , n, m oraz p posiadają wyżej podane znaczenie i ewentualnie gdy R_8 oznacza grupę hydroksylową, albo gdy R_8 jest wyżej określoną grupą estrową wytwarza się pożądaną sól aminową.

12q (P. 154828) 19.04.1972.
Pierwszeństwo: 21.04.1971; 16.06.1971; 4.10.1971 — Szwajcaria.

CIBA-GEIGY-AG, Bazylea, Szwajcaria.

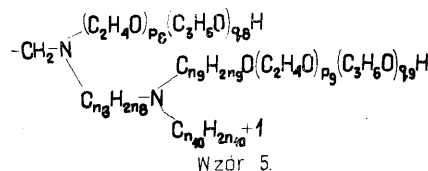
Sposób wytwarzania pochodnych kwasu **7-aminocetalofofanowego** o ogólnym wzorze 1, w którym R₁ oznacza resztę aminopirydyniową, a R₂ oznacza resztę heterocykliczną o charakterze aromatycznym zawierającą co najmniej 2 atomy azotu a poza tym inny heteroatom z grupy azotu, tlenu lub siarki, związaną poprzez atom węgla z atomem siarki, jak i estrów i soli tych związków, znamienny tym, że reakcji poddaje się związek o wzorze 2 ewentualnie w postaci soli lub estru, ze związkiem o wzorze HS-R₂ lub z solą metalu alkalicznego tego związku, a w których to wzorach Z oznacza rodnik acylowy o wzorze R¹-CH₂-CO-, w którym R¹ oznacza resztę aminopirydyniową o ewentualnie osłoniętej grupie aminowej łatwo odszczepialną resztą, a w którym R² oznacza funkcjonalnie zmienioną grupę wodorotlenową, zwłaszcza zestryfikowaną a R₂ ma wyżej podane znaczenie, albo związku o wzorze 2 ewentualnie w postaci soli lub estru a w którym to wzorze Z oznacza reaktywnie zestryfikowaną grupę hydroksyacetylową, a R² oznacza grupę SR₂, w której R₂ ma wyżej podane znaczenie, z resztą aminopirydyniową o ewentualnie osłoniętej grupie aminowej łatwo odszczepialną resztą, albo związek o wzorze 2, w którym Z oznacza atom wodoru, a R² ma wyżej podane znaczenie ewentualnie w postaci soli lub estru, poddaje się działaniu środka acylującego, zawierającego resztę acylową Z o wyżej podanym znaczeniu i z otrzymanego związku o wzorze 1 o osłoniętych grupach aminowych odszczepia się grupy ochronne i ewentualnie odszczepia ewentualnie zawarte w nim grupy estrowe i otrzymany związek ewentualnie przeprowadza w sól addycyjną z kwasem lub w sól z metalem albo wytworzone sole przeprowadza w ich sole wewnętrzne.

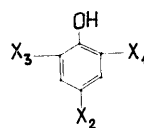
12q (P. 154987) 26.04.1972.
Pierwszeństwo: 28.04.1971 - Niemiecka Republika Federalna.

Siemens Aktiengesellschaft, München, NRF (Wolfgang Keller).

Sposób wytwarzania wydrążonych długich brył z materiałów półprzewodnikowych a szczególnie z krzemu, znamienny tym, że przynajmniej dwie bryły wydrążone, składające się z materiałów półprzewodnikowych, styka się ze sobą otwartymi stronami czołowymi i stapia gazoszczelnie za pomocą spawania dobranego do materiału półprzewodnikowego.

Wzór 5.

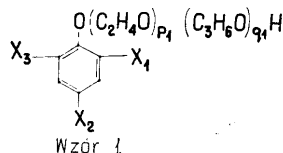

Wzór 6.

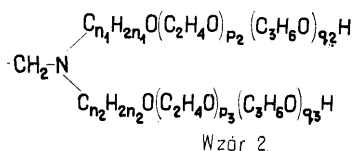
12q (P. 155439) 17.05.1972.
Pierwszeństwo: 19.05.1971 - Szwecja.

Mo och Domsjö AB, Örnköldsvik, Szwecja, (Karl Gustaf Lennart Dahlgren, Frans Adam Kolosh), Jan Willy Söderberg).

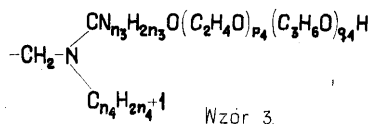
Sposób wytwarzania nowych alkoksylowych aminometylofenoli o wzorze ogólnym 1, w którym bądź to jeden z podstawników X_1 , X_2 i X_3 oznacza rodnik alkilowy o 5—12 atomach węgla, bądź też dwa z pośród podstawników X_1 , X_2 i X_3 niezależnie od siebie oznaczają rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla, a pozostałe podstawniki, niezależnie od innych oznaczają grupę o wzorze ogólnym 2 lub 3 lub 4 lub 5, w których p_1 , p_2 , p_3 , p_4 , p_5 , p_6 , p_7 , p_8 i p_9 , niezależnie jedno od drugich stanowią liczbę całkowitą o wartości 1—30 dobraną w taki sposób, że całkowita liczba cząsteczek podstawowych o wzorze C_2H_5O w cząsteczce sumarycznej wynosi 10—70, korzystnie 20—50, zaś q_1 , q_2 , q_3 , q_4 , q_5 , q_6 , q_7 , q_8 , q_9 , niezależnie jedno od drugich stanowią liczbę całkowitą o wartości 0—2, dobranej w taki sposób, że całkowita liczba podstawowych cząsteczek C_3H_7O w całkowitym wzorze wynosi 0—7, zaś n_1 , n_2 , n_3 , n_4 , n_5 , n_6 , n_7 , n_8 , n_9 i n_{10} , niezależnie jedno od drugich oznaczają liczbę całkowitą o wartości 1—4, znamienny tym, że przeprowadza się reakcję Mannicha między 1 molem fenolu o wzorze 6, w którym X_1 , X_2 oraz X_3 mają wyżej określone znaczenie, a pozostałe symbole oznaczają atomy wodoru, z 1—2 mola formaldehydu i 1—2,5 mola amoniaku lub związku aminowego, przy czym po zakończeniu reakcji związki te zawierają nadal przynajmniej jeden czynny atom wodoru, a do produktu reakcji na każdy mol jednostek fenolowych wprowadza się 10—70 moli tlenku etylenu i gdy to jest żądane, do produktu na każdy mol jednostek fenolowych wprowadza się do 7 moli tlenku propylenu.

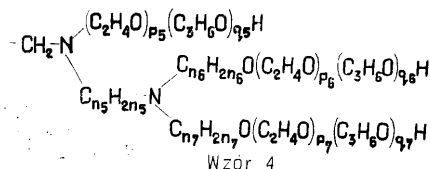
Wzór 1.

Wzór 2.

Wzór 3.

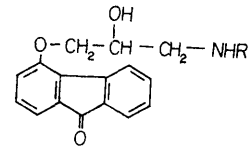
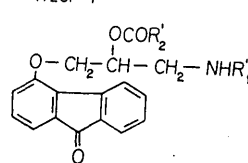
Wzór 4.

12q (P. 155568) 24.05.1972.
Pierwszeństwo: 26.05.1971; 16.02.1972 - Szwajcaria.

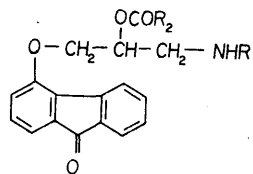
Sandoz AG, Bazylea, Szwajcaria (Fritz Seemann, Franz Troxler).

Sposób wytwarzania nowych związków trójpierścieniowych o wzorze 1, w którym R_1 oznacza niższą grupę alkilową, niższą grupę alkenylową, alkinyłową, cykloalkilową lub karboalkoksylalkilową lub grupę fenyloalkilową, której rodnik fenyłowy jest oddzielony od atomu azotu przynajmniej 2 atomami węgla, a R_2 oznacza grupę alkilową, ewentualnie podstawioną jednym lub kilkoma atomami chlorowca, grupę cykloalkilową, ewentualnie podstawioną jedną lub kilkoma niższymi grupami alkilowymi, grupę fenyłową, ewentualnie podstawioną atomem chlorowca lub grupą metylową lub metoksylową 5- lub 6-członowy rodnik heterocykliczny, zawierający heteroatom, taki jak tlen, azot lub siarka, grupę fenyloalkilową, grupę karboalkoksylalkilową lub grupę styrylową oraz ich soli addycyjnych z kwasami, znamienny tym, że związki o wzorze 2, w którym R ma wyżej podane znaczenie, podaje się acylowaniu, albo związki o wzorze 3, w którym R' oznacza niższą grupę alkilową, cykloalkilową lub karboalkoksylalkilową lub grupę fenyloalkilową, której rodnik fenyłowy oddzielony jest przynajmniej 2 atomami węgla od atomu azotu, a R'_2 oznacza grupę alki-

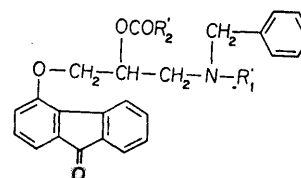
Wzór 1

Wzór 2

Wzór 1a

Wzór 3

lową, ewentualnie podstawioną jednym lub kilkoma atomami chlorowca, grupę cykloalkilową, ewentualnie podstawioną jedną lub kilkoma niższymi grupami alkilowymi, grupę fenyłową, ewentualnie podstawioną atomem chlorowca, lub grupą metylową lub metoksylową 5- lub 6-członowy rodnik heterocykliczny, zawierający heteroatom, taki jak tlen lub azot, grupę fenyloalkilową lub grupę karboalkoksylalkilową, oddzielony jest przynajmniej 2 atomami węgla od atomu azotu, a R'_2 oznacza grupę alki-

13a

(P. 146650)

30.03.1971.

Zakłady Azotowe „Kędzierzyn”, Kędzierzyn, (Tadeusz Todryk, Zbigniew Ledziński).

Kocioł parowy do reaktorów stacjonarnych bezwodnika ftalowego i maleinowego, znamienny tym, że jest zbudowany ze spiralnych współśrodkowych wężownic (4) połączonych na górze i na dole promieniowymi kolektorami (2) i (3) wchodzącymi do jednej centralnej rury (1).

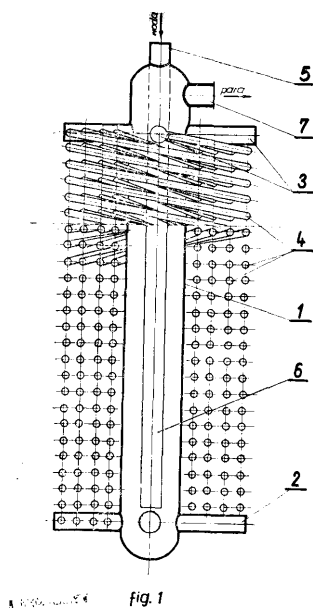

fig. 1

13d

(P. 147972)

6.05.1971.

Centralne Biuro Konstrukcji Kotłowych, Tarnowskie Góry, (Paweł Kawka, Kazimierz Duniec, Manfred Szopa, Hieronim Kojm).

Drzwiczki przeciwybuchowe zabezpieczające paleniska kotłów i pieców przemysłowych oraz związanych z nimi przewodów przed wybuchem, składające się z ramy i pokrywy zamocowanej do ramienia zawiasu, znamienne tym, że zaopatrzone są w podwójny system uszczelniający polegający na tym, że w płaszczyźnie styku ramy (1) z pokrywą (2) wykonane są na przemian rowki (3) wypełnione szczeliwem (4) i przylegające do nich wypusty (5) oraz, że mają ciągnio (7) połączone przegubowo z ramieniem (6) zawiasu pokrywy i kątową dźwignię (8), do której zamocowany jest ciężarek (9) lub sprężyna (10).

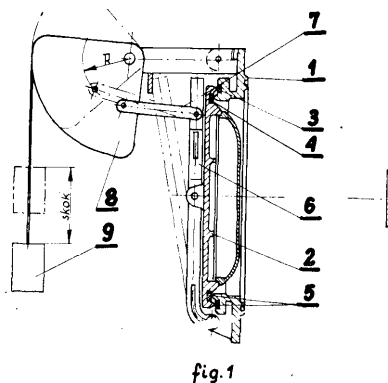

fig. 1

15b

(P. 135967)

22.09.1969.

Pierwszeństwo: 23.09.1968 - Stany Zjednoczone Ameryki Północnej.

Rank Xerox Limited, Londyn, Wielka Brytania, (Nicholas Joseph Germano, Warren Ely Soladar).

Płyta kserograficzna, znamienna tym, że ma warstwę fotoprzewodzącą, złożoną z bromowanego barwnika azowego oraz spoiwa, przy czym wymieniony bromowany barwnik azowy jest związkiem o wzorze I, gdzie R jest wapniem, magnezem, barem lub ich mieszaniną, R' jest wybrane spośród CH_3 , C_2H_5 , OCH_3 , OC_2H_5 , halogenu, oraz ich mieszanin, a R'' jest wybrane spośród CH_3 , C_2H_5 , OCH_3 , OC_2H_5 , halogenu i ich mieszanin.

Sposób wytwarzania płyty kserograficznej, według zastrz. 1—14, znamienna tym, że bromowany barwnik azowy miesza się z żywicą organiczną w środowisku ciekłym, przy czym wymieniony barwnik jest związkiem o wzorze 6, gdzie R jest wybrane z grupy składającej się z Ca, Mg, Ba i ich mieszanin, R' jest wybrane z grupy składającej się z CH_3 , C_2H_5 , OCH_3 , OC_2H_5 , halogenu, oraz ich mieszanin, a R'' jest wybrane z grupy składającej się z CH_3 , C_2H_5 , OC_2H_5 , halogenu, i ich mieszanin.

15g

(P. 136235)

9.10.1969.

Pierwszeństwo: 27.01.1969 - Niemiecka Republika Demokratyczna.

VEB Kombinat Zentronik, Sömmerda, NRD, (Manfred Kuchenbecher, Hartmut Orlamünder).

Sposób zwiększania szybkości pisania mechanizmów drukujących i innych maszyn piszących mających uruchamianie elektromagnetycznie dźwignie czcionkowe, jak również zwiększania liczby kolejnych uderzeń tych samych, jak i różnych dźwigni czcionkowych, znamienne tym, że uruchomienie następnej dźwigni czcionkowej zostaje przygotowane zawsze w momencie, który jest w zależności od kąta kolizji przesunięty w stosunku do momentu powrotu w położenie spoczynkowe uderzonej uprzednio dźwigni czcionkowej o czas włączania ruchu względnie wzbudzenia magnesów i zachodzi dopiero wówczas, gdy uruchamiany mechanizm dźwigni czcionkowej jest w położeniu spoczynkowym, przy czym w przypadku powtórnego drukowania tego samego znaku, zdolność uruchamiania jest mechanicznie zachowana aż do momentu spoczynku uderzonej uprzednio dźwigni czcionkowej.

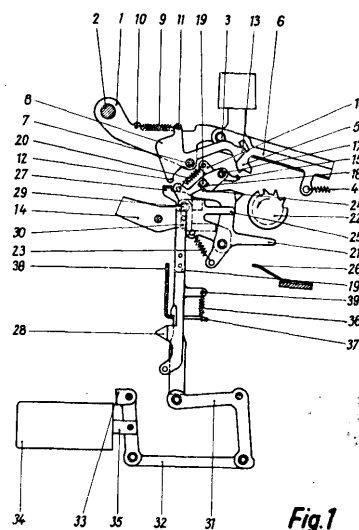

Fig. 1

16

(P. 148247)

19.05.1971.

Piotr Setman, Zielona Góra; Stanisław Kubiak,

Warszawa; Alfred Gagat, Police.

Sposób wytwarzania materiału wiążącego i nawozów z Fosforgipsu, korzeni roślinnych czy też trocin nazwanym „Korzeniofosfortrot”, znamienne jest tym, że Fosforgips umieszczamy w kotle i podgrzewamy

W temperaturze do 95°C przez 20 minut, po tym czasie dodajemy 100 kg trocin względnie 150 kg korzeni roślinnych z terenów bagnistych i podgrzewamy przez dalsze 25 minut.

18a (P. 147840) 28.04.1971.

Zakłady Urządzeń Przemysłowych P. P. Nysa, (Leon Gmur, Franciszek Kocur, Lesław Majewski).

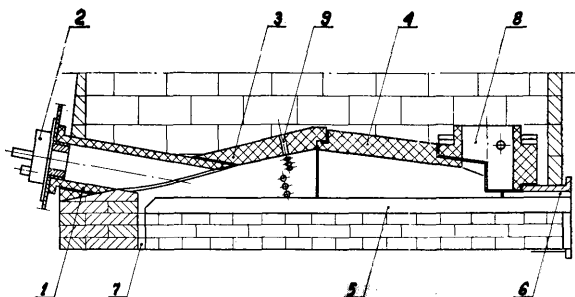
Żeliwo szare o strukturze ferrytycznej z grafitem grubopłatkowym, znamienne tym, że jego skład chemiczny w procentach wagowych jest następujący: C (3,5—4,2%), Si (1,8—2,5%), Mn $\leq 0,5\%$, P $\leq 0,20\%$, S $\leq 0,08\%$, Cr $\leq 0,10\%$, Al (0,10—0,20%), przy czym powierzchnia struktury zajęta przez wydzielenia grafitu wynosi powyżej 12%.

Sposób wytwarzania żeliwa według zastrz. 1, znamienno tym, że otrzymane w procesie żeliwiakowym żeliwo o składzie chemicznym w % wagowych C (3,5—4,2%), Si (1,8—2,5%), Mn $\leq 0,5\%$, P $\leq 0,20\%$, S $\leq 0,08\%$, Cr $\leq 0,10\%$ modyfikuje się w kadzi czystym aluminium w ilości 0,2% na wagę modyfikowanego żeliwa, a następnie poddaje się podgrzewaniu z szybkością 100°C/godz do temperatury 805—870°C, wytrzymaniu w tej temperaturze przez 4 godz, a następnie studzi z szybkością 80°C/godz.

18a (P. 148672) 4.06.1971.

Instytut Obróbki Plastycznej, Poznań, (Władysław Jüngst).

Komora grzewcza pieca do małoszczepinowego nagrzewania stali, znamienno tym, że palnik (2) zabudowany w tunelu (1) nachylony jest pod kątem do trzonu (5) pieca, przy czym w szerszej części dyfuzora (3) rozmieszczone są po linii spiralnej wlotowe otwory (9) dla powietrza II stopnia spalania.

18a (P. 148707) 8.06.1971.

Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica (Instytut Metalurgii), Kraków, (Kazimierz Mamro, Zdzisław Kościelniak, Stanisław Nowak, Henryk Serwicki, Leopold Juszczyk, Jerzy Sułkowski, Czesław Witek, Jacek Trzcionka, Jerzy Krawczyk).

Sposób odtleniania metali, zwłaszcza stali przy regulowanym ciśnieniu fazy gazowej nad metalem, znamienno tym, że ciekły metal przedmuchuje się argonem lub azotem, w ilościach, zapewniających ciśnienie fazy gazowej nad metalem w kadzi w granicach 10-150 Tr.

18a (P. 148721) 9.06.1971.

Instytut Badań Jądrowych, Warszawa, (Jerzy Michalik, Mieczysław Pachowski, Maciej Radwan, Zbigniew Bazaniaki, Czesław Andrzejewski).

Sposób wytwarzania żeliwa z żelgrudy zawierającej do około 2% siarki znamienno tym, że wspomnianą

żelgrudę topi się w piecu elektrycznym pod warstwą żużla wysokozasadowego, przegrzewa się w temperaturze około 1600°C w czasie rzędu 30 minut; nawęglą się korzystnie węglem elektrodowym dodając go w ilości niezbędnej dla oczekiwanego gatunku żeliwa; następnie dodaje się stopy żelazowo-krzemowo-magnezowe w ilości zapewniającej wymaganą zawartość krzemu i siarki w żeliwie, po czym otrzymuje się produkt gotowy w postaci ciekłej, z którym dalsze postępowanie prowadzi się zależnie od przeznaczenia.

18b (P. 147516) 14.04.1971.

Instytut Odlewnictwa, Kraków, (Edmund Maczynia, Jan Zakrzewski, Jan Barwiński).

Żeliwo niskostopowe odporne na wstrząsy termiczne do wykonywania form zwłaszcza form kokilowych zawierające w swym składzie 2,8-3,7% C; 1,4—3,0% Si; 0,2—1,2% Mn oraz maksymalnie 0,12% S, znamienne tym, że zawiera dodatkowo 0,09—0,20% Ti oraz 0,02-0,08% Ca.

Sposób otrzymywania żeliwa według zastrz. 1, znamienno tym, że Sb, P, Ti oraz Ca wprowadza się do żeliwa w temperaturze 1480—1280, w czasie modyfikacji, w postaci mieszaniny czystych składników lub ich stopów z żelazem, manganem, węglem i krzemem, w ilości nie mniej niż 0,06% Sb; 0,10% P; 0,05% Ti i 0,02% Ca.

18c (P. 139537) 21.03.1970.

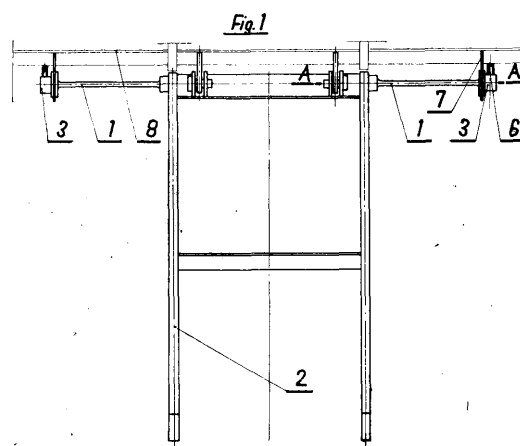
Fagersta Bruks Aktiebolaget, Fagersta - Szwecja.

Sposób obróbki cieplnej stali uspokojonej niskostopowej wolnej od perlitu lub zasadniczo wolnej od perlitu, zawierającej 0,01—0,06% węgla, 2,1—6,0% węgla, 2,1—6,0% manganu, maksymalnie 2% krzemu, maksymalnie 0,2% aluminium, maksymalnie 0,03% azotu, maksymalnie 0,2% cyrkonu, maksymalnie 0,5% tytanu, 0,01—0,3% niobu i ewentualnie wanadu, przy czym niob daje się zastąpić całkowicie lub częściowo przez tantal, a resztę stanowi żelazo i zanieczyszczenia zawarte zazwyczaj w stali, znamienno tym, że po obróbce na gorąco i chłodzeniu stal poddawana jest obróbce cieplnej w temperaturze 450—700°C.

19a (P. 147496) 10.04.1971.

Centralne Biuro Konstrukcji Maszynowych Przedsiębiorstwo Państwowe, Bytom, (Stanisław Gawlik).

Urządzenie do unoszenia iglic w przesuwnicach, znamienne tym, że zaopatrzone jest w dwa skrajne wałki (1) mocowane na sztywno do iglicy (2) oraz do dźwigni (3), która ma prowadzące obwodowe wytoczenie (4) i ramie (5) napinające skrajne wałki (1) za pomocą śruby (6).

19a

(P. 147780)

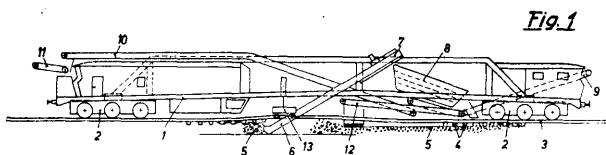
26.04.1971.

Pierwszeństwo: 28.04.1970 - Austria.

Franz Plasser, Wiedeń, Austria.

Sposób podnoszenia toru kolejowego podczas jazdy maszyny konserwującej tory, w którym każdy tok szyn zostaje uchwycony i podniesiony przez co najmniej jedno z zainstalowanych na maszynie urządzeń do podnoszenia, jak również przy niemożności pewnego uchwycenia szyny przez wspomniane urządzenie, zwłaszcza z powodu natrafienia na styk szynowy, każdy tok szyn zostaje podchwycony przez co najmniej jedno z następnych urządzeń podnoszących, znamienne tym, że w momencie kiedy pierwsze urządzenie natrafi na niechwytlive miejsce na szynie lub do niego się zbliża, podnosi się szynę za pomocą innego urządzenia lub kilku takich urządzeń tak wysoko, że pozostaje ona mniej więcej na tej samej wysokości, na jaką została podniesiona przez pierwszy podnośnik.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1 lub 2, zainstalowane na maszynie do konserwacji torów, posiadające jedno co najmniej drugie urządzenie podnoszące dla każdego toku szyn oddzielnie, przy czym każde z tych urządzeń posiada ruch przybliżający je i oddalający od szyny, znamienne tym, że wyposażone jest w elementy sterujące, które skutkiem napotkania niechwytlivego miejsca na szynie przez pierwszy podnośnik lub zbliżania się podnośnika do takiego miejsca, powodują ruch ku górze następnych podnośników.

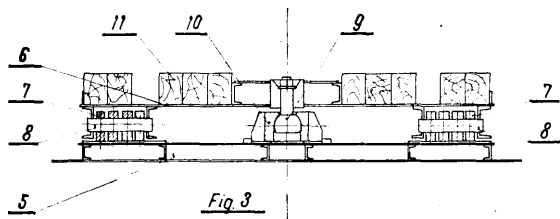
20c

(P. 147495)

10.04.1971.

Centralne Biuro Konstrukcji Maszynowych Przedsiębiorstwo Państwowe, Bytom, (Marian Starosta, Henryk Miketa).

Urządzenie do transportu kolejowego wyrobów długich i ciężkich, zwłaszcza dźwigarów suwnic pomostowych i bramowych, składające się z dwóch ław, mocowanych do platformy wagonów kolejowych, znamienne tym, że ławę (1) stanowi dolna rama (5) z kulistą obudową (10), połączona z górną ramą (6) za pomocą kulistego czopa (9), osadzonego częścią cylindryczną w ramie (6) a częścią kulistą w obudowie (10) oraz, że ławę (2) stanowi dolna rama (5) z wydłużoną obudową (12), połączona z górną ramą (6) za pomocą kulistego czopa (9), osadzonego częścią cylindryczną w ramie (6) a obrotowo-przesuwnie częścią kulistą w obudowie (12) przy czym rama (6) spoczywa na ramie (5) za pośrednictwem krążków (7), osadzonych na osiach (8), usytuowanych poprzecznie do osi wzdłużnej wagonu kolejowego.

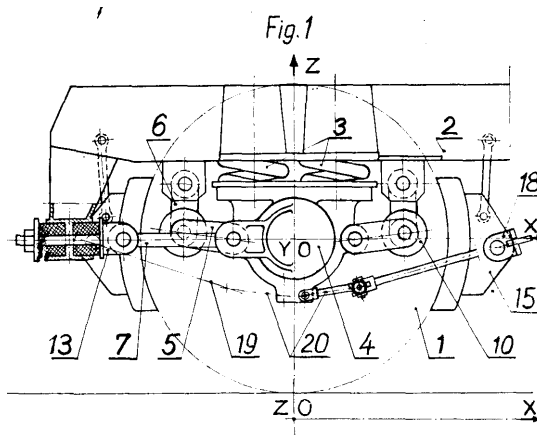
20d

(P. 146547)

1.03.1971.

Centralne Biuro Konstrukcyjne Przemysłu Taboru Kolejowego, Poznań, (Wiktor Wyslouh).

Prowadzenie zestawu kołowego w ostoi wózka pojazdu szynowego, w którym zestaw kołowy prowadzony jest za pomocą czterech par prostopadle do siebie ustawionych łączników, utrzymujących maźnice w kierunku poprzecznym, oraz dwóch podłużnych drążków, ustalających maźnice w kierunku podłużnym, znamienne tym, że drążki podłużne (7) łączą się z ostoją wózka (2) za pomocą amortyzatorów (13), które pod działaniem sił podłużnych zezwalają na obustronne i skrętne ruchy zwrotne zestawów kołowych.

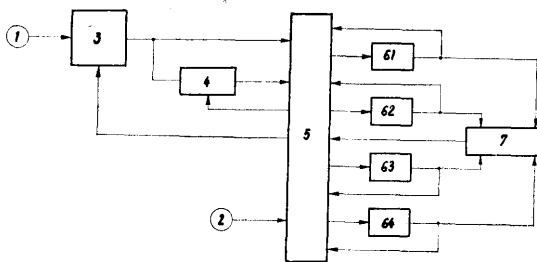
20d

(P. 148596)

4.06.1971.

Biuro Projektów Kolejowych, Kraków, (Czesław Idec, Tadeusz Stasicki, Wiktor Mól, Stanisław Wacławik, Jerzy Szarek).

Urządzenie do wymiany wózków w kolejowych wagonach osobowych z ludźmi w komunikacji międzynarodowej, gdy występuje zmiana szerokości toru, znamienne tym, że urządzenie przestawcze ma sprzęgnięte podnośniki (61), (62), (63), (64), oraz sprzężenie zwrotne z pulpitem (5) na drodze elektrycznej oraz z wagonem (7) na drodze mechanicznej, przy czym wszystkie podnośniki pozostają we wzajemnej zależności.

20e

(P. 148667)

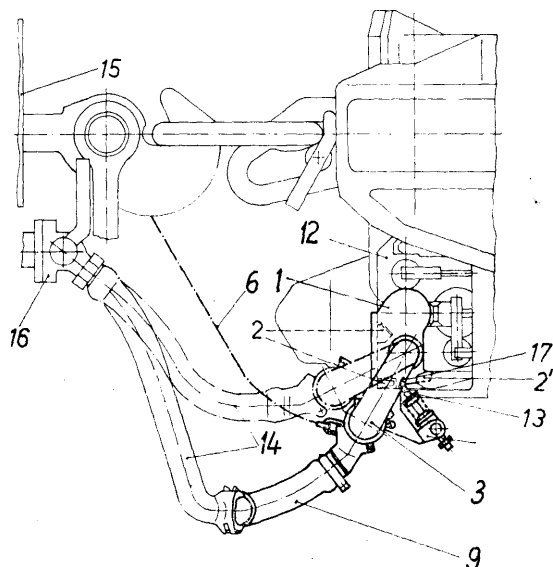
8.06.1971.

Pierwszeństwo: 10.06.1970 - Niemiecka Republika Demokratyczna.

Ministerium für Verkehrswesen, Berlin, NRD.

Przejściowe złącze międzywagonowe dla przewodów w pojazdach szynowych, za pomocą którego możliwe jest łączenie przewodów pneumatycznych i elektrycznych w okresie wymiany sprzęgów trakcyjnych w taborze kolejowym, to znaczy, kiedy zachodzi potrzeba złączenia przewodów pojazdu posiadającego jeszcze nie wymienione sprzęgi konwencjonalne typu śrubowego z pojazdem wyposażonym już w samoczynny sprzęg centralny, na przykład o konturze szczękowym do sprzęgania kształtowego, w którym wbudowane jest złącze przewodowe z boczną powierzchnią stykową, znamienne tym, że na przykład znany wąż międzywagonowy (14) do sprężonego powietrza, połączony jest bezpośrednio lub pośrednio za pomocą wstawki (9)

znanym sposobem, za pośrednictwem ruchomej końcówki (3), z odejmowanym kołnierzem (1), przy czym kołnierz (1) posiada na dolnej krawędzi ramię (18) ze wspornikiem (5), na którym zamocowana jest zapadka (13) blokady sprężynowej (4), która wchodzi w gniazdo zapadkowe (17) na kołnierzu (12). Ponadto na tymże ramieniu (18) zamocowany jest element ciąglowy, na przykład łańcuch (6), służący do odłączania i do zawieszania na czołownicy pojazdu wolnego końca węża międzywagonowego po rozłączeniu sprzęgów, zaś kołnierz (1) zaopatrzony jest w zaczepy bagnetowe (2), a na przedłużeniu bocznej powierzchni stykowej - w zaczep bagnetowy (20, który wchodzi również w wycięcia (10) w celu zaciśnięcia kołnierza (1) na kołnierzu złącza przewodowego (12).

20e

(P. 153480)

14.02.1972.

Pierwszeństwo: 16.02.1971 - Niemiecka Republika Demokratyczna.

Ministerium für Verkehrswesen, Berlin, NRD, (Günther Bewernick, Alfred Schubert).

Sprzęg ciągło wo-zderzakowy typu Willisona dla pojazdów szynowych, sztywnej lub niesztywnej budowy, nadający się do sprzęgania z drugim sprzęgiem analogicznej lub odmiennej budowy również i przy skrajnie dużej różnicy wysokości na jakich znajdują się oba sprzęgi i/lub przy skrajnie dużym kącie między osiami sprzęgów w płaszczyźnie pionowej, przy czym sprzęganie to możliwe jest dzięki obecności nadającego się do tego celu elementu centrującego, znamienne tym, że głowica sprzęgowa posiada zaczynający się przy górnej powierzchni jej szczęki zderzakowej, wystający ku przodowi i zaopatrzony w przebiegającą ukośnie lub wklęsło ku górze powierzchnię naprowadzającą klinowy kiel prowadzący, który może być również ukształtowany jako kiel luźny, przy czym w tym ostatnim przypadku kiel ten zaopatrzony jest w prawie prostopadły do wymienionej powierzchni naprowadzającej, dający się usunąć w otwór szczęki zderzakowej trzpień.

20g

(P. 148729)

9.06.1971.

Wojewódzki Park Kultury i Wypoczynku, Chorzów, (Zbigniew Polizio).

Zawiesie pomostu roboczego do konserwacji i remontu wień podporowych kolei jednolinowych, zwłaszcza do konserwacji i remontu wień podporowych usytuowanych w trudno dostępnych miejscach i na różnych poziomach, znamienne tym, że składa się z dwóch

nośnych ram (2) z zamocowanymi ciernymi sprzęglami (3) osadzonymi na jednej osi (4), przy czym jedna tarcza (6) sprzęgła (3) ma postać linowego koła na które obwinięta jest lina (10) zamocowana do naroży roboczego pomostu (11), na którym osadzone są widełki (13).

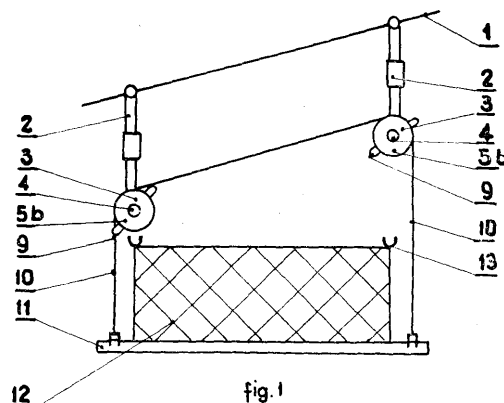

fig. 1

20h

(P. 147493)

10.04.1971.

Kopalnia Węgla Kamiennego „Rydułtowy”, Rydułtowy, (Zdzisław Mencil, Jan Podchorodecki, Ludwik Oprych).

Układ do samoczynnego sterowania zwrotnic w przewodowej trakcji elektrycznej, znamienne tym, że za sterowanie napędu zwrotnicowego (M) następuje wtedy, gdy odbierak (4) lokomotywy zostaje odciągnięty od przewodu jezdnego nadajnikiem (2).

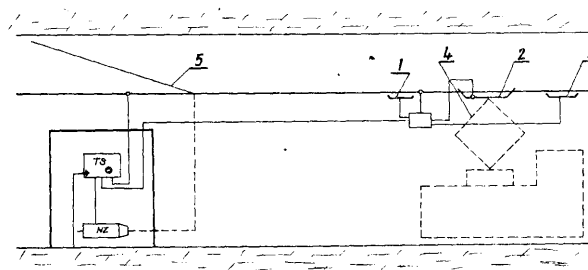

Fig. 1

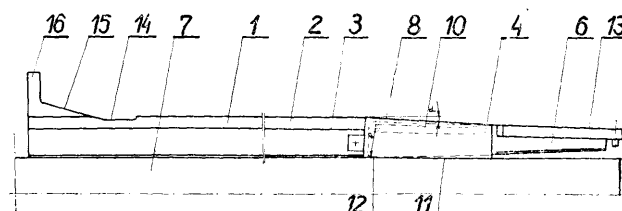
20i

(P. 146694)

4.03.1971.

Biuro Projektowo-Badawcze Budownictwa Ogólnego Miastoprojekt - Wrocław, Wrocław, (Jerzy Cichoracki, Grzegorz Faustyn).

Prowadnica toru na stanowisku przetaczania kontenerów wykonana z kolejowej szyny, znamienne tym, że od strony środka transportowego do środka (3) szyny (1) posiada umocowaną parę prowadnic (4), pomiędzy którymi znajduje się łącznik (6) z głowicą (5) połączoną z półokrągłymi wyłobieniami (10) w sposób wahliwo-przesuwny przy czym prowadnice (4) mają ukośne ścięcie (8) pod kątem odpowiadającym kątowi zukosowania łącznika (6) co ułatwia przetaczanie kontenerów a na drugim końcu szyny (1) jest wykonane małe wgłębienie (14) za którym na głowce (2) jest umocowany element w kształcie pochyłej równi (15) co pozwala na łagodne wyhamowanie ruchu kontenera i ustawienie we właściwym miejscu.

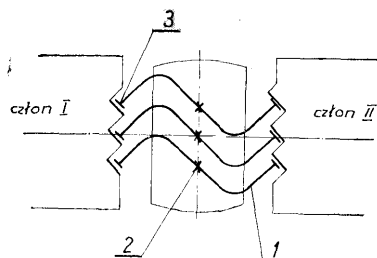
201

(P. 148654)

7.06.1971.

Centralne Biuro Konstrukcyjne Przemysłu Taboru Kolejowego, Poznań, (Tadeusz Perek, Aleksander Płatkiewicz, Kazimierz Strabel, Jerzy Wołczyk).

Spesób zamocowania przewodów wielożyłowych pomiędzy dwoma członami pojazdów przegubowych, zwłaszcza pojazdów szynowych, w których przewody przechodzą przez przegub od i do skrzynek zaciskowych umieszczonych w końcowych częściach kanału kablowego w podwoziu obu członów pojazdu, znamienny tym, że przewody wielożyłowe (1) ułożone w kształcie litery „S” umieszczają się w płaszczyźnie poziomej między dwoma członami pojazdu, przy czym w połowie swej długości, przewody podwieszane są elastycznie (2).

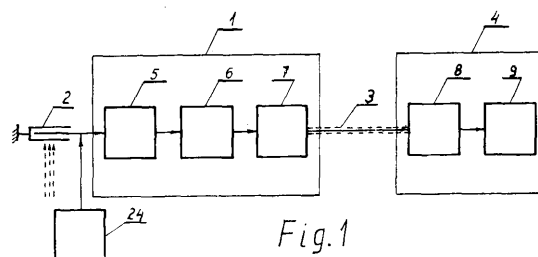
21a¹

(P. 148563)

2.06.1971.

Instytut Badań Jądrowych, Warszawa, (Ryszard Kula, Kazimierz Dąbrowski).

Tor wzmacniająco-zliczający impulsy elektryczne zwłaszcza do spektrometrów lub dyfraktometrów neutronów, znamienny tym, że ma urządzenie wzmacniające (1) dołączone bezpośrednio wejściem do licznika neutronów (2), a wyjściem za pomocą linii kablowej (3) do przelicznika elektronicznego (4).

21a³

(P. 139251)

7.03.1970.

Pierwszeństwo: 12.03.1969 - Niemiecka Republika Federalna.

Siemens Aktiengesellschaft, Monachium, NRF (Hartmut, Gebhardt, Erik Hoffmann, Dieter Voegtlen, Gerhard Wegmann).

Układ połączeń centralnie sterowanej łącznicy telekomunikacyjnej, zwłaszcza łącznicy telefonicznej, który na podstawie sekwencji informacyjnej pozwala określić różne drogi połączeń zwłaszcza drogę bezpośrednią i różne drogi okężne połączeń z pożądaną stacją końcową oraz pozwala wybrać najkorzystniejszą z wolnych dróg połączeń, przy czym urządzenia łącznicy posiadają kilka jednostek grupujących, z których każda posiada własny cechownik a jej wyjścia obejmują połączone są z wejściami obejmują innych jednostek grupujących, przy czym wiązki przewodów podzielone są na częściowe wiązki przewodów, których większa część przyłączona jest do wyjść jednej tylko jednostki grupującej, znamienny tym, że po wywołaniu wejścia (E1) jednostki grupującej (GRE1) następuje badanie wiązek częściowych (BT11, BT21, BT41) wybranych w zależności od sekwencji informacyjnej, zwłaszcza połączenia w kierunku łącznicy (Z1) w takiej kolejności, że najpierw następuje badanie wszystkich przewodów tej wiązki częściowej (BT21), która odpowiada najkorzystniejszemu wariantowi drogi połączeń, a w przypadku zajętości wszystkich przewodów tej wiązki częściowej (BT11) badane są możliwości utworzenia drogi połączeń poprzez obejścia (R13, R14) do innych jednostek grupujących (GRE3, GRE4) i przez przewody należące do innych wiązek częściowych (BT13, BT14), które razem z pierwotnie badaną wiązką częściową (BT11) należą do tej samej wiązki (B1), przy czym badanie to następuje kolejno w jednostkach grupujących (GRE3, GRE4) a dopiero po stwierdzeniu zajętości wszystkich przewodów wiązki (B1), przyłączonych do wyjść różnych jednostek grupujących (GRE1, GRE3, GRE4), w taki sam sposób bada się zajętość przewodów wiązki (B2), która odpowiada najkorzystniejszemu z pozostałych do wyboru wariantów drogi połączeń, przy czym ten najkorzystniejszy wariant jest zależny od sekwencji informacyjnej, a ponadto badanie zajętości przewodów tej wiązki (B2) rozpoczyna się od badania zajętości przewodów tej wiązki częściowej (B21), która przyłączona jest do pierwotnie wybranej jednostki grupującej (GRE1), a następnie bada się kolejno zajętość innych wiązek częściowych (BT23, BT24), przyłączonych do innych jednostek grupujących (GRE3, GRE4), a po stwierdzeniu zajętości także i tej wiązki (B2) w ten sam sposób bada się kolejno zajętość innych wiązek (B3, B4), przy czym zawsze w pierwszej kolejności bada się zajętość przewodów tej wiązki, która odpowiada najkorzystniejszemu z pozostałych do wyboru wariantów drogi połączeń, najkorzystniejszemu dla danej sekwencji informacyjnej.

21a¹

(P. 146684)

4.03.1971.

Zakłady Konstrukcyjno-Mechanizacyjne Przemysłu Węglowego, Gliwice, (Andrzej Rej, Andrzej Kowalczyk, Jerzy Piłch-Kowalczyk).

Spesób badania przekłamań w systemach transmisji sygnałów dyskretnych, znamienny tym, że nadawanie impulsów odbywa się w sekwencjach quasi-przypadkowych, przy jednoczesnym porównywaniu sygnałów nadanych i odebranych, przy czym w przypadku braku sygnału odebranego w okresie trwania sygnału nadawanego zalicza się przekłamanie polegające na utraceniu sygnału nadanego, natomiast w przypadku odebrania więcej niż jednego sygnału w okresie trwania sygnału nadawanego lub pojawienia się sygnału w okresie braku sygnału nadawanego zalicza się przekłamanie w postaci sygnałów mylnych.

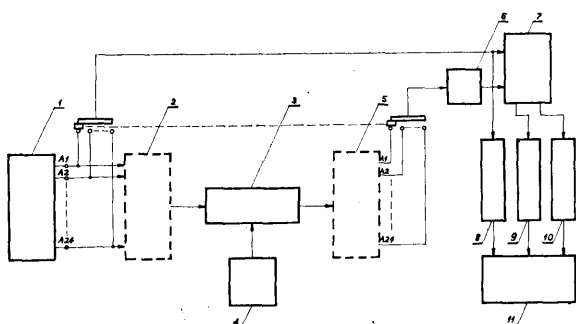
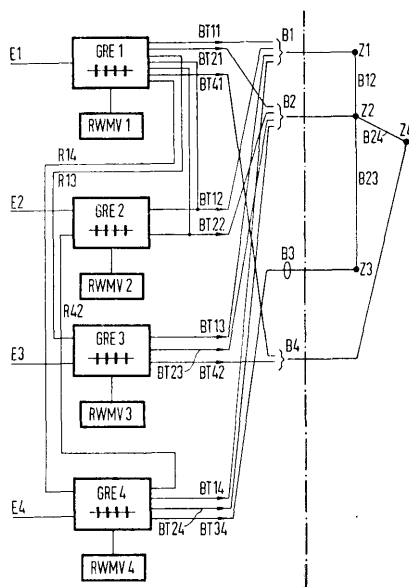

Fig. 1

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrzeżenia 1, znamienny tym, że zawiera generator impulsów quasi-przypadkowych (1), którego równoległe wyjścia przyłączone są do nadajnika (2) badanego systemu transmisji, połączonego przez sztuczną lub naturalną linię (3) z odbiornikiem (5) do której doprowadza się zakłócenia z generatora zakłóceń (4) przy czym wyjścia nadajnika (2) i odbiornika (5) włączone są do detektora przekłamań (7) do którego przyłączone są liczniki sygnałów nadanych (8), sygnałów utraconych (9) i sygnałów mylnych (11).

21a³

(P. 146919)

13.03.1971.

Patent dodatkowy do patentu P. 136248.

Instytut Łączności, Warszawa, Polska, (Lucjan Rydz, Ryszard Górski).

Układ do przekazywania złożonych wywołań między dwoma równoległymi aparatami telefonicznymi według zgłoszenia P. 136248, znamienny tym, że do układu podanego w zgłoszeniu głównym wprowadzono w obu równoległych aparatach telefonicznych buczek wraz z generatorem, które są równolegle dołączane poprzez sprężyny stykowe przełącznika wywoławczego do jednego z przewodów rozmównych a z drugiej strony włączane są do drugiego przewodu rozmównego łączą abonentkiego poprzez zestaw rozłączny przełącznika aparatu.

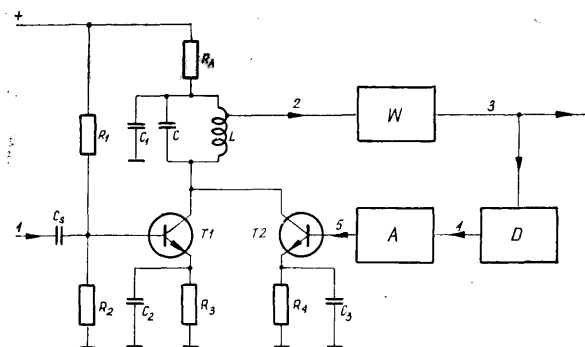
21a⁴

(P. 147909)

3.05.1971.

Zakład Doświadczalny Aparatury Elektronicznej przy Zakładach Radiowych im. M. Kasprzaka, Warszawa, (Waldemar Kołodziejak, Zbigniew Mierzejewski).

Sposób automatycznej regulacji wzmocnienia dla wzmacniaczy tranzystorowych, znamienny tym, że przy mniejszych sygnałach wejściowych wykorzystuje zmianę impedancji obwodu rezonansowego (LC) w kolektorze tranzystora regulowanego (T1), zaś przy większych sygnałach wejściowych wykorzystuje dodatkowo zmianę współczynnika wzmocnienia prądowego β wspomnianego tranzystora regulowanego (T1), spowodowaną zmianą kierunku polaryzacji złącza baza-kolektor tranzystora regulowanego (T1).

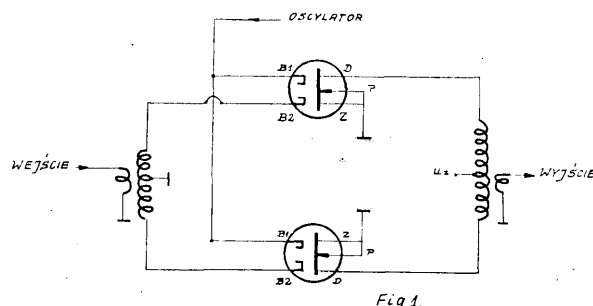
21a⁴

(P. 147980)

6.05.1971.

Politechnika Gdańska Instytut Cybernetyki Technicznej, Gdańsk, (Zdzisław Duh-Imbor, Wiesław Wysocki).

Półprzewodnikowy układ mieszający odporny na modulację skrośną, znamienny tym, że zawiera dwa tranzystory polowe dwubramkowe z izolowanymi bramkami, przy czym jedna bramka pierwszego tranzystora i jedna bramka drugiego tranzystora są połączone razem i sprzężone z oscylatorem a pozostałe bramki dołączone są do przeciwsobnego obwodu wejściowego sprzężonego indukcyjnie z wejściem mieszacza, natomiast źródła i podłoża tych tranzystorów są zwarte z masą, a dreny połączone są z przeciwsobnym obwodem wyjściowym.

21a⁴

(P. 148652)

4.06.1971.

Zjednoczone Zakłady Urządzeń Jądrowych „Polon”, Warszawa, (Stanisław Masny).

Układ podtrzymania dla zasilacza stabilizowanego, znamienny tym, że składa się z kondensatora (5) oraz przetwornicy (6, 7, 8, 9, 10) przy czym wejście przetwornicy połączone jest z jednym biegunem kondensatora (5) bezpośrednio i z drugim biegunem tego kondensatora pośrednio przez obciążenie (13) i regulator (12) oraz wyjście przetwornicy połączone jest z wejściem regulatora zasilacza.

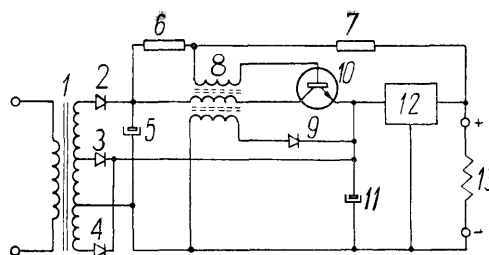

FIG. 1

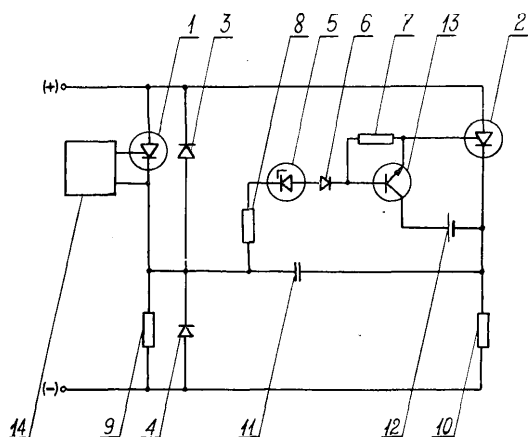
21a⁴

(P. 148714)

8.06.1971.

Politechnika Gdańska, Gdańsk, (Leon Golusiński).

Układ wyzwalający do sterowania tyrystora pomocniczego w dwutyristorowym przerywaczu prądu stałego, zawierający wzmacniacz bramkowy zbudowany z tranzystora krzemowego, znamienny tym, że krzemowy tranzystor (13) sterowany jest napięciem z okładki kondensatora (11), połączonej z katodą tyrystora głównego (1) poprzez opornik ograniczający (8), element progowy (5) i diodę zabezpieczającą (6) przy czym emiter tranzystora (13) połączony jest z bramką tyrystora (2), a kolektor, poprzez źródło zasilania (12), z katodą tyrystora pomocniczego (2).

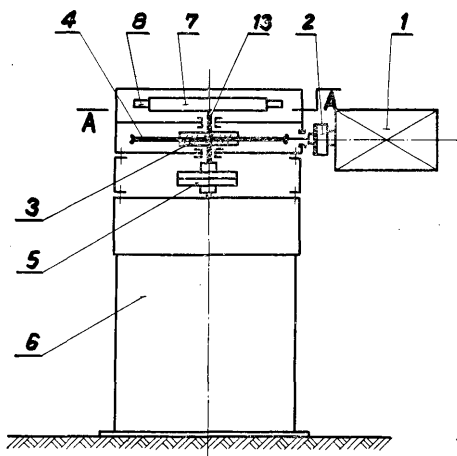
21c

(P. 136584)

29.10.1969.

Pomorskie Zakłady Budowy Maszyn „Makrum”, Bydgoszcz (Jan Żebrowski, Horst Muller, Jerzy Szczurba).

Urządzenie do zdalnego załączenia rozrusznika olejowego zwłaszcza silników pierścieniowych, znamienne tym, że na wałku rozrusznika olejowego 6 posiada sprzęgło elektromagnetyczne 5 otrzymujące obroty z wałka 13 z nasadzoną na nim tarczą 7 i ślimacznicą 4 współpracującą ze ślimakiem 3 na który przez sprzęgło 2 przekazywany jest moment obrotowy z motoreduktora 1.

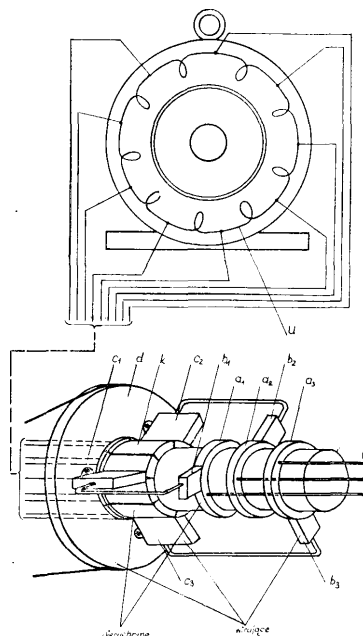
21c

(P. 139459)

17.03.1970.

Wyższa Szkoła Inżynierska w Lublinie, Lublin (Włodzimierz Marciniak).

Układ regulacji prędkości obrotowej trójfazowego silnika indukcyjnego, pozwalający uzyskać płynną regulację obrotów w szerokich granicach, znamienne tym, że składa się on z trójfazowego silnika klatkowego, trzech nieruchomych pierścieni a_1, a_2, a_3 nieruchomego komutatora k , którego wycinki połączone są przewodami o dowolnej długości z uzwojeniem u stojana trójfazowego silnika klatkowego skojarzonego w trójkąt i zespołu wirujących szczotek b_1c_1, b_2c_2, b_3c_3 , łączącego pierścienie z komutatorem, napędzanego przez silnik małej mocy, o regulowanej prędkości obrotowej; zasilany z sieci trójfazowej RST poprzez nieruchome pierścienie, umożliwia regulację prędkości obrotowej trójfazowego silnika klatkowego przez zmianę prędkości silnika małej mocy napędzającego za pośrednictwem krążka izolacyjnego d zespół trzech par szczotek wirujących.

21c

(P. 139466)

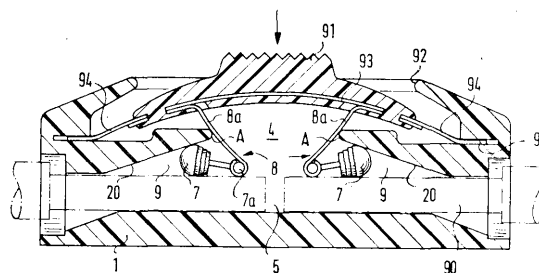
17.03.1970.

Pierwszeństwo: 20.03.1969 - Niemiecka Republika Federalna.

Max Pasbrig Orselina, Szwajcaria (Max Pasbrig).

Urządzenia do rozłącznego łączenia przewodów elektrycznych, szczególnie kabli lub innych elementów łączeniowych, które zawiera obudowę z wyżłobieniem z umieszczonymi w nim naprzeciw siebie co najmniej dwoma sprężynującymi, osadzonymi przechylnie elementami zaciskowymi, zakleszczającymi klinowo przewody elektryczne, przy czym równocześnie pomiędzy dwoma leżącymi naprzeciw siebie przewodami elektrycznymi powstaje przewodzące elektrycznie połączenie, znamienne tym, że w obudowie (1) osadzone są ruchomo sprężyny piórowe (8) w kształcie zbliżonym do litery U, które są usytuowane symetrycznie względem elementów zaciskowych (7), przy czym do końców sprężyn (8) przymocowane są wychylne elementy zaciskowe (7), a sprężyny (8) opierają się o wystające do wnętrza wyżłobienia (4) obudowy opory (A), przy czym sprężyny (8) stykają się wystęпами blokującymi (8b) i/lub innymi elementami stykowymi z wprowadzonymi przewodami.

Fig.1

21c

(P. 139467)

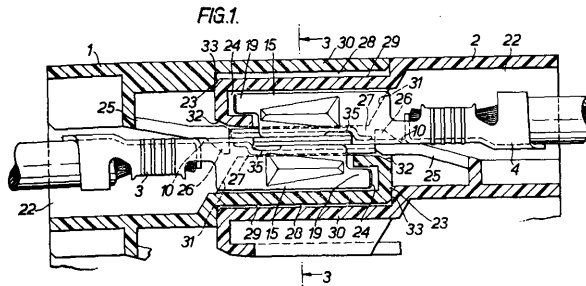
17.03.1970.

AMP Incorporated Harrisburg, Stany Zjednoczone (Wladimiro Teagno, Gianfranco d'Urso).

Styk elektryczny o jednakowo ukształtowanych częściach obejmujących i obejmowanych, wykonany z blachy metalowej i zawierający korytko, które z jednej strony ma część przyłączeniową, przy czym dno

korytka jest przedłużone z drugiej w płaski język, znamienne tym, że boki korytka (5) są przedłużone parą ramion (15), równoległych do usytuowanego pod nimi języka (8), przy czym krawędzie (16) ramion (15) są oddalone od języka (8) o odstęp mniejszy niż grubość języka (8) styku współpracującego przy odgięciu ramion (15).

Łącznik wtykowy zawierający takie styki w oprawkach według zastrz. 1, znamienne tym, że oprawka (1) ma wnękę (22) do umieszczenia w niej styku (3), przy czym wnękę (22) jest zamknięta z jednej strony kryzą (23), usytuowaną naprzeciw przednich końców ramion (15) styku, a ponadto wnękę (22) ma z boku otwór (27) odsłaniający język (8) i krawędzie (16) ramion (15).

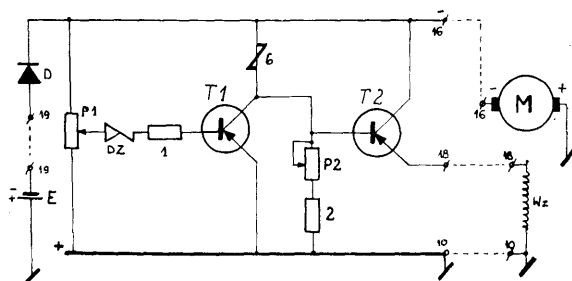
21c

(P. 139522)

20.03.1970.

Robotnicza Wytwórnia Urządzeń Elektrotechnicznych im. Juliana Marchlewskiego, Spółdzielnia Pracy Gdańsk (Piotr Karpowicz).

Tranzystorowy regulator prądniczy posiadający układ dwustopniowego wzmacniacza tranzystorowego z diodą Zenera (DZ) umieszczoną w stopniu wejściowym wzmacniacza oraz bazę tranzystora (T_2) stopnia wyjściowego połączoną bezpośrednio z kolektorem tranzystora (T_1) stopnia wejściowego, znamienne tym, że posiada element nieliniowy (6) o nieliniowo zmiennej rezystancji zależnej od przepływającego prądu umieszczony w zasilanie jednocześnie kolektora tranzystora (T_1) stopnia wejściowego i bazę tranzystora (T_2) stopnia wyjściowego.

21c

(P. 139927)

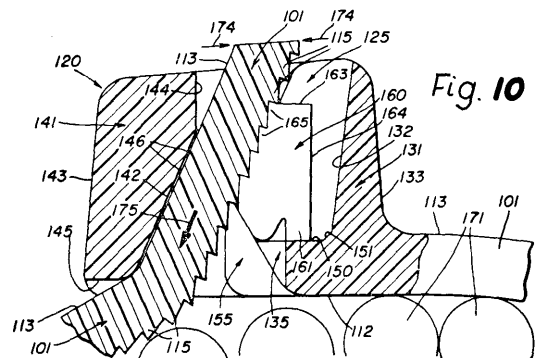
9.04.1970.

Pierwszeństwo: 5.05.1969 - Stany Zjednoczone Ameryki.

Panduit Corp, Illinois, USA, (Jack E. Caveney, Roy A. Moody).

Wiązanie linowe do spinania wiązek drutów i podobnych przedmiotów, zawierające podłużny giętki pasek do wiązania wiązki przewodów, którego jedna powierzchnia ma szereg występow i na którego jednym końcu znajduje się ramka posiadająca otwór, w którym jest umieszczony zacisk obracający się na czopie ograniczającym ruchy zacisku do ruchów obrotowych zaciskających drugi koniec wspomnianego paska, znamienne tym, że występ (150) na ścianie krańcowej ramki (120) rozciąga się wzdłużnie od ścianki otworu (140) a zacisk (160) jest umieszczony wewnątrz

otworu w ramie pomiędzy wspomnianym występow a wylotem otworu, a także tym, że czop (161) łączy wspomniany występ z zakończeniem wspomnianej zapadki, skierowanej w stronę wlotu otworu, przy czym głębokość otworu w ramie jest tak zwymiarowana, by zacisk w każdym ze swych położeniach obrotowych, znajdował się wewnątrz ramy i aby co najmniej jeden ząb (165) na wspomnianym zacisku, był skierowany w stronę szeregu występow (115) sprzęgając się z nimi przy obciąganiu paska wokół wiązki przewodów, aż do osiągnięcia stanu naprężenia i aby luzowanie paska powodowało pewne sprężenie co najmniej jednego z występow ze wspomnianym zębem, przez co jakakolwiek siła usiłująca wyciągnąć pasek z otworu w ramie w kierunku powodującym zluźnianie paska, powoduje silniejsze sprężenie wspomnianego zęba z już sprężonym, należącym do rzędu, występow.

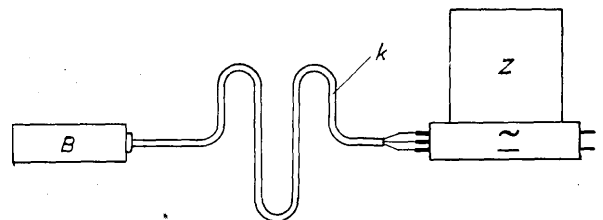
21c

(P. 139949)

9.04.1970.

Dolnośląskie Zakłady Metalurgiczne Przedsiębiorstwo Państwowe, Nowa Sól, (Eugeniusz Iwiński).

Drogowy łącznik krańcowy z elektromagnetycznym czujnikiem zbliżeniowym zbudowanym na elementach tranzystorowych i połączonym z przekątnikiem elektromagnetycznym i zasilaczem prądu, reagującym na te wszystkie ciała, w którym mogą indukować się prądy wirowe, a które z pewnej, wystarczająco dużej odległości pogarszają o tyle dobroć obwodu drgającego w generatorze czujnika, że „zrywają” drgania elektryczne, znamienne tym, że ma w czujniku ogólnie znany tranzystorowy generator samowzbudny (B1) w układzie Meissnera, połączony - poprzez tranzystorowy układ detekcyjno-dopasowujący (B2) - ze znanym tranzystorowym przekątnikiem (B3) o sprzężeniu zwrotnym szeregowym (przerzutnikiem).

21c

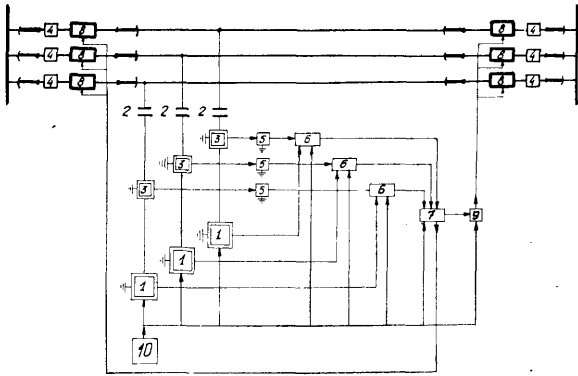
(P. 146589)

2.03.1971.

Politechnika Częstochowska Instytut Elektroenergetyki, Częstochowa, (Kazimierz Cieśliewicz).

Sposób zabezpieczania sieci elektroenergetycznych zwłaszcza najwyższych napięć przed skutkami zwarć, znamienne tym, że do fazy poszczególnych układów sieci wysyła się sygnały wysokiej częstotliwości nośnej, modulowanej rytmicznie impulsami o częstotliwości akustycznej lub o częstotliwości akustycznej przerywanej w sposób rytmiczny w czasie, przy czym do każdej fazy wprowadza się inną częstotliwość nośną i akustyczną i w chwili zwarcia sieci odbiera się sygnały tej częstotliwości w miejscu ich nadania.

Układ zabezpieczania sieci sposobem według zastrz. 1 i 2 zawierający nadajniki i odbiorniki sygnałów wysokiej częstotliwości, dławiki sprzęgające i zaporowe, kondensatory oraz człon wyłączający znamieny tym, że nadajniki (1) poprzez uzwojenia wyjściowe dławików sprzęgających (3), uzwojenie wejściowe dławików sprzęgających (5) i kondensatory (2) połączone są z każdą fazą, a uzwojenia wyjściowe dławików sprzęgających (5) połączone są z obwodami wejściowymi wysokiej częstotliwości odbiorników (6), natomiast obwody wyjściowe prądu stałego nadajników (1) połączone są z obwodami wejściowymi odbiorników (6), które połączone są z członem wyłączającym (7) połączonym bezpośrednio z wyłącznikami mocy (8) oraz poprzez łącze (9) z wyłącznikami mocy (8) na przeciwległym końcu linii przy czym nadajniki (1) odbiorniki (6), człon wyłączający (7) oraz łącze (9) zasilane są prądem stałym z niezależnego źródła prądu (10).

21c

(P. 146598)

2.03.1971.

Zakłady Konstrukcyjno-Mechanizacyjne Przemysłu Węglowego, Gliwice, (Eugeniusz Kania, Marian Gładysz, Franciszek Szczucki, Marek Hefczyk).

Regulowany napęd elektryczny górniczej ładowarki, znamieny tym, że jest wyposażony w silniki (1, 2) prądu stałego i w urządzenie (9) o regulowanym napięciu do ich zasilania, połączone do kopalnianej sieci prądu przemiennego.

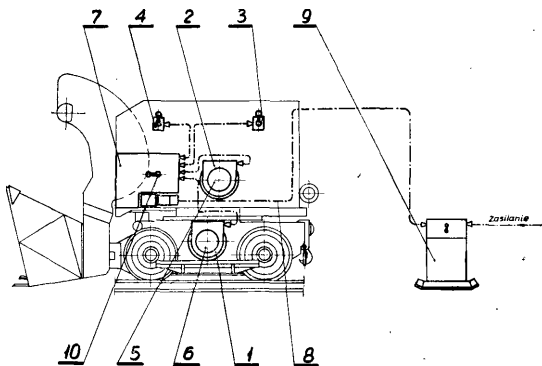

Fig 1

21c

(P. 146721)

6.03.1971.

Instytut Elektrotechniki, Warszawa, (Zdzisław Stefankiewicz).

Przekaznik do układów rozruchowych silników elektrycznych prądu stałego zawierający tranzystorowy przerzutnik z elektromagnetycznym członem wykonawczym i układ stabilizujący napięcie z diodą Zenera, znamieny tym, że do wejścia przerzutnika przyłączone są dwa obwody sterujące, z których pierwszy

składający się z szeregowo połączonych kondensatora (5) i opornika (6) przyłączony jest do dodatniego zacisku wejściowego przełącznika, a drugi złożony z diody półprzewodnikowej (8) i opornika nastawczego (7) ma dwa zaciski wejściowe połączone z końcami opornika nastawczego.

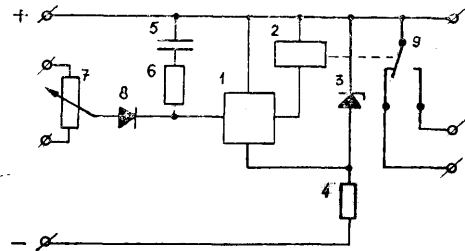

Fig. 1

21c

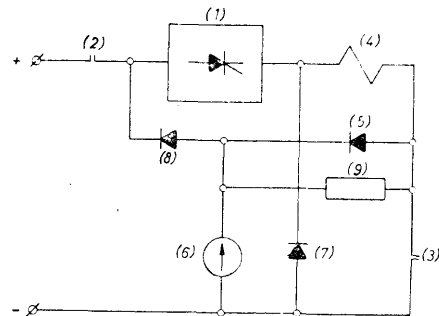
(P. 146734)

8.03.1971.

Pierwszeństwo: 4.04.1970 - Czechosłowacja.

CKD Praha oborový podnik, Praga, Czechosłowacja, (Antonín First).

Układ połączeń przełącznika tyrystorowego dla ruchu i hamowania dynamicznego składający się ze stycznika jazdy, przełącznika tyrystorowego, silnika szeregowo-bocznikowanego oraz diody zerowej dołączonej do źródła zasilania, znamieny tym, że pomiędzy uzwojeniem wzbudzącym (4) silnika i jego twornikiem (6) jest włączony równoległy układ złożony z opornika hamowania (9) i pierwszej diody (5) włączonej w kierunku przewodzenia prądu jazdy oraz, że pomiędzy tą pierwszą diodą (5) a twornikiem silnika (6) podłączona jest gałąź zawierająca drugą diodę (8) włączoną w kierunku przewodzenia do przewodu łączącego przełącznik tyrystorowy (1) ze źródłem zasilania, przy czym równoległe do twornika silnika (6) oraz pierwszej diody (5) przyłączony jest stycznik hamowania (3).

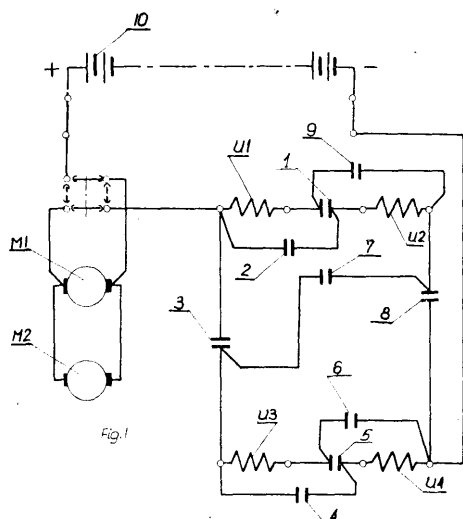
21c

(P. 147512)

13.04.1971.

Huta Stalowa Wola, Przedsiębiorstwo Państwowe, Stalowa Wola, (Adam Kopyta, Jan Szczepaniak, Jan Krakowski).

Układ bezoporowego rozruchu silników trakcyjnych prądu stałego z zastosowaniem styczników i sterownika, znamieny tym, że składa się ze styczników (1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9), których główne styki połączone są z początkami i końcami dzielonych uzwojeń szeregowych wzbudzenia (U1, U2, U3 i U4) silników (M1 i M2) w układzie przełączającym uzwojenia (U1, U2, U3, U4) szeregowo, szeregowo-równoległe i równoległe poprzez sterownik (11) wyposażony w przełączniki połączone z cewkami styczników (1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9), przy czym przełączenie uzwojeń (U1, U2, U3 i U4) silników (M1 i M2) odbywa się według ustalonego programu.

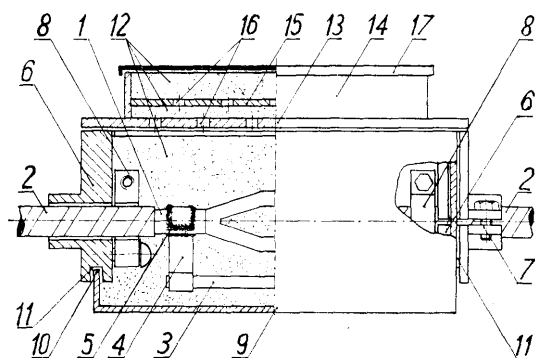
21c

(P. 147753)

24.04.1971.

Zakłady Konstrukcyjno-Mechanizacyjne Przemysłu Węglowego, Gliwice, (Zenon Tabaczyński, Jerzy Wajdowicz).

Przeciwwybuchowa mufa kablowa z osłoną piaskową przeznaczona do łączenia kabli i przewodów elektrycznych w pomieszczeniach niebezpiecznych pod względem wybuchowym, szczególnie w podziemiach kopalń, znamienna tym, że ma kadłub (9) kształtu zbliżonego do cylindra, którego części boku i części den są wycięte tworząc jeden otwór, oraz ma wpusty kablowe (6) zamocowane w wycięciach den przez usunięcie z góry i wypełniające te wycięcia i posiada podziurkowaną pokrywę (13) zamykającą wycięcie boku cylindra stanowiącą jednocześnie główny ekran, nad którym, równoległe do niego jest umieszczony w rezerwuarze (14) piasku co najmniej jeden ekran dodatkowy (15) z dziurami (16) przesuniętymi względem dziur (16) tego ekranu głównego (13), a ponadto zawiera wewnątrz obudowy obwód (3) mostkujący powłokę (1) łączonych kabli (2), którego zestyk z powłoką (1) jest zabezpieczony przed utlenianiem i korozją przez uszczelnienie warstwą (5) chemoutwardzalnego kitu, najkorzystniej epoksydowego, nałożoną na powłokę (1) i końcówkę (4) tego obwodu mostkującego (3) wzdluz jej krawędzi.

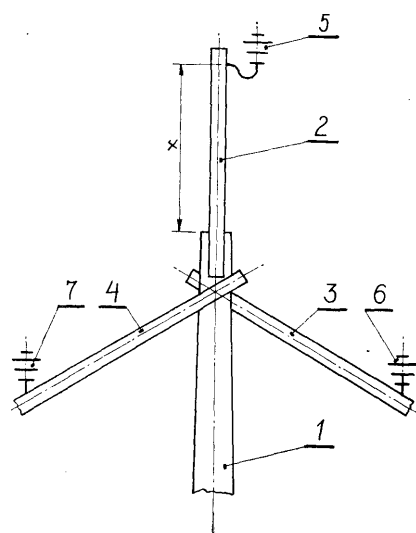
21c

(P. 148715)

29.05.1971.

Politechnika Gdańska, Gdańsk, (Stanisław Szpor).

Głowica słupa elektroenergetycznego, znamienna tym, że posiada trzy pręty fazowe (2, 3, 4) wykonane z materiału izolacyjnego rozmieszczone w przybliżeniu po przekątnych trójkąta równobocznego.

21c

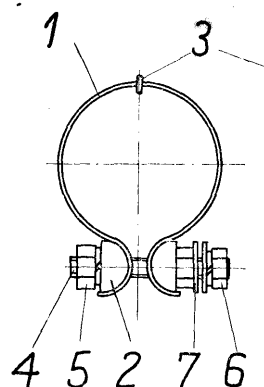
(P. 147868)

29.04.1971.

Centralne Biuro Konstrukcyjne Przemysłu Taboru Kolejowego, Poznań, (Aleksander Płatkiewicz, Jerzy Wołczyk).

Opaska zaciskowa opornika do podłączenia przewodów elektrycznych, znamienna tym, że obydwie końce opaski (1) mają otwory owalne dla śruby (4) zaciskającej opaskę i odgięte są na zewnątrz w kształcie półwalcowym, dopasowanym do podkładek półwalcowych (2) dociśniętych nakrętkami (5), przy czym na jednym końcu śruby (4) umieszczone są dwie podkładki (7) i nakrętka (6) zaciskająca przewód elektryczny na opasce.

Fig. 1

21c

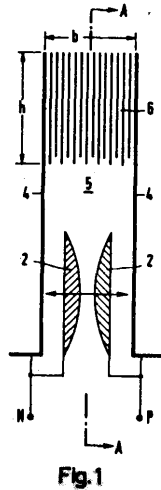
(P. 148650)

7.06.1971.

Pierwszeństwo: 13.06.1970 - Niemiecka Republika Federalna.

Siemens Aktiengesellschaft, Berlin Zachodni i Monachium, NRF, (Bertold Berberich).

Łącznik elektryczny z komorą gaszącą, w której umieszczone są zestyki poruszające się względem siebie, między którymi tworzy się łuk elektryczny, przy czym komora zamknięta jest w poprzek do kierunku poruszania się zestyków za pomocą materiału izolacyjnego i jest wyposażona w blachy gaszące, naprzeciw którym po fragmentach przewodzących ściany komory zostaje skierowany łuk, znamienny tym, że przekrój przynajmniej jednej części kanału gaszącego (5) pomiędzy zestykami (2) i blachami gaszącymi (6), w poprzek kierunku poruszania się zestyków (2) oraz w poprzek płaszczyzny poruszania się łuku, ma kształt dysy.

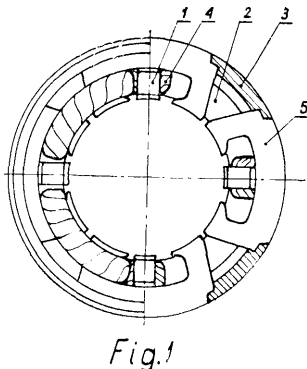
21d¹

(P. 146594)

2.03.1971.

Warszawskie Zakłady Maszyn Elektrycznych „WAMEL”, Warszawa, (Julian Walewski).

Stojan maszyny prądu stałego zwłaszcza o zmniejszonym oddziaływaniu twornika z biegunami komutacyjnymi, znamienny tym, że bieguny komutacyjne (1) połączone są z jarzmem biegunów komutacyjnych (2), które jest umieszczone wewnątrz stojana.

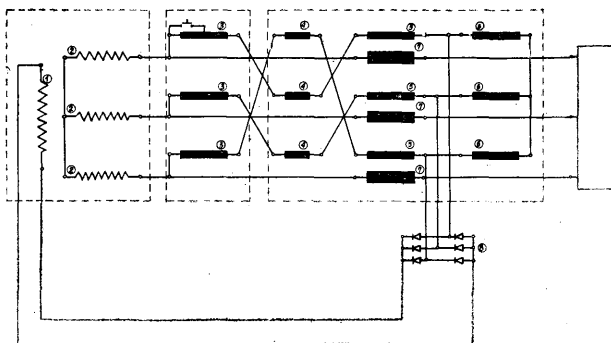
21d²

(P. 146596)

2.02.1971.

Warszawskie Zakłady Maszyn Elektrycznych „WAMEL”, Warszawa, (Stanisław Czerwiński).

Trójuzwojeniowy transformator do układu kompaundacji fazowej trójfazowych prądnic synchronicznych, znamienny tym, że jego uzwojenia pierwotne są połączone w zygzak bez skojarzenia faz.

21d²

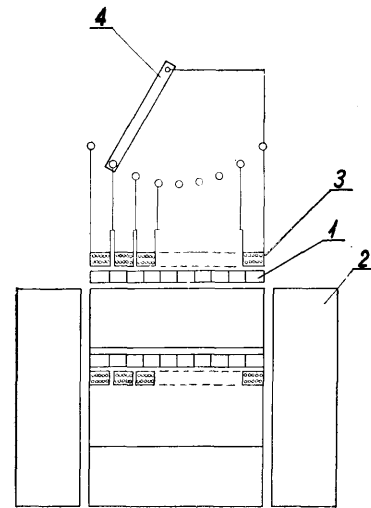
(P. 146700)

5.03.1971.

Patent dodatkowy do patentu nr P. 138398

Instytut Spawalnictwa, Gliwice, (Stefan Spychalski, Józef Nitka).

Dławik o sterowanej indukcyjności, składający się z rdzenia magnetycznego, uzwojenia roboczego oraz uzwojenia dodatkowego sterującego, posiadającego pewną ilość sekcji, zwieranych przełącznikiem wielo pozycyjnym dla wysterowania strumienia magnetycznego rozproszenia drogą zmiany sprzężenia magnetycznego pomiędzy obwodem roboczym a dodatkowym dławika, uzyskanej dzięki różnym usytuowaniom geometrycznym sekcji zwieranej względem uzwojenia roboczego według patentu nr P. 138398, znamienny tym, że robocze uzwojenie (1) jest wykonane w formie cewki cylindrycznej o przekroju dowolnym nałożonej na magnetyczny rdzeń (2), natomiast sterujące uzwojenie (3) wykonane jest z pewnej ilości cewek tarczowych połączonych ze sobą szeregowo i nałożonych na uzwojenie robocze.

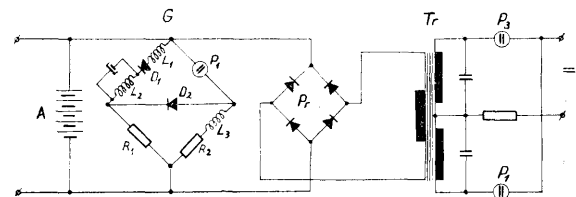
21d²

(P. 148562)

2.06.1971.

Główny Instytut Górnictwa, Katowice, (Ryszard Ostapiuk, Adam Peretiatkowicz, Roman Leśnikowski).

Przetwornik napięcia zwłaszcza do zasilania oświetlenia elektrowozów kopalnianych, zaopatrzony w transformator i prostownik, znamienny tym, że ma transformator (Tr) z wyprowadzonym środkiem uzwojenia pierwotnego oraz generator (G) impulsów prostokątnych połączony równolegle z jednej strony do akumulatora (A), a z drugiej strony do prostownika (Pr) przyłączonego do uzwojenia wtórnego transformatora (Tr), przy czym końce dzielonego uzwojenia pierwotnego tego transformatora (Tr) przyłączone są wspólnym zaciskiem wejściowym do zasilającej sieci prądu stałego poprzez zestyki kontaktorów (P₁ P₃) generatora (G).

21e

(P. 148567)

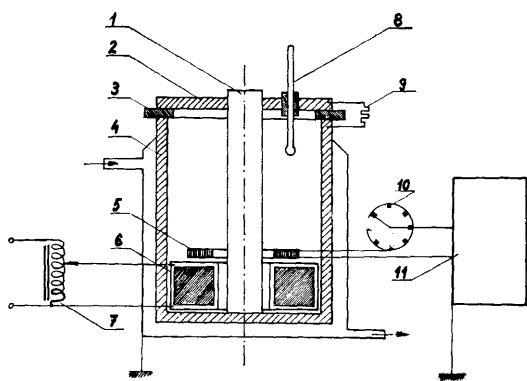
1.06.1971.

Instytut Metali Nieżelaznych, Gliwice, (Edward Waniewski, Wojciech Koć).

Sposób pomiaru indukcji magnetycznej w zakresie temperatur od minus 40°C do plus 80°C, znamienny

tym, że na pierścieniową próbkę z materiału magnetycznego lub termomagnetycznego o wewnętrznej średnicy co najmniej 22 mm i grubości od 0,5 do 1 mm nawija się od 50 do 100 zwojów drutu nawojowego o średnicy od 0,1 do 0,2 mm, po czym nakłada się ją na niemagnetyczny pręt przewodzący, przez który przepuszcza się prąd przemienny o regulowanym natężeniu w zakresie od 20 miliamperów do 1000 amperów a następnie mierzy się napięcie na uzwojeniu próbki i przelicza na wartość indukcji.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1, znamiennie tym, że posiada termostaticzny zbiornik korzystnie walcowy o podwójnych ścianach i do dna wewnętrznej części tego zbiornika przytwierdzony jest pręt do którego rozłącznie przymocowana jest pokrywa odizolowana od ścian zbiornika za pomocą dielektrycznej przykładki, przy czym pokrywa ta połączona jest ze ścianami zbiornika za pomocą opornika odporności od 0 do 0,5 omów a na pręt w pobliżu dna zbiornika nasadzone jest uzwojenie zawierające od 300 do 600 zwojów drutu nawojowego o średnicy od 0,6 do 1 mm nawinięte na pierścieniowym rdzeniu z blachy transformatorowej o przekroju od 15 do 30 cm² oraz uzwojenie zawierające od 1000 do 10 000 zwojów drutu nawojowego o średnicy od 0,1 do 0,2 mm na pierścieniowym rdzeniu z materiału dielektrycznego o przekroju od 0,5 do 4 cm² stanowiące czujnik natężenia pola magnetycznego.

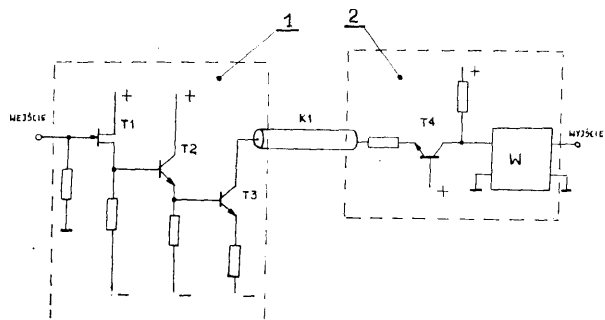

21e (P. 148575)

2.06.1971.

Zakład Doświadczalny Aparatury Elektronicznej przy Zakładach Radiowych im. M. Kasprzaka, Warszawa, (Ryszard Wojno, Jerzy Bujanowski).

Układ sondy czynnej, zawierający na wejściu tranzystor polowy, znamiennie tym, że składa się z połączonych ze sobą kablem współosiowym (K1) części sondującej 1, której stopień wyjściowy stanowi dolny tranzystor kaskody (T3) i części wzmacniającej (2), której stopień wyjściowy stanowi górny tranzystor kaskody (T4).

21e (P. 148600)

31.05.1971.

Instytut Automatyki Systemów Energetycznych, Wrocław, Polska (Miłosz Korzonek).

Elektroniczny woltomierz statystyczny, przeznaczony do bieżącej klasyfikacji napięcia zmiennego w zależności od jego wielkości i czasu trwania, znamiennie tym, że zawiera dowolną ilość równolegle połączonych ze sobą elektronicznych bloków (1) określonych klas i taką samą ilość liczników (2) oraz połączony z blokami (1) impulsator (3), przy czym w skład poszczególnego bloku (1) wchodzi kolejno połączone ze sobą komparator (4), wzmacniacz (5), układ formujący (6), uniwbator (7), filtr (8) i wzmacniacz mocy (9), komparator (4) zaś zbudowany jest z prostującej diody (10), potencjometru (11), diody (12) Zenera i opornika (13).

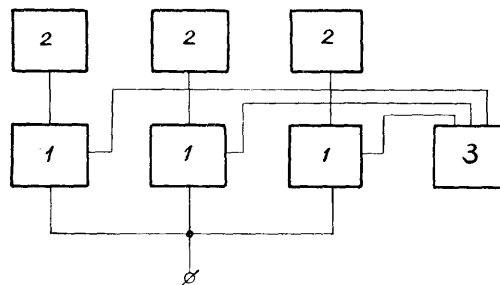

Fig. 1

21e

(P. 148656)

2.06.1971.

Instytut Badań Jądrowych, Warszawa, (Józef Kalisz).

Układ do sortowania elementów półprzewodnikowych, zwłaszcza tranzystorów, według: wielkości czasów przełączeń, znamiennie tym, że wyjście generatora impulsów prostokątnych (1) jest połączone z dyskriminatorem (3) początku impulsu wzorcowego na diodzie tunelowej (11) spolaryzowanej w kierunku przewodzenia, której katoda jest załączona na masę, a anoda jest załączona poprzez opornik regulowany (17) do dodatniego źródła zasilania, ponadto kolektor tranzystora (14) badanego załączonego obwodem bazy na wyjście generatora (1) jest połączony z szybkim dyskriminatorem (5) włączenia na diodzie tunelowej (13), której anoda jest połączona na masę a katoda poprzez opornik regulowany (15) jest połączona z ujemnym źródłem zasilania, przy czym jedno wejście układu bramkującego (25) zakończonego poprzez układ bistabilny (26) układem sygnalizacji pozytywnej (27) jest połączone poprzez wzmacniacz i układ formujący (9) z szybkim dyskriminatorem (5) włączenia, a drugie wejście układu bramkującego jest połączone poprzez wzmacniacz i układ formujący (7) z dyskriminatorem (3) początku impulsu wzorcowego z generatora impulsów prostokątnych (1) przy czym wyjście układu bistabilnego (26) jest załączone na negujące wejście dodatkowego układu bramkującego (29), którego drugie wejście jest załączone poprzez układ opóźniający (28) na wyjście układu formującego (9) dającego przywiązanie czasowe do momentu włączania badanego tranzystora, a wyjście układu bramkującego (29) jest zakończone poprzez dodatkowy układ bistabilny (30) układem sygnalizacji negatywnej (31). natomiast przy sortowaniu tranzystorów według wielkości czasów wyłączania wyjście generatora impulsów prostokątnych (1) jest połączone z szybkim dyskriminatorem (6) wyłączenia na diodzie tunelowej (20) o katodzie połączonej z masą i anodzie załączonej o dodatniego źródła zasilania poprzez opornik regulowany (23) przy czym jedno wejście układu bramkującego (32) zakończonego poprzez układ bistabilny (33) układem sygnalizacji pozytywnej (34) jest połączone poprzez wzmacniacz i układ formujący (10) z szybkim dyskr-

minatorem wyłączania (6), a drugie wejście układu bramkującego (32) jest połączone poprzez wzmacniacz z układem formującym (8) z dyskriminatorem (4) końca impulsu wzorcowego z generatora impulsów prostokątnych (1) przy czym wyjście układu bistabilnego (33) jest załączone na negujące wejście dodatkowego układu bramkującego (36), którego drugie wejście jest włączone poprzez układ opóźniający (35) na wyjście układu formującego (10) dającego przywiązanie czasowe do momentu wyłączenia badanego tranzystora, a wyjście układu bramkującego (36) jest zakończone poprzez dodatkowy układ bistabilny (37) układem sygnalizacji negatywnej (38).

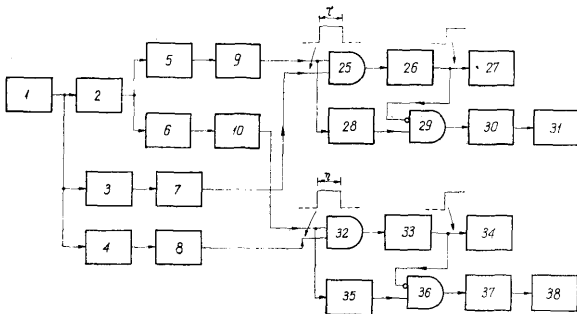

Fig. 1

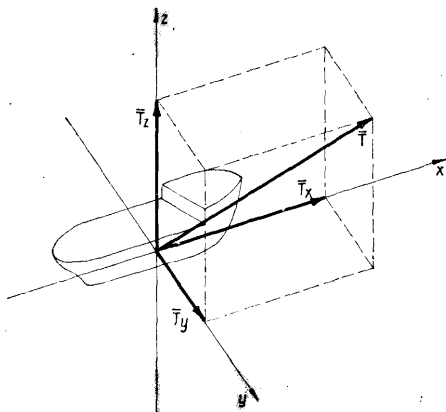
21g

(P. 147849)

29.04.1971.

Politechnika Gdańska Instytut Elektrotechniki Morskiej i Przemysłowej, Gdańsk, (Lech Gawęcki).

Sposób regulacji sil magnetomotorycznych uzwojeń kompensujących namagnesowanie okrętów, znamienny tym, że za pomocą trzech czujników pomiarowych mierzy się bezpośrednio rzeczywiste wartości składowych ziemskiego pola magnetycznego działających w kierunku osi głównych okrętu wzdłużnej, poprzecznej i pionowej, a następnie steruje się poprzez układy wzmacniające wartości prądów odpowiednich uzwojeń kompensujących namagnesowanie okrętu, tak aby prąd uzwojenia kompensującego indukowane namagnesowanie wzdłużne okrętu był liniowo zależny od wartości skalarnej składowej ziemskiego pola magnetycznego działającej w osi wzdłużnej okrętu i prąd uzwojenia kompensującego indukowane namagnesowanie poprzeczne okrętu był liniowo zależny od wartości skalarnej składowej ziemskiego pola magnetycznego działającej w osi poprzecznej okrętu oraz prąd uzwojenia kompensującego indukowane namagnesowanie pionowe okrętu był liniowo zależny od wartości skalarnej składowej ziemskiego pola magnetycznego działającej w osi pionowej okrętu.

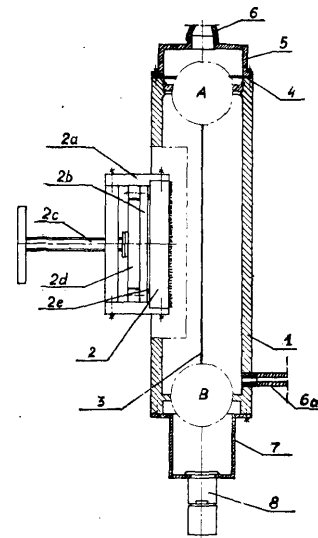
21g

(P. 147888)

30.04.1971.

Wojskowa Akademia Techniczna im. Jarosława Dąbrowskiego, Warszawa, (Ryszard Jan Krupa).

Radiometryczny licznik promieniowania jonizującego, znamienny tym, że część powierzchni bocznej katody stanowi płaszczyznę styczną do wewnętrznej cylindrycznej powierzchni katody, w której to części znajduje się otwór najkorzystniej kołowy o średnicy nie większej od 0,75 średnicy wewnętrznej katody, zaś długość wewnętrznej cylindrycznej katody wynosi nie mniej niż 1,5 jej średnicy wewnętrznej, która to katoda posiada wymienną wkładkę okienkową lub szufladkowy zmieniacz próbek lub też jednocześnie wkładkę okienkową i szufladkowy zmieniacz próbek, a anoda licznika połączona jest jednym swym końcem z katodą za pomocą próżniuszczelnego złącza kołnierzewego lub samozaklinowującego się stożka.

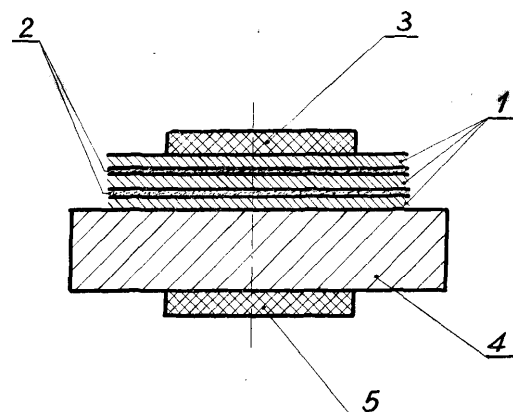
21g

(P. 247911)

30.05.1971.

Okręgowy Dozór Techniczny, Poznań, (Władysław Michnowski, Marek Wiewiórski).

Filtr śródpłypustowy częstotliwości drgań ultradźwiękowych, znamienny tym, że składa się z szeregu złączonych ze sobą płytek (1) i warstw (2) wykonanych z dwóch lub więcej materiałów o różnej impe-

dancji akustycznej ułożonych na przemian tak, aby sąsiadujące płytki (1) i warstwy (2) miały odmienną impedancję akustyczną, a grubość poszczególnych płytek (1) i warstw (2) jest dobrana w zależności od długości fal ultradźwiękowych tak, aby stanowiła połowę długości fali.

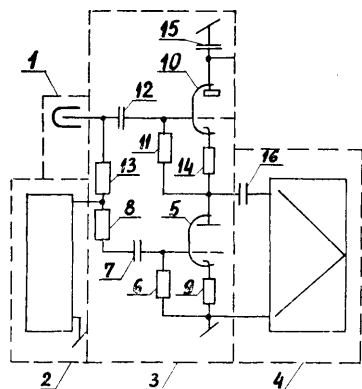
21g

(P. 147913)

30.05.1971.

Wojskowa Akademia Techniczna im. Jarosława Dąbrowskiego, Warszawa, (Marian Jozanis, Ryszard Jan Krupa, Mieczysław Lipka).

Układ wejściowy przedwzmacniacza, stosowany w spektrometrii, zwłaszcza przy badaniach sygnałów z proporcjonalnych detektorów promieniowania jonizującego, zbudowany z dwóch lamp z których jedna nazwana dalej dolną posiada siatkę sterującą podłączoną do masy przez rezystor, a katodę podłączoną do masy bezpośrednio lub przez rezystor, natomiast siatka górnej lampy podłączona jest przez kondensator do źródła sygnałów użytecznych, które stanowi proporcjonalny detektor promieniowania jonizującego i jednocześnie przez ten sam kondensator i rezystor do źródła wysokiego napięcia, a siatki dolnej lampy jest podłączona do źródła wysokiego napięcia przez kondensator i rezystor, natomiast obciążenie, które stanowi na przykład stopień wzmacniający, włączone jest pomiędzy masę i dowolny punkt układu znajdujący się między anodą dolnej lampy a katodą górnej lampy.

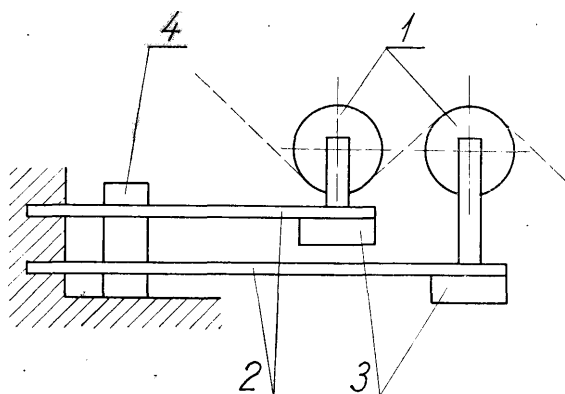
21g

(P. 147979)

6.05.1971.

Politechnika Gdańska, Gdańsk, (Janusz Staniszewski).

Urządzenie do kompensacji naprężeń dynamicznych przy nawijaniu nieokrągłych cewek elektrycznych, zawierające układ rolek prowadzących przewód nawojowy, znamienne tym, że rolki zawieszono na elementach sprężystych, przy czym częstotliwości drgań własnych rolek są dobrane do prędkości obrotowej nawijania w ten sposób, że każda kolejna rolka ma częstotliwość drgań własnych równą częstotliwości kolejnej harmonicznej siły dynamicznej.

21g

(P. 148564)

2.06.1971.

Instytut Badań Jądrowych, Warszawa, (Henryk Wincl, Roman Bargiel, Roman Kuczara, Stanisław Grabowski, Ryszard Henrych).

Sposób badania procesów jonowo-cząsteczkowych, w którym wprowadza się substancję badaną do komory jonizacyjnej ze szczeliną wyjściową jonów, poddaje się jonizacji, znamienne tym, że w obszarze jonizacji przylegającym do szczeliny wyjściowej jonów zmienia się rozkład energetyczno-przestrzenny elektronów w warunkach pozbawionych zewnętrznego pola magnetycznego i analizuje się wychodzącą ze szczeliny wiązkę jonów za pomocą analizatora mas.

Urządzenie do wykonywania sposobu według zastrz. 1, znamienne tym, że spektrometr masowy wyposażony jest w komorę jonizacyjną (1) ze zmiennym gradientem pola elektrycznego w warunkach pozbawionych pola magnetycznego.

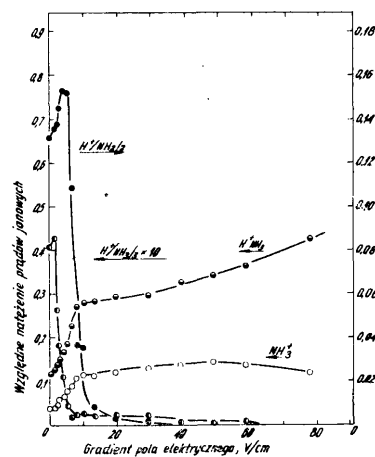

Fig.1

21g

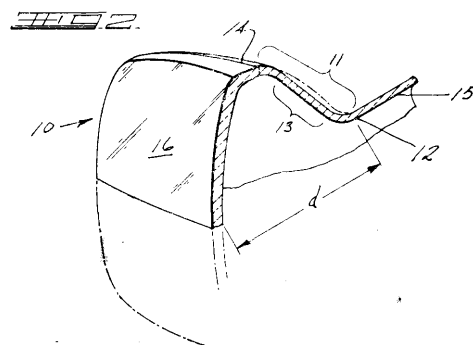
(P. 148578)

2.06.1971.

Pierwszeństwo: 8.06.1970 - Stany Zjednoczone Ameryki.

Owens - Illinois, Inc, Toledo, USA, (James Aloysius Logue).

Bańka kineskopu o dużym kącie odchylenia posiadająca oś długą i krótką i mająca postać korpusu szklanego zawierającego ekran połączony z lejkiem, którego szeroki koniec jest w przybliżeniu prostokątny, a mniejszy koniec jest połączony z obszarem jarznowym, znamienne tym, że lejek posiada płaskie ściany boczne znajdujące się na przeciwnych krańcach krótkiej osi, przy czym te ściany boczne mają kształt w przybliżeniu trójkątny i są gładko połączone z pozostałą krzywoliniową częścią lejka.

21g

(P. 148670)

8.06.1971.

Zakłady Podzespołów Radiowych „Miflex”, Kutno, (Krystyna Chojnowska, Henryk Rutowicz, Janusz Żak).

Sposób uzyskania żadanego temperaturowego współczynnika pojemności dla kondensatorów zwijkowych polistyrenowych o małym rozrzucie wartości średniej wykonanych z folii polistyrenowej zorientowanej przez obróbkę termiczną zwijek, znamienny tym, że zapiekanie przeprowadza się w temperaturze powodującej skurcz wzdłużny folii w czasie 4—30 godzin.

21g (P. 148671) 8.06.1971.

Zakłady Podzespołów Radiowych, Kutno, (Lech Bernaciak, Ireneusz Zimny).

Sposób uzyskania wysokiej odporności na działanie wilgoci kondensatorów polistyrenowych otwartych przez obróbkę termiczną, znamienny tym, że zwijki kondensatorów zapieka się w temperaturze 90—97°C w czasie od 15-30 godzin.

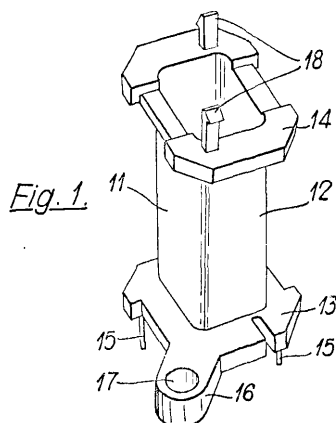
21g (P. 155696) 31.05.1972.

Pierwszeństwo: 15.06.1972 - Wielka Brytania.

Plessey Hande 1 Und Investments A.G., Zug, Szwajcaria (A. J. Dennis, J. J. Mather).

Przełącznik elektromagnetyczny, zawierający wydrążony szkielet uzwojenia z usytuowaną na jednym końcu szkieletu podstawą z otworami, która zasadniczo zamyka wydrążenie szkieletu od strony tego końca i przynajmniej jeden zestyk rurkowy z zasadniczo cylindryczną bańką i z osiowo występującym wyprowadzeniem zestyku wystaje przez otwór w podstawie, znamienny tym, że ma pokrywę z otworami, połączoną rozłącznie ze szkieletem (11) na końcu szkieletu przeciwnym do podstawy (13), przy czym pokrywa ma profilowaną kolumnę (24), która wchodzi w wydrążenie szkieletu (11) i podpira zestyk rurkowy w tym wydrążeniu, przy czym drugie wyprowadzenie zestyku wystaje przez wycięcie (22) pokrywy.

Macierz przełączników elektromagnetycznych z zestykami rurkowymi, zawierająca przełączniki, z których każdy ma przynajmniej jeden zestyk rurkowy z zasadniczo cylindryczną bańką i z pierwszym i drugim wyprowadzeniem wystającymi odpowiednio z pierwszego i drugiego końca bańki, płytkę izolacyjną, wspierającą przełączniki w wierszach i kolumnach, przy czym ich zestyki są zasadniczo prostopadłe do płytki, ścieżki wierszowe na płytce połączone z pierwszymi wyprowadzeniami zestyków i dyskretne przewody kolumnowe, połączone z drugimi wyprowadzeniami zestyków, przy czym każdy przewód kolumnowy jest wygięty tak, że jego część końcowa jest zasadniczo prostopadła do płytki wspierającej przełączniki, znamiennie tym, że ma przynajmniej jedną izolacyjną ściankę prowadzącą (61), wspartą u swej podstawy przez płytkę (41) wspierającą przełączniki i usytuowaną zasadniczo prostopadłe do tej płytki (41), przy czym ścianka ta ma przynajmniej jeden kanał prowadzący (63), przebiegający od szczytu do podstawy ścianki (61), przeznaczony do umieszczenia w nim części końcowej (54) przewodu kolumnowego (51).

21h (P. 150475) 13.09.1971.

Instytut Techniki Ciepłej, Łódź, Polska (Stefan Nowakowski, Janusz Błażejewski).

Elektryczny układ grzewczy do grzania cieczy w zbiornikach ciśnieniowych, zwłaszcza stabilizatorach ciśnienia elektrowni jądrowych, znamienny tym, że ma dwuczęściową głowicę składającą się z części tulejowo-kołnierzowej (1) i części sitowej (2), w której są osadzone grzałki elektryczne (3), przy czym część tulejowo-kołnierzowa (1) jest przyspawana stroną kołnierzową do ściany zbiornika (4).

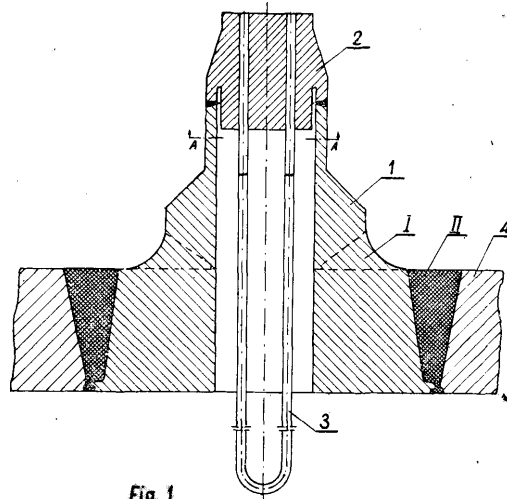

Fig. 1

21h (P. 151026) 14.10.1971.

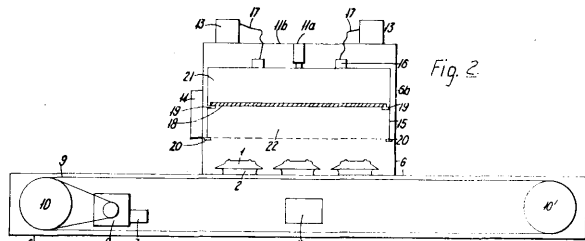
Pierwszeństwo: 21.10.1970 - Francja.

International Standard Electric Corporation Nowy York, Stany Zjednoczone Ameryki, (Bernard Lucien, Desiré Hallier, Jean Louis Coquet).

Sposób mikrofalowego suszenia wstępnego ukształtowanych półwyrobów ceramicznych umieszczonych na formach, lub w formach w komorze grzejnej, która w swej górnej części jest wyposażona w co najmniej jedno źródło energii mikrofalowej, znamienny tym, że półwyroby umieszcza się na dnie komory głównej o metalowym stropie i o metalowych ścianach bocznych, która jest podzielona za pomocą ścianki przepuszczalnej dla mikrofal tak, że w dolnej części komory głównej wydzielona jest druga komora o objętości V w ten sposób, że jest ona oddzielona szczelnie od górnej części komory głównej i jest prawie szczelna dla powietrza w celu zapobieżenia ucieczce pary wodnej, następnie w komorze głównej umieszcza się źródło mikrofalowe znajdujące się ponad i odsunięte od tej ścianki rozdzielającej, po czym półwyroby ogrzewa się w tej komorze za pomocą promieniowania mikrofalowego przez określony czas w dwóch następujących po sobie fazach, przy czym w pierwszej fazie ogrzewanie półwyrobów dokonuje się przez napromieniowywanie za pomocą energii mikrofalowej o pierwszym natężeniu wybranym w ten sposób, aby podnieść temperaturę tych półwyrobów od temperatury początkowej do temperatury t_s , przy której objętość V wspomnianej drugiej komory zostanie napełniona nasyconą parą wodną, która zapobiega szybkiemu wysuszeniu powierzchniowych warstw półwyrobu, a w drugiej fazie nadal ogrzewa się półwyroby przez napromieniowywanie ich za pomocą energii mikrofalowej o natężeniu drugim, które jest niższe od pierwszego natężenia i które jest wybrane tak, aby utrzymać niezmienną temperaturę półwyrobów tak długo, jak długo para wodna odprowadzana z półwyrobów skrapla się na chłodniejszych niż półwyroby powierzchniach w drugiej komorze, następnie komora jest otwierana w celu wyładowania półwyrobów.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1-2, znamiennie tym, że komora grzejna posiada dno,

na którym umieszcza się półwyroby do wysuszenia oraz obudowę komory głównej (15) o metalowych ścianach i stropie, która jest zamocowana w sposób umożliwiający unoszenie jej ponad dno, przy czym obudowa komory głównej jest podzielona przez ściankę rozdzielającą (18) wykonaną z materiału przepuszczającego promieniowanie mikrofalowe w ten sposób, że w dolnej części jest wydzielona druga komora (22), która jest prawie szczelna dla pary wodnej z ogrzanych półwyrobów, oraz tym, że źródło mikrofalowe (16) posiada jedną, lub więcej jednostek wypromieniowujących, które są umieszczone w górnej części komory głównej na zewnątrz tych części ścian, które ograniczają komorę, a objętość V dla pary wodnej w tej drugiej komorze (22) może być wybierana i doregulowywana w zależności od objętości suszonych półwyrobów i od temperatury t_s , w której następuje odparowanie wody w ten sposób, że w pierwszym odcinku czasu para nasycona wypełnia wspomnianą objętość V do tego stopnia, że zapobiega to szybkiemu wysuszeniu górnych warstw półwyrobów i że w drugim odcinku czasu, w którym nadal doprowadzane jest ciepło, nadmiar pary kondensuje się na chłodnych częściach wewnątrz drugiej komory tak, że przy końcu procesu suszenia ilość nasyconej pary wodnej i ilość kondensatu zawartego w objętości V odpowiada z góry określonej objętości wody, którą należało odparować z półwyrobów.

21k9

(P. 147782)

26.04.1971.

Pierwszeństwo: 6.05.1970 - NRF.

Varta Aktiengesellschaft, Frankfurt n/Menem, NRF, (Hans Georg Lindenberg, Siegfried Prause).

Maszyna do wytwarzania zestawu płyt do akumulatorów, pracująca automatycznie i zawierająca stanowisko do osadzania luźnych zestawów płyt w dźwigarze, stanowiska do ustawiania płyt, do czyszczenia skrzydełek płytowych i do traktowania ich topnikiem i urządzenie do odlewania mostków biegunowych na skierowywanych w dół skrzydełkach płytowych jednakobiegunowych płyt elektrodowych zestawu blokowego, wykonane w postaci otwartej formy odlewniczej do określonej ilości ołowiu ciekłego, znamienna tym, że jest wyposażona w pulpit sterowniczy (2), obracający się rytmicznie wokół pionowej osi (21), na obwodzie którego umieszczone są rozdzielnie kasety (3), osadzone na końcach ramion (23), ułożyskowanych w kołach łożyskowych (24), przy czym kasety (3) posiadają postać otwartych obustronnie bloków akumulatorowych z przelotowymi szczelinami (33) w ścian-

kach działowych (32), a w szczeliny (33) są osadzone luźne zestawy płyt, natomiast kasetom (3) są przyporządkowane stanowiska robocze (A—K), urządzenia do ustawiania skrzydełek płyt elektrodowych, urządzenie do traktowania skrzydełek płytowych topnikiem i urządzenie do odlewania wszystkich łączników międzyogniowych i mostków biegunowych na zestawach płyt, przy czym jedno stanowisko robocze jest przeznaczone do wciskania poprzez kasetę (3) połączonych zestawów płyt w bloki akumulatorowe, umieszczone pod kasetą.

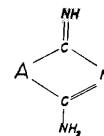
22a

(P. 139846)

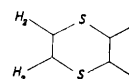
7.04.1970.

Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Przemysłu Barwników, Zgierz, Polska (Józef Mielicki, Janina Szwarz, Alina Matusiak).

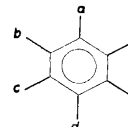
Środek do barwienia i drukowania włókien celulozowych, znamienny tym, że stanowi dobrze rozdrobnioną mieszaninę jednego lub kilku różnych związków, których jedną z postaci tautomerycznych przedstawia ogólny wzór 1, w którym A oznacza jedno z ugrupowań, przedstawionych za pomocą wzoru 2 lub za pomocą ogólnego wzoru 3, w którym wszystkie podstawniki a, b, c i d oznaczają atomy wodoru albo jeden z podstawników a, b, c i d oznacza atom chlorowca, grupę nitrową, acyloaminową lub fenyłową, a pozostałe spośród podstawników a, b, c i d oznaczają atomy wodoru albo stanowi dobrze rozdrobnioną mieszaninę soli omówionych wyżej związków, jak azotan, węglan, fosforan, octan, z trudno rozpuszczalnymi związkami metali lub takimi związkami metali, w których metal jest tak mocno związany, że nie ulega odszczepieniu w temperaturze przygotowywania i stosowania kąpieli farbiarskiej lub farby drukarskiej, wynoszącej 20—80°, ewentualnie z obojętnymi związkami nieorganicznymi lub organicznymi albo z dyspersjami lub środkami hydrotropowymi, przy czym w przypadku, gdy środek zawiera związek o ogólnym wzorze 1, w którym A oznacza ugrupowanie o ogólnym wzorze 3, w którym wszystkie podstawniki a, b, c i d oznaczają atomy wodoru, w skład środka wchodzi związek niklu lub kobaltu, a w przypadku, gdy środek zawiera związek o ogólnym wzorze 1, w którym A oznacza ugrupowanie o ogólnym wzorze 2 lub ugrupowanie o ogólnym wzorze 3, w którym jeden z podstawników a, b, c i d oznacza atom chlorowca, grupę nitrową, acyloaminową lub fenyłową, a pozostałe spośród podstawników a, b, c i d oznaczają atomy wodoru, lub gdy środek zawiera kilka różnych związków o ogólnym wzorze 1, w skład środka wchodzi związek miedzi, niklu lub kobaltu, a stosunek równoważnikowy metalu zawartego w środku do wymienionych wyżej związków, których jedną z postaci tautomerycznych przedstawia wzór ogólny 1, wynosi od 1 : 4,2 do 1 : 6.

wzór 1

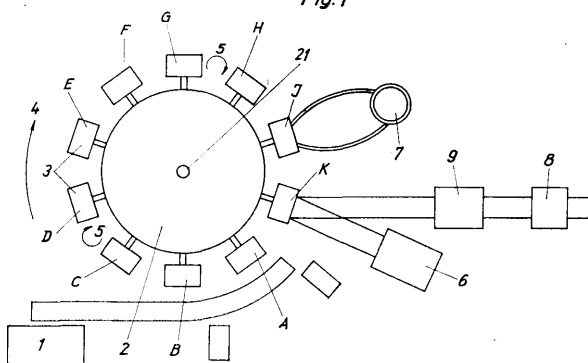

wzór 2

wzór 3

Fig. 1

22a (P. 140218) 23.04.1970.

Instytut Ciężkiej Syntezy Organicznej, Błachownia Śląska (Kazimierz Poreda, Dominik Nowak, Mieczysław Ficek, Zygmunt Hehn, Eugeniusz Motysia, Józef Goldynia).

Sposób wytwarzania środka wiążącego do druku pigmentowego na bazie wodnej dyspersji kopolimeru akrylanu butylustyrenu-metylolometakrylamidu, wodnej dyspersji dienowoakrylowej, wodnych roztworów dwumetyloloocykloetylenomocznika, gliceryny, 2-etyloheksanolu, wodnej dyspersji polioctanu winylu oraz emulsji polietylenowej, znamienny tym, że do 5—7 części wagowych wodnej dyspersji kopolimeru akrylanu butylu-atyrenu-metylolometakrylamidu wprowadza się 0,5—1 części wagowych wodnej dyspersji dienowo-akrylowej, 1—3 części wagowych wodnego roztworu dwumetyloloocykloetylenomocznika, 0,5—1,0 części wagowych wodnej dyspersji polioctanu winylu, 0,1—0,3 części wagowych gliceryny, po czym wprowadza się 0,3—1,5 części wagowych wodnej emulsji polietylenowej oraz 0,5—2 części wagowych mono lub dwumetylolomonouretanu eteru poliglikolowego spełniającego rolę stabilizatora oraz środka sieciującego i poprawiającego odporność wydruków.

22a (P. 141062) 3.06.1970.

Spółdzielnia Pracy Chemików „Xenon”, (Wiesław Józefowicz, Zdzisław Płachciński, Kazimierz Morawiec, Wiesław Wojcieszek, Waldemar Wypych, Władysław Kułński, Zofia Urbańska).

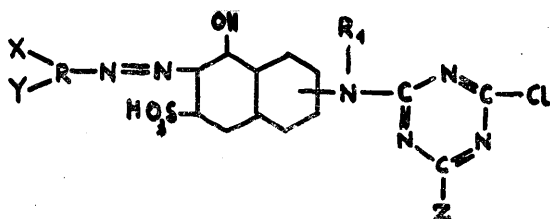
Sposób otrzymywania koncentratów pigmentowych do barwienia polietylenu, znamienny tym, że dyspergowanie pigmentów w oleju parafinowym następuje z dodatkiem substancji smarujących i dyspergujących, takich jak stearynian butylu i oleol 18, które przyczyniają się do doskonałego rozprowadzenia pigmentu w koncentracji i następnie w barwionym koncentracji polietylenie.

22a (P. 141175) 9.06.1970.

Zakłady Przemysłu Barwników „Boruta”, Zgierz (Adam Siekierzyński, Jan Zimnicki, Jerzy Granosik).

Sposób wytwarzania barwników reaktywnych o ogólnym wzorze 1, w którym R oznacza grupę aryłową, R₁ oznacza atom wodoru lub grupę alkilową, X oznacza grupę sulfonową, Y oznacza atom wodoru, atom chlorowca, grupę alkilową, oksyalkilową lub hydroksyloową, Z oznacza atom chlorowca, grupę aminową lub aryloaminową, znamienny tym, że kwasy aminonaftolosulfonowe acyluje się chlorkiem cyjanuru bez udziału środków zasadowych zobojętniających powstający ubocznie chlorowódor i utworzone produkty acetylacji sprzęga się z dwuazozwiązkami kwasów aryloaminosulfonowych w obecności trzeciorzędowych trójmetalicznych soli kwasu ortofosforowego.

Odmiana sposobu według zastrz. 1—2, znamienna tym, że produkt pierwszej kondensacji kwasów aminonaftolosulfonowych z chlorkiem cyjanuru poddaje się bezpośrednio drugiej kondensacji z aminami i następnie przeprowadza reakcję sprzęgania.

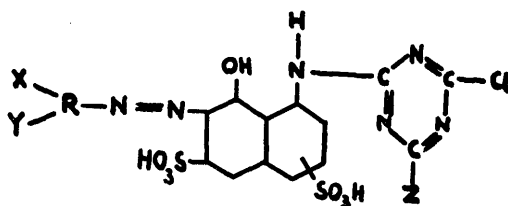
Wzór 1

22a (P. 141276) 13.06.1970.

Zakłady Przemysłu Barwników „Boruta”, Zgierz (Adam Siekierzyński, Jan Zimnicki, Jerzy Granosik).

Sposób wytwarzania barwników reaktywnych o ogólnym wzorze 1, w którym R oznacza grupę aryłową, X oznacza grupę sulfonową, Y oznacza atom wodoru, chlorowca grupę alkilową, aksyalkilową lub hydroksyalkilową, Z oznacza atom chlorowca, grupę aminową lub aryloaminową, znamienny tym, że kwasy aminonaftolosulfonowe acyluje się chlorkiem cyjanuru bez udziału środków zasadowych zobojętniających, powstający ubocznie chlorowódor i utworzone produkty acetylacji sprzęga się z dwuazozwiązkami kwasów aryloaminosulfonowych w obecności trzeciorzędowych trójmetalicznych soli kwasu ortofosforowego.

Odmiana sposobu według zastrz. 1—2, znamienna tym, że produkt pierwszej kondensacji kwasów aminonaftolosulfonowych z chlorkiem cyjanuru poddaje się bezpośrednio drugiej kondensacji z aminami i następnie przeprowadza reakcję sprzęgania.

Wzór 1

22a (P. 142090) 16.07.1970.

Zakłady Przemysłu Barwników „Boruta”, Zgierz (Stanisław Stępnik, Stanisław Michalak, Wiesław Pałuchowski, Andrzej Krzemiński).

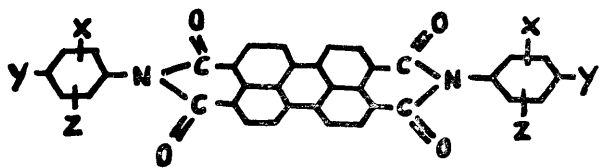
Sposób wytwarzania reaktywnej czerni azowej przez działanie solami kobaltu i chromu na produkt sprzęgania 4-nitro-2-aminofenolu z kwasem 1-amino-8-naftolo-3,6-dwusulfonowym, kondensacji z chlorkiem cyjanuru i amoniakiem, znamienny tym, że na produkt sprzęgania 4-nitro-2-aminofenolu z kwasem 1-amino-8-naftolo-3,6-dwusulfonowym działa się najpierw solami kobaltu w środowisku alkalicznym, następnie bez wydzielania produktu tej reakcji działa się solami chromu w środowisku kwaśnym, po czym wytworzony kompleks kobaltowo-chromowy barwnika azowego poddaje kondensacji z chlorkiem cyjanuru i amoniakiem.

22a (P. 142856) 25.08.1970.

Politechnika Łódzka, Łódź (Jan Kraska, Irena Truskowska).

Sposób wytwarzania N,N'-duarylodwuimidów kwasu perylenocząterokarboksylowego-3,4,9,10 o wzorze ogólnym, przedstawionym na rysunku, w którym x i z oznaczają grupy metylowe, etylowe, metoksyloowe i etoksyloowe, nitrowe, nitrylowe, arylokarboiminowe, atom chloru, bromu, fluoru i atom wodoru, zaś y oznacza grupę metylową, etylową, metoksyloową, etoksyloową, nitrową, nitrylową, arylokarboiminową, benzoiloaminową, aryloazową, fenoksyloową, aryliolową, atom chloru, bromu, fluoru lub wodoru, znamienny tym, że bezwodnik kwasu perylenocząterokarboksylowego-3,4,9,10 poddaje się reakcji kondensacji z aniliną lub jej pochodnymi zawierającymi w swej cząsteczce grupy metylowe, etylowe, metoksyloowe, etoksyloowe, nitrowe, nitrylowe, arylokarboiminowe, benzoiloaminowe, aryloazowe, fenoksyloowe, aryliolowe, atomy chloru, bromu i fluoru podstawionymi w położeniu orto, meta lub para, w środowisku chinoliny, przy użyciu chlorku tionylu, a także z dodatkiem niewielkiej ilości dwumety-

loformamidu jako katalizatora, w temperaturze 180—200°C i ciśnieniu atmosferycznym w czasie 6-14 godzin, po czym wytworzony pigment odfiltruje się i w znany sposób oczyszcza.

22a

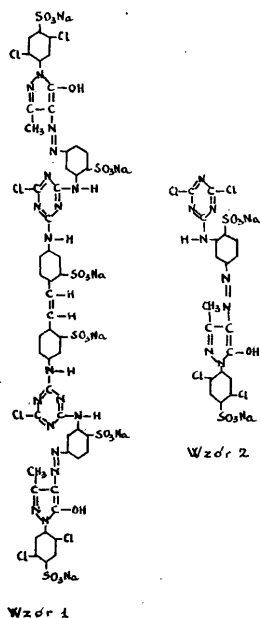
(P. 143225)

15.09.1970.

Zakłady Przemysłu Barwników „Boruta”, Zgierz (Adam Siekierzyński, Jerzy Granosik, Marian Gorczyca).

Sposób wytwarzania reaktywnej Żółci dwuazowej o wzorze 1 przez kondensację dwóch cząsteczek barwnika monoazowego dwuchlorotriazynowego o wzorze 2 z jedną cząsteczką soli sodowej kwasu 4,4'-dwuamino styłbeno-2,2'-dwusulfonowego, znamienny tym, że kondensację prowadzi się w środowisku kwaśnym, a następnie działa się roztworem fosforanu trójsodowego jako środkiem zobojętniającym i stabilizującym, a wytworzony barwnik wysala się z roztworu, odsącza i suszy.

Odmiana sposobu według zastr. 1, znamienna tym, że wytworzona zawiesina barwnika po kondensacji i stabilizacji fosforanem sodowym bez wydzielania poddaje się bezpośrednio wysuszeniu w suszarni rozpyłowej.

22a

(P. 147292)

1.04.1971.

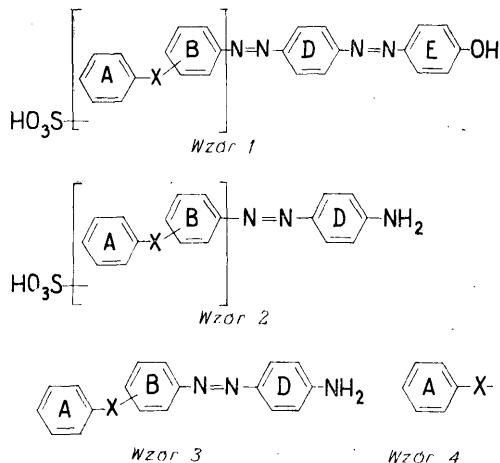
Pierwszeństwo: 3.04.1970 - Szwajcaria.

Ciba - Geigy AG, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania nowych rozpuszczalnych w wodzie barwników disazowych o ogólnym wzorze 1, w którym X oznacza atom tlenu lub siarki, każdy z pierścieni A i D może być podstawiony atomami chlorowców, niższymi rodnikami alkilowymi lub alkoksyłowymi, pierścień benzenowy B może zawierać jako podstawniki atomy chlorowców, niższe rodniki alkilowe, niższe grupy alkoksyłowe lub grupy nitrowe, a rodnik fenyłowy E może zawierać dalsze podstawniki, znamienny tym, że związek dwuazoniowy aminy o wzorze 2, w którym A, B, D i X mają wyżej podane

znaczenie, sprzęga się ze związkiem hydroksybenzenu, zawierającym ewentualnie podstawniki w pierścieniu i zdolnym do sprzęgania w pozycji p do grupy wodorotlenowej.

Odmiana sposobu według zastr. 1, znamienna tym, że związek dwuazoniowy aminy o wzorze 3, w którym A, B, D i X mają wyżej podane znaczenie, sprzęga się ze związkiem hydroksybenzenu, zawierającym ewentualnie podstawniki w pierścieniu i zdolnym do sprzęgania w pozycji p do grupy wodorotlenowej, a otrzymany produkt sprzęgania sulfonuje się.

22a

(P. 154179)

20.03.1972.

Pierwszeństwo: 18.05.1971 - Wielka Brytania.

Imperial Chemical Industries Limited, Londyn, Wielka Brytania, (Peter Wiliam Austin).

Sposób wytwarzania barwników azowych, znamienny tym, że dwuazoniowy związek aromatyczny sprzęga się z 3,4-dwupodstawionym-6-hydroksypirydonem-2 zawierającym w pozycji 5 pierścienia pyrydonowego atom bromu lub grupę aminokarbonylową.

22a

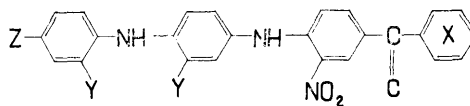
(P. 154785)

17.04.1972.

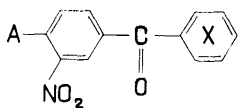
Pierwszeństwo: 17.04.1972; 23.02.1972 - Szwajcaria.

Ciba-Geigy AG, Bazylea, Szwajcaria.

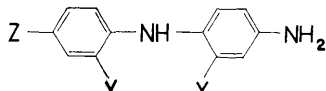
Sposób wytwarzania kwasowych barwników nitrowych o ogólnym wzorze 1, w którym reszta fenyłowa oznaczona symbolem X, korzystnie jest podstawiona atomami chloru jak i zwłaszcza rodnikami alkilowymi lub alkoksyłowymi o 1—4 atomach węgla, jeden z symboli Y oznacza grupę sulfonową, a drugi symbol Y oznacza atom wodoru, zaś Z oznacza albo atom wodoru lub grupę nitrową, znamienny tym, że m-nitrobenzofenon o ogólnym wzorze 2, w którym reszta fenyłowa oznaczona symbolem X ma wyżej podane znaczenie, zaś A oznacza podstawnik zdolny do reakcji wymiany, jak zwłaszcza atom chlorowca lub grupę alkoksyłową, poddaje się reakcji z kwasem p-amino-dwu-fenyloamino-sulfonowy o ogólnym wzorze 3, w którym Y i Z mają wyżej podane znaczenie, w obecności środka wiążącego kwas.

Wzór 1

Wzór 2

Wzór 3

22f (P. 142056) 15.07.1970.

Dolnośląskie Zakłady Chemiczne, Żarów, (Jerzy Serwatka, Michał Kołodko).

Sposób wytwarzania błękitu żelazowego o miękkiej teksturze i dużej sile barwienia stosowanego jako pigment, przez wytrącanie z roztworów wodnych rozpuszczalnych żelazocyjaników i rozpuszczalnych soli żelazowych następne utlenianie wytrąconej zawiesiny odsączanie jej i przemywanie wodą, znamienny tym, że do środowiska po utlenieniu wprowadza się octan lub mrówczan stearylo-dwu(2-hydroksyetylo)amoniowy.

22g (P. 139249) 5.03.1970.

Politechnika Gdańska Instytut Inżynierii Chemicznej i Technik Pomiarowych, Gdańsk (Romuald Juchiewicz, Andrzej Widuchowski).

Antykorozyjna emulsja olejowo-wodna, znamienna tym, że stanowi mieszaninę związków powierzchniowo-czynnych i myjących, inhibitorów korozji oraz emulsji oleju emulgującego w wodzie, przy czym związkami tymi są monooleinian sorbitu względnie mono- i dwuoleinian pentaerytrytu, etoksyłowany monooleinian sorbitu względnie etoksyłowany mono- i dwuoleinian pentaerytrytu, trójetanoloamina, nadboran i azotyn sodowy.

22g (P. 139345) 11.03.1970.

Zakłady Metali Lekkich - Kęty (Anna Dyczkowska).

Lakier podkładowy do farb na bazie żywic fenolowo-formaldehydowych i nitrocelulozowych, zwłaszcza do druku na folii aluminiowej, znamienny tym, że składa się z mieszaniny 20—40% objętościowych roztworu kopolimeru metakrylanu butylu i kwasu metakrylowego w octanie etylu oraz 80—60% objętościowych octanu butylu.

22g (P. 139355) 12.03.1970.

Instytut Gospodarki Komunalnej, Warszawa (Bronisława Szarek).

Emulsja do czyszczenia skór gładkich, znamienna tym, że składa się z nafty 55—58 cm³, kwasu olejowego 36—34 cm³, monoetanoloaminy 6—10 cm³, terpentyny 18—23 cm³, alfenolu 28—33 cm³, gliceryny 4—7 cm³ i wody 250—330 cm³.

22g (P. 139508) 20.04.1970.

Wojewódzkie Biuro Geodezji i Urzędzeń Rolnych, Opole (Zbigniew Turzański).

Farby do kolorowania map, a zwłaszcza map glebo-wo-rolniczych, melioracyjnych i geologicznych, znamiennie tym, że do roztworu wodnego farby wprowadza się dodatek cukru, stosując na 100 części wagowych roztworu 10 do 40 wagowych cukru, przy czym farbę żółtą sporządza się przez rozpuszczenie 1,0 do 5 części wagowych żółtego barwnika spożywczego w 100 częściach wody i dodanie 20 do 40 części wagowych cukru, farbę czerwoną sporządza się przez rozpuszczenie 1 do 4 części wagowych czerwonego barwnika spożywczego w 100 częściach wody i dodatek 20 do 40 części wagowych cukru, farbę niebieską otrzymuje się przez zmieszanie 30 do 70 części wagowych niebieskiego atramentu ze 30 do 70 częściami wody i dodanie 10 do 20 części wagowych cukru, farbę szarą sporządza się przez zmieszanie 20 do 80 części atramentu czarnego z 20 do 80 częściami wody oraz 10 do 20 częściami wagowymi cukru.

22g (P. 141233) 11.06.1970.

Instytut Badawczo-projektowy Przemysłu Farb i Lakierów, Gliwice (Barbara Brudkowska, Bernard Nieroda).

Sposób wytwarzania termoodpornych lakierów elektroizolacyjnych, znamienny tym, że do 4 części wagowych żywicy poliestrowej tereftalowej rozpuszczonej w fenolach lub w mieszaninie fenoli z ksylenem lub solwentnąftą dodaje się 1 do 4 części wagowych żywicy polihydantoinowej zawierającej grupy aromatyczne pomiędzy heterocyklicznymi grupami hydantoinowymi rozpuszczonej w ksylenie lub innych węglowodorach aromatycznych.

22i² (P. 139909) 9.04.1970.

Zakład Doświadczalny „Chedom” Ośrodek Wdrażania Nowych Wytrobów Rynkowych Przemysłu Chemicznego, Łódź, (Wacław Stasiński, Zdzisław Florsch, Ewa Maciejewska, Marian Łasiński, Eugeniusz Majenka).

Sposób otrzymywania kleju do zdawiania tkanin, zwłaszcza tkanin do obuwia tekstylnego, znamienny tym, że klej otrzymuje się przez zmieszanie 160 części wagowych wody z 25—45 częściami wagowymi polialkoholu winylowego, 2—5 części wagowych gliceryny, 0,4—0,6 części wagowych kwasu borowego, 6—12 części wagowych żywicy mocznikowo-formaldehydowej, 2—3,5 części wagowych chlorku amonowego, 0,5—1,5 części wagowych dwuchromianu potasowego oraz 1—2 części wagowych nekaliny.

22k (P. 140051) 16.04.1970.

Pierwszeństwo: 18.04.1969 - Niemiecka Republika Demokratyczna.

VEB Lenchtstoffwerk Bad Liebenstein, (Klaus Schmidt).

Luminofor z wanadanu itru, znamienny tym, że aktywuje się go za pomocą europu i cyny.

22k (P. 140069) 16.04.1970.

Instytut Przemysłu Drobego i Rzemiosła, Warszawa, (Stanisława Florjańczyk).

Emulsyjny preparat do splukiwania karoserii pojazdów mechanicznych i szyb, znamienny tym, że zawiera 20 do 35% wagowych mieszaniny wysokowrzących, niepolarnych rozpuszczalników organicznych, a jako emulgatory mieszaninę niejonowych związków powierzchniowo czynnych lub niejonowych i anionowych związków powierzchniowo czynnych w ilości 10 do 15% wagowych.

22k (P. 140070) 16.04.1970.

Instytut Przemysłu Drobego i Rzemiosła, Warszawa, (Stanisława Florjańczyk).

Preparat do mycia karoserii i szyb pojazdów mechanicznych, znamienny tym, że zawiera mieszaninę niepolarnych, wysokowrzących rozpuszczalników organicznych i jako emulgatory mieszaninę niejonowych lub niejonowych i amonowych związków powierzchniowo-czynnych ulegających w ściekach całkowitemu trwałemu rozpadowi.

22k (P. 140993) 1.06.1970.

Bydgoskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Miejskiego, Bydgoszcz, (Lech Żewicki).

Mieszanka plastyczna, zwłaszcza do krycia dachów zawierająca olej skalny, płynną masę aluminiową, spirytus mineralny, żywicę poliestrową, olej drzewny, nierafinowaną emulsję asfaltową, znamienna tym, że zawiera długie włókna azbestu, płatki z folii aluminiowej, naftianianu kobaltu dwuprocentowego, rafinowaną parafinę i oczyszczoną pianową masę kauczuku.

22g (P. 141006) 1.06.1970.

Centralne Biuro Konstrukcyjne Urzędów Chemicznych, Kraków, (Jan Buciewicz, Edmund Zdebski, Adam Kannenberg, Zbigniew Jarnuszkiewicz).

Emalia chemoodporna kryjąca, znamienna tym, że zawiera dodatek tlenku niklu w ilości do 20% wagi i więcej, najkorzystniej 10—20% oraz tlenek cyrkonu w ilości 3—8%, tlenek sodu i potasu w ilości 5—15% i tlenek litu w ilości do 3%.

23a (P. 130606) 16.12.1963.

Łódzkie Zakłady Zielarskie „Herbapol”, Łódź (Władysław Kwiatkowski, Mirosława Kęblińska).

Sposób uzyskiwania mentonu z olejku miętowego na drodze rektyfikacji i utleniania mieszaniną chromową, znamienny tym, że poddaje się utlenieniu wybraną frakcję mentono-mentolową zawierającą 50—60% mentonu i 40—50% mentolu, którą wyodrębnia się na drodze frakcjonowanej rektyfikacji próżniowej olejku miętowego surowego lub jego frakcji bogatych w menton przy próżni 15—25 mm sł Hg, a następnie ogrzewaniu z alkoholowym roztworem wodorotlenku potasu, celem rozłożenia domieszek w postaci estrów mentolu i otrzymuje się produkt stanowiący mieszaninę mentonu naturalnego zawartego w olejku oraz mentonu pochodzącego z utleniania mentolu charakteryzujący się następującymi parametrami: $d_{4}^{20} = 0,894—0,897$, $n_D^{20} = 1,449—1,451$, w granicach temperatur 207—211°C przy $p = 760$ mm sł Hg destyluje 95%.

23a (P. 138711) 9.02.1970.

Instytut Przemysłu Tłuszczowego, Warszawa (Helena Szemraj, Augustyn Jakubowski, Artur Katzer).

Sposób rafinacji ciekłego oleju rzepakowego, znamienny tym, że składa się on z dwóch podstawowych etapów, przy czym etap pierwszy obejmuje traktowanie oleju substancjami chemicznymi, a etap drugi fizyko-chemiczną obróbką oleju.

23a (P. 139830) 6.04.1970.

Instytut Chemii Ogólnej, Warszawa (Włodzimierz Daniewski, Iwona Wizner, Barbara Chmielarz).

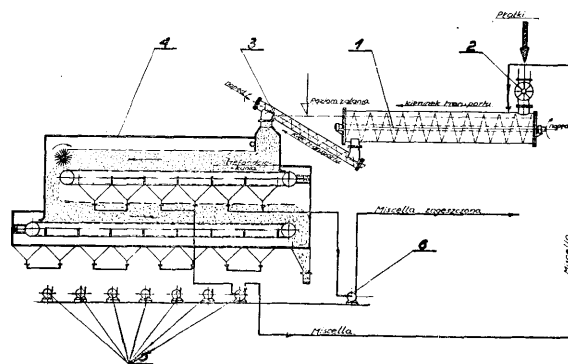
Srodek zapachowy o zapachu kwiatowym lub owocowym, znamienny tym, że zawiera pochodną 2,5-dwumetyloheksanodiolu-2,5 otrzymaną na drodze estryfikacji tego diolu z niższymi kwasami tłuszczowymi.

23a (P. 141086) 4.06.1970

Patent dodatkowy do patentu P. 133632.

Biuro Projektów Przemysłu Cukrowniczego „Cukroprojekt”, Warszawa (R. Połatyński, Ring, M. Romanowski, Lech Świda).

Urządzenie do ekstrakcji w sposób ciągły oleju z nasion oleistych, przeznaczonych do celów jadalnych i technicznych zbudowane z dwóch oddzielnych taśm usytuowanych w poziomie jedna nad drugą według zgłoszenia patentowego P. 133632, znamiennego tym, że jest uzupełnione ekstraktorem wstępnym (1), przenośnikiem ślimakowym pochyłym (3) i pompą miscelli zagęszczoną (6) oraz że posiada bunkier zasypowy wyposażony w ruchome dno z siatki i zbiorniki dla chwywania miscelli zagęszczonej.

23a (P. 144575) 23.11.1970.

Spółdzielnia Pracy „Postęp”, Sopot, (Wajda Pius, Henryk Argasiński, Tadeusz Tokć, Tadeusz Kanewka).

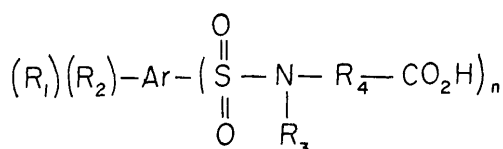
Sposób wytwarzania oleju norkowego z tłuszczu zwierząt futerkowych norek, znamienny tym, że tłuszcz norkowy wytopiony w temperaturze do +40°C poddaje się frakcjonowanej krystalizacji poprzez stopniowe co najmniej w ciągu 3 dni schłodzenie do temperatury +5°C a następnie olej oddziela się od kryształów glicerydów przez tłoczenie pod ciśnieniem w przedziale od 2—7 atmosfer w temperaturze +7°C.

23b (P. 153082) 25.01.1972.

Pierwszeństwo: 26.01.1971 - Niemiecka Republika Federalna.

Farbwerke Hoechst Aktiengesellschaft vormals Meister Lucius u. Bruning, Frankfurt nad Menem. NRF (Helmut Diery, Siegbert Rittner, Horst Lorke).

Bezołejowe wodne cieczy chłodzące do zastosowania przy obróbce wiórowej metali, znamiennie tym, że zawierają rozpuszczalne w wodzie sole amin kwasów arylosulfonamidoalkilenokarboksylowych (składnik A) i rozpuszczalne w wodzie poliaddukty tlenku etylenu i tlenku propylenu i/lub tlenku butylenu ze związkami z aktywnymi atomami wodoru.

23c (P. 119682) 25.03.1967.

Zakłady Przemysłu Wełnianego im. L. Gawlika „Wega” Bielsko Biala (Edmund Urbaś, Stanisław Duško).

Sposób wytwarzania łatwospieralnych olejów maszynowych, które wykazują dobre właściwości smarujące i przeciwdrożdżyciowe, znamienny tym, że homogenizuje się 5–20 części wagowych mieszaniny węglowodorów alifatycznych o lepkości 4°–6° Englera przy temperaturze 50°C w przedziale temperatur 10°C–70°C w czasie 1–120 minut z 1 częścią wagową mieszaniny produktów oksyetylowania alkilofenolu i alkoholu oleinowego, zawierającego mydło oleinowo trójetanolaminowe, przy czym mieszanina ta zawiera wymienione składniki w stosunku wagowym 5–4 : 3 : 2–3.

23c (P. 140778) 21.05.1970.

Centralne Laboratorium Obróbki Plastycznej, Poznań, (Henryk Potrawiak).

Smar do obróbki plastycznej metali na zimno, znamienny tym, że zawiera 40–50 części wagowych lanoliny, 43–55 części wagowych oleju rzepakowego i 0,1–7 części wagowych stearynianu cynku.

23c (P. 143852) 10.10.1970.

Centralne Laboratorium Obróbki Plastycznej, Poznań (Henryk Potrawiak, Bogdan Swędrowski).

Smar do obróbki plastycznej metali, składający się z olejów mineralnych i roślinnych, wypełniaczy, detergentów i wody, znamienny tym, że zawiera sól sodową nasyconego kwasu tłuszczowego o 16 do 20 atomach węgla.

23c (P. 145431) 2.01.1971.

Instytut Technologii Nafty, Kraków (Elżbieta Przyłuska, Andrzej Kowalówka, Bogdan Czerwiński).

Sposób wytwarzania dodatku z dużą rezerwą alkaliczną do olejów smarowych, znamienny tym, że zawiera 40 części wagowych tlenku, lub 52,8 wodorotlenku wapnia w 100–500 korzystnie 250–300 częściach wagowych metanolu traktuje się gazowym CO₂ pod ciśnieniem atmosferycznym, lub podwyższonym do 0,7 atn do pełnego przereagowania i miesza ze 100 częściami wagowymi % roztworu olejowego soli wapniowej salicylanu oktylu, przy czym dodanie tego roztworu może nastąpić przed, podczas lub po nasyceniu dwutlenku węgla.

23c (P. 130688) 20.12.1968.

Polska Akademia Nauk, Warszawa (Marian Kajl, Andrzej Krokowski, Bogdan Pilichowski, Antoni Rutkowski).

Środek do mycia silnie zabrudzonych powierzchni szklanych i ceramicznych, w którym aktywnym czynnikiem zmywającym jest fluorowodór, znamienny tym, że składa się z fluorowodoru i środka powierzchniowego czynnego typu kwasu alkilobenzenosulfonowego —C₁₆ i/lub alkilosulfonowego C₁₂—C₁₈ wziętych w stosunku wagowym 3–6 : 2–6, w postaci wodnego roztworu, w którym stężenie fluorowodoru bezpośrednio przed stosowaniem środka nie przekracza 0,6% wagowych oraz ewentualnie dodatków wzmacniających efekt mycia i inhibitorów korozji.

Sposób wytwarzania środka według zastrz. 1–4, znamienny tym, że środek powierzchniowo czynny rozcieńcza się wodą do stężenia nie większego niż 30%, zwłaszcza 10%, a następnie do uzyskanego roztworu wprowadza się pozostałe składniki środka.

23c (P. 135039) 25.07.1969.

Instytut Przemysłu Drobego i Rzemiosła, Warszawa (Stanisława Floriańczyk, Anna Kozakiewicz).

Emulsja do mycia bardzo zabrudzonych rąk, znamienna tym, że zawiera 5 do 15% jednego lub mieszaniny rozpuszczalników organicznych, a jako emulgatory mieszaninę rozpuszczalnych w wodzie anionowych i niejonowych substancji powierzchniowo-czynnych lub też tylko niejonowe substancje powierzchniowo-czynne i to w ilości do 5% w przeliczeniu na substancje aktywne.

Sposób sporządzania emulsji według zastrz. 1, 2, 3 i 4, znamienny tym, że stosując znane metody nie przekracza się przy tym temperatury 83°C.

23c (P. 139816) 6.04.1970.

Pierwszeństwo: 7.04.1969 - Niemiecka Republika Demokratyczna.

VEB Fettchemie, Karl Marx-Stadt, NRD, (Kurt Schanrich, Günther Wasaw, Alfred Boner).

Sposób wytwarzania środka piorącego na zimno, znamienny tym, że składa się on z: 12–18% mydła sodowego zawierającego 45–60%, a zwłaszcza 50% nienasyconych kwasów tłuszczowych o długości łańcucha C₁₆...C₁₈, oraz 55–40% nasyconych kwasów tłuszczowych, o długości łańcucha C₁₀...C₂₂, a zwłaszcza C₁₂...C₁₈; 7–9% soli sodowej kwasu dodecylobenzenosulfonowego; 7–9% soli sodowej technicznego estru monoalkilowego kwasu siarkowego, o długości łańcucha grupy alkilowej C₁₀...C₁₈; 35–70% polifosforanu trójsodowego; 0–35% sody kalcynowanej, 0–15% krzemianu sodu; 0–20% nadboranu sodu; 0–20% soli sodowej kwasu Caro; 0–15% soli sodowej kwasu dwuchloroizocyjanurowego, przy czym stosunek składników wynosi około 2:1:1, a łączna ich ilość stanowi co najmniej 30% składu środka do prania na zimno, w odniesieniu do bezwodnej substancji.

23c (P. 140043) 15.04.1970.

Centralne Laboratorium Chemiczne Spółdzielnia Pracy, Warszawa, (Barbara Piotrowska, Ewa Ławicka, Antoni Dutkiewicz, Bronisław Wołoszyn, Zdzisław Deutryk).

Środek do wytwarzania kolorowych baniek dmuchanych, znamienny tym, że stanowi go roztwór wodny adduktu alkilofenolu i tlenku etylenu w ilości 5–20% wagowych, monoalkilamidu kwasu kokosowego w ilości 0,1–5% wagowych, gliceryny w ilości 0,2–10% wagowych i kwasu undecylenowego w ilości 0,1–2% wagowych jako stabilizatora, przy czym ilość wody stanowi uzupełnienie do 100.

23c (P. 140716) 18.05.1970.

Zjednoczone Zespoły Gospodarcze Sp.zo.o., Warszawa (Teresa Olearczuk, Ryszard Lipiński, Ryszard Bielous, Józef Leszczyński).

Sposób wytwarzania środka myjąco-polerującego do urządzeń sanitarnych, znamienny tym, że 40 do 80% wagowych hutniczego tlenku glinu o wielkości cząstek około 40 μ oraz 3 do 15% wagowych bentonitu wprowadza się podczas ciągłego mieszania do roztworów wodnych, emulsji lub mieszanin sypkich zawierających korzystnie od 1 do 8% wagowych kwasu amidosulfonowego oraz znane substancje takie jak detergenty w ilości od 2 do 10% wagowych, związki zmiekczejące od 0,5 do 5% wagowych, związki dezynfekujące w ilości od 0,1 do 1% wagowego oraz substancje zapachowe i barwiące.

23c (P. 143837) 9.10.1970.

Wrocławskie Zakłady Chemii Gospodarczej „Polle-na”, Wrocław (Stefan Wilczkowski, Maria Dołęga, Witold Switluk, Tadeusz Gersz, Fryderyk Ciężki, Zofia Murygin, Tadeusz Górecki, Ryszard Sengner).

Sposób wytwarzania szamponu do mycia samochodów, znamienne tym, że miesza się ze sobą około 100 części wody, 0,1—15 części wody amoniakalnej 27%, 0,2—12 części trójetanolaminy, 0,1—8 części dwuetanolamidów przez okres około 20 minut, a następnie przy ciągłym mieszaniu dodaje się 1—20 części kwasu alkilobenzenosulfonowego aż do uzyskania pH 7—7,5 oraz jednorodnej klarownej cieczy.

23f

(P. 130574)

13.12.1968.

Biuro Projektów Technologiczno-Konstrukcyjnych Przemysłu Terenowego, Olsztyn, Polska (Ryszard Kozakiewicz).

Sposób wyrobu świec knotowych metodą przeciągania o charakterze ciągłym przez nakładanie warstw parafiny i innych płynnych surowców na furgus przy pomocy agregatu bębnowego, ciągłego działania, znamienne tym, że kolejno na określonych długościach jednolitego furgusa, będących w ruchu jednostajnym spiralnym, w stabilizatorze parametrów nakłada się jednocześnie w określonym czasie ustaloną ilość warstw surowca płynnego, o różnych parametrach technologicznych, a następnie schładza się furgus nałożony spiralnie na bębny (1) i (2) oraz wprowadza się bezpośrednio poprzez urządzenie prostujące zaopatrzone w zespół rolek (6) na gilotyinę automatyczną, która rozcina furgus (11) na żądane długości odcinki.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1 jest agregatem współpracujących maszyn, znamienne tym, że posiada stabilizator parametrów technologicznych z prowadnicą (4), który współpracuje z termoregulatorem, a ponadto posiada dwa bębny (1) i (2) i zespół rolek (6) oraz gilotyinę (12).

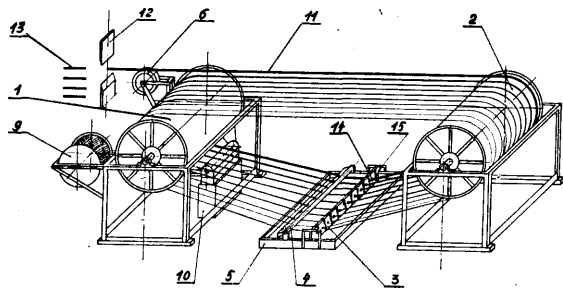

Fig. 1.

24g

(P. 146548)

1.03.1971.

Instytut Obróbki Plastycznej, Poznań, (Jerzy Piecho-wiak).

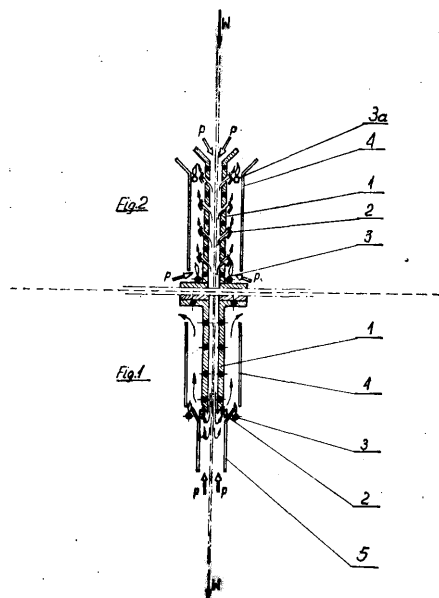

Fig. 2

Fig. 1

Urządzenie spalające gazy palne, wydobywające się z wlotów i wylotów pieców przelotowych, zabezpieczające wsad przed wpływem płomienia, znamienne tym, że składa się z grodzi gazowych (1), które wraz z przegrodami (2) płomienia oddzielają wsad od tuneli, gdzie za pomocą ekranów (4) i pochodni (3) umieszczonych w dolnych wlotach tych tuneli zostają spalane gazy.

24h

(P. 136036)

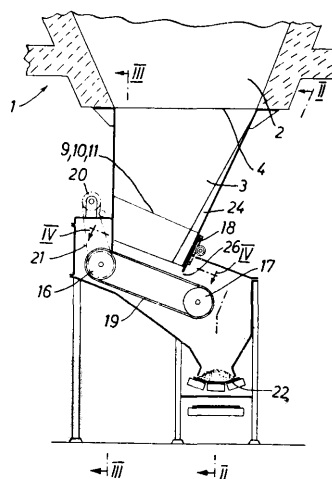
26.09.1969.

Pierwszeństwo: 27.09.1968 - Niemiecka Republika Federalna.

Peter Langen, Hermülheim, NRF.

Urządzenie do załadowywania kotłów węglem miałkim lub grubym, składające się z wydłużonego, prostokątnego zasobnika węglowego ze stożkową częścią wylotową i transportującym węgiel do młynów urządzeniem przenośnikowym, znamienne tym, że część wylotowa (3) jest podzielona wykonanymi dachowo ścianami poprzecznymi (9, 10, 11, 60, 61) na wiele szybów wylotowych (5, 6, 7, 8, 62, 63, 64) a do każdego szybu wylotowego przyporządkowane jest własne, działające poprzecznie do osi podłużnej zasobnika urządzenie odprowadzające (12, 13, 14, 15, 65, 66, 67), które dostarcza węgiel do urządzenia przenośnikowego (22).

FIG.1

25a

(P. 149697)

28.07.1971.

Pierwszeństwo: 1.08.1970 - Hiszpania.

Luis Seatis Angruns, Barcelona, Hiszpania.

Sposób maszynowego wykonywania palcowych zakończeń skarpet i pończoch, znamienne tym, że zakończenia palcowe skarpet o różnej szerokości palców i ich długości wykonuje się na osobnej maszynie zawierającej mechanizm igłowy, selekcyjny, umieszczony pod każdą dziewiątą głowicą sekcijną nad którą znajduje się występ wybierający igły, wpychający je w dół i wprawiający w ruch wygięty w kształcie litery „U” koniec igieł wychodzących z dziewiątej selekcyjnej głowicy sekcyjnej.

25b

(P. 139812)

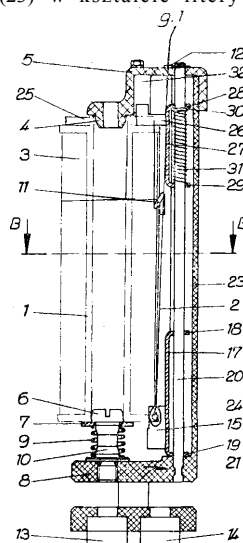
6.04.1970.

Pierwszeństwo: 7.04.1969; 8.08.1969 - Niemiecka Republika Demokratyczna.

VEB Obererzgebirgische Posamenten- und Effekten-Werke, Annaberg-Buchholz, NRD, (Roland Simon).

Kłoczek do pleciarki z urządzeniem blokującym umieszczoną pomiędzy dwoma uchwytami cewkę, w którym

nic jest prowadzona do miejsca plecenia przez dwa nieruchome przewodniki nici i przesuwany na przewodnicy napinacz nici, który przy większych naprężeniach nici porusza się napinając sprężynę naciagową zapadki blokującej urządzenie blokujące tak, że cewka może obracać się bez przeszkód i oddawać nić, znamienny tym, że przewodnica napinacza nici (15) składa się z usytuowanej równolegle do cewki (1) listwy ślizgowej (20) i z obejmującej ją od strony odwróconej od cewki kolumny (23) w kształcie litery U.

29a (P. 140027) 15.04.1970.
Pierwszeństwo: 16.04.1969 - Niemiecka Republika Demokratyczna.

VEB Chemiefaserkombinat Schwarza „Wilhelm Pieck”, NRD, (Siegfried Hoffrichter, Klaus-Dieter Tomoschat, Wendelin Weiss, Michael Kleindienst, Manfred Scheller).

Sposób wytwarzania poliestrowych i kopoliestrowych materiałów włóknistych o wysokiej kurczliwości, podwyższonej zdolności pobierania barwników i utajonej zdolności kędzierzawienia się za pomocą jedno-stopniowego procesu rozciągania, znamienny tym, że nierozciągnięty materiał włóknisty ogrzewa się przed rozciąganiem do temperatury nieco powyżej punktu przemiany drugiego rzędu materiału włóknistego, podczas procesu rozciągania w strefie rozciągania nie doprowadza się żadnej dodatkowej energii cieplnej i przepuszcza w swobodnym biegu przez strefę rozciągania, przy czym stopień orientacji wynosi 1 : 3—1 : 5.

29b (P. 139502) 19.03.1970.

Zakłady Konfekcji i Sprzętu Technicznego „Gumownia” w Trzebinie, Trzebinia (Kazimierz Puc, Adam Kula, Edward Ciapała).

Sposób otrzymywania powierzchni zamszopodobnych szczególnie na tkaninach powlekanych, znamienny tym, że z powleczonej w znany sposób tworzywami komórkowymi powierzchni tkaniny usuwa się warstwę powierzchniową korzystnie przez szlifowanie, z szybkością skrawania 2 do 20 metrów na sekundę korzystnie 8 do 12 metrów na sekundę, przy czym materiał przesuwany jest w kierunku przeciwnym do kierunku obrotów elementu szlifującego.

29b (P. 139849) 7.04.1970.

Politechnika Łódzka Katedra Wykończalnictwa Włókienniczego, Łódź, (Zdzisław Adamski).

Sposób zwiększania odporności na żółknięcie włókien poliakrylonitrylowych pod wpływem podwyższonej temperatury, znamienny tym, że gotowe, niebarwione włókna obrabia się wodnym roztworem kwasu siarkowego z dodatkiem środka pomocniczego, jak amidy kwasowe, szczególnie formamid i dwumetyloformamid w temperaturze 100—130°C w czasie 1—2 godzin, przy czym roztwór wodny zawiera 4—8% kwasu siarkowego o stężeniu 96% oraz 2—6% amidu kwasowego.

29b (P. 141127) 6.06.1970.

Zakłady Włókien Sztucznych „Stilon”, Gorzów Wlkp., (Zbigniew Płonka, Alicja Jaszczak, Bronisław Fryc, Ireneusz Wilczyński, Jan Śmigieński).

Sposób wytwarzania włókien poliamidowych, matowanych dwutlenkiem tytanu, odpornych na działanie światła słonecznego przez wprowadzenie do poliamidowej masy włóknotwórczej specjalnej kompozycji światłostabilizatorów, znamienny tym, że kompozycję stanowią sole manganowe w połączeniu z substancjami organicznymi z grupy pochodnych bis-trójazynylo-dwuamino-stilbenu.

29b (P. 145442) 31.12.1970.

Instytut Przemysłu Włókien Łykowych, Poznań (Jerzy Rosochowicz, Włodzimierz Muller-Czarnek, Zdzisław Probulski, Władysław Rynduch, Ryszard Kozłowski).

Sposób chemicznej obróbki włókien łykowych polegający na ich odklejaniu, i/lub bieleniu i/lub awiawozowaniu, znamienny tym, że traktowanie włókien łykowych roztworami substancji czynnych przeprowadza się w temperaturze od 0—35°C bezprzepływowo lub przy okresowym ograniczonym przepływie reagentów.

29b (P. 149368) 10.07.1971.

Pierwszeństwo: 11.07.1970 - NRF.

Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft, Leverkusen, NRF, (Harro Träubel, Karl-Arnold Weber, Otto Koch, Klaus König).

Sposób wytwarzania włókien łączonych ewentualnie zaopatrzonych w warstwę wierzchnią, z mieszanin reaktywnych, mogących tworzyć polimeryczne porowate związki poliaddycyjne, znamienny tym, że niezłączoną włókninę traktuje się gotowym zmieszonym roztworem reaktywnym ze związków zawierających grupy NCO-, -OH i/lub -NH, dających 10—500% wagowych (w odniesieniu do ciężaru włókna) mikroporowatego poliuretanu (polimocznika).

29b (P. 154038) 14.03.1972.

Pierwszeństwo: 30.03.1971; 15.12.1971 - Wielka Brytania.

Imperial Chemical Industries Limited, Londyn, Wielka Brytania, (James Nairn Greenshields, Ida May Jones, John Lewis Moilliet, Victor David Poole).

Sposób barwienia materiałów włókienniczych barwnikami reaktywnymi z włóknem, zwłaszcza z celulozą, zdolnych do tworzenia wiązań wodorowych z aminami, znamienny tym, że materiał nasycy się związkiem o ciężarze cząsteczkowym powyżej 600 i zawierającym grupy aminowe lub iminowe, rozpuszczalnym w wodzie lub tworzącym wodną zawiesinę, a następnie poddaje się kontaktowi z barwnikiem reaktywnym z włóknem.

Odmiana sposobu według zastrz. 1—5, znamienna tym, że barwiony materiał nasycy się w kąpeli barwiącej lub drukuje pastą drukarską w postaci emulsji typu woda-olej w wodzie zawierającej barwnik i związek zawierający grupy aminowe lub iminowe, w postaci roztworu lub zawiesiny w wodnej fazie ciągłej.

29b

(P. 155761)

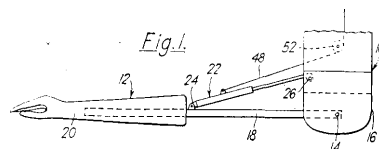
2.06.1972.

Pierwszeństwo: 8.05.1969; 22.10.1969 - Japonia.

Crown Zellerbach International Inc., San Francisco, Stany Zjednoczone Ameryki (Teiji Kato, Katsumi Okamoto).

Syntetyczna masa włóknista do wyrobu papieru, zawierająca termoplastyczny polimer w postaci błony otrzymanej przez odparowanie rozpuszczalnika z roztworu polimeru za pomocą rozprężania, znamienne tym, że błona składa się z rozmieszczonych podłużnie, oddzielonych elementów walcowatych, przy czym elementy sąsiadujące ze sobą są skierowane w różnych kierunkach podłużnych.

Sposób wytwarzania masy według zastrz. 1—8, przez rozprężanie gorącego roztworu termoplastycznego polimeru z komory o wyższym ciśnieniu do komory o niższym ciśnieniu, powodując odparowywanie rozpuszczalnika wytrącenie polimeru, znamienne tym, że rozprężaniu poddaje się roztwór o takim stężeniu i temperaturze oraz przy takiej różnicy ciśnienia, że tylko część rozpuszczalnika ulega odparowaniu i tworzy się żel zawierający pozostały ciekły rozpuszczalnik, po czym żel ten poddaje się mechanicznemu rafinowaniu, w celu rozplątania włókien.

30d

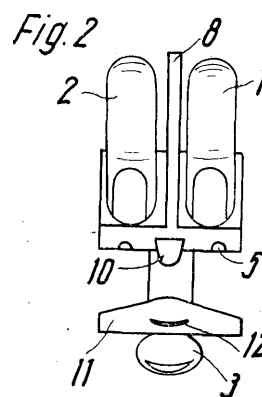
(P. 153074)

25.01.1972.

Pierwszeństwo: 2.03.1971 - Niemiecka Republika Federalna.

Otto Bock Orthopadische Industrie K.G., Duderstadt, NRF (Edward Horvath).

Przyrząd pomocniczy, zwłaszcza dla protezy ręki, znamienne tym, że ma wkładaną pomiędzy kciuk (3) protezy z jednej strony i palec wskazujący (1) oraz palec środkowy (2) z drugiej strony, korzystnie zaopatrzoną w sprężynę rozpirającą i wykonaną jak pin-ceta kłamrę, która ma na swym grzbiecie żebro wzdłużne sięgające pomiędzy palec wskazujący (1) i palec środkowy (2).

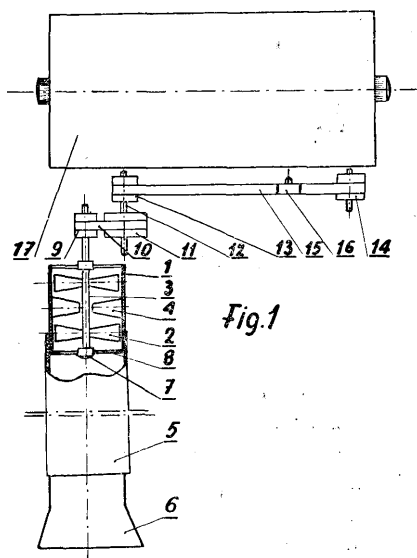
30a

(P. 149247)

24.06.1971.

Fundusz Wczasów Pracowniczych Zarząd Okręgu, Zakopane, Polska (Eugeniusz Beda).

Aparat do rejestracji oddychania osób, badanych indywidualnych lub w dowolnych ośrodkach służby zdrowia, znamienne tym, że jest zaopatrzonej w turbinę (1), wyposażoną w co najmniej dwa wirniki powietrza (2), osadzone na wspólnej osi (3), składające się z dowolnej liczby łopatek, ustawionych do podłużnego układu osiowego pod kątem ostrym.

30h

(P. 135223)

4.08.1969.

Pierwszeństwo: 5.08.1968; 21.03.1969 - Austria.

Blendax-Werke R. Schneider und Co. Mainz, Niemiecka Republika Federalna (Helmuth Harth, Karl Rau).

Środek do pielęgnacji zębów o właściwościach remineralizujących na podstawie znanych substancji podstawowych i dodatkowych, znamienne tym, że zawiera 0,5—15,0% wagowych rozpuszczalnych w wodzie fosforanów nieorganicznych, 0,5—10,0% wagowych rozpuszczalnych w wodzie fosforanów organicznych i 0,1—10,0% rozpuszczalnych w wodzie związków fluoru oraz wykazuje wartość pH w wodnym środowisku wynoszącą 4,5—6,5.

30h

(P. 139399)

14.03.1970.

Pierwszeństwo: 18.03.1969; 31.03.1969 - Szwajcaria.

Sandoz AG Bazylea, Szwajcaria (Annemarie Closse, Eugen Harri).

Sposób wytwarzania nowego antybiotyku SL 3364, znamienne tym, że hoduje się nowy szczep gatunku grzyba *Sepedonium chrysospermum* NRRL 3489, po czym izoluje znanymi metodami antybiotyk SL 3364 z brzojki i oddziela od grzybni, a następnie oczyszcza.

30h

(P. 139400)

14.03.1970.

Pierwszeństwo: 18.03.1969 - Szwajcaria.

Sandoz A.G. Bazylea, Szwajcaria (Anne Marie Closse, Hans Hermann Thiele).

Sposób wytwarzania nowego antybiotyku SL 3440, znamienne tym, że nowy szczep z gatunku grzyba *Di-*

30d

(P. 139869)

7.04.1970.

Hugh Steeper (Rochampton) Limited, Lockable Arm, Wielka Brytania, (Dennis Gollins).

Przegubowa sztuczna ręka, posiadająca dwie części połączone osiowo przeznaczoną do ruchu osiowego, znamienne tym, że dwa elementy ramienny i przedramienny (10, 12) są połączone ze sobą za pomocą teleskopowego złącza (22) składającego się z pary teleskopowych elementów (28, 30), przysposobionych do blokowania kulek (32) w rowkach pierścieniowych (34), które to kulki przystosowane są do ryglowania teleskopowych elementów (28, 30) w licznych osiowych położeniach, na skutek czego następuje zablokowanie dwu elementów ramiennego (10) i przedramiennego (12) w odpowiednich katowych położeniach.

heterospora chlamydosporia NRRL 3472 hoduje się w pożywce, po czym antybiotyki SL 3440 izoluje się znanymi metodami z płynu fermentacyjnego i oczyszcza.

30h (P. 139905) 8.04.1970.

Uniwersytet Wrocławski, Zakład Biochemii Instytutu Botaniki i Biochemii, Wrocław, (Maria Malicka-Błaszkievicz, Wanda Mejbaum-Katzenellenbogen).

Sposób otrzymywania rybonukleazy krystalicznej, zwłaszcza z trzustki, znamienny tym, że białka trzustki ekstrahuje się 3 do 8 procentowym kwasem tróchlorowatowym, po czym ekstrakt doprowadza się do pH około 5 i wysala jego białka w znany sposób doprowadzając ekstrakt do około 80-ciu procent nasycenia siarczanem amonu, a następnie odwirowany osad przemycia się równą objętością wody i otrzymany z przemycia tegoż osadu płyn przetrzymuje się w temperaturze pokojowej około 100 godzin.

30h (P. 140482) 7.05.1970.

Pierwszeństwo: 8.05.1969; 22.10.1969 - Japonia.

Zaidan Hejin Biseibutsu Kagaku Kenkyu Kai, Tokio, Japonia, (Hamao Umezawa, Shinichi Kondo, Kenji Maeda, Tomio Takenchi, Masa Hamada).

Sposób wytwarzania nowego antybiotyku zwanego negamycyną, znamienny tym, że hoduje się szczep *Streptomyces purpeofuscus* w wodnym roztworze węglowodanów zawierającym zasobny w azot środek odżywczy, w warunkach aerobowych, do chwili aż wymieniony roztwór osiągnie znaczną zdolność przeciwbakteryjnego działania a następnie wyodrębnia się negamycynę z tego roztworu.

30h (P. 140540) 11.05.1970.

Pierwszeństwo: 13.05.1969 - Szwajcaria.

Ciba Société Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

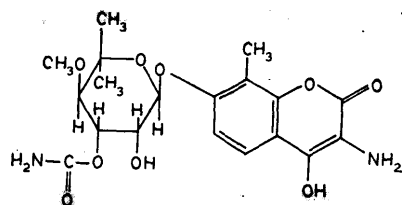
Sposób wyodrębniania cefalosporyny C z roztworów zanieczyszczonych ubocznymi produktami fermentacji, znamienny tym, że cefalosporynę C adsorbuje się na makroporowatych   wicach niejonowych o wysoce rozwiniętej powierzchni adsorpcyjnej z roztworów pofermentacyjnych utrzymywanych w zakresie pH o wartości 2—7, ewentualnie wstępnie oczyszczonych na drodze ekstrakcji rozpuszczalnikami liofilowymi i/lub cieklymi jonitami, po czym zaadsorbowany antybiotyk eluuje si   i ewentualnie poddaje dalszemu oczyszczeniu, a adsorbent regeneruje.

30h (P. 141018) 1.06.1970.

Pierwszeństwo: 2.06.1969 - Stany Zjednoczone Ameryki.

The Upjohn Company, Kalamazoo, USA, (Oldrich Karel Sebek, Herman Hoeksema).

Sposób wytwarzania nowenaminy o ogólnym wzorze 1, rozk  daj  cego się w zakresie temperatur 220—240  C, zdolnego do reakcji z chlorkiem 4-acetoksy-3-[3-metylo-3-butenylo]benzoilu z wytworzeniem

WZOR 1

acetoksynowobiocyny znamienny tym, że nowobiocynę lub dwuhydronowobiocyn   poddaje się inkubacji z bakteri   *Arthrobacter* sp., N-18 w warunkach beztlenowych.

30h (P. 145432) 2.01.1971.

Centralne Laboratorium Surowic i Szczepionek, Warszawa (Jadwiga Banach, Małgorzata Hay, El  zbieta Kaczurba, Róża Kubiczek, Jerzy Witwicki, Kazimierz Zakrzewski).

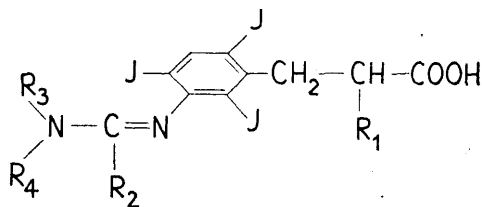
Sposób przygotowywania masy bakteryjnej jako surowca do produkcji L-asparaginazy stosowanej w celach leczniczych i naukowo-badawczych, eliminujący zagro  zenie zdrowia personelu produkcyjnego znamienny tym, że komórki bakteryjne zabija się w hodowli, przed ich oddzieleniem od podąża, s  rodkiem bakteriobójczym np. fenolem.

30h (P. 150068) 3.11.1970.

Pierwszeństwo: 8.11.1969 - NRF.

Schering Aktiengesellschaft, Berlin Zachodni, Bergkamen.

Srodek cieniujący do bada  n rentgenowskich, znamienny tym, że jako substancj   cieniuj  c   zawiera co najmniej jeden związek o ogólnym wzorze 1, w którym R₁, R₃ i R₄ są jednakowe lub różne i oznaczają atomy wodoru lub niższe rodniki alkiłowe albo R₃ i R₄ razem z atomem azotu oznaczają heterocykliczną grup  , ewentualnie zawierającą dolny heteroatom, a R₂ oznacza niższy rodnik alkiłowy, albo też s  rodek ten zawiera co najmniej jedną sól związku o wzorze 1 z fizjologicznie dopuszczalną zasad  .

Wzór 1

30h (P. 150703) 24.09.1971.

Pierwszeństwo: 26.09.1970 - Niemiecka Republika Federalna.

Merck Patent Gesellschaft mit beschr  nkter Haftung, Darmstadt, NRF.

Sposób stabilizowania wodnego roztworu piryty  nolu do wstrzykiwa  , znamienny tym, że do roztworu dodaje się 0,1—25  , korzystnie 3—20   jednego lub kilka fizjologicznie nie budzących zastrze  n, organicznych kwas   o 1—6 atomach węgla i 0,1—25  , korzystnie 0,2—3   jednego lub kilku, fizjologicznie nie budzących zastrze  n związków aminowych, takich jak witamina B₁ witamina B₆ i/lub l-benzolo-3-etylo-6,7-dwumetoksyizochinolina, korzystnie w postaci jednej z ich fizjologicznie nie budzących zastrze  n, soli addycyjnych z kwasami i/lub amid kwasu nikotynowego, oraz ewentualnie, w celu ustalenia pożądanej wartości pH dodaje się zasady takiej jak   g sodowy albo potasowy, d/lub jednego albo kilku zwykłych s  rodk  w konserwujących.

30h (P. 154924) 22.04.1972.

Pierwszeństwo: 24.04.1971 - Niemiecka Republika Federalna.

Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft, Leverkusen, NRF (Christian Golker).

Sposób oczyszczania i wzbogacania inhibitora kalikreiny-trypsyny z jego zanieczyszczonych roztworów, znamienny tym, że surowe roztwory inhibitora kalikreiny-trypsyny adsorbują się na amfoterycznej żywicy jonowymiennej na podstawie polistyrenu, nie zaadsorbowane substancje usuwa przez przemycanie roztworami buforu lub soli, następnie eluuje inhibitor kalikreiny-trypsyny gradientem z soli, odsala znanymi sposobami połączone czynne frakcje i roztwór liofilizuje.

30h

(P. 154991)

26.04.1972.

Pierwszeństwo: 28.04.1971 - Włochy.

Snam Progetti S.p.A. Mediolan, Włochy (Dino Dinelli, Franco Morisi).

Sposób enzymatycznego wytwarzania lub rozszczepiania antybiotyku, znamienny tym, że mieszaninę zawierającą antybiotyk z grupy penicylin naturalnych wprowadza się do strefy reakcji, w której poddaje się ją działaniu preparatu enzymatycznego osadzonego na żywicy o strukturze włóknistej, po czym produkt wydziela się z mieszaniny reakcyjnej.

31a

(P. 148572)

1.06.1971.

Pomorskie Zakłady Budowy Maszyn „Makrum”, Bydgoszcz, (Ryszard Kudliński, Alojzy Suchanek, Marian Rafalski, Alfred Serwiński, Mieczysław Gackowski, Andrzej Barkowski, Władysław Gastecki).

Walczek obrotowy toczący się bieżniami biegowego pierścienia po rolkach, składający się z połączonych członów zwiniętych w walce wyłożonych na wewnętrznej powierzchni materiałem izolacyjnym i ogniotrwałym, znamienny tym, że do przypodporowych członów 4 są przyspawane boczne ściany 6 biegowego pierścienia 5 o kształcie zbliżonym do wycinka koła, a wewnętrzną powierzchnię 14 pomiędzy bocznymi ścianami 6 tworzy wewnętrzna powierzchnia kompensacyjnego pierścienia 7.

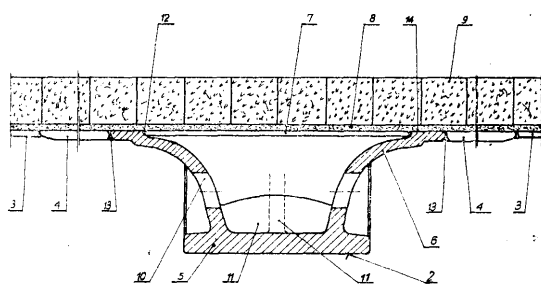

Fig. 2

31a

(P. 148595)

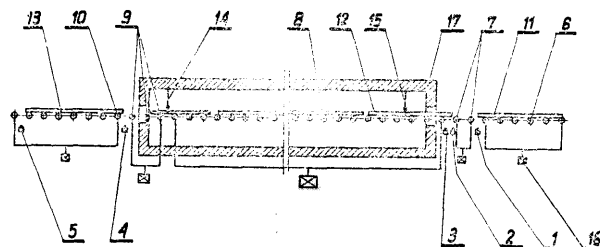
4.06.1971.

Biuro Projektów Przemysłu Hutniczego „Biprohut”, Gliwice, (Zygmunt Walasek, Marian Chyla, Lesław Twardowski).

Sposób załadunku pieca przelotowego samotokowego zwłaszcza do obróbki cieplnej blach w arkuszach, rur i prętów dla pracy ciągłej, znamienny tym, że załadunek odbywa się przez zatrzymanie załadowniczego samotoku (6) czujnikiem (1) samotoku załadowniczego w momencie gdy koniec grzanej blachy (12) minie ten czujnik (1) samotoku załadowniczego, wówczas po załadunku w znany sposób nowej ładowanej blachy (11) jest uruchomiony załadownicz samotok (6) aż do dojścia czoła tej ładowanej blachy (11) do czujnika (1) samotoku załadowniczego po czym następuje zatrzymanie załadowniczego samotoku (6) aż do momentu gdy blacha grzana (12) minie dobiegowy czujnik (2) chyba, że blacha ta jest od razu ułożona krawędzią na tym czujniku załadowniczego samotoku (1), wówczas sygnały z czujnika (1 i 2) samotoku załadowniczego i dobiego-

wego, uruchamiają załadownicz samotok (6) i synchronizują z nim manipulacyjny samotok (7) na prędkość dobiegową większą od roboczej, aż do czasu dojścia przedniej krawędzi ładowanej blachy (11) do dobiegowego czujnika (2), następuje wówczas ustalanie rozstawu między blachami, odbywać się to może w dowolny sposób, a mianowicie przez zatrzymanie tej ładowanej blachy (11) aż do momentu zejścia krawędzi grzanej blachy (12) z wyrównawczego czujnika (3), wówczas odległość między końcami blach (11 i 12) ładowanej i grzanej na żądany rozstaw, określony rozstawem czujników (2 i 3) dobiegowego i wyrównawczego i następuje w tym momencie uruchomienie samotoków (7 i 6) manipulacyjnego i załadowniczego na prędkość technologiczną piecowego samotoku 8, lub odmiennie przez dobór prędkości załadowniczego samotoku (6) i manipulacyjnego (7) do prędkości technologicznej, takiej, że kiedy koniec grzanej blachy (12) minie wyrównawczy czujnik (3) początek ładowanej blachy (11) dochodzi do czujnika (2) i dalej nie zatrzymując się przechodzi na prędkość technologiczną z określonym już rozstawem blach.

Zestaw urządzeń do stosowania sposobu według zastrzeżeń 1 i 2 mający piec z umieszczonymi wewnątrz dwoma czujnikami i samotokiem, znamienny tym, że piec przed wlotem ma co najmniej trzy czujniki (1, 2, 3) to jest samotoku załadowniczego, dobiegowy i wyrównawczy umieszczone w linii przesuwu blach, przy czym załadownicz samotok (6) przed czujnikiem (1) samotoku załadowniczego ma napęd niezależnie sterowany, wieloprędkościowy, a między czujnikami (1) samotoku załadowniczego i dobiegowym (2) ma co najmniej jedną rolkę luźną i/lub napędzaną i w znany sposób synchronizowaną z prędkością załadowniczego samotoku (6) i/lub piecowego (8), przy czym czujniki dobiegowy (2) i wyrównawczy (3) znajdują się pomiędzy piecem (17) a manipulacyjnym samotokiem (7).

31a1

(P. 147764)

26.04.1971.

Kombinat Techniki Świetlnej „Polam” Warszawskie Huty Szkła, Ożarów Mazowiecki, (Andrzej Grudnik).

Piec do termicznego rozdrabniania kryształów w kwarcu wyposażony w komorę ładowania i komorę grzejną, wykonaną w kształcie cylindra ogrzewanego elektrycznie, znamienny tym, że posiada dwie rucho-

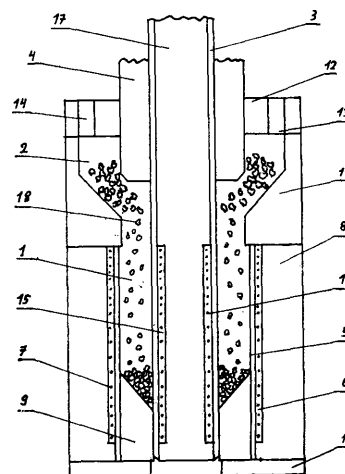

fig. 1

me rury (3) i (4) ustawione współśrodkowo i symetrycznie względem grzejnej komory (1), z których zewnętrzna rura (4) oddziela grzejną komorę (1) od ładowania komory (2) a wewnętrzna rura (3) otwiera lub zamyka grzejną komorę (1).

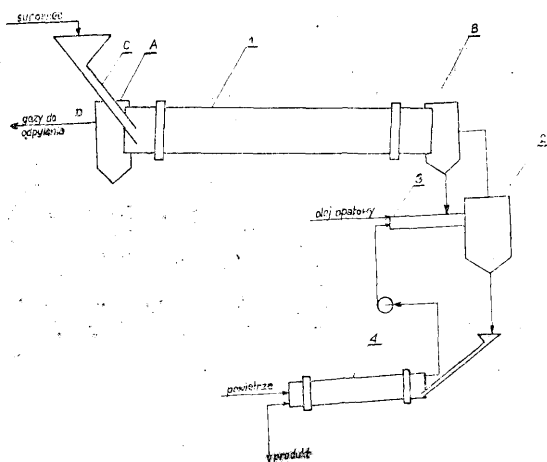
31a1

(P. 147817)

27.04.1971.

Instytut Chemii Przemysłowej, Warszawa, (Piotr Krzyżanowski, Zbigniew Leszczyński, Władysław Rynowiecki).

Sposób prażenia materiału wrażliwego na przegrzanie przy użyciu pieca obrotowego, znamienny tym, że wstępnie wyprażony w piecu obrotowym materiał wprowadza się do sprzężonego z tym piecem palnika cyklonowego, w którym rozpylony materiał doreagowuje odbierając ciepło i obniżając temperaturę spalania przy czym wyprażony materiał rozdziela się w cyklonie od gazów spalinowych, które kieruje się do pieca obrotowego.

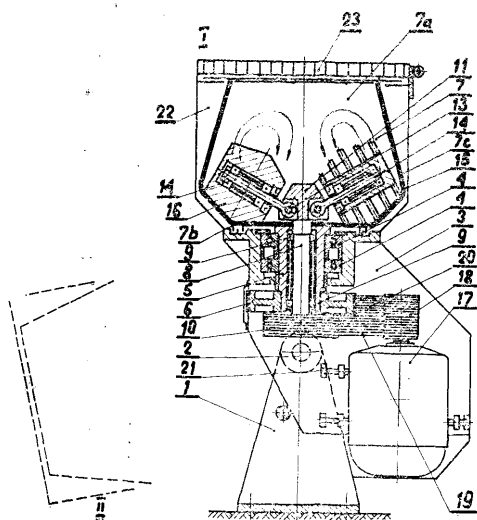
31b1

(P. 146587)

2.03.1971.

Instytut Odlewnictwa, Kraków, (Jan Rogowski, Jan Danek, Stanisław Kubiński).

Mieszarka do materiałów sypkich zwłaszcza do odlewniczych mas rdzeniowych i formierskich, znamienny tym, że wirującą misę (7) w kształcie kielicha zamocowana jest do piecowego drążonego wału (5) założonego obrotowo w korpusie (3), który to wał (5) na swojej dolnej części posiada zamocowane koło pasowe (6) a wewnątrz drążonego wału (5) założony jest wał (8) posiadający w górnej części głowicę (11) lub mieszadło (12) a w dolnej części koło pasowe (10).

31b¹

(P. 146691)

4.03.1971.

Łódzkie Zakłady Prototypów Maszyn i Urządzeń „Protomet”, Łódź, (Witold Biel, Bronisław Wróbel, Marek Bazylczuk, Stefan Workert, Jan Sierpiński).

Sposób wykonywania z jednego wzoru dwu modeli odlewniczych o powierzchniach częściowo odwzorowanych, znamienny tym, że na wzorze wykonanym np. z gipsu, wykonuje się znaną metodą laminowania żywicami np. poliestrowymi tkaniny szklanej, formę - negatyw powierzchni wzoru, w formie tej wykonuje metodą laminowania pierwszy model odlewniczy, na który nakłada się warstwę oddzielającą określonej grubości, wykonaną np. z plasteliny, a następnie wykonuje na tak przygotowanej powierzchni metodą laminowania, drugi model odlewniczy.

31b1

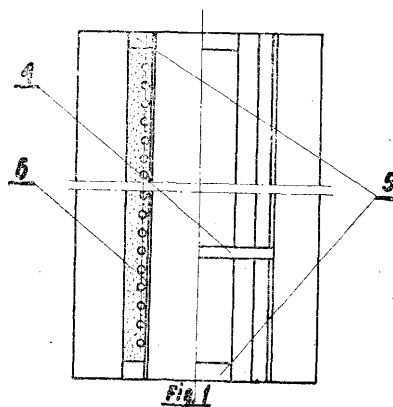
(P. 147839)

28.04.1971.

Zakłady Urządzeń Przemysłowych P.P. Nysa, (Leon Gmur, Józef Harpula, Franciszek Kocur, Lesław Majewski).

Sposób wykonywania w pozycji poziomej rdzeni o dużej długości w stosunku do średnicy, o gładkiej i/lub kształtowej powierzchni polegający na formowaniu dolnej połówki rdzenia w podstawie skrzynki rdzeniowej, a następnie po osadzeniu w niej szkieletu rdzenia i nadstawek kształtujących na formowaniu pozostałej części rdzenia, znamienny tym, że pozostałą część rdzenia formuje się przez zagęszczanie masy rdzeniowej na całej długości nadstawek w kierunku stycznym do pochylonych pod kątem prowadnic nadstawek, przy czym górną powierzchnię rdzenia w szczelinie między nadstawkami otwiera się przez wzornikowanie.

Skrzynka rdzeniowa do stosowania sposobu według zastrz. 1, składająca się z podstawy formującej dolną połówkę rdzenia, części górnej formującej pozostałą część rdzenia, znamienna tym, że część górną formującą część rdzenia stanowią osadzone w znany sposób w podstawie (1) nadstawki (2) z pochylonymi pod kątem powierzchniami (3) stanowiącymi prowadnice wzornika (4) i wyznaczającymi przestrzeń na namiar masy do zagęszczania oraz tworzącymi między nadstawkami (2) szczelinę o wielkości mniejszej od połowy obwodu przekroju poprzecznego rdzenia, przy czym w podstawie (1) i nadstawkach (2) osadzone są panewki (6) do ustalania szkieletu (7) rdzenia.

31b

(P. 148634)

4.06.1971.

Fabryka Maszyn Odlewniczych, Kraków, (Roman Biedacha, Andrzej Żmuda, Władysław Kurdziel, Janusz Sidziński, Kazimierz Szklarczyk).

Wibrator z ciągłą regulacją wielkości siły wymuszającej posiadający dwie obrotowo ułożyskowane w obudowie niewyważone masy, znamienny tym, że masa (2) połączona jest z masą (3) przekładnią ślimak-

32b

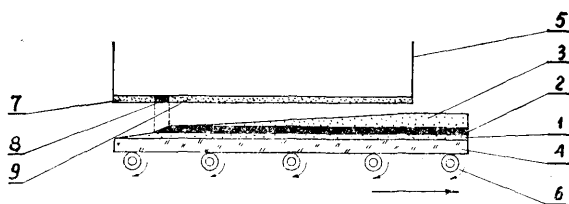
(P. 139832)

6.04.1970.

Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica, (Instytut Metalurgii), Kraków, (Mieczysław Jachimowski, Edward Leja).

Powłoka na szkle odbijająca promieniowanie podczerwone według wynalazku, znamienna tym, że ma trzy warstwy (1), (2) i (3), z których pierwszą warstwę (1) o grubości 15 mm przylegającą do powierzchni szklanej płyty (4), stanowi dwutlenek cyny z domieszką 5% atomów antymonu w stosunku do ilości atomów cyny, drugą warstwę (2) o grubości 10 do 15 mm jest złoto, trzecią warstwę (3) o grubości ponad 100 nm stanowi dwutlenek cyny z domieszką 5% atomów antymonu w odniesieniu do ilości atomów cyny.

Sposób otrzymywania powłoki na szkle według zastrz. 1, polegający na reaktywnym rozpyleniu metali, tworzących powierzchnię katody, pod którą jest umieszczona płyta szklana, znamienny tym, że szklana płyta (4) jest przesuwana na rolkach (6) z prędkością około 10 mm/sek, pod powierzchnią katody (5), utworzonej z trzech części (7), (8) i (9), pokrytych kolejno stopem cyny z 5% wagowymi antymonu, złotem i ponownie stopem cyny z 5% wagowymi antymonu, przy czym długości poszczególnych części (7), (8) i (9) powierzchni katody (5), mierzone w kierunku przesuwania się szklanej płyty (4) odpowiadają stosunkowi liczb 7:3:25.

33c

(P. 139883)

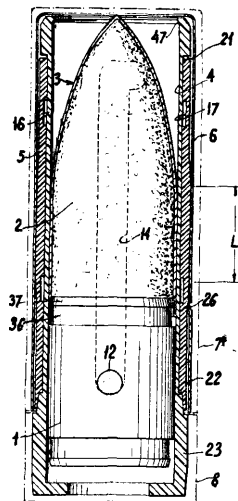
8.04.1970.

Pierwszeństwo: 11.04.1969 - Francja.

SEBEC Société d'Exploitation de Brevets d'Emballage Cosmetique S.A., Fribourg, Szwajcaria, (Ralph Gruska).

Pojemnik do przechowywania batonu produktów ciastowatych takich jak szminki, pomadki, kosmetyki, produkty farmaceutyczne lub weterynaryjne i tym podobne, składający się z dwu współosiowych tulejek z tworzywa sztucznego obracających się jedna w drugą, z kubka zawierającego baton, przemieszczającego się w tulejce wewnętrznej oraz posiadającego co najmniej jeden występ wprowadzony w wycięcie tulejki wewnętrznej oraz także w wycięcie tulejki zewnętrznej, przy czym jedno z tych wycięć jest podłużne

FIG.1

a drugie po linii śrubowej, oraz z przezroczystej osłony batonu, o średnicy zewnętrznej prawie równej średnicy kubka zawierającego baton i umieszczonej na jego odsadzeniu, całość zaś zamknięta jest rozłączalną przykrywką, znamienny tym, że część osłony batonu nasadzona na kubek posiada pierścieniowe wewnętrzne odsadzenie współosiowe o większej średnicy, oraz nacięcia wzdłużne, tworzące między sobą równoległe sprężyste łapki posiadające przynajmniej na pewnym odcinku swej długości, wzdłużne wewnętrzne ożebrowanie, którego wysokość w kierunku promieniowym jest równa najwyżej, głębokości promieniowej odsadzenia.

34b

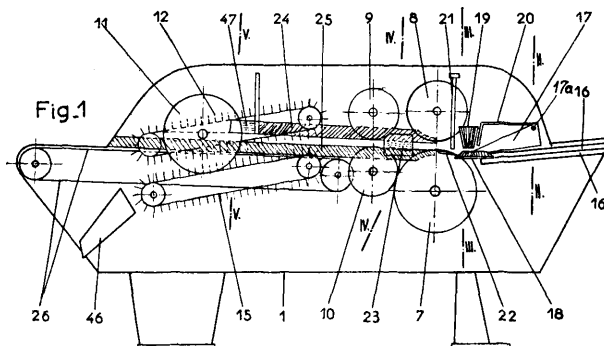
(P. 135134)

30.07.1969.

Pierwszeństwo: 30.07.1968 - Francja.

Etablissement M. Varlet et Fils, Boulogne-Sur-Mer, Francja.

Urządzenie do filetowania ryb, zawierające stół do zasilania rybami, zespół do rozcinania wzdłużnego każdej ryby po obydwu stronach jej grzbietu oraz przenośnik do usuwania filetów, znamienny tym, że zawiera umieszczone kolejno w kierunku przesuwu ryb, pokrywę (17) usytuowaną powyżej stołu (16) do zasilania rybami, nachyloną do dołu w kierunku przesuwu ryb i zamocowaną górnym końcem na poprzecznej osi poziomej (17a), dwie pary napędzanych kół stożkowych górnych (19) i dolnych (18) o osiach pionowych, pierwszą parę pierścieniowych noży górnych (8) i dolnych (7), jedną parę wzdłużnych prowadnic górnych (24) i dolnych (25) umieszczonych za dwoma pierwszymi parami noży (7, 8), przy czym prowadnice (24, 25) są umieszczone na przedłużeniu noży (7, 8), ponadto urządzenie ma drugą parę pierścieniowych noży górnych (9) zmontowanych obrotowo na dźwigni (30) zamocowanej na poprzecznej osi poziomej (30a) i połączonej z elektromagnesem (45) włączanym przez normalnie otwarty styk wyłącznika (29), drugą parę pierścieniowych noży dolnych (10) umieszczonych poniżej pary noży (9), dwa łańcuchy przenośnikowy górny (12) i dolny (15), nachylone do dołu w kierunku przesuwu ryb, zaopatrzone w kolce i umieszczone między prowadnicami (24, 25) i między przenośnikami (26), trzecią parę noży pionowych (11) umieszczonych między dwoma przenośnikami (26), przy czym łańcuchy (12, 15) są usytuowane między nożami (11), oraz środki do napędu kół stożkowych (18, 19), noży (7-11), łańcuchów (12, 15) oraz przenośników (26).

34b

(P. 155883)

7.06.1972.

Pierwszeństwo: 9.06.1971; 16.10.1971; 12.01.1972 - NRF.

Firma F. Küppersbusch u. Söhne Aktiengesellschaft, Gelsenkirchen, NRF, (Alfred Löhr, Wolfgang Tschek, Heinz Förster Bernhard Klauk, Wolfgang Schwan).

Urządzenie do gotowania, składające się z ogrzewanego garnka do umieszczania w nim gotowanej potrawy, oraz z napędzanego miesadła do tej potrawy, znamienny tym, że miesadło jest wykonane jako skrobak (5), skrobiący dno (2') garnka (2).

Fig.1

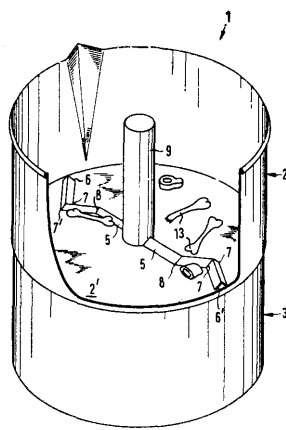
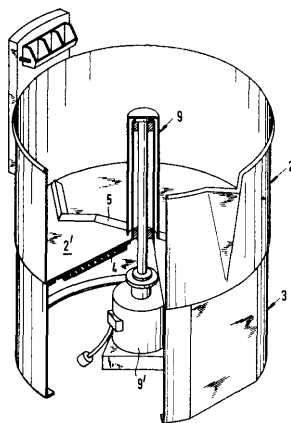

Fig.2

34c

(P. 146654)

3.03.1971.

Patent dodatkowy do zgłoszenia P. 146956.

Gnieźnieńskie Przedsiębiorstwo Metalowe, Gniezno, Polska (Marian Pribe).

Urządzenie do **czyszczenia dywanów** zestawione ze znanych w zasadzie elementów według patentu Nr (zgłosz. Nr P. 146456) w szczególności złożone ze wsporczonego członu, którego wsporniki w środkowej części posiadają podłużne wycięcia i są połączone belką korzystnie w monolityczny układ, który wspólnie z połączonymi z nim końcowymi częściami osi z jezdnych kołami i/lub pojemnikami na brud jest osadzony na czopach obrotowej szczotki, a także zaopatrzone w rozporowy - śrubowy mechanizm osadzony na obudowie - korzystnie w środku symetrii jej górnej ściany, albo w środku linii przecięcia górnej ściany prostopadłą do niej płaszczyzną położoną w podłużnej osi obrotowej szczotki, którego roboczy organ jest sprężony z belką wsporczonego członu - korzystnie w środku jej symetrii oraz którego pojemniki na brud albo inne połączone z nimi i/lub połączone z osiami elementy oddalone od ich osi obrotu są połączone między sobą i/lub z belką wsporczonego członu i/lub z jego wspornikami i/lub z rozporowym-śrubowym mechanizmem i/lub z obudową za pomocą sprężyn, a nadto wyposażone w czyszczące grzebienie i/lub w przyciski na obudowie i sprężone z pojemnikami na brud, znamienne tym, że belka (13), (45) jego wsporczonego członu jest wyposażona w jeden lub kilka czyszczących grzebieni (34), których zęby są zwrócone w kierunku włosów szczotki (9) albo posiada pręt lub pręty oporowe położone na drodze przesuwania włosów szczotki (9) - korzystnie rozmieszczone mniej więcej równoległe do podłużnej osi (8) szczotki (9), zaś jego sprężyną i/lub sprężyny (26), (33), (51), (55) dociskające jezdne koła (19) do ciernych kół (10) szczotki (9)

i/lub utrzymujące pojemniki (20), (44) w stanie zamkniętym, a także pręt (29), (49) zakończony przyciskiem (32), (50) położonym ponad górną ścianą (2), (46) obudowy są rozmieszczone w środkowej części urządzenia - korzystnie ponad włosami szczotki (9) symetrycznie względem płaszczyzn obrotu jezdnych kół (19), przy czym wolny koniec pręta (29), (49) jest sprężony z pojemnikami (20), (44) albo z innymi połączonymi z nimi i/lub połączonymi z osiami (18), (43) elementami (24), (54), (56) oddalonymi od ich osi obrotu symetrycznie względem płaszczyzn obrotu jezdnych kół (19) - korzystnie sprężony jest za pomocą wspomnianej sprężyny albo sprężyn (26), (33), (51) (55) i/lub za pomocą innych środków zdolnych do przenoszenia ruchu posuwisto- i/lub obrotowo-nawrotnego takich na przykład jak ciągną, dźwignie i tym podobne.

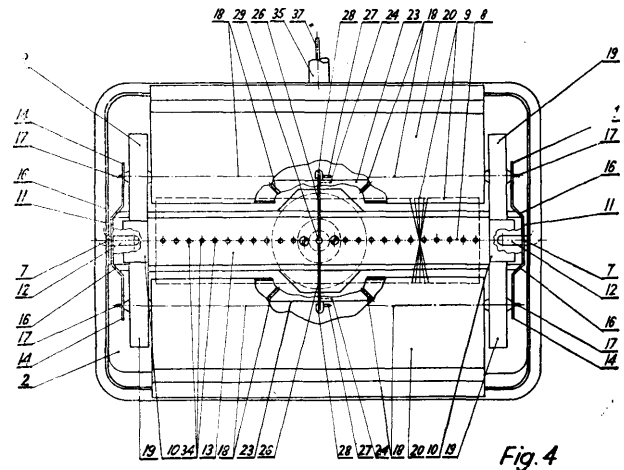

Fig.4

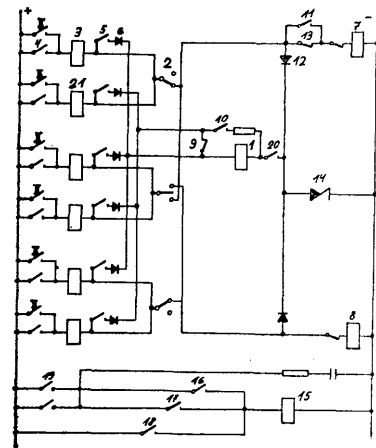
35a

(P. 139368)

12.03.1970.

Jerzy Janik, Warszawa.

Układ sterowania zbiorczego **dźwigiem osobowym** zawierający szeregowo połączone cewki przekaźników rejestrujących z zestykami łączników piętrowych i z cewkami przekaźników kierunkowych, znamienno tym, że równoległe do zestyków łączników piętrowych (2) włączony jest przekaźnik (11) działający w wypadku wzbudzonej cewki przekaźnika rejestracyjnego (3) i rozwartych zestyków łącznika piętrowego (2) tego samego przystanku.

35c

(P. 150048)

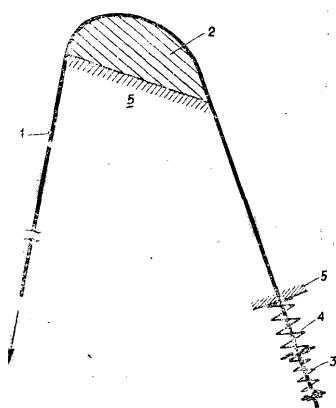
16.08.1971.

Pierwszeństwo: 18.08.1970 - Austria.

Vereinigte Österreichische Eisen-und Stahlwerke Aktiengesellschaft, Linz, Austria, (Helmut Smejkal, Walter Schwarz).

Urządzenie do hamowania giętkiego elementu łączącego, zamocowanego jednym końcem sprężynowo, obciążonego uderowo, na przykład liny lub łańcucha dźwigu, zwłaszcza liny rezerwowej urządzenia do podnoszenia i opuszczania łanc dmuchowych, znamienne tym, że element łączący (1, 1') jest prowadzony z tarcie ślizgowym po krzywoliniowej, nieruchomej w kierunku obwodowym części (2, 2'), służącej do zmiany kierunku elementu łączącego, na przykład po nieruchomym bębnie, a jako sprężynowe zamocowanie elementu łączącego (1, 1') zastosowane są dwie połączone jedna za drugą sprężyny (3, 4) o różnych wskaźnikach sztywności, przy czym sprężyna (3) o mniejszym wskaźniku sztywności służy do wstępnego naprężania elementu łączącego (1, 1') a druga sprężyna (4), o większym wskaźniku sztywności, jest wstępnie napięta i jest przeznaczona do przejmowania części uderowego obciążenia.

FIG. 1

36a

(P. 147528)

14.04.1971.

Radomska Fabryka Wyrobów Emaliowanych, Radom, (Wiesław Kowalczyk, Krzysztof Czyż, Aleksander Panek).

Ściana górna piekarnika kuchni gazowej, znamienna tym, że posiada przetłoczenia (2) i (3) i połączone z nią elementy (4) i (5) tworzące dwa wyciągi spalin (6) i (7) oraz posiada przetłoczenie (9) stanowiące ciepłochwył.

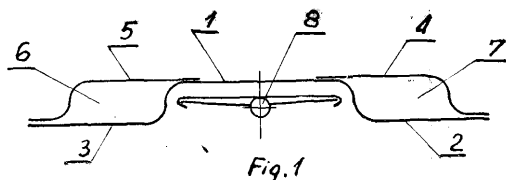

Fig. 1

36b

(P. 147529)

14.04.1971.

Radomska Fabryka Wyrobów Emaliowanych, Radom, (Krzysztof Czyż, Wiesław Kowalczyk, Wiktor Gałek).

Zawiasa, zwłaszcza do drzwi kuchni gazowej, znamienna tym, że posiada uchwyt (1) zaopatrzony w wewnętrzny wykrój (2) oraz otwór (3), w których umieszczone są ramiona (4) i (5) sprężystego elementu (6) przy czym ramię (4) osadzone jest najkorzystniej w otworze (3) uchwyty (1) oraz w otworach (7) i (8) podstawy (9) i stanowi oś obrotu zawiasy, natomiast ramię (5) sprężystego elementu (6) umieszczone jest w wykroju (2) uchwyty (1) oraz w kanale (10) wykonanym w podstawie (9).

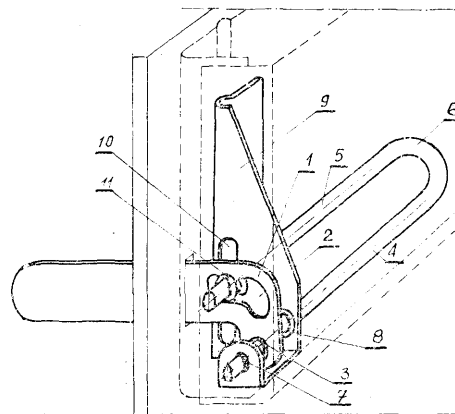

Fig. 1

36b

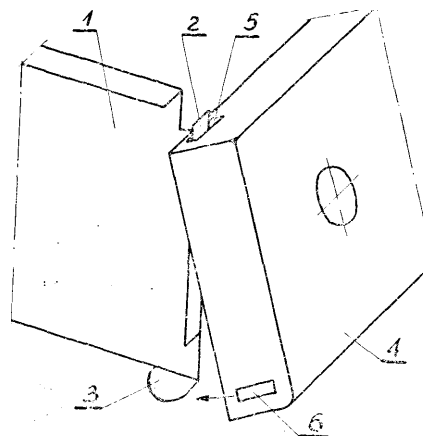
(P. 147530)

14.04.1971.

Radomska Fabryka Wyrobów Emaliowanych, Radom, (Wiesław Kowalczyk, Krzysztof Czyż).

Sposób mocowania tablicy rozdzielczej kuchni gazowej, znamienne tym, że tablicę rozdzielczą zawiesza się na półkach i zaciska na wystęпах wykorzystując sprężystość korpusu kuchni.

Urządzenie do wykonywania sposobu według zastrz. 1, znamienne tym, że korpus (1) posiada półki (2) oraz występy (3), natomiast tablica rozdzielcza (4) posiada górne otwory (5) oraz boczne otwory (6).

36b

(P. 147531)

14.04.1971.

Radomska Fabryka Wyrobów Emaliowanych, Radom, (Wiesław Kowalczyk, Krzysztof Czyż, Aleksander Panek).

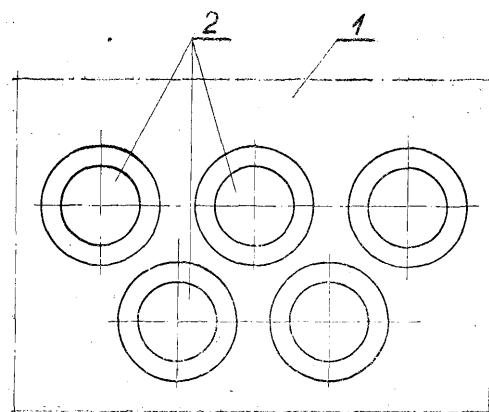

Fig. 1

Prowadnica, zwłaszcza szuflady kuchni gazowej, znamienna tym, że wykonana jest najkorzystniej z dwóch rzędów przewiniętych otworów (2) w bocznej ścianie (1) korpusu kuchni.

36b

(P. 147532)

14.04.1971.

Radomska Fabryka Wyrobów Emaliowanych, Radom, (Wiesław Kowalczyk, Krzysztof Czyż).

Sposób mocowania korpusu palnika gazowego w kuchni, znamienny tym, że korpus (1) wprowadza się do otworu (5) wykonanym w elemencie (4) kuchni gazowej tak, aby boczny kanał (3) wykonany w kołnierzu (2) leżał w płaszczyźnie otworu (5) i obraca go o kąt około 45°.

Urządzenie do wykonywania sposobu według zastrz. 1, znamiennie tym, że korpus (1) palnika posiada najkorzystniej kwadratowy kołnierz (2) zaopatrzony w boczny kanał (3) natomiast element (4) korpusu kuchni zaopatrzony jest najkorzystniej w kwadratowy otwór (5).

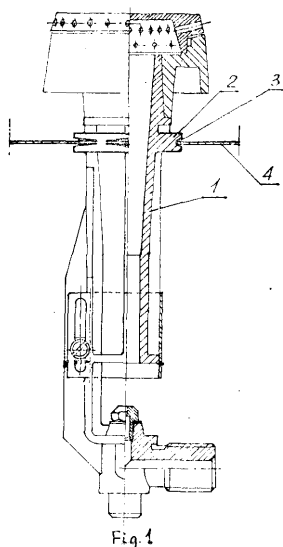

Fig. 1

36b

(P. 147533)

14.04.1971.

Radomska Fabryka Wyrobów Emaliowanych, Radom, (Wiesław Kowalczyk, Krzysztof Czyż).

Zawiasa nakrywy i płyty podpalnikowej kuchni gazowej, znamienna tym, że do korpusu (1) przytwierdzony jest element (2) zaopatrzony w otwór (3) oraz półkę (14), natomiast do płyty podpalnikowej (5) przytwierdzony jest najkorzystniej ceownik (6) zaopatrzony

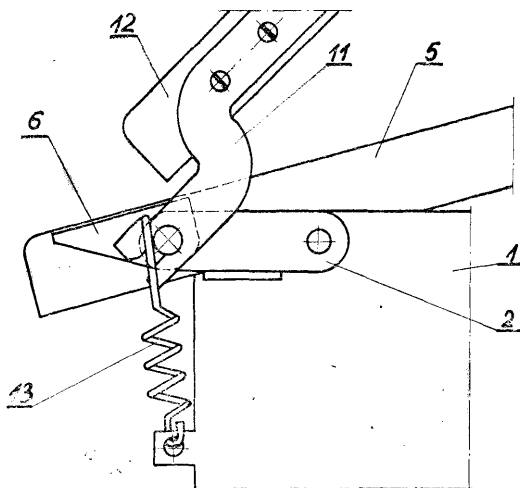

Fig. 1

w otwory (7) i (8) i w otworach (7), (8) i (3) umieszczony jest nit (9) z kanałem (10) stanowiącym łożysko zawiasu (11) nakrywy (12), zaś sprężyna (13) dociska zawiasu (11) do kanału (10) zabezpieczając przed osiowym przesuwaniem się nita a w pozycji otwartej zabezpiecza zawiasu (11) opartą o półkę (14) przed samoczynnym opadnięciem nakrywy (12).

37d

(P. 139636)

27.03.1970.

Instytut Techniki Budowlanej, Warszawa, (Aleksander Rusiecki, Bronisław Brodzik).

Sposób wykonywania wypraw tynkarskich wewnętrznych i zewnętrznych przy użyciu spoiw gipsowych, znamienny tym, że jako pierwszy składnik przy przygotowywaniu zapraw dozuje się opóźniacz czasu wiązania spoiwa gipsowego oraz, że resztę wody zarobowej przy końcu mieszania, w celu uzyskania właściwej konsystencji, dozuje się z zawartym w niej opóźniaczem czasu wiązania spoiwa gipsowego.

37e

(P. 147486)

10.04.1971.

Centralny Ośrodek Badań i Rozwoju Techniki Drogowej, Warszawa, (Juliusz Jaworski, Stefan Duczek).

Wibrator elektromagnetyczny zanurzeniowy lub zanurzeniowy - wiszący na przewodzie uzbrojonym, zwłaszcza do zagęszczania betonu w słupach, palach, studniach itp., lub do wgłębiania giłz pali, przewodów rurowych, itp., znamienny tym, że w wibrującej części korpusu wibratora (1) posiada umieszczone elektromagnesy (2) i młot stalowy lub składający się z magnesów trwałych (3), przekazujący masie betonu lub gruntu drgania poprzeczne w stosunku do swojej osi podłużnej.

Fig. 1

37e

(P. 148569)

2.06.1971.

Instytut Techniki Budowlanej, Warszawa, (Wacław Wiater, Jerzy Dowgiałło, Józef Witkowski).

Sposób wykonywania wewnętrznej warstwy izolacyjnej w prefabrykowanych osłonowych płytach ściennych, składających się z zewnętrznych warstw z betonu zbrojonego oraz wewnętrznej warstwy izolacyjnej z materiału ściśliwego znamienny tym, że materiał izolacyjny umieszcza się uprzednio w szkielecie z siatki prętów stalowych, a następnie obetonowuje się ten szkielet co najmniej obustronnie warstwami zewnętrznymi.

37f

(P. 148644)

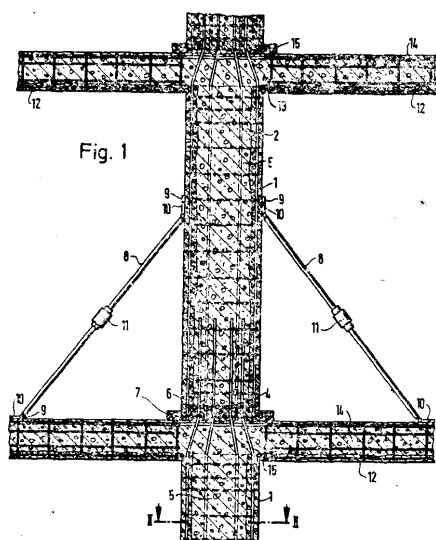
7.06.1971.

Pierwszeństwo: 9.06.1970 - Niemiecka Republika Federalna.

Georg Humbann, Monachium, NRF.

Budowla z prefabrykowanych skorupowych elementów żelbetowych stanowiących słupy podporowe lub ściany ustawione na stropach betonowych i wypełnione wewnątrz betonem, znamienne tym, że prefabrykowane skorupowe elementy żelbetowe (1, 16) są usytuowane w odległości nad stropem (14), korzystnie równej w przybliżeniu grubości skorupy, przy czym przestrzeń (6) powstała na skutek usytuowania elementu w pewnej odległości nad stropem jest wypełniona płynnym betonem wpływającym do tej przestrzeni przy napełnianiu wnętrza skorupy płynną masą betonową.

Urządzenie do ustawiania prefabrykowanych skorupowych elementów żelbetowych, zwłaszcza ściennych, których podstawa jest podniesiona powyżej stropu betonowego budowli, znamienne tym, że jest wyposażone w płyty lub klocki służące do ustawienia na nich prefabrykowanych skorupowych elementów żelbetowych (1, 16) i mające szerokość równą grubości słupa podporowego lub ściany budowli, a grubość równą grubości skorupy prefabrykowanego elementu żelbetowego, oraz w podpory boczne (22) służące do ustawiania elementów prefabrykowanych.

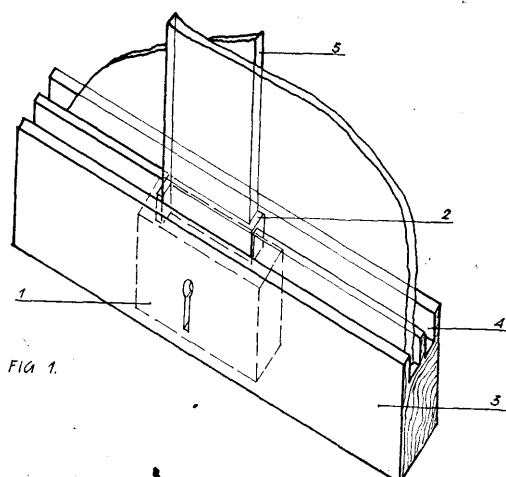

37g1

(P. 139780)

3.04.1970.

Politechnika Wrocławska (Instytut Architektury i Urbanistyki), Wrocław (Andrzej Grudziński, Jan Tarczyński).

Rygiel unieruchamiający przesuwne tafle, znamienne tym, że stanowi go rygiel (2) zamka (1) posiadający kształt litery Z w przekroju prostokątnym do kierunku jego ruchu.

38a

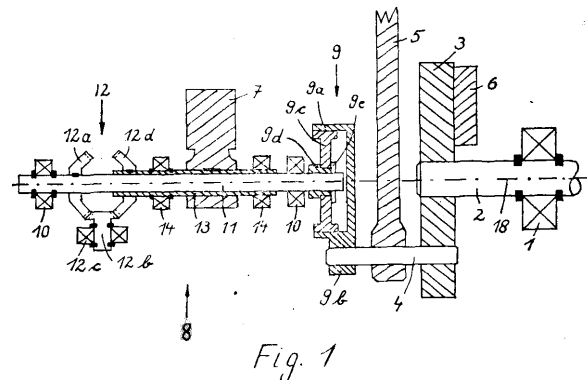
(P. 154591)

8.04.1972.

Pierwszeństwo: 8.04.1971 - Niemiecka Republika Federalna.

Maschinenfabrik Esterer AG., Altötting, NRF, (Max Esterer).

Urządzenie do kompensacji wpływu drgających mas w traku, w szczególności ram piłowych za pomocą przeciwcieżarów umieszczonych zewnętrznie na obustronnych kołach zamachowych traka i dwóch dalszych symetrycznych przeciwcieżarów obracanych przeciwnie do pierwszej z tą samą średnią prędkością obrotową, których moment zamachowy jest tego samego rzędu co pierwszych, przy czym pierwsze i drugie przeciwcieżary są tak dobrane pod względem wielkości i usytuowania, że wypadkowe działanie sił odśrodkowych jest w przybliżeniu równe lecz przeciwnie skierowane do sił występujących skutkiem drgającego ruchu ram piłowych trąbką, znamienne tym, że połączenia napędowe (8) pomiędzy kołami zamachowymi (3) traka i drugimi przeciwcieżarami (7) zawierają sprzęgła elastyczne (9) o elastyczności dobranej do stopnia niejednostajności biegu kół zamachowych (3) traka tak, aby nie przenosiło tej niejednostajności do drugich przeciwcieżarów (7).

39a

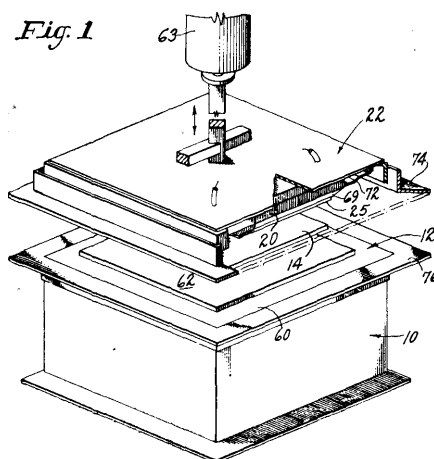
(P. 155593)

25.05.1972.

Pierwszeństwo: 26.05.1971 - Stany Zjednoczone Ameryki.

USM Corporation, Boston, Stany Zjednoczone Ameryki (Robert Whitney Bradley).

Urządzenie do nagrzewania i prasowania materiałów w polu elektrycznym wielkiej częstotliwości, znamienne tym, że zawiera komorę grzejną (10) ograniczającą

wymienione pole z otworem (12) dla umieszczenia w komorze materiału (14) wsadu, pokrywę (22) zasłaniającą otwór wymienionej komory (10) dla ograniczenia pola z tej strony, zmontowany w wymienionej komorze zespół płyt dociskowych (16, 20) do umieszczenia między nimi materiału (14) wsadu w zmiennym polu elektrycznym, elektryczny przewód (23) przyłączony do jednej z płyt dociskowych (16) i komory (10) dla wytworzenia pola elektrycznego w stosunku do tej płyty, elementy wsporcze (18) płyt dociskowych umożliwiające przesuwanie ich względem siebie dla prasowania materiału wsadu oraz zawiera elementy wywołujące pole elektryczne wielkiej częstotliwości wytworzone w komorze grzejnej.

39a²

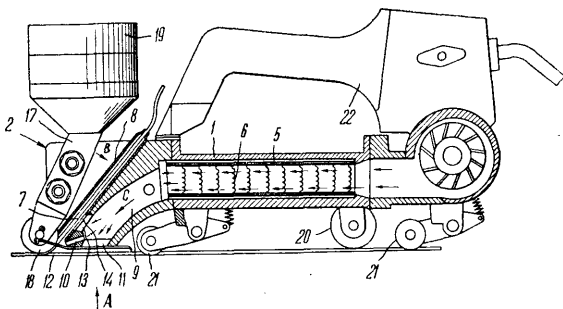
(P. 139868)

7.04.1970.

Pierwszeństwo: 9.04.1969 - ZSRR.

Experimentalnoe Proizvodstvo po Razrabotke i Izgotovleniju Sredstv Mekhanizatsii v Stroitelstve Tresta „Kievorgstroj”, Kijów, ZSRR, (Meier Izrailevich Ostrobrod, David Avramovich Sidelsky).

Urządzenie do spawania materiałów termoplastycznych w arkuszach, zwłaszcza linoleum, z wykorzystaniem materiału dodatkowego, nadtapianego nagrzanym gazem, zawierające wydrążony ogrzewany korpus, poprzez który doprowadza się gaz, połączoną z korpusem głowicę spawarki, mającą otwory wylotowe dla doprowadzenia nagrzanego gazu do strefy spawania i dla uprzedniego podgrzewania materiału dodatkowego i spawanego, przewodnice dla materiału dodatkowego, oraz urządzenie przyciskowe, znamienne tym, że otwory dla uprzedniego podgrzewania materiału dodatkowego i spawanego wykonane są w postaci co najmniej dwóch przecięć szczelinowych (11 i 13), z których pierwsze jest rozmieszczone wzdłuż rurki (8) będącej przewodniczą materiału dodatkowego, a drugie umieszczone w ten sposób, że w położeniu roboczym urządzenia jest ono skierowane wzdłuż krawędzi spawanych (12).

39a³

(P. 136723)

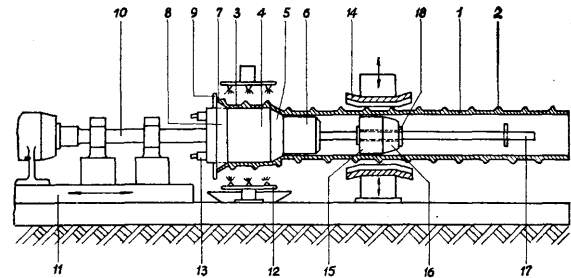
6.11.1969.

Pierwszeństwo: 9.11.1968 - Niemiecka Republika Federalna.

Dynamit Nobel AG Troisdorf, Niemiecka Republika Federalna (Gerhard Osterhagen, Friedrich Krebsbach, Waldemar Wissinger).

Sposób formowania kielicha na końcu rury wykonanej z tworzywa sztucznego posiadającej w przekroju poprzecznym lub rozciągające wzdłuż linii śrubowej ożebrowanie lub tym podobne, znamienne tym, że do ogrzanej na uprzednio końcówki rury wprowadza się wzdłuż osi, przy równoczesnym jego ruchu obrotowym, trzpień (4) zaostrzony i odpowiadający swymi zewnętrznymi wymiarami konturowi wewnętrznyemu formowanego kielicha, przy czym ruch obrotowy trzpienia na końcu przesuwu osiowego zatrzymuje się i uformowaną na kształt kielicha końcówkę rury chłodzi się od wewnątrz i/lub z zewnątrz a następnie trzpień (4) wprowadzony znów w ruch obrotowy wysuwa się wzdłuż osi z uformowanego kielicha.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1, znamienne tym, że zawiera trzpień rozszerzający (4), posiadający na samym końcu zwróconym do rozszerzonej rury (1) część prowadzącą (16), najczęściej cylindryczną o wymiarach w przekroju poprzecznym mniejszych, niż średnica rury w świetle, która to część prowadząca (16) przechodzi stopniowo w część stożkową (5) oraz w część o wymiarach w przekroju poprzecznym odpowiadających wymiarom przekroju poprzecznego w świetle oraz kształtowi formowanego kielicha.

39a³

(P. 140050)

16.04.1970.

Pierwszeństwo: 18.04.1969 - Niemiecka Republika Federalna.

Dynamit Nobel Aktiengesellschaft, Troisdorf, NRF, (Wolfgang Jensch).

Sposób usuwania powierzchniowej przylepności z zawierających zmiekczacze folii poliwinylbutylalowych przez matowanie tych folii przy zastosowaniu ogrzanych walców kalandrujących, znamienne tym, że proces prowadzi się w kąpeli z cieczą obojętną a temperaturę w szczelinie między walcami matującymi podczas jednoczesnego obustronnego szorstkowania folii, względnie temperaturę w szczelinach między walcami matującymi i dociskowymi podczas niejednoczesnego szorstkowania obu stron folii, nastawia się tak, że utrzymuje się ona w granicach między temperaturą o 5°C wyższą od granicznej temperatury kalandrowalności a temperaturą 140°C.

39a³

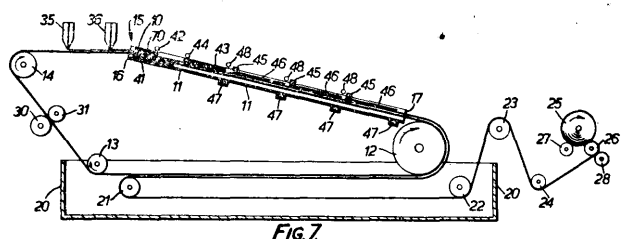
(P. 144722)

30.11.1970.

Porvair Limited King a Lynn, Wielka Brytania (Eric Albert Warwicker).

Sposób wytwarzania przenikalnych dla pary wodnej materiałów w postaci arkuszy, znamienne tym, że dokonuje się co najmniej zainicjonowania procesu koagulacji arkuszy z polimeru wypełnionego ciekłym nośnikiem, przez traktowanie cieczą koagulacyjną w sposób ciągły co najmniej jednej ich powierzchni.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1—14, służące do koagulacji polimeru wypełnionego ciekłym nośnikiem, posiadającego formę arkuszy, znamienne tym, że zawiera urządzenia do równomiernego rozprowadzania nieprzerwanej warstwy cieczy koagulacyjnej na całej szerokości łańcucha co najmniej na jego wolnej powierzchni oraz urządzenia napędowe, przystosowane do poruszania spoczywającego na podłożu, arkusza obok urządzeń koagulacyjnych.

39a³ (P. 155547) 23.05.1972.

Pierwszeństwo: 25.05.1971 - NRF.

Norddeutsche Affinerie, Hamburg, NRF, (Reinhold Schulse).

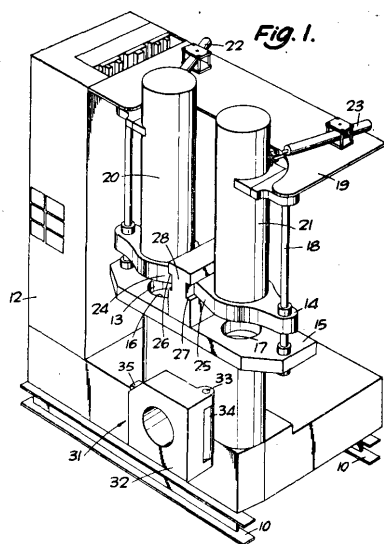
Sposób wiązania stałych, silnie rozdrobnionych substancji czynnych z podłożeni, które same nie wiążą się z podłożem lub wiążą w niezadawalającym stopniu, znamienny tym, że dla wytworzenia porowatych warstw czynnych substancji stałych na określonych materiałach podłoża, a zwłaszcza drobnoziarnistych lub stanowiących bryłki podłożach dodaje się, w obecności wodnych zawiesin substancji czynnych stanowiących czynnik koagulujący, dwie rozpuszczalne w wodzie substancje, z których przynajmniej jedna ma powinowactwo do czynnej substancji stałej i które po wprowadzeniu razem do roztworu wodnego tworzą kleistą, nierozpuszczalną w wodzie masę, przylegającą mocno do podłoża i otulającą również czynną substancję stałą i gdy to jest żądane, po utworzeniu osadu wprowadza ponadto zawiesiny lateksowe nierozpuszczalnych w wodzie substancji tworzących nieklejące, porowate powłoki.

39a⁴ (P. 139309) 10.03.1970.

Pierwszeństwo: 11.03.1969 - Wielka Brytania.

Barwell Engineering Limited Cambridge - Wielka Brytania (Marold Barwell).

Wylączarka tłokowa do ciągłego wyciskania elastycznej masy, znamienna tym, że zawiera dwa hydrauliczne zespoły wyciskające, posiadające otwory wylotowe połączone ze wspólnym przewodem wylotowym, dzięki czemu masa wyciskana może być wytłaczana z dowolnego zespołu wyciskającego lub z obu zespołów równocześnie w wyniku przełączania zaworu sterującego przepływem wyciskanego materiału wyciskanego do wspólnego przewodu wylotowego z równomierną prędkością jak gdyby wyciskana była z jednego zespołu wyciskającego.

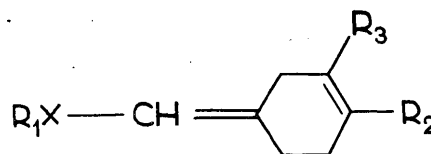
39b³ (P. 139794) 4.04.1970.

Pierwszeństwo: 5.04.1969 - Niemiecka Republika Federalna.

Farbenfabriken Bayer, Aktiengesellschaft, Leverkusen, NRF, (Wolfgang Redetzky, Theo Kempermann).

Wyroby gumowe odporne na działanie ozonu, znamiennie tym, że zawierają związki o podanym wzorze ogólnym, w którym R1 oznacza rodnik węglowodorowy

o 3—18 atomach węgla ewentualnie zawierający heteroatomy, R₂ i R₃ oznaczają atomy wodoru lub rodniki metylowe, a X oznacza atom tlenu lub siarki, w połączeniu z woskami przeciwzłożonymi składającymi się co najmniej częściowo z mikrokryształicznych parafin, przy czym stosunek wosku do środka przeciwzłożonego wynosi 0,5—2,5 a ogólna ilość mieszaniny w stosunku do kauczuku wynosi 1—10 phr.

WZÓR

39b⁴ (P. 135505) 25.08.1969.

Pierwszeństwo: 26.08.1968 - Francja.

Solvay et Cie. Bruksela, Belgia (Jacques Stevens, Robert Van Veynbergh).

Sposób polimeryzacji i kopolimeryzacji olefin do polimerów, w których rozkład ciężarów cząsteczkowych i średni ciężar cząsteczkowy są kontrolowane w obecności układu katalitycznego, otrzymanego przez zaktywowanie związkiem metaloorganicznym stałego kompleksu powstałego w wyniku reakcji chlorowcowej pochodnej metalu z grupy przejściowych ze stałym nośnikiem, znamienny tym, że rozkład ciężarów cząsteczkowych reguluje się, osiągając z góry założoną wartość, przez wprowadzenie ilości wodoru wprost proporcjonalnej do pożądanego zakresu rozkładu ciężarów cząsteczkowych i że średni ciężar cząsteczkowy reguluje się, osiągając pożądaną wartość, przez zastosowanie oddzielnie lub łącznie sposobów polegających na użyciu drugiego czynnika przenoszenia łańcucha, zmianie temperatury polimeryzacji w reaktorze, zmianie rodzaju nośnika katalitycznego i/lub użyciu aktywatora metaloorganicznego pozwalającego uzyskać ciężary cząsteczkowe wyższe lub niższe.

39b⁴ (P. 136241) 9.10.1969.

Műanyagipari Kutató Intézet, Budapeszt, Węgry, (Zoltán Balajthy, György Cselik, László Csillag, Miklós Dimitrov, Robert Köhlhéb, István Máté, Tamás Pazoni, Péter Sztatlov).

Sposób wytwarzania chlorowanych elastomerów poli olefinowych zawierających 15—45% wagowych związku chloru przez spęcznie lub rozpuszczenie, następnie chlorowanie poliolefiny i wydzielania chlorowanego produktu, znamienny tym, że spęcznie lub rozpuszczanie i chlorowanie poliolefin prowadzi się w obecności poliglikoli alkilenowych, polieterów glikoli etylenowych, alifatycznych lub cykloalifatycznych polioli i/lub alifatycznych lub cykloalifatycznych eterów polioli wprowadzonych w ilości 0,1—100% wagowych, korzystnie 1—10% wagowych w stosunku do poliolefiny.

39b¹ (P. 140510) 9.05.1970.

Pierwszeństwo: 10.05.1969 - Niemiecka Republika Federalna.

Farbwerke Hoechst AG vormals Meister Lucius Brüning, Frankfurt nad Menem, NRF, (Bernd Die-drich).

Sposób polimeryzacji etylenu lub mieszanin etylenu, zawierających do 10% wagowych, korzystnie do 5% wagowych α-olefin o wzorze ogólnym R-CH=CH₂, w którym R oznacza rozgałęzioną lub nie rozgałęzioną grupę węglowodorową, o 1—13 atomach węgla, w roz-

tworze, w zawiesinie lub w fazie gazowej w temperaturach od 20 do 160°C pod ciśnieniem do 20 atm w obecności mieszanego katalizatora, składającego się z produktu reakcji związku tytanu i zawierającego grupy wodorotlenowe związku magnezu (składnik A) i związku glinoorganicznego (składnik B), przy czym ciężar cząsteczkowy reguluje się za pomocą wodoru, znamienny tym, że polimeryzację prowadzi się w obecności katalizatora mieszanego, którego składnik A wytworzono przez reakcję wolnego od chlorowca i zawierającego grupy wodorotlenowe związku magnezu, który wykazuje 0,2-2 moli grup wodorotlenowych na gramoatom magnezu, z alkoholami, ortotytaniami czterooksydowymi i czterochlorkiem tytanu.

39b⁴ (P. 141244) 11.06.1970.

Pierwszeństwo: 12.06.1969 - Niemiecka Republika Federalna.

Farbwerke Hoechst AG vormals Meister Lucius Bruning, Frankfurt n/Menem, NRF (Rainer Klein, Kurt Rust, Berndt Diedrich).

Sposób wytwarzania niskocząsteczkowych poliolefin przez homopolimeryzację i kopolimeryzację olefin o wzorze ogólnym $R-CH=CH_2$, w którym R oznacza wodór lub resztę węglowodorową, przede wszystkim resztę alkilową o prostym łańcuchu lub rozgałęzioną, podstawioną lub niepodstawioną, o 1 do 10 atomach węgla, w roztworze, przy podwyższonych temperaturach, przy ciśnieniach do 50 atm w obecności mieszanego katalizatora, składającego się z produktu reakcji między czterowartościowym związkiem tytanu i związkiem magnezu (składnik A) i związku glinoorganicznego (składnik B) przy regulacji ciężaru cząsteczkowego wodorem, znamienny tym, że polimeryzację prowadzi się w temperaturach od 110 do 180°C w obecności takiej ilości wodoru, że gaz odlotowy zawiera co najmniej 60% objętościowych wodoru, a jako składnik A stosuje się produkt przereagowania czterohalogenków tytanu z alkoholami magnezu.

39b⁴ (P. 142611) 11.08.1970.

Cieszynska Fabryka Farb i Lakierów, Cieszyn (Adam Grycz, Bolesław Lose).

Nowa metoda produkcji chlorowanego polietyleny i innych chlorowanych związków wielkocząsteczkowych: chlorowany polietylen, PCW, kauczuk, itp., znamienna tym, że po schlorowaniu następuje sukcesywna destylacja rozpuszczalnika chlorowania z równoczesnym sukcesywnym lub jednorazowym zastąpieniem go rozpuszczalnikami chlorowanego produktu o zróżnicowanych parametrach destylacji.

39b⁴ (P. 153265) 3.02.1972.

Pierwszeństwo: 4.02.1971 - Stany Zjednoczone Ameryki.

Dynachem Corporation Santa Fe Springs, Kalifornia, USA, (Michael Nicholas Gilano, Melvin Alan Lipson, Richard Edmund Beaupre).

Mieszanka fotopolimeryzująca, znamienna tym, że zawiera nie gazowy związek o temperaturze wrzenia ponad 100°C, posiadający przynajmniej jedną końcową grupę etylenową, który może ulegać polimeryzacji addycyjnej, układ inicjujący polimeryzację addycyjną przez wytworzenie wolnych rodników, termiczny inhibitor polimeryzacji addycyjnej i utworzony wcześniej makromolekularny polimeryczny środek wiążący, który jest kopolimerem pierwszego monomeru jakim jest materiał typu styrenu lub niekwasowy związek winylowy i nienasycony monomer o 3—15 atomów węgla zawierający grupę karboksylową, w którym stosunek pierwszego monomeru do nienasyconego monomeru za-

wierającego grupę karboksylową jest wystarczający aby otrzymać środek wiążący rozpuszczalny w rozcieńczonym roztworze alkalicznym.

Sposób otrzymywania mieszanki fotopolimeryzującej, znamienny tym, że sporządza się warstwę zdolną do fotopolimeryzacji utworzoną z niegazowego związku o temperaturze wrzenia ponad 100°C posiadającej przynajmniej jedną końcową grupę etylenową, mogącego ulegać fotopolimeryzacji, z układu wytwarzającego wolne rodniki inicjujące polimeryzację addycyjną, inhibitora termicznego polimeryzacji addycyjnej, oraz z utworzonego wcześniej makromolekularnego polimerycznego środka wiążącego, który jest kopolimerem pierwszego monomeru jakim jest materiał typu styrenu lub niekwasowy związek winylowy i nienasyconego monomeru o 3—15 atomach węgla zawierającego grupę karboksylową, w którym stosunek pierwszego monomeru do nienasyconego monomeru zawierającego grupę karboksylową jest wystarczający, aby otrzymać roztwór środka wiążącego, który jest kopolimerem w rozcieńczonym roztworze alkalicznym, część tej warstwy zdolnej do fotopolimeryzacji naświetla się światłem aktywnym, warstwę tę przemycia się rozcieńczonym wodnym roztworem alkalicznym celem rozpuszczenia nienaświetlonej części warstwy fotopolimeryzującej.

39b⁴ (P. 154641) 10.04.1972.

Pierwszeństwo: 12.04.1971 - Niemiecka Republika Demokratyczna.

Sika - Erzeugnisse Scharfe und Kaps KG, Lipsk, NRD, (Gerhard Naundorf, Richard Focke, Rainer Kaps, Peter Möckel, Eberhard Schöffel).

Stabilne, biologicznie aktywne folie, płyty, lakiery, kleje lub tym podobne materiały z tworzyw sztucznych, a zwłaszcza z tworzyw na bazie polimerów chloru winylu, ich kopolimerów oraz mieszanin polimerów, znamiennie tym, że zawierają biologicznie aktywny barwnik o właściwościach stabilizatora.

39b⁴ (P. 155527) 22.05.1972.

Pierwszeństwo: 24.05.1971 - Włochy.

Snam Progett S.p.A., Mediolan, Włochy, (Arnaldo Roggero, Alessandro Mazzei, Antonio Proni).

Sposób wytwarzania homopolimerów lub kopolimerów episiarczków, znamienny tym, że polimeryzację prowadzi się w środowisku polarnego rozpuszczalnika, w obecności katalizatora w postaci produktu reakcji metalu alkalicznego, metalu ziem alkalicznych, wodoru takiego metalu lub jego związku alkilowego z sulfotlenkiem lub sulfonem dwualkilowym, dwucykloalkilowym albo dwuaryloalkilowym, lub też w postaci wodoru albo związku alkilowego metalu alkalicznego lub metalu ziem alkalicznych.

39b⁵ (P. 128959) 7.09.1968.

Pierwszeństwo: 09.09.1967 - NRF.

Farbwerke Hoechst AG vormals Meister Lucius u. Brüning, Frankfurt n. Menem, NRF (Hajo Eilers, Helmut Gerstenberg, Peter Solbach, Wilhelm Müller, Peter Seibel).

Sposób wytwarzania metodą ciągłą polialkoholu winylowego, zawierającego najkorzystniej do 30% wagowych grup acetylowych, przez nanoszenie w sposób ciągły na taśmę przenośnikową bez końca jednorodnej mieszaniny roztworu polioctanu winylu w metanolu z metanolem roztworem katalizatora, zawierającym jony metylanu metalu alkalicznego, znamienny tym, że stosuje się taśmę przenośnikową powleczoneą na powierzchnię, stykającej się z mieszaniną reakcyjną, tworzywem poliolefinowym.

39b⁵

(P. 139311)

10.03.1970.

Pierwszeństwo: 15.03.1969; 10.06.1969; 16.07.1969 - Niemiecka Republika Federalna.

Gerhard Pohl, Giesen, NRF.

Materiał dający się zgrzewać prądami wielkiej częstotliwości w postaci wstęgi materiału do zastosowania najkorzystniej jako wkładka lub nakładka, dla co najmniej jednej dodatkowej warstwy tkaniny do wytwarzania tkaniny zespolonej, znamienno tym, że materiał ten wykonany jest jako nieszeleszczący, przepuszczający powietrze i wilgoć nośnik cząstek, termoplastycznych sztucznych żywic na przykład poliamidów, odpornych na pranie i czyszczenie, które ułatwiają zgrzewanie prądami wielkiej częstotliwości.

Urządzenia do stosowania sposobu według jednego z zastrz. 48—68, wyposażone w zbiornik zapasowy na cząstki żywicy sztucznej oraz przyłączone do niego urządzenia do przenoszenia i rozmieszczania, które posiadają strukturę powierzchniową dostosowaną pod względem wielkości - kształtu i umieszczenia miseczkowatych wgłębień i/lub kołkowatych wzniesień do wielkości, kształtu i rozmieszczenia cząstek, znamienne tym, że urządzeniom do przenoszenia i rozmieszczania (2) przyporządkowany jest ruchomy element współpracujący (3), którego powierzchnia ograniczająca zwrócona do urządzeń do przenoszenia i rozmieszczania, przylega do przeznaczonego do obłożenia materiału (11), który ze swej strony podparty jest na urządzeniach do przenoszenia i rozmieszczania przy czym wywierany w miejscu przylegania docisk, powoduje mechaniczne zabieranie cząstek.

39b⁵

(P. 139867)

7.04.1970.

Ciba Société Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania trwałych preparatów z poliamidów i produktów reakcji związku epoksy, znamienno tym, że zasadowy poliamid, otrzymany przez kondensację polimerycznych, a zwłaszcza dwu- i trójmerycznych nienasyconych kwasów tłuszczowych z polialkilenopoliaminami, poddaje się reakcji w środowisku organicznego rozpuszczalnika z produktem otrzymanym w wyniku reakcji 1,5—6 moli związku epoksy, zawierającego co najmniej 2 grupy epoksy na cząsteczkę z 1 molem aminoplastowego kondensatu wstępnego, zawierającego grupy alkiloeterowe, albo alifatycznego lub aromatycznego, co najmniej dwuwartościowego alkoholu, albo alifatycznego lub aromatycznego kwasu dwukarboksylowego, albo bezwodnika alifatycznego lub aromatycznego kwasu dwukarboksylowego i otrzymane związki poliaddycyjne, rozpuszczalne albo dające się dyspergować w wodzie, w których stosunek równoważnikowy między grupami aminowymi zasadowego poliamidu i grupami epoksydowymi drugiego reagenta waha się w granicach 1:1—5:1, najpóźniej po ukończeniu reakcji traktując się kwasem tak, że próbka mieszaniny reakcyjnej po dodaniu wody wykazuje wartość pH 2—8.

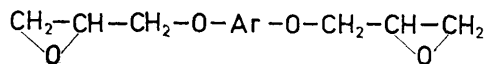
39b

(P. 149318)

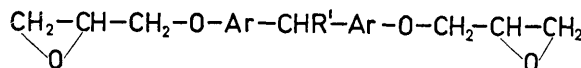
2.07.1971.

Polska Akademia Nauk Centrum Badań Naukowych w woj. katowickim Zakład Polimerów, Zabrze, Polska (Zbigniew Jedliński, Danuta Sęk, Urszula Gaik).

Sposób wytwarzania poliestroimidów, znamienno tym, że poliamidokwas, otrzymany w znany sposób np. przez reakcję bezwodnika kwasu wielokarboksylowego, zwłaszcza czterokarboksylowego z dwuaminą, poddaje się częściowej estryfikacji związkiem o wzorze ogólnym $\text{HO}-\text{R}-\text{OArO}-\text{R}-\text{OH}$ lub $\text{HO}-\text{R}-\text{O}-\text{Ar}-\text{CHR}'-\text{Ar}-\text{OR}-\text{OH}$, gdzie Ar oznacza atom wodoru lub grupę alkilową, bądź estryfikuje się związkiem o wzorze 2, w których symbole Ar i R' mają wyżej podane znaczenie, po czym produkt częściowej estryfikacji poddaje się w znany sposób cyklodehydratacji, zwłaszcza przez ogrzewanie.

wzór 1

wzór 2

39b⁵

(P. 143953)

17.10.1970.

Instytut Chemii Przemysłowej, Warszawa, Polska (Irena Ostaszewska).

Sposób wytwarzania modyfikowanych żywic aminowych, nadających się zwłaszcza do tłoczyw i laminatów, znamienno tym, że modyfikację prostych żywic melaminowych i mieszanych żywic melaminowo-aminowych albo melaminowo-fenolowych zwykłych lub eteryfikowanych przeprowadza się w procesie ich kondensacji z formaldehydem przez wprowadzenie do częściowo już skondensowanej żywicy bezpośrednio po rozpuszczeniu melaminy i/lub drugiego składnika aminowego i/lub fenolowego albo w dowolnym stadium reakcji, począwszy od rozpuszczenia się melaminy aż do uzyskania dostatecznie małej tolerancji żywicy względem wody, nie mniejszej jednak niż 1,5 objętości wody na 1 objętość żywicy, modyfikatorów aminowych takich jak mocznika, tiomocznika, dwucyjano-dwuamidu, guanamin i innych amino-s-triazyn wziętych oddzielnie lub w dowolnej ich mieszaninie o ogólnej ilości od 0,01 do 0,5 mola, a najkorzystniej 0,02 do 0,1 mola na 1 mol ogólnej ilości składników aminowych i/lub aminowo-fenolowych użytych do kondensacji z formaldehydem przed dodaniem środków modyfikujących i przez dalszą ich współkondensację w podwyższonej temperaturze, najkorzystniej powyżej 60°C, w środowisku najczęściej alkalicznym przy pH mieszaniny reakcyjnej 6—10,5, a zwłaszcza przy pH 7,6—9,5 do końcowej tolerancji żywicy względem wody równej 0,5—5, a najkorzystniej 1,5 do 3 objętości wody na 1 objętość żywicy.

39b

(P. 153400)

9.02.1972.

Pierwszeństwo: 10.02.1971 - Niemiecka Republika Demokratyczna.

VEB Leuna-Werke „Walter Ulbricht”, Leuna, NRD.

Sposób wytwarzania żywic **mocznikowo-formaldehadowych** metodą ciągłą przez kondensację mocznika z wodnym roztworem formaldehydu w temperaturze powyżej 100°C, znamienno tym, że mocznik rozpuszcza się w 30—45%-owym wodnym roztworze formaldehydu w takiej ilości aby stosunek molowy mocznika do formaldehydu wynosił 1:1,8—1:2,5, roztwór ten zadaje się ewentualnie innymi aminoplastotwórczymi związkami, że tak otrzymany roztwór poddaje się kondensacji w pierwszym obiegu w temperaturze 100—140°C i pod ciśnieniem 1—4 atn, przy czym stosunek ilościowy doprowadzanego w sposób ciągły roztworu do prowadzonej w obiegu mieszaniny reakcyjnej utrzymuje się jak 1:10—1:50 i średni czas przebywania 10—60 minut, że odpowiadającą doprowadzanemu w sposób ciągły roztworowi ilość mieszaniny

reakcyjnej usuwa się z obiegu cyklicznego i wprowadza do drugiego obiegu cyklicznego i tam poddaje reakcji z taką ilością 50—80%-go roztworu wodnego mocznika, ewentualnie innych aminoplastotwórczych związków, oraz wodnego roztworu ługu sodowego pod ciśnieniem 40—600 tor i w temperaturze 30—90°C, aby został osiągnięty stosunek molowy mocznika do formaldehydu jak 1 : 1,5—1 : 1,9 i wartość pH około 7, przy czym jednocześnie następuje zażęgnięcie roztworu reakcyjnego do zawartości 50—70% stałej żywic.

Urządzenie do przeprowadzania procesu sposobem według zastrz. 1—4, znamienne tym, że stosowane do prowadzenia mieszaniny reakcyjnej obiegi składają się każdorazowo z naczynia reakcyjnego, wymiennika ciepła i pompy obiegowej.

39b⁶ (P. 139964) 11.04.1970.

Piastowskie Zakłady Przemysłu Gumowego „Stomil”, Piastów, (Arkadiusz Stępiński, Bronisław Kobierecki, Józef Dworakowski, Janusz Szawłowski, Edward Wacławek, Janusz Błaszyński, Ryszard Makulski, Romana Jędrzejewska).

Masa do wytwarzania wyrobów kwasoodpornych zwłaszcza skrzynek, wieczek i pokryw do akumulatorów, znamienne tym, że do mieszaniny asfaltu z napelniającymi i włóknem szklanym wprowadza się termoplastyczne tworzywo zwłaszcza wysokoudarowy polistyren lub polipropylen przy czym proces wymieszania prowadzi się w ogrzewanych mieszalnikach powyżej temperatury mięknięcia tworzywa.

39b⁶ (P. 140511) 9.05.1970.

Zjednoczone Zespoły Gospodarcze Sp. z o.o. Warszawa (Fryderyk Weigl, Danuta Medyńska, Jan Surowiński, Jan Potocki, Zbigniew Dębski, Zdzisław Langner).

Sposób wytwarzania zmodyfikowanych mas smoło-wopakowych z paku i smoł węglowych, znamienne tym, że pak węglowy, smoł węglowy lub ich mieszaninę wygrzewa się z oligostyrenem w obecności katalitycznych ilości kwasów nieorganicznych lub organicznych lub soli tych kwasów w temperaturze 80—300°C.

39c (P. 139501) 19.03.1970.

Zakłady Chemiczne „Oświęcim”, Oświęcim (Karol Mitoraj, Eugeniusz Motysia, Kazimierz Miłoś, Barbara Motysia, Stanisław Noworyta).

Sposób wytwarzania jednorodnych kopolimerów styrenu i akrylonitrylu w suspensji wodnej, znamienne tym, że w trakcie polimeryzacji suspensyjnej obu monomerów, w obecności nadtlenków organicznych jako inicjatorów, po uzyskaniu przynajmniej 45% przereagowania monomerów wyjściowych wprowadza się do układu polimeryzującego w sposób ciągły lub porcjami, mieszaninę tychże monomerów w ilości stanowiącej 5—10% mieszaniny wyjściowej, p stosunku styrenu do akrylonitrylu co najmniej półtorakrotnie większym niż odpowiedni stosunek monomerów w mieszaninie wyjściowej, zawierającej co najmniej 15% więcej inicjatora niż w mieszaninie wyjściowej, przy czym roztwór ten wprowadza się w okresie czasu stanowiącym 15—40% łącznego czasu polimeryzacji.

40a (P. 139307) 10.03.1970.

Pierwszeństwo: 12.03.1969 - Szwecja.

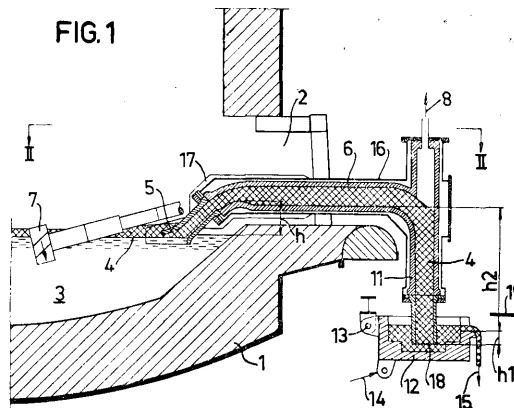
AB Inva, Smedjebacken, Szwecja (Sven Erik Malte Norlindh).

Sposób usuwania żużłu z retorty hutniczej, w której zanurzony jest otwór rury w warstwie kożucha żużło-

wego, przy czym wewnątrz rury połączone jest z układem ssącym w taki sposób, że żużel zostaje wysany z retorty do kolektora lub rynny żużlowej, znamienne tym, że przy końcu procesu wysysania żużlu siła ssania zostaje zmniejszona do niższej wartości niż ta, która równoważy ciężar słupa metalu, licząc od jego powierzchni w retortie do dolnej krawędzi szczytowego punktu (h) pochyłego odcinka rury ssącej, tak, że płynny metal nie może być wysany do kolektora lub rynny żużlowej, względnie, jeżeli zostałby zassany, oddzieli się od żużlu i spływa z powrotem do retorty.

Urządzenie według zastrz. 4, znamienne tym, że druga część rury ssącej (6) ustawiona jest pionowo i że połączenie z układem ssącym umieszczone jest w górnej jej części, zaś dolna część połączona jest z uszczelnieniem gazowym, na przykład w postaci pośredniego kolektora żużlowego (12).

FIG.1

40a (P. 139335) 11.03.1970.

Witold Kwiecień - Radzionków, Stefan Zieliński - Katowice, Krystyna Żłobińska-Sok - Katowice.

Sposób odzyskiwania metalu, zwłaszcza berylu i jego stopów z odpadów metalurgicznych, znamienne tym, że wysuszone odpady metalurgiczne zawierające znaczne ilości metali w postaci metalicznej w tym także beryl ładuje się na dno siatkowego kosza posiadającego oczka w dnie i na części wysokości ścianek kosza licząc od jego dna a warstwą odpadów metalurgicznych przykrywa się ściśle ubitą warstwę metalu o niższej temperaturze topnienia od berylu, przykładowo stanowi go miedź lub cynk, najkorzystniej w ilości 100% wagowych w stosunku do masy odpadów metalurgicznych, po czym zanurza się załadowany wadem siatkowy kosz do kąpieli solnej metali lekkich o temperaturze niższej od 1300°C, ale nie przekraczającej temperatury wrzenia metalu przykrywającego warstwę odpadów metalurgicznych, przy czym w czasie oddzielania (odtapiania) części metalicznych odpadów metalurgicznych metal przykrywający warstwę odpadów metalurgicznych przepływa przez odpady metalurgiczne a metaliczny beryl lub inny metal rozpuszcza się w tym metalu, podczas gdy wypływa część metaliczna z odpadów metalurgicznych, a na powierzchnię kąpieli solnej siatkowy kosz podnosi się ponad powierzchnię kąpieli solnej ale poniżej poziomu oczek w siatkowym koszu.

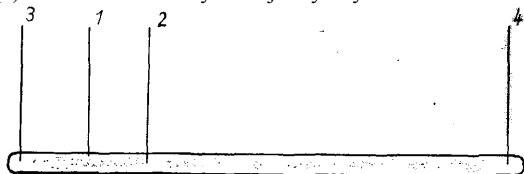
40b (P. 148590) 3.06.1971.

Pierwszeństwo: 16.09.1970 - Niemiecka Republika Demokratyczna.

VEB Robrkombinat Stahl- und Walzwerk Riesa, Riesa, NRD.

Piaskownik do wytwarzania lekkich kształtowników stalowych lub spawanych profili rurowych o podwyższonej granicy plastyczności, znamienne tym, że składa się z dwóch warstw stali, różniących się od siebie

składem chemicznym i właściwościami fizycznymi, przy czym warstwa zewnętrzna (1) utworzona jest ze stali miękkiej i ubogiej w perlit, a warstwa wewnętrzna (2) - ze stali o wysokiej wytrzymałości.

40c

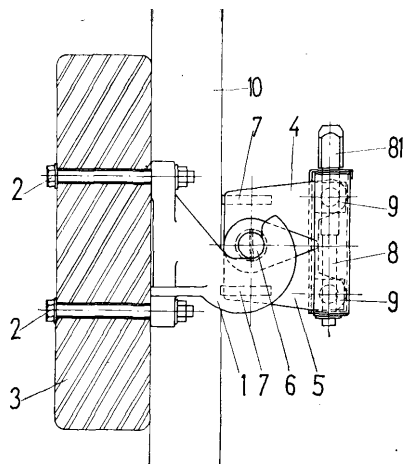
(P. 139943)

10.04.1970.

Pierwszeństwo: 14.04.1969.

Daniel Duclaux, Paryż, Francja.

Urządzenie do mocowania trzpieni anodowych na głównych przegrodach wanien do elektrolizy aluminium, znamienne tym, że zawiera urządzenie do mocowania oraz urządzenie do sterowania, przy czym urządzenie do mocowania zawiera dwie dźwignie (4, 5) połączone na wspólnej osi (6), dwie nakrętki (9) umieszczone odpowiednio na każdej dźwigni, śrubę (8) zawierającą dwie części o przeciwnych zwojach, współpracującą z nakrętkami (9) w celu oddalania lub zbliżania dźwigni, z których każda zawiera przynajmniej jedną poprzeczkę (7) wywierającą nacisk na trzpień anodowy (10) podczas rozsuwania się dźwigni, wspólną oś (6) podpartą na dwóch wspornikach (1) sztywno połączonych z przegrodą główną (3) i umieszczonych z jednej i drugiej strony trzpienia anodowego (10), a urządzenie do sterowania zawiera podwójny uchwyt (12) obejmujący wspólną oś (6) dźwigni (4, 5) urządzenia do mocowania każdym ze swoich końców, które w tym celu przechodzą przez wspornik (1), zwornik (14) działający na łeb (81) śruby (8) o przeciwnych zwojach oraz środek prowadzący wzdłuż trzpienia anodowego (10).

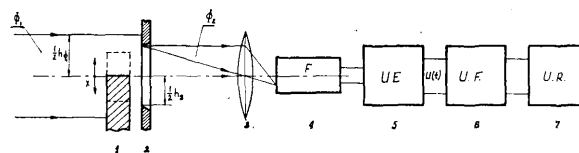
42d

(P. 146742)

8.03.1971.

Zakłady Mechaniczno-Precyzyjne „Błonie”, Błonie k/Warszawy, (Artur Korgul).

Sposób otrzymywania przebiegów funkcji drogi względem czasu zwłaszcza drogi przemieszczenia młotka drukarki wierszowej polegający na obserwacji i/lub rejestracji przebiegu napięcia uzyskiwanego na wyjściu układu optyczno-fotoelektrycznego w procesie detekcji zmian jednorodnego strumienia światła (promieniowania) o stałym natężeniu, znamienne tym, że nieprzezroczysty element (1) badanego urządzenia w czasie swego ruchu moduluje czynną wysokość równoległej do kierunku ruchu prostokątnej szczeliny w przesłonie nieprzezroczystej (2), a tym samym strumień światła (2) przechodzący przez szczelinę i skierowany przez układ optyczny (3) na fotoelement (4).

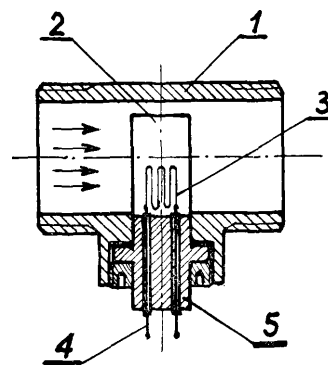
42e

(P. 146585)

2.03.1971.

Dowództwo Wojsk Lotniczych Instytut Techniczny Wojsk Lotniczych, Warszawa, (Lucjan Bukowski).

Tensometryczny czujnik prędkości przepływu cieczy lub gazu, znamienne tym, że zawiera ciekłą płytkę sprężystą (2) o kształcie prostokątnym, trapezowym lub zbliżonym, z naklejonymi na niej tensometrami elektrooporowymi (3).

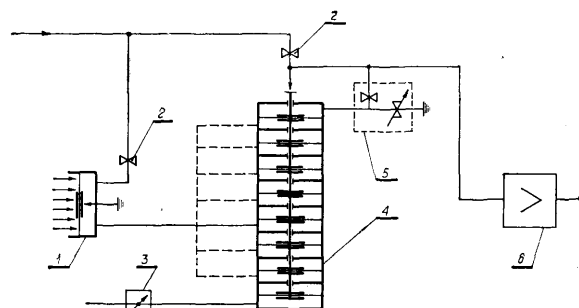
42e

(P. 147750)

24.04.1971.

Przemysłowy Instytut Automatyki i Pomiarów, Warszawa, (Bogdan Wilner).

Pneumatyczny przetwornik poziomu lub ciśnienia posiadający czujnik przeponowy, przeponowy wzmacniacz operacyjny, zadajnik sygnału wstępnego i pneumatyczny wzmacniacz mocy, znamienne tym, że przeponowy czujnik ciśnienia (1) połączony jest z jedną lub kilkoma jednoimiennymi komorami wzmacniacza operacyjnego (4) wyposażonego w oporowy dzielnik ciśnienia (5).

42h

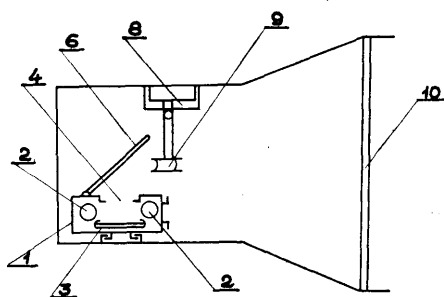
(P. 141811)

3.07.1970.

Grudziądzkie Przedsiębiorstwo Budowlane, Grudziądz, Polska (Stanisław Tokarski).

Rzutnik-epidiaskop z ekranem do reproprojekcji, wyświetla przeźroczca szklane i na błonie małoobrazkowej oraz fotografie, znamienne tym, że w jednej obudowie mieści się ekran (10), z urządzeniem projekcyjnym, kadrującym obraz na ekranie.

FIG. 1

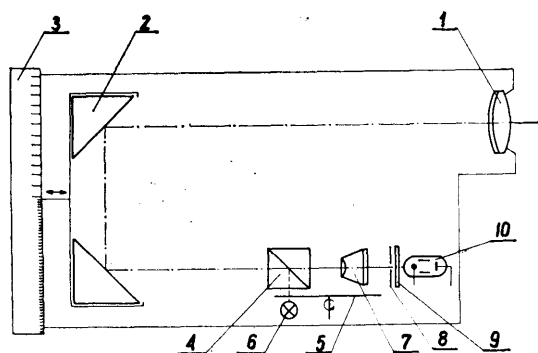
42h

(P. 146152)

11.02.1971.

Filmowy Ośrodek Badawczo-Rozwojowy „Techfilm”, Warszawa, Polska (Adam Kolasa).

Optyczno-elektroniczny autokolimator, znamienny tym, że zawiera wirujący test (5), który stanowią grupy linii o zmiennej częstotliwości przestrzennej oraz głowicę analizującą w postaci obiektywu mikroskopowego (7) wraz ze szczeliną mechaniczną (8), filtrem korekcyjnym (9) i powielaczem fotoelektronicznym (10).

42h

(P. 148563)

2.06.1971.

Instytut Badań Jądrowych, Warszawa, (Ryszard Kuła, Kazimierz Dąbrowski).

Tor wzmacniająco-zliczający impulsy elektryczne, zwłaszcza do spektrometrów lub dyfraktometrów neutronów (tekst zgłoszenia i fig. zamieszczono w kl. 21a na str. 64).

42i

(P. 147506)

13.04.1971.

Politechnika Warszawska, Warszawa, (Jacek Czajewski).

Sposób pomiaru temperatury, znamienny tym, że do pomiaru stosuje się czujnik w postaci tetrody solionowej, której prąd wyjściowy jest funkcją mierzonej temperatury badanego obiektu, a wyniki pomiaru uzyskuje się na podstawie wskazań współpracującego z tetrodą miernika, włączonego w obwód wyjściowy tej tetrody.

42i

(P. 147511)

13.04.1971.

Instytut Metalurgii Żelaza im. Stanisława Staszica, Gliwice, (Józef Klimek, Czesław Matysik, Tadeusz Gaczyński, Edward Frühauf).

Sposób wyprowadzenia termoelementów zabudowanych w metalowym wlewkę badanym w piecu grzewczym,

czym, do miernika temperatury znajdującego się na zewnątrz jego przestrzeni roboczej, znamienny tym, że w metalowym wlewkę termoelementy są umieszczone w rowkach zamkniętych metalowymi płaskownikami doprowadzone zespołowo do jednego metalowego króćca zabudowanego w jego górnej części i połączonego ze znaną wodną chłodnicą, przy czym termoelementy połączone są z wielożyłowym przewodem w wodnej chłodnicy umożliwiającą wyprowadzenie tego przewodu na zewnątrz przestrzeni roboczej pieca grzewczego.

42i

(P. 147525)

14.04.1971.

Instytut Tele- i Radiotechniczny, Warszawa, (Mieczysław Rozwadowski, Dorota Kwiatkowska, Barbara Gniewińska).

Termostat kąpielowy wykorzystujący stałość temperatury substancji krystalicznej w fazie zmiany stanu skupienia, znamienny tym, że element stabilizowany (4) zanurzony jest bezpośrednio w substancji krystalicznej (1a) wypełniającej zbiornik (1), znajdującej się w fazie zmiany stanu skupienia utrzymywanej przez układ regulacji mocy grzania, stanowiący jednocześnie regulator dla dodatkowej komory (2), przeznaczonej na elementy wymagające mniej precyzyjnej stabilizacji temperatury.

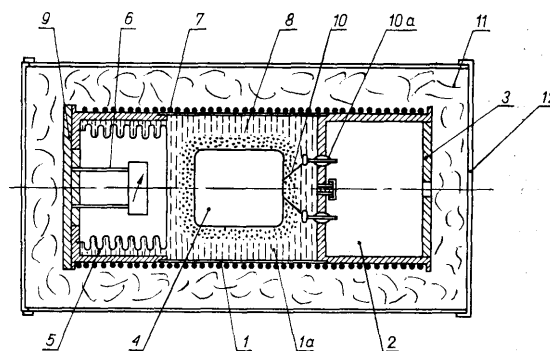

Fig. 1

42k

(P. 150611)

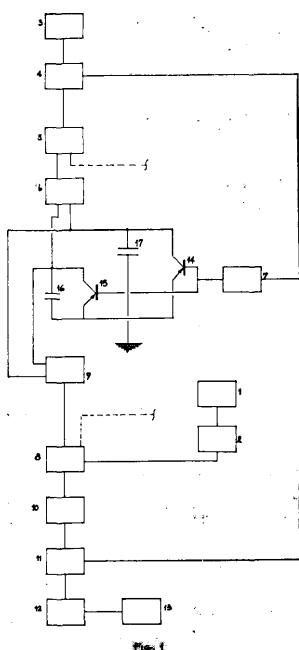
21.09.1971.

Pierwszeństwo: 22.09.1970 - Włochy.

Snam Progetti SpA, Milano Włochy (Bruno Gaetani Pietro Ghezzi).

Sposób pomiaru stukania w silnikach spalinowych, znamienny tym, że wykrywa się vibracje silnika za pomocą przyspieszeniomierza typu znanego ze stanu techniki na przykład typu piezoelektrycznego, przyłożonego do centralnych nakrętek zaciskowych (zmianowych) głowicy lub przyłączonego do silnika w jakikolwiek inny sposób stosowny; przesyła się sygnały, emitowane przez przyspieszeniomierz a odpowiadające vibracjom silnika, do systemu opracowania, w którym sygnał jest wzmocniony i przefiltrowany; przesyła się sygnał otrzymany z systemu opracowania do systemu tłumienia szumów, zsynchronizowanego z zapłonem; wykrywa się otrzymany sygnał za pomocą stosownego detektora; rejestruje się otrzymane dane.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1—5, znamienny tym, że zawiera przyspieszeniomierz typu piezoelektrycznego albo środek nadający się do wykrywania vibracji; system wzmocnienia i filtr; bramkę typu fotoelektrycznego lub elektromechanicznego; czujnik indukcyjny lub inny odpowiedni środek; układ do formowania impulsu; bistabilny multiwibrator; integrator elektroniczny przy stałym prądzie; dwa kondensatory; dwa tranzystory; obwód logiczny; dwa obwody z opornością i pojemnością; woltomierz wartości maksymalnej, szybki rejestrator potencjometryczny.

które bez pogarszania się ich właściwości mogą być przechowywane w temperaturach niższych od określonej, najwyższej dopuszczalnej temperatury składowania, a których jakość ulega pogorszeniu na skutek reakcji rozkładu, zależnych od temperatury i czasu i zachodzących w temperaturach wyższych od temperatury dopuszczalnej, znamienny tym, że w chwili rozpoczęcia kontroli, w tych samych warunkach, w jakich znajduje się przechowywany środek spożywczy, umieszcza się mieszaninę biokatalizatora i substancji, która pod jego wpływem, w temperaturach wyższych od najwyższej dopuszczalnej temperatury składowania danego środka ulega biokatalizacyjnej reakcji, w której wyniku powstaje produkt chemiczny w ilości zależnej od różnicy pomiędzy temperaturą otoczenia i najwyższą dopuszczalną temperaturą składowania, umożliwiając wizualne stwierdzenie wystąpienia zmian.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1—4, znamienny tym, że składa się z zasobnika (2) zawierającego mieszaninę odpowiednich ilości biokatalizatora i substancji ulegającej pod jego wpływem reakcji biokatalizacyjnej w temperaturach wyższych od najwyższej dopuszczalnej temperatury składowania środka spożywczego, w której wyniku tworzy się produkt w ilości zależnej od różnicy pomiędzy temperaturą otoczenia i najwyższą dopuszczalną temperaturą składowania oraz od czasu reakcji i oprócz tego wskaźnik, który w obecności produktu reakcji biokatalizacyjnej zmienia się w sposób dostrzegalny wizualnie.

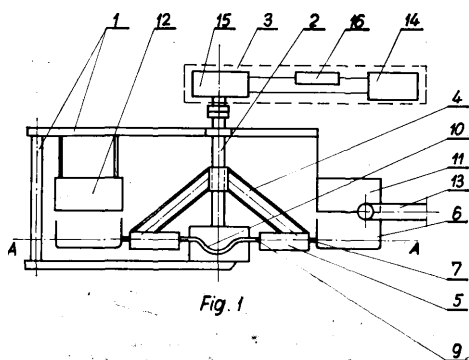
421

(P. 139230)

5.03.1970.

Główny Instytut Górniczo, Katowice (Janusz Dietrich, Władysław Mironowicz, Zygfryd Nowak, Rudolf Burek).

Urządzenie do pobierania próbek materiałów ziarnistych, transportowanych przenośnikami taśmowymi lub zgrzeblowymi, znamienny tym, że ma pionowo obracający się wał (2) osadzony w nośnej ramie (1), na którym za pomocą ramion (4) zaopatrzonych w poziome łożyska (5) są osadzone obrotowo czerpakowe naczynia (6) przesuwające się poziomo w strumieniu badanego materiału zsypanego się z przenośnika (13), przy czym każde czerpakowe naczynie (6) jest umieszczone na jednej wystającej z łożyska (5) końcówce wałka (7), którego druga końcówka jest zaopatrzona w korbę (8) z ramieniem (9) osadzonym przesuwnie w krzywkowej prowadnicy (10) tak, aby przy obrocie wału (2) napędem (3), czerpakowe naczynie (6) ustawiło się w strumieniu spadającego materiału z przenośnika (13) dnem do dołu i napełniło się tym materiałem, a po odsunięciu się od tego strumienia na ustaloną odległość naczynie to ustawiło się najkorzystniej pod kątem 40° i opróżniło się z tego materiału.

421

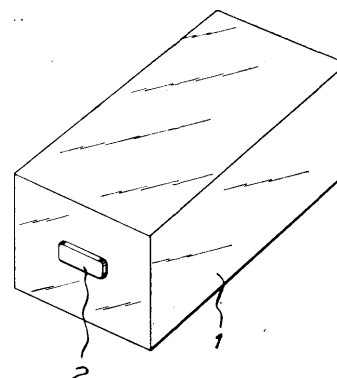
(P. 139348)

12.03.1970.

Pierwszeństwo: 13.03.1969 - Szwecja.

Food Control AB, Malmö, Szwecja (Stellan Ljungberg, Karl Olaf Alm).

Sposób kontrolowania zmian, zachodzących w zależności od temperatury i czasu w środkach spożywczych,

42m⁷

(P. 145508)

7.01.1971.

Wąbrzeskie Zakłady Poligraficzne Przemysłu Terebowego, Wąbrzeźno, (Jacek Jaskulski, Tadeusz Madejewski, Leszek Ratajczak).

Urządzenie do sygnalizacji ilości wydrukowanych arkuszy składające się z elektromagnesu, który za pomocą zapadki wprowadza w ruch obrotowe koło zapadkowe i koła z nim współpracujące, znamienny tym, że na wałku obrotowym umocowany jest rozdzielczy palec dociśnięty do tarczy na której stałe styki połączone są przewodami z ślizgowymi stykami dolegającymi do nastawczego walca.

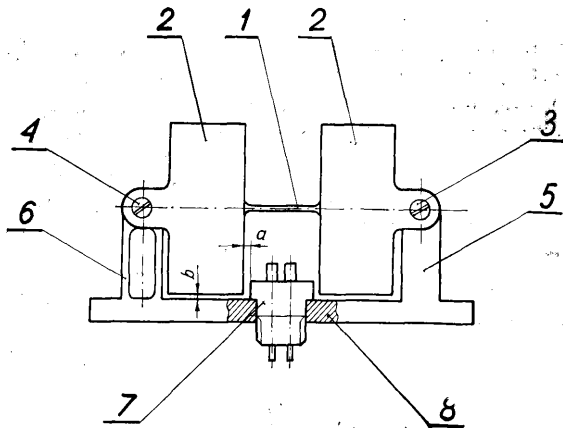
420

(P. 146584)

2.03.1971.

Dowództwo Wojsk Lotniczych Instytut Techniczny Wojsk Lotniczych, Warszawa, (Mieczysław Łękowski, Waldemar Michalik).

Tensometryczny czujnik przyspieszeń liniowych składający się z belki w postaci płaskownika oklejonego po obu stronach tensometrami, znamienny tym, że belka (1) utwierdzona jest końcami w ciężarkach (2), których przeciwległe końce ułożyskowane są w zawiasach (3 i 4) z tym, że ułożyskowanie w zawiasie (4) osadzone jest na podporze sprężystej (6), a ułożyskowanie w zawiasie (3) na podporze sztywnej (5).

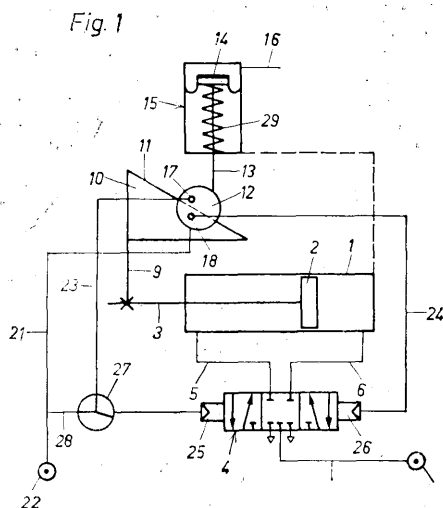
42r¹

(P. 148579)

2.06.1971.

Hoerbiger Ventilwerke Aktiengesellschaft, Wiedeń, Austria, (Kurt Steiner).

Pneumatyczny ustawnik do nastawnika, zwłaszcza do poruszanego pneumatycznie siłownika nastawczego, z będącym pod wpływem ciśnienia sterującego organem sterującym, na przykład tłokiem sterującym, puszką ciśnieniową lub cylindrem membranowym, który podaje wartość zadaną położenia i współpracuje z czujnikiem położenia rzeczywistego, przy czym zawór sterujący jest sterowany w zależności od różnicy pomiędzy położeniem zadanym a rzeczywistym, znamieny tym, że czujnik składa się z elementu rozeznającego (12) z dwiema, umieszczonymi w odstępie od siebie, bramkami (17, 18) powietrza i z przyporządkowanego im liniału sterującego (10), przy czym jeden z tych elementów, element rozeznający (12) lub liniał sterujący (10) jest połączony napędowo z organem sterującym (15, 33) a drugi z tych elementów jest połączony napędowo z nastawnikiem (1).

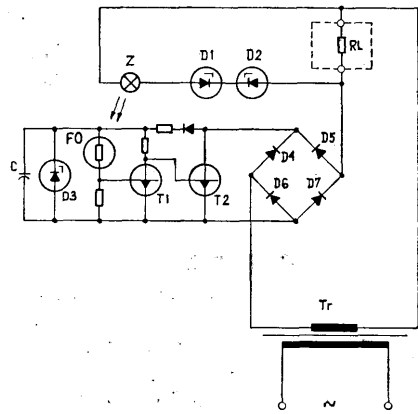
42r³

(P. 147761)

26.04.1971.

Centralne Biuro Konstrukcji Maszynowych Przedsiębiorstwo Państwowe, Bytom, (Ryszard Wolski, Zofia Szwab, Halina Ficek).

Stabilizator napięcia zmiennego, znamieny tym, że szeregowy tranzystor (T2) jest włączony poprzez mostek prostowniczy (D4-D7) i jest sterowany ze wzmacniacza fotoelektrycznego z tranzystorem (T1) zasilanego napięciem stałym.

42r¹

(P. 148634)

4.06.1971.

Fabryka Maszyn Odlewniczych, Kraków, (Roman Biedach, Andrzej Żmuda, Władysław Kurdziel, Janusz Sidziński, Kazimierz Szklarczyk).

Wibrator z ciągłą regulacją wielkości siły wymuszającej (tekst zgłoszenia i rys. zamieszczono w kl. 31b¹ na str. 86).

42t¹

(P. 146741)

8.03.1971.

Zakłady Mechaniczno-Precyzyjne „Błonie”, Błonie, (Kazimierz Krzywiński, Franciszek Szafranski, Andrzej Kalinowski, Romuald Kieniewicz, Wiesław Paciorek, Witold Rytel).

Głowica czytająca zwłaszcza do czytników taśmy lub kart dziurkowanych, znamienna tym, że ma układ emitujący energię promieniowania przez diody elektroluminescencyjne wysyłające wiązki promieni o przekrojach owalnych oraz układ odbiorczy wyposażony w fotoodbiorniki, leżący na przeciw diod elektroluminescencyjnych przy czym między diodami a fotoodbiornikami przesuwają się nośnik informacji.

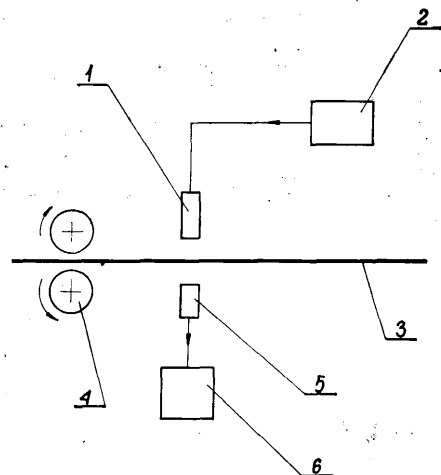

Fig. 1

42t²

(P. 147672)

21.04.1971.

Instytut Maszyn Matematycznych, Warszawa, (Witold Szklennik).

Zawieszenie mostka z latającymi głowicami czytającymi bębnowej pamięci magnetycznej, zaopa-

trzonego na końcach w gniazda stożkowe współpracujące poprzez kulki na dole z gniazdami konsoli dolnej, na górze z gniazdem stożkowym ruchomego trzpienia naciskanego dla wykasowania luzu wzdłużnego przez sprężynę, znamienne tym, że ruchomy trzpień jest prowadzony w dwóch przyzmacz z wykasowanymi sprężyszciami w tych przyzmacz luzami, przy czym trzpień pod wpływem sił pochodzących od mostka obciąża przyzmy.

42t2

(P. 148692)

9.06.1971.

Pierwszeństwo: 12.06.1970 - Węgry.

Távkörlési Kutató **Intezét**, Budapeszt, Węgry, (Nagy Andras, Balogh Barnabás).

Układ pamięci magnetycznej na cienkich warstwach na jednej lub więcej płytkach izolacyjnych, zawierający przewodniki sygnałów słownych i sygnałów cyfrowych korzystnie na nośnikach cylindrycznych, znamienne tym, że płytka lub płytki izolacyjne są zaopatrzone w otwory o takich wymiarach, że przez nie przechodzą przewodniki sygnałów cyfrowych, przy czym przewodniki te są ułożone poprzecznie, korzystnie prostopadłe do płaszczyzny płytki zawierającej przewodnik sygnałów słownych.

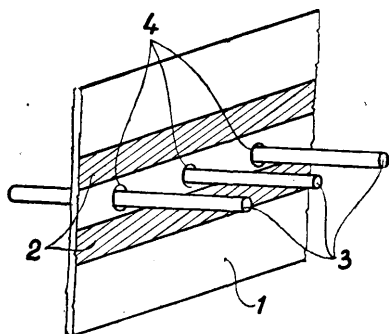

Fig. 1

45a

(P. 136760)

7.11.1969.

Okręgowy Zarząd Lasów Państwowych, Poznań, Polska (Jan Bartkowski, Jan Stelmach).

Urządzenie do spulchniania gleby, składające się z ramy, kół zębatach, kół jezdnych i silnika, znamienne tym, że ma dwa lub kilka zespołów roboczych (3) i (4), z których każdy zamocowany jest ruchomo do ramy (1) w przedniej części urządzenia i napędzany łącznie z kołami jezdnymi (5) i (6) za pomocą silnika (2), przy czym zespoły robocze (3) i (4) zaopatrzone są w zestawy frezowe (7), osadzone na oddzielnych osiach (8), i zaopatrzone w jeden lub kilka frezów (22).

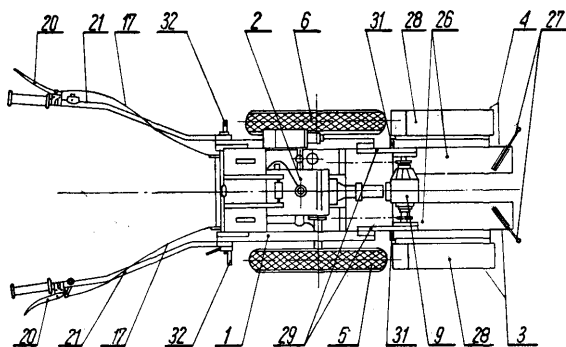

Fig. 2

45a

(P. 146701)

5.03.1971.

Fabryka Siewników „Brzeg”, Brzeg, Polska (Stefan Stokłosa, Władysław Datta, Albin Żół).

Wirnikowy aparat wysiewający z kierowanym strumieniem wysiewu do nawozów pylistych i granulowanych, znamienne tym, że osadzony na pionowym wałku skrzynki napędowej wirnik z jedną lub kilkoma łopatkami (3) obudowany jest wahliwą osłoną (4), która posiada otwór wlotowy (5) i ruchomy wahliwie w płaszczyźnie poziomej otwór wylotowy (7) skierowany przeciwnie do kierunku jazdy, a odchylenie tego otworu (7) od osi symetrii rozsiewacza jest symetryczne i zawiera się w granicach od 0° do $\pm 90^\circ$.

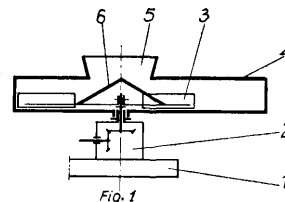

Fig. 1

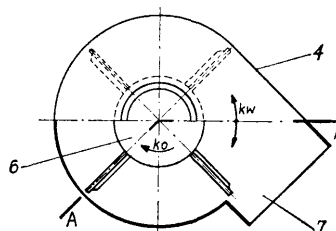

Fig. 2

45e

(P. 148242)

19.05.1971.

Hodowla Buraka Cukrowego, Warszawa, Polska (Stanisław Olszewski).

Młocarnia laboratoryjna do **omłotu** nasion hodowlanych, a w szczególności do nasion buraka cukrowego ze szkółek hodowlanych zaopatrzona w układ jezdny sterowany ręcznym dyszlem, pomost dla obsługującego oraz silnik spalinowy napędowy, znamienne tym, że posiada podajnik obrotowy (12) porcji roślin, a zespół omłotowy; bęben (3) i klepisko (4) jest zaopatrzone we frezowane jednolite podwójne zęby (21) z kanałami (26) na bokach, przy czym zespół ten został uszczelniony przez zastosowanie tarcz odrzutowych (22) na obrzeżach bębna, na który napęd włączany jest za pomocą sprzęgła (8), a do jego szybkiego zatrzymywania zastosowano hamulec (7).

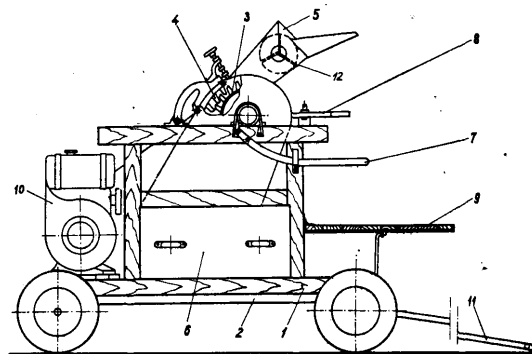

Fig. 1

45f

(P. 132251)

11.03.1969.

Centrala Spółdzielni Ogrodniczych Zakład Budownictwa Szklarniowego i Urządzeń Ogrodniczych, Poznań (Zenon Brauze, Józef Gabor, Lucjan Lasiewicz).

Urządzenie do otwierania okien wietrzących w szklarniach i innych podobnych obiektach, posiadające prze-

kładnię wyposażoną w koło zębate osadzone na osi w tuleji, znamienne tym, że ma wycinki zębate (5) i (6) umieszczone naprzeciw siebie i zazębiające się z kołem zębatym (4) osadzonym na wale wyjściowym (3), przy czym wycinek zębaty (6) osadzony jest na wałku napędzającym (8), zaopatrzonym na obydwu końcach w występy (10), zamocowane mimośrodowo względem osi środkowej wałka napędzającego (8) i współosiowo względem osi wałka silnika (9), natomiast wycinek zębaty (5), osadzony jest na wałku (7) połączonym końcami z obudową urządzenia.

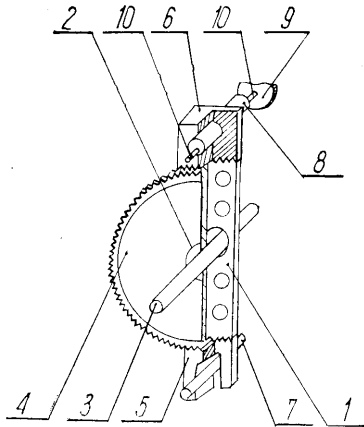

Fig. 2

45g (P. 139464) 17.03.1970.
Pierwszeństwo: 18.03.1969 - Stany Zjednoczone Ameryki.

Dart Industries Inc. Los Angeles, Stany Zjednoczone Ameryki (Robert Daenen).

Pojemnik do przechowywania produktów spożywczych, zaopatrzony w podstawkę, której dno i ścianki boczne stanowią jednolitą całość, znamienne tym, że podstawka ma wygięty w górę i na zewnątrz występ oraz wystającą w dół ściankę uszczelniającą i krzywoliniowo wygiętą do góry kołnierz, który stanowi również jednolitą całość ze ściankami bocznymi, pokrywa zaś pojemnika ma ściankę górną i ścianki boczne, przystosowane do uszczelniania zawartości pojemnika, które to ścianki przy zamykaniu pojemnika są podpierane za pomocą kołnierza przebiegającego na zewnątrz wzdłuż obrzeża.

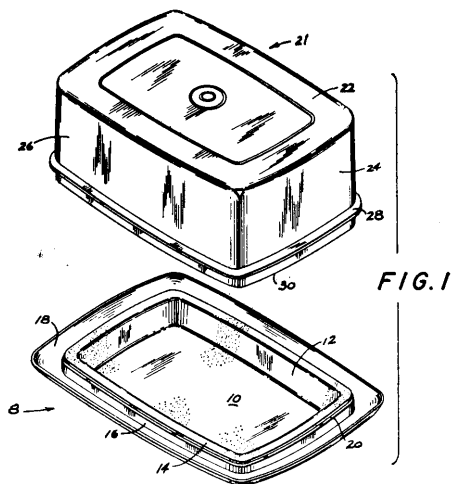

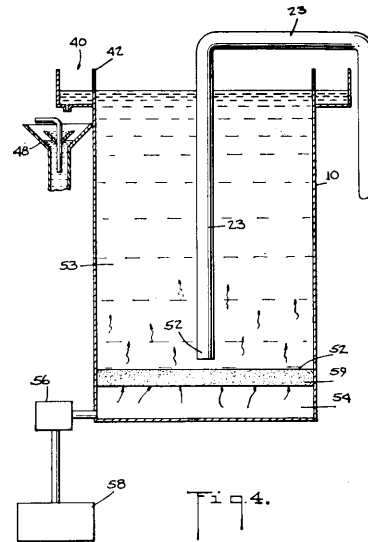
FIG. 1

45h (P. 146603) 2.03.1971.
Pierwszeństwo: 5.03.1970 - Stany Zjednoczone Ameryki Północnej.

Marine Protein Corporation, Nowy Jork, Stany Zjednoczone Ameryki Północnej, (Keen William Buss).

Sposób hodowli ryb w kontrolowanym środowisku, znamienne tym, że zagęszcza się ryby stopniowo w pionowo wzniesionych przestrzeniach zbiorników i wprowadza się ciągły strumień wody skierowany ku górze przez te przestrzenie.

Urządzenie do stosowania sposobu, według zastrz. 1 do 20, znamienne tym, że ma zbiornik, przewód dostarczający wodę do zbiornika, umiejscowiony na jego dnie, człony zbierające i przesiewające, służące do wychwytywania zanieczyszczeń wody płynącej od góry zbiornika.

45h (P. 155512) 20.05.1972.
Pierwszeństwo: 22.05.1971 - NRF.

Farbwerke Hoechst Aktiengesellschaft vormals Meister Lucius Brüning, Frankfurt n/Menem, NRF, (Peter Klatt, Karl Seeger, Wolfgang Wilborn).

Urządzenie do podawania substancji biologicznie czynnej, znamienne tym, że ma kształt pierścienia lub klamry, umocowanej w/lub na przegrodzie nosowej zwierzęcia i zawiera substancję biologicznie czynną, przyjmowaną przez zwierzę poprzez śluzówkę, doustnie i/lub przez wdychanie.

45k (P. 145424) 31.12.1971.

Instytut Przemysłu Włókien Łykowych, Poznań (Krzysztof Grzegorzczak, Józef Kulas, Włodzimierz Muler-Czarnek, Władysław Rynduch).

Sposób ochraniań stogów przed gryzoniami polegający na wykonaniu wokół stogu przeszkody utrudniającej gryzoniom migrację z pola do stogu i ze stogu na pole, znamienne tym, że wokół stogu stosuje się płotek o wysokości kilkudziesięciu centymetrów wykonany z taśmy lub arkuszy gładkiego tworzywa, przy czym zarówno po stronie zewnętrznej jak i wewnętrznej tego płotka stosuje się w odstępach kilkumetrowych przyległe doń cylindry chwytowe.

45l (P. 137390) 8.12.1969.

Pierwszeństwo: 10.12.1968 - Szwajcaria.

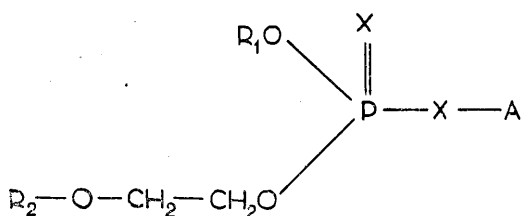
Ciba Société Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

Srodek chwastobójczy o działaniu selektywnym, zwłaszcza do zwalczania wzrostu niepożądanych roślin w uprawach bawełny, soi i zbóż, znamienne tym, że jako substancję biologicznie czynną zawiera związek o wzorze 1 lub 2.

451 (P. 139495) 19.03.1970.
Pierwszeństwo: 21.03.1969; 27.02.1970 - Francja.

Pepro - Société pour le Developpement et la Vente de Spécialités Chimiques, Lyon, Francja (Daniel Demozay).

Środek owadobójczy dla celów przemysłowych, rolniczych, ogrodniczych i gospodarstwa domowego, zwłaszcza przeciwko insektom i pasożytniczym roztoczom, u ludzi, zwierząt, roślin, produktów roślinnych i towarów magazynowanych, znamienny tym, że jako substancję czynną zawiera związek o ogólnym wzorze 1, w którym R₁ i R₂, każdy oddzielnie oznacza niższy rodnik alkilowy, X i X', każdy oddzielnie, oznacza atom tlenu lub siarki natomiast A oznacza rodnik alkenylowy lub alkinylowy o 2—5 atomach węgla ewentualnie podstawiony jednym lub kilkoma atomami chlorowca identycznymi lub różnymi.

451 (P. 142955) 2.09.1970.

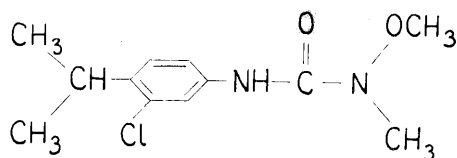
Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego Katedra Gleboznawstwa, Warszawa (Czesław Święcicki, Henryk Sieniewicz, Janusz Pohoski).

Stymulator wzrostu roślin służący do nawożenia gleby, do żywienia dolistnego roślin jak również przy zwalczaniu chorób i szkodników roślin, znamienny tym, że jest połączeniem zsyntetyzowanych związków chelatowych z kwasem bursztynowym, witaminami z grupy B, polifosforanem sodowym i glikocalem.

451 (P. 146486) 25.02.1971.
Pierwszeństwo: 27.02.1970 - Szwajcaria.

Ciba - Geigy AG., Bazylea, Szwajcaria.

Środek chwastobójczy do zwalczania chwastów w uprawach pszenicy, żyta, jęczmienia, owsa, ryżu i bawełny, znamienny tym, że jako substancję czynną zawiera związek o wzorze 1.

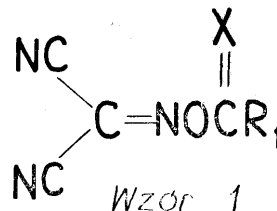
Wzór 1

451 (P. 147544) 15.04.1971.
Pierwszeństwo: 15.04.1970 - Stany Zjednoczone Ameryki.

Esso Research and Engineering Company, Linden, Stany Zjednoczone Ameryki, (John Edwin Engelhardt).

Środek szkodnikobójczy, znamienny tym, że zawiera związek o ogólnym wzorze 1, w którym X oznacza atom tlenu lub atom siarki, R₁ oznacza grupę o wzorze OR₂, SR₃, NR₄R₅ lub rodnik alkilowy zawierający 1—10 atomów węgla, rodnik alkenylowy zawierający 2—10 atomów węgla, rodnik alkinylowy zawierający

3—10 atomów węgla oraz cykloalkilowy zawierający 3—10 atomów węgla, R₂, R₃, R₄ i R₅ oznaczają atom wodoru, rodnik alkilowy zawierający 1—10 atomów węgla, rodnik alkenylowy zawierający 2—10 atomów węgla, rodnik alkinylowy zawierający 2—10 atomów węgla lub rodnik cykloalkilowy zawierający 3—10 atomów węgla, przy czym rodniki R₁, R₂, R₃, R₄ i R₅ są ewentualnie podstawione atomem chlorowca, grupą nitrylową, grupą nitrową, grupą tiocyjanową, grupą alkilową wysyconą atomami chlorowca, grupą alkoksylową zawierającą 1—4 atomów węgla lub grupą tioalkilową zawierającą 1—4 atomów węgla, oraz nośnik.

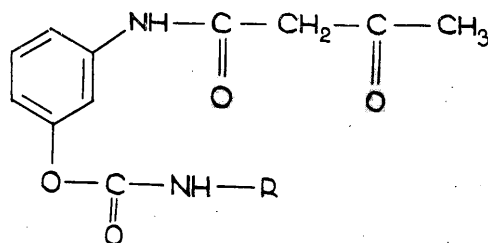

Wzór 1

451 (P. 149348) 9.07.1971.
Pierwszeństwo: 10.07.1970 - NRF.

Badische Anilin und Soda-Fabrik AG, Ludwigshafen, NRF, (Wolfgang Rohr, Adolf Fischer).

Środek chwastobójczy, znamienny tym, że jako substancję czynną mieszaną ze stałym lub ciekłym nośnikiem zawiera podstawiony acetoksyacetanilid o ogólnym wzorze 1, w którym R oznacza rodnik aromatyczny, ewentualnie zawierający jeden lub kilka jednakowych albo różnych podstawników, takich jak atomy chlorowca, rodniki alkilowe lub chlorowcoalkilowe, grupy alkoksylowe, alkilomerkapto, alkilosulfonylowe lub cyjanowe.

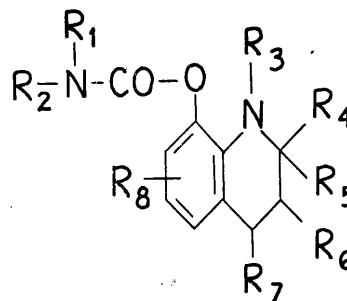

WZÓR 1

451 (P. 150395) 8.09.1971.
Pierwszeństwo: 10.09.1970, 4.08.1971 - Szwajcaria.

CIBA - GEIGY AG, Bazylea, Szwajcaria.

Środek szkodnikobójczy, znamienny tym, że jako substancję czynną zawiera związek o wzorze 1, w którym R₁ oznacza atom wodoru rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla, rodnik alkenylowy o 3—5 atomach węgla lub rodnik alkinylowy o 3—5 atomach węgla, R₂ oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla lub ewentualnie podstawioną chlorowcem grupę acylową o 1—6 atomach węgla, R₃ oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy o 1—6 atomach węgla.

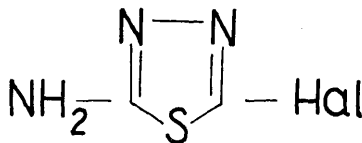

451 (P. 152117) 13.12.1971.

Pierwszeństwo: 15.12.1970; 12.08.1971 - Szwajcaria.

Agripat S.A., Bazylea, Szwajcaria.

Srodek szkodnikobójczy dla zwalczania pasożytujących na roślinach nicieni i grzybów, znamienny tym, że jako substancją czynną zawiera tiadiazol o wzorze 1, w którym Hal oznacza atom chloru lub bromu, lub sól tego diadiazolu z nieorganicznymi lub organicznymi kwasami oraz zawiera odpowiednie nośniki i/lub dyspergatory.

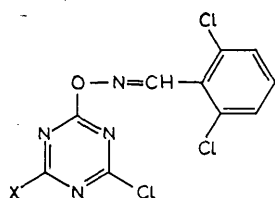
451 (P. 154134) 17.03.1972.

Pierwszeństwo: 19.03.1971 - Szwajcaria.

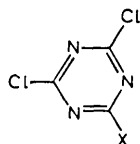
Sandoz A.G., Bazylea, Szwajcaria, (Werner Trueb).

Sposób wytwarzania eterów 0-(s-triazynyloowych-6) 2,6-dwuchlorobenzaldoksymu o wzorze ogólnym 1, w którym X oznacza atom chloru, grupę aminową $-NR_1R_2$, grupę $-SR_3$ lub grupę $-OR_4$, przy czym R_1 i R_2 mogą być jednakowe lub różne i oznaczają atom wodoru lub grupę alkilową o 1—8 atomach węgla, ewentualnie rozgałęzioną lub grupę fenyłową, ewentualnie podstawioną jedną lub kilkoma grupami alkilowymi o 1—8 atomach węgla i/lub grupą alkilową podstawioną atomami chlorowca i/lub jednym lub kilkoma atomami chlorowca, R_3 oznacza grupę alkilową o 1—4 atomach węgla, ewentualnie rozgałęzioną lub grupę fenyłową, a R_4 oznacza grupę alkilową o 1—4 atomach węgla, ewentualnie rozgałęzioną lub grupę fenyłową, znamienny tym, że związek o wzorze ogólnym 2, w którym X ma wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z 2,6-dwuchlorobenzaldoksymem o wzorze 3.

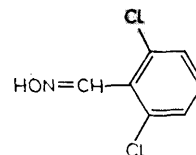
Srodki chwastobójcze, znamiennie tym, że jako substancję czynną zawierają jeden lub kilka związków o wzorze ogólnym 1, w którym X oznacza atom chloru, grupę aminową $-NR_1R_2$, grupę $-SR_3$ lub grupę $-OR_4$, przy czym R_1 i R_2 mogą być jednakowe lub różne i oznaczają atom wodoru lub grupę alkilową o 1—8 atomach węgla, ewentualnie rozgałęzioną lub grupę fenyłową ewentualnie podstawioną jedną lub kilkoma grupami alkilowymi o 1—8 atomach węgla i/lub grupą alkilową podstawioną atomami chlorowca i/lub jednym lub kilkoma atomami chlorowca, R_3 oznacza grupę alkilową o 1—4 atomach węgla, ewentualnie rozgałęzioną lub grupę fenyłową, a R_4 oznacza grupę alkilową o 1—4 atomach węgla, ewentualnie rozgałęzioną lub grupę fenyłową.

WZÓR 1

WZÓR 2

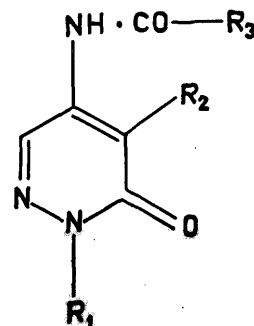
WZÓR 3

451 (P. 154620) 8.04.1972.

Pierwszeństwo: 10.04.1971 - Niemiecka Republika Federalna.

Badische Anilin - Soda Fabrik AG, Ludwigshafen, NRF, (Franz Reicheneder, Rudolf Kropp, Adolf Fischer).

Srodek chwastobójczy, znamienny tym, że jako substancję czynną zawiera podstawioną pochodną pirydazonu o ogólnym wzorze, podanym na rysunku, w którym R_1 oznacza rodnik fenyłowy lub cykloheksyłowy, R_2 oznacza atom bromu, a R_3 rodnik o wzorze $-CHCl_2$, $-CH_2Br$ lub atom wodoru.

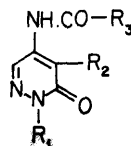

451 (P. 154809) 18.04.1972.

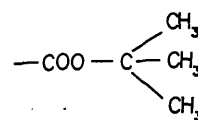
Pierwszeństwo: 19.04.1971 - Niemiecka Republika Federalna.

Badische Anilin u. Soda Fabrik AG, Ludwigshafen, NRF, (Franz Reicheneder, Rudolf Knopp, Adolf Fischer).

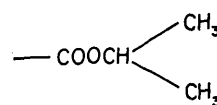
Srodek chwastobójczy znamienny tym, że zawiera podstawiony pirydazon o wzorze 1, w którym R_1 oznacza ewentualnie podstawioną rodnikiem metylo- lub trójfluorometylowym, grupę fenyłową lub

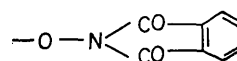
Wzór 1

Wzór 2

Wzór 3

Wzór 4

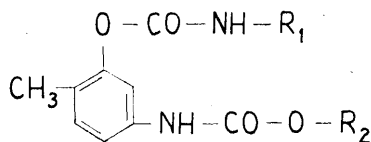
cykloheksylową, a R_2 oznacza atom chloru lub bromu, R_3 oznacza grupę o wzorze 2, grupę o wzorze 3, grupę o wzorze $-\text{CH}_2-\text{CH}_2-\text{COOCH}_3$, grupę o wzorze $-\text{CH}_2-\text{COOC}_2\text{H}_5$ lub grupę o wzorze 4 oraz stały lub ciekły nośnik.

451 (P. 154972) 25.04.1972.

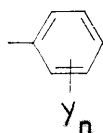
Pierwszeństwo: 27.04.1971 - Niemiecka Republika Federalna.

Schering A.G. Berlin Zachodni, Bergkamen, Niemiecka Republika Federalna (Gerhard Boroschewski, Friedrich Arndt).

Srodek chwastobójczy, znamienny tym, że jako substancję czynną zawiera co najmniej dwa związki z grupy karbamiloksyfenylokarbaminianów określonych ogólnym wzorem 1, w którym R_1 oznacza rodnik aryłowy ewentualnie podstawiony jednym lub kilkoma podstawnikami, zwłaszcza taki jak o wzorze 2, w którym Y oznacza takie same lub różne podstawniki, jak chlorowiec zwłaszcza chlor, rodnik chlorowcoalkilowy, alkilowy zwłaszcza metylowy, rodnik alkoksylowy zwłaszcza metoksylowy, grupę alkilmerkaptanową, aminową lub ich funkcjonalne pochodne, grupę nitrową, cyjanową, karboksyalkilową lub grupę karbonamidową, symbol n oznacza całkowitą wartość liczbową 1—3, a R_2 oznacza rodnik alkilowy o 1—3 atomach węgla.

Wzór 1

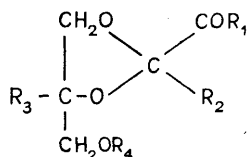
Wzór 2

451 (P. 155549) 23.05.1972.

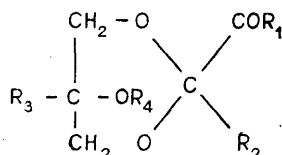
Pierwszeństwo: 27.05.1971 - Wielka Brytania.

Shell Internationale Research Maatschappij N.V., Haga, Holandia.

Srodek chwastobójczy, znamienny tym, że zawiera cykliczne pochodne acetalowe, mające jeden z dwu izo-

WZÓR 1

WZÓR 2

merycznych wzorów, wzór 1 lub wzór 2 w którym R_1 oznacza grupę wodorotlenową lub alkoksylową lub grupę o wzorze $-\text{NHZ}$, w którym Z oznacza atom wodoru, grupę alkilową, cykloalkilową lub benzyłową, grupę aminową podstawioną fenylem lub grupą fenylową ewentualnie podstawioną jednym lub kilkoma atomami chlorowca, lub grupami alkilowymi lub grupami alkoksylowymi, R_2 oznacza atom wodoru lub grupę alkilową; R_3 oznacza grupę alkilową; i R_4 oznacza grupę aryloalkilową.

46a

(P. 139896)

8.04.1970.

Politechnika Poznańska, Poznań (Wiktor Pietrzyk).

Układ korb wału korbowego oraz kolejność zapłonów ośmiocylindrowego, czterosuwowego, widlastego silnika spalinowego, doładowanego sprężarką, z kątem rozwidlenia cylindrów mniejszym niż 90° i cylindrami leżącymi naprzeciw siebie łączonymi w jeden przewód wydechowy tak, że powstały układ czterech przewodów zasila gazem wydechowym turbosprężarkę doładowującą, a wał przestrzenny posiada korby ustawione względem siebie pod kątem 90° , znamienny tym, że korby (a) i (b) wału leżą w jednej płaszczyźnie a korby (c) i (d) leżą w płaszczyźnie prostopadłej do niej, przy czym kolejność zapłonów jest następująca:

1-7-2-4-5-3-6-8-1
lub
1-7-2-8-5-3-6-4-1
lub
1-3-6-8-5-7-2-4-1
lub
1-3-6-4-5-7-2-8-1

Fig.1

46c

(P. 136306)

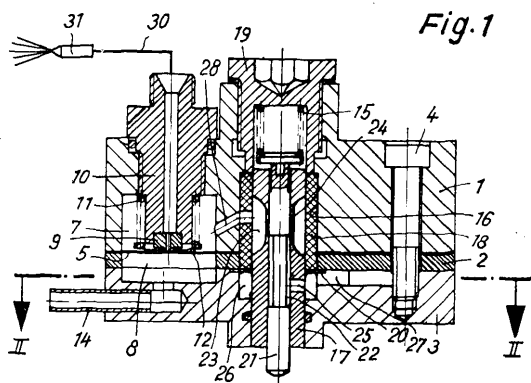
14.10.1969.

Pierwszeństwo: 15.10.1968 - Niemiecka Republika Federalna.

Robert Bosch GmbH, Stuttgart, NRF.

Urządzenie wtryskowe paliwa, działające w sposób ciągły, przeznaczone do wielocylindrowych silników spalinowych ze sprężaniem mieszanki paliwowej i obcym zapłonem, wyposażone w rozdzielacz i zawory dawujące, które mogą być jednocześnie ustawiane w dowolnym położeniu i które sterują wielkością dawki paliwa, podawanej do wtryskiwaczy, przy czym w każdym zaworze dawującym panuje możliwie stały spadek ciśnienia, posiadające ponadto zawór sterujący włączony w układ przepływu paliwa, którego przekrój przepływu dla paliwa jest zmieniany przez podatny element (membranę), dzielący od siebie dwie komory, z których jedna połączona jest ze stroną odpływową zaworu dawującego, wobec czego od strony tej komory działa na element podatny ciśnienie, panujące po stronie odpływowej zaworu dawującego, powodując otwieranie zaworu sterującego, podczas gdy druga komora połączona jest ze stroną dopływową zaworu dawującego i panuje w niej ciśnienie, równe

ciśnieniu przed zaworem dawującym, znamienne tym, że posiada suwak sterujący (21), zmieniający w sposób proporcjonalny do przesunięcia przekrój swobodnego przepływu paliwa przez zawór dawujący (17, 21, 24, 25) i że jako zawór sterujący (5, 9) zastosowany jest zawór z płaskim gniazdem.

46d

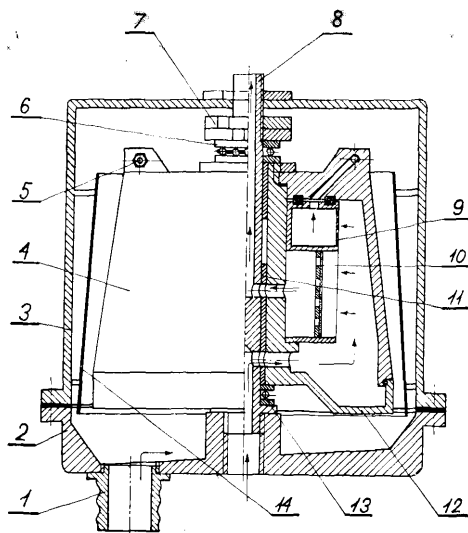
(P. 139532)

16.01.1972.

Patent dodatkowy do patentu nr P. 138206.

Przedsiębiorstwo Transportowo-Spedycyjne Budownictwo, Kraków (Tadeusz Siuta, Andrzej Ciszowski).

Filtr paliwa zwłaszcza do układu zasilania wysokoprężnego silnika samochodowego, znamienne tym, że odśrodkowy filtr paliwa posiada wewnątrz umieszczony wymienny wkład filtrujący (10), tak zamocowany, że wiruje łącznie z wirnikiem filtru (12).

46c

(P. 146599)

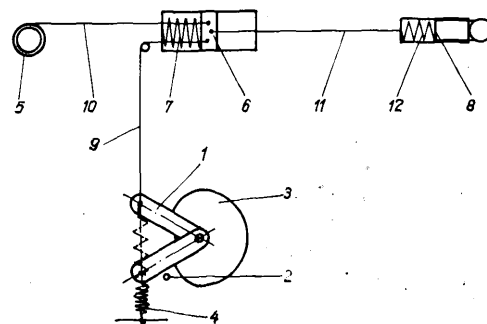
2.03.1971.

Pierwszeństwo: 4.03.1970 - Niemiecka Republika Demokratyczna.

Franz Wolf, Zschopau, NRD, Roland Schuster, Lichtenwalde, NRD.

Urządzenie do nastawiania wydajności tłoczenia pompy czynnika smarującego, które jest uruchamiane wspólnie z organem regulacji obciążenia gaźnika lub z pompą wtryskową, na przykład za pomocą cięgła Bowdena, znamienne tym, że ma elementy które przy pęknięciu cięgła Bowdena nastawiają urządzenie na pełne obciążenie.

Fig. 1

46k

(P. 154323)

25.03.1972.

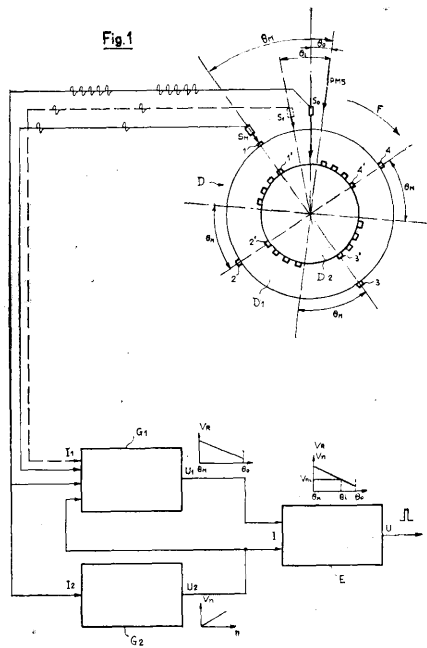
Pierwszeństwo: 1.04.1971 - Włochy.

Fabbrica Italiana Magneti Marelli S.p.A., Mediolan, Włochy.

Sposób regulacji wyprzedzenia zapłonu silnika spalinowego, zwłaszcza do pojazdów samochodowych, poprzez wytworzenie sygnału pobudzającego układ zapłonowy ze stałym kątem wyprzedzenia zapłonu o określonej wartości maksymalnej przy i powyżej określonej górnej prędkości obrotowej silnika i z kątem wyprzedzenia zmieniającym się według określonej funkcji przy prędkościach obrotowych silnika mniejszych od wymienionej górnej prędkości silnika, znamienne tym, że w każdej fazie zapłonu dokonuje się detekcji informacji o położeniu części obracającej się wraz z silnikiem przy określonym maksymalnym kącie wyprzedzenia (Θ_M) i przy określonym minimalnym kącie wyprzedzenia (Θ_0), przy czym informację z detekcji przy maksymalnym kącie wyprzedzenia wykorzystuje się do sterowania, na określonym stałym poziomie, początku sygnału zmiennego w funkcji kąta wyprzedzenia (Θ), a informację z detekcji przy minimalnym kącie wyprzedzenia wykorzystuje się do sterowania końca i początku wymienionego sygnału lub do regulacji, jeśli już został rozpoczęty, innego sygnału zmiennego w funkcji prędkości obrotowej silnika, przy czym wymieniony sygnał, zmienny w funkcji prędkości obrotowej silnika, stosuje się do spowodowania by sygnał zmienny w funkcji kąta wyprzedzenia, niezależnie od prędkości silnika, był zawarty w stałym przedziale wartości kąta wyprzedzenia, określonym odległością kątową pomiędzy maksymalnym a minimalnym kątem wyprzedzenia, a następnie porównuje się oba zmienne sygnały w celu wytworzenia sygnału pobudzającego układ zapłonowy.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1—7, znamienne tym, że jest wyposażone w co najmniej trzy czujniki (S_0 , S_M , S_i) pracujące w położeniach minimalnego (Θ_0) maksymalnego (Θ_M) i Pośredniego (Θ_0) kąta wyprzedzenia, umieszczone w stałych położeniach kątowych wokół członu obrotowego, napędzanego przez silnik i współpracującego z elementami odniesienia, usytuowanymi na tym członie, przy czym czujniki te połączone są z pierwszym generatorem (G_1), na którego wejście podawana jest wymieniona informacja, zawierającym układ do wytwarzania na wyjściu sygnału zmiennego w funkcji kąta wyprzedzenia, który to sygnał zaczyna się na określonym stałym poziomie po przejściu na wejście generatora informacji z detekcji przy maksymalnym kącie wyprzedzenia i kończy się po przejściu na wejście tego generatora informacji z detekcji przy minimalnym kącie wyprzedzenia, pierwszy generator (G_1) ma również układ do regulacji przebiegu wymienionego sygnału w zależności od kąta wyprzedzenia, a czujnik (S_0) pracujący w położeniu minimalnego kąta wyprzedzenia połączony jest z drugim generatorem (G_2) do którego wejścia jest przykładana informacja z detekcji przy minimalnym kącie wyprzedzenia (Θ_0), przy czym generator ten ma układ do wytwarzania na wyjściu sygnału, zmiennego w funkcji prędkości obrotowej silnika, podawanego na wejście pierwszego generatora

(G₁), w celu sterowania układu do regulacji przebiegu sygnału zmiennego w funkcji kąta wyprzedzenia tak, że sygnał ten jest zawsze zawarty w stałym przedziale wartości kąta, określonym przez odległość kątową pomiędzy maksymalnym kątem wyprzedzenia a minimalnym kątem wyprzedzenia, niezależnie od prędkości silnika oraz urządzenie ma układ przetwarzający (E), na wejście którego podawane są sygnały zmiennego z wyjść obu generatorów (G₁) i (G₂), zawierający układ do porównywania obu sygnałów i wytwarzania na wyjściu sygnału pobudzającego układ zapłonowy, gdy wartości obu sygnałów są sobie równe.

47e

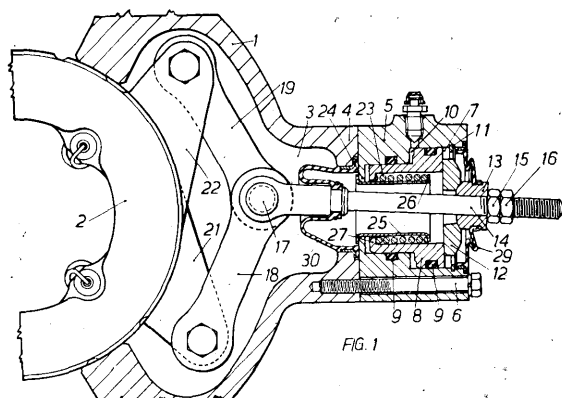
(P. 148558)

1.06.1971.

Pierwszeństwo: 2.06.1971 - Wielka Brytania.

Girling Limited, Birmingham, Wielka Brytania, (Piotr Ostrowski).

Hamulec tarczowy, którego wirujące tarcze cierne są przystosowane do sprężenia z przeciwstawnymi powierzchniami poprzecznymi w nieruchomej obudowie za pomocą płyt dociskowych umieszczonych między wirującymi tarczami ciernymi, a w przyległych czółowych płaszczyznach płyt dociskowych we współpracujących przeciwległe ukośnych gniazdach umieszczone są kulki, przy czym przy obrocie płyt dociskowych względem siebie są one rozsuwane doprowadzając do sprężenia tarczy ciernych z ukośnymi powierzchniami poprzecznymi w obudowie a obrót płyt dociskowych w przeciwnych kierunkach wywołany jest przez ruch poosiowy drążka połączonego ze złączem pary dźwigni kołankowych połączonych z promieniowymi

występami na płytach dociskowych, znamieny tym, że zawiera drążek (14) napędzany hydraulicznie przez wydrążony tłok (18) pracujący w przymocowanym do obudowy (1) hamulca cylindrze (5) o osi w zasadzie prostopadłej do osi hamulca, przy czym tłok jest napędzany poprzez półkoliste wahliwe sprężenie oporowe (12, 13) na wymienionym wyżej drążku (14), który przechodzi osiowo poprzez zespół cylindra i tłoka z odpowiednim prześwitem.

47c

(P. 148598)

4.06.1971.

Huta im. Lenina, Kraków, (Andrzej Loster).

Złącze uszczelnień powłokowych zwłaszcza uszczelnień przeponowych stosowanych w dużych sprzęgłach kątowych, znamienne tym, że przepona (1) ma na brzegu jednostronny kołnierz (2) zaopatrzony na powierzchni styku z cylindryczną uszczelniającą powierzchnią (3) osłony (O) i/lub powierzchnią wału (11) wału (W) w co najmniej jeden obwodowy występ (4) o przekroju stanowiącym odcinek koła i przeznaczony do zaciśnięcia między cylindryczną uszczelniającą powierzchnią (3) osłony (O) i/lub powierzchnią (11) wału (W) a cylindryczną powierzchnią pierścienia zaciskowego (7) i/lub (10).

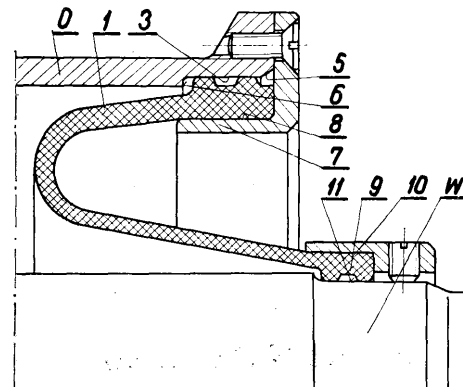

fig 1

47e

(P. 148645)

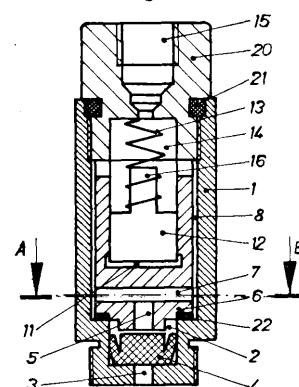
7.06.197

Pierwszeństwo: 8.06.1970 - Niemiecka Republika Demokratyczna.

VEB Schmiergerätwerk - Saxonia, Schwarzenberg, NRD, (Dietmar Schmidt).

Dozownik smaru w urządzeniach zasilanych okresowo za pomocą pompy, w którym przewód dopływowy smaru przy tłoczącej pompie smarowej jest połączony z komorą zaworową i dołączoną do niej komorą zasilającą i tłokiem dozującym przesuwającym się w niej pod działaniem wpływającego smaru w kierunku od-

Fig. 1

wrotnym do działania siły sprężyny naciskowej, znamienne tym, że tłok dozujący (12) jest umieszczony przesuwnie wewnątrz wkładki (6), która ma co najmniej jeden otwór (9, 10) prowadzący z komory zaworowej (2) do komory zasilającej (11) oraz kanał przelewowy (7, 8), dołączony do zamykanego przez zawór podwójny otworu (5) i wchodzący co najmniej przez jedno wycięcie (23, 24) we wkładce (6) do komory dozującej (14)."

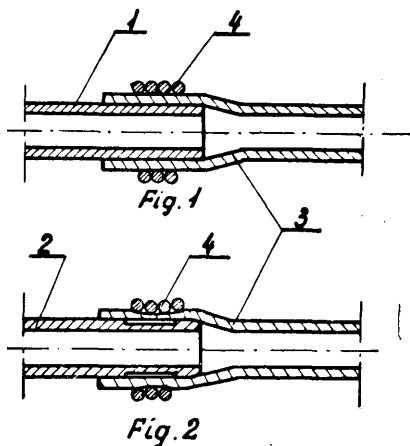
47f

(P. 149948)

10.08.1971.

Przemysłowy Instytut Automatyki i Pomiarów, Warszawa (Stefan Kogus, Tadeusz Sołtyk).

Złącze do przewodów elastycznych posiadające sztywną końcówkę o powierzchni gładkiej lub z wykonanymi rowkami pierścieniowymi, znamienne tym, że posiada elastyczną opaskę (4) w formie spirali nasuniętą na przewód elastyczny (3) po jego nasunięciu na końcówkę (1) lub (2) przy czym średnica wewnętrzna opaski elastycznej (4) jest mniejsza niż średnica wewnętrzna przewodu elastycznego, a jej wartość dobiera się w zależności od ciśnienia gazu płynącego przez złącze.

47f2

(P. 146645)

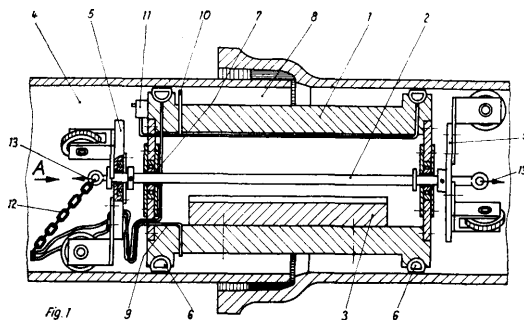
4.03.1971.

Pierwszeństwo: 5.03.1970 - Niemiecka Republika Demokratyczna.

VEB Kombinat Schwarze Pumpe, Schwarze Pumpe, NRD, (Günter Gerdes, Frank Henning, Wolfgang Schacht).

Sposób uszczelniania rurociągów gazowych od wewnątrz, zwłaszcza ich trudnodostępnych elementów łączących, znamienne tym, że krótki odcinek rurociągu z obu stron uszczelnianego miejsca zamyka się za pomocą odpowiedniego urządzenia i napełnia się pod ciśnieniem substancją uszczelniającą, przy czym dłuższe odcinki rurociągu z dużą ilością elementów łączących uszczelnia się kolejno bez ciągłego wsuwania i wysuwania urządzenia.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1, znamienne tym, że zawiera umieszczony na wale (2), dający się łatwo obracać i stabilizować za pomocą przeciwcieżaru (3), pusty walec (1) wyposażony w podwozie (5) i w przyrząd do lokacji oddzielający za pomocą elementów uszczelniających na swoich końcach, uszczelnianą część (8) rurociągu od pozostałej części rurociągu dla wprowadzenia substancji uszczelniającej, przy czym do odprowadzania powietrza przy napełnianiu szczeliny pierścieniowej (8) substancją uszczelniającą, zawiera przewód odpowietrzający (10) z samoczynnym zaworem (11) i dalszy przewód do doprowadzania i odprowadzania substancji uszczelniającej.

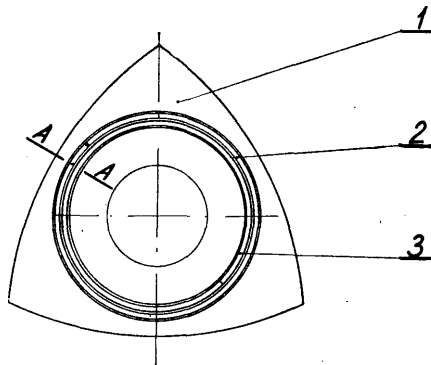
47f2

(P. 147748)

24.04.1971.

Politechnika Częstochowska, Częstochowa, (Kazimierz Kleja, Mieczysław Foltynski, Marian Cichoń).

Czołowe uszczelnienie maszyn z wirującym tłokiem, znamienne tym, że w rowku wirnika (1) osadzone są kształtowe elementy sprężyste (4) oraz co najmniej dwa koncentryczne, przecięte na obwodzie pierścienie uszczelniające (2, 3).

47f2

(P. 148598)

4.06.1971.

Huta im. Lenina, Kraków, (Andrzej Loster).

Złącze uszczelnień powłokowych (skrót zgłoszenia i fig. zamieszczono w kl. 47c na str. 109).

47g1

(P. 146725)

6.03.1971.

Biuro Projektów Przemysłu Naftowego, Kraków, (Tadeusz Szneider, Edward Krzewiński, Aleksander Rypeś).

Hydrauliczny zawór bezpieczeństwa z zaworem oddechowym posiadający zbiornik, w którego dnie umocowany jest króciec zakończony od dołu kryzą, a drugi koniec tego króćca wystaje ponad dno tego zbiornika na określoną wysokość, przy czym wylot tego króćca wewnątrz zbiornika nakryty jest przegrodą w kształcie dzwonu, znamienne tym, że w górnej powierzchni (9) przegrody (7) umocowany jest co najmniej jeden oddechowy króciec (10), którego górna krawędź (11) znajduje się powyżej górnej powierzchni (9) przegrody (7), a dolna krawędź (14) znajduje się poniżej dolnych krawędzi (15) kanałów (6) i jednocześnie powyżej dolnej krawędzi (8) przegrody (7), przy czym wokół dolnego końca oddechowego króćca (10) wykonana jest osłona (16), z otworem (17) w górnej powierzchni, której dolna krawędź (20) znajduje się poniżej dolnej krawędzi (14) oddechowego króćca (10), a równocześnie powyżej dolnej krawędzi (8) przegrody (7), przy czym zbiornik (1) zalany jest zamykającą cieczą (23) do poziomu (22) powyżej dolnej krawędzi (14) oddechowego króćca (10).

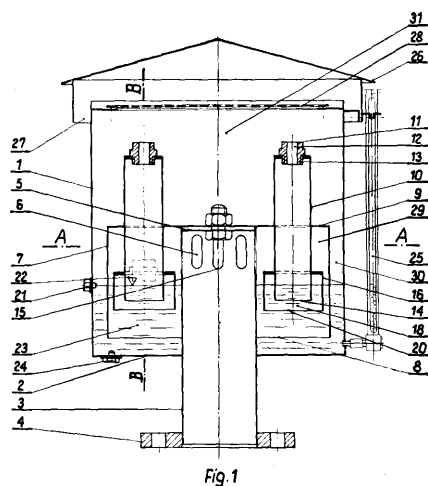

Fig. 1

47g²

(P. 139263)

7.03.1970.

Polski Związek Głuchych, Zakład Szkoleniowo Produkcyjny, Katowice (Jerzy Wójcik).

Sposób łączenia odwadniaczy płytkowych w układy o dużej wydajności i zwiększonej czułości, znamienny tym, że odwadniacze płytkowe o jednakowej wydajności montuje się na wielobocznym króćcu (1), przy czym ilość wmontowanych odwadniaczy jest równa ilości płaszczyzn bocznych króćca, a tym samym ilości siedlisk (7), a wydajność układu jest sumą wydajności zamontowanych odwadniaczy.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. (1), znamiennie tym, że stanowi je wieloboczny króciec (1) posiadający jeden centralny kanał wlotu pary (3) i centralny kanał wylotu kondensatu (4), przy czym kanał wlotu pary (3) połączony jest z siedliskami (7) kanalikami (5) i kanałem wylotu kondensatu (4) połączony jest z siedliskami (7) kanalikami (6) oraz, że do boków króćca (8) przytwierdza się śrubami (11) pokrywę (2) odwadniacza z płytką (9) i z nastawną sprężyną (10).

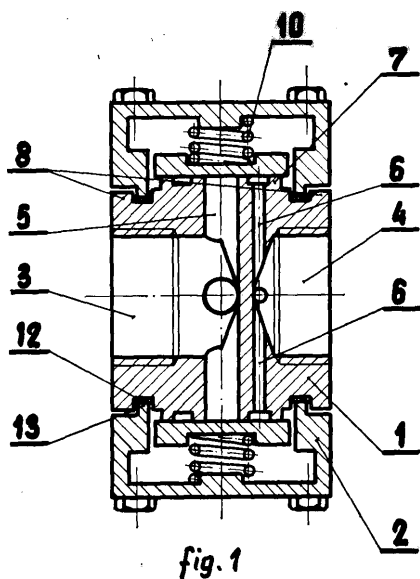

fig. 1

47h

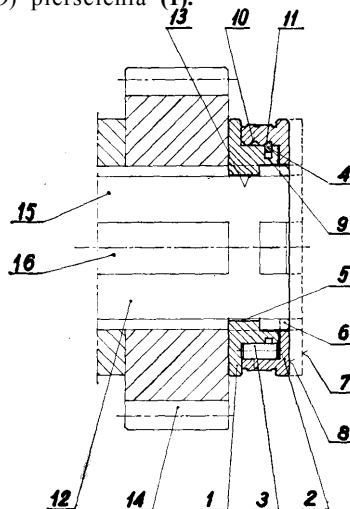
(P. 146546)

1.03.1971.

Biuro Projektów Konstrukcji i Technologii Obrabiarerek i Narzędzi „Koprotech”, Warszawa, (Jan Jackie-wicz).

Mechanizm do mocowania kół zębatach zmianowych na wałkach wielowypustowych, znamienny tym, że

składa się z dwóch pierścieni (1) i (2) umieszczonych jeden w drugim, zabezpieczonych przed wzajemnym obrotem elementem ustalającym, korzystnie kołkiem (3), a przed rozłączeniem się, sprężyną (4) umieszczoną w rowku (9) pierścienia (1).

47h

(P. 146729)

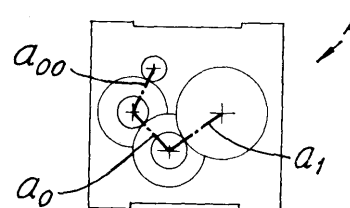
8.03.1971.

Pierwszeństwo: 11.03.1970 - Belgia.

Machinery and Gears Hansen, Naamloze Vennootschap, Belgia, (Dawid Hansen).

Układ szeregowy n przekładni zębatych redukcyjnych o n rozstawach osi minimalnie nierównych i wzrastających, znamienny tym, że wartości absolutne ostatniego rozstawu każdego reduktora w układzie, to znaczy każdego rozstawu specyficznego tworzą postępowanie geometryczne nieskończony, którego kolejne wartości ilorazu tworzą postępowanie geometryczne.

Fig. 1

48a

(P. 143292)

18.09.1970.

Pierwszeństwo: 25.09.1969 - NRF.

Schering Aktiengesellschaft Berlin Zachodni, Bergkamen, NRF.

Sposób przygotowania powierzchni tworzyw sztucznych do metalizacji przy zastosowaniu kwaśnych kąpeli niklowych, znamienny tym, że powierzchnię tworzyw sztucznych po wytrawieniu i aktywowaniu traktuje się wodnym roztworem zawierającym ten sam środek redukujący jaki stosuje się w kąpeli niklowej stosowanej w następnym procesie chemicznego niklowania.

48a

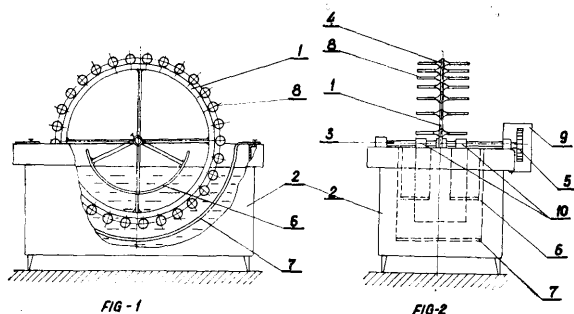
(P. 145465)

4.01.1971.

„Polmo” Wytwórnia Sprzętu Mechanicznego, Bielsko-Biała (Tadeusz Wojciuch).

Urządzenie do ciągłego nakładania warstw antykorozyjnych, znamiennie tym, że ma przystawkę w kształcie koła (1) o osi poziomej osadzonej na znanej wannie

(2) wypełnionej ośrodkiem zabezpieczającym przy czym część obwodu koła (1) jest zanurzona w tymże Ośrodku zabezpieczającym.

48a (P. 155589) 25.05.1972.
Pierwszeństwo: 26.05.1971 - Stany Zjednoczone Ameryki.

Continental Oil Company, Ponca City, Stany Zjednoczone Ameryki (Henry Allen Bourne).

Urządzenie do przeciwkorozyjnej ochrony katodowej rur, znamienne tym, że każdy koniec rury ma powiększoną średnicę zewnętrzną i jest zaopatrzony w gwint, służący do dokonywania połączeń rozłącznych oraz w elementy do ochrony przed korozją i zmęczeniem korozyjnym, składające się z anody protektorowej i środków do jej mocowania przy co najmniej jednym końcu rury o powiększonej średnicy.

48b (P. 139441) 16.03.1970.

VEB Bandstahlkombinat Eisenhuttenstadt, Niemiecka Republika Demokratyczna (Klaus Friese, Helmut Kummich, Peter Bauer, Rolf Winkler).

Tworzywo warstwowe, znamienne tym, że blacha lub taśma stalowa ma jednostronnie lub obustronnie naklejoną folię aluminiową lub z innego metalu, która ma czystą lub zabarwioną powierzchnię, pokrytą przezroczystym tworzywem organicznym.

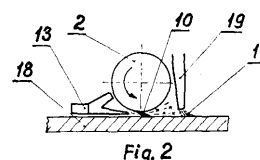
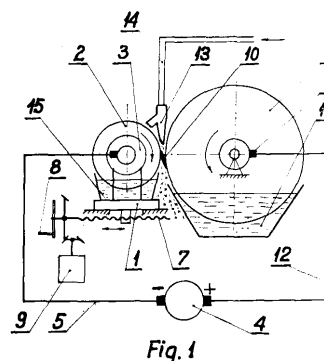
Sposób wytwarzania tworzywa według zastrz. 1—2, znamienne tym, że na taśmę lub blachę nakłada się spoiwo lub pastę samoklejącą a następnie za pomocą walców naprasowuje się folię aluminiową lub z innego metalu pokrytą jednostronnie lub obustronnie.

48b (P. 145489) 6.01.1971.

Stocznia Szczecińska im. Adolfa Warskiego, Szczecin (Zbigniew Oleśniewicz, Tadeusz Mazikiewicz).

Sposób obróbki elektro-gazowej i cieplno-chemicznej metali przy pomocy prądu elektrycznego i sprężonego gazu, znamienne tym, że pomiędzy wirującym miedzianym krążkiem węglowo-grafitowym przewodzącym prąd elektryczny a obrabianym przedmiotem jarku się łuk elektryczny, pod wpływem którego nagrzany do wysokiej temperatury obrabiany metal topi się i jest następnie wydmuchiwany z przestrzemi łuku strumieniem sprężonego gazu, a miejscowo nagrzana powierzchnia materiału obrabianego jest nawęglana strumieniem cząstek przechodzących z krążka węglowo-grafitowego oraz strumieniem sprężonego gazu wydmuchującego i jednocześnie nawęglającego, przy czym powierzchnia nagrzana zostaje natychmiast ostudzona czynnikiem chłodzącym.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1 i 2, znamienne tym, że ma elektrodę wykonaną w postaci odpowiednio wyprofilowanego wirującego miedzianego krążka węglowo-grafitowego (2) oraz dyszę gazową (13) i dyszę wodną (19).

48b (P. 145504) 7.01.1971.

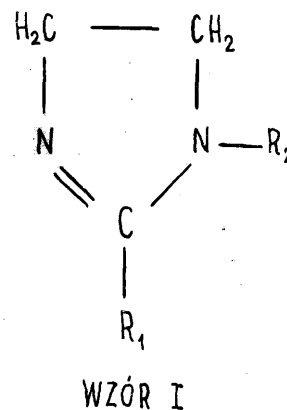
Tomasz Grabowski, Mieścisko.

Sposób zdobienia stali, żelaza, miedzi itd., znamienne tym, że rowki wzoru wypełniamy płynnym metalem po uprzednim pokryciu ich roztworem boraksu.

48d (P. 134355) 24.06.1969.

Instytut Chemii Ogólnej, Warszawa (Sylwia Włodarczyk, Kazimierz Zięborak, Herman Jodko, Michalina Wiekiera).

Inhibitor korozji dla instalacji przerobu ropy naftowej, zawierający związki imidazolinowe oraz aminy, znamienne tym, że zawiera 50—95% związku posiadającego pierścień imidazolinowy o wzorze ogólnym I, w którym R₁ oznacza resztę kwasową C₅—C₁₉, a R₂ — grupę alkilaminową lub alkiloamidową oraz 5—50 pierwszorzędowej aminy alifatycznej zawierającej łańcuch węglowy 3—21 atomów węgla, lub aminy aromatycznej, bądź heterocyklicznej, lub pierwszo- drugo- bądź trzeciorzędowej poliaminy, albo aminy kwasu abietynowego o wzorze ogólnym R₄N(X)CH₂R₅, gdzie R₄ jest rodnikiem abietylowym, hydro- lub ehydroabietylowym; X jest —H lub —CH₂R₅, —R₅ stanowi łańcuch alifatyczny mogący zawierać grupy ketonowe.

48d (P. 137084) 24.11.1969.

Biuro Projektów Przemysłu Metali Nieżelaznych „Bi-promet”, Katowice (Franciszek Konwiński).

Sposób chemicznego czyszczenia wewnętrznych powierzchni rur zwiniętych w kręgi, znamienne tym, że

plyn czyszczący przetłacza się pod ciśnieniem przez wnętrze rury, a pozostałość tego plynu usuwa się sprężonym powietrzem.

Odmiana sposobu według zastrz. 1, znamienna tym, że przy oporach przepływu cieczy przez czyszczoną rurę, wynoszących więcej, niż 80% dysponowanego ciśnienia powietrza, czyszczenia dokonuje się przy niepełnym zapelnieniu rury cieczą, to jest słupkiem cieczy.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1—4 składające się z karuzeli, znamiennie tym, że karuzela jest dwudzielna przy czym wewnętrzny segment (2) przesuwany pionowo, a zewnętrzny segment (3) jest osadzony na wewnętrznym segmentcie (2) i obraca się w płaszczyźnie poziomej.

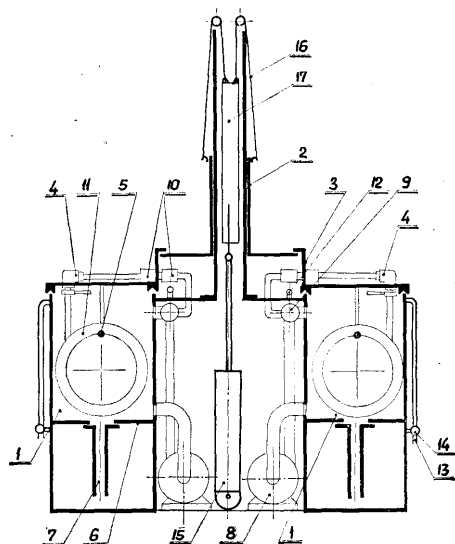

fig. 1.

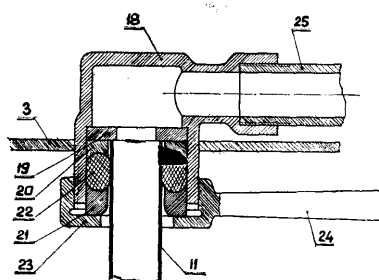

fig. 2

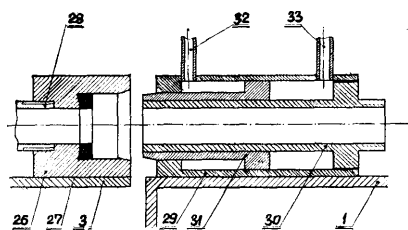
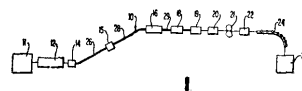
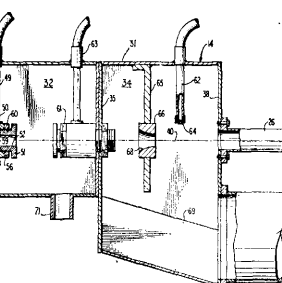
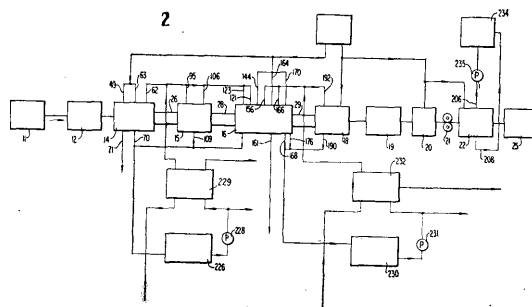

fig. 3

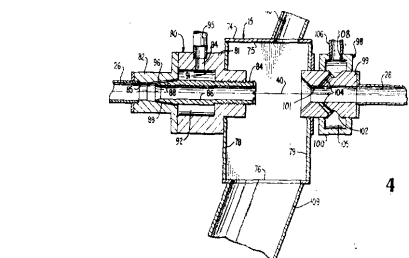
Sposób odlewu, walcowania, oczyszczania, wytrawiania i zwijania pręta metalowego, który odlewany jest za pomocą karuzelowej maszyny odlewniczej a następnie walcowany w celu uzyskania pożądanego kształtu i przekroju, znamiennie tym, że pręt przesuwany jest w sposób ciągły, przy czym podczas przesuwu wzdłuż agregatu działa się na jego powierzchnię roztworem kwasowym, wodą, strumieniem powietrza osuszającego i roztopioną parafiną.

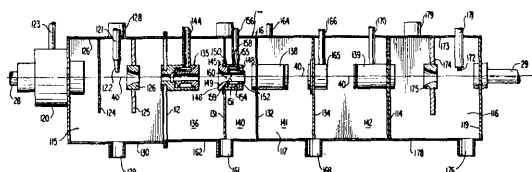
1

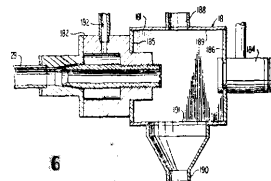
4

5

6

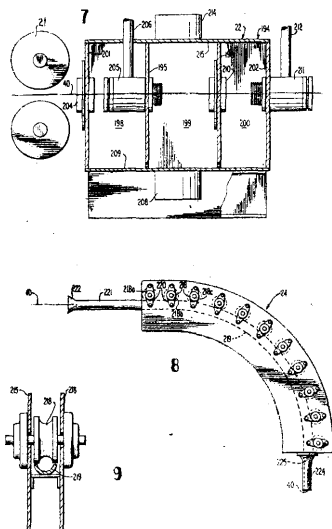
48d

(P. 139506)

19.03.1970.

Pierwszeństwo: 20.03.1969 - Stany Zjednoczone Ameryki.

Southwire Company Carrolton, Georgia - Stany Zjednoczone Ameryki (Enrique Colixto Chia, Daniel Baxter Cofer, John Edwin Burnitt, Theodor William Walteuberg).

48d (P. 139882) 8.04.1970.

Pierwszeństwo: 11.04.1969; 23.03.1970 - Australia.

Balm Paints Limited, Melbourne, Australia, (Alexander Robley Morrison, Heinz Dieter Hermann).

Sposób pokrywania powłoką malarską powierzchni cynku lub jego stopów, znamienny tym, że powierzchnię poddaje się trawieniu przez nawilżanie wodnym roztworem uzdatniającym, zawierającym w proporcjach wagowych 1,5–10,00% wodorotlenku sodu lub potasu, substancję wprowadzającą do roztworu ogólną ilość żelaza i co najmniej 0,05% środka wiążącego jony żelaza w alkalicznym środowisku roztworu, przy czym wartość pH roztworu wynosi co najmniej 13, wypłukaniu wodą, a następnie osadzaniu na uzdatnionej powierzchni konwersyjnej warstewki fosforanu cynku w znany sposób i wytworzenie powłoki malarskiej przez elektroforetyczne osadzenie.

49h (P. 148669) 8.06.1971.

Pierwszeństwo: 11.06.1970 - Szwajcaria.

Schweizerische Akminium AG, Neuhausen, Szwajcaria, (Dieter Faisst).

Narożnik do połączenia spawanego dwóch zetkniętych pod kątem zwłaszcza prostym, wewnątrz pustych belek kształtowych, zwłaszcza pionowej i poziomej belki okiennej nadwozia pojazdu o lekkiej konstrukcji

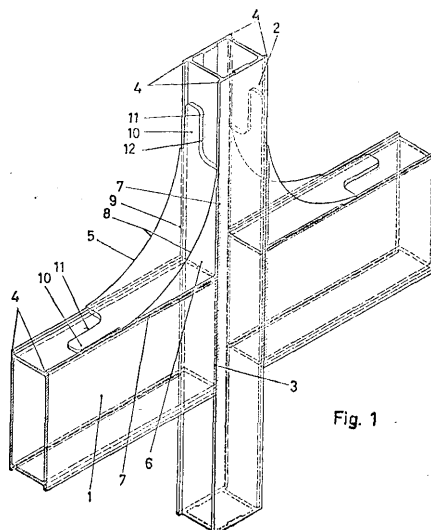

Fig. 1

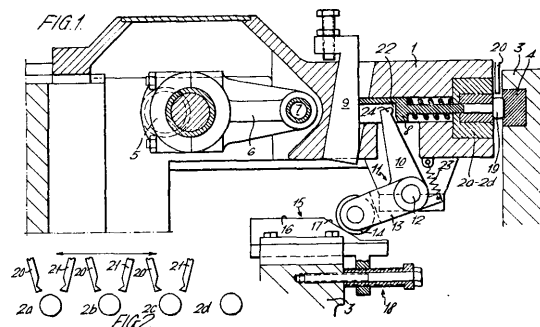
metalowej, złożony z dwóch leżących równolegle do płaszczyzny określonej przez kierunki wzdłużne łączonych belek, zamykających bocznie kąt pomiędzy obiema belkami, spawanych z nimi czołowo, zasadniczo trójkątnych części bocznych i jednego łączącego obie trójkątne części boczne w obszarze ich dłuższych boków, przykładowo wygiętego po łuku koła mostka, znamienny tym, że mostek (9) na każdym ze swych obu wolnych końców jest przedłużony poza miejsce przyłożenia końców części bocznych (6) za pomocą przynajmniej jednego języka (10), przy czym boki wzdłużne (11) języków (10) leżące w obszarach linii środkowych zwróconych do narożnika (5) ścian łączonych belek (1, 2) są spawane ze ścianami belek.

49i (P. 150194) 26.08.1971.

Pierwszeństwo: 27.08.1970 - Holandia.

Nedschroef Octrooi Maatschappij N.U., Helmond, Holandia, (Gerardus Cornelis van de Meerendonk).

Urządzenie do kształtowania śrub przez spęcanie podobnych elementów mających łeb i trzon, znamienny tym, że posiada kilka par sztanec przy czym każda para sztanec zawiera sztanec do obrabiania trzona sztanec do obrabiania łba, z tym, że sztanec do obrabiania trzonów są osadzone w poruszającym się wózku przy czym osie tych sztanec są równoległe z kierunkiem ruchu posuwisto-zwrotnego wózka, natomiast sztanec do obrabiania łbów są osadzone w stałej nieruchomej ramie urządzenia i osiowo ustawione do odpowiednich sztanec obrabiających trzony, z tym, że każda sztanca trzonowa posiada wypychacz sworzniowy którego wydłużone zakończenie porusza się wzdłuż wgłębienia sztanca trzonowej, oraz urządzenie do nadawania ruchu wypychaczowi sworzniowemu, dostosowane do ruchu wypychaczy sworzniowych w kierunku zakończeń głowicowych sztanec trzonowych, podczas ruchu wózka w powrotnym posuwie od stałej nieruchomej ramy, w taki sposób że podczas co najmniej części powrotnego posuwu wózka, wydłużone zakończenia wypychaczy sworzniowych są w stosunku do stałej ramy nieruchome, a gdy proces obróbki zostanie zakończony między odpowiednią parą sztanec, trzon obrobiony będzie wypychany przez wypychacz sworzniowy z odpowiednich sztanec podczas częściowego powrotnego posuwu wózka i w ten sposób przedmiot obrabiany jest nieruchomy w stosunku do stałej ramy urządzenia, oraz znamienny tym, że posiada mechanizm do chwytania przedmiotu obrabianego, wychodzącego z każdej sztanca trzonowej i odsuwania go podczas powrotnego posuwu wózka.

50c (P. 151953) 6.12.1971.

Pierwszeństwo: 22.12.1970 - Węgierska Republika Ludowa.

Banyaszati Kutató Intézet Budapest, Węgierska Republika Ludowa (Tamas Apostol, Janos Barna, Alajos Egri, Zsigmont Kaplar, Tibor Majtey).

Urządzenie do dezagregacji przeznaczone do wytwarzania dyspersji o wysokim stopniu rozdrabniania, w którym do uderzeniowego ścinania materiału przeznaczonego do dezagregacji, zdyspersgowania, służy koło wirnikowe i tarcza z wchodzącymi między siebie lub ustawionymi obok siebie wieńcami zębatymi, znamienne tym, że prostopadłe do kierunku przepływu materiału pierścieniowe płaszczyzny przepływowe wypełnione przez przepływający materiał przestrzeni między zębami (8, 8a, 9, 9a, 20) w całej części urządzenia wypełnionej zębami są praktycznie równe, przy czym w wieńcach zębatych urządzenia między każdymi sąsiednimi zębami (8, 8a, 9, 9a, 20) znajdują się otwory (11, 12, 19, 21) przez nie ograniczone, zapewniające skośny przepływ materiału, z których otwory (11, 12, 19, 21) w wieńcach zębatych koła wirnikowego (11, 19), biorąc pod uwagę kierunek przepływu materiału, tworzą z kierunkiem obrotu obwodowego kąt rozwarty.

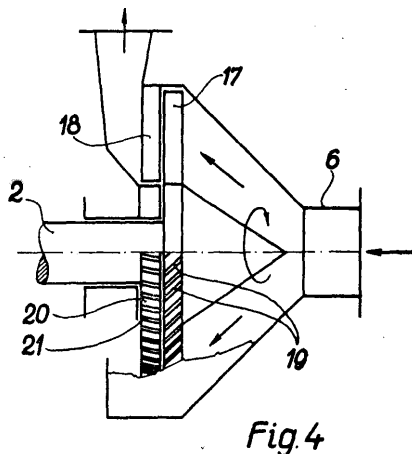

Fig. 4

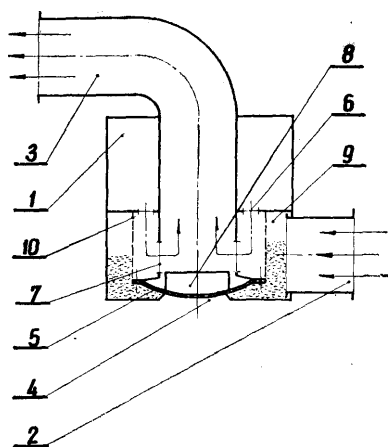
50e

(P. 145402)

31.12.1970.

Zakłady Konstrukcyjno-Mechanizacyjne Przemysłu Węglowego, Gliwice (Herbert Urbaniec).

Samooczyszczalny filtr powietrza sprężonego, znamienne tym, że ma kanał (4) do wylotu zanieczyszczeń zamykany membraną (5), na którą zależnie od różnicy ciśnień powietrza przed i za przegrodą oczyszczającą (10) działają siły w kierunku zamykania bądź otwierania kanału (4).

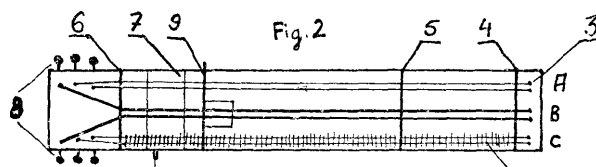
51c

(P. 140484)

8.05.1970.

Marian Niedźwiedziński, Łódź.

Perkusja elektryczna, znamienne tym, że składa się z przetwornicy elektromagnetycznej (7) zamocowanej na desce (2) oraz dwóch pałeczek (10).

53i

(P. 143278)

18.09.1970.

Przedsiębiorstwo Połowów Dalekomorskich i Usług Rybackich „Dalmor”, Gdynia, Polska (Aleksander Stala, Teresa Krassowska).

Sposób otrzymywania żelu białkowego zwłaszcza rybnego ze znanego preparatu białkowego z surowca rybnego lub bezkręgowców morskich, znamienne tym, że preparat białkowy pozbawiony frakcji fosfolipidowej rozdrobniony do struktury puszysto-włóknistej masy jest zadawany roztworami wodnymi kwasów o stężeniu które dla danego surowca jest katalizatorem zdolności pęcznienia białek stosując na przykład kwas α -hydroksypropionowy lub kwas hydroksytrojekarboksylowy, po zakończeniu pęcznienia dokonywana jest ponowna zmiana środowiska drogą podwyższenia pH do poziomu naturalnej koncentracji jonów wodorowych w świeżym surowcu wyjściowym dla preparatu białkowego, drogą wymywania wodą względnie roztworami wodnymi przy tym nadmiar wody jest usuwany do poziomu wymaganego przez aktualne potrzeby produkcyjne najlepiej w sposób mechaniczny.

53g

(P. 154563)

5.04.1972.

Pierwszeństwo: 6.04.1971 - Szwecja.

Alfa - Laval AB, Tumba, Szwecja, (Lars Karl Johan Ehnström).

Sposób ciągłego otrzymywania substancji bogatej w białko połączony z ekstrakcją brzezki, w którym brzezki otrzymuje się przez zacieranie sproszkowanego surowca, zawierającego węglowodany, znamienne tym, że cieklą zawiesziną cząstek surowca, nie rozpuszczonych w czasie zacierania poddaje się obróbce w co najmniej jednym sicie odśrodkowym, zawierającym dwa obrotowe współśrodkowe sita stożkowe o różnych wymiarach otworów usytuowane w ten sposób, że zawieszina przechodzi najpierw przez sito z otworami o wymiarach 100—200 μ a następnie przez sito stożkowe z otworami o wymiarach 20—50 μ a następnie zawiesziną opuszczającą sito odśrodkowe, zawierającą jedynie drobne cząstki, poddaje się odwirowaniu w wirówce, otrzymując osad, zawierający substancję bogatą w białko.

55c

(P. 153991)

10.03.1972,

Pierwszeństwo: 12.03.1971 - NRF.

O. Dörries GmbH, Düren, NRF, (Theodor Bähr, Josef Schez, Josef Trä, Erhard Costa).

Urządzenie do usuwania zgęszczeń i oczyszczania zawiesziny materiałów włóknistych, zwłaszcza poddawanej obróbce zawiesziny wytwarzanej z makulatury, wyposażone w obrotowy, umocowany na wale pusty cylinder, do wnętrza którego dopływa poddawana obróbce zawieszina i przez którego płaszcz zewnętrzny przechodzi szereg odcinków przewodów rurowych, wystających z zewnętrznej powierzchni tego płaszcza, w sito obejmujące koncentrycznie cylinder i w obudowę otaczającą to sito, a wyposażoną w króćce wlotowy i wylotowy, znamienne tym, że zewnętrzny koniec odcinka przewodu rurowego (3, 3', 3'') tworzy z sitem (4) szczelinę (9) o przekroju wzrastającym od przedniej, względem kierunku obrotu, krawędzi rury do tylnej krawędzi każdego z odcinków przewodu rurowego.

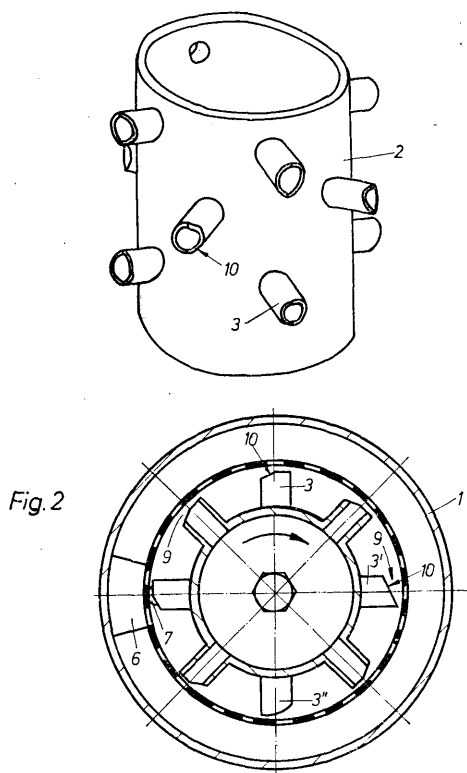

Fig. 2

56a

(P. 140545)

11.05.1970.

Zakłady Wyrobów Wulkanizowanych „PŁYTOLEX”,
Łódź (Romuald Kucharski, Ernesta Falkowska, Edward
Kozanecki, Andrzej Ryciak).

Sposób wytwarzania kształtek i płyt tapicerskich trudnopalnych z mieszanki włóknistej zawierającej włókna syntetyczne, szczecinę świńską i włókna roślinne, znamienny tym, że mieszankę włóknistą impregnuje się trudnopalną mieszką lateksową zawierającą lateks naturalny, lateks polichloroprenowy, trójtlenek antymonu, polichlorek winylu jako składniki trudnopalne oraz przyspieszacze wulkanizacji, środki przeciwstarzeniowe, stabilizatory, tlenek cynku i siarkę zmieszane z sobą w następującej kolejności: lateks naturalny, stabilizatory, lateks polichloroprenowy, pozostałe składniki.

(P. 139473)

Pierwszeństwo: 19.03.1969 - Niemiecka Republika Demokratyczna.

Arbeitsstelle für Molekularelektronik, Drezno, NRD
(Reinhard Springer, Kurt Drescher, Eberhard John).

Sposób połączeń do wytwarzania fotoszablonów z układami powtarzalnymi o dowolnej wielkości, które usytuowane są w prostokątnym polu szablonowym, ze wstępnie zadanymi odstępami wierszy i odstępami kolumn, znamienny tym, że ortogonalne pole szablonowe (37) jest przesuwane w stosunku do ustalonego przez urządzenie ustawcze oraz optyczny układ projekcyjny, prostokątnego układu odniesienia, o określone współrzędne początkowe x_1 oraz y które zostają ustalone przez zadany, niezależnie od odstępów wierszy oraz odstępów kolumn, program, wstępnie wybrany przez jednostki wyboru wstępnego, oraz że liczne, różniące się swymi układami powtarzalnymi, pola szablonowe umieszczone na płycie fotograficznej (36) są, w sposób niezależny od siebie przesuwane oraz są zestawiane w pole szablonowe (37), składające się z układów kompleksowych (38, 39).

Układ połączeń do stosowania sposobu według zastrz. 1 i 2, znamienny tym, że z licznikiem odstępów (10) połączone są jednostki wyboru wstępnego odstępów wierszy (12) i odstępów kolumn (11), oraz wstępnego wyboru współrzędnych początkowych X_1 (13) i y (14) wraz z przynależnymi do nich członami I do wytwarzania sygnałów wyboru wstępnego (15, 16, 17, 18), przy czym dwa wejścia członów I (15, 17) doprowadzone są wspólnie do przygotowującego wstępnie wyjścia przemieszczania w kierunku wierszy (28) i po jednym wejściu do wyjść dwustanowego multiwibratora (21), jak również dwa wejścia członów I (16, 18) doprowadzone są wspólnie do przygotowującego wstępnie wyjścia służącego do przemieszczania w kierunku kolumn (29) i po jednym dalszym wejściu do jednego z wyjść dwustanowego multiwibratora (22), przy czym jedno wejście dwustanowego multiwibratora (21) połączone jest z wyjściem członu I (17) a dalsze wejście pozostawione jest dla wstępnego przygotowania przemieszczania w kierunku wierszy (30), jak również jedno wejście dwustanowego multiwibratora (22) połączone jest z wyjściem członu I (18) a dalsze wejście pozostawione jest dla wstępnego przygotowania przemieszczania w kierunku kolumn (31), ponadto wyjścia wszystkich członów I (15, 16, 17, 18) są skojarzone przy pomocy członu LUB (19) oraz połączone z jednostanowym multiwibratorem do wytwarzania impulsów nastawienia powrotnego (20) dla licznika odstępów (10), a oprócz tego wyjścia członów I (15, 17) po skojarzeniu przez człon LUB (23) doprowadzone są do wejścia licznika kolumn (24) oraz do wyjścia służącego do wyzwalania procesu naświetlania (34), również wyjścia członów I (16, 18) po skojarzeniu przez człon LUB (25) doprowadzone są do wejścia licznika wierszy (26) oraz do wyjścia służącego do zatrzymywania przemieszczenia w kierunku kolumn (35).

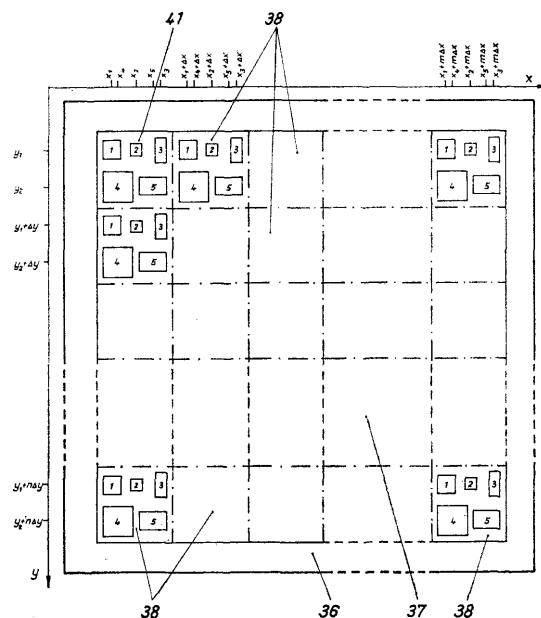
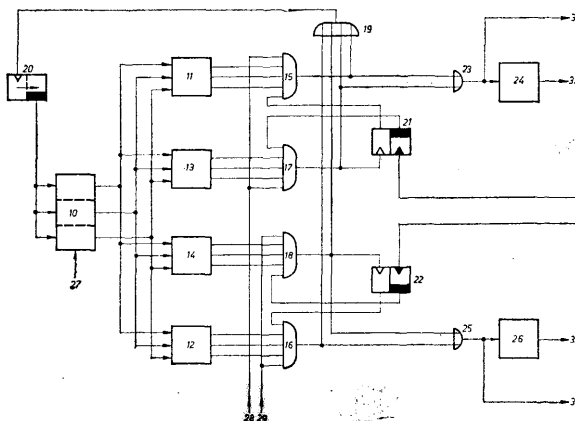

Fig. 1

57b (P. 139789) 3.04.1970.
Pierwszeństwo: 5.04.1969 - Japonia.

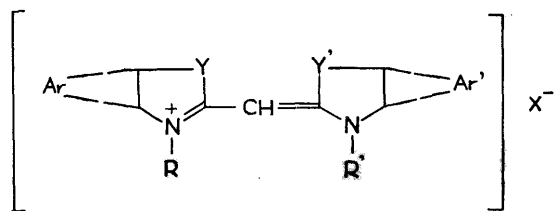
Rank Xerox Limited, Londyn, Wielka Brytania, (Satoru Honjo, Hajime Miyazuka).

Sposób zmieniania elektrofotograficznej czułości tlenku cynku, znamienny tym, że sproszkowany tlenek cynku zwilża się cieczą zawierającą wodę lub wodę oraz metanol i/lub etanol, i ogrzewa się w temperaturze od 400°C do 700°C.

57b (P. 139907) 9.04.1970.
Pierwszeństwo: 10.04.1969 - Niemiecka Republika Demokratyczna.

VEB Filmfabrik Wolfen, Wolfen, NRD.

Lakier fotopolimeryzujący z podwyższoną światłoczułością, znamienny tym, że do roztworu lakieru dodana jest co najmniej jedna tia- albo seleno-monometynocyjanina, w szczególności o ogólnym wzorze przedstawionym na załączonym rysunku, w którym Y i Y' oznaczają S lub Se, R i R' oznaczają korzystnie niepodstawiony rodnik alkiłowy o 1—5 atomach węgla, Ar i Ar' - sprzężone mono- albo oligocykliczne, ewentualnie podstawione układy aromatyczne oraz X - oznacza korzystnie nieorganiczny anion, w szczególności anion halogenkowy, i/albo co najmniej jeden korzystnie wielordzeniowy aromatyczny lub heterocykliczny związek nitrowy w ilościach po 0,1—10% wagowych, obliczonych w stosunku do zawartości substancji stałej w roztworze lakieru.

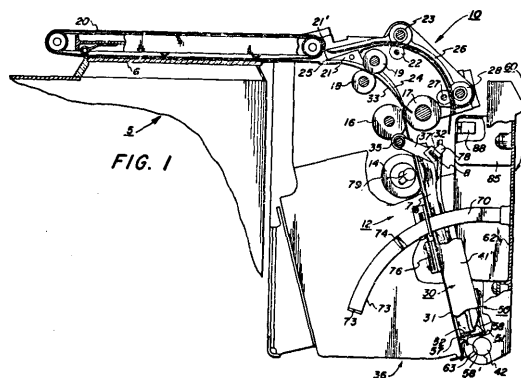

WZÓR

57e (P. 140538) 11.05.1970.
Pierwszeństwo: 15.05.1969 - Stany Zjednoczone Ameryki Północnej.

Xerox Corporation, Rochester, USA, (Anthony Howard).

Urządzenie do podawania dokumentów lub innych podobnych materiałów do danego miejsca, zwłaszcza w powielaczu elektrostatycznym, znamienny tym, że posiada elementy do podtrzymywania dokumentów, zawierające pojemnik (30) do pomieszczenia zarówno dokumentów (7), które mają być podawane, jak i dokumentów wycofanych (8), środki przenoszenia (14—28) przeznaczone do podawania dokumentów z pojemnika (30) i wycyfowania dokumentów do tego pojemnika a zawierające pierwszy przenośnik (14), sąsiadujący z wylotem wymienionego pojemnika, służący do podawania dokumentów z tego pojemnika jedynie do przodu, elementy (32), wstawiane pomiędzy dokumenty wycofane (8) do wymienionego pojemnika a wymienionemu pierwszy przenośnik (14) aby zapobiec niezamierzonemu ponownemu podaniu wycofanych dokumentów (8) przez wymieniony pierwszy przenośnik (14), przy czym wymienione elementy rozdzielające (32) są ruchome, co pozwala na ponowne podawanie dokumentów wycofanych do wymienionego pojemnika oraz pokrywę (60) przystosowaną do przykrycia pojemnika (30) i współpracującą z tym pojemnikiem w celu układania powracających dokumentów w pojemniku tak, że po przestawieniu elementów rozdzielających (32), wycofane dokumenty mogą być podawane do przodu przez pierwszy przenośnik (14).

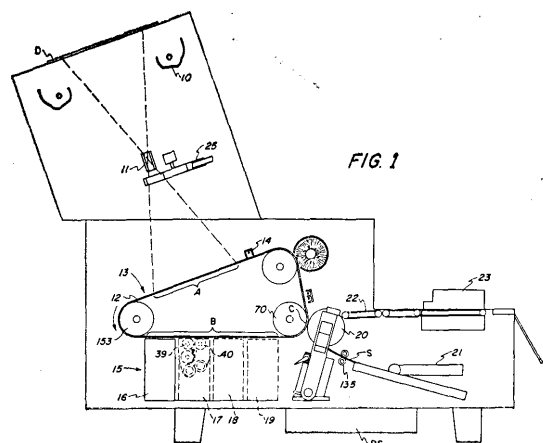

57e (P. 140977) 30.05.1970.
Pierwszeństwo: 4.06.1969 - Stany Zjednoczone Ameryki Północnej.

Xerox Corporation, New York, USA, (Vaidevutis C. Draugelis, William Ragan Hartman, Michael John Mc Carroll).

Sposób wykonywania kolorowych reprodukcji kserograficznych, znamienny tym, że tworzy się w znany sposób szereg obrazów ładunkowych oryginału na powierzchni ruchomego elementu wykazującego przewodność fotoelektryczną i przesuwającego się wzdłuż określonego toru, przy czym każdy z utworzonych obrazów ładunkowych odpowiada innej składowej barwnej oryginału, wywołuje się te obrazy przez przemieszczenie każdego z nich do miejsca wywołania gdzie nanosi się substancję wywołującą o kolorze podstawowym odpowiadającym kolorowi jaki dany obraz odtwarza, przy czym przemieszczanie to jest dokonywane w określonym czasie zależnym od tworzenia odpowiedniego obrazu ładunkowego, a wywołane obrazy przenosi się na podłoże nakładając je wzajemnie na siebie.

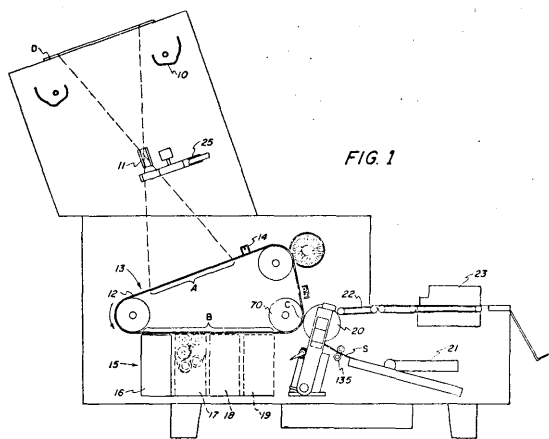
Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1 do 11, znamienny tym, że zawiera ruchomy element fotoprzewodzący, środki do tworzenia na tym elemencie w czasie jego ruchu szeregu obrazów ładunkowych, z których każdy odtwarza inną składową barwną oryginału, wywoływarke składającą się z szeregu zespołów wywołujących, z których każdy jest przystosowany do nanoszenia substancji wywołującej o różnej barwie subtraktywnej oddzielnie dla każdego z obrazów ładunkowych, i działa z chwilą pobudzenia go do wywoływania odpowiedniego obrazu ładunkowego przemieszczającego się względem danego zespołu, oraz układ programujący połączony z zespołami wywołującymi i służący do indywidualnego ich uruchamiania w zaprogramowanych odstępach czasu i zgodnie z wywoływaniem przez dany zespół barwą odpowiadającą obrazowi odtwarzającemu tę samą składową barwną oryginału jak również znane środki służące do przeniesienia wywołanych obrazów na podłoże i nakładania tych obrazów wzajemnie na siebie.

57e (P. 140978) 30.05.1970.
Pierwszeństwo: 4.06.1969 - Stany Zjednoczone Ameryki.

Xerox Corporation, New York, USA, (W. B. Nielander, L. W. Nuzum).

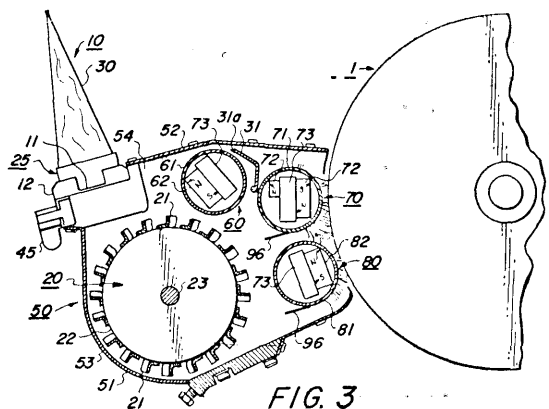
Urządzenie do wywoływania powierzchni z utajonym obrazem elektrostatycznym, znamiennie tym, że zawiera środki wytwarzające pole magnetyczne do przenoszenia materiału wywołującego do styku z wywołaną powierzchnią oddaloną od nich, drugie środki wytwarzające pole magnetyczne tak, że wspomniane pola magnetyczne przecinają się w celu przenoszenia cząsteczek materiału wywołującego między nimi w styku z utajonym obrazem elektrostatycznym w celu jego wywołania oraz środki podające wspomniane cząsteczki materiału wywołującego do wspomnianych środków wytwarzających pola magnetyczne.

57e (P. 140980) 30.05.1970.
Pierwszeństwo: 4.06.1969 - Stany Zjednoczone Ameryki Północnej.

Xerox Corporation, Rochester, USA, (James Rollin Davidson, William Burton Nielander, Frederick William Hudson).

Automatyczne urządzenia powielające zawierające zespół wywołujący naświetloną powierzchnię na której utworzone są utajone ładunki elektryczne odzwierciedlające obraz naświetlony, oraz walce magnetyczne przenoszące magnetyzujący się materiał wywołujący do styku z powierzchnią wywołowaną, znamiennie tym, że walce magnetyczne (70, 80) umieszczone są w bliskiej odległości wzajemnej w wyniku czego ich pola magnetyczne przecinają się, a poniżej tych walców umieszczony jest walec podający (60) oraz przysłona (30) podająca materiał wywołujący do wspomnianych walców magnetycznych oraz mieszadło łożyskowe (30) mieszające materiał wywołujący w części zsypanej (51).

57e (P. 141021) 1.06.1970.
Pierwszeństwo: 4.06.1969 - Stany Zjednoczone Ameryki.

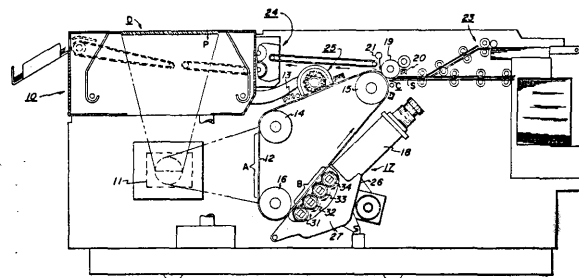
Xerox Corporation, Rochester, Stany Zjednoczone Ameryki (Michael John Langdon).

Sposób kolejnego przenoszenia obrazów proszkowych tworzonych kolejno na powierzchni izolacyjnej na arkusz kopii, znamiennie tym, że arkusz kopii doprowadza się pomiędzy elektrostatycznym urządzeniem przenoszącym a powierzchnią izolacyjną do styku z każdym z obrazów proszkowych i do urządzenia przenoszącego przykładają się potencjały elektryczne gdy arkusz znajduje się w styku z każdym z kolejnych obrazów proszkowych w celu przeniesienia go z płyty izolacyjnej na arkusz, przy czym potencjał przykładany do urządzenia przenoszącego podczas przenoszenia jednego z obrazów proszkowych jest większy niż potencjał przyłożony przy przenoszeniu poprzedniego obrazu na arkusz, przez co skuteczność przenoszenia jest utrzymywana na wartości optymalnej gdy na arkusz kopii przenoszone są dodatkowe obrazy proszkowe.

57e (P. 152031) 9.12.1971.

Xerox Corporation, Nowy Jork, Stany Zjednoczone Ameryki, (Haugh Latimer Jones, Daniel Lee Mueller, David Roth Stokes).

Kopiarka elektrostatyczna do reprodukcji kopii oryginału wyposażona w przesuwną, zamkniętą taśmę fotorzprawiającą, znamiennie tym, że zawiera zespół (10, 11) do wytwarzania utajonych obrazów elektrostatycznych na taśmie (12) podczas jej przemieszczania, aparat wywołujący (17) dla dostarczania wywołacza do każdego z obrazów utajonych w celu wywołania tych obrazów, oraz mechanizm podawania (23) po kolei arkusze (S) materiału kopiowego z zasobnika arkuszy do stanowiska przeniesienia (C) w pobliżu przesuwanej taśmy (12), w którym każdy obraz wywołany jest odbijany na te arkusze (S), a ponadto zawiera zespół (19) na stanowisku przeniesienia przytrzymujący każdy arkusz (S) w ruchomym styku z wywołanym obrazem, przy czym zespół ten jest wyposażony w przyrząd zdejmujący (21), który po uruchomieniu działa na arkusz (S) przed jego zetknięciem z taśmą a po styku zdejmuje arkusz z zespołu (19), oraz zawiera przyrząd programujący sprzężony z zespołem (10, 11) wytwarzania obrazów utajonych i zespołem przytrzymującym (19) dla sterowania włączania zespołu utrzymującego w kolejności czasowej w zależności od wytwarzania utajonych obrazów elektrostatycznych przez zespół (10, 11).

57e (P. 152410) 22.12.1971.
Pierwszeństwo: 23.12.1970 - Stany Zjednoczone Ameryki.

Xerox Corporation, Rochester, Stany Zjednoczone Ameryki.

Sposób wytwarzania obrazów na obu stronach arkusza papieru, znamiennie tym, że wytwarza się pierwszy

czytelny proszkowany obraz reprodukowanego dokumentu i przenosi się go na powierzchnię elementu pośredniego, tworzy się drugi proszkowany obraz nieczytelny na powierzchni elementu kserograficznego, a następnie jednocześnie przenosi się obrazy proszkowe na przeciwległe powierzchnie arkusza papieru oraz ustala się te obrazy na obu powierzchniach.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1—7, znamienne tym, że zawiera zespół do tworzenia pierwszego obrazu proszkowego i do przenoszenia go na powierzchnię elementu pośredniego, zespół do tworzenia drugiego obrazu proszkowego na powierzchni elementu kserograficznego, zespół do jednoczesnego przenoszenia pierwszego i drugiego obrazu na przeciwległe strony pojedynczego arkusza papieru.

59b

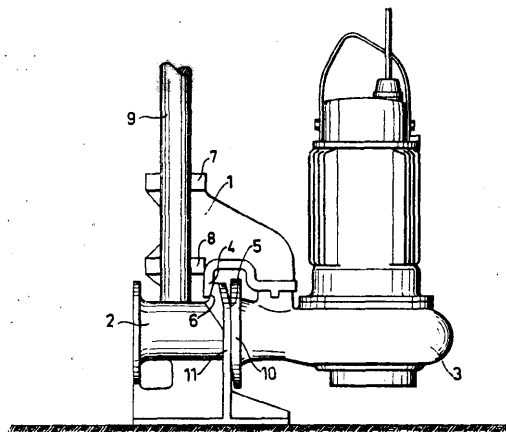
(P. 139582)

24.03.1970.

Pierwszeństwo: 1.04.1969 - Szwecja.

Stenberg - Flygt A.B. Solna, Szwecja (Konrad Valdemar Carlsson).

Zespół pompy zanurzeniowej zawierający silnik elektryczny o szczelnej obudowie, pompę najkorzystniej odśrodkową, kierowaną w czasie podnoszenia i opuszczania do cieczy, przez prowadnicę, kołnierz połączeniowy równoległy do prowadnicy dociskany uszczelniająco do zaopatrzonej w kołnierz rury wylotowej dla cieczy, oraz zaciski, które opierają się o kołnierz rury wylotowej, znamienne tym, że najwyższy odcinek (5) przeciwnych powierzchni kołnierzy (11) położony jest na poziomie niższym lub równym poziomowi, na którym znajduje się najniższy punkt przyporu (6) zacisku (4) do kołnierza (11) rury wylotowej (2).

60a

(P. 135469)

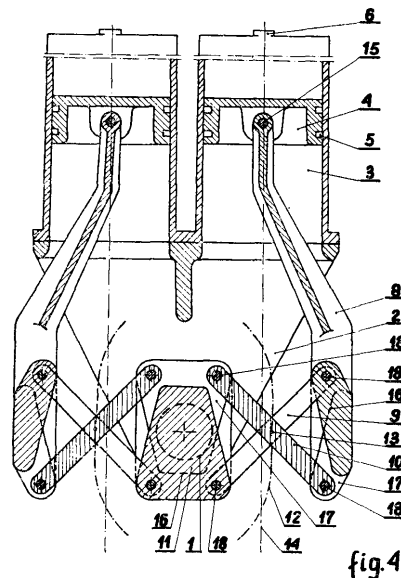
21.08.1969.

Patent dodatkowy do patentu P. 132154

Zakłady Wytwórcze Aparatury Wysokiego Napięcia im. Dymitrowa, Warszawa (Tomasz Tarasiuk, Romuald Marszycki).

Siłownik tłokowy z obrotowym wałem stanowiący odmianę konstrukcyjną mechanizmu wieloprzegubowego z zastępczą parą czteroczonową według patentu Nr zgł. P. 132154, znamienne tym, że ramiona wewnętrzne (9 i 10) o postaci płaskościennych cięgien przekładane są naprzemiennie jedno pomiędzy drugimi, prawie ściśle przylegając do siebie w obszarze skrzyżowania i osadzone są przegubowo w prawie ściśle dopasowanych do nich swą szerokością rowkach (16 i 17), wykonanych zarówno w ramieniu zewnętrznym dźwigniowym (8) przegubowo połączonym z tłoczyskiem (7) lub tłokiem (4), jak i w ramieniu zewnętrznym obrotowym (11) stanowiącym zgrubienie wału (1), przy czym

sworznie (18) przegubowo łączące wymienione ramiona wewnętrzne (9 i 10) z ramionami zewnętrznymi (8 i 11) przewleczone są w poprzek występów przedzielających odpowiednie rowki (16 lub 17).

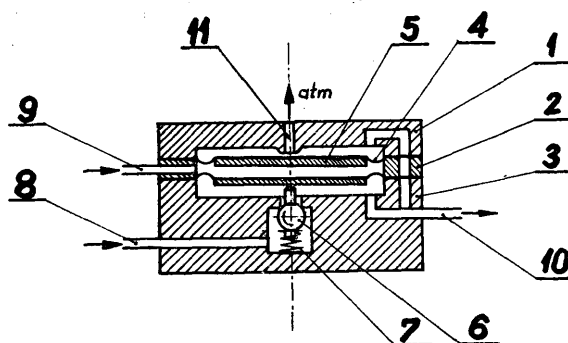
60a

(P. 147500)

13.04.1971.

Politechnika Warszawska, Warszawa, (Jan Jacewicz, Jędrzej Koj, Andrzej Krysiński).

Pneumatyczny wzmacniacz mocy, którego korpus zawiera w jednej części kanał ciśnienia zasilającego i kanał ciśnienia wyjściowego a w drugiej części otwór odpowietrzający, między tymi częściami korpusu umieszczone są brzości dwóch elastycznych membran rozdzielonych pierścieniem, znamienne tym, że niepowiązane ze sobą mechaniczne membrany (4) wzmocnione sztywnikami (5) rozdzielają wewnętrzną komorę wzmacniacza na trzy zmiennej objętości komory robocze, z których środkowa jest połączona z kanałem (9) ciśnienia sterującego, a dwie zewnętrzne połączone są ze sobą kanałem, spośród których jedna komora połączona jest z kanałem (10) ciśnienia wyjściowego oraz z kanałem (8) ciśnienia zasilającego poprzez umieszczony w jego wlocie do komory i dociskany do niego na przykład działaniem sprężyny (7) grzybek zaworu (6) na przykład kulowego, przy czym jedna z membran (4) styka się ze sterowanym przez nią pod działaniem ciśnienia sterującego grzybkiem zaworu (6) umożliwiającym zasilanie zewnętrznych komór w regulowany sposób, natomiast druga z membran (4) w skrajnej pozycji wywołanej tym ciśnieniem styka się z powierzchnią czołową otworu odpowietrzającego tworząc regulowany upust do atmosfery.

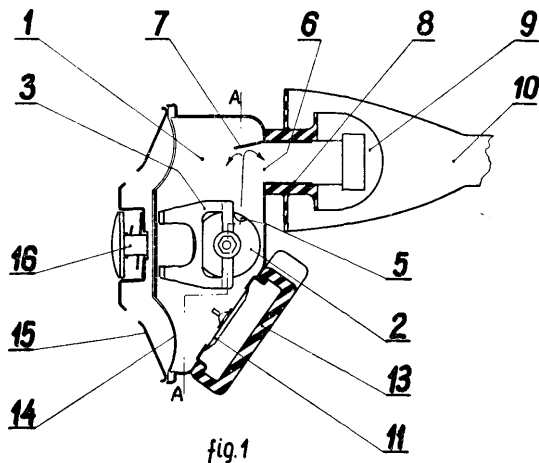

61a (P. 136645)

3.11.1969.

Zakłady Mechaniki Precyzyjnej, Przedsiębiorstwo Państwowe, Gdańsk, Polska (Leszek Suchy).

Urządzenie ustnikowe sterowane płucami użytkownika, do powietrznych aparatów oddechowych, szczególnie nurkowych, znamienne tym, że przed wlotem (6) do ustnika (9) posiada płytkę deflektora (7), która może być ustawiona pod żądanym kątem względem wlotu (6) przez doginanie, oraz że korpus zaworu (2) posiada ukośny otwór (5), który kieruje strumień powietrza na płytkę deflektora (7).

61a (P. 139474)

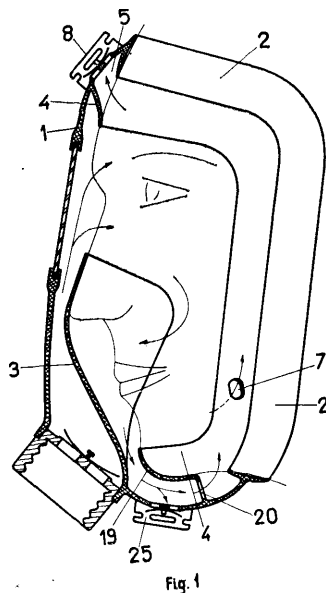
18.03.1970.

Patent dodatkowy do patentu P. 127499.

Pierwszeństwo: 20.03.1969 - Niemiecka Republika Federalna.

Dragerwerk, Heiner und Bernh. Dräger Kubeck, Niemiecka Republika Federalna (Ernst Warneke).

Maska przeciwgazowa według patentu (zgłoszenia P. 127499), znamienne tym, że zawór włączony w otwór połączeniowy (20, 7) pomiędzy wnętrzem maski a przestrzenią (5) ograniczoną krawędziami uszczelniającymi (2, 4) i/lub zawór zwrotny włączony w otwór wylotowy przestrzeni (5) pomiędzy krawędziami uszczelniającymi (2, 4) stanowi zawór sterowany przeponą.

63c

(P. 146729)

8.03.1971.

Pierwszeństwo: 11.03.1970 - Belgia.

Machinery and Gears Hansen, Naamloze Vennootschap, Belgia, (Dawid Hansen).

Układ przekładni redukcyjnych do biegów (tekst zgłoszenia i fig. zamieszczono w kl. 47h na str. 111).

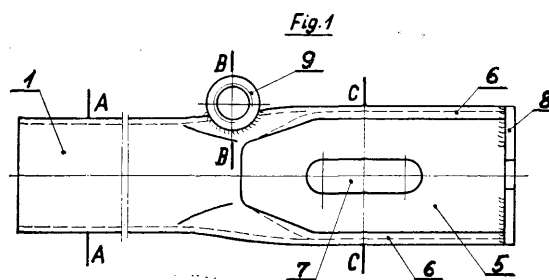
63c

(P. 148576)

25.05.1971.

Zakład Doświadczalny przy Wytwórni Sprzętu Komunikacyjnego, Świdnik, (Ryszard Głaz, Edward Mazur, Jerzy Rebajn).

Ramię wahacza tylnego koła w jednośladowym pojeździe mechanicznym wykonane z kształtownika zwinętego z blachy w kształcie rury o poprzecznym przekroju prostokątnym i narożach zaokrąglonych zaopatrzone na wolnym końcu w płytkę oporową, znamienne tym, że ramię na wolnym końcu ma zaprasowanie (5) w kształcie ceownika, wykonane w osi symetrii boku (3) usytuowanego z przeciwnej strony szwu (4) łączącego brzozy (2) blachy.

63c

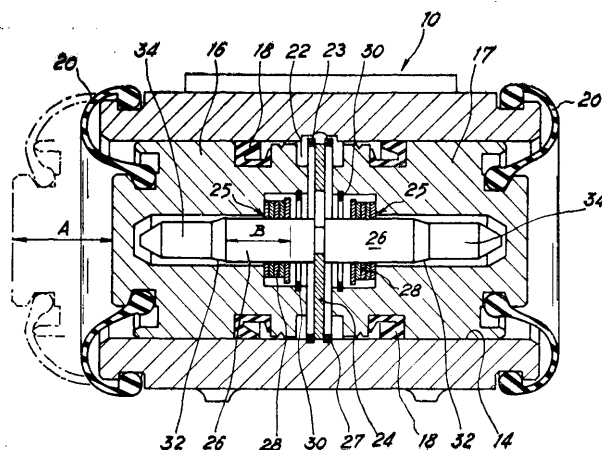
(P. 148699)

9.06.1971.

Pierwszeństwo: 10.06.1970 - Francja.

Société Anonyme D.B.A., Clichy, Francja, (Philippe Nicodeme).

Zespół wykonawczy hamulca hydraulicznego, który ma umieszczony ciasno suwliwy w otworze obudowy tłok, tworzący w tym otworze komorę roboczą o zmiennej objętości, przeznaczoną do połączenia jej ze źródłem ciśnienia hamującego oraz jednokierunkowy regulator luzny, przeznaczony do sprzężenia z obudową w celu utworzenia regulowanego oparcia, ograniczającego do maksymalnej określonej wartości skok tłoka w komorze roboczej po spadku ciśnienia w tej komorze, znamienne tym, że maksymalna czynna długość (B) regulatora jest mniejsza niż pełny, maksymalny skok (A) tłoka (16) w otworze (14), odpowiadający maksymalnemu zużyciu wykładzin ciernych elementów hamujących.

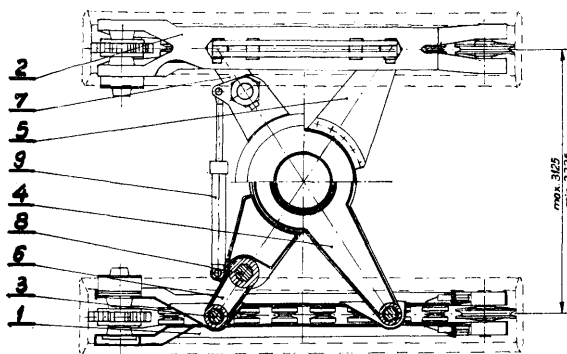
63d

(P. 147484)

9.04.1971.

Zakłady Mechaniczne „Łabędy”, Gliwice, (Zbigniew Kuryłło).

Urządzenie do zmiany rozstawu gąsienic w maszynach gąsienicowych składające się z dwóch belek skrzyżowanych nożycowo, prowadzących wózki gąsienicowe, znamienne tym, że każda z belek nożycowych składa się z części dłuższej (4, 5) i części krótszej (6, 7) połączonych wahliwie np. sworzniami (8) a części dłuższe połączone są ze sobą cylindrem hydraulicznym, przy czym końce belek nożycowych, łączą się wahliwie z wózkami gąsienicowymi (1, 2) które są tak ustawione, że przy powiększaniu rozstawu gąsienic zmieniają swe położenie w stosunku do punktu ciężkości maszyny w kierunku osi wzdłużnej maszyny.

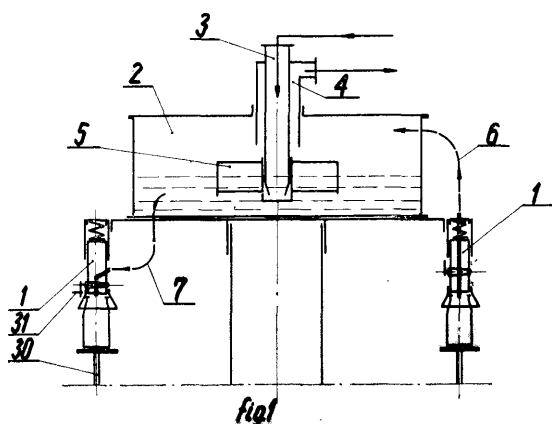
64b

(P. 143882)

13.10.1970.

Centralne Biuro Konstrukcyjne Przemysłu Spożywczego „Spomasz”, Warszawa (Ryszard Jackowski, Józef Wierzchowski).

Urządzenie do odpowietrzania i zalewania cieczą owoców oraz warzyw zwłaszcza truskawek, syropem w słoikach lub innych opakowaniach, znamienne tym, że ma jednokomorowy próżniowy zbiornik płynu (2), który łączy się z wbudowanymi w niego zaworami (1).

65a

(P. 139385)

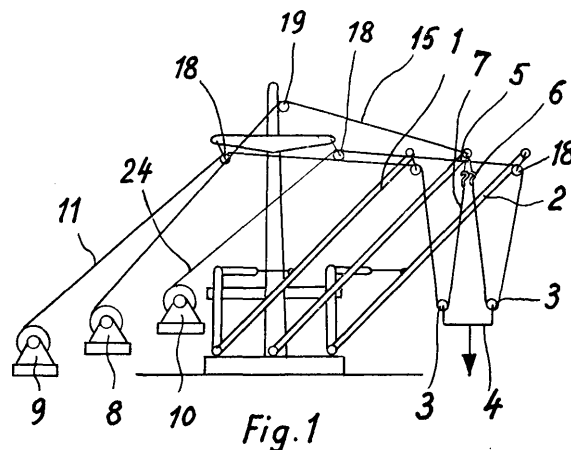
13.03.1970.

Pierwszeństwo: 15.03.1965 - Niemiecka Republika Federalna.

Atlas-Mak Maschinenbau GmbH, Kiel, Friedrichsort, NRF (Hans Thaeter, Wolfgang Vogel).

Urządzenie do wyrównywania długości lin dla poziomej drogi ładunku przy ustawianiu ładunkowych bomów urządzenia ładunkowego statku, które składa się z dwóch działających wspólnie ładunkowych bomów

i jednego umieszczonego między tymi bomami pomocniczego ładunkowego bomu z wciągarką podnośnikową, które podnosi ładunek za pomocą poprzeczki, znamienne tym, że przekładnia podnośnikowej wciągarki (8) lub (32) pomocniczego ładunkowego bomu (5), jest połączona z przekładniami ładunkowych wciągarek (9, 10) lub (25, 26) obu ładunkowych bomów (1, 2) tak, że gdy podnośnikowa lina (15) jest odwijana z podnośnikowej wciągarki (8 lub 32), przy czym ładunkowe liny (11, 24) obu ładunkowych wciągarek (9, 10 lub 25, 26) są nawijane albo gdy podnośnikowa lina (15) jest nawijana przez podnośnikową wciągarkę (8 lub 32) to ładunkowe liny (11, 24) obu ładunkowych wciągarek (9, 10 lub 25, 26) są odwijane.

65a

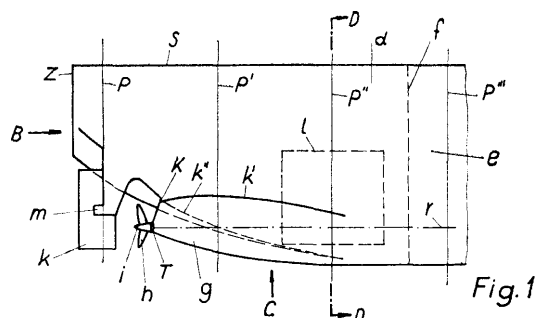
(P. 140110)

17.04.1970.

Pierwszeństwo: 21.04.1969 - Jugosławia.

Uljanik, Pula, Jugosławia, (Mladen Klasie).

Rufowa część kadłuba statku wyposażonego w napęd dwuśrubowy, która to część ma przekroje poprzeczne o kształcie zmieniającym się od kształtu zbliżonego do litery „V” na rufie do kształtu przypominającego literę „U” w obrębie śródkreścia poprzez profile przejściowe o kształcie trapezoidalnym, znamienne tym, że tylna denna część jest ukształtowana w postaci dwóch gruszek (g) o kształcie kropłowym rozmieszczonych symetrycznie po obu stronach wzdłużnej płaszczyzny symetrii kadłuba, przy czym gruszki (g) łączą się opływowo z powierzchnią kadłuba w obrębie profili przejściowych i są zbieżne od tego miejsca w kierunku do tyłu a na tylnym końcu każdej z tych gruszek umieszczona jest śruba (h) zaś wewnątrz każdej z gruszek (g) znajduje się zespół napędowy (l) dla śruby (h).

65a

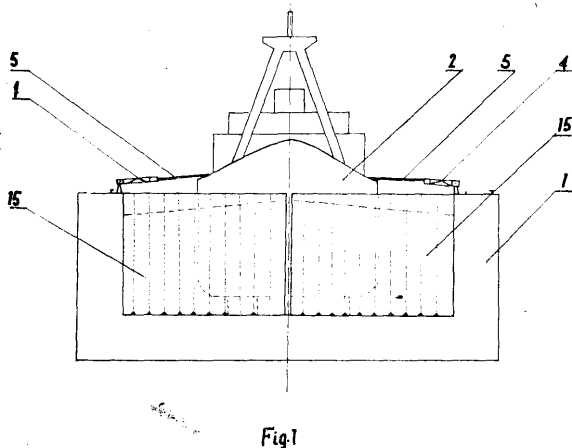
(P. 146552)

1.03.1971.

Instytut Morski, Gdańsk, (Jerzy Rożanowski).

Zabezpieczenie stanowisk roboczych na doku pływającym przed warunkami atmosferycznymi składające

się z zewnętrznych osłon poziomych i pionowych, znamiennie tym, że dzielony tent (3) osłon poziomych jest przymocowany zaczepami (14) do rozsuwanej konstrukcji nożnej, która składa się z stałej części (4) i ruchomej (5) oraz ustawiona jest na żądany kąt za pomocą urządzenia nastawczego (8).

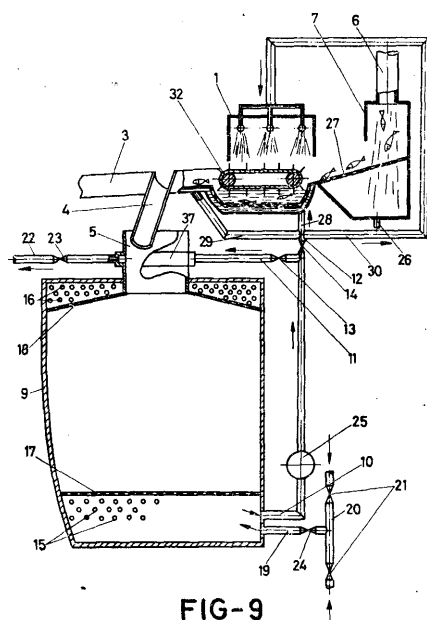

65a (P. 151406) 5.11.1971.

Pierwszeństwo: 21.01.1971; 10.02.1971 - Hiszpania.

Gonzala Alonso - Lamperti y Prieto, Las Palmas de Gran Canaria - Hiszpania.

Urządzenie chłodnicze na siatkach rybackich wyposażonych w pompę ssącą przeznaczoną do zasysania zawartości bezpośrednio z pomostu, na którym wydobywane są z sieci ryby, znamiennie tym, że instalacja przeładunkowa posiada kanał łączący dwa układy o różnej charakterystyce, z których oba są umieszczone na pokładzie, przy czym jeden z kanałów jest połączony z rzędem kanałów bocznych, które mogą być stopniowo oddzielane od zbiorników i które są napełnione według przewidywanej grupy lub kolejności z dwóch równoległych bocznych kanałów na dwie strony statku odróżniające się między sobą tym, że zbiorniki połączone są od spodu z układem przepływu roztworu chłodniczego regulowanego za pomocą zaworów i przystosowanego do ciągłego przepływu, do któregośkolwiek z pomostów lub też jednego lub więcej zbiorników, gdzie roztwór poddawany jest obiegowi za pomocą przetłaczania do górnego układu.

65h

(P. 148663)

8.06.1971.

Centralny Ośrodek Rozwoju Przemysłowych Artykułów Konsumpcyjnych „Prędom”, Warszawa, (Jerzy Jackowski, Andrzej Kuznowicz).

Dwukołowy rower składany zwłaszcza dla dwóch lub więcej cyklistów zaopatrzonego w znane rozłączalne złącza, znamiennie tym, że jego rama składa się z co najmniej trzech segmentów, przy czym segment posiadający siedzisko kierującego cyklisty wraz z poprzeczką wsporczą rąk następnego cyklisty i wyposażony w dodatkowy mechanizm napędowy, może być w zestawie użyty wielokrotnie dla więcej niż dwóch cyklistów lub pominięty w przypadku jazdy pojedynczego cyklisty.

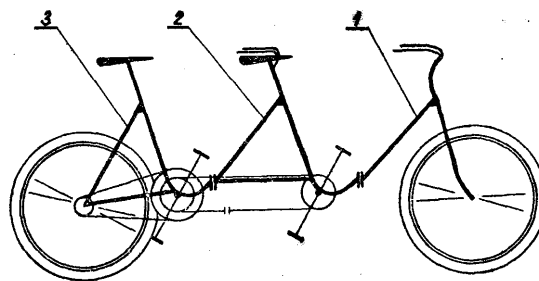

Fig. 2

68b

(P. 139780)

3.04.1970.

Politechnika Wrocławska (Instytut Architektury i Urbanistyki) Wrocław (Andrzej Grudziński, Jan Tarczyński).

Rygiel unieruchamiający przesuwne tafle (skrót zgłoszenia i fig. zamieszczono w kl. 37g¹ na str. 92).

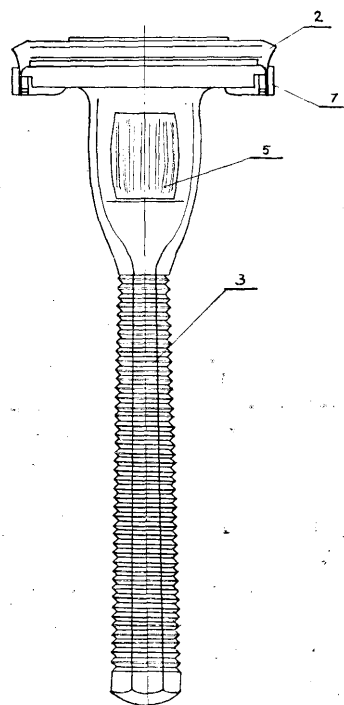
69

(P. 148581)

2.06.1971.

Łódzkie Zakłady Wyrobów Metalowych, Łódź, (Czesław Gawroński, Jan Zadroga, Andrzej Zwoliński).

Aparat do golenia składający się z korpusu, uchwytu, nakładek, wkładki, pokrętła i śruby, znamiennie

tym, że wkładka (1) posiada po obu stronach na zwężeniach (10) występy (8), na których są umieszczone obrotowo w otworach (14) nakładki (2), przy czym w środkowej części wkładka (1) posiada co najmniej dwa otwory na występie (9) do którego przymocowana jest śruba (4).

71a

(P. 139960)

11.04.1970.

Pomorskie Zakłady Przemysłu Skórzanego „Kobra” w Bydgoszczy, Bydgoszcz, (Wiesław Olczyk, Jan Kraft, Bogdan Derkowski, Ewaryst Hałupka, Jerzy Ratusiński).

Sposób usztywniania elementów obuwia, znamienny tym, że czynnik usztywniający wprowadzony jest w postaci płynnej lub półpłynnej bezpośrednio na wewnętrzną stronę elementu usztywnianego.

72h

(P. 148361)

27.05.1971.

Marian Perehinczuk - Szczecin.

Maszynowa broń palna do bezłuskowego nabojo-pocisku bojowego składająca się z obudowy z rękojeścią, lufy z komorą naboju, zamka, magazynka amunicji, urządzenia spustowego z iglicą, bezpiecznika i przyrządów celowniczych oraz ewentualnie w wersji ręcznej dla lufy o długości kilkudziesięciu kalibrów - z przedniej podpórki, pasa nośnego i składanej kolby, względnie w postaci krótkiej broni osobistej noszonej w futerale na pasie, znamienna tym, że w zamku (13) znajduje się komora (98), posiadająca w swej tylnej części dno (8) w kształcie regularnej czaszy o średnicy nieco większej od kalibru, do którego wchodzi częściowo wystający z komory naboju (6) tył nabojo-pocisku (7), aż po kraniec swego płaszcza, a stanowiące wgłębienie kumulacyjne umożliwiające otwarcie pękających symetrycznie w miejscach nacięć tylnych części denka nabojo-pocisku (7) po jego odpaleniu i ześrodkowujące kierunek parcia spalin na pocisk (7) wzdłuż przewodu (84) lufy (38).

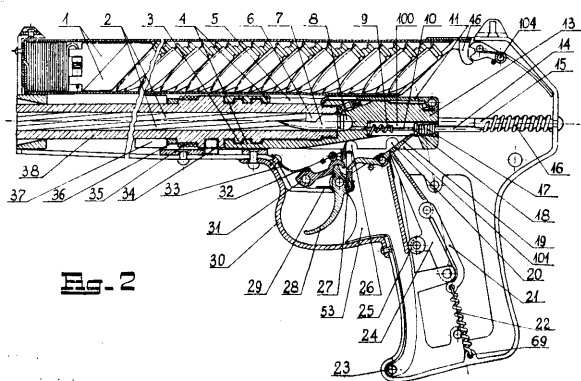

Fig. 2

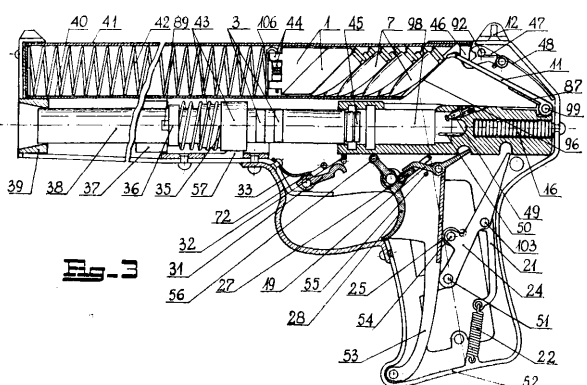

Fig. 3

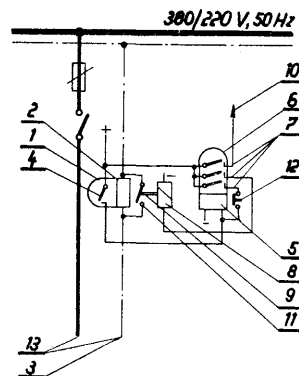
74b

(P. 148674)

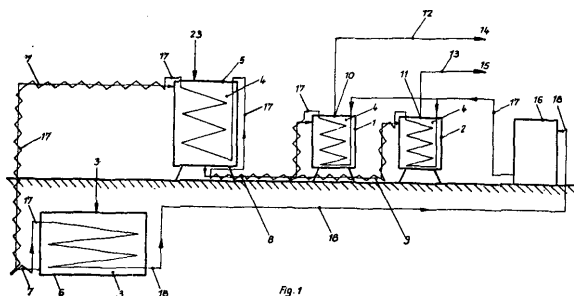
7.06.1971.

Biuro Projektów Kolejowych, Katowice, (Paweł Biskup).

Układ elektryczny do sygnalizacji zakłóceń w trójfazowych czteroprzewodowych obwodach elektrycznych zasilających odbiorniki 1 fazowe, znamienny tym, że cewka prądowa (2) przekątnika nadprądowego (1) zainstalowana jest w przewodzie zerowym (3) obwodu zasilającego (13) a styki czynne (4) przekątnika nadprądowego (1) mają połączenie z cewką (5) przekątnika pomocniczego (6) który swoimi stykami ma połączenie z układem sygnalizacji (10) z cewką (8) stycznika (9) oraz z cewką (5) przekątnika pomocniczego (6) poprzez przycisk (12).

stałe wzdłuż natryskiwanych konstrukcji i połączone są między sobą, jak również z mieszalnikiem (5), a ten ze zbiornikiem zapasowym (6) dla bitumów (3), za pomocą rurociągów (7, 8, 9) przy czym każdy zbiornik ciśnieniowy (1, 2) posiada własne przyłącze (10, 11) do węża (12, 13) z ogrzewanym urządzeniem rozdzielczym (14, 15).

75c

(P. 142694)

5.08.1970.

Zakłady Chemiczne „Krywałd”, Knurów (Władysław Swatek).

Urządzenie do produkcji zimnych ogni choinkowych, znamienne tym, że pojemnik na druty składa się z kilkudziesięciu komórek (1), których wspólne dno stanowi płyta wibracyjna (2), posiadająca stożkowe lub cylindryczne wyżłobienia oraz otwórki o średnicy nieco większej niż średnica drutów, przez które druty spadają grawitacyjnie do komór sterujących (3), zaopatrzonych w gumowe przepony (4) i tulejki wodzące (5).

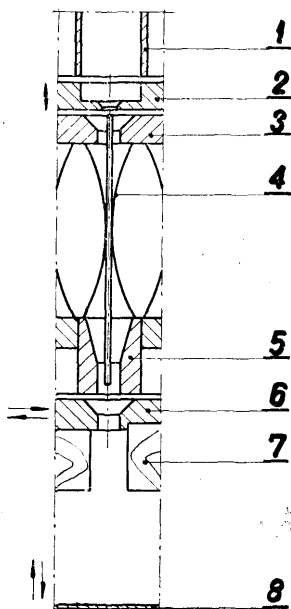

Fig. 2.

75c

(P. 145309)

29.12.1970.

Zakłady Cynkowe „Szopienice”, Katowice (Tadeusz Polak).

Sposób powlekania rur zewnątrz warstwą polietylenu, znamienne tym, że rurę owijają się na zakładkę taśmą polietylenową a następnie tak owiniętą rurę poddaje się wygrzewaniu w temperaturach przetwórstwa polietylenu przez okres 20—60 minut i studzeniu w temperaturze otoczenia.

76c

(P. 138333)

23.01.1970.

Pierwszeństwo: 28.01.1969 - Austria.

Chemiefaser Lenzing Aktiengesellschaft, Lenzing, Austria, (Franz Sasshofer, Johannes Krässig).

Sposób ciągłego wytwarzania włókien z folii polimeru, a w szczególności z folii polietylenu, polipropylenu, poliestru, poliamidu, poliakrylonitrylu, polichloroetyleny lub polichloru winylu, poprzez rozdrobnienie folii w drodze jej rozciągania i przy zastosowaniu mechanizmów tnących, znamienne tym, że rozdrabnianie folii i rozciąganie przeprowadza się jednocześnie, przy czym w początkowej strefie rozciągania, wywołuje się w celu wytworzenia siły rozciągania hamowanie za pomocą mechanizmów tnących, zainstalowanych od siebie w odległości mniejszej niż 0,5 mm.

Urządzenie do przeprowadzenia sposobu, według zastrz. 1—5, wyposażone w urządzenie doprowadzające ciąg folii do zainstalowanych obok siebie mechanizmów tnących urządzenia rozdrabniającego, znamienne tym, że mechanizmy tnące (19) są zainstalowane obok siebie w odległości mniejszej niż 0,5 mm i służą jednocześnie do wywierania hamowania na folię (3), a poza kierunku rozdrobnienia (5) przewidziane jest urządzenie wyciągowe (7) o większej prędkości działania niż prędkość zasilania folią (3).

FIG. 1

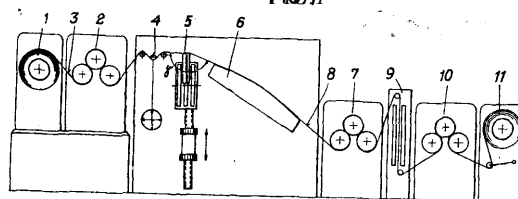
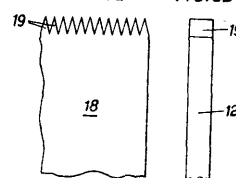

FIG. 3a

FIG. 3b

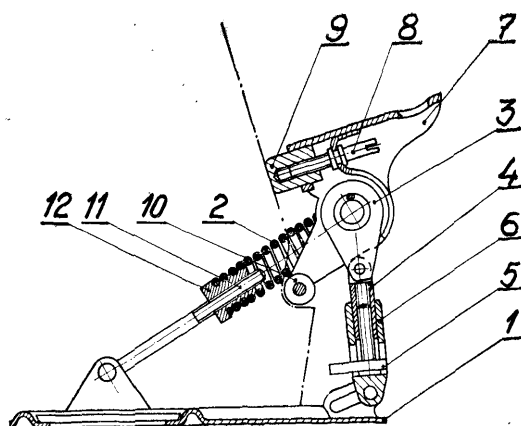
77b

(P. 145507)

7.01.1971.

Zakład Aparatury Pomiarowo Regulacyjnej, Wrocław, Polska (Henryk Marcinowski).

Narciarskie wiązanie bezpiecznikowe, składające się z dowolnego bezpiecznika czołowego, piętki obrotowej, sprężyny naciągowej i dźwigni napinającej, znamienne tym, że jego układ napinająco-wypinający składa się ze sprężyny wygiętej w kształcie litery „U”, przymocowanej za pomocą cięgieł (11) i nakrętek (12) do przedniej części piętki obrotowej (1), oraz z osadzonych obrotowo na środkowej części tej sprężyny dźwigni napinającej (7) i łącznika teleskopowego o nastawialnym skoku, złożonego z uchwytu (3), sworznia

(4) zakończonym ogranicznikiem (5) umieszczonym suwliwie we wzdłużnych wycięciach korpusu (6) przytwierdzonego przegubowo do tylnej części piętki obrotowej (1).

78c

(P. 139370)

13.03.1970.

Instytut Przemysłu Organicznego, Warszawa (Wiesław Rutkiewicz, Witold Pągowski, Krzysztof Salmoнович, Bohdan Subocz, Andrzej Woiać).

Sposób zabezpieczania otoczenia przed skutkami wybuchu obiektów zawierających materiały wybuchowe, szczególnie małych składów i magazynów, znamienny tym, że ładunek materiału wybuchowego lub jego elementy otacza się warstwą lub warstwami ochronnymi pochłaniającymi energię wybuchu, do wykonania których używa się substancji jednorodnych lub wielofazowych, na przykład sproszkowanych ciał stałych, cieczy, granulek itp. ciał nie posiadających wytrzymałości mechanicznej jako materiał konstrukcyjny i nie mogących być źródłem odłamków groźnych dla otoczenia, przy czym warstwy te mieszczą się bezpośrednio w styk z ładunkiem lub w możliwie bliskiej od niego odległości wokół całego ładunku materiału wybuchowego lub pewnych jego części.

79c

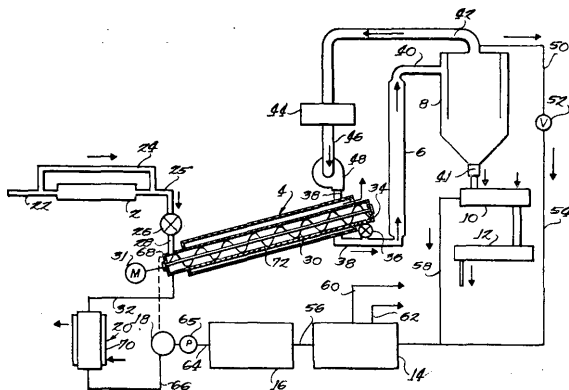
(P. 153116)

26.01.1972.

Pierwszeństwo: 28.04.1971 - Stany Zjednoczone Ameryki.

Reynolds Leasing Corporation Jacksonville, Stany Zjednoczone Ameryki (Arnold Gray Moore, Donald A. Newton).

Sposób obróbki tytoniu, znamienny tym, że tytoń i środek impregacyjny wprowadza się jednocześnie do strefy impregacyjnej, przy czym środek impregacyjny stanowi para cieczy o temperaturze wrzenia od -50 do $+80^{\circ}\text{C}$, w związku z czym temperatura tytoniu jest niższa a pary wyższa od temperatury wrzenia impregatora, następnie tytoń przemieszcza się wzdłuż strefy impregacyjnej i reguluje się ilość doprowadzanej pary w stosunku do ilości poddawanego obróbce tytoniu, tak że ilość impregatora wynosi 5 do 200 części wagowych na 100 części wagowych suchego tytoniu, po czym impregowany tytoń poddaje się nagłemu rozprężaniu.

80a

(P. 148569)

2.06.1971.

Instytut Techniki Budowlanej, Warszawa, (Wacław Wiater, Jerzy Dowgiałło, Józef Witkowski).

Sposób wykonywania wewnętrznej warstwy izolacyjnej w prefabrykowanych osłonowych płytach ściennych (skrót zgłoszenia zamieszczono w kl. 37e na str. 91).

80b

(P. 138425)

27.01.1970.

Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica, Kraków, Polska (Franciszek Nadachowski, Bolesław Różanowski).

Sposób wytwarzania odpornych na hydratację wyrobów ogniotrwałych z surowców wapiennych, znamienny tym, że zmielony surowiec miesza się z chlorkiem wapniowym lub wapnem chlorowanym w ilości 1—12% wagowych, następnie mieszaninę brykietuje się lub granulkuje i praży przy temperaturze 800 — 1600°C , a z otrzymanego półproduktu sporządza się po rozdrobnieniu masę do formowania wyrobów przez zmieszanie go ze spoiwem, zawierającym wodę, względnie bezwodnym lub z taką ilością chlorku wapniowego albo mleka wapiennego, aby całkowita zawartość chlorku wapniowego w wyrobach w stosunku do tlenku wapnia wynosiła 2—20% wagowych, po czym z przygotowanej masy formuje się wyroby, które stosuje się bądź w postaci niewypalanej, bądź też wypala się je przy temperaturze 800 — 1300°C lub przy temperaturze 1300 — 1750°C .

80b

(P. 139286)

09.03.1970.

Patent dodatkowy do patentu nr 50615.

Cementownia „Podgrodzie”, Raciborowice Górne, Polska (Zbigniew Mikołajewski, Zenon Magulewski, Tadeusz Pużak).

Sposób zmniejszenia zawartości wody w szlamie przy produkcji cementu za pomocą związków powierzchniowo czynnych według patentu 50615, polegający na tym, że do wody przeznaczonej do otrzymywania szlamu dodaje się sulfonian, znamienny tym, że jako sulfonian stosuje się alkilosulfonian i alkiloarylosulfonian o długości łańcucha poniżej 10 atomów węgla.

80b

(P. 139410)

14.03.1970.

Centralny Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Przemysłu Betonów „Cebet”, Warszawa (Janusz Smoliński, Jerzy Widera, Hanna Jatymowicz, Krystyna Walczak, Krzysztof Maszewski, Marcei Skrzypkowski).

Sposób wykonania ochronno-dekoracyjnej wyprawy zewnętrznej na podłożu z betonu komórkowego, znamienny tym, że spoiwo w postaci dyspersji wodnej o stężeniu 30—50% wagowych kopolimeru winylowo-akrylowego (z grupy kopolimerów styrenowo-metakrylowych) nakłada się w dwóch warstwach (warstwie podkładowej i nawierzchniowej), przy czym warstwę podkładową inkrustuje się grysem i następnie pokrywa się warstwą nawierzchniową dyspersji wodnej tej samej żywicy o tym samym stężeniu.

80b

(P. 139524)

20.03.1970.

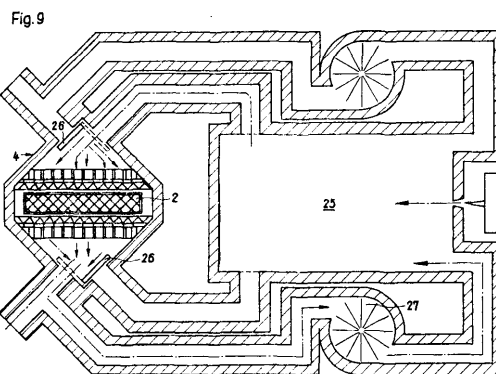
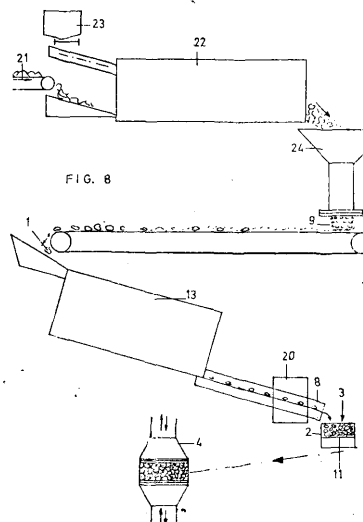
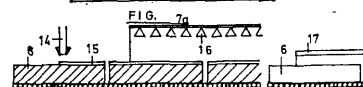
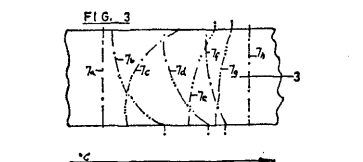
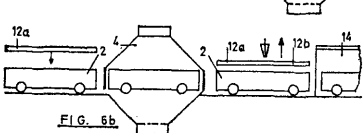
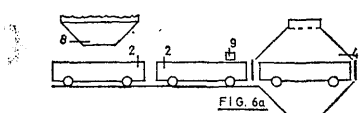
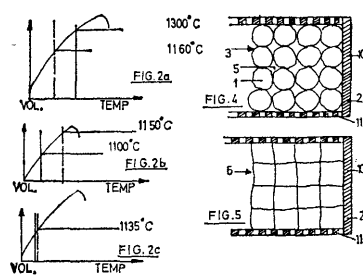
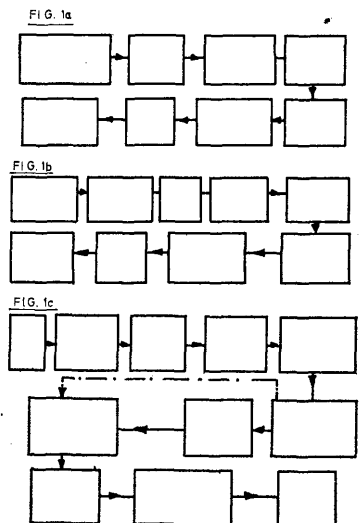
Pierwszeństwo: 21.03.1969; 10.09.1969; 10.09.1969 - Niemiecka Republika Federalna.

Waldemar Dolle, Braunschweig und Johanna Viedt, Broitzen, NRF, (Erich Sundermann, Johanna Viedt).

Sposób wytwarzania ciał z gliny ekspandującej w którym produkt granulowany o granulach w zasadzie kulistych, uformowanych z poddanej wstępnej obróbce gliny zdolnej do ekspandowania, ogrzewany jest aż do powstania zdolności plastycznego łączenia powierzchni i jest odkształcany aż do przynajmniej częściowego wypełnienia wolnych przestrzeni między granulami, jak również przez wzajemne zetknięcie powierzchni zdolnych do plastycznego łączenia zostaje połączony w jedną bryłę, znamienny tym, że określoną ilość produktu granulowanego o przybliżonej jed-

nolitej wielkości granulek umieszcza się w skrzynkowym naczyniu nasypowym, które przedmuchuje się gazem nagrzanym do wysokiej temperatury, kierowanym krótkotrwale na przemian z przeciwnych stron, aż do momentu gdy powierzchnie wszystkich granulek staną się równomiernie zdolne do plastycznego łączenia i wskutek ekspandowania zespolą się, przy jednoczesnym wypełnieniu wolnych przestrzeni.

Urządzenie do stosowania sposobu według jednego lub kilku zastrz. 1 do 7, znamienne tym, że zawiera komorę przepływową (4) przeznaczoną do przeprowadzania gazów nagrzewanych grzejnikiem (25) oraz do

przyjmowania ciała nasypowego (3), które jest zawarte w przesuwalnej skrzyni formierskiej (2) o masywnych ścianach bocznych (10), z perforowanym sitowym dnem (11) perforowaną lub masywną pokrywą (12a, 12b), przy czym ciało nasypowe jest tworzone z produktu granulowanego (1), który jest pobierany bezpośrednio z urządzenia wytwarzającego, lub z zasobnika.

80b

(P. 139636)

27.03.1970.

Instytut Techniki Budowlanej, Warszawa, (Aleksander Rusiecki, Bronisław Brodzik).

Sposób mechanicznego wykonywania tynków przy użyciu spoiw gipsowych (tekst skrótu zamieszczono w kl. 37d na str. 91).

80b

(P. 140052)

16.04.1970.

Pierwszeństwo: 17.04.1969 - Węgry

Tatabányai Szénbányák, Tatabánya, Węgry, (Imre Kubovics, László Kapolyi, Ferenc Kaszanitzky, Attila Szabo).

Sztuczna skała magmowa, znamienne tym, że zawiera wagowo: 45-60% SiO_2 , 15-40% trójwartościowych (Al , Fe^{3+}) tlenków metali, z tym, że co najmniej 40% tych tlenków stanowi Fe_2O_3 , 10-20% dwuwartościowych tlenków i 1-5% tlenków alkalicznych, głównie w postaci połączenia kryształów o wymiarach 2-20 μm i temperaturze krystalizacji około 900-1200°C, przy czym połączenia kryształów zawierają głównie w stosunku wagowym 55-75% labradorytu składającego się z 30-40% albitu oraz 60-70% anortytu, 5-15% piroksenu jednoskośnego, 1-10% piroksenu rombowego

(hiperstenu) zawierającego magnez, 5—25% tlenków przeważnie o budowie spinelowej i różnych odmian Fe_2O_3 .

Sposób wytwarzania sztucznej skały magmowej, znamienny tym, że materiał o temperaturze topnienia poniżej 1500°C otrzymywany ze spalania węgla kamiennego i/lub lotnego popiołu i/lub materiału odpadowego z hałd kopalni węgla wytapia się i do stopniowej masy wprowadza się domieszki w ten sposób, aby otrzymać zestaw składników o następującym składzie wagowym: 45-60% SiO_2 , 15-40% trójwartościowych (Al, Fe^{3+}) tlenków metali, przy czym co najmniej 40% tych tlenków stanowi Fe_2O_3 , 10—20% dwuwartościowych tlenków i 1—5% tlenków alkalicznych, w celu uzyskania stopionej masy w temperaturze $1350\text{—}1500^\circ\text{C}$, a następnie po odgazowaniu wytop odlewa się do form w temperaturze $1200\text{—}1350^\circ\text{C}$ i pozostawia na okres 0,5-4 godzin w temperaturze około $900\text{—}1200^\circ\text{C}$ do wykryształowania otrzymując w ten sposób połączenie kryształów zawierające wagowo 55—75% labradorytu składającego się z 30—40% albitu i 60—70% anortytu, 5—10% piroksenu jednoskośnego, 1—10% piroksenu rombowego (hiperstenu) zawierającego magnez, 2—25% tlenków przeważnie o budowie spinelowej i różnych odmian Fe_2O_3 , przy czym krystalizacyjną obróbkę cieplną prowadzi się przez stałe lub stopniowe obniżanie temperatury, po czym skryształowany produkt ochładza się o $20\text{—}80^\circ\text{C}/\text{godz.}$ tak, aby sztuczna skała posiadała zasadniczo krystaliczną budowę o wymiarach kryształów około $2\text{—}20\mu\text{m}$.

80b (P. 140053) 16.04.1970.

Pierwszeństwo: 17.04.1969 - Węgry.

Tatabányai Szénbányak, Tatabánya, Węgry, (Imre Kubovics, László Kapolyi, Ferenc Kaszanitzky, Attila Szabo).

Sztuczna skała magmowa, znamienna tym, że zawiera wagowo: 40—50% SiO_2 , 20-40% trójwartościowych (Al, Fe^{3+}) tlenków metali, przy czym co najmniej 55% tych tlenków stanowi Al_2O_3 , 10,35% dwu- i jedno wartościowych tlenków, głównie w postaci połączenia kryształów o wymiarach $0,1\text{—}10\text{ mm}$ i o temperaturze krystalizacji około $1200\text{—}1300^\circ\text{C}$, przy czym połączenia kryształów zawierają zasadniczo w stosunku wagowym 55—70% plagioklazu składającego się z 10-30% albitu i 70-90% anortytu, oraz 4-20% piroksenu - głównie piroksenu rombowego składającego się z enstatytu i brazytu i piroksenu jednoskośnego zawierającego Ca, Mg, Fe, 5—25% tlenków przeważnie o budowie spinelowej, a pozostałe 0—10% stanowią inne trójwartościowe połączenia kryształów, głównie odmiany Fe_2O_3 .

Sposób wytwarzania sztucznej skały magmowej, znamienny tym, że jako surowiec wyjściowy stosuje się materiał o temperaturze topnienia poniżej 1500°C , otrzymywany ze spalania węgla kamiennego i/lub lotnego popiołu i/lub materiału odpadowego z hałd kopalni węgla, przy czym surowiec wytapia się, a jego skład chemiczny uzupełnia się domieszkami w ten sposób, by otrzymać zestaw składników o zasadniczym składzie wagowym 40—50% SiO_2 , 20-40% trójwartościowych (Al, Fe^{3+}) tlenków metali, przy czym co najmniej 55% tych tlenków stanowi Al_2O_3 , 10—35% dwu- i jednowartościowych tlenków, w celu uzyskania stopionej masy w temperaturze $1400\text{—}1500^\circ\text{C}$ a następnie po odgazowaniu wytop odlewa się w temperaturze $1300\text{—}1400^\circ\text{C}$ i pozostawia do wykryształowania w temperaturze około $1150\text{—}1300^\circ\text{C}$ otrzymując w ten sposób połączenie kryształów zawierające zasadniczo w stosunku wagowym 55-70% plagioklazu składającego się z 10-30% albitu i 70-90% anortytu, 4—20% piroksenu, głównie piroksenu rombowego składającego się z enstatytu i brazytu i piroksenu jednoskośnego zawierającego Ca, Mg i Fe, 5—25% tlenków przeważnie o budowie spinelowej, a pozostałe 0—10% stanowią inne trójwartościowe połączenia kryształów, głównie odmiany Fe_2O_3 , przy czym w czasie odlewania stopionej masy i/lub w czasie krystalizacji dodaje się kolo-

ryzujące lub ozdabiające domieszki i proces krystalizacji prowadzi się przez stałe lub stopniowe obniżanie temperatury, a następnie skryształowaną masę ochładza się o $40\text{—}100^\circ\text{C}/\text{godz}$ w celu otrzymania sztucznej skały zawierającej zasadniczo kryształy o rozmiarach ziaren około $0,1$ do 10 mm .

80b (P. 140498) 8.05.1970.

Centralny Ośrodek Badawczo-Projektowy Przemysłu Wapienniczego i Gipsowego, Kraków, Polska (J. Antoniszczak, A. Cwakiński, L. Kozłowski, F. Nowak, J. Olejarz, Z. Pawlik, J. Pietroń, S. Skowron).

Tworzywo wiążące wykonane na bazie gipsu, przeznaczone na wyprawy tynkarskie, znamienny tym, że posiada w swym składzie gips budowlany (półwodny) w ilości 50—69% wagowych, estrichgips w ilości 30—49% wagowych, cement portlandzki w ilości 0,5—2% wagowych oraz jako dodatki modyfikujące metylcelulozę w ilości $0,1\text{—}0,2\%$ wagowych, skrobię alkaliczną w ilości $0,1\text{—}0,3\%$ wagowych, opóźniacz czasu wiązania, klukanit, w ilości $0,2\text{—}0,6\%$ wagowych oraz wypełniacz lekki w ilości $0,1\text{—}2,0\%$ wagowych.

80b (P. 140622) 15.05.1970.

Zakłady Elektrod Węglowych, Racibórz, (Józef Gonsior, Józef Fica, Kazimierz Skoczkowski).

Sposób wytwarzania tworzywa grafitowego technologią prasowania proszków z niekalcynowanego koksu i lepiszcza, znamienny tym, że stosuje się pak węglowy o zawartości wolnego węgla 20—30%, a proces formowania prowadzi pod ciśnieniem $2000\text{—}3000\text{ KG/cm}^2$.

80b (P. 141406) 18.06.1970.

Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica, Kraków, Polska (Franciszek Nadachowski, Bolesław Różanowski).

Sposób ochrony obmurzy ogniotrwałych przed korozją za pomocą metali -wartościowych, znamienny tym, że obmurze nasycy się roztworem chlorku wapnia lub na obmurze nakłada się mieszaninę chlorku wapnia z wypełniaczami ogniotrwałymi, ewentualnie do roztworu chlorku wapnia lub mieszaniny chlorku wapnia z wypełniaczami ogniotrwałymi dodaje się chlorek baru, manganu, sodu lub potasu.

80b (P. 141517) 23.06.1970.

Instytut Materiałów Ogniotrwałych, Gliwice, Polska (Bogusław Fiszer, Wacław Szymborski, Stanisław Pawłowski, Jadwiga Strama, Zygmunt Sobczyk, Mieczysław Dobrowolski, Józef Gajda, Leszek Radoliński, Józef Mync, Józef Biadacz, Zdzisław Podporski).

Sposób wytwarzania masy glinokrzemianowej chemicznie wiązanej, zawierającej surowce fosforowane, znamienny tym, że do masy składającej się z 5—15% wagowych środka uplastyczniającego oraz 65—90% wagowych wypełniacza dodaje się 5—20% wagowych naturalnego fosforytu w postaci apatytu lub fluoroapatytu o uziarnieniu poniżej $0,09\text{ mm}$.

80b (P. 145440) 2.01.1971.

Ośrodek Badawczo-Projektowy Przemysłu Wapienniczego i Gipsowego Kraków (Józef Pietroń, Jerzy Olejarz, Stanisław Skowron, Andrzej Cwakiński).

Sposób wytwarzania spoiwa gipsowego o opóźnionym czasie wiązania, znamienny tym, że do spoiwa gipsowego dodaje się wagowo 0,05—0,3 opóźniacza składającego się z 1 części wagowej kwasu winowego i 4,0—4,5 części wagowej polifosforanu sodu rozdrobionych do stanu, przy którym całość produktu przechodzi przez sito o boku oczka kwadratowego 0,1 mm.

80b (P. 145441) 2.01.1971.

Ośrodek Badawczo-Projektowy Przemysłu Wapienniczego i Gipsowego Kraków (Jan Antoniszczak, Edward Turski, Jerzy Olejarsz, Marian Nowicki, Eugeniusz Dzibek, Antoni Kubiszyn, Leszek Bargiel, Stanisław Łuczyński).

Sposób wytwarzania gipsowych wyrobów budowlanych o przeznaczeniu dekoracyjnym lub dźwiękochłonnym, znamienny tym, że wyrób gipsowy jest zbrojony welonem ze sprasowanych i spojonych znanymi sposobami włókien szklanych o grubości włókna 5—20 m.

80b (P. 146249) 15.02.1971.

Patent dodatkowy do patentu nr ... (zgłoszenie P-145146).

Politechnika Śląska im. Wincentego Pstrowskiego, Gliwice, (Bernard Bethge).

Sposób wytwarzania materiałów budowlanych i izolacyjnych polegający na pokryciu podczas przygotowania jądra nadawy warstwą naskórkową, według patentu nr ... (zgłoszenie P. 145146), znamienny tym, że dodatkowo wprowadza się do podkładu lub wprost do naskórki składniki korygujące korzystnie związki wapna, cement, gips, po czym wytworzony element ewentualnie poddaje się obróbce cieplnej polegającej na spiekaniu, prażeniu, spęcznianiu w znany sposób.

80b (P. 154607) 7.04.1972.

Pierwszeństwo: 19.04.1971 - Austria.

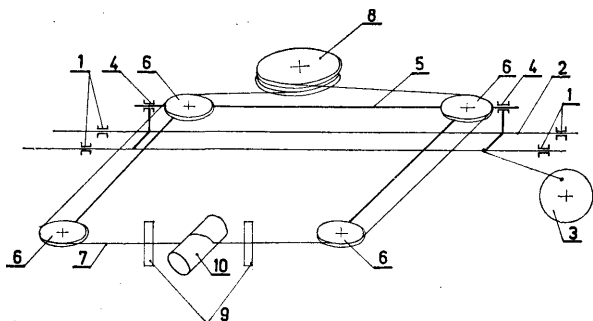
Treibacher Chemische Werke Aktiengesellschaft, Treibach, Austria, (Bruno Krismer).

Sposób wytwarzania tlenkowego ścierniwa o określonej wielkości kryształów, znamienny tym, że stop ścierniwa szybko chłodzi się za pomocą metalowych kształtek.

80d (P. 146722) 6.03.1971.

Polska Akademia Nauk, Instytut Fizyki, Warszawa, (Józef Żuławnik, Wacław Bujnowski, Sylwester Porowski).

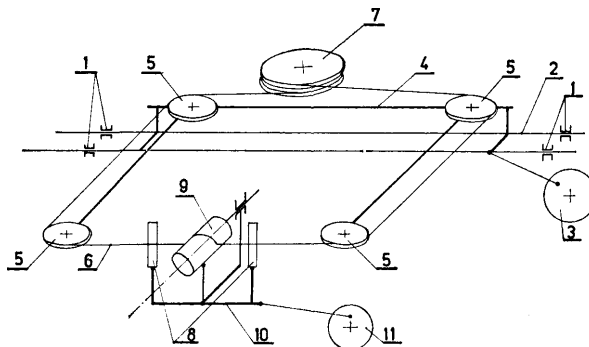
Ramowa piła drutowa zawierająca podstawę, na której jest zamontowany układ suwakowy wyposażony w ramę z napiętym drutem tnącym, znamienna tym, że rama (5) jest zamocowana obrotowo w układzie suwakowym (2), przy czym oś obrotu ramy jest najkorzystniej równoległa do płaszczyzny cięcia.

80d (P. 146723) 6.03.1971.

Polska Akademia Nauk Instytut Fizyki, Warszawa, (Józef Żuławnik, Wacław Bujnowski, Sylwester Porowski).

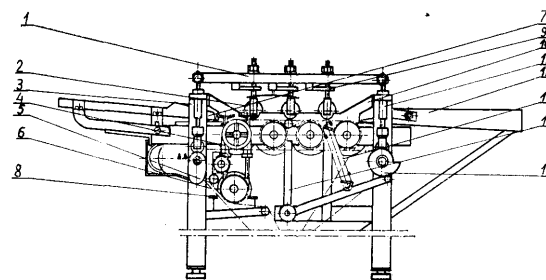
Ramowa piła drutowa zawierająca podstawę, na której jest zamocowany układ suwakowy wyposażony w ramę z napiętym drutem tnącym oraz mającą przewodnice oporowe i układ mocowania elementu ciętego, znamienna tym, że układ mocowania elementu ciętego (9) jest połączony obrotowo z podstawą piły, natomiast przewodnice oporowe (8) są ruchome w stosunku do podstawy, przy czym oś obrotu układu mocowania jest prostopadła do płaszczyzny cięcia, a płaszczyzna wyznaczona przez ruch powierzchni czynnych przewodnic oporowych pokrywa się z płaszczyzną cięcia.

81b (P. 146738) 8.03.1971.

„Społem” ZSS Zakłady Wytwórcze w Kętrzynie, Kętrzyn, (Jan Cytowicz).

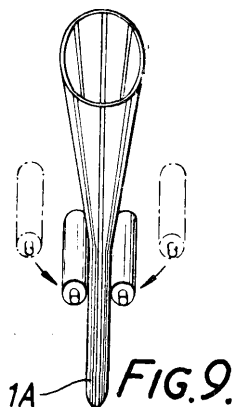
Maszyna do etykietowania małych buteleczek, zwłaszcza z aromatami do ciast, o napędzie mechanicznym, mająca ramę w której umocowany silnik elektryczny, przez przekładnię łańcuchową połączony z osiami z tarczami kołowymi, a między tymi tarczami obracane są za pomocą przenośnika umiejscawiane buteleczki, zaś z góry nad buteleczkami mające rolki dociskające buteleczki, znamienna tym, że ma pojemniczek z etykietami (17) wykonujący ruch poziomy prostoliniowy zwrotny, krzywki (15) związane z mechanizmem dźwigniowym (14) i wspomnianym pojemniczkiem (17), krzywki (5) związane z konstrukcją (1) za pośrednictwem popychaczy teleskopowych (11), oraz klejarką (8), rolki podające klej (22), (23) i rolki powlekające (18) klejem powierzchnie walcowe buteleczek).

81c (P. 136348) 16.10.1969.

Crow Hamilton and Co., Ltd, Glasgow, Wielka Brytania, (Hans Buerli).

Pojemnik do materiałów sypkich, znamienny tym, że zawiera zbiornik o giętkich ściankach, podpierany przez szkielet, który umożliwia jego przenoszenie, mający otwór wylotowy oraz mechanizm zamykający i opróżniający służący do zamykania otworu wylotowego przez dociskanie do siebie przeciwnych sobie ścian zbiornika.

81e

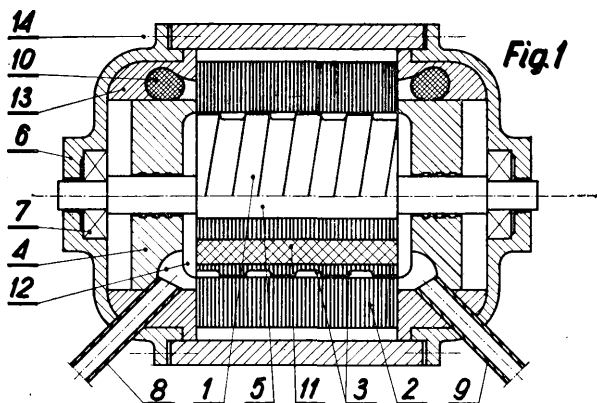
(P. 141236)

11.06.1970.

Józef Malicki, Warszawa.

Sposób przemieszczania czynnika, znamienny tym, że do wnętrza urządzenia napędowego doprowadza się czynnik, któremu przekazuje się energię przy pomocy ślimaka stanowiącego element wirnika za tym pompuje się, miele się, rozdrabnia się itp. w zależności od urządzeń z nim współpracujących.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1 znamiennie tym, że zawiera ślimak, którego oś pokrywa się z osią wirnika oraz rurki lub króćce doprowadzające i odprowadzające przemieszczany czynnik połączone z zamkniętą przestrzenią urządzenia napędowego.

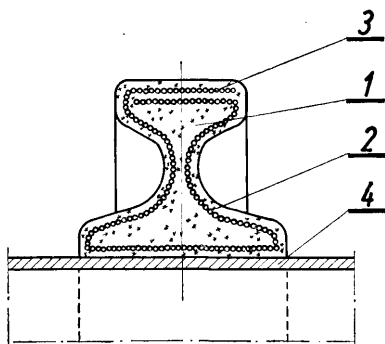
81e

(P. 146549)

1.03.1971.

Centralny Ośrodek Badawczo-Projektowy Górnictwa Odkrywkowego, Wrocław, (Edmund Sobolewski, Józef Prekl).

Pierścień gumo-wo-podporowy krażników nada wózków wykonany z gumy, znamienny tym, że guma (1) otoczona jest na całej powierzchni pierścienia zawulkanizowaną koszulką (2) tkaninową, przy czym końce tkaniny są dodatkowo ułożone w kilku warstwach (3) na obwodzie pierścienia, równoległe do jego osi.

81e

(P. 146725)

6.03.1971.

Biurow Projektów Przemysłu Naftowego, Kraków, (Tadeusz Schneider, Edward Krzewiński, Aleksander Rypeś).

Hydrauliczny zawór bezpieczeństwa z zaworem oddechowym (treść zgłoszenia i fig. zamieszczono w kl. 47g na str. 110).

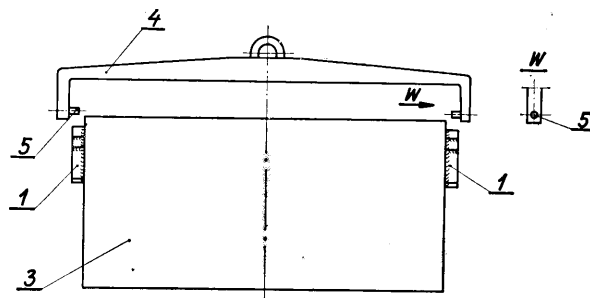
81e

(P. 148573)

1.06.1971.

Wojewódzki Związek Spółdzielni Pracy Biuro Konstrukcyjno-Technologiczne, Kraków, (Leszek Stachyra, Władysław Selwa).

Uchwyt samo-zaczepiający osadzony trwale na skrzyni ładunkowej lub kontenerze, znamienny tym, że stanowią go dwa płaskowniki (1) osadzone nierozłącznie i symetrycznie na bokach skrzyni (3) oraz dwa płaskowniki (2) osadzone nierozłącznie i symetrycznie na tych samych bokach skrzyni (3) tak, że oba płaskowniki (1 i 2) na jednym boku tworzą kanał o osi w kształcie znaku zapytania przedstawionym poziomo w którym to kanale przesuwają się bolec (5) osadzony na zagiętym końcu belki (4) podwieszony na linie urządzenia transportującego.

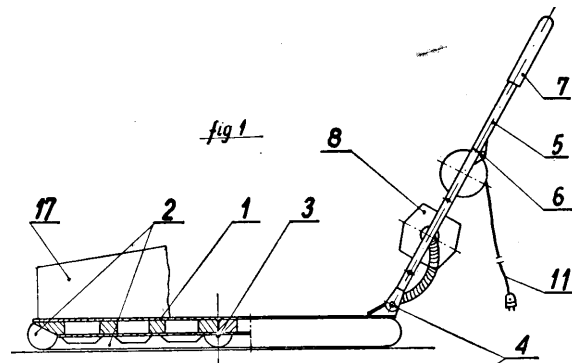
81e

(P. 148664)

8.06.1971.

Centralny Ośrodek Rozwoju Przemysłowych Artykułów Konsumpcyjnych „Predom”, Warszawa, (Jerzy Bień).

Domowa paleta transportowa na poduszce powietrznej, znamienna tym, że na całym obwodzie posiada sfazowanie płyty nośnej (1) i wysunięty poza jej gabaryt walcowy fartuch (2) podtrzymywany od wewnątrz odciągaczami (14) i połączony krzyżowo ustalającymi przewodami (15).

82a

(P. 151026)

14.10.1971.

Pierwszeństwo: 21.10.1970 - Francja.

International Standard Electric Corporation, Nowy York, Stany Zjednoczone Ameryki, (Bernard Lucien, Désiré Hallier, Jean Louis Coquet).

Sposób mikrofalowego suszenia wstępnego ukształtowanych półwyrobów ceramicznych i urządzenie do stosowania tego sposobu (tekst zgłoszenia i rys. umieszczono w kl. 21h na str. 74).

84c (P. 139230) 5.03.1970.

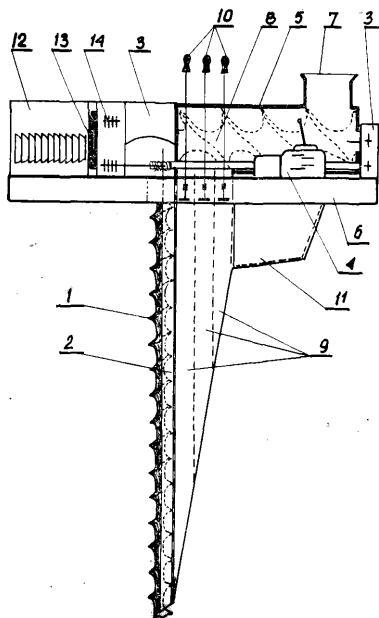
Główny Instytut Górnictwa, Katowice (Janusz Dietrich, Władysław Mironowicz, Zygfryd Nowak, Rudolf Burek).

Urządzenie do pobierania próbek (skrót zgłoszenia i fig. zamieszczono w kl. 421 na str. 100).

84c (P. 139941) 10.04.1970.

Feliks Glica, Kraków.

Urządzenie do wykonywania osłon, nieprzepuszczających zwłaszcza przecieków wodnych w gruncie, zawierające nóż ślimakowy, odkładnicę, prasę ślimakową oraz zespół napędowy, znamienne tym, że ślimakowy nóż (1), po którym jest umieszczona rynienkowa odkładnica (2) tworzą zespół drażeniowy, połączony z zespołem napędowym oraz z zespołem tłoczącym, który składa się z ślimakowej prasy (5), wyposażonej u wlotu w zasypowy kosz (7), z szeregu tłocznych rur (9), przylegających do odkładnicy (2) oraz z przeciwwyporowej komory (11), przy czym całość urządzenia jest osadzona w podstawie (6) w ten sposób, że na podstawie (6) jest umieszczona prasa (5) i zespół napędowy, a od spodu do podstawy (6) jest zamocowany zespół drażeniowy, tłoczne rury (9) oraz przeciwwyporowa komora (11).

84c (P. 147486) 10.04.1971.

Centralny Ośrodek Badań i Rozwoju Techniki Drogowej, Warszawa, (Juliusz Jaworski, Stefan Duczek).

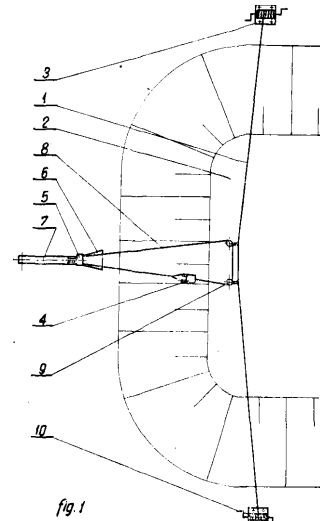
Wibrator elektromagnetyczny zanurzeniowy (skrót zgłoszenia i fig. zamieszczono w kl. 37e na str. 91).

84d (P. 146696) 5.03.1971.

Biuro Projektów Przemysłu Ceramicznego, Warszawa, (Ryszard Szafranec).

Urządzenie do rozbierania hałd niezwięzłych, przy

pomocy urządzeń zgarniakowych linowych, znamienne tym, że składa się z przepaski elastycznej (1) obejmującej od góry hałdę (2), której końce umocowane są do zaczepów (3) osadzonych w twardym gruncie po obu stronach hałdy (2) i zgarniaka linowego (4) a którego mechanizm napędowy (5) i kosz przesypowy (6) posadowiony jest u podnóża hałdy (2) oraz przenośnika taśmowego (7) dla odbioru urobku, połączonego z koszem przesypowym (5) przy czym liny (8) zgarniaka (3) umocowane są za pośrednictwem krążków (9) do przepaski (1).

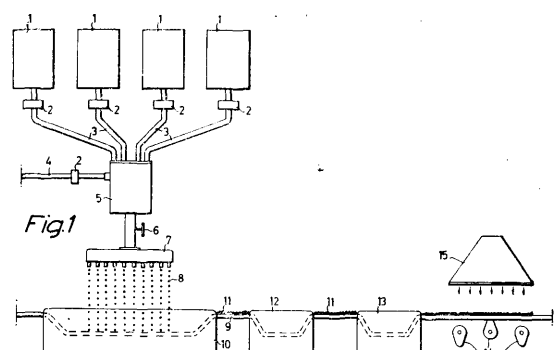
85d (P. 135820) -15.09.1969.

Pierwszeństwo: 25.04.1969 - Szwecja.

Ake Akesson, Bromma, Szwecja, Ake Stig Dahlgren, Lidingö, Szwecja.

Sposób zaopatrywania w wodę obiektów wymagających nawodnienia, znamienne tym, że wprowadza się do nawadnianego obiektu wodę zawartą w małych kapsułkach, których powłoki wykonane są z materiału wodoodpornego lecz ulegającego destrukcji podczas wchłaniania przez nawadniany obiekt przez działanie samego obiektu, przy czym obiekt zaopatruje się w duże ilości takich kapsułek.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 7-10, składające się z pojemnika, dozownika, mieszalnika i filtra kropłowego, znamienne tym, że zawiera rurociąg (3) do skierowywania materiału na kapsułki z pojemników (1) do mieszalnika (5), w którym materiał na kapsułki zostaje zmieszany z wodą zawiera filtr kropłowy poprzez który mieszanina spływa w formie kropli do kąpieli (10), zawierającej drugi roztwór chemiczny, oraz że zawiera przenośnik taśmowy (9) przechodzący przez kapiel (12), z trzecim roztworem chemicznym na który to przenośnik kropelę po stężeniu opadają w kształcie kulek oraz, że zawiera trzecią kapiel (13) z rozpuszczoną masą otoczkową, przy czym przenośnik (9) dostarcza gotowe kapsułki do wstrzą-

sarki (14) w celu przyspieszenia procesu przemiany stanu stężenia wewnątrz kapsułek oraz do urządzenia ochładzającego kapsułki zimnym powietrzem do temperatury otoczenia.

86c

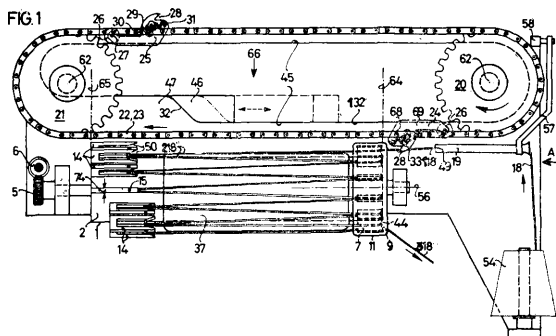
(P. 137406)

8.12.1969.

Pierwszeństwo: 30.12.1968; 3.10.1969 - Szwajcaria.

Aktiengesellschaft Adolph Saurer, Arbon, Szwajcaria (Allen William Henry Porter).

Urządzenie do magazynowania wátku na krośnie tkackim, przystosowane do ściągania wátku z zapasu nawiniętego na nieruchomych cewkach umieszczonych poza krosnem i wprowadzania tego wátku do krosna za pośrednictwem urządzenia bezcewkowego i mające element magazynujący, przystosowany do gromadzenia na nim wátku ściągniętego z zapasu oraz do ściągania zeń następnie tego wátku w celu podawania go na krosno, znamienne tym, że wymieniony element magazynujący ma postać co najmniej jednego bębna (1), przystosowanego do układania na nim ciągłej nitki (18, 118, 218) wátku w złożoną z prostych w zasadzie odcinków linią zygzakowatą, przy czym urządzenie zawiera co najmniej jeden element (24, 25) do chwytania nitki (218) wátku i układania jej na bębnie (1) oraz dwa zespoły elementów (7, 14) służących do przytrzymywania ułożonej zygzakowato na bębnie (1) nitki wátku w mających postać pętli miejscach jej nawrotu, usytuowanych w okolicach końców bębna (1), ponadto zaś elementy (93) (94) przystosowane do chwytania, przyciągania i rozpościerania wymienionej pętli nawrotnej nitki wátku (218a, 418, 218b) oraz element tnący (128), przystosowany do rozcinania tej pętli.

86c

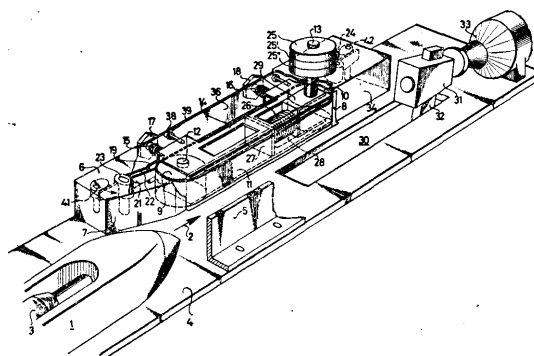
(P. 142913)

28.08.1970.

Adolph Saurer AG, Arbon, Szwajcaria.

Sposób hamowania członka w wyrzutni członkowej krosna tkackiego, w którym to sposobie członek jest łączony siłowo z obrotowym układem bezwładnościowym, a tym samym wprowadza ten układ w obrot, znamienne tym, że energię kinetyczną członka przenosi się na niehamujący system bezwładnościowy, który powstrzymuje system ruchomy a następnie członek po wlocie do skrzynki członkowej przy ograniczniku ruchu tak długo, aż system bezwładnościowy (9-11) hamowany poprzez członka, nie zamieni swojej energii kinetycznej na energię cieplną, a tym samym znajduje się w stanie bezruchu.

Urządzenie do stosowania tego sposobu, które to urządzenie obejmuje układ masowy zawierający dwie ustawione w korzystać jedna za drugą równoległe do kierunku ruchu członka tkackiego rolki, opasane pasem napędowym, którego odcinek od strony drogi członka jest również co najmniej w przybliżeniu równoległy do kierunku ruchu członka tkackiego, znamienne tym, że bliższa środkowi przesmyku rolki (9) osadzona jest nieprzesuwnie i ma mniejszy moment bezwładności niż dalsza od środka przesmyku rolki (10), która jest osadzona przesuwnie, wbrew oporowi elementu sprężystego, w kierunku bliższej rolki (9) i ma od tej ostatniej większy moment bezwładności.

86g

(P. 154656)

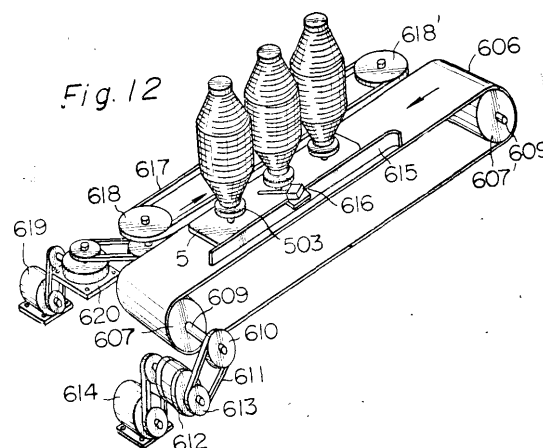
7.04.1972.

Pierwszeństwo: 8.04.1971, 10.04.1971.

Teijin Limited, Osaka, Japonia, (Kinyu Ishida, Eiji Minaka).

Sposób sprawdzania i przenoszenia cewek nawojowych z przędzą przy użyciu urządzenia przenoszącego zawierającego sekcję wysyłania cewek, sekcję sprawdzania cewek drogą oględzin, sekcję przenoszenia cewek oraz przenośnik stanowiący środek komunikacji między tymi sekcjami, znamienne tym, że cewki nawojowe z przędzą przemieszcza się z wózka na palety przystosowane do przesuwania na przenośniku w sekcji wysyłania cewek, palety z cewkami przesuwają się do sekcji sprawdzania przez oględziny, cewki obraca się na paletach dla dokonania sprawdzenia przędzy drogą oględzin podczas ruchu przez sekcję sprawdzania, a następnie cewki wyciąga się z palet w sekcji przenoszenia i opróżnione palety zwraca się do sekcji wysyłania cewek.

Urządzenie do samoczynnego wysyłania, sprawdzania i przenoszenia cewek nawojowych z przędzą, zawierające sekcję wysyłania cewek, sekcję sprawdzania przędzy na cewkach drogą oględzin, sekcję przenoszenia cewek oraz przenośnik łączący je wszystkie, znamienne tym, że sekcja (A) wysyłania cewek zawiera mechanizm (2) do przechylania wózków (1) z cewkami, podnośniki (3) do unoszenia cewek z przechylnych wózków i ładowania na przenośnik palet z cewkami, oraz napęd (304) poruszający samoczynnie podnośniki a sekcja (C) sprawdzania cewek drogą oględzin jest umieszczona na drodze przenośnika między sekcją (A) wysyłania cewek i sekcją (D) ich przenoszenia i ma mechanizm do przesuwania palet (606, 607, 609, 610, 611, 612, 613, 615) i mechanizm do obracania cewek z przędzą na paletach (617, 618, 619) zaś sekcja (D) przenoszenia cewek ma mechanizm do przyjmowania doprowadzanych palet do sekcji i wyładowywania opróżnionych palet (7), mechanizm do ściągania cewek z palet (810ab, 811ab) i przenoszenia ich do pudła kartonowego (805, 809ab) oraz napęd do samoczynnego uruchamiania mechanizmów do przyjmowania (711-715) i wyładowywania cewek a mechanizmu do przenoszenia cewek (807).

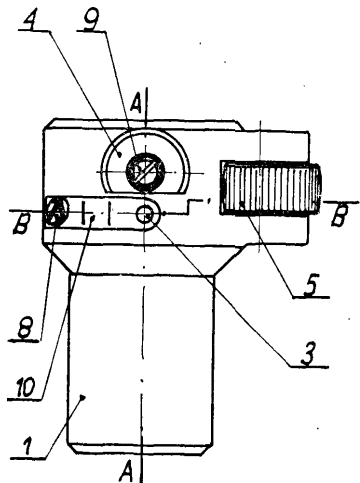
87a

(P. 146703)

5.03.1971.

Zakład Doświadczalny Technologii Napraw Traktorów i Silników Spalinowych, Żdżary, (Jan Łysoń).

Przyrząd do wkręcania i odkręcania **śrub dwustronnych**, znamienny tym, że w korpusie (1) znajduje się wymienna, rozcięta z jednej strony tuleja (2), z którą styka się osadzony w korpusie (1) mimośród (5), przy czym rozcięcie usytuowane jest w miejscu styku tulei (2) z mimośrodem (5).

89c

(P. 139997)

13.04.1970.

Magyar Cukoripar, Budapest, Węgry, (Miklós Czirfusz).

Urządzenie do rozdzielania fazy stałej i ciekłej zawieszin powstających w procesach chemicznych, znamiennie tym, że składa się z zespołu wytwarzającego pole sił odśrodkowych (a_1, a_2, a_3) zespołu aparatów filtracyjnych do zagęszczania szlamu (b_1, b_2, b_3) oraz przewodu (1) łączącego oba te zespoły, wyposażonych w wykładzinę antystatyczną, korzystnie z octanu celulozy, przy czym w cylindrycznej komorze filtracyjnej (B) każdego aparatu filtracyjnego ustawione są promieniście wzdłuż wewnętrznej powierzchni płaszcza cylindra różnej wielkości cedzidła woreczkowe (3a, 3b, 3c) do spodu zaś każdej komory filtracyjnej (B) podłączony jest stożkowy zbiornik (C), którego dolny przepust (74) łączy się ze zbiornikiem pośrednim (D), z tym, że do otwierania oraz zamykania przepustu (74) ma automatyczne sterowanie urządzenia zamykające (6), a w celu odprowadzania przesączu i szlamu aparat filtracyjny (b_1, b_2, b_3) połączony jest z przewodem rurowym.

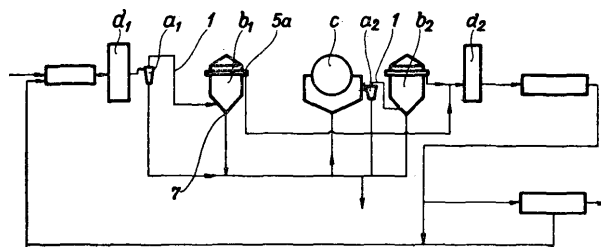

Fig. 1

SPROSTOWANIA

W Biuletynie UP nr 5

na str. 84 w zgłoszeniu P. 142978 brak pierwszego wiersza, który powinien brzmieć:

„Środek adsorpcyjny zwłaszcza do stosowania w izo-”

W Biuletynie UP nr 9

na str. 7 łam lewy od dołu

jest P. 154515 - 1.04.1972

powinno być P. 147975 - 6.05.1971

na str. 12 łam prawy od dołu

jest P. 149662 - 23.07.1971

powinno być P. 148048 - 10.05.1971

SPIS TREŚCI

Klasa 1	Przygotowanie rud, paliwa i innych minerałów pozostałości paleniskowych	1	Klasa 47	Elementy maszyn, materiały izolujące, hamulce, urządzenia do smarowania, urządzenia zamykające do elementów wytrzymałych na ciśnienie, przekładnie, zespoły konstrukcyjne mechaniki precyzyjnej, zwijanie i nawijanie w ogólności	.109
Klasa 3	Odzież	.1	Klasa 48	Obróbka i traktowanie metali sposobami innymi niż mechaniczne	.111
Klasa 5	Górnictwo	2	Klasa 49	Obróbka mechaniczna metali	.114
Klasa 6	Przemysł fermentacyjny, alkohol, wódka, piwo, ocet, drożdże, jak również inne czynniki wywołujące fermentację, produkty fermentacji, enzymy	4	Klasa 50	Mielenie i rozdrabnianie łącznie z przygotowaniem przemiału, dalsza obróbka miewa przez odsiewanie i mieszanie oraz oddzielanie pyłu mącznego od użytego powietrza	.114
Klasa 7	Wyrób i obróbka blachy, rur metalowych, drutu oraz walcowanie metali	4	Klasa 51	Instrumenty muzyczne	.115
Klasa 8	Bielenie, pranie, barwienie, drukowanie tkanin i tapet, wykańczanie	6	Klasa 53	Środki spożywcze i używki, o ile nie należą do klas specjalnych, również pasze	.115
Klasa 12	Chemiczne procesy i aparaty nie wymienione w specjalnych klasach	8	Klasa 55	Wyrób celulozy, papieru i tektury	.115
Klasa 13	Kotły parowe dla siłowni wraz z wyposażeniem oraz przewody parowe	60	Klasa 56	Tapicerstwo i rymarstwo	.116
Klasa 15	Drukarstwo, maszyny do liniowania, maszyny do pisanie, stemple	60	Klasa 57	Fotografia, kinematografia i film obrazowo-dźwiękowy.116	
Klasa 16	Przyrządzanie nawozów i przeróbka padliny	.60	Klasa 59	Pompy i inne urządzenia do podnoszenia cieczy	.119
Klasa 18	Hutnictwo żelaza	.61	Klasa 60	Regulatory do silników, serwowmoto-ry - silniki nastawcze - do ogólnego zastosowania i ich włączanie	.119
Klasa 19	Budowa dróg, linii kolejowych i mostów	.61	Klasa 61	Ratownictwo i pożarnictwo	.120
Klasa 20	Kolejnictwo	.62	Klasa 63	Pojazdy bezszynowe	.120
Klasa 21	Elektrotechnika	.64	Klasa 64	Wyszynk	.121
Klasa 22	Barwniki, pokosty, lakiery, materiały powlekające, kleiwa	.75	Klasa 65	Budowa okrętów i żeglarstwo	.121
Klasa 23	Przemysł tłuszczowy i olejowy	.79	Klasa 68	Wyroby ślusarskie	.122
Klasa 24	Instalacja paleniskowa	.81	Klasa 69	Narzędzia do cięcia łącznie z bronią sieczną i kolną.122	
Klasa 25	Splatanie, wyrób koronek, dzianie, wyrób pasmanterii, tkactwo dekoracyjne i dywanowe wiązanie sieci	81	Klasa 71	Obuwie	.123
Klasa 29	Włókna przędzalnicze	.82	Klasa 72	Broń palna, pociski i oszańcowanie	.123
Klasa 30	Lecznictwo	.83	Klasa 74	Sygnalizacja	.123
Klasa 31	Piece do wypalania, piece do prażenia, piece, retorty, odlewnictwo, metalurgia proszków	.85	Klasa 75	Rzeźbiarstwo, malarstwo, ozdabianie powierzchni.123	
Klasa 32	Szkło, wełna mineralna i żużlowa	.87	Klasa 76	Przędzalnictwo	.124
Klasa 33	Przybory osobiste i podróżne	C8	Klasa 77	Sport, gry i zabawy ludowe	.124
Klasa 34	Maszyny, przybory i wszelkiego rodzaju przedmioty do gospodarstwa domowego oraz meble	.88	Klasa 78	Wyrób materiałów zapalowych, materiały wybuchowe, rozsadzanie za pomocą materiałów wybuchowych, ognie sztuczne, światło błyskowe, wytwarzanie sztucznej mgły	.125
Klasa 35	Dźwignice	.89	Klasa 79	Tytoń, cygara, papierosy	.125
Klasa 36	Ogrzewanie, przewietrzanie, zaopatrywanie budynków w ciepłą wodę	90	Klasa 80	Wyroby z gliny, kamienia, wapna, cementu, gips, asfalt, również prasy do brykietów	.125
Klasa 37	Budownictwo lądowe	91	Klasa 81	Transport i opakowanie	.128
Klasa 38	Mechaniczna i chemiczna obróbka drewna.92		Klasa 82	Suszarnictwo, także prażenie, piecyki do palenia kawy, wirówki do ogólnego zastosowania	.129
Klasa 39	Przeróbka mas plastycznych, kauczuku i rogowodobnych tworzyw, nie przewidziana na innym miejscu; wytwarzanie produktów polikondensacji, poliad-dycji i polimeryzacji	.92	Klasa 84	Budownictwo wodne i fundamentowa-nie	.130
Klasa 40	Hutnictwo metali (prócz żelaza); stopy łącznie ze stopami żelaza 97		Klasa 85	Woda mineralna i musująca, oczyszczanie wody, wodociągi i kanalizacja	.130
Klasa 42	Przyrządy	.98	Klasa 86	Tkactwo	.131
Klasa 45	Rołnictwo łącznie z leśnictwem; hodo-wła zwierząt; polowanie i zakładanie pułapek; rybołówstwo	.102	Klasa 87	Narzędzia i przyrządy, również narzę-dzia pneumatyczne do ogólnego użytku	.132
Klasa 46	Silniki spalinowe, na sprężone powie-trze, sprężynowe i inne	.107	Klasa 89	Otrzymywanie cukru i skrobi	.132

SPIS TREŚCI

Część I. Wynalazki

Klasa 1	Przygotowanie rud, paliwa i innych minerałów oraz pozostałości paleniskowych	1	likondensacji, poliaddycji i polimeryzacji	113	
Klasa 5	Górnictwo	1	Klasa 40	Hutnictwo metali (prócz żelaza) ; stopy łączące ze stopami żelaza, 114	
Klasa 6	Przemysł fermentacyjny, alkohol, wódka, piwo, ocet, drożdże, jak również inne czynniki wywołujące fermentację, produkty fermentacji, enzymy	3	Klasa 42	Przyrządy	114
	Klasa 7	Wyrób i obróbka blachy, rur metalowych, drutu oraz walcowanie metali 4	Klasa 45	Rolnictwo łącznie z leśnictwem; hodowla zwierząt; polowanie i zakładanie pułapek; rybołówstwo	118
Klasa 8	Bielenie, pranie, barwienie, drukowanie tkanin i tapet, wykańczanie	7	Klasa 46	Silniki spalinowe, na sprężone powietrze, sprężynowe i inne.121	
Klasa 10	Paliwa	9	Klasa 47	Elementy maszyn, materiały izolujące, hamulce, urządzenia do smarowania, urządzenia zamykające do elementów wytrzymałych na ciśnienie, przekładnie, zespoły konstrukcyjne mechaniki precyzyjnej, zwijanie i nawijanie w ogólności	123
Klasa 12	Chemiczne procesy i aparaty nie wymienione w specjalnych klasach	10	Klasa 48	Obróbka i traktowanie metali sposobami innymi niż mechaniczne	126
Klasa 13	Kotły parowe dla siłowni wraz z wyposażeniem oraz przewody parowe	7 3	Klasa 49	Obróbka mechaniczna metali	126
Klasa 14	Silniki parowe, siłownie parowe i niezależne do kotła parowego zasobniki pary świeżej i odlotowej ...74		Klasa 50	Mielenie i rozdrabnianie łącznie z przygotowaniem przemiału, dalsza obróbka miewa przez odsiewanie i mieszanie oraz oddzielanie pyłu mącznego od użytego powietrza	127
Klasa 15	Drukarnictwo, maszyny do liniowania, maszyny do pisania, stemple	75	Klasa 53	Środki spożywcze i użytki, o ile nie należą do klas specjalnych, również pasze ... 127	
Klasa 16	Przyrządzanie nawozów i przeróbka padliny	79	Klasa 55	Wyrób celulozy, papieru i tektury	128
Klasa 17	Wytwarzanie lodu i chłodu, przechowywanie lodu, wymiana ciepła, skraplanie drogą mechaniczną trudno kondensujących się gazów i mieszanin gazów, n/p. powietrza	79	Klasa 60	Regulatory do silników, serwowmotory - silniki nastawcze - do ogólnego zastosowania i ich włączanie	128
Klasa 18	Hutnictwo żelaza	79			
Klasa 19	Budowa dróg, linii kolejowych i mostów	83	Klasa 63	Pojazdy bezszynowe	128
Klasa 20	Kolejnictwo	85	Klasa 64	Wyszynk	132
Klasa 21	Elektrotechnika	86	Klasa 65	Budowa okrętów i żeglarstwo	132
Klasa 22	Barwniki, pokosty, lakiery, materiały powlekające, kleiwa	95	Klasa 67	Szlifowanie i polerowanie	133
Klasa 23	Przemysł tłuszczowy i olejowy	101	Klasa 68	Wyroby ślusarskie	133
Klasa 24	Instalacja paleniskowa	103	Klasa 74	Sygnalizacja	134
Klasa 25	Splatanie, wyrób koronek, dzianie, wyrób pasmanterii, tkactwo dekoracyjne i dywanowe wiązanie sieci	104	Klasa 76	Przedsiębiorstwo	135
Klasa 27	Dmuchawy, pompy powietrzne wzgl. sprężarki	105	Klasa 78	Wyrób materiałów zapalowych, materiały wybuchowe, rozsądzanie za pomocą materiałów wybuchowych, ognie sztuczne, światło błyskowe, wytwarzanie sztucznej mgły	135
Klasa 28	Garbarstwo, obróbka skór surowych, obróbka i przeróbka skóry	107	Klasa 80	Wyroby z gliny, kamienia, wapna, cementu, gips, asfalt, również prasy do brykietów	135
Klasa 29	Włókna przędzalnicze	107	Klasa 81	Transport i opakowanie	136
Klasa 30	Lecznictwo	109	Klasa 82	Suszarnictwo, także prażenie, piecyki do palenia kawy, wirówki do ogólnego zastosowania	138
Klasa 31	Piece do wypalania, piece do prażenia, piece retorty, odlewnictwo, metalurgia proszków	109	Klasa 84	Budownictwo wodne i fundamentowanie	138
Klasa 34	Maszyny, przybory i wszelkiego rodzaju przedmioty do gospodarstwa domowego oraz meble.109		Klasa 85	Woda mineralna i musująca, oczyszczanie wody, wodociągi i kanalizacja 139	
Klasa 35	Dźwignice	110	Klasa 86	Tkactwo	139
	Klasa 36	ogrzewanie, przewietrzanie, zaopatrywanie budynków w ciepłą wodę.110	Klasa 37	Narzędzia i przyrządy, również narzędzia pneumatyczne do ogólnego użytku 140	
Klasa 37	Idownictwo lądowe.....111		Klasa 88	Silniki wiatrowe i wodne; Elektrofizyczne i nukleotechniczne napędy odrzutowe, napędy fotonowe	141
Klasa 38	Mechaniczna i chemiczna obróbka drewna	113	Klasa 89	Otrzymywanie cukru i skrobi	142
Klasa 39	Przeróbka mas plastycznych, kauczuku i ropopodobnych tworzyw, nie przewidziana na innym miejscu; wytwarzanie produktów po-				

Część II. Wzory

Klasa 7	Wyrób i obróbka blachy, rur metalowych, drutu oraz walcowanie metali	143	przez odsiewanie i mieszanie oraz oddzielanie pyłu mącznego od użytego powietrza ... 159
Klasa 14	Silniki parowe, siłownie parowe i niezależne do kotła parowego zasobniki pary świeżej i odlotowej.144	144	Klasa 53 Środki spożywcze i użytki, o ile nie należą do klas specjalnych, również pasze ... 160
Klasa 18	Hutnictwo żelaza	144	Klasa 59 Pompy i inne urządzenia do podnoszenia cieczy.160
Klasa 19	Budowa dróg, linii kolejowych i mostów	144	Klasa 63 Pojazdy bezszynowe.
Klasa 21	Elektrotechnika	145	Klasa 65 Budowa okrętów i żeglarstwo
Klasa 31	Piece do wypalania, piece do prażenia, piece, retorty, odlewnictwo, metalurgia proszków	149	Klasa 67 Szlifowanie i polerowanie.
Klasa 34	Maszyny, przybory i wszelkiego rodzaju przedmioty do gospodarstwa domowego oraz meble.149	149	Klasa 68 Wyroby ślusarskie
Klasa 35	Dźwignice	150	Klasa 72 Broń palna, pociski i oszańcowanie
Klasa 36	Ogrzewanie, przewietrzanie, zaopatrywanie budynków w ciepłą wodę 152	150	Klasa 74 Sygnalizacja
Klasa 37	Budownictwo lądowe	154	Klasa 80 Wyroby z gliny, kamienia, wapna, cementu, gips, asfalt, również prasy do brykietów ... 168
Klasa 42	Przyrządy	154	Klasa 81 Transport i opakowanie.
Klasa 47	Elementy maszyn, materiały izolujące, ha- mulce, urządzenia do smarowania, urządze- nia zamykające do elementów wytrzymałych na ciśnienie, przekładnie, zespoły konstruk- cyjne mechaniki precyzyjnej, zwijanie i na- wijanie w ogólności.	154	Klasa 82 Suszarnictwo, także prażenie, piecyki do pa- lenia kawy, wirówki do ogólnego zastoso- wania.
Klasa 49	Obróbka mechaniczna metali	157	Klasa 84 Budownictwo wodne i fundamentowanie
Klasa 50	Mielenie i rozdrabnianie łącznie z przygo- towaniem przemiału, dalsza obróbka miewa	158	Klasa 85 Woda mineralna i musująca, oczyszczanie wody, wodociągi i kanalizacja 170
			Klasa 87 Narzędzia i przyrządy, również narzędzia pneumatyczne do ogólnego użytku 170
			Klasa 88 Silniki wiatrowe i wodne; Elektrofizyczne i nukleotechniczne napędy odrzutowe, napę- dy fotonowe. 171